

HANDBOUND
AT THE

UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

LGr
A633B.2

887 Antiphon, +
"

(ANTIPHONTIS)

ORATIONES ET FRAGMENTA

ADIUNCTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTIS

QUAE FERUNTUR DECLAMATIONIBUS

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

372152
2. 11. 39

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXI

Ant
B

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

~~~~~

Antiphontis codices, quibus editores adhuc usi sunt, sex sunt numero, quorum nullus vel antiquitate vel bonitate inter Graecos libros excellit. Eorum qui Imm. Bekkero praesto fuerunt longe optimus est Crippsianus (A), sive Burneianus 95, membranaceus, saec. ut perhibetur XIII, qui Londinii in museo Britannico asservatur. Correctus est multis locis, saepe ab ipso librario, saepius ab alia manu, quae atramenti praesertim colore distinguitur. Contulerunt hunc librum Bekkerus et Dobsonus; ipse quoque super inspexi et quaedam quae ambigue relata erant tenuo enotavi, quae iam in unum collecta proponam.

Or. I, 1 ἔχοι μοι pr. m.; corrector alterum o expunxit. — 28 παρασκευάζουσιν iam a pr. m. — I a 4 ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἱμάτια εὐρέθησαν in A quoque exstant. — β 4 ἐγὼ δ' εἰκότως. — V, 19 ἄλλος σωθεῖς, sed pro o alia littera primo fuisse videtur. ἔλασσωθεῖς igitur (ἔλασ σωθεῖς) A quoque habuerit. — 28 δὲ μὲν ᾧ pr. m.; secunda μ delevit et ante ᾧ addidit μὲν. — 39 . . . ενθεῖς. — 66 εὐχοροῖτε. — 69 ἀποθανόντες pr. m., ἀπέθανον corr. — 91 ἀπωλωλέναι, non ἀπολωλεκέναι. — VI, 15 γάρω corr. — 23 ἔτοιμος εἶεν pr. m.; ἔτοιμοι εἶεν corr. — 26 πυνθάνεσθαι καὶ προ in litura scripta sunt. — 29 μὴ παρευχόμεν. — 40 ἐπειδὴ . . . ἐπύθετο προειρημένον εἶρηγεσθαι τῶν νομίμων pr. m.; corr. μοι ante εἶργ. addidit.

Inter ceteros Bekkeri codices praestat B Laurentianus (plut. 4 cod. 11), chartaceus, saec. XV; sequuntur Marcianus L (append. class. 8 cod. 6) membranaceus, a Bekkero non ultra orationem tertiam collatus, et Vratislaviensis Z, chartaceus, saec.

XIV. Dobsonus praeterea et Burneianum 96 (M) a Bekkero spretum respexit, chartaceum, saec. XV, qui interdum cum A, multo saepius cum L et Z conspirat. Adde Aldi editionem, quae codicis instar est — neque enim ullo nostrorum librorum editorem usum esse patet —; denique codicem Oxoniensem N, qui in Maetzneri demum usum collatus novum huic editori atque gravissimum adiumentum attulit. Chartaceus est, saec. ut Cramero videtur XIV vel XIII, continens praeter Antiphontem etiam Dinarcho et ab alia manu Libanii fragmentum.

Iam cum in Andocide, Isaeo, Lycurgo ceterisque oratoribus quos cum Antiphonte et Dinarcho codices ABLZM complexi sunt, Crippsiani auctoritas haud ambigue maxima sit, in his duobus aemulum de principatu Oxoniensem nactus est. Maetznerus etiam in Antiphonte hunc potissimum secutus permultos locos ex illius lectionibus refinxit; adstipulatus est Maetznero Frid. Frankius, etiam pressius Oxoniensem sequendum esse contendens: contra Sauppium, cui assentiuntur Spengelius et Brieglebuis, Crippsiano patrociniatus Oxoniensis auctoritatem prorsus deprimere studuit. Et initio quidem Oxoniensem e Crippsiano eo tempore quo nondum correctus fuisset descriptum esse, ea autem quae praeter ceteros egregia habet librarii docti hominis coniecturis debere contendit; nuper autem in dissertatione cui inscripsit: „Quaestiones Antiphontaeae“ (Gotting. 1861) interpolatione contaminatum esse tenuit, descriptum censuit ex eodem libro atque Crippsianum. Cuius disceptationis summa mihi quoque iam exponenda erit.

Ex uno exemplo omnes qui exstant Antiphontis codices originem traxisse Sauppium bene docuit. Neque minus id certum Sauppioque concedendum est, Oxoniensem cum A affinitate arctissima coniunctum esse, cum permultis in locis, quos diligentissime congressit Sauppium, A pr. et N praeter ce-

teros libros eandem vel rectam vel pravam lectionem praebeant. Nam correctiones quidem, nisi quarum ipse librarius auctor fuit, ceterorum plerumque librorum exemplum referunt. Sed sunt non minus multi loci, in quibus longe alter ab altero discedant, atque id vel maxime in collocatione verborum, ita quidem ut minus saepe A, saepissime N a ceterorum se librorum communione segreget. Inter eas autem lectiones, quas N solus praebet, pravae bonas numero excedunt: numeravi circiter nonaginta quae vulgatis praestare viderentur, sed centum decem quae aperte falsae essent. Itaque librarius ille ingeniosus et graece doctus, qui Sauppio videtur, non solum plurima corrupta quae facile emendari potuerint intacta reliquisse, sed etiam tot novas corruptelas addidisse putandus erit¹). Hoc equidem ne Sauppio quidem affirmante credere possum, et recte Frankius mihi contra disputare videtur, qui illud quoque bene demonstravit, eas lectiones Oxoniensis codicis quae re vera interpolationis quandam speciem praeferant, sicut ἀραῖς τῶν δέ τοι omissum 5, 95, etiam aliam explicationem habere. Nam illud quidem non modo non mirum sed etiam prorsus necessarium est, multa librarium imprudenter committere quae etiam cum ratione aliqua facere potuerit. Contra multa insunt quae hanc suspicionem nequaquam patiantur, ut 1, 10 βάσανον τοι αὐτήν, ubi βάσανον omissis reliquis ceteri codices praebent: ipsum quippe librarium vera lectio βάσανον τοιαύτην effugit, pro qua scripsit quod sensu prorsus cassum esset. Sed singula persequi hoc loco non conceditur²).

1) Brieglebuis (zur Kritik des A., Anclam 1861) alteram difficultatem ita evitare studet, ut non ex ipso archetypo Oxoniensem descriptum statuatur, sed intermedium faciat tertium codicem: ad huius librarium interpolationes, ad eum qui Oxoniensem confecit vitia redire.

2) Adeant studiosi Sauppii Frankiique scripta haec: Ed. Turr. praef. fasc. I et III. Sauppii Epistola critica p.

Itaque si interpolationis suspicione Oxoniensis liber absolvendus est, iam ceteroquin non dubitandum ad utrum principatus deferendus sit. Si haberemus Oxoniensem ceterosque praeter Crippsianum, duodecim fortasse locis vera lectio coniectura demum indaganda esset. Contra si periisset Oxoniensis, Crippsianus cum reliquis maneret, nonaginta forent loci in quibus meliore lectione careremus. Hoc uno sane inferior Oxoniensis, quod multa omisit quae vel in omnibus reliquis vel in uno Crippsiano leguntur, et omnino non ea est utriusque auctoritas, quae ceteros pretio omni destituat. Multa B, quaedam LZM rectius exhibent; interdum etiam ex Aldina vera lectio repetenda est. Sane Sauppius omnia quae illa editio probanda habet ad coniecturam editoris rettulit, exemplisque allatis probavit permulta ibi interpolata esse; sed sunt alia quae talem explicationem haud facile admittant. Or. II α 4 verba οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτείνειν τὸν ἄνθρωπον in sola Aldina, quae sequuntur ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἱμάτια ἐνδεδῆσαν et in hac et in AN leguntur, absunt a reliquis. Itaque haec certe postrema non suapte coniectura editor sed in codice invenit, isque codex ea praebebat quibus plerique nostri carent. Quidni igitur etiam prima illa idem codex praeberit? Nam coniectura quidem nemo addere poterat nisi qui intellexisset omnia quae adscripsi verba non suo loco posita et ante οὐδείς γὰρ ἂν transponenda esse: id quod ante Bekkerum nemo perspexit. Quare utrumque tenendum erit, et interpolavisse Aldum non pauca et codice usum esse qui quamvis plerumque cum deterioribus nostris consentiret, interdum tamen solus veram lectionem servaverit.

Ad hanc igitur normam ego recensionem meam

26, Eiusd. Quaestiones Antiphontaeae Gotting. 1861. — Fr. Frankii recensio editionis Maetznerianae, Annalium Iahnii XXVIII p. 52. Eiusdem recensio epist. crit. Sauppianae, Zeitschr. f. d. Alterthumswissenschaft 1843 p. 259.

constitui. Primum id codici Oxoniensi tamquam γέρας detuli, ut in collocazione verborum, in adhibenda spernendave crasi et elisione, in addendo *ν ἐφελκυστικῶ* similibusque omnibus quoad fieri posset eius auctoritatem sequerer. Nam ut recte observavit Maetznerus, persaepe ea quam N praebet collocatio alteri praestat, numquam deterior est, ita ut hac in re vel maxima fide dignus esse Oxoniensis videatur. Utrum autem ταῦτ' ἴσως an ταῦτα ἴσως, τᾶλλα an τὰ ἄλλα scribatur, nihil refert Graecisque ipsis curae non fuit; quare et in adnotatione critica talem ceterorum codicum varietatem silentio praeterii. Orthographica quoque quaedam vel dialectica, de quibus statim dicitur, in commentarios non recepi, neque magis notandum esse duxi, sicubi ταῦτὰ pro ταῦτα vel ὄρκος pro ὄρκος (quod in Oxoniensi persaepe accidit) vel denique τοιοῦτος pro τοι οὔτος in codice scriptum erat, multoque minus, sicubi in interpunctione librarius peccaverat. Ceterum lectiones codicum A et N integrae enotatae sunt, pariterque quas reliqui communes habent; omissae autem quas soli deteriores vel etiam Aldina praebet, nisi quae alicuius momenti esse viderentur. Ita huic editioni convenire videbatur, quae magnam commentariorum molem minime patitur.

Dicendum autem hoc loco de eis quoque, quae in dialecto orthographiaque constituenda secutus sum. Antiquissimum oratorum etiam dialecto antiquae Atthidi propiore usum esse consentaneum est, et in libris ipsis multa vetustioris formae vestigia servata sunt. Primum σσ pro ττ in verbis πράσσω, ἔλασσον similibusque plerumque scriptum reperitur. Scimus Thucydidem his formis usum esse, sed id quoque scimus, tempore illo recentiores formas in foro vitae cotidiana dudum receptas fuisse. Quare πράττω similiaque neque prorsus expellenda videbantur, neque vero ibi servanda, ubi in libris ipsis vetustioribus formis raro intermixta erant, id quod pertinet

ad omnes orationes una sexta excepta. Itaque mutavi Π α 1 *πράττωσι*, β 11 *πράττω*, V, 91 *ἐλαττον*, neque in his orationibus tale quicquam reliqui nisi *σφαττόμενον* Π β 8, pro quo *σφαζόμενον* reponere nolui. In sexta autem oratione cum § 14 *ἄττα*, 20 *πράττωσι*, 39 *διήλλαττον*, 45 *πράττων* sine ulla varietate scriptum sit, contra nusquam σσ in talibus vocabulis reperitur, et in universum haec oratio a ceterarum vetusto colore aliquantum abhorreat et re vera recentissima omnium esse videatur, introducenda non putavi quae neque auctoritas neque ratio ulla commendaret. In fragmentis Antiphontis sophistae σσ uno loco, ubi traditum non erat, procul dubio reducendum erat, in eis quae ad oratorem pertinent ττ sexies, σσ semel in quintae orationis sententia (§ 5), quae a Stobaeo laudatur, reperimus: quare hic quoque mutationibus abstinui.

Alia antiquae dialecti vestigia ita raro occurrunt, ut cum prioribus editoribus servanda tantum ubi tradita erant, non interpolanda duxerim. Ξὺν pro σὺν in *ξυμβόλων* 5, 78, porro *ξυνειδώς* 5, 87 et § 93 deinceps *ξυνήθειν* *ξυνειδέναι* *ξυνειδότι* *ξυνειδώς*, quamquam ibidem non solum *συναγωνίξεσθαι*, sed etiam *συνειδότι*, quod nescio an casu mutarunt Turicenses. — Ἐς pro εἰς VI, 45 l. d. (*εἰσιόντ' εἰς* N, *εἰσιόντ' ἐς* A, *εἰσιόντες* v.), et III γ 7 e Bk. coniectura satis incerta *ἐς τίν'* pro eo quod traditum est *ἐστίν*. Ipse *ἐς* non recepi. — Αἰεὶ V, 50 in omnibus libris et VI, 2 in NABZ; *εἵνεκα* V, 88 N, III β 10 NABLM; *οἶδαμεν* II α 3 NABL, sed *ἴσμεν* ZM. In his vetustiore vel ionicam formam ubicunque praetuli, notavi autem, sicubi libri varientur.

Γίνομαι et *γινώσκω* ab Antiphontis aetate prorsus aliena sunt, sed nihilominus in libris vel saepius quam *γίγνομαι* et *γιννώσκω* et in quattuor primis orationibus fere sola occurrunt. Ego exemplum editorum Platonis, Isocratis, Thucydidis secutus ve-

tustas ubique formas vel cum libris vel sine libris tacite restitui. Cum Bekkero *γραμματείδιον* V, 53 ff. pro eo quod in libris est *γραμματίδιον* reducendum erat: perversa enim illa scriptura et eo demum tempore nata quo *ει* et *ι* pronuntiando iam non distinguebantur. In ceteris autem eiusmodi rebus optimorum librorum auctoritatem secutus sum; multaque toleravi, quae Cobetianis decretis dudum condemnata erant. Itaque *τεθνηκότας*, *ἄξαι*, *καθᾶραι*, alia id genus sicut in prioribus ita in mea quoque editione subinde invenientur.

Quamvis autem multa priores inde ab Aldo editores: Stephanus, Reiskius (R.), Bekkerus (Bk.), Turcenses, Maetznerus (Mr.) in emendandis his orationibus praestiterint, longe tamen aberat ut illorum inventis contentus vel ea quae postea prolata sunt neglegere vel ipse a novis coniecturis abstinere possem. Sauppium (S.) Frankiique (Fr.) scripta, quibus multa egregia continentur, item Brieglebii (Br.) iam commemorata sunt: nomino praeterea Emperium (Emp.), qui Sauppium epistolam criticam recensens Antiphonti quoque subinde operam navavit (Emperii Opusc. philol. p. 269); Kayserum (K.), cuius in tetragiis praesertim bonae frugis plena opera exstitit (v. Rh. M. XII, 224 et XVI, 72) Spengelium porro, qui et easdem iterum tractavit (Rh. Mus. XVII p. 161) et Maetzneri editionem recensuit (Münch. Gel. Anz. 1838 2 p. 367); deinde Scheibium, P. R. Müllerum, Linderum. Cobetus quoque sicut ceteris scriptoribus fere omnibus ita etiam Antiphonti hic illic manum, non lenem illam quidem, adhibuit, et ex eius disciplina profectus G. A. Hirschigius (Hi.) in multis quos tractavit locis semper cum laude, saepe egregio cum fructu versatus est (Philol. 1854 p. 728). Denique quum iam typis haec editio mandaretur, A. Weidnerus collega (W.) gratissimam mihi atque amicissimam opem attulit. Itaque permultis in locis novae a me lectiones in Antiphontem introductae

sunt, quarum auctores in commentariis nominavi; ibidem aliae quoque coniecturae invenientur, quae mihi non satis certae neque tamen prorsus improbandae visae sunt. Omnes autem quae mihi innotuerunt apponere non huius editionis erat, editoresque ipsos ibi tantum nominavi ubi lectionem vel invenissent vel primi recepissent: quare, sicubi editio nulla nominata sit, in hac prima eam lectionem exstare putandum erit.

In fragmentis Antiphontis edendis Sauppil editione Turicensi pro fundamento usus sum: a qua in eo maxime discessi, quod sophistae Antiphontis reliquias, quoad eius fieri potuit, ab eis quae oratoris sunt segregavi ¹⁾. Nova fragmenta perpauca ex Bekkeriana Pollucis editione, quae post Sauppil curas prodiit, ascivi: rursus alia delenda visa sunt, de quibus in adnotatione explicavi.

Adieci autem Gorgiae Antisthenis Alcidasantis quae feruntur declamationes, quas quod editores Turicenses ex oratorum Atticorum operibus seclusos inter fragmenta ablegarunt, id mihi non prorsus recte fecisse videntur. Quamquam enim non satis dignas quae proprium in hac collectione volumen efficerent, multo minus tamen prorsus omittendas putavi, Antiphonti autem, cuius et ipsius declamationes quasdam habemus quique idem antiquum dicendi genus praefert atque illarum maxima pars, aptissime inter ceteros oratores adiunctum iri. Quibus de causis ita sentiam quaeque mea sit de origine dignitateque earum opinio, statim explicabo, postquam primum de codicibus, sicut in Antiphonte feci, pauca praefatus ero.

Sex harum orationum non eidem omnium codices exstant, aliaeque alijs magis minusve iniurias tem-

1) Doleo quod Sauppil dissertatio de Antiphonte sophista (Gotting. 1867) sero in manus meas pervenit, quare quae illa nova praebet in appendicem referenda erant.

poris expertae sunt. Atque miro modo factum est, ut quae optima est omnium oratio, Alcidasantis altera, non magis bonitate ceteras quam integritate praecellat. In libris A et B, qui plerumque inter se consentiunt, Gorgiae utraque et Alcidasantis Ulixes servatae sunt, in aliis compluribus, inter quos praestant Palatinus X et Laurentianus C, Antisthenes, Alcidas, Helena Gorgiae. Huius generis praeterea sunt IKMN et Mosquensis (b), quem contulit Vater (N. Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq.), illius LZ et Antiphontis M, quem hic quoque sprevit Bekkerus. Tertium genus est eorum, qui solam Helenam habent: ad quod pertinent EHRVWY et praeterea Paris. Reg. 2955 (a) a Schenklio collatus (v. Philol. XXVI p. 566). Huius igitur orationis plurimi libri sunt, omnes scilicet quos enumeravi excepto L, in quo casu intercisisse videtur. — Itaque hoc primum tenendum arbitror, fuisse aliquod archetypum ex quo omnes nostri codices derivati sint: id quod lacunis corruptelisque multis quae omnibus communes sunt evincitur¹). Deinde ubi praesto sunt codices A et B, eos potissimum duces habendos esse consentaneum erat: neque enim Oxoniensis N, diversus ab illo qui in his eadem littera notatur, opem suam ulterius nobis praestat. Bekkerus autem praeterea Laurentiano C plurimum tribuit, cuius sane sunt praeter ceteros multae egregiae lectiones: sed hand immerito Sauppium aliter de eo sensit. Etenim in Lysia, quem et ipsum continet, dudum a Sauppio probatum est e Palatino X Laurentianum descriptum esse, ea autem quae aliter atque ille exhibet coniecturis librarii sagacis hominis deberi. Quod cum sit certissimum, quoniam videmus harum quoque declamationum easdem in utroque codice inesse, vix dubitare possis quin in eis quoque Pala-

1) V. Helen. § 2. 12; Palamed. 2. 9 etc.; Alcid. I, 2. 3; II, 4 (γράφαι αἴν). 10 (ἀπολλυμένους) etc.

tinus Laurentiani fons putandus sit. Atque teneamus et interpolationis manifestum hominem multis locis, in Alcidasantis orationibus maxime¹⁾, et ita cum Palatino plerumque consentire videmus ut consentaneum est eum qui ex illo sit descriptus. Tamen ego aliquanto plus quam Sauppius fecit illi codici concessi, cum quaedam lectiones eius non tam ex coniectura profectae quam ex aliis fontibus repetitae videantur²⁾: quos non mirum si librarius ad manum habuit in his orationibus, quae passim ceteris oratoribus admixtae circumferebantur. De Aldina quoque non aliter iudico: cuius cum in Lysia et ipsius Palatinus fons sit, in Gorgiae Helena fere semper cum codice I consentit, in Antisthene et Alcidasante saepissime a Palatino discedit, in Palamede denique ne potuit quidem eius ope uti: quare si alium codicem Aldus in hac oratione habuit, mirum ni eodem, quoad potuit, ad ceteras quoque emendatius exhibendas usus sit. Non temere tamen huic editioni fidem praestandam esse non est quod moneam.

In formis verborum his sophistis librisve eorum satis multa concessi. *Πράσσω* quaeque similia sunt in Helena ubique scripta exstabant, in ceteris recentioribus formis intermixta: ego utrasque reliqui praeterquam in Alcidasantis altera, cui optimae aetatis orationi *θάπτισιν* et *πράπτιοντα* singulis locis restituenda duxi³⁾. Non mutavi *ἐσακοντίζοι* et *ἐς Μυσίαν*, quae Alcidasantis Ulixi optimi codices vindicant⁴⁾, multoque minus *ξύνοιδε* et *ξυνίετε*, quae apud Antisthenem et in Gorgiae Palamede passim

1) V. Alc. 1, 8. 12. 26; 2, 10. 15. 23.

2) V. Antisth. 2, 5. 13; Alc. 1, 24 (*ψολόσεντι βαλὼν* C et in margine *κρηαννῶ*, quae est Palatini lectio; *βέλει* Ald.); Gorg. 1, 6 (*θεοὶ* CEHKRY). 7 (*οἰκτιεῖσθαι* etiam C, non X). 14 (*χυμοὺς*, quod si coniectura librarius invenit, sane ingeniosissimus idem et felicissimus fuit).

3) §§ 7. 16.

4) §§ 9. 16.

leguntur¹⁾. *Γίνεσθαι* tantum et *γνώσκω* etiam ubi sola tradita erant undecumque expuli. — Denique cum Alcidamantis altera hiatus evitandi studium manifesto prae se ferat, paucos illos qui traditi erant tolerare non potui, nisi quod *τοῦ ὕδατος* § 11 et *ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα* § 18 etiamnunc reliqui, illud excusans, hoc damnans quidem sed medelam non inveniens.

De origine harum orationum — id enim solum nunc restat — alii virorum doctorum aliter iudicarunt; in universum tamen ea nunc opinio praevallet, quam et Sauppium tutatus est, omnes illas a recentioribus sophistis compositas esse. Sed nimirum singulatim singularum causa expendenda et diiudicanda est.

Itaque Alcidamantis altera, quae est de sophistis sive de scriptarum orationum auctoribus, et defensores acres Spengelium et Vahlenium²⁾ nacta est et omnibus rebus ita excellere videtur, ut nullum mihi dubium sit optima aetate, hoc est Isocratea, eam scriptam esse. Magis dubitationi id obnoxium est, num Alcidamanti recte adscribatur: cuius rei testem praeter codices neminem habemus. Primum igitur id bene cum Alcidamante convenit, quod Isocrates et secta eius hac oratione impugnatur: nam illius adversarium Elaitam rhetorem fuisse aliunde cognitum habemus. Non obstat, id quod et ipsum Spengelius bene docuit, dicendi genus diversum a poëtico illo quod Aristoteles Alcidamanti adscribit. Nimirum ineptus scriptor fuerit, si grandibus et poëticis verbis invecus sit in istum morem scribendi orationes. At vestigia sane, si quidem Alcidamas auctor est, illius generis dicendi comparere debent: quae re vera sunt conspicua. Quattuor modis Alcidamas, Aristotele teste, terminos pedestri orationi

1) *ξύνουθε* Palam. 11. Antisth. 2, 2; *ξυνίετε* Ant. 1, 8.

2) Spengel *Συναγωγή τεχνῶν* p. 173 sqq. Vahlen *der Rhetor Alkidamas* p. 21.

constitutos egressus est: quod composita verba adhibuit, quod obsoletis usus est, quod epithetis supra omnem modum orationem exornavit, denique translationum usu parum moderato. Itaque si alibi *πυρίχρων* dixit et *τελεσφόρον* et *κνανόχρων*, hic occurrunt *ποδώκης*, *δρομορμειν*, *ισόθεος*, *δυσανάληπτος*, *δυσεπικούρητος*, alia non pauca. Glossarum exempla Aristoteles *ἄθυρμα*, *ἀτασθαλία*, *τεθηγμένον* affert: num *συνερεΐπειν* (§ 25) minus poëticum? Idem vocabulum de verborum structura adhibitum translatio quoque est; cuius tropi praeterea multa sunt exempla: *συνεξεσμένων τῶν ὀνομάτων*, *δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν*, *ἀντίτυπος καὶ προσάντης ἢ ἐπιμέλεια*. Maxime autem Alcidas in epithetis et circumlocutionibus peccavit, atque id ipsum huic quoque orationi ceteroquin egregie scriptae vitio dare possis, quod verborum copiam ostentat ambagibusque utitur ubi singula verba sufficiebant. Legas quaeso exempla ab Aristotele allata: non *δρομῶ* eum dixisse sed *δρομαία τῇ τῆς ψυχῆς ὀρμῇ*, non *χάριτος* sed *πανδήμου χάριτος δημιουργός*, non *κλάδοις* et *αἰσχύνην* sed *τοῖς τῆς ὕλης κλάδοις ἀπέκρουσε τὴν τοῦ σώματος αἰσχύνην*, cum eisque compares quae in hac oratione subinde inveniuntur: non *βραδέως* dicit sed *βραδεία τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενον* (§ 16), neque *τοῖς ἀνθρώποις* sed *τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ* (§ 26 sq.), neque *μιμήσασθαι τὰ εὖ λεγόμενα* sed *μιμήσασθαι τὰς τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας* (§ 4). Quibus exemplis qui volet sexcenta alia addere poterit. Itaque hoc ipso probatur Alcidas auctorem esse, quo quidam argumento usi librorum auctoritatem infirmare conati sunt. Quod autem vocalium concursum auctor evitavit, id omnino nullum argumentum praebet, quamvis Benselero ita visum sit¹⁾: neque enim scimus ab

1) De hiatu p. 170. In Alcidasantis fragmentis, ubicunque ipsa verba oratoris afferuntur, concursus vocalium fere nusquam reperitur. V. fr. 10—28 S.

Alcidamante hoc studium alienum fuisse, neque Isocratis adversarius non potuit in hac re illius exemplum sequi. Unum addo, quod singula quae auctor affert argumenta coacervantur magis quam certo ordine se invicem excipiunt: id quod et in Lysiae amatorio Plato vituperavit quodque omnino vetustae rudiorisque eloquentiae proprium fuit.

Si autem haec oratio Alcidamantem auctorem habet, non potest eiusdem esse Palamedis accusatio, quae omnibus eis rebus destituta est quibus altera vel excellit vel distinguitur. In illa verborum lectissimorum copia, in hac summa exilitas et vulgaris elocutio; in illa periodi Isocrate ipso dignae, numeri laeti, compositio diligentissima, in hac et compositio neglegens et numerorum nihil et sententiarum structura antiquae *λέξεως εἰρομένης* vestigia servans satis conspicua. Quodque his etiam maius: Alcidas, qualem ex illa oratione cognoscimus, homo fuit ingeniosus minimeque ineptus; contra huius auctor insulsissimus sophista necessario putandus est. Etenim sive vanae criminationis exemplum edere voluit, ipse conatus ineptum eum prodit: sive accusationis orationisque iudicialis, tantum abest ut quod voluerit consecutus sit, ut non possimus non stolidum eum iudicare. Recte igitur Fossius¹⁾, Sauppium, alii hanc orationem ab Alcidamante ab iudicarunt. Sed quod eidem eam sophistae recentioris aevi vindicant, ea opinio neque his quae attuli probatur neque aliunde argumentis satis firmata est²⁾. Num enim illa aetas, Isocrateam dico, adeo praeter omnes felix fuit, ut nemo existeret qui

1) Fossius de Gorgia p. 81 sqq. Contra Benseler, qui alteram damnat, hanc genuinam esse posse autumat (de hiatu p. 169).

2) Parum ad probandum valet, quod de Telepho narratio cum Diodori relatione vel in verbis quibusdam consentit (Foss p. 85 sqq.): quidni idem utriusque auctor fuerit?

inepti aliquid componeret? minime vero: exemplum praesto est Polycratis, qui Isocrate ipso teste et Busiridem collaudare conatus est et conatum ineptum ineptius etiam exsecutus. Nihil est in hac oratione, quod non Polycrateis illis quae Isocrates affert plane condignum sit. At argumentum ipsum obiectant: seriore aetate, Macedonica magisque etiam Romana, talia argumenta sophistarum ineptiis inserviisse; Atticum nos novisse neminem, qui vel Palamedis accusationem defensionemve vel Aiaci et Ulixi orationes in armorum certamine habendas conscripsisset. Quasi vero eadem sint, fuisse nescire et scire non fuisse, vel permagnum intersit inter Penelopes vituperationem, laudationem Clytaemnestrae aliaque quae re vera Polycrates scripsit, et orationes eisdem illis antiquis heroibus tanquam in forensem usum compositas, vel denique illi sophistae qui ad lyricorum poëtarum exemplum encomia conscriberent, prorsus abhorrere debuissent a conatu armorum certamen, Palamedis iudicium ad tragicorum imitationem orationibus illustrandi. Pauca e multis de illius aetatis sophistis e scriptoribus comperta habemus: qua nostra scientia non tantum debemus confidere, ut quae praeter eam in codicibus tradita sunt eis fidem omnem derogemus. Sed ut redeam unde profectus sum, ita equidem de Palamedis accusatione iudico, Alcimantis quidem eam esse non posse, si quidem alterius ille orationis auctor, sed nihil obstare quominus illa aetate conscriptam putemus cui librorum inscriptio eam vindicat. Oratione contra sophistas, si non ipsa, certe dicendi genus eius aliquanto antiquius, ceteris autem quattuor idem recentius est.

De Gorgiae quae feruntur declamationibus nolo ea nunc repetere quae alibi uberius a me exposita sunt¹⁾: quibus id satis mihi probasse videor, utriusque auctorem aut fuisse Gorgiam aut voluisse videri.

1) Attische Beredsamkeit p. 64—72.

Quam meam sententiam non muto: id tantum pœnitet quod iniquius de his scriptioibus iudicavi, quarum alteram, Palamedem dico, Reiskius non sine causa valde collaudavit et inter archetypa eloquentiae graecae forensis habuit¹⁾. Sed praeter hunc fructum, quem ex his orationibus percipimus, etiam alius est profecto non exiguus, quod etiamsi non Gorgiae haec sint opera sed ad illius imitationem sedulo composita, antiquissimi oratoris eloquentiam ex eis pari modo possumus cognoscere atque artem statuariam eam quae archaica dicitur non solum ex illius temporis monumentis sed etiam e Romanae aetatis imitationibus cognoscimus. Satis autem difficile ubique est imitationem ab archetypo discernere, maxime ubi nulla eiusdem auctoris genuina opera praesto sint. Quare cancellos, sicut in Alcidasante feci, Gorgiae nomini addere nolui.

Idem autem de eis orationibus dicendum videtur, quibus Antisthenis nomen iam temporibus Diogenis Laërtii Demetriique Magnetis, qui illius auctor est, inditum erat²⁾. En habemus antiqui auctoris testimonium, iam Attica aetate talia argumenta a sophistis tractata esse: quod tamen non prohibuit Fossium, quominus has quoque declamationes seriori alicui sophistae tribueret. Winckelmannus³⁾ contra eis patrociniatus est, neque quicquam, me iudice, afferri potest quo ea sententia refellatur. Haud inficete scriptae sunt, philosophico quodam et Socratico colore imbutae, rhetoris arte cum in aliis tum in rerum dispositione destitutae, rudis eloquentiae incultaeque monumenta. Utrum autem vera Antisthenis opera legamus an ab im-

1) Reisk. Orat. Gr. t. VIII praef.

2) Diogen. Laert. VI, 15: Φέρονται δ' αὐτοῦ συγγράμματα τόμοι δέκα. Πρῶτος ἐν ᾧ περὶ λέξεως ἢ περὶ χαρακτήρων, Αἴας ἢ Αἴαντος λόγος, Ὀδυσσεὺς ἢ ὑπὲρ Ὀδυσσεύς, Ὁρέστου ἀπολογία κτλ.

3) Winckelmann Antisthenis fragmenta p. 40.

postore aliquo nobis fraus fiat, equidem disceptare nolo, diiudicandumque eis relinquo qui Antisthenis imaginem expressam intuentes certa ea norma uti poterunt. Si autem ea quae fraudis convincere nequeamus genuina habenda sunt, haec quoque Antisthenis esse putemus, donec existat qui contrarium demonstret.

Scr. Numburgi mense Septembri CIOI000LXX.

Fridericus Blass.

VITA ANTIPHONTIS

EX VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Ἀντιφῶν Σωφίλου μὲν ἦν πατρός, τῶν δὲ δήμων ¹
 Ῥαμνούσιος. — μαθητεύσας δὲ τῷ πατρί (ἦν γὰρ ²
 σοφιστής, ᾧ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν ἔτι παῖδα ὄντα
 φοιτῆσαι) καὶ δύναμιν λόγων κτησάμενος, (ἦ) ὡς
 τινες νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως, ὤκνησε μὲν
 πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε, καὶ Σωκράτει ³
 τῷ φιλοσόφῳ διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφο-
 ράν, οὐ φιλονείκως ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὡς Ξενοφῶν
 ἰστόρηκεν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. — καὶ τινὰς ⁴

Scripserunt de Antiphontis vita Caecilius Calactinus
 (τὸ περὶ Ἀ. σύνταγμα § 7 cf. 15. 22) et Didymus (Hermog.
 gen. π. ἰδ. p. 414 Sp.); nobis praeter hanc Plutarcheam
 vitam et eam quae in libris Antiphontis praemittitur Phi-
 lostrati Photii Suidae Eudociae de oratoris rebus scripta
 servata sunt, qui tamen omnes vel e Plutarcho sua hauserunt
 vel certe nihil novi afferunt.

§. 1. Patris nomen etiam Σόφιλος scribitur.

2. ἦ ὡς τινες Reiskius. — ὤκνησε] ὥρμησε v., sed παρε-
 ἔπεμψε cod. B.

3. E Xenophonte Memor. I, 6; istud οὐ φιλονείκως contra
 Aristotelem dictum videtur (ap. Diog. L. II, 46; v. Sauppe
 de Antiph. soph. p. 7). Alius autem est Ἀ. ὁ σοφιστής, de
 quo cf. Diog. l. c.; Suid.; Hermog. l. c.

4. cf. Thuc. 8, 68. — πρῶτος Meziriacus: πρῶτον. —
 Idem referunt Hermog. l. c., Quintilianus III, 1, 11 (primus

λόγους τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς
 τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας, πρῶτος ἐπὶ τοῦτο
 5 τραπεῖς, ὥσπερ τινές φασιν. τῶν γοῦν πρὸ αὐτοῦ
 γενομένων οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος, ἀλλ'
 οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τὸ συγ-
 γράφειν εἶναι, οὐ Θεμιστοκλέους, οὐκ Ἀριστείδου, οὐ
 Περικλέους, καίτοι πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας πα-
 ρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθένειαν
 ἀπελείποντο τοῦ συγγράφειν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν
 εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι περὶ ἐνὸς ἐκάστου
 τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. ὅσους μέντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ
 παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν
 τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισάμενους, τούτους εὗροι
 τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτη ἤδη ὄντι,
 οἶον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχῖνον. —
 6 πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς τέχνας ἐξήνεγκε γενόμενος
 7 ἀγγίλους, διὸ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. — Καικίλιος δ'
 ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγρα-

omnium orationem scripsit), Diodorus ap. Clem. Alex. Strom. I, 365 (πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραφάμενον).

5. γοῦν] γὰρ Westerm. e Photio. — τὸ συγγρ. εἶναι Meziriacus: τοῦ συγγρ. εἶναι.

6. cf. Quint. I. c.: „*artem et ipse composuit*:" primum fuisse in arte scribenda nemo praeterea dicit. Ceterum quae exstabat Antiphontis nomine τέχνη ῥητορικὴ spuria a quibusdam putabatur, cf. Polluc. 6, 143. — Nestorem appellatum fuisse alii quoque biographi tradunt; at Plato (Phaedr. 261 C) Gorgiam potius eo nomine ornat.

7. καθηγητήν Wytttenbach: μαθητήν v. et Photius, διδάσκαλον TVx. Incertum est Plutarchusne an librarii eius in culpa sint. Res a multis traditur: cf. Hermog. I. c., [Tryphon.] Sp. Rh. Gr. III p. 201, Witt. Thucyd.; ἑταῖρον dicit Aristides (ὑπ. τῶν τεττ. II p. 176 Dd.). Platonis quoque verba (Menex. 236 A): ὅστις ἐμοῦ κάμιον ἐπαιδεύθη, μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθεὶς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀ. τοῦ Ραμν., vulgo ita interpretati sunt: v. Hermog. — Thuc. 8, 68.

φέως καθηγητὴν τεκμαίρεται γεγονέναι, ἐξ ὧν ἐπαινεῖται παρ' αὐτῷ ὁ Ἀντιφῶν. — ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις 8 ἀκριβῆς καὶ πιθανὸς καὶ δεινὸς περὶ τὴν εὕρεσιν καὶ ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνικὸς καὶ ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδήλου καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους, τοῦ εὐπρεποῦς μάλιστα στοχαζόμενος. — γέγονε δὲ 9 κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστὴν, ὀλίγω νεώτερος αὐτοῦ, καὶ παρατέτακεν ἕως καταλύσεως τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τῶν ὕγενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε μὲν δυοὶ τριηραρχῶν 10 ναυσίν, ὅτε δὲ στρατηγῶν καὶ πολλαῖς μάχαις νικῶν καὶ συμμαχίας αὐτοῖς μεγάλας προσαγόμενος καὶ τοὺς ἀκμάζοντας ὀπλίζων καὶ τριήρεις πληρῶν ξ', καὶ πρεσβεύων ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτῶν, (καὶ) εἰς Λακεδαιμόνα ἠνίκα ἔτετείχιστο Ἡετιώνεια. μετὰ δὲ τὴν 11 κατάλυσιν τῶν ὕεισαγγελθεῖς σὺν Ἀρχεπτολέμῳ ἐνὶ τῶν ὕεάλῳ, καὶ τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίαις

8. Iudicium de Antiphonte Caecilii sit; sed parum integrum nobis traditum est.

9. κατὰ τὰ Π.] μετὰ Reiskius; sed cf. alteram vitam. Secundum Photium Gorgias minor natus fuit; itaque vel νεώτερον in libro suo legit, vel ipsius verba emendanda sunt (ὀλίγω πρότερον Γοργίου — γεγονότος cum Dryandro pro γεγονώς). — ὀλίγω scripsi: ὀλίγου.

10. δυοὶ τριηραρχῶν ναυσίν] haec e Xenophonte petita sunt (Hell. 2, 3, 40), qui de alio Antiphonte, eo qui a XXX viris occisus est, non de oratore loquitur. Cetera aequo falsa unde provenerint ignoro; nisi quod de Theopompo cogitare possis, quem alterum illum Antiphontem commemoravisse infra (§ 13) legitur. De legatione Spartana e Thucydide constat. — ὑπὲρ αὐτῶν Reisk.: ὑπ' αὐτῶν. — καὶ ante εἰς A. add. Westermann.

11. ἀνεγρόφη Westermann.: ἐνεγο.. Damnationem Antiphontis cum non commemoret Thucydides, id quoque de familiaritate utriusque argumento fuit, cf. Vit. Thucyd. p. 190 Westerm.

ὑπαχθῆεις ἄταφος ἐρρίφη καὶ σὺν τοῖς ἐγγόνοις
 12 ἄτιμος ἀνεγράφη. — οἱ δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀνηρῆσθαι
 αὐτὸν ἱστοροῦσιν, ὥσπερ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς
 Ἀντιφῶντος θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ αὐτῷ
 13 θυγάτριον, οὗ Κάλλαισχος ἐπεδικάσατο. — ὅτι δ'
 ὑπὸ τῶν λ' ἀπέθανεν ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ
 ἰε' τῶν Φιλιππικῶν. ἀλλ' οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος,
 Λυσωνίδου πατρός, οὗ καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς
 πονηροῦ μνημονεύει. πῶς γὰρ ἂν ὁ προτεθνεὼς καὶ
 14 ἀναιρεθεὶς ἐπὶ τῶν υ' πάλιν ἐπὶ τῶν λ' εἴη; — ἔστι
 δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· προ-
 σβύτην γὰρ ὄντα αὐτὸν εἰς Συρακούσας πλεῦσαι,
 ἠνίκα ἠκμαζεν ἢ τοῦ προτέρου Διονυσίου τυραννίς·
 γενομένης δὲ παρὰ πότον ζητήσεως, τίς ἄριστός ἐστι
 χαλκός, καὶ τῶν πολλῶν διαφορομένων, αὐτὸν εἰπεῖν
 ἄριστον εἶναι ἐξ οὗ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων
 πεποίηται· τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν Διονύσιον καὶ
 ὑπουοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθεσιν εἶναι τὸ φηθὲν
 15 προστάξει ἀναιρεθῆναι αὐτόν· οἱ δ' ὅτι τὰς τραγω-
 δίας αὐτοῦ διέβυρε χαλεπήναντα. — φέρονται δὲ

12. λ'] υ' ex Photio Frankius, qui in proximis καὶ ante Θεοπ. deleri iubet. Sed cf. Saupp. O. A. II p. 175.

13. Theopomp. fr. 130 Müll. — οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος Taylor.: οὗτός τε ἂν ἡμέτερος. — Λυσωνίδου cum EH Saupp. l. c.: al. libri Λυσιδωνίδου vel Λυσωδωνίδου (Μειδωνίδου ci. Keil.). — οὗ καὶ Saupp.: οὗ Taylor., καὶ libr. — ὡς πονηροῦ Taylor.: ὡς οὐ πονηροῦ Meierus; οὐ πον. libr. — γὰρ add. Meziriacus (cum H); καὶ ante ἀναιρ. om. codd. praeter EH. — ἐπὶ τῶν τετρ. Saupp. cum E: ὑπὸ τ. τ. relicui; tria haec verba et praeterea καὶ deleri vult Frankius.

14. Jam Antiphontis tragici res auctor admiscet. — προσβύτην Xylander (cf. Vitam alteram): προσβεντήν codd. et Phot. — Facete dictum huius Antiphontis ante ipsam mortem refert Aristoteles Rhet. II, 6 p. 78 Sp.

τοῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατεψευσμένους φησὶ Και-
 κίλιος εἶναι τοὺς κέ'. — κωμωδῶνται δ' εἰς φιλαρ- 16
 γυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. — λέγεται δὲ 17
 (καὶ) τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυ-
 σίῳ τῷ τυράννῳ. — ἔτι δ' ὧν πρὸς τῇ ποιήσει 18
 τέχνην ἀλμπίας συνεστήσατο, ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἢ
 παρὰ τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε
 κατεσκευασμένος οἴκημά τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προ-
 ἔγραψεν ὅτι δύναται τοὺς λυπουμένους διὰ λόγων
 θεραπεύειν, καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυ-
 θεῖτο τοὺς κάμνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάτ-
 τω ἢ καθ' αὐτὸν εἶναι ἐπὶ ῥητορικὴν ἀπετράπη. —
 εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ Γλαύκου τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιη- 19
 τῶν βιβλίον εἰς Ἀντιφῶντα ἀναφέρουσιν. — ἐπαι- 20
 νεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα ὁ περὶ Ἡρώδου καὶ ὁ πρὸς

15. Auctor indicis eius quem restituit Studemund (Hermes II, 434) L orationes Antiphonti tribuit. Sane huic indici optimo iure omnem fidem deroges.

16. ἐν Πεισ. ex Photio Casaubonus: σπεισάνδρῳ vel σὺν πεισάνδρῳ. Cf. Philostr. p. 17: καθάπτεται δ' ἡ κωμωδία τοῦ Ἀ. ὡς δεινοῦ τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου συγκειμένους ἀποδιδόμενον πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. Hinc etiam φιλαργυρίας crimen, quo cum omnibus sophistis Antiphon petebatur. Mercedem primum pro orationibus eum accepisse perhibent Diodorus l. c. et Ammian. Marc. XXX, 4.

17. δὲ καὶ Frankius ex Photio: δὲ.

18. Haec si quam fidem habent, de sophista A. valent, non de oratore.

19 cf. Müller Hist. Gr. II, p. 23.

20. Ἡρώδου Palmer: Ἡροδότου. — τῶν Ruhnkenius: ἰδεῶν. — Orationem quam in sua causa orator habuit insigni laude praedicat Thucydides (8, 68): ἀριστα φαίνεται τῶν μέχρι ἐμοῦ ὑπὲρ αὐτῶν τούτων, αἰτιαθεὶς ὡς ξυγκατέστησε, θανάτου δίκην ἀπολογησάμενος. Quod historici iudicium et a Cicerone (Brut. § 47) et a Quintiliano (III, 1, 11) commemoratur. Agathon quoque tragico oratio illa valde placuit: cf. quae narrantur ap. Aristot. Eth. Eud. 3, 5:

Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰς-
 αγγελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε, καὶ ὁ πρὸς
 21 Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρανόμων. — ἔγραψε
 δὲ καὶ κατὰ Ἴπποκράτους τοῦ ἱατροῦ λόγον καὶ εἶλεν
 αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

22 Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ ὕ-
 κατελύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ
 Καικίλιος παρατέθειται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, μιᾷ καὶ
 23 εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν
 ἐγραμμάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπεστάται,
 Ἄνδρων εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀποφαίνουσιν
 οἱ στρατηγοὶ πρεσβευομένους εἰς Λακεδαίμονα ἐπὶ
 κακῷ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων, καὶ ἐκ τοῦ στρατο-
 πέδου πλεῖν ἐπὶ πολεμίας νεῶς καὶ πεξεῦσαι διὰ
 Δεκελείας, Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντι-

καὶ μᾶλλον ἂν φροντίσειεν ἀνὴρ μεγάλωψυχος τί δοκεῖ ἐνὶ
 σπονδαίῳ ἢ πολλοῖς τοῖς τυγχάνουσιν, ὥσπερ Ἀντιφῶν ἔφη
 πρὸς Ἀγάθωνα κατεψηφισμένους τὴν ἀπολογίαν ἐπαινέσαντα.

21. ἱατροῦ στρατηγῶν E, ἱατροῦ στρατηγοῦ cett., ἱατροῦ
 Photius. Contra ἱατροῦ delent Westermann et Sauppe (O.
 A. II, 139).

22. Psephisma e Crateri συναγωγῇ ψηφισμάτων Caecil-
 lius desumpsit, cf. Harpocrat. s. v. Ἄνδρων: Ἄνδρωνά φησιν
 εἶναι Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ
 ψήφισμα τὸ περὶ Ἀ. τοῦ ῥήτορος. — Vocabulum ψήφισμα
 iterant libri post κατελύθησαν; em. Duebner.

23. Decretum initio mutilum est; tribus nomen deesse
 monuit Schoemannus de comit. Athen. p. 132 (Westerm.). —
 πρεσβευομένους vel πρεσβενσαμένους Reiskius, qui etiam
 ἐν ante τοῦ στρ. deleri vult, de exercitu Atheniensi qui apud
 Samum erat intellegens. — δοκῆ Frankius ex II: δοκοῦ. —
 προσελομένοις Reisk.: προσελομένους. — ἡρημένους T: εἰρ.
 cett., unde Reiskius: κατηγ. τῶν εἰρημέκων τοὺς ἡρημένους
 κατηγόρους. Inter praetores eius anni eodemque in illo
 iudicio accusatores Theramenes quoque fuit, de quo Lysias
 (in Erat. § 67): Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον φιλότατους
 ὄντας αὐτῷ κατηγορῶν ἀπέκτεινε. — ἄλλος] ἄλλους T.

φῶντα σύλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι εἰς τὸ δικαστήριον· ὅπως δῶσι δίκην· παρασχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὕςτινας ἂν δοκῇ τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι δέκα, ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένηται ἢ κρίσις· προσκαλεσάσθωσαν δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὔριον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων, ἐπειδὴν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν, εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας, κατηγορεῖν (δὲ) τοὺς ἡρημέρους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἄλλος ἂν τις βούληται· ὅτου δ' ἂν καταψηφίσῃται τὸ δικαστήριον, περὶ αὐτοῖ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς κεῖται περὶ τῶν προδόντων· Τούτῳ ἵπογράφεται τῷ δόγματι ἢ ²⁴ καταδίκη. „Προδοσίας ὄφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἰπποδάμου Ἀγρυλῆθεν παρῶν, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνοῦσιος παρῶν. τούτοις ἐτιμῆθη τοῖς ἑνδεκα παραδοθῆναι καὶ τὰ χορήματα δημόσια εἶναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὰ οἰκία κατασκάψαι αὐτοῖν, καὶ ὄρους θεῖναι τοῖν οἰκοπέδοιν ἐπιγράψαντας Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδόταιν· τὸ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὸ οἰκία αὐτοῖν· καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μηδ' ὅσης Ἀθηναῖοι κρατοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα, καὶ γένος τὸ ἐκ τοῖτοις, καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἕάν (τις) ποιήσῃται τινα τῶν ἐξ

24. τὸ οἰκία ante κατασπ. cum Frankio Duebnerus: τῷ οἰκία AHP, τῇ οἰκία Ald., τὰς οἰκίας vulg. — αὐτοῖν Duebner.; αὐτῶν. — προδότοις P, προδόντοις Duebn. — τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τε οἰκίαν ἐς τὸν libri; τὸ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν Meier (τὸ οἰκία αὐτοῖν Duebn., τὴν οὐσίαν αὐτοῖν Westermann.). — καὶ ante ἤπερ add. Westermann. — ἤπερ ἀνάκειται τὰ Reiskius; ἐν ἤπερ ἂν καὶ τὰ Wyttenbach. — τούτου libri, τοῦτο Reiskius, qui et προθέσθαι pro θέσθαι.

Ἀρχεπολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιη-
 σάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ, (καὶ) ἤπερ
 ἂν καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρουνίχου, καὶ τοῦτο
 θέσθαι.“

2.

ΓΕΝΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

1 Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαν-
 2 τίδος, Ῥαμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικὰ
 3 γενόμενος συνήκμασε Γοργία τῷ σοφιστῇ. καὶ διδα-
 σκάλῳ τὰ πρῶτα χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι
 γράμματα, τῆς ἡλικίας προβαινούσης τὰ περὶ τοὺς
 4 λόγους ἐξεπόνησε· φυσικῇ (δὲ) δεινότητι τὴν ἐκ τῆς
 ἀσκήσεως μελέτην προσλαβών, μηδενὸς μὲν ἀκροασά-
 μενος, ὅτι μηδ' ἦν πώ τις τότε μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
 ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστῆς προεστηκῶς
 διατριβῆς, τοῖς (τῶν) πρὸ αὐτοῦ δὲ ἐντυχῶν βιβλίοις
 καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε
 δεινότητος ὥστε Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ
 5 λέγειν ἠδουήν. τοῦ πολιτεύεσθαι δὲ ἀποστάς νέος
 ὢν ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἰκημα εἰς ὑπο-
 δοχὴν ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας ὅτι
 6 τοὺς λυπουμένους παραμυθεῖται, εἶτα φιλοχρήματος
 ὢν καὶ οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγωδίας

Reperitur haec vita in libris Antiphontis orationibus
 praemissa: quamobrem, quamquam tota e Plutarchea pendet
 nulliusque pretii est, tamen eam recipiendam duxi.

1. Σωφίλου Westerm.: Σοφίλου. — τῶν δῆμων Hirschig.
 — 4. δὲ post φυσικῇ add. Saupp. — πώ τις τότε Fr.: πώ τις
 τό τε N; πώ τις cett. — ἐπεκαλεῖτο N Westerm. Mr.:
 ἐκαλεῖτο.

ἐποίει. ἀποστάς δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτρά- 7
 πετο, καὶ συστησάμενος ἐν Ἀθήναις διατριβὴν Σω-
 κράτει περὶ τῶν ἐλεγκτικῶν διεφέρετο. πολλοὺς δὲ 8
 παιδεύσας ἐπαίδευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ 9
 Πελοποννησιακῷ πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε
 τὴν δημοκρατίαν καὶ ἐποίησε τοὺς ὑ' μετὰ τῶν περὶ
 Ἀρχεπτόλεμον. εἰσαγγελθεὶς δὲ ἐάλω καὶ τοῖς τῶν
 προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπιτιμίῳις ἄταφος ἐρρίφη. φασὶ 10
 δέ (τινες) ἐν Σικελίᾳ αὐτὸν τελευτῆσαι παρὰ Διουν-
 σίου ἥδη γὰρ πρεσβύτης ὦν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικό-
 μενος ἔσκωπεν αὐτοῦ τοῦ Διουνσίου τὰς τραγω-
 δίας, καὶ διὰ τοῦτο, φασὶν, ἀχθεσθεὶς ἀπέκτεινεν
 αὐτόν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' 11
 ὑπωπεύθη, φασί, καταλῦσαι θέλων τὴν τυραννίδα.
 ἐρωτηθέντα γὰρ φασιν αὐτὸν παρὰ τοῦ Διουνσίου,
 ποῖος αὐτῷ χαλκὸς ἀρέσκει, εἰπεῖν, ὅθεν ἐγένοντο
 Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων.

3.

DE ANTIPHONTIS ELOQUENTIA

CAECILII CALACTINI FRAGMENTUM.

Ὁ μέντοι Σικελιώτης Καικίλιος μὴ κεχρησθῆναι
 φησι τὸν ῥήτορα τοῖς τῆς διανοίας σχήμασιν, ἀλλὰ

10. *τινες* cum Ald. add. Bekkerus (Westerm. Maetzner.);
 porro Ald.: ὅτι ἐν Σ. παρὰ Δ., omissis αὐτὸν τελ. cum BLZ
 et mox γὰρ cum eisdem; denique ὅτε πρὸς pro καὶ πρὸς
 habet et om. φασὶν post τοῦτο.

III. Exstat ap. Photium cod. 259 p. 485 b 15 Bekk..
 De Caecilii libro (περὶ Ἀντιφῶντος σύνταγμα) v. supra. —
 ἐξάλλαξιν] ita Longinus Sp. Rh. Gr. I p. 325, 9, qui aperte

κατευθὺ αὐτῷ καὶ ἀπλάστους τὰς νοήσεις ἐκφέρεσθαι, τροπὴν δὲ ἐκ τοῦ πανούργου καὶ ἐξάλλαξιν οὔτε ζητῆσαι τὸν ἄνδρα οὔτε χρῆσασθαι, ἀλλὰ δι' αὐτῶν δὴ τῶν νοημάτων καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἀκολουθίας ἄγειν τὸν ἀκροατὴν πρὸς τὸ βούλημα. „οἱ γὰρ πάλαι ῥήτορες ἱκανὸν αὐτοῖς ἐνόμιζον εὔρεῖν τε τὰ ἐνθυμήματα καὶ τῇ φράσει περιττῶς ἀπαγγεῖλαι. ἐσπούδαζον γὰρ τὸ ὅλον περὶ τὴν λέξιν καὶ τὸν ταύτης κόσμον, πρῶτον μὲν ὅπως εἴη σημαντική τε καὶ εὐπρεπῆς (τοῖς ὀνόμασιν), εἶτα δὲ καὶ ἐναρμόνιος ἢ τούτων σύνθεσις· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας διαφορὰν ἐπὶ τὸ κρεῖττον περιγίνεσθαι.“ εἶτα εἰπὼν ὡς ἀσχημάτιστος εἴη κατὰ διάνοιαν ὁ τοῦ Ἀντιφῶντος λόγος, ὡς περὶ ἐπιδιορθούμενος ἑαυτὸν· „οὐ τοῦτο λέγω“, φησί, „ὡς οὐδὲν εὔρισκεται διανοίας παρ' Ἀντιφῶντι σχῆμα, καὶ γὰρ ἐρώτησίς που καὶ παράλειψις καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐνεῖσιν αὐτοῦ τοῖς λόγοις· ἀλλὰ τί φημι; ὅτι μὴ κατ' ἐπιτήδευσιν μηδὲ συνεχῶς ἐχρήσατο τούτοις, ἀλλ' ἐνθα ἂν ἢ φύσις αὐτῇ μεθοδείας χωρὶς τινα ἐπῆγεν· ὃ δὴ καὶ περὶ τοὺς τυχόντας τῶν ἰδιωτῶν ἔστιν ὁρᾶν. διὰ τοῦτο καὶ ὅταν τις ἀσχηματίστους εἶναι λέγῃ λόγους, οὐ καθάπαξ οἰητέον τῶν σχημάτων αὐτοῦς ἀπεστερη-

codem Caecili loco usus est: ἐνάλλαξιν. cf. etiam Alexandr. π. σχημάτων III, 11 Sp.: σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις λόγου ἐπὶ τὸ κρεῖττον. — περὶ τε τὴν λέξιν libri praeter A, e quo delavit τε Bk. — εἶτα δὲ καὶ] δὲ Bk. ex A addidit. — τοῖς ὀνόμασιν addidi propter τούτων. — ἐν τούτῳ] an ἐκ τούτων? — παράλειψις Bk. ex A: παράληψις. — τιος et ἀπῆγεν libri. — οἰητέον Bk. ex A: οἶηται.

Dionysius Halic. Antiphontem non nisi raro breviterque commemorat: v. de Isae. c. 20 (cf. de Dem. c. 8); de comp. p. 53; ibd. p. 150; de Thucyd. c. 51; c. 53; ad Ammae. I c. 2.

μένους εἶναι, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον, ἀλλ' ὅτι τὸ ἐμμέθοδον καὶ συνεχές καὶ ἐρωωμένον τῶν σχημάτων οὐκ ἔστιν ὀρώμενον ἐν αὐτοῖς.“

4.

HERMOGENIS DE ANTIPHONTE
IUDICIUM.

Περὶ δὲ Ἀντιφῶντος λέγοντας ἀνάγκη προειπεῖν, ὅτι καθάπερ ἄλλοι τέ φασιν οὐκ ὀλίγοι καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικός, πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ ἱστορίας φαίνεται, πλείους μὲν γεγόνασιν Ἀντιφῶντες, δύο δὲ οἱ σοφιστεύσαντες, ὧν καὶ λόγον ἀνάγκη ποιήσασθαι. ὧν εἷς μὲν ἔστιν ὁ ῥήτωρ, οὔπερ οἱ φονικοὶ φέρονται³⁸⁶ W. λόγοι καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι, ἕτερος δὲ ὁ καὶ τερατοσκόπος καὶ ὄνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὔπερ οἱ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοίας καὶ ὁ πολιτικός. ἐγὼ δὲ ἔνεκα μὲν τοῦ διαφόρου τῶν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ἰδεῶν πείθομαι δύο τοὺς Ἀντιφῶντας γενέσθαι· πολὺν γὰρ ὡς ὄντως τὸ παραλλάττον τῶν ἐπιγραφομένων τῆς ἀληθείας λόγων πρὸς τοὺς λοιπούς· ἔνεκα δὲ τοῦ καὶ παρὰ Πλάτωνι καὶ παρ' ἄλλοις

IV. Hermogen. περὶ ἰδεῶν τόμ. B Sp. Rh. Gr. II p. 414 sq. — οὔπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι κτέ.] dedi locum ex emendatione Saupprii. Codd.: οὔπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι καὶ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι· ἕτερος δὲ — —, οὔπερ οἱ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοίας καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός. Contra Spengel. coniecit (recep. Walz.): — — φέρονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοίας καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός καὶ ὅσοι — — οὔπερ οἱ (deleto τε) περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι.

ἱστορομένον πάλιν οὐ πείθομαι. Θουκυδίδην γὰρ Ἀντιφῶντος εἶναι τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητὴν ἀκούω πολλῶν λεγόντων, καὶ τὸν μὲν Ῥαμνούσιον εἰδὼς ἐκεῖνον οὐπερ εἶδιν οἱ φονικοί, τὸν Θουκυδίδην δὲ πολλῶ (τούτου) κεχωρισμένον καὶ κεκοινωνηκότα τῷ εἶδει τῶν τῆς ἀληθείας λόγων, πάλιν οὐ πείθομαι.

387 W. οὐ μὴν ἀλλ' εἴτε εἷς ὁ Ἀντιφῶν ἐγένετο, δύο λόγων εἶδεσι τοσοῦτον ἀλλήλων διεστηκόσι χρησάμενος, εἴτε καὶ δύο, χωρὶς ἑκάτερος ὁ μὲν τοῦτο ὁ δὲ ἐκεῖνο μετελθών, ἀνάγκη χωρὶς περὶ ἑκατέρου διελθεῖν· πλεῖστον γὰρ ὡς ἔφαμεν τὸ μεταξύ.

Ὅ τοίνυν Ῥαμνοῖσιος Ἀντιφῶν, οὐπερ οἱ φονικοί φέρονται, πολιτικὸς μὲν καὶ κατὰ τὸ σαφὲς καὶ κατὰ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ ἄλλως ἠθικόν, ὥστε καὶ πιθανός, ἦττον δὲ ἅπαντα ταῦτα ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ καὶ πρῶτος λέγεται τοῦτο μετελθεῖν τὸ εἶδος καὶ ὅλως εὐρετῆς καὶ ἀρχηγὸς γενέσθαι τοῦ τύπου τοῦ πολιτικοῦ· καὶ γὰρ ἐστὶ τοῖς χρόνοις τῶν δέκα ῥητόρων τούτων πρεσβύτατος ἀπάντων. μεγέθει δὲ χρῆται μὲν οὐκ ὀλίγω, καλῶς δὲ πως καὶ συνυφασμένῳ καὶ οὐ κατὰ τὸν Ὑπερίδην διεστηκότι τῶν ἄλλων, οὐδ' αὖ κατὰ τὸν Αἰσχίνην σοφιστικῶ, καίτοι τῆς λέξεως αὐτῷ πολλαχοῦ διηρημένης. ἐπιμελής γε μὴν οὕτως ὡς μὴ εἶναι προσκορῆς· γοργὸς δὲ μετρίως ἐστὶ καὶ δεινὸς ὡσαύτως.

Ὅ δ' ἕτερος Ἀντιφῶν, οὐπερ οἱ τῆς ἀληθείας εἰδὲ λεγόμενοι λόγοι, πολιτικὸς μὲν ἥκιστα ἐστὶ, σεμνὸς δὲ καὶ ὑπέρογκος τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ δι' ἀποφάνσεων περαινῆναι τὸ πᾶν, ὃ δὴ τοῦ ἀξιωματι-

κοῦ λόγου ἐστὶ καὶ πρὸς μέγεθος ὀρῶντος· ὑψηλὸς δὲ τῇ λέξει καὶ τραχύς, ὥστε μὴ πόρρω σκληρότητος εἶναι. καὶ περιβάλλει δὲ χωρὶς εὐκρινείας, διὸ καὶ συγγεῖ τὸν λόγον καὶ ἔστιν ἀσαφῆς τὰ πολλά. καὶ ἐπιμελῆς δὲ κατὰ τὴν συνθήκην καὶ ταῖς παρισώσεσι χαίρων· οὐ μὴν ἤθους γέ τι οὐδ' ἀληθινοῦ τύπου μέτεστι τῷ ἀνδρί. φαίην δ' ἂν ὡς οὐδὲ δεινότητος πλὴν τῆς φαινομένης μὲν, οὐ μὴν οὔσης γε ὡς ἀληθῶς.

ARGUMENTA ORATIONUM BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Pater eius qui verba facit cum apud amicum quendam Philoneum coenaret, uterque subito morbo correptus est, quo Philoneos statim, alter viginti post diebus perit. Pellex Philonei, quae pocula ministraverat, veneficii damnata et necata est. Sed ipse pater suspicabatur, suae uxoris consilio scelus patratum esse, quae pellici a viro neglectae persuasisset ut potionem illam tanquam amatorium utrique praeberet. Filio igitur, uxoris privigno, mandavit ut mortem suam ulcisceretur. Qui cum adolevisset, patris mandatum exsequitur, noverca *φαρμακείας γραφῆ* apud Areopagum in ius

Hermogenes Antiphonti inter X oratores octavum locum assignat, posthabitis nempe Lycurgo et Andocide. Ordo autem is est, ut eos anteponat qui *πολιτικώτατοι* sint, h. e. maxime perspicue et ad veritatem accommodate ideoque ad persuadendum aptissime loquantur. — Qui tria genera orationis discernunt, grande medium tenue, ei Antiphontem, ut conveniebat, in primo ponunt (Sp. Rh. Gr. III p. 201); ceterum omnino raro apud Graecos, rarius etiam apud Latinos scriptores Antiphontis mentio fit.

vocata; rea defenditur a suo filio, accusatoris fratre germano. Tempus incertum. Ceterum oratio multis in partibus rudior num ab Antiphonte profecta sit iure dubitatur.

Or. II (Tetralogia I). Causa quam sibi finxit orator haec est. Vir quidam a coena rediens noctu una cum servulo interfectus, neque tamen vestimentis spoliatus est. Qui primi advenerunt, servum etiamnum vivum reppererunt: qui interrogatus unum tantum ex interfectoibus se cognovisse dixit, eum qui iam a cognatis interfecti reus factus est. Is cum mortuo cum antea magnas inimicitias gesserat, tum illo ipso tempore sacrilegii gravissima accusatione ab eo petitus erat, quam cum alio nullo modo effugere posset, scelere inimicum sustulisse arguitur. Negat reus et suspicionem in alios potius, latrones maxime, avertere studet. — De tempore tetralogiarum omnia incerta sunt; auctorem earum alium esse atque ceterarum orationum Pahlus contendit: cuius tamen argumenta ad probandum non sufficiunt*).

Or. III (Tetralogia II). Cum adolescentes quidam in gymnasio iaculando certarent, puer qui adstabat ab uno eorum iaculi ictu forte necatus est. Pater pueri adolescentem caedis imprudenter factae apud Palladium accusat. Reus a suo patre defenditur, qui mortis auctorem illum ipsum fuisse contendit qui necatus est, quippe qui percurrere conatus iaculum recte coniectum corpore exceperit.

Or. IV (Tetralogia III). Vir quidam aetate provecior a iuvene male mulcatus ex eis vulneribus aliquot post diebus mortuus est. Iam illius cognati iuvenem homicidii accusant: qui se ita defendit, ut non se mortis auctorem fuisse contendat, sed medicum, qui vulnera perverse curaverit, vel etiam illum ipsum, qui primus pulsaverit eoque omnium eorum

*) Cf. praeterea quae exposuit Spengelius Rh. Mus. N. F. XVII p. 166 sqq.

quae secuta sunt auctor exstiterit. Ceterum post alteram accusatoris orationem reus, sicuti per legem licebat, defensione deserta iudicio se subtrahit: quam excipit pro eo amicorum quidam.

Or. V. Herodes Atheniensis qui Mytilenis post expugnationem urbis a. 427 factam agrum sorte duxerat, cum illinc Aenum navigaret et in agro Methymnaeo in terram escendisset, neque rediit in navem neque usquam postea comparuit. Cognati Mytilenaeum quendam, divitis hominis filium, qui una in navi fuerat, sceleris in Herodem commissi insimulaverunt, freti maxime servi cuiusdam indicio, de quo quaestionem habuerant, quique cum se sceleris adiutorem professus esset, statim ab illis necatus erat. Ceterum Lycino Atheniensi Herodis inimico, qui et ipse Mytilenis habitabat, Mytilenaeum eam operam recepisse arguebant. Itaque Mytilenaeus Athenis ἀπαγωγῆ sive ἐνδείξει reus factus et cum advenisset in carcerem coniectus est, donec apud heliastarum iudicium causam capitis diceret. Reus cum adversariorum argumenta diluere studet tum eo maxime nititur, quod legibus aliud iudicium, Areopagi nempe, talibus causis constitutum sit; itaque hoc certe iudicio, quo tamquam κακοῦργος causam diceret, absolvi se debere. Oratio, quam in praestantissimas Antiphontis veteres rettulerunt, habita esse videtur circa annum 418 a. Chr. n.

Or. VI. Civi Atheniensi haud ignobili cum munus puerorum chori ad Thargelia exercendi instruendique delatum esset, forte accidit ut puerorum unus, Diodotus nomine, e potione vocis causa oblata exspiraret. Frater eius Philocrates choragum apud Areopagum φαρμάκων γραφή postulavit, illius consilio (βουλευσει), quamvis non exitii causa, potionem puero datam arguens. Reus et suas partes in ea re omnino nullas fuisse contendit, et adversarium pecunia a quibusdam quorum ipse nomina detulerat corruptum accusationem suscepisse demonstrat. Habi-

ta esse videtur oratio Sauppio circa ea tempora quae cladem in Sicilia acceptam insecuta sunt; quae tamen opinio, quamvis minime improbabilis, argumentis certioribus non satis munita est. Primam eo anno prytaniam Erechtheidis fuisse constat. — Epilogum autem deesse orationi Maetznerus et Spengelius bene docuerunt.

1.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ ΚΑΤΑ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΥΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. Steph.

Φιλόνεός τις, ἔχων παλλακὴν τινα, φίλος ἦν τοῦ¹¹¹ πατρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. οὗτος καταγνοὺς τῆς παλλακῆς εἰς πορνεῖον στήσειν ἠπειλήσεν. ὁ δὲ πατήρ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον τελευτησάσης αὐτῷ τῆς γυναικὸς μητροιὰν τῷ παιδί ἐπεισήγαγε. κοινολογησαμένης δὲ ταύτης τῇ παλλακῇ διὰ τὸ γείτονας εἶναι καὶ διὰ τὸ μηδὲ αὐτὴν πάνυ ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἔδοξεν ἀμφοτέραις φαρμάκῳ ἀνελεῖν τοὺς ἀνδρας. κατασκευασάμεναι δὲ ἐορτῆς οὔσης καὶ κοινῇ τῶν ἀνδρῶν σπενδομένων (φίλοι γὰρ ἦσαν) δεδώκασιν ἀμφοτέροις τὸ φάρμακον ἐν πώματι. καὶ ὁ μὲν Φιλόνεος πλέον λαβῶν παραχρῆμα ἀνῆρέθη, ὁ δὲ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον πατήρ ἔλαττον λαβῶν εἰς νόσον κατέπεσε, καὶ οὕτω τέθνηκεν ἐξ αὐτῆς. ὁ δὲ παῖς γράφεται τὴν μητροιὰν φαρμακείας. καὶ ἢ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἢ στάσις δὲ στοχασμός· σημειῶν δὲ τὸ μὴ θέλειν δοῦναι τοὺς οἰκέτας εἰς βράσανον.

Νέος μὲν καὶ ἄπειρος δικῶν ἔγωγε ἔτι, δεινῶς δὲ καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος, ὧς ἄνδρες, τοῦτο μὲν εἰ ἐπισκῆψαντος τοῦ πατρὸς ἐπέξελεθρεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι μὴ ἐπέξειμι, τοῦτο δὲ εἰ

[Υπόθ.] διὰ τὸ ante μηδὲ om. N. — πώματι pr. A (Mr.): πόματι N, ἐκπόματι L, ἐκπώματι cett. — ἢ ante στάσις om. N.

1. δικῶν NAM R.: δοκῶν. — ἔχει μοι N (ἔχοι μοι A pr.) et ci. Gesner: ἔχοιμι v. ante Bk.

- ἐπεξιόντι ἀναγκαίως ἔχει οἷς ἥμιστα ἐχοῖν ἐν διαφορᾷ καταστῆναι, ἀδελφοῖς ὁμοπατρίοις καὶ μητρὶ ἀδελφῶν.
- 2 ἢ γὰρ τύχη καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἠνάγκασαν ἐμοὶ πρὸς τούτους αὐτοὺς τὸν ἀγῶνα καταστῆναι, οὓς εἰκὸς ἦν τῷ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς γενέσθαι, τῷ δ' ἐπεξιόντι βοηθούς. νῦν δὲ τούτων τάναντία γεγένηται· αὐτοὶ γὰρ οὗτοι καθεστᾶσιν ἀντίδικοι καὶ φο-
- 3 νεῖς, ὡς καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γραφὴ λέγει. Δέομαι δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, εἰ ἐπιδείξω ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ προβουλῆς τὴν τούτων μητέρα φονέα οὖσαν τοῦ ἡμετέρου πατρὸς, καὶ μὴ ἅπαξ ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἤδη ληφθεῖσαν τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου ἐπ' αὐτοφῶρῳ μηχανωμένην,
- 112 τιμωρῆσαι πρῶτον | μὲν τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις, οὓς παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκείνοις περὶ τῆς καταψηφίσεως δικάζετε, δεύτερον δ' ἐκείνῳ τῷ τεθνηκότι, καὶ ἅμα
- 4 ἐμοὶ μόνῳ ἀπολελειμμένῳ βοηθῆσαι. ὑμεῖς γὰρ μοι ἀναγκαῖοι. οὓς γὰρ ἐχοῖν τῷ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς γενέσθαι, ἐμοὶ δὲ βοηθούς, οὗτοι τοῦ μὲν τεθνεῶτος φονεῖς γεγένηται, ἐμοὶ δ' ἀντίδικοι καθεστᾶσι. πρὸς τίνας οὖν ἔλθῃ τις βοηθούς, ἢ ποῖ τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἄλλοθι ἢ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ δίκαιον;
- 5 Θαυμάζω δ' ἔγωγε καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἦντινά ποτε γνώμην ἔχων ἀντίδικος καθέστηκε πρὸς ἐμέ. καὶ εἰ

2. ἠνάγκασαν ἐμὲ — εἰς ἀγῶνα Hi. Cob.

3. καὶ προβουλῆς add. NAB Bk. — οὖσαν] γενομένην L pr. et v. ante Bk. — καὶ ante πολλάκις om. N, quod probat Fr. — verba περὶ τῆς καταψηφίσεως cum Lehnoro del. Mr. — τεθνεῶτι postulant Turr.; it. 4 γ 1 et 5, 10. — ἀπολελειμμένῳ ἀπειλημένῳ N.

4. ἔλθῃ N Mr.: ἔλθοι (ἀν ἔλθοι Dobr.). — ἦν ποῖ N.

νομίζει τοῦτο εὐσέβειαν εἶναι, τὸ τὴν μητέρα μὴ προδοῦναι. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι πολὺ ἀνοσιώτερον εἶναι ἀφείναι τοῦ τεθνεῶτος τὴν τιμωρίαν, ἄλλως τε καὶ τοῦ μὲν ἐκ προβουλῆς ἀκουσίως ἀποθανόντος, τῆς δὲ ἐκουσίως ἐκ προνοίας ἀποκτεινάσης. Καὶ οὐ τοῦτό 6 γ' ἐρεῖ ὡς εὖ οἶδεν ὅτι γ' οὐκ ἀπέκτεινεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον. ἐν οἷς μὲν γὰρ αὐτῷ ἐξουσία ἦν σαφῶς εἰδέναι παρὰ τῆς βασάνου, οὐκ ἠθέλησεν· ἐν οἷς δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτο αὐτὸ προὔθυμήθη. καίτοι αὐτὸ τοῦτο ἐχρῆν, ὃ καὶ ἐγὼ προὔκαλούμην, προὔθυμηθῆναι, ὅπως τὸπραχθὲν ἦ ἀληθές, ἐπεξελθεῖν. μὴ γὰρ ὁμολογούντων τῶν 7 ἀνδραπόδων οὗτός τ' εὖ εἰδὼς ἂν ἀπελογεῖτο καὶ ἀντέσπευδε πρὸς ἐμέ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπήλλακτο ἂν ταύτης τῆς αἰτίας. ὅπου δὲ μὴ ἠθέλησε ποιήσασθαι ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων, πῶς περὶ γ' ὧν οὐκ ἠθέλησε πυθέσθαι, ἐρχορεῖ αὐτῷ περὶ τούτων εἰδέναι; [πῶς οὖν περὶ τούτων, ὧ δικάζοντες, αὐτὸν εἰκὸς εἰδέναι, ὧν γε τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἴληφε;] τί ποτε ἀπολογήσεσθαι μέλλει μοι; ἐκ μὲν γὰρ τῆς 8 τῶν ἀνδραπόδων βασάνου εὖ ἤδει ὅτι οὐχ οἷόν τ' ἦν αὐτῇ σωθῆναι, ἐν δὲ τῷ μὴ βασανισθῆναι ἠγρεῖτο τὴν σωτηρίαν εἶναι· τὰ γὰρ γενόμενα ἐν τούτῳ

5. εὐσέβειαν] εὐσεβεῖν Cob. — προβολῆς pr. A Z. — ἀκουσίως N A Bk.: ἀκουσίας.

6. ὅτι γ' οὐκ] γ' add. N A Fr. — τοῦτο αὐτὸ προὔθυμήθη N (τοῦτ' αὐτὸ cest.) — προὔθυμηθῆναι del. S., qui deinde scribi vult: ὅπως τὸπραχθὲν ἦν καὶ τὸ ἀληθές, ἐπεξελθεῖν (h. e. investigare). An ὅπως τὸπραχθὲν εἰς τὸ ἀληθές ἐξελεγχθῆ; cf. Thuc. 3, 64.

7. μὴ γὰρ ὁμολογούντων N Bk.: μὴ ὁμολ. γὰρ Ald., μὲν γὰρ ὁμολ. ABLZ. — ἠθέλησε ποιήσασθαι ἔλεγχον NMr.: ἠθέλησεν ἔλ. ποιήσ. — νν. πῶς οὖν — εἰδέναι om.

ἀφανισθῆναι ᾠθήθησαν. πῶς οὖν εὖορκα ἀντομο-
μοκῶς ἔσται φάσκων εὖ εἰδέναι, ὅς οὐκ ἠθέλησε
σαφῶς πνθῆσθαι ἔμοῦ ἐθέλοντος τῇ δικαιοτάτῃ βα-
9 σάνῳ χρήσασθαι περὶ τούτου τοῦ πράγματος; τοῦτο
μὲν γὰρ ἠθέλησα μὲν τὰ τούτων ἀνδράποδα βασαι-
νίσαι, ἃ συνήδει καὶ πρότερον τὴν γυναῖκα ταύτην,
μητέρα δὲ τούτων, τῷ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ θάνατου
μηχανωμένην φαρμάκοις, καὶ τὸν πατέρα εἰληφότα
ἐπ' ἀτοφώρῳ, ταύτην τε οὐκ οὔσαν ἄπαρνον, πλὴν
οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσιν διδόναι ἀλλ' ἐπὶ φίλ-
10 τροις. διὰ οὖν ταῦτα ἐγὼ βάσανον τοιαύτην ἠθέλησα
ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, γράψας ἐν γραμματείῳ ἃ
ἐπαιτιῶμαι τὴν γυναῖκα ταύτην. βασανιστὰς δὲ
αὐτοὺς τούτους ἐκέλευον γίνεσθαι ἔμοῦ παρόντος,
ἵνα μὴ ἀναγκασόμενοι ἃ ἐγὼ ἐπερωτῶμι λέγοιεν, ἀλλ'
ἐξήρκει μοι τοῖς ἐν τῷ γραμματείῳ χρῆσθαι· καὶ
αὐτό μοι τοῦτο τεκμήριον δίκαιόν ἐστιν εἶναι, ὅτι
ὀρθῶς καὶ δικαίως μετέροχομαι τὸν φονέα τοῦ πα-
τρὸς· εἰ δὲ ἄπαρνοι γίνονται ἢ λέγοιεν μὴ ὁμολο-
γούμενα, (ἢ βάσανος) ἀναγκάζοι τὰ γεγονότα κατη-
γορεῖν· αὕτη γὰρ καὶ τοὺς τὰ ψευδῆ παρεσκευασμένους

N, propter εἰδέναι bis positum. Totam autem sententiam scholion ad eam quae antecedit esse puto, cf. § 12.

8. αὐτὴν NMr. — εὖορκα . . A. — ἀντομομοκῶς N. — ὅς (γε) Hi. coll. § 7. 26.

9. ἠθέλησα μὲν S. Turr. Fr. (v. S. Epist. crit. p. 28): ἠθέλησαμεν. — τε post ταύτην add. N Mr. (ταύτην . . A, καὶ ταύτην Ald.).

10. τοι αὐτὴν add. N, τοιαύτην Fr. — ἐπερωτῶμι (R.) firmat N: ἐπερωτῶ μὴ. — τοῦτο τεκμήριον R. et firmat N: τούτου τεκμ.. — δίκαιον ἔσται codd., ἱκανὸν ἔσται ci. R., δ. ἔστιν εἶναι ci. Mr. — γένοιτο ZM, — ἢ βάσανος add. Turr. ἢ δίκην add. Ald. (vulg. ante Bk.) — ἀναγκάζει codd., em. Steph.

λέγειν τάληθῆ κατηγορεῖν ποιήσει. καίτοι εὖ οἶδά 11
 γ', εἰ οὔτοι πρὸς ἐμὲ ἐλθόντες, ἐπειδὴ τάχιστα αὐτοῖς
 ἀπηγγέλθη ὅτι ἐπεξίοιμι τοῦ πατρὸς τὸν φονέα,
 ἠθέλησαν τὰ ἀνδράποδα ἃ ἦν αὐτοῖς παραδοῦναι,
 ἐγὼ δὲ μὴ ἠθέλησα παραλαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέ-
 γιστα τεκμήρια παρείχοντο ὡς οὐκ ἔνοχοί εἰσι τῷ
 φόνοφ. νῦν δ' ἐγὼ γάρ εἰμι τοῦτο μὲν ὁ θέλων αὐ-
 τὸς βασανιστῆς γενέσθαι, τοῦτο δὲ τούτους αὐτοὺς
 κελεύων βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ, ἐμοὶ δὴ που εἰκὸς (τὰ)
 αὐτὰ ταῦτα τεκμήρια εἶναι ὡς εἰσὶν ἔνοχοι τῷ φόνοφ.
 εἰ γὰρ τούτων θελόντων διδόναι εἰς βάσανον ἐγὼ 12
 μὴ ἐδεξάμην, τούτοις ἂν ἦν ταῦτα τεκμήρια. τὸ αὐτὸ
 οὖν τοῦτο καὶ ἐμοὶ γενέσθω, εἴπερ ἐμοῦ θέλοντος
 ἔλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγματος αὐτοὶ μὴ ἠθέλησαν
 δοῦναι. δεινὸν δ' ἐμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ὑμᾶς μὲν
 ζητοῦσι παραιτεῖσθαι ὅπως αὐτῶν μὴ καταψηφίσθηθε,
 αὐτοὶ δὲ σφίσι αὐτοῖς οὐκ ἠξίωσαν δικασταὶ γε-
 νέσθαι δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα. Περὶ 13
 μὲν οὖν τούτων οὐκ ἄδηλον ὅτι αὐτοὶ ἔφευγον τῶν
 πραχθέντων τὴν σαφήνειαν πυθέσθαι· ἤδεσαν γὰρ
 οἰκειῶν σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον, ὥστε
 σιωπώμενον καὶ ἀβασάνιστον αὐτὸ εἶσαι ἐβουλήθη-

11. ἀπηγγέλθη (R.) firmavit N: ἐπηγγέλθη vulg. — παρα-
 λαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα Bk. coll. 6, 27: παραλαβεῖν αὐτὰ,
 ἐνταῦθ' ἂν. — νν. νῦν δ' ἐγὼ — τῷ φόνοφ add. NABk. —
 βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ NMr.: ἀντ' ἐμοῦ βασανίσαι. — αὐτὰ
 ταῦτα NMr.; τὰ ipse addidi e 6, 27: ταῦτα αὐτὰ.

12. εἰ γὰρ — δοῦναι scholion mihi videtur, cf. ad § 7.
 — θελόντων NFr.: ἐθέλοντων. — ἐγὼ δὲ μὴ ἐδεξάμην codd.
 plerique; om. δὲ cum Ald. N. — καταψηφίσθηθε NMr. —
 ζητοῦσιν αἰτεῖσθαι codd. — num (ἀπο)δικασταὶ?

13. τούτων . . . οὐκ A. — σιωπώμενον pr. A. —

113 σαν· ἀλλ' οὐχ ὑμεῖς | γε, ὧ ἄνδρες, ἔγωγ' εὖ οἶδα,
ἀλλὰ σαφῆς ποιήσετε.

Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου· περὶ δὲ τῶν γενο-
μένων πειράσομαι ὑμῖν διηγήσασθαι τὴν ἀλήθειαν·
δίκη δὲ κυβερνήσειεν.

14 Ὑπερφῶν τι ἦν τῆς ἡμετέρας οἰκίας, ὃ εἶχε Φιλό-
νεως ὀπότ' ἐν ἄστει διατρίβοι, ἀνὴρ καλός τε κἀγα-
θός καὶ φίλος τῷ ἡμετέρῳ πατρί· καὶ ἦν αὐτῷ παλ-
λακή, ἣν ὁ Φιλόνεως ἐπὶ πορνεῖον ἔμελλε καταστή-
σαι. ταύτην οὖν πυθομένη ἢ μήτηρ τοῦ ἀδελφοῦ
15 ἐποίησατο φίλην. αἰσθομένη δ' ὅτι ἀδικεῖσθαι ἔμελ-
λεν ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω, μεταπέμπεται, καὶ ἐπειδὴ
ἦλθεν, ἔλεξεν αὐτῇ ὅτι καὶ αὐτὴ ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ
πατρὸς τοῦ ἡμετέρου. εἰ οὖν ἐθέλει πείθεσθαι, ἔφη
ικανὴ εἶναι ἐκείνη τε τὸν Φιλόνεω φίλον ποιῆσαι
καὶ αὐτῇ τὸν ἐμὸν πατέρα, εἶναι φάσκουσα αὐτῆς μὲν
16 τοῦτο εὖρημα, ἐκείνης δ' ὑπηρετήμα. ἠρώτα οὖν
αὐτὴν εἰ ἐθέλησει διακονῆσαί οἱ, καὶ ἡ ὑπέσχετο ὡς
τάχιστα, οἶμαι. μετὰ ταῦτα ἔτυχε τῷ Φιλόνεῳ ἐν
Πειραιεῖ ὄντα ἱερὰ Διὶ Κτησίῳ, ὃ δὲ πατὴρ ὁ ἐμὸς
εἰς Νάξον πλεῖν ἔμελλεν. κάλλιστον οὖν ἐδόκει εἶναι
τῷ Φιλόνεῳ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἅμα μὲν προπέμψαι εἰς
τὸν Πειραιᾶ τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν φίλον ὄντα ἑαυτῷ,
17 ἅμα δὲ θύσαντα τὰ ἱερὰ ἐστιᾶσαι ἐκείνον. ἡ οὖν

γε post ὑμεῖς om. N.

14. καταστήσειν ci. R. et iterum Hi. — πυθομένη cum
Dobr. del. Mr. Bait.

15. αὐτὴν post μεταπέμπεται add. ZM. — ἐθέλοι (ita
Ald.) οἱ πείθεσθαι Hi.

16. ἐθέλῃσοι N, ἐθέλοι LZMAld. — ἐδόκει εἶναι NMr.:
εἶναι ἐδόκει AB, om. εἶναι cett.

παλλακὴ τοῦ Φιλόνεω ἠκολούθει τῆς θυσίας ἔνεκεν.
καὶ ἐπειδὴ ἦσαν ἐν τῷ Πειραιεῖ, οἷον εἰκόσ, ἔθυνεν.
καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἐτέθυτο τὰ ἱερά, ἐντεῦθεν ἐβουλεύετο
ἢ ἄνθρωπος ὅπως ἂν αὐτοῖς τὸ φάρμακον δοίη, πότερα
πρὸ δεῖπνου ἢ ἀπὸ δεῖπνου. ἔδοξεν οὖν αὐτῇ βου-
λευομένη βέλτιον εἶναι μετὰ δεῖπνον δοῦναι, τῆς
Κλυταιμνήστρας τῆς τούτου μητρὸς (ταῖς) ὑποθήκαις
ἅμα διακονοῦσα. καὶ τὰ μὲν ἄλλα μακρότερος ἂν 18
εἶη λόγος περὶ τοῦ δεῖπνου ἐμοί τε διηγήσασθαι ὑμῖν
τ' ἀκοῦσαι· ἀλλὰ πειράσομαι τὰ λοιπὰ ὡς ἐν βραχυ-
τάτοις ὑμῖν διηγήσασθαι, ὡς γεγένηται ἢ δόσις τοῦ
φαρμάκου. ἐπειδὴ γὰρ ἐδεδειπνήκεισαν, οἷον εἰκόσ,
ὁ μὲν θύων Διὶ Κτησίῳ κάκεινον ὑποδεχόμενος, ὁ
δ' ἐκπλεῖν τε μέλλων καὶ παρ' ἀνδρὶ ἐταίρῳ αὐτοῦ
δειπνῶν, σπονδὰς τε ἐποιοῦντο καὶ λιβανωτὸν ὑπὲρ
αὐτῶν ἐπετίθεισαν· ἢ δὲ παλλακὴ τοῦ Φιλόνεω τὴν 19
σπονδὴν ἅμα ἐγγέουσα ἐκείνοις εὐχομένοις ἃ οὐκ
ἔμελλε τελεῖσθαι, ὧ ἄνδρες, ἐνέχει τὸ φάρμακον. καὶ
ἅμα οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν πλέον δίδωσι τῷ Φιλόνεω,
ὡς, εἰ δοίη πλέον, μᾶλλον φιλησομένη ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω·
οὐπὼ γὰρ ἦδει ὑπὸ τῆς μητροῦσ τῆς ἐμῆς ἐξαπατω-
μένη, πρὶν ἐν τῷ κακῷ ἤδη ἦν· τῷ δὲ πατρὶ τῷ
ἡμετέρῳ ἔλασσον ἐνέχει. καὶ ἐκεῖνοι ἐπειδὴ ἀπέσπει- 20

17. ἔνεκε Apr. — ἔθυνεν Orell. Turr.: ἔθνον. — ἔθυτο N. — τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς N, τῆς Κλ. ταῖς A pr., ταῖς Κλ. τῆς v. — διακονοῦσαν (hoc et Dobr.) vel —ση ci. R.

18. αὐτοῦ post ἐταίρῳ add. NMr.

19. ἐγγέουσα R.: ἐκέουσα. — δεξιὸν (τι) Cob. Hi. — ὡς ci. Bk. Dobr. Fr.: ἴσως. — ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω aut delenda aut in ὑπ' αὐτοῦ mutanda censet Hi. — ἐμῆς] ἡμετέρας N. — ἐν (αὐτῷ) τῷ κακῷ Hi. coll. § 29. — ἐνέχεε Cob.

σαν, τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι ἐκπίνουσι ὑστάτην πόσιν. ὁ μὲν οὖν Φιλόνεως εὐθέςως παραχρῆμα ἀποθνήσκει, ὁ δὲ πατήρ ὁ ἡμέτερος εἰς νόσον ἐμπίπτει, ἐξ ἧς καὶ ἀπώλετο εἰκοσταῖος. ἀνθ' ὧν ἡ μὲν διακονήσασα καὶ χειρουργήσασα ἔχει τὰ ἐπίχειρα ὧν ἀξία ἦν, οὐδὲν αἰτία οὔσα (τῷ γὰρ δημοκοίνῳ τροχισθῆναι παρεδόθη), ἡ δ' αἰτία τε ἤδη καὶ ἐνθυμηθεῖσα ἔξει, εἰν ὑμεῖς τε καὶ οἱ θεοὶ θέλωσιν.

- 21 Σκέψασθε οὖν ὅσῳ δικαιοτέρα ὑμῶν δεήσομαι ἐγὼ ἢ ὁ ἀδελφός. ἐγὼ μὲν γε τῷ τεθνεῶτι ὑμᾶς κελεύω καὶ τῷ ἠδικημένῳ τὸν αἰδίου χρόνον τιμωροὺς γενέσθαι· οὗτος δὲ τοῦ μὲν τεθνεῶτος πέρι οὐδὲν ὑμᾶς αἰτήσεται, ὃς ἄξιός καὶ ἐλέου καὶ βοηθείας καὶ τιμωρίας παρ' ὑμῶν τυχεῖν, ἀθέως καὶ ἀκλεῶς πρὸ τῆς εἰμαρμένης ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχοῖν τὸν βίον ἐκλιπών, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀποκτεινάσης δεήσεται ἀθέμιτα καὶ ἀνόσια καὶ ἀτέλεστα καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν, δεόμενος ὑμῶν . . . ἂ ἀυτῇ ἑαυτὴν οὐκ ἔπεισε μὴ κακοτεχνῆσαι. ὑμεῖς δ' οὐ τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὲ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν ἐκ προνοίας ἀποθνησκόντων, καὶ ταῦτα ὑφ' ὧν ἥκιστα αὐτοὺς ἐχοῖν ἀποθνήσκειν. ἤδη οὖν ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτο ὀρθῶς διαγνώσιναι,

20. φονέα . . . A. — οὐδὲν αἰτία, quod Steph. coniecerat. N: οὐδ' ἐν αἰτία A, οὐδ' ἐναντία v. ante R. — τροχισθεῖσα codd.; τροχισθῆναι S.; παραδοθεῖσα ἐτροχίσθη ci. Mr. — καὶ χειρουργήσασα post ἐνθυμηθεῖσα demum exhibent codd.

21. ὑμῶν δεήσομαι NMr.: δεήσομαι ὑμῶν. — μὲν γε NMr.: μέντοι cett. cod., μὲν v.

22. ἀθέμιτα pr. A pr. M vulg. ante Bk. (sicut est IV γ 6). — καὶ ἀνόσια add. NMr. — Post δεόμενος ὑμῶν intercidiisse πείθεσθαι susp. Gesner. R., ἀποψηφίσασθαι Dobr. — αὐτοὺς ἐχοῖν NMr.: ἐχοῖν αὐτοὺς. — ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦ

ὁ καὶ ποιήσετε. δεήσεται δ' ὑμῶν οὗτος μὲν ὑπὲρ 23
μητρὸς τῆς αὐτοῦ ζωῆς, τῆς ἐκεῖνον διαχωρησαμένης
ἀβούλως τε καὶ ἀθέως, ὅπως δίκην μὴ δῶ, | ἂν ὑμᾶς 114
πείθῃ, ὧν ἠδίκηκεν· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ὑπὲρ πατρὸς τοῦμοῦ
τεθνεῶτος αἰτοῦμαι, ὅπως παντὶ τρόπῳ δῶ. ὑμεῖς
δέ, ὅπως διδῶσι δίκην οἱ ἀδικοῦντες, τούτου γε
ἔνεκα καὶ δικασταὶ ἐγένεσθε καὶ ἐκλήθητε. καὶ ἐγὼ 24
μὲν ἐπεξέρχομαι λέγων, ἵνα δῶ δίκην ὧν ἠδίκηκε
καὶ τιμωρήσω τῷ τε πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ καὶ τοῖς νόμοις
τοῖς ὑμετέροισι· ταύτη καὶ ἄξιόν μοι βοηθῆσαι ὑμᾶς
ἅπαντας, εἰ ἀληθῆ λέγω· οὗτος δὲ τὰναντία, ὅπως
ἢ τοὺς νόμους παριδοῦσα μὴ δῶ δίκην ὧν ἠδίκηκε,
ταύτη βοηθὸς καθέστηκε. καίτοι πότερον δικαιοτέρον 25
τὸν ἐκ προνοίας ἀποκτείναντα δοῦναι δίκην ἢ μὴ; καὶ
πότερον δικαιοτέρον οἰκτεῖραι μᾶλλον τὸν τεθνεῶτα ἢ
τὴν ἀποκτείνασαν; ἐγὼ μὲν (γὰρ) οἶμαι τὸν τεθνεῶτα
καὶ γὰρ δικαιοτέρον καὶ ὀσιώτερον καὶ πρὸς θεῶν
καὶ πρὸς ἀνθρώπων γίγνοιτο (ἂν) ὑμῖν. ἤδη οὖν
ἐγὼ ἀξιῶ, ὥσπερ κάκεῖνον ἀνελεημόνως καὶ ἀνοι-
κτίστως αὐτὴ ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὐτὴν ταύτην ἀπο-
λέσθαι ὑπὸ τε ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου. ἢ μὲν γὰρ 26
ἐκουσίως καὶ βουλευσασα τὸν θάνατον (ἀπέκτεινεν),

N, unde ἐστὶ τοῦτ' Fr.: ἐν ὑμῖν τοῦτό ἐστιν. — ποιήσετε
ci. Gesner et iterum R.: ποιήσατε N corr. et coni. Bk. Dobr.,
ἐποιήσατε v.

23. μητρὸς τῆς N Fr.: τῆς μητρὸς τῆς A Bk.; τῆς
μητρὸς. — Post διαχωρησαμένης interpungunt Turr. — ἐγὼ
δ'] ἐγὼ N. — πατρός μου N, unde πατρός τοῦμοῦ Fr.: τοῦ
π. τοῦ ZM Turr., τοῦ π. μου v. — ὅπως γε δῶσιν Z. —
τούτου γε] τούτου N Fr. — 24. ἠδίκησε et ταύτη utrobique N.

25. καίτοι πότερον utrobique N. — num δίκαιον οἰκτεῖ-
ραι? — ἂν post καὶ γὰρ add. Dobr. Turr. — ἤδη γ' οὖν
N. — ταύτην del. Hi.

26. ἀπέκτεινεν add. Mr. (similiter R. Lehner.) coll. § 5. —

ὁ δ' ἀκουσίως καὶ βιαίως ἀπέθανε. πῶς γὰρ οὐ βιαίως ἀπέθανεν, ὧ ἄνδρες, ὅς γ' ἐκπλεῖν ἐμελλεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, παρὰ τε ἀνδρὶ φίλῳ αὐτοῦ εἰστιᾶτο; ἢ δὲ πέμψασα τὸ φάρμακον καὶ κελεύσασα ἐκεῖνον δοῦναι πιεῖν ἀπέκτεινεν ἡμῶν τὸν πατέρα. πῶς οὖν ταύτην ἐλεεῖν ἄξιόν ἐστιν ἢ αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὑμῶν ἢ ἄλλου του; ἢ τις αὐτὴ οὐκ ἠξίωσεν ἐλεῆσαι τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, ἀλλ' ἀνοσίως καὶ αἰσχροῶς ἀπώ-
 27 λεσεν. οὕτω δέ τοι καὶ (ὕμᾱς) ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει ἢ τοῖς ἐκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι καὶ ἀμαρτήμασι. καὶ ὥσπερ ἐκεῖνον αὕτη οὔτε θεοὺς οὔθ' ἥρωας οὔτ' ἀνθρώπους αἰσχυρθεῖσα οὐδὲ δείσασ' ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὕτη ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου ἀπολομένη, καὶ μὴ τυχοῦσα μῆτ' αἰδοῦς μῆτ' ἐλέου μῆτ' αἰσχύνης μηδεμιᾶς παρ' ὑμῶν, τῆς δικαιοτάτης ἂν τύχοι τιμωρίας.

28 Θανμάζω δὲ ἔγωγε τῆς τόλμης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς διανοίας τὸ διομόσασθαι ὑπὲρ τῆς μητρὸς εὖ εἰδέναι μὴ πεποιηκέναι ταῦτα. πῶς γὰρ ἂν τις εὖ εἰδείη οἷς μὴ παρεγένετο αὐτός; οὐ γὰρ δὴ που μαρτύρων γ' ἐναντίον οἱ ἐπιβουλεύοντες τοὺς θανάτους τοῖς πέλας μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσιν, ἀλλ' ὡς μάλιστα δύνανται λαθροαιότατα καὶ ὡς ἂν-

ὅς (ὡς N) γ' ἐκπλ. NABk.: ὅς γε πλ. — φίλῳ αὐτοῦ (cf. § 18) NMr.: αὐτοῦ φίλῳ. — εἰστιᾶτο NABk.: ἐστιᾶτο. — κελεύουσα N. — ἑαυτῆς N: αὐτῆς.

27. οὕτω δέ τοι] lacunam esse statuunt Schmitt. Linder. K., alius alio modo explere studentes. ego ὑμᾱς addidi. — ἐκουσίως ALZMAld. — αὕτη v. ante Bk., qui e codd. scripsit αὐτή. — οὔτ' ἥρωας N. — αἰσχυρθεῖσα οὐδὲ (οὔτε N) Mr. add. e N. — δείσασ' N: δείσασα. — ἀπολλομένη pr. A. — τύχη AL.

θρώπων μηδένα εἰδένα· οἱ δ' ἐπιβουλεύομενοι οὐδέν 29
 ἴσασι πρὶν γ' ἤδη ἐν αὐτῷ ὥσι τῷ κακῷ καὶ γινώ-
 σκωσι τὸν ὄλεθρον ἐν ᾧ εἰσί. τότε δέ, ἐὰν μὲν
 δύνωνται καὶ φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν, καὶ φίλους
 καὶ ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους αὐτῶν καλοῦσι καὶ
 μαρτύρονται, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ὑφ' ὧν ἀπόλλυνται,
 καὶ ἐπισκῆπτουσι τιμωρῆσαι σφίσιν αὐτοῖς ἡδίκη-
 μένοις· ἃ κάμοι παιδὶ ὄντι ὁ πατήρ, τὴν ἀθλίαν 30
 καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν, ἐπέσκηπτεν· ἐὰν δὲ
 τούτων ἀμαρτάνωσι, γράμματα γράφουσι, καὶ οἰκέ-
 τας τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἐπικαλοῦνται μάρτυρας,
 καὶ δηλοῦσιν ὑφ' ὧν ἂν ἀπόλωνται. κακεῖνος ἐμοὶ
 νέφ' ἔτι ὄντι ταῦτα ἐδήλωσε καὶ ἐπέστειλεν, ὧ ἄνδρες,
 οὐ τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις.

Ἐμοὶ μὲν οὖν δεδιήγηται καὶ βεβοήθηται τῷ (τε) 31
 τεθνεῶτι καὶ τῷ νόμῳ· ἐν ὑμῖν δ' ἔστι σκοπεῖν τὰ
 λοιπὰ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ δικάζειν τὰ δίκαια.
 οἴμαι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς τοῖς κάτω μέλειν οἷ ἡδίκηνηται.

29. οὐδέξιν . . . A, οὐδενὶ Ald. num οὐδέξιν πο? ἴσασιν
 A Ald. — γ' ἤδη post πρὶν Mr. e N: γε πρὶν ἐν αὐτῷ ἤδη
 τ. κ. ZM, γ' ἤδη post κακῷ vulg. — γινώσκουσι N, γινώ-
 σκωσι pr. A. — μαρτύρωνται N. — σφίσιν [αὐτοῖς] Bk.

30. . . . γράμματα A. — ἀπόλωνται v. ante Bk., ἀπόλ-
 λυνται ZMBk. Turr. Mr., ἂν ἀπολοῦνται N, ἀπόλωτο S.

31. διήγηται v., δὲ διήγηται N, unde δεδιήγηται Fr.
 — μέλειν A, μέλλειν M Ald.

2.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Α.

α.

116 | ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πανταχοῦ μὲν τὴν οἰκείαν Ἀντιφῶν ἐνδείκνυται δύναμιν, μάλιστα δ' ἐν ταύταις ταῖς τετραλογίαις ἐν αἷς αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται· δύο γὰρ ὑπὲρ τοῦ κατηγοροῦ λόγους εἰπὼν δύο καὶ ὑπὲρ τοῦ φεύγοντος ἐμελέτησεν, ὁμοίως ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν. ἔοικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῷ Ἀνσίου λόγῳ τῷ πρὸς Μικίνην γεγραμμένῳ, ἔχει δ' αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως ὧδε. ἀναχωρῶν τις ἀπὸ δείπνου εὐρέθη σὺν τῷ ἀκολούθῳ συγκεκομμένος. μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν σύγγενής τις αὐτοῦ κατηγορεῖ ἐχθροῦ αὐτοῦ ὡς πεποιηκός τὸν φόνον· ὁ δ' ἀρνεῖται. ὄθεν στοχασμὸς ἢ στάσις ἀτελής, ἐκ μόνου τοῦ προσώπου συνιστάμενος. Ἡ δὲ τοῦ λόγου διαίρεσις αὕτη. ἐν μὲν τοῖς προοιμίοις κατάστασιν ὁ λόγος οὐκ ἔχει, διὰ τὸ μήπω τὴν ὄλην ἠκριβῶσθαι τέχνην· ἀρχόμενος δὲ τῶν ἀγώνων πρώτῃ ἐχρήσατο ἀναίρεσει αἰτιῶν, δι' ὧν ἀπέδειξεν ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων ὑπονοηθῆναι διέφθειρεν. εἶτα περιίστησι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ δεῖξαι ὅτι ἐξ ἐπιβουλῆς ἀπέθανε, καὶ λοιπὸν ἐμβάλλει εἰς τὴν βούλησιν· τὴν δὲ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν λύει τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ δούλου. εἶτα παρεκβάσις καὶ ἐπίλογος.

Ὅποσα μὲν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπιβουλεύεται, οὐ χαλεπὰ ἐλέγχεσθαι ἔστιν· ἂν

Or. II. α. Ἐπόθεσις] ἐμελέτησε λόγους N. — Ἀνσίῳ et μυκίνην N. — δείπνων N. — τοῦ ante προσώπου om. N. — τοῖς ante προοιμίοις om. N. — δι' ὧν] δι' ἧς ci. Mr. — βούλησιν NABBk.: ποιήσιν. — παρεκβάσις N.

δ' οἱ ἱκανῶς μὲν πεφυκότες, ἔμπειροι δὲ πραγμάτων
 ὄντες, ἐν δὲ τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες ἐν ᾧ
 κράτιστοι φρονεῖν αὐτῶν εἰσί, πράσσωσι, χαλεποὶ
 καὶ γνωσθῆναι καὶ ἐλεγχθῆναι εἰσι. διὰ γὰρ τὸ ²
 μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐκ πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ὧν
 ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν
 ἢ πάσης ὑποψίας φυλακὴν ποιήσονται. γινώσκοντας
 οὖν ὑμᾶς χρὴ ταῦτα, κἂν ὅτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε,
 σφόδρα πιστεύειν αὐτῷ. ἡμεῖς δ' οἱ ἐπεξερχόμενοι
 τὸν φόνον οὐ τὸν αἴτιον ἀφέντες τὸν ἀναίτιον διώ-
 κομεν· σαφῶς γὰρ οἶδαμεν ὅτι πάσης τῆς πόλεως ³
 μαινομένης ὑπ' αὐτοῦ, ἕως ἂν διωχθῆ, τότ' ἀσέβημα
 ἡμέτερον γίγνεται, τῆς δ' ὑμετέρας ἀμαρτίας ἢ ποινὴ
 εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ δικαίως διώκοντας ἀναχωρεῖ. ἅπαν-
 τος δὲ τοῦ μιάσματος ἀναχωροῦντος εἰς ἡμᾶς, ὡς
 ἂν δυνάμεθα σαφέστατα ἐξ ὧν γινώσκουμεν πειρα-
 σόμεθα ὑμῖν δηλοῦν ὡς ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα.

Οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτεῖναι τοὺς ἀν- ⁴
 θρώπους· ἔχοντες γὰρ τὰ ἱμάτια εὐρέθησαν· οὐδεὶς

1. οἱ ante ἱκανῶς om. LZM vulg. ante Bk.; οἱ καλῶς Hi.
 — πραγμάτων N: τῶν πραγμάτων. — αὐτοὶ αὐτῶν Hi., sed
 cf. 5, 7. — εἰσί, πράττωσι AB (Bk.), εἰσί, πράττουσι N,
 εἰσπράττωσι LZM, εἰς τὰ πράγματ' ὧσι Ald. — γνωσθῆναι
 N et v. ante Bk.: διαγνωσθῆναι. — ἐλεγχθῆναι K.: δει-
 χθῆναι.

2. ποιήσονται N. — παραλάβητε N et edit. omnes: παρα-
 λάβοιτε.

3. οἶδαμεν] ἴσμεν ZM. — ἡμέτερον] ὑμέτερον A pr. —
 ἅπαντος δὴ K. — ὡς NR. e conii. Stephani: ἕως.

4. οὔτε γὰρ — ἄνθρωπον in sola Aldina, ἔχοντες —
 εὐρέθησαν praeterea in AN exstant; sed ubique post ἀφῆμεν
 demum haec inferuntur (transp. Bk.). V. praef. — τὸν ἄνθρω-
 πον (ita v.) iure K. suspectum habet, cum ab accusatore sem-
 per ὁ ἀνὴρ dicatur. — ἔχοντες γὰρ ἂν codd. — num οὐδεὶς

γὰρ ἂν τὸν ἔσχατον κίνδυνον περὶ τῆς ψυχῆς κιν-
 δυνεύων ἐτοίμην καὶ κατειργασμένην τὴν ὠφέλειαν
 ἀφῆκεν. οὐ μὴν οὐδὲ παροινήσας οὐδείς διέφθειρεν
 αὐτόν· ἐγιγνώσκετο γὰρ ἂν ὑπὸ τῶν συμποτιῶν. οὐδὲ
 μὴν οὐδ' ἐκ λοιδορίας· οὐ γὰρ (ἂν) ἄωρὶ τῶν νυκτιῶν
 οὐδ' ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδороῦντο. οὐδὲ μὴν ἄλλου
 στοχαζόμενος ἔτυχε τούτου· οὐ γὰρ ἂν σὺν τῷ ἀκο-
 5 λούθῳ διέφθειρεν αὐτόν. ἀπολυομένης δὲ τῆς ὑποψίας
 ἀπάσης αὐτὸς ὁ θάνατος ἐξ ἐπιβουλήs ἀποθανόντα
 μηνύει αὐτόν. Ἐπιθέσθαι δὲ τίνα μᾶλλον εἰκὸς ἐστίν
 ἢ τὸν μεγάλα μὲν κακὰ προπεπονθότα, ἔτι δὲ μείζο-
 να ἐπίδοξον ὄντα πάσχειν; ἔστι δ' ὁ διωκόμενος
 οὗτος· ἐκ παλαιοῦ γὰρ ἐχθρὸς ὢν αὐτοῦ πολλὰς μὲν
 6 καὶ μεγάλας γραφὰς διώξας οὐδεμίαν εἶλεν, ἔτι δὲ
 μείζους καὶ πλείους διωχθεὶς οὐδεπώποτ' ἀποφυγὼν
 ἱκανὸν μέρος τῶν ὄντων ἀποβέβληκε, τὰ δ' ἄγχιστα
 ἱερῶν κλοπῆs δυοῖν ταλάντων γεγραμμένος ὑπ' αὐ-
 τοῦ, συνειδῶς μὲν αὐτῷ τὸ ἀδίκημα, ἔμπειρος δ'
 ὢν τῆs τούτου δυνάμεως, μνησικακῶν δὲ τῶν ἔμπρο-
 σθεν, εἰκότως μὲν ἐπεβούλευσεν, εἰκότως δ' ἀμυνό-
 7 μενος τὴν ἐχθρὰν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. ἢ τε γὰρ
 ἐπιθυμία τῆs τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων κα-
 θίστη αὐτόν, ὃ τε φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν
 ἐκπλήσσων θερμότερον ἐπιχειρεῖν ἐπῆρεν. ἢ λιπὲς τε
 τάδε μὲν δρώσας καὶ λήσειν ἀποκτείνας αὐτόν καὶ

γὰρ ἂν (μὴ μαινόμενος)? cf. β, 5. — ἂν add. Turr.

5. πάσχειν abesse malit Bait., παθεῖν Valcken.

6. οὐ πω ποτ' N. — εἰκότως μὲν (ὑπὲρ ἑαυτοῦ φοβού-
 μένος) ci. R.; contra ἀμυν. τ. ἔ. del. vult Sp.

7. καθίστη e coniect. Reiskii Bk.: καθίστησεν N, καθί-
 στησιν v. (κατέστησεν Fr.). — ἐπῆρε N. — ἢ λιπὲς δὲ malit S.

ἀποφεύξεσθαι τὴν γραφήν· οὐδὲ γὰρ ἐπεξιέναι οὐ-
 δένα, | ἀλλ' ἐρήμην αὐτὴν ἔσεσθαι· εἴ τε καὶ ἀλοίη, 8
 τιμωρησαμένω κάλλιον ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα πάσχειν, 117
 ἢ ἀνάνδρως μηδὲν ἀντιδράσαντα ὑπὸ τῆς γραφῆς
 διαφθαρήναι. σαφῶς δ' ἦδει ἀλωσόμενος αὐτὴν· οὐ
 γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἐνόμισεν ἀσφαλέστερον
 εἶναι.

Τὰ μὲν βιασάμενα ταῦτά ἐστὶν ἀσεβῆσαι αὐτόν. 9
 μάρτυρες δ' εἰ μὲν πολλοὶ παρεγένοντο, πολλοὺς ἂν
 παρεσχόμεθα· ἐνὸς δὲ τοῦ ἀκολούθου παραγενομέ-
 νου, οἱ τούτου ἤκουον μαρτυρήσουσιν. ἔμπνους γὰρ
 ἐτι ἀρθεῖς, ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, τοῦτον μόνον
 ἔφη γνῶναι τῶν παιόντων αὐτούς. Ἐξελεγχόμενος
 δ' ὑπὸ τε τῶν εἰκότων ὑπὸ τε τῶν παραγενομένων,
 οὐδεὶς τρόπῳ οὔτε δικαίως οὔτε συμφερόντως ἀπο-
 λύοιτ' ἂν ὑφ' ὑμῶν. οἳ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξ- 10
 ἔλεγκτοι ἂν εἶησαν, εἰ μῆτε ὑπὸ τῶν παραγενομέ-
 νων μῆτε ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται· ἀσύμφο-
 ρόν θ' ὑμῖν ἐστὶ τόνδε μιᾶρον καὶ ἀναγνον ὄντα
 εἰς (τε) τὰ τεμένη τῶν θεῶν εἰσιόντα μιαίνειν τὴν
 ἀγνείαν αὐτῶν, ἐπὶ τε τὰς αὐτὰς τραπέζας ἰόντα
 συγκαταπιμπλάναι τοὺς ἀναιτίους· ἐκ γὰρ τούτων
 αἱ τ' ἀφορίαι γίνονται δυστυχεῖς θ' αἱ πράξεις

οὐδὲ ci. R: οὔτε. — ἐρήμην NAB Bk.: ἔρημον.

8. εἰ δὲ ci. R. — σαφῶς δ' ἦδει] ft. μὴ ἀποτεινάς δὲ
 σαφῶς ἦδει.

9. μάρτυρας Scaliger. — παρεσχόμε. ZM, παρεσχόμεθα
 BL. — ἡμῶν] ὑμῶν N. — γνῶναι τῶν παρόντων NMr.:
 τῶν παρόντων γνῶναι. παιόντων ci. Bk. coll. δ 4. τ. παρ.
 αὐτούς Mr. — ἐλεγχόμενος N.

10. μῆτε ὑπὸ N: μῆθ' ὑπὸ. — ἐξελέγχονται AB; hoc vel
 ἐξελέγχοντο ci. R. — ἀσύμφορον ὑμῖν A. — συναναπιμ-
 πλάναι ci. Dobr.

- 11 καθίστανται. οἰκείαν οὖν χρῆ τὴν τιμωρίαν ἡγήσα-
 μένους, αὐτῷ τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀναθέν-
 τας, ἰδίαν μὲν τὴν συμφορὰν, καθαρὰν δὲ τὴν πόλιν
 καταστήσαι.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ ΠΡΑΓΜΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁμολογεῖ μὲν τὴν πρώτην ἔχθραν τὴν πρὸς τὸν
 τεθνηκότα ὁ ἀπολογούμενος, ἀρνεῖται δὲ τὸν φόνον, καὶ
 τεκμήριον τοῦ μὴ πεφονευκέναι ποιεῖται τὴν ἔχθραν.
 λέγει γὰρ ὅτι ἐχθρὸς ὢν ἤδειν πάντως τὴν αἰτίαν κατ'
 ἑμαυτοῦ ἤξουσας· διὰ τοῦτο (οὖν) οὐκ ἂν ἐφόνευσον.
 διαβάλλει δὲ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ οἰκέτου, ὡς ἐκ παρα-
 σκευῆς γεγονυῖαν τῶν δεσποτῶν. οὐκ ἀπίθανον δὲ φησι
 κακούργους ἀνελόντας αὐτὸν ἀποδῦσαι τὰ ἱμάτια μὴ
 φθάσαι.

- 1 Οὗ μοι δοκῶ ἀμαρτάνειν ἀτυχεστάτου ἑμαυτὸν
 ἡγούμενος εἶναι τῶν πάντων ἀνθρώπων. τῶν μὲν
 γὰρ ἄλλων οἱ δυστυχοῦντες, ὁπόταν μὲν ὑπὸ χει-
 μῶνος πονῶσιν, εὐδίας γενομένης παύονται· ὅταν
 δὲ νοσήσωσιν, ὑγιεῖς γενόμενοι σώζονται· ἐάν τε
 τις ἄλλη συμφορὰ καταλαμβάνῃ αὐτούς, τὰ ἐναντία
 2 ἐπιγιγνώμενα ὀνίνησιν. ἐμοὶ δὲ ζῶν τε ἀνθρώπος
 ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου ἐγένετο, ἀποθανών τε. καὶ
 ἀποφύγω, ἱκανὰς λύπας καὶ φροντίδας προσβέβλη-
 κεν. εἰς τοῦτο γὰρ βαρυσυμφορίας ἦκω, ὥστε οὐκ

β. 1. ἐάν τε N: ἐαν δὲ. — ἐπιγιγνώμενα NABBk.: ἐπι-
 γενόμενα.

2. ἀνθρώπος Turr.: ἀνθρωπος. — προσβέβληκεν S. coll.
 3 β 4; 4 β 4. 8: προβέβληκεν N, ἐμβέβληκεν v.

ἀρκοῦν μοί ἐστὶν ἑμαυτὸν ὅσιον καὶ δίκαιον παρ-
 έχοντα μὴ διαφθαρήναι, ἀλλὰ κἂν μὴ τὸν ἀποκτεί-
 ναντα εὐρῶν ἐξελέγξω, ὃν οἱ τιμωροῦντες αὐτῷ ἀδύ-
 νατοι εὐρεῖν εἰσίν, αὐτὸς καταδοχθεὶς φονεὺς εἶναι
 ἀνοσίως ἀλώσομαι. καὶ ἐμὲ ὡς δεινὸν μὲν παγγάλε- 3
 πόν φασιν ἐλέγχεσθαι εἶναι, ὡς δ' ἡλίθιον ἐξ αὐτῶν
 ὧν ἔπραξα φανερόν εἶναι ἐργασάμενον τὸ ἔργον. εἰ
 γὰρ νῦν διὰ τῆς ἔχθρας τὸ μέγεθος εἰκότως ὑφ' ὑμῶν
 καταδοκοῦμαι, πρὶν ἐργάσασθαι εἰκότερον ἦν προει-
 δότα τὴν νῦν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰοῦσαν, καὶ τῶν ἄλ-
 λων εἰ τινα ἔγνων ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ, διακωλύειν
 μᾶλλον ἢ αὐτὸν ἐργασάμενον εἰς ἐκουσίους καὶ προ-
 δήλους ὑποψίας ἐμπεσεῖν· ἔκ τε γὰρ αὐτοῦ τοῦ ἔρ-
 γου φανερὸς γενόμενος ἀπωλλύμην, λαθῶν τε σαφῶς
 ἤδειν τήνδε τὴν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰοῦσαν. ἄθλια μὲν 4
 οὖν πάσχω μὴ ἀπολογεῖσθαι μόνον βιαζόμενος, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ἀποκτείναντας φανεροὺς καταστῆσαι· ὅμως
 δὲ καὶ τοῦτο ἐπιχειρητέον· οὐδὲν γὰρ πικρότερον
 τῆς ἀνάγκης ἔοικεν εἶναι. ἔχω δὲ οὐδαμῶς ἄλλως
 ἐλέγχειν ἢ ἐξ ὧν τοὺς ἄλλους ὁ κατήγορος ἀπολύων
 αὐτὸν τὸν θάνατόν φησι μηνύειν ἐμὲ τὸν φονέα
 ὄντα. εἰ γὰρ τούτων ἀναιτίων δοκούντων εἶναι ἐν
 ἐμοὶ τὰδίκημα φανεῖται, τούτων ὑπόπτων ὄντων ἐγὼ
 δικαίως (ἂν) καθαρὸς δοκοίην εἶναι.

καταδοχθεὶς NAB Bk.: καταδοκηθεὶς.

3. ὡς δεινὸν post μὲν iterat A pr. — προειδότα K. Br.:
 τὸν εἰδ. codd., τοι εἰδότα ci. id. K. — τὴν νῦν ὑποψίαν N: τὴν
 ὑπ. τὴν νῦν. — ἰοῦσαν ci. R. (Turr.): οὔσαν v. sicut infra
 et § 6. — ἀπωλύμην N.

4. πικρότερον variis modis tentat Dobr. — ἐγὼ δικαίως
 N: ἐγὼ δ' εἰκότως ALM, ἐγὼδ' εἰκ. B, ἐγωγ' εἰκ. Z Ald.,
 ἐγὼ ἂν εἰκ. Bk. Turr.

5 Ἔστι | δὲ οὐκ ἀπεικός, ὡς οὗτοί φασιν, ἀλλὰ
 117 εἰκός ἄωρὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον ἐπὶ τοῖς ἱματίοις
 διαφθαρεῖναι. τὸ μὲν γὰρ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν ση-
 μεῖόν ἐστιν· εἰ γὰρ μὴ ἔφθησαν περιδύσαντες αὐτόν,
 ἀλλὰ τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον, ἐσω-
 φρόνουν καὶ οὐκ ἐμαίνοντο τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρ-
 6 δους προτιμῶντες. Εἰ δὲ καὶ μὴ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις
 διεφθάρη, ἀλλ' ἐτέρους ἰδὼν ἄλλο τι κακὸν ποιοῦν-
 τας, ἵνα μὴ μηνυτῆς τοῦ ἀδικήματος γένηται, ἀπέ-
 θανεν ὑπ' αὐτῶν, τίς οἶδε; Τοὺς δὲ μὴ πολὺ ἤσσον
 ἐμοῦ μισοῦντας αὐτόν — ἦσαν δὲ πολλοί — πῶς οὐκ
 εἰκός ἦν ἐμοῦ μᾶλλον διαφθεῖραι αὐτόν; ἐκείνοις
 μὲν γὰρ φανερὰ ἦν ἡ ὑποψία εἰς ἐμὲ ἰοῦσα, ἐγὼ δὲ
 7 ὑπὲρ ἐκείνων ὑπάτιος ἐσόμενος σαφῶς ἤθδειν. Τοῦ
 δὲ ἀκολούθου ἡ μαρτυρία πῶς ἀξία πιστεῦσθαι
 ἐστιν; ὑπὸ τε γὰρ τοῦ κινδύνου ἐκπεπληγμένον αὐ-
 τὸν οὐκ εἰκός ἦν τοὺς ἀποκτείναντας γινῶναι, ὑπὸ
 τε τῶν κυρίων ἀναγιγνωσκόμενον ἐπινεῦσαι ἦν εἰκός.
 ἀπιστουμένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων δούλων ἐν ταῖς
 μαρτυρίαις — οὐ γὰρ ἂν ἐβασανίζομεν αὐτούς — πῶς
 δίκαιον τούτῳ μαρτυροῦντι πιστεύσαντας διαφθεῖ-
 8 ραί με; Εἰ δέ τις τὰ εἰκότα ἀληθέσιν ἴσα ἠγγεῖται
 καταμαρτυρῆσαί μου, ταῦτ' ἀντιλογισάσθω. ὅτι με

5. τὸ μὲν γὰρ] μὲν om. N.

6. εἰ δὲ καὶ μὴ ci. R., prob. K.: εἰ δὲ μὴ καὶ. — ἕτε-
 ρον ἰδὼν ἄλλους K. coll. γ 2. — ἦσαν δὲ] δὲ a corr. habet
 A. — εἰκός ἦν ἂν N, εἰκός ἂν ἦν A corr. et B. εἰκ. ἦν ἀντ'
 ἐμοῦ W.

7. cf. Harp.: ἀναγιγνωσκόμενος ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος
 Ἀντιφῶν, Ἰσαῖος, Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ. — ἂν add. N A Bk.
 Dobs.

8. ταῦτ' Mr.: ταῦτόν αὐτόν ZM, ταῦτόν v. τοῦτό γ'
 vel ταῦτά γ' iam R. ci.

εἰκότερον ἦν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα φυλάξασθαι καὶ μὴ παραγενέσθαι τῷ ἔργῳ μᾶλλον ἢ τοῦτον σφαττόμενον ὀρθῶς γινῶναι. Ὡς δὲ τόνδε 9 τὸν κίνδυνον οὐκ ἀσφαλέστερον τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς ἠγούμην εἶναι, ἀλλὰ πολλαπλάσιον, εἰ μὴ παρεφρόνουν, διδάξω. ἀλοὺς μὲν γὰρ τὴν γραφὴν τῆς μὲν οὐσίας ἦδειν ἐκστησόμενος, τοῦ δὲ σώματος καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἐστερούμην, περιγενόμενος δὲ [καὶ ληφθεὶς], κἂν ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας, οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον· ἐὰν δὲ νῦν καταληφθεὶς ἀποθάνω, ἀνόσια ὄνειδη τοῖς παισὶν ὑπολείψω, ἢ φυγῶν γέρων καὶ ἄπολις ὢν ἐπὶ ξενίας πτωχεύσω.

Οὕτω μὲν ἂ κατηγόρηταί μου, πάντα ἄπιστά 10 ἐστίν· ἀπολύεσθαι δὲ ὑφ' ὑμῶν, εἰ καὶ εἰκότως μὲν ὄντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα τὸν ἄνδρα, πολὺ μᾶλλον (ἢ καταλαμβάνεσθαι) δίκαιός εἰμι. ἐγὼ τε γὰρ φανερὸν ὅτι μεγάλα ἀδικούμενος ἠμυνόμην· οὐ γὰρ ἂν εἰκότως ἐδόκουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· τοὺς τε ἀποκτείναντας καὶ οὐ τοὺς αἰτίαν ἔχοντας ἀποκτεῖναι ὀρθῶς ἂν καταλαμβάνοιτε. Ἐκ δὲ παντὸς τρόπου ἀπολυόμενος τῆς αἰτίας ἔγωγε οὔτε εἰς τὰ τεμένη εἰσιῶν τὴν ἀγνείαν τῶν θεῶν μιανῶ, οὔτε ὑμᾶς πείθων ἀπο-

9. τόνδε Dobr. coll. α 8; γ 6 (Turr. Mr.): οὐδὲ (οὐδὲ τὸν κ. τοῦτον ἀσφ. ci. R.) — εἰ μὴ] εἰ μὲν BLZM (et A pr.?). — τῆς δὲ πόλ. καὶ τοῦ σώμ. vulg.; quam dedi cod. N lectionem prob. Fr. — ἀπεστερούμην N. — καὶ ληφθεὶς cum Dobr. del. K.: καὶ λειφθεὶς Taylor. et Gesner. (Turr.); καταληφθεὶς (καὶ καταλ. „etiamsi“ Dobr.) Mr. — καταληφθεὶς] καταλειφθεὶς pr. A. — ἐπὶ ξένης ci. R. et Meier; vulg. defendit Mr.

10. ἠμυνόμην K.: ἠμυνάμην. — εἰκότως ἐδόκουν N Mr.: ἐδ. εἰκ. — νν. αὐτόν — ὀρθῶς soli AN exhibent, nisi quod ὀρθῶς in B quoque exstat. — καταλαμβάνοιτε N (Bk. Turr. Mr.): καταλαμβάνητε AB, καταλαμβάνηται cett.

λῦσαί με ἀνόσια πράσσω. οἱ δὲ διώκοντες μὲν ἐμὲ
 τὸν ἀναίτιον τὸν δ' αἰτιον ἀφιέντες τῆς τε ἀφορίας
 αἰτιοὶ γίνονται, ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θεοὺς πεί-
 θοντες καταστῆναι πάντων ὧν ἐμὲ ἄξιόν φασι παθεῖν
 12 εἶναι (αὐτοὶ) δίκαιοι εἰσι τυγχάνειν. Τούτους μὲν
 οὖν τούτων ἀξιόους ὄντας ἀπίστους ἠγεῖσθε· ἐμὲ δὲ
 ἐκ τῶν προειργασμένων γνώσεσθε οὔτε ἐπιβουλεύοντα
 οὔτε τῶν οὐ προσηκόντων ὀρεγόμενον, ἀλλὰ τὰ ἐναν-
 τία τούτων πολλὰς μὲν καὶ μεγάλας εἰσφορὰς εἰσφέ-
 ροντα, πολλὰ δὲ τριηραρχοῦντα, λαμπρῶς δὲ χορη-
 γοῦντα, πολλοῖς δὲ ἐρανίζοντα, μεγάλας δὲ ὑπὲρ
 πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα, τὴν τε οὐσίαν οὐ δικα-
 ζόμενον ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον, φιλοθύτην δὲ
 καὶ νόμιμον ὄντα. τοιούτου δὲ ὄντος μου μηδὲν ἀνό-
 13 σιον μηδ' αἰσχρὸν καταγνῶτε. εἰ δὲ ὑπὸ ζῶντος ἐδιω-
 κόμην, οὐκ ἂν μόνον ὑπὲρ ἐμαντοῦ ἀπελογούμην,
 ἀλλ' αὐτόν τε τοῦτον καὶ τοὺς τούτῳ μὲν βοηθοῦν-
 τας, παρ' ἐμοῦ δὲ ὠφελεῖσθαι ζητοῦντας ἐφ' οἷς
 κατηγορεῖται μου, ἀπέδειξα ἂν ..... ἀδικοῦντας. ταῦτα
 μὲν οὖν ἐπιεικέστερον ἢ δικαιοτέρον παρήσω· θέομαι
 δ' ὑμῶν, ὧς ἄνδρες τῶν μεγίστων κριταὶ καὶ κύ-
 ριοι, ἐλεήσαντας τὴν ἀτυχίαν μου ἰατροὺς γενέσθαι
 αὐτῆς, καὶ μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει

11. ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς τε N (ἀσεβ. τὸ εἰς κτέ. W.). — αὐ-
 τοὶ add. Hi.

12. ἐκ τε τῶν NAB (Dobs. Mr.); ἐκ γε τῶν Fr. An ἐκ τε
 τῶν (εἰρημένων ἐκ τε τῶν)? similiter etiam Sp. — πολλὰ] πολ-
 λάκις mal. Bk. — πολλοῖς Heraldus (Turr. Mr.): πολλοῦς.
 πολλοῦς δὲ ἐράνοισ ἐρανίζοντα Scheib. — καὶ κεντημ. A pr.

13. κατηγορεῖτέ μου ABLM (Mr.), κατηγορεῖται τέ μου
 N; κατηγορεῖ μου Sp., κατηγορεῖ κατ' ἐμοῦ W. — ante ἀδι-
 κοῦντας intercidesse quaedam suspicor (πολλὰ καὶ μεγάλα?).

περιδεῖν με ἀδίκως καὶ ἀθέως· διαφθαρέντα ὑπ' αὐτῶν.

γ.

118 | ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ εἰρημμένα ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου λύει ἐνταῦθα, ὡς οὔτε ἀπίστος ἢ μαρτυρία τοῦ οἰκέτου, οὔτε ἀπίθανον πλούσιον ὄντα καὶ ἐνδοξον ποιῆσαι τὸν φόνον, διακινδυνεύειν μέλλοντα ὑπ' αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι. τὰς προτάσεις δὲ λύει κατὰ περιτροπὴν· ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ὅτι ἀτυχῆς εἰμι, περιτρέπει λέγων ὅτι ἡ ἀτυχία παρ' αὐτοῦ ἀδικεῖται.

Ἡ τε ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ, ἣν προῖστάμενος τῆς κακουργίας ἀφανίσει τὴν αὐτοῦ μαρίαν ζητεῖ· ὑπὸ τε ὑμῶν οὐκ ἄξιός ἐλεῖσθαι ἔστιν, ἀκούσιον μὲν τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν, ἐκουσίως δὲ αὐτὸς εἰς τοὺς κινδύνους καταστάς. ὡς μὲν οὖν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπεδείξαμεν· ὡς δὲ οὐκ ὀρθῶς ἀπελογήθη, νῦν πειρασόμεθα ἐλέγχοντες.

Εἴτε γὰρ προσιόντας τινὰς προῖδόντες οἱ ἀποκτείναντες αὐτοὺς ἀπολιπόντες ᾤχοντο φεύγοντες πρότερον ἢ ἀπέδυσαν, οἱ ἐντυχόντες ἂν αὐτοῖς, εἰ καὶ τὸν δεσπότην τεθνεῶτα εὗρον, τὸν γε θεράποντα, ὃς ἔμπρους ἀρθεῖς ἐμαρτύρει, ἔτι ἔμφρονα εὗρόντες,

— περιδεῖν με Mr. e N: με post διαφθαρέντα demum v. γ. [Τπόθ.] πλούσιον ὄντα NAB Bk.: ὄντα LZM, ὃν ἀλλὰ Ald.

1. Poll. II, 119: Ἀντιφῶν δὲ καὶ ἀπελογήθη.

2. προῖδόντες N Mr.: ἰδόντες. — nonne ἀποδῦσαι? — αὐτοῖς ex conl. R. Turr.: αὐτῷ. —

σαφῶς ἀνακρίναντες τοὺς ἐργασαμένους ἤγγειλαν ἄν
 ἡμῖν, καὶ οὐχ οὗτος ἄν τὴν αἰτίαν εἶχεν· εἴτε ἄλλοι
 τινὲς ἕτερόν τι τοιοῦτον κακουργοῦντες ὀφθέντες
 ὑπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ γνωσθῶσι διέφθειραν αὐτούς,
 ἅμα τῷ τούτων φόβῳ τὸ κακούργημα ἄν ἐκηρύσσετο
 3 καὶ εἰς τούτους ἄν ἡ ὑπόψια ἦκεν. οἳ τε ἦσσαν κινδυ-
 νεύοντες τῶν μᾶλλον ἐν φόβῳ ὄντων οὐκ οἶδ' ὅπως
 ἄν μᾶλλον ἐπεβούλευσαν αὐτῷ· τοὺς μὲν γὰρ ὅ τε
 φόβος ἢ τε ἀδικία (οὐχ) ἱκανὴ ἦν παῦσαι τῆς προ-
 θυμίας, τοῖς δὲ ὅ τε κίνδυνος ἢ τε αἰσχύνη μείζων
 οἴσα τῆς διαφορᾶς, εἰ καὶ διενोधήθησαν ταῦτα πρά-
 ξαι, ἀρκοῦσα ἦν σωφρονίσει τὸ θυμούμενον τῆς
 4 γνώμης. Οὐκ ὀρθῶς δὲ τὴν τοῦ ἀκολούθου μαρτυ-
 ρίαν ἄπιστον λέγουσιν εἶναι. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύ-
 ταις μαρτυρίαις βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίεν-
 ται· ὁπόταν δὲ ἡ κλέψαντες ἀπαρνῶνται ἢ συγκρού-
 πτωσι τοῖς δεσπόταις, τότε βασανίζοντες ἀξιούμεν
 5 τάληθῆ λέγειν αὐτούς. Οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι ἢ πα-
 ραγενέσθαι εἰκότερον αὐτὸν ἔστιν. εἰ γὰρ ἀπεγένετο,
 τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν ἔμελλε καὶ παρῶν κιν-
 δυνεύειν, πᾶς γὰρ ἄν αὐτῶν ὁ ληφθεὶς τοῦτον ἄν
 τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα, τὸ δ' ἔργον ἦσσαν
 πράσσειν· οὐδεὶς γὰρ ὅστις τῶν παρόντων οὐκ ἄν

οὗτος ἄν NMr.: om. ἄν v. — ὑπ' αὐτῶν NABk.: ὑπ' αὐτοῦ.

3. οὐχ e R. conl. add. Mr.; contra Sp. ἱκανὴ ἦν (μὴ) παῦσαι, Bk. (Turr.) προμηθίας pro προθυμίας scripsit. — σωφρονῆσαι N. — 4. τάληθῆ W.: ἀληθῆ. — post λέγειν intercidisse ἀναγκάζειν susp. R.

5. τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν NBk.: τὸν κ. τ. αὐτὸν A, τὸν μὲν κίνδ. οὐ τὸν αὐτὸν v. — ὄν ante καὶ παρ. add. K. — πᾶς, quod ci. Bk., NDobs.: πῶς. — ἄν post γὰρ et ὁ om. NABk. — λειφθεὶς BL et corr. A. — τις post πᾶς γὰρ add. Hi. coll. § 7.

δυνατότερος εἰς τὴν προᾶξιν ἦν. Ὡς δ' οὐκ ἐλάσσω 6
 ἀλλὰ πολὺ μείζω τὸν ἀπὸ τῆς γραφῆς κίνδυνον ἢ
 τόνδε ἠγεῖτο εἶναι, διδάξω. τὸ μὲν ἀλῶναι καὶ ἀπο-
 φυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἴσαις ἐλπίσι θῶ-
 μεν αὐτῷ εἶναι. μὴ παραχθῆναι δὲ τὴν γραφήν οὐ-
 δεμίαν ἐλπίδα εἶχε τούτου γε ζῶντος· οὐ γὰρ ἂν
 ἐπέθετο αὐτῷ· εἰς δὲ τόνδε τὸν κίνδυνον ἤξειν οὐκ
 ἤλπισε· λήσειν γὰρ ἐδόκει ἀποκτείνας αὐτόν. Ἀξιῶν 7
 δὲ διὰ τὸ φανερὰν εἶναι τὴν ὑποψίαν αὐτῷ μὴ κατα-
 δοκεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, οὐκ ὀρθῶς ἀξιοῖ. οὐ γὰρ τοῦ-
 του ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ὄντα ἱκανὴ ἦν ἢ
 ὑποψία ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως. οὐδεὶς γὰρ (ἂν)
 ἐπεβούλευσεν αὐτῷ· πᾶς γὰρ ἂν τις τῶν ἡσσοῦ κιν-
 δυνευόντων, τὴν ὑποψίαν μᾶλλον τοῦ κινδύνου φο-
 βούμενος, ἡσσοῦ ἢ οὔτος ἐπέθετο αὐτῷ. Αἰ δ' εἰσφο- 8
 ραὶ καὶ χορηγίαι εὐδαιμονίας μὲν ἱκανὸν σημειῖον
 ἐστὶ, τοῦ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι τἀναντία· περὶ γὰρ αὐτῆς
 τῆς εὐδαιμονίας τρέμων μὴ ἀποστερηθῆ, εἰκότως
 μὲν ἀνοσίως δὲ ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. Φάσκων δὲ οὐ
 τοὺς εἰκότως ἀλλὰ τοὺς ἀποκτείναντας φονέας εἶναι,
 περὶ μὲν τῶν ἀποκτεινάντων ὀρθῶς λέγει, εἴπερ ἐγέ-

6. τόνδε] τότε pr. A, τότε N. — γὰρ post τὸ μὲν auct. R. add. Mr. cf. 3 δ 5; 4 β 7, δ 6. — καὶ] ἢ Hi. — παραχθῆναι NAScalig. R: παραχοῆναι. — εἶχε τούτου γε N Mr.: γ' εἶχε τούτου. — ἐπέθετο Dobr. Turr.: ἐπέθετο. -- κίνδυνον] ἀγῶνα N, quod praefert W.

7. μὴ ante φαν. add., om. ante καταδοκ. pr. A; μὲν pro μὴ BLZM. — οὐ γὰρ] εἰ γὰρ ci. R, idemque mox pro οὐδεὶς γὰρ οὐδεὶς γ' ἂν. εἰ et ἄρ' pro γὰρ S. Turr.; pro hoc ci. γε Frohberger. — ἀποτρέψαι e conji. R. Turr.: ἀποστρέψαι. — ἐπεβούλευεν pr. A. — πᾶς NABk.: παῖς L, πῶς v. — ἡσσαν pr. A. — ἐπέθετο ci. Mr. S.: ἠγεῖτο.

8. εὐδ. μὲν ἱκανὸν NMr.: ἱκ. μὲν εὐδ. — τοὺς (ὄντως)

νετο φανερόν ἡμῖν τίνες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες αὐτόν· μὴ δεδηλωμένων δὲ τῶν ἀποκτεινάντων, ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐλεγχόμενος οὗτος ἂν καὶ οὐδείς ἕτερος
 119 (ὁ) ἀποκτείνας | αὐτὸν εἶη. οὐ γὰρ ἐπὶ μαρτύρων ἀλλὰ κρυπτόμενα πράσσεται τὰ τοιαῦτα.

9 Οὕτω δὲ φανερωῶς ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπολογίας ἐλεγχθεῖς διαφθείρας αὐτόν, οὐδὲν ἕτερον ὑμῶν δεῖται ἢ τὴν αὐτοῦ μιαιλίαν εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκτρέψαι. ἡμεῖς δὲ ὑμῶν δεόμεθα μὲν οὐδέν, λέγομεν δ' ὑμῖν, εἰ μήτε ἐκ τῶν εἰκότων μήτε ἐκ τῶν μαρτυρουμένων οὗτος νῦν ἐλέγχεται, οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν διωκομένων
 10 ἐλεγχος οὐδείς. ἀδίκως δ' ἀπολυομένου τούτου ὑφ' ὑμῶν ἡμῖν μὲν προστρόπιος ὁ ἀποθανὼν οὐκ ἔσται, ὑμῖν δὲ ἐνθύμιος γενήσεται· σαφῆ μὲν γὰρ τὸν θάνατον γινώσκοντες, φανερωῶς δὲ τὰ ἴχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέροντα, πιστῶς δὲ τοῦ ἀκολούθου μαρτυροῦντος, πῶς ἂν δικαίως ἀπολύοιτε αὐτόν;
 11 ταῦτα οὖν εἰδότες βοηθεῖτε μὲν τῷ ἀποθανόντι, τιμωρεῖσθε δὲ τὸν ἀποκτείναντα, ἀγνεύετε δὲ τὴν πόλιν. τρία γὰρ ἀγαθὰ πράξετε· ἐλάσσοις μὲν τοὺς ἐπιβουλεύοντας καταστήσετε, πλείοις δὲ τοὺς τὴν εὐσέβειαν ἐπιτηδεύοντας, ἀπολύεσθε δ' αὐτοὶ τῆς ὑπὲρ τούτου μιαιλίας.

ἀποκτείναντας R., quod propter sequentia non probō. — ὁ add. W. — ὑπὸ μαρτ. codd. ms. — τὰ τοιαῦτα Mr. e N: ταῦτα.

9. φανερός N. — τῆς αὐτοῦ (ita NAM) Fr.

10. ἡμῖν μὲν] μὲν om. codd. praeter AN et edit. ante Bk. — cf. Ammon. de diff. γ. ἐνθύμημα: Ἄ. ἐν τοῖς φοιταῖς φησί· Τεθνεῶς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

11. cf. Harp.: ἀγνεύετε τὴν πόλιν Ἀντιφῶν ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε. B. A. I p. 338. — ἀπολύεσθε S. Turr.; sed cf. 3 γ 11.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

[Ίδου, φησίν, ἐγὼ καὶ ἡ ἀτυχία μου. δεικτικῶς δὲ λέγει, ἑαυτὸν αἰνιττόμενος. — οὗτος, φησίν, ἐγὼ παραδίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τῇ ἀτυχίᾳ μου καὶ τῇ τούτων κακουργίᾳ.] Τεκμήριον τοῦ μὴ πεπονημέναι τίθησιν ὁ ἀπολογούμενος τὸ μηδαμοῦ προσελθεῖν ἐκείνης τῆς νυκτός, καὶ περὶ τούτου πάντας τοὺς παῖδας εἰς βάσανον παραδίδωσιν.

Ίδου ἐγὼ τῇ τε ἀτυχίᾳ, ἣν οὐ δικαίως αἰτιῶμαι, ὡς οὗτοί φασιν, ἐκὼν ἑμαυτὸν ἐγχειρίζω, τῇ τε τούτων ἐχθρᾷ, δεδιῶς μὲν τὸ μέγεθος τῆς διαβολῆς αὐτῶν, πιστεύων δὲ τῇ ὑμετέρα γνώμῃ τῇ τε ἀληθείᾳ τῶν ἐξ ἐμοῦ πραχθέντων. ἀποστερούμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν μηδὲ τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, ἀπορῶ εἰς ἣντινα ἄλλην σωτηρίαν χρῆ με καταφυγεῖν. καινότερα γὰρ δὴ, εἰ χρῆ καινότερα μᾶλλον ἢ κακουργότερα εἰπεῖν, διαβάλλουσί με. κατήγοροι γὰρ καὶ τιμωροὶ φόνου προσποιούμενοι εἶναι, ὑπεραπολογούμενοι τῆς ἀληθοῦς ὑποψίας ἀπάσης, διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος αὐτὸν ἐμὲ φονέα φασίν εἶναι, δρωῶντες δὲ τάναντία ὧν προστέτακται αὐτοῖς, φανερόν ὅτι ἀδίκως ἐμὲ

δ. Ὑπόθ.] vv. ἰδου — κακουργία scholia duo diversa continent primis verbis orat. adscripta. — δὲ post τεκμήριον (v.) recte om. N et pr. A.

1. ἡ τε ἀτυχία pr. A, N, scholii prioris auctor (v. ad Ὑπόθ.). τῇ τε ἀδικίᾳ Ald. — τῇ θ' ὑμετέρα Sp.

2. τῆς ἀληθ. ὑπ. ἀπάσης N Mr.: τῆς ὑποψ. πάσης τῆς ἀληθοῦς.

3 μᾶλλον ἀποκτεῖναι ζητοῦσιν ἢ τὸν φονέα τιμωρεῖ-
σθαι. ἐμὲ δὲ προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς τὴν μαρ-
τυρίαν τοῦ ἀκολούθου ἀπολογηθῆναι· οὐ γὰρ μνηυ-
τῆς οὐδ' ἐλεγκτῆς τῶν ἀποκτεινάντων εἰμί, ἀλλὰ
διωκόμενος ἀποκρίνομαι. ὅμως δὲ περιεργαστέον,
ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου τούτους τε ἐπιβουλεύοντάς μοι
ἐμαυτὸν τε ἀπολυόμενον ἐπιδείξω τῆς ὑποψίας.

4 Τὴν μὲν οὖν ἀτυχίαν ἣ με διαβάλλουσιν, εἰς
εὐτυχίαν αἰτοῦμαι μεταστῆναι· ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἀπο-
λύσαντάς με μακαρίσαι μᾶλλον ἢ καταλαβόντας ἐλεῆ-
σαι. Φασὶ δὲ τῶν μὲν ἐντυχόντων παιομένοις αὐτοῖς
οὐδένα ὄντινα οὐκ εἰκότερον εἶναι σαφῶς πνθόμε-
νον τοὺς διαφθείραντας αὐτοὺς εἰς οἶκον ἀγγεῖλαι,
5 ἢ ἀπολιπόντα οἴχεσθαι. ἐγὼ δὲ οὐδένα οὕτω θερ-
μὸν καὶ ἀνδρεῖον ἄνθρωπον εἶναι δοκῶ, ὄντινα οὐκ
ἂν ἄωρὶ τῶν νυκτῶν νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυ-
χόντα πάλιν ὑποστρέψαντα φεύγειν μᾶλλον ἢ πνυ-
θανόμενον τοὺς κακούργους περὶ τῆς ψυχῆς κινδυ-
νεῦσαι. τούτων δὲ ἂ μᾶλλον εἰκὸς ἦν δρασάντων,
οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθείραντες αὐτοὺς οὐκ
ἂν ἔτι εἰκότως ἀφίοντο, ἐγὼ δὲ ἀπήλλαγμαί τῆς
6 ὑποψίας. Εἰ δὲ ἐκηρύσσοντο ἢ μὴ ἄλλοι τινὲς κα-
κούργοι ἅμα τῷ τούτων φόνῳ, τίς οἶδεν; οὐδενὶ γὰρ
ἐπιμελὲς ἦν σκοπεῖν ταῦτα. ἀφανοῦς δὲ ὄντος τοῦ
κηρύγματος, οὐδὲ ὑπὸ τούτων τῶν κακούργων ἄπι-
7 στον διαφθαρεῖν αὐτόν. Τοῦ | δὲ θεράποντος πῶς

3. ἐλεγκτῆς N A B Bk.: ἐλεγκτῆς. — μοι] μου N.

4. αὐτοὺς] αὐτοῖς (h. e. cognatis) Sp. — ἀπολιπόντα Gesner Bk.: ἀπολιπόντας.

5. τῶν νυκτῶν N Mr.: τῆς νυκτός. — μᾶλλον ἢ eodd. (μᾶλλον ἢ μᾶλλον Sp.). — ἀφίοντο pr. A (?); ἀφίοντο N.

χρὴ πιστοτέραν τὴν μαρτυρίαν ἢ τῶν ἐλευθέρων ἡγεῖ- 120
 σθαι; οἱ μὲν γὰρ ἀτιμοῦνται τε καὶ χρήμασι ζημιού-
 νται, ἐὰν μὴ τάληθῇ δοκῶσι μαρτυρῆσαι· ὁ δὲ οὐκ
 ἔλεγχον παρασχὼν οὐδὲ βάσανον ποῦ δίκην δώσει;
 ἢ τίς ἔλεγχος ἔσται; ἀκινδύνως δὲ μέλλων μαρτυρεῖν
 οὗτός τε οὐδὲν θαυμαστὸν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν κυρίων
 ἐχθρῶν μοι ὄντων πεισθεὶς καταψεύδεσθαι μου· ἐγὼ
 τε ἀνόσι' ἂν πάσχοιμι, εἰ μὴ πιστῶς καταμαρτυρη-
 θεὶς διαφθαρείην ὑφ' ὑμῶν. Μὴ παραγενέσθαι δέ 8
 με τῷ φόνῳ ἀπιστότερον ἢ παραγενέσθαι φασὶν εἶ-
 ναι. ἐγὼ δ' οὐκ ἐκ τῶν εἰκότων ἀλλ' ἔργῳ δηλώσω
 οὐ παραγενόμενος. ὅποσοι γὰρ δοῦλοί μοι ἢ δοῦλαι
 εἴσι, πάντας παραδίδωμι βασανίσαι· καὶ ἐὰν μὴ
 φανῶ ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἐν οἴκῳ καθεύδων ἢ ἐξελθῶν
 ποι, ὁμολογῶ φονεὺς εἶναι. ἢ δὲ νύξ οὐκ ἄσημος·
 τοῖς γὰρ Διυπολείοις ὁ ἀνὴρ ἀπέθανε. Περὶ δὲ τῆς 9
 εὐδαιμονίας, ἧς ἔνεκα τρέμοντά μέ φασιν εἰκότως
 ἀποκτεῖναι αὐτόν, πολὺ τάναντία ἐστὶ. τοῖς μὲν γὰρ
 ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμφέρει· ἐκ γὰρ τῶν μετα-
 βολῶν ἐπίδοξος ἢ δυσπραγία μεταβάλλειν αὐτῶν
 ἐστὶ· τοῖς δ' εὐτυχοῦσιν ἀτρεμίζειν καὶ φυλάσσειν τὴν
 παροῦσαν εὐπραγίαν· μεθισταμένων γὰρ τῶν πραγμά-

7. πιστοτέραν R.: πιστότερον. — τί οὐ δίκην δώσει N;
 τί om. v.; ποῦ ci. R. S. — εἴ τις ἔλ. ἔσται codd.; ἢ τίς κτέ. R.
 S. coll. § 10. — ἀκινδ. τε codd.; δὲ mal. R. — οὗτός γε (τε
 ci. R. Sp.) μέλλων μαρτυρεῖν codd. — κυρίως N et v. ante R.

8. μοι ἢ δοῦλαι N Mr.: ἢ δοῦλαι μοι. — ἢ ἐξελθ.] ἀλλ' ἐξ.
 M. — ποι cum R. Bk.: που. — Διυπολείοις N et pr. A Mr.:
 Διυπολίους. vid. Mr.

9. μὲν ante γὰρ e N add. Mr. — ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν
 Ald.: ἀτυχοῦσιν ἐταιρίζειν codd. — καὶ ante ἢ δυσπρ. add.
 K. — μεταβαλεῖν ci. R. — γὰρ ante τῶν πραγμ. R. et N:
 δὲ v. — πραγμάτων Steph.: πραγματειῶν.

10 των δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθίστανται. Ἐκ δὲ τῶν εἰκότων προσποιούμενοί με ἐλέγχειν, οὐκ εἰκότως ἀλλ' ὄντως φονεά μὲ φασι τοῦ ἀνδρὸς εἶναι. τὰ δὲ εἰκότα ἄλλα πρὸς ἐμοῦ μᾶλλον ἀποδέδεικται ὄντα. ὅ τε γὰρ καταμαρτυρῶν μου ἄπιστος ἐλήλεγκται ὦν, ὅ τε ἐλεγχος οὐκ ἔστι· τὰ τε τεκμήρια ἐμά, οὐ τούτου ὄντα ἐδήλωσα· τὰ τε ἵχνη τοῦ φόνου οὐκ εἰς ἐμὲ φέροντα ἀλλ' εἰς τοὺς ἀπολυομένους ἀποδέδεικται ὑπ' αὐτῶν. Πάντων δὲ τῶν κατηγορηθέντων ἀπίστων ἐλεγχθέντων, οὐκ ἔαν ἀποφύγω οὐκ ἔστιν ἐξ ὧν ἐλεγχθήσονται οἱ κακουργοῦντες, ἀλλ' ἔαν καταληφθῶ, οὐδεμία ἀπολογία τοῖς διωκόμενοις ἀρκοῦσά ἐστιν.

11 Οὕτω δὲ ἀδίκως διώκοντές με αὐτοὶ μὲν ἀνοσίως ἀποκτεῖναι ζητοῦντες καθαροί φασιν εἶναι, ἐμὲ δὲ ὅς εὐσεβεῖν ὑμᾶς πείθω, ἀνόσια δρᾶν λέγουσιν. ἐγὼ δὲ καθαρὸς ὦν πάντων τῶν ἐγκλημάτων ὑπέρο (τε) ἐμαντοῦ ἐπισκῆπτω αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μηδὲν ἀδικούντων εὐσέβειαν, ὑπέρο τε τοῦ ἀποθανόντος ἀναμιμνήσκων τὴν ποινὴν παραινῶ ὑμῖν μὴ τὸν ἀναίτιον καταλαβόντας τὸν αἴτιον ἀφείναι· ἀποθανόντος
12 γὰρ ἐμοῦ οὐδεὶς ἔτι τὸν αἴτιον ζητήσῃ. ταῦτα οὖν σεβόμενοι ὀσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε με, καὶ μὴ

10. ἄλλα] num αὐτὰ? τὰ δὲ τ' εἰκότα τὰ τ' ἄλλα Sp.; τὰ δὲ εἰκότα — ἀλλὰ κτέ. S. — καταληφθῶ] ἐλεγχθῶ codd. (ἐλεγχῶ pr. A). ληφθῶ vel ἀλῶ ci. Bk.

11. ὅς] ὡς N. — ὑπέρο (μὲν) ἐμαντοῦ ci. Bk. — ὑπέρο τε τοῦ] ὑπέρο δὲ τοῦ codd. — γν. ἀναμιμνήσκων — ἀποθανόντος om. N. — μὴ τὸν ἀν. κτέ.] cf. Suid. s. v. καταλαβεῖν: οἱ δὲ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. A.: μὴ ἀναίτιον καταλαβόντας τὸν αἴτιον. — καταβαλόντας dedisse videtur pr. A.

μετανοήσαντες τὴν ἁμαρτίαν γινώτε· ἀνιάτος γὰρ ἡ
μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστίν.

3.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Β.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΥΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δύο παῖδες ἐν γυμνασίοις ἠκόντιζον, συνέβη δὲ τὸν
μὲν ἐντέχνως ἀφείναι τὸ βέλος, τὸν δὲ ἕτερον ὑπὸ τὴν
φορὰν τοῦ ἀκοντίου δραμόντα πληγῆναι. τελευτήσαντος
δὲ τοῦ παιδὸς ὁ τούτου πατήρ καταγορεῖ τοῦ βαλόντος ὡς
ἀνδροφόνου· ὁ δὲ μετατίθησι τὴν αἰτίαν τῆς πληγῆς ἐπὶ
τὸν δραμόντα. ὄθεν οἱ μὲν ἀντέγκλημα τὴν στάσιν, οἱ
δὲ μετάστασιν λέγουσιν.

Τὰ μὲν ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων ὑπὸ τε
τοῦ νόμου κατακέκριται ὑπὸ τε τῶν ψηφισαμένων,
οἱ κύριοι πάσης τῆς πολιτείας εἰσίν· ἐὰν δέ τι ἀμ-
φισβητήσιμον ἦ, τοῦτο ὑμῖν ὧ ἄνδρες πολῖται προσ-
τέτακται διαγινῶναι. οἶμαι μὲν οὖν οὐδὲ ἀμφισβη-
τήσειν πρὸς ἐμὲ τὸν διωκόμενον· ὁ γὰρ παῖς μου ἐν
γυμνασίῳ ἀκοντισθεὶς διὰ τῶν πλευρῶν ὑπὸ τούτου
τοῦ μαιρακίου παραχρημα | ἀπέθανεν. ἐκόντα μὲν ¹²¹
οὖν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι, ἄκοντα δέ. ἐμοὶ δὲ ²
οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἐκόντος ἄκων τὴν συμφορὰν κατέ-
στησε. τῷ δὲ ἀποθανόντι αὐτῷ μὲν *οὐδέν, ἐνθύμιον
δὲ τοῖς ζῶσι προσέθηκεν. ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ ἐλεοῦντας

Or. III α Ὑπόθ.] ἐν γυμνασίῳ mal. Mr.

2. οὐδέν] puto ὄλεσθρον aut simile quid. δὲ τοῖς], τοῖς
δὲ codd. et edd. —

μὲν τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων, οἰκτείροντας δὲ τὴν ἄωρον τοῦ ἀποθανόντος τελευτήν, εἶργοντας ὧν ὁ νόμος εἶργει τὸν ἀποκτείναντα μὴ περιορᾶν ἅπασαν τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου μαινομένην.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΤΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ τοῦ ἀκοντίσαντος πατὴρ ἑαυτῷ φησὶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἀποθανόντα τοῦ φόνου· φερομένου γὰρ τοῦ ἀκοντίου ὑπέδραμεν ὑπὸ τὸν σκοπὸν, ὅθεν (δικαίως) ἂν αὐτὸν ἑαυτοῦ φονέα νομίζεσθαι. ἔστιν οὖν ἡ στάσις μετὰ στάσις, οὐ συγγνώμη ὡς τινες ἐνόμιζον.

Νῦν δὴ φανερόν μοι ὅτι αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ χρεῖαι τοὺς τε ἀπράγμονας εἰς ἀγῶνας (καταστήναι) τοὺς τε ἡσυχίους τολμᾶν τὰ τε ἄλλα παρὰ φύσιν λέγειν καὶ δραῖν βιάζονται. ἐγὼ γὰρ ἥκιστα τοιοῦτος ὧν καὶ βουλόμενος εἶναι, εἰ μὴ πολὺ γε ἔψευσμαι, ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἠναγκάσθην παρὰ τὸν ἄλλον τρόπον ὑπὲρ πραγμάτων ἀπολογεῖσθαι. ὧν ἐγὼ χαλεπῶς μὲν τὴν ἀκρίβειαν ἔγνων, ἔτι δὲ ἀπορωτέρος διάκειμαι ὅπως χρὴ ὑμῖν ἐρμηνεῦσαι

εἶργοντας et εἶργει pr. A (Turr.), et sic ubique. εἶργει] εἶργειν N.

β. Τρόφ.] δικαίως (s. εἰκότως, ὀρθῶς), addi mal. Mr. — ἔστιν οὖν N: ἔστιν A, ἔστι BLM, ἔστι δ' v.

1. καταστήναι auct. R. add. Turr. Mr. — τολμᾶν] cf. γ 2. καὶ ante παρὰ φύσιν add. S. Scheib. (Turr.), καὶ δραῖν del. Funckh. — ὅπως χρὴ] ὡς χρὴ omnes.

2. ὑμῖν om. pr. A (prob. S.); ὑμῶν BLZM. — ἴσα ταῖς προειρημέναις τύχαις scripsi; codd. διὰ τὰς προειρημέναις τύχαις. cf. ὁμοῖα Thuc. 1, 25. (δύσως) ἀποδεξ. K. et simi-

ταῦτα. ὑπὸ δὲ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος, καὶ ἀν- 2
 τὸς εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον, ὧ ἄνδρες δικασταί, κατα-
 πεφευγὸς δέομαι ὑμῶν, ἐὰν ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύν-
 ηθες ὑμῖν δόξω εἰπεῖν, μὴ ἴσα ταῖς προειρημέναις
 τύχαις ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπολογία ἀπόξῃ καὶ
 μὴ ἀληθείᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι· ἡ μὲν γὰρ δόξα
 τῶν πραχθέντων πρὸς τῶν λέγειν δυναμένων ἐστίν,
 ἡ δὲ ἀλήθεια πρὸς τῶν δίκαια καὶ ὅσια πρασσόν-
 των.

Ἐδόκουν μὲν οὖν ἐγωγε ταῦτα παιδεύων τὸν 3
 υἱὸν ἐξ ὧν μάλιστα τὸ κοινὸν ὠφελεῖται, ἀμφοῖν
 τι ἡμῖν ἀγαθὸν ἀποβήσεσθαι· συμβέβηκε δέ μοι
 πολὺ παρὰ γνώμην τούτων. τὸ γὰρ μειράκιον οὐχ
 ὕβρει οὐδὲ ἀκολασίᾳ, ἀλλὰ μελετῶν μετὰ τῶν ἡλικίων
 ἀκοντίζει ἐν τῷ γυμνασίῳ ἔβαλε μὲν, οὐκ ἀπέκτεινε
 δὲ οὐδένα κατὰ γε τὴν ἀλήθειαν ὧν ἔπραξεν, ἄλλου
 δ' εἰς αὐτὸν ἀμαρτόντος εἰς ἀνοσίους αἰτίας ἦλθεν.
 τοῦ γὰρ παιδὸς ὑπὸ τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑπο- 4
 δραμόντος καὶ τὸ σῶμα προστήσαντος, (ὁ μὲν ἐκω-
 λύθη) τοῦ σκοποῦ τυχεῖν, ὁ δὲ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον
 ὑπελθὼν ἐβλήθη, καὶ τὴν αἰτίαν οὐχ ἡμετέραν οὔσαν
 προσέβαλεν ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ τὸ ἀκόντιον ἔξω τῶν
 ὄρων τῆς αὐτοῦ πορείας ἐπὶ τὸν παῖδα ἐξενεχθὲν
 ἔτρωσεν αὐτόν, οὐδεὶς (ἂν) ἡμῖν λόγος ὑπελείπετο

liter iam R.; μὴ transponit post ἀπολογία Funckh.; addi iubet μὴ ante ἀποδ. Mr.

3. μὲν οὖν] γ' οὖν N. — τούτων] περὶ τούτων? an τοῦτο? — ἐν τῷ γυμν. ci. Bk. (Mr. Turr.): ἐπὶ τ. γ. — ἀνοσίους scripsi: ἀκουσίους. cf. 4 β 4. 2 β 9.

4. ὁ μὲν ἐκωλύθη add. R. (Turr.); ὁ μὲν διεκωλύθη Mr. — ὑπελθὼν NABk.: ἐλθὼν. — Transposui vv. εἰ μὲν γὰρ

5 μὴ φονεῦσιν εἶναι· διὰ δὲ τὴν ὑποδρομὴν βληθέντος
 τοῦ παιδὸς τὸ μὲν μειράκιον οὐ δικαίως ἐπιζαλεῖται,
 οὐδένα γὰρ ἔβαλε τῶν ἀπὸ τοῦ σκοποῦ ἀφεστῶτων·
 ὁ δὲ παῖς εἶπερ ἔστῶς φανερός ὑμῖν ἐστὶ μὴ βληθείς,
 ἔκουσίως (δ') ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν,
 ἔτι σαφεστέρως δηλοῦται διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν
 ἀποθανῶν· οὐ γὰρ ἂν ἐβλήθη ἀτρεμίζων καὶ μὴ
 6 διατρέχων. Ἀκουσίου δὲ τοῦ φόνου ἐξ ἀμφοῖν ὑμῖν
 ὁμολογουμένον γενέσθαι, ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ὁποτέρου
 αὐτῶν ἐστίν, ἔτι γε σαφέστερον ἂν ὁ φονεὺς ἐλεγ-
 χθείη. οἷ τε γὰρ ἁμαρτάνοντες ὧν ἂν ἐπινοήσωσι [τι]
 δραῖσαι, οὔτοι πρόακτορες τῶν ἀκουσίων εἰσίν· οἷ τε
 ἐκούσιόν τι δραῶντες ἢ πάσχοντες, οὔτοι τῶν παθη-
 7 μάτων αἷτιοι γίνονται. τὸ μὲν τοίνυν μειράκιον
 περὶ οὐδένα οὐδὲν ἤμαρτεν. οὔτε γὰρ ἀπειρημένον
 ἀλλὰ προστεταγμένον ἐξεμελέτα, οὔτε ἐν γυμναζο-
 μένοις ἀλλ' ἐν τῇ τῶν ἀκοντιζόντων τάξει ἠγόντιζεν,
 οὔτε τοῦ σκοποῦ ἁμαρτῶν, εἰς τοὺς ἀφεστῶτας ἀκου-
 τίσας, τοῦ παιδὸς ἔτυχεν, ἀλλὰ πάντα ὀρθῶς ὡς
 122 ἐπενόει δραῶν ἔδρασε μὲν οὐδὲν ἀκούσιον, ἔπαθε δὲ
 8 διακωλυθεὶς τοῦ σκοποῦ τυχεῖν. ὁ δὲ | παῖς βουλό-

— εἶναι, quae v. leguntur post αἰτίας ἠλθεν, mutato prae-
 terea τοῦ δὲ παιδὸς in τοῦ γὰρ παιδὸς. v. Rh. M. XXI
 p. 274. — φονεῦσιν ci. Bk. (Turr.): φονεὺς.

5. τοῦ σκοποῦ] τοῦ add. NABk. — μὴ (ἂν) βληθείς K.
 ipse δ' potius addendum duxi; cf. 4. — φανερός N.

6. ὑμῖν] ἡμῖν pr. M Ald. num ἡμῶν? — ἔτι γ' S. Turr.:
 ἔτι δὲ (δὲ del. Dobr. K.). — ἂν add. Dobr. Turr. — ἁμα-
 ρτάνοντες Ald. (ἀμφ. L). — τι tamquam e sequentibus
 illatum secl. Mr. — οἷ τε ἐκούσ. Sp.: οἷ δὲ ἐκ.

7. οὐδὲν ἤμαρτεν NMr.: ἡμ. οὐδὲν. — ἐξεμελέτα]
 ἐμελέτα N. — (τοῖς) γυμν. ci. R. — ἁμαρτόν L et AM
 correcti. — ἐφεστῶτας pr. A.

μενος προδραμεῖν, τοῦ καιροῦ διαμαρτῶν ἐν ᾧ δια-
 τρέχων οὐκ ἂν ἐπλήρη, περιέπεσεν οἷς οὐκ ἤθελεν,
 ἀκουσίως δὲ ἁμαρτῶν εἰς ἑαυτὸν οἰκείαις συμφοραῖς
 κέχρηται, τῆς δ' ἁμαρτίας τετιμωρημένος ἑαυτὸν
 ἔχει τὴν δίκην, οὐ συνηδομένων μὲν οὐδὲ συνεθε-
 λούτων ἡμῶν, συναλγούντων δὲ καὶ συλλυπούμενων.
 τῆς δὲ ἁμαρτίας εἰς τοῦτον ἠκούσης τό (τε) ἔργον
 οὐχ ἡμέτερον ἀλλὰ τοῦ ἕξαμαρτόντος ἐστί, τό τε
 πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἐλθὸν ἡμᾶς μὲν ἀπολύει τῆς
 αἰτίας, τὸν δὲ δράσαντα δικαίως ἅμα τῇ ἁμαρτία
 τετιμώρηται. ἀπολύει δὲ καὶ ὁ νόμος ἡμᾶς, ᾧ πι- 9
 στεύων, εἴργοντι μήτε ἀδίκως μήτε δικαίως ἀποκτεῖ-
 νειν, ὡς φονέα με διώκει. ὑπὸ μὲν γὰρ τῆς αὐτοῦ
 τοῦ τεθνεῶτος ἁμαρτίας ὅδε ἀπολύεται μηδὲ ἀκου-
 σίως ἀποκτεῖναι αὐτόν· ὑπὸ δὲ τοῦ διώκοντος οὐδ'
 ἐπικαλούμενος ὡς ἐκῶν ἀπέκτεινεν, ἀμφοῖν ἀπολύεται
 τοῖν ἐγκλημάτοιν, μήτ' ἄκων μήτε ἐκῶν ἀποκτεῖναι.
 ἀπολυόμενος δὲ ὑπὸ τε τῆς ἀληθείας τῶν πραχθέν- 10
 των ὑπὸ τε τοῦ νόμου καθ' ὃν διώκεται, οὐδὲ τῶν
 ἐπιτηδευμάτων εἵνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιού-
 σθαι ἔσμεν. οὗτός τε γὰρ ἀνόσια πείσεται τὰς οὐ
 προσηκούσας φέρων ἁμαρτίας, ἐγὼ τε μᾶλλον μὲν
 οὐδέν, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναμάρτητος ὢν, εἰς πολ-
 λαπλασίους τούτου συμφορὰς ἤξω· ἐπὶ τε γὰρ τῇ
 τούτου διαφθορᾷ ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου

8. προσδραμεῖν BLZM. num προδιαδραμεῖν? — καιροῦ
 Sp.: χρόνον (χρόνον auct. R. Turr.). — τοῦτον ci. R. (Turr.
 Mr.): τοῦτο. — τό τ' ἔργον Sp.

9. μήτ' ἄκων add. N Ald. — μήτε ἐκῶν N: μήτ' ἐκῶν.

10. ὑπὸ τε τῆς ἀληθ. τῶν πραχθ. ὑπὸ τε τοῦ νόμου
 N et corr. A (Bk., et ci. R.): ὑπὸ τε τῆς ἀλ. τοῦ νόμου
 ὑπὸ τε τῶν πραχθ. — ἔνεκα Z Ald. — διαφθορᾷ R. et tue-

διάξω, ἐπί τε τῇ ἑμαυτοῦ ἀπαιδίᾳ ζῶν ἔτι κατορυ-
χθήσομαι.

- 11 Ἐλεοῦντες οὖν τοῦδε μὲν τοῦ νηπίου τὴν ἀνα-
μάρτητον συμφορὰν, ἑμοῦ δὲ τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀθλίου
τὴν ἀπροσδόκητον κακοπάθειαν, μὴ καταψηφισάμε-
νοι δυσμόρους ἡμᾶς καταστήσητε, ἀλλ' ἀπολύοντες
εὐσεβεῖτε. ὅτε γὰρ ἀποθανῶν συμφοραῖς περιπεσῶν
οὐκ ἀτιμώρητός ἐστιν, ἡμεῖς τε οὐ δίκαιοι τὰς τού-
των ἁμαρτίας συμφέρειν ἐσμέν. τὴν τε οὖν εὐσέ-
βειαν τούτων τῶν πραχθέντων καὶ τὸ δίκαιον αἰδού-
μενοι ὁσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε ἡμᾶς, καὶ μὴ
ἀθλιωτάτω δύο πατέρα καὶ παῖδα ἁώροις συμφο-
ραῖς περιβάλητε.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

- Ἵτι μὲν αὐτὴ ἡ χρεία παρὰ φύσιν καὶ λέγειν
καὶ δοῦν ἅπαντας ἀναγκάζει, ἕργῳ καὶ οὐ λόγῳ δο-
κεῖ μοι σημαίνειν οὗτος· ἥκιστα γὰρ ἔν γε τῷ ἔμ-
προσθεν χρόνῳ ἀναιδῆς καὶ τολμηρὸς ὢν νῦν ὑπ'
αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἠνάγκασται λέγειν οἷα οὐκ ἂν
2 ποτε ὄμην ἐγὼ τοῦτον εἶπεῖν. ἐγὼ τε γὰρ πολλῇ

tur N: διαφορᾶ. — διάξω: διδάξω pr. AZ. — ἔτι κατορυ-
χθήσομαι R. Bk.: ἐπικατορ. codd., quod tuetur Hi. ἔτι κα-
τορωρεύσομαι K. coll. γ 12.

11. νηπίου] νέον καὶ ἀναιτίου K. — pro οὖν τοῦδε μὲν N
habet μὲν οὖν οὐδὲ μὲν. — καταστήσητε NA (Bk.): κατα-
στήσετε cett. cod. — post ἀποθανῶν add. τῇ αὐτοῦ ἁμαρ-
τία K. Si quidquam mutandum, ἁμαρτῶν potius pro ἀποθ.
scripserim.

12. καὶ τὴν ἀλήθειαν post εὐσέβ. add. S. — δύο BLZM
Ald. (δύο etiam Turr.). — περιβάλοιτε ABLZM.

γ 1. γε] τε pr. A.

ἀνοία χρώμενος οὐκ ἂν ὑπέλαβον τοῦτον ἀντειπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἓνα λόγον ἀντὶ δυοῖν λέξας τὸ ἡμῖς τῆς κατηγορίας ἔμαυτὸν ἂν ἀπεστέρησα· οὗτός τε μὴ τολμῶν οὐκ ἂν προεῖχε τῷ διπλασίῳ μου, ἓνα μὲν πρὸς ἓνα λόγον ἀπολογηθεῖς, ἃ δὲ κατηγόρησεν ἀναποκρίτως εἰπών. τοσοῦτον δὲ προέχων ἐν τοῖς 3 λόγοις ἡμῶν, ἔτι δὲ ἐν οἷς ἔπραξε πολλαπλάσια τούτων, οὗτος μὲν οὐχ ὁσίως δεῖται ὑμῶν συχνῶς τὴν ἀπολογία ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ δράσας μὲν οὐδὲν κακόν, παθῶν δὲ ἄθλια καὶ δεινά, καὶ νῦν ἔτι δεινότερα τούτων ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον καταπεφευγῶς δέομαι ὑμῶν, ᾧ ἄνδρες ἀνοσίων ἔργων τιμωροί, ὁσίων δὲ διαγνώμονες, μὴ ἔργα φανερά ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πεισθέντας, ψευδῆ τὴν ἀλήθειαν τῶνπραχθέντων ἠγγήσασθαι· ἢ μὲν γὰρ πιστότερον ἢ ἀληθέστερον σύγκει- 4 ται, ἢ δ' ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται. τῷ μὲν οὖν δικαίῳ πιστεύων ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας· τῇ δὲ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν ὀρρωδῶ μὴ οὐ μόνον τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστρηθῶ, ἀλλὰ καὶ αὐθέντην προσκαταγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν | ἐπίδω 123 αὐτόν. εἰς τοῦτο γὰρ τόλμης καὶ ἀναιδείας ἦκει, 5

2. ἀντὶ δυοῖν λέξας auctore R. Bk. Turr.: ἀντιδουὸς ἢ λέξας N A (ἀντιδ. [ἢ λέξας] Mr.), ἀντιδουὸς ἢλεξας cett.

3. ἔπραξε scripsi (an ἔδρασε? quippe patrum filiorum-que res parum hic distingui solent): ἔπρασσε. — συχνῶς] εὐμενῶς R., εὐνῶς K. — δὲ δράσας mal. R.: δ' ἔδρασα. — post πεισθ. add. ἀφανίσαι S., ἀπιστα νομίσαι K.; contra del. ἔργα φανερά Fr. — ft. ἐξαιρεθέντας, cuius v. glossema fuerit πεισθέντας; cf. 5, 46. — πεισθέντας et ἠγγήσασθαι N Mr.: πεισθέντες (πεισθεντός pr. A) et ἠγγήσασθε.

4. καὶ ἀδυνατώτ.] ἢ δυνατ. ci. Mr. Sch., εἰ καὶ ἀδ. R., ἅμα post ἢ δ' add. W.

ὥστε τὸν μὲν βαλόντα καὶ ἀκοντίσαντα οὔτε τρωῶσαι
οὔτε ἀποκτεῖναι φησι, τὸν δὲ οὔτε ψεύσαντα τοῦ
ἀκοντίου οὔτε ἐπινοήσαντα ἀκοντίσαι, ἀπάσης μὲν
γῆς ἀμαρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων, διὰ τῶν ἑαυτοῦ
πλευρῶν διαπῆξαι τὸ ἀκόντιον λέγει. ἐγὼ δὲ ἐκου-
σίως κατηγορῶν ἀποκτεῖναι αὐτὸν πιστότερος ἂν μοι
δοκῶ εἶναι ἢ οὗτος, ὃς μήτε βαλεῖν μήτε ἀποκτεῖναι
6 φησι τὸ μειράκιον. ὁ μὲν γὰρ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ
καλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδοτρίβου, ὃς ὑπεδέχετο τοῖς
ἀκοντίζουσι τὰ ἀκόντια [ἀναιριεῖσθαι], διὰ τὴν τοῦ
βαλόντος ἀκολασίαν πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπε-
σών, οὐδὲν οὐδ' εἰς ἓν' ἀμαρτῶν, ἀθλίως ἀπέθανεν.
ὁ δὲ περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελήσας
οὐ τοῦ σκοποῦ τυχεῖν ἐκωλύθη, ἀλλ' ἄθλιον καὶ πι-
κρὸν σκοπὸν ἐμοὶ ἀκοντίσας ἐκῶν μὲν [οὐκ ἀπέκτεινε,
μᾶλλον δὲ ἐκῶν] οὔτε ἔβαλεν οὔτε ἀπέκτεινεν, ἀκου-
σίως δὲ οὐχ ἤσσον ἢ ἐκουσίως ἀπέκτεινέ μου τὸν
7 παῖδα. Τὸ παράπαν δὲ ἀρνούμενος μὴ ἀποκτεῖναι
αὐτὸν οὐδ' ὑπὸ τοῦ νόμου καταλαμβάνεσθαι φησιν.
ὃς ἀπαγορεύει μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν.
ἀλλὰ τίς ὁ βαλὼν ἐστίν; ὁ φόνος οὖν ἀνήκει εἰς

5. ἀκοντίσαντα NW.: ἀποκτείναντα. — ἀμαρτῶν R. ci. — ἀπάντων Sp. — τὸ ἀκόντιον λέγει NMr.: λέγει τὸ ἀκόντιον. — ὃς om. NABM. — φασὶ N, unde φάσκων om. ὃς W. — Parum autem haec conveniunt cum β 3.

6. ἀναιριεῖσθαι del. Fr. — οὐδ' εἰς ἓν' Fr.: οὐδ' εἰς ἓν codd., εἰς οὐδέν' v. — ἀπέθανε N. — vv. μᾶλλον δὲ — ἀπέκτεινεν add. NA (ἢ ante οὔτε inserit N); del. K. videtur sane aliquid interpolatum esse, duabus lectionibus in unum confusis. — ἀκουσίως N et pr. A, et deinceps ἀν. pro ἐκουσίως. — ἤσσον pr. A. — ἀπέκτεινέ μου] ἀποκτείνει μου pr. A; ἀποκτείναντος N, v. § sequ.

7. ἀρνούμενου N et pr. A. — τίς ὁ βαλὼν; ἐς τίν' ὁ φόμος ἀνήκει; Bk. in Add. — οὖν Ald.: ὄν codd. — ἀνη-

τοὺς θεωμένους ἢ εἰς τοὺς παιδαγωγούς; ὧν οὐδείς οὐδὲν κατηγορεῖ· οὐδ' αὖ ἀφανῆς ἀλλὰ καὶ λίαν φανερός ἔμοιγε αὐτοῦ ὁ θάνατός ἐστιν. ἐγὼ δὲ τὸν νόμον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημι τοὺς ἀποκτείναντας κολάζεσθαι· ὅ τε γὰρ ἄκων ἀποκτείνας ἀκουσίους κακοῖς περιπεσεῖν δίκαιός ἐστιν, ὅ τε διαφθαρεῖς οὐδὲν ἤσσον ἀκουσίως ἢ ἐκουσίως βλαφθεῖς ἀδικοῖτ' ἂν ἀτιμώρητος γενόμενος. Οὐ δίκαιος δὲ ἀποφυγεῖν 8 ἐστὶ διὰ τὴν ἀτυχίαν τῆς ἁμαρτίας. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ μηδεμιᾶς ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἢ ἀτυχία γίνεταί, ἁμαρτήματα οὕσα τῷ ἁμαρτόντι συμφορὰ δικάια γενέσθαι ἐστίν· εἰ δὲ θεία κηλὶς τῷ δράσαντι προσπίπτει ἀσεβοῦντι, οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι. Ἔλεξαν δὲ καὶ ὡς οὐ πρόπει 9 χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι· ἡμεῖς δὲ πῶς ἂν πρόποντα πάσχοιμεν, εἰ μηδὲν ὑποδέεστερα τούτων μελετῶντες θανάτῳ ζημιούμεθα; Φάσκων δὲ ἀναμάρτητος εἶναι, καὶ ἀξίων τὰς συμφορὰς τῶν ἁμαρτόντων εἶναι καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι, ὑπὲρ ἡμῶν λέγει. ὅ τε γὰρ παῖς μου εἰς οὐδένα οὐδὲν ἁμαρτῶν, ὑπὸ τούτου τοῦ μειρακίου ἀποθανών, ἀδικοῖτ' ἂν ἀτιμώρητος γενόμενος· ἐγὼ τε τοῦδε μᾶλλον ἀναμάρτητος ὢν δεινὰ πείσομαι, ἃ ὁ νόμος ἀποδίδωσί μοι μὴ τυχῶν

κει] B. A. p. 403: ἀνήκει Ἀ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, et Suid. s. v. — οὐδείς] οὐδενός Sch. — οὐδ' αὖ] οὐ γὰρ omnes. „mortuum autem esse patet,“ cf. 2 γ 10 σαφῆ μὲν γὰρ κτέ. 4 γ 7. — ἀκουσίους N A Bk.: ἀκουσίως. — ὅ τε δὲ φθαρεῖς N. — ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως N et pr. A.

8. μηδεμιᾶς] μηδὲ δι' N. — εἰ δὲ θεία] ἢ δὲ ἀλήθεια N (et pr. A ut videtur).

9. οὐ ante πρόπει om. N. — ἀποδίδωσι N Mr.: δίδωσι.

10 παρ' ὑμῶν. Ὡς δὲ οὐδὲ τῆς ἁμαρτίας οὐδὲ τοῦ ἁκου-
σίως ἀποκτεῖναι, ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἀπολύεται,
ἀλλὰ κοινὰ ἀμφοτέρα ταῦτα ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐστὶ, δη-
λώσω. εἶπερ ὁ παῖς διὰ τὸ ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἁκου-
τίου ὑπελθεῖν καὶ μὴ ἀτρέμας ἐστάναι φονεὺς αὐτὸς
αὐτοῦ δίκαιος εἶναι ἐστίν, οὐδὲ τὸ μειράκιον καθα-
ρὸν τῆς αἰτίας ἐστίν, ἀλλ' εἶπερ τούτου μὴ ἁκοντί-
ζοντος ἀλλ' ἀτρέμα ἐστῶτος ἀπέθανεν ὁ παῖς. ἐξ
ἀμφοῖν δὲ τοῦ φόνου γενομένου, ὁ μὲν παῖς εἰς αὐ-
τὸν ἁμαρτῶν μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν ἑαυτὸν
τετιμώρηται, τέθνηκε γάρ, ὁ δὲ συλλήπτωρ καὶ κοι-
νωνὸς εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας τῆς ἁμαρτίας γενό-
μενος πῶς δίκαιος ἀξήμιος ἀποφυγεῖν ἐστίν;

11 Ἐκ δὲ τῆς αὐτῶν τῶν ἀπολογουμένων ἀπολο-
γίας μετόχου τοῦ μειρακίου τοῦ φόνου ὄντος, οὐκ
ἂν δικαίως οὐδὲ ὀσίως ἀπολύοιτε αὐτόν. οὔτε γὰρ
ἡμεῖς, οἱ διὰ τὴν τούτων ἁμαρτίαν διαφθαρέντες,
αὐθένται καταγνωσθέντες ὅσια ἀλλ' ἀνόσι' ἂν
πάθοιμεν ὑφ' ὑμῶν· οὔθ' οἱ θανατώσαντες ἡμᾶς
μὴ εἰργόμενοι τῶν προσηκόντων εὐσεβοῖντ' ἂν ὑπὸ
τῶν ἀπολυσάντων τοὺς ἀνοσίους. πάσης δ' ὑπέρο
πάντων τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης, πολ-
λὴ εὐλάβεια ὑμῖν τούτων ποιητέα ἐστὶ· καταλαβόν-
τες μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ εἰρξάντες ὧν ὁ νόμος εἰρ-
γει καθαροὶ τῶν ἐγκλημάτων ἔσεσθε, ἀπολύσαντες

10. οὐδὲ τῆς ἁμ. τοῦδε codd.; em. Mr. Turr. — τοῦ
NS. Turr.: τῶ. — εἶπερ] εἰ γὰρ Ald. v. ante Bk. Mr. (εἶ-
περ γὰρ Baiter.). cf. 2 γ 6. — ὑπελθεῖν NMr.: ἐλθεῖν. cf.
β, 4. — ἀλλ' εἶπερ] ἀλλ' εἰ K. — ἑαυτὸν] αὐτόν N.

11. τοῦ φόνου ὄντος NMr.: ὄντος τοῦ φ. — τῶν . .
προσηκόων A pr.; τῶν οὐ προσηκ. S. Fr. — εὐλάβεια
ὑμῖν] εὐσέβεια ἡμῖν pr. A, εὐσεβ. ὑμῖν N.

δὲ ὑπαίτιοι καθίστασθε. τῆς οὖν | ὑμετέρας εὐσε- 12
βείας ἔνεκα καὶ τῶν νόμων ἀπάγοντες τιμωρεῖσθε αὐ-
τόν, (καὶ) αὐτοὶ τε μὴ μεταλάβητε τῆς τούτου μιαρίας,
ἡμῖν τε τοῖς γονεῦσιν, οἱ ζῶντες κατορωρούμεθα ὑπὲρ
αὐτοῦ, δόξη γοῦν ἐλαφροτέραν τὴν συμφορὰν κατα-
στήσατε.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Τοῦτον μὲν εἰκὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν
προσέχοντα τὸν νοῦν μὴ μαθεῖν τὴν ἀπολογία μου,
ὑμᾶς δὲ χρὴ γινώσκειν ὅτι ἡμεῖς μὲν οἱ ἀντίδικοι
κατ' εὐνοίαν κρίνοντας τὸ πρᾶγμα εἰκότως δίκαια
ἐκάτεροι αὐτοὺς οἰόμεθα λέγειν, ὑμᾶς δὲ ὁσίως ὁρᾶν
προσῆκει τὰ πραχθέντα. ἐκ τῶν λεγομένων γὰρ ἡ 2
ἀλήθεια σκεπτεῖα αὐτῶν ἐστίν. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν τι
ψεῦδος εἶρηκα, ὁμολογῶ καὶ τὰ ὀρθῶς εἰρημμένα
προσδιαβάλλειν ἄδικα εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ μὲν λεπτὰ
δὲ καὶ ἀκριβῆ, οὐκ ἐγὼ ὁ λέγων ἀλλ' ὁ πράξας τὴν
ἀπέχθειαν αὐτῶν δίκαιος φέρεσθαί ἐστι.

Θέλω δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν ὅτι οὐκ ἐάν τις 3
φάσκη ἀποκτείνει, τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ἐάν τις ἐλεγχθῆ.
οὗτος δὲ ὁμολογῶν τὸ ἔργον ὡς ἡμεῖς λέγομεν γε-
νέσθαι, περὶ τοῦ ἀποκτείναντος ἀμφισβητεῖ, ὃν
ἀδύνατον ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦ-

12. ἡμετέρας pr. A. — τιμωρεῖσθαι A pr. — κατορωρού-
μεθα NA Mr.; κατορωρούμ. BL, κατορωρ. M.

δ 1. γινώσκοντας N et pr. A. — ὁσίως] num ἴσως?

3. πρῶτον ὑμᾶς NMr.: ὑμ. πρ. — τινά ante τις φά-
σκη add. W. — ἐλεγχῆ B (ἐλέγγη Hi.). — περὶ τοῦ scripsi:
ὑπὲρ τοῦ.

4 σθαι. Σχετλιάζει δὲ κακῶς ἀκούειν φάσκων τὸν
παῖδα, εἰ μήτε ἀκοντίσας μήτε ἐπινοήσας ἀνθέντης
ὣν ἀποδείκνυται, καὶ οὐ πρὸς τὰ λεγόμενα ἀπολο-
γεῖται. οὐ γὰρ ἀκοντίσαι οὐδὲ βαλεῖν αὐτὸν φημι
τὸν παῖδα, ἀλλ' ὑπὸ τὴν πληγὴν τοῦ ἀκοντίου ὑπελ-
θόντα οὐχ ὑπὸ τοῦ μειρακίου ἀλλ' ὑφ' ἑαυτοῦ δια-
φθαρῆναι· οὐ γὰρ ἀτρεμίζων ἀπέθανε. τῆς δὲ δια-
δρομῆς αἰτίας ταύτης γενομένης, εἰ μὲν ὑπὸ τοῦ
παιδοτριβου καλούμενος διέτρεχε, ὁ παιδοτριβῆς ἂν
ἀποκτείνας αὐτὸν εἴη, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ πεισθεὶς
5 ὑπῆλθεν, αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ διέφθαρται. Θέλω δὲ
μὴ πρότερον ἐπ' ἄλλον λόγον ὀρμῆσαι ἢ τὸ ἔργον
ἔτι φανερώτερον καταστῆσαι, ὁποτέρου αὐτῶν ἐστὶ.
τὸ μὲν μειράκιον οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετών-
των ἐστὶ τοῦ σκοποῦ ἁμαρτόν, οὐδὲ τῶν ἐπικαλου-
μένων τι διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν δέδρακεν· ὁ δὲ
παῖς οὐ ταῦτὰ τοῖς συνθεωμένοις δρωῶν, ἀλλ' εἰς τὴν
ὁδὸν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν, σαφῶς δηλοῦται παρὰ
τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν περισσοτέροις ἀτυχήμασι τῶν
ἀτρεμιζόντων περιπεσῶν. ὁ μὲν γὰρ ἀφείς οὐδὲν ἂν
ἤμαρτε μηδενὸς ὑπὸ τὸ βέλος ὑπελθόντος· αὐτὸς δ'
6 οὐκ ἂν ἐβλήθη μετὰ τῶν θεωμένων ἐστιῶς. Ὡς δ'
οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συνακουτιζόντων μέτοχός ἐστι
τοῦ φόνου, διδάξω. εἰ γὰρ διὰ τὸ τοῦτον ἀκοντί-

4. ft. ante κακῶς interciderit ἀδίκως. — μήτ' (μήτε N)
ἐπινοήσας NB Bk., μήτ' ὑπονοήσ. A pr., sed corr. ab ead.
manu μήτ' ἐπιν.: μήτε πονήσας. — ἀποδείκνυται NMr.
(cf. § 9): ἀποδέδεικται. — αὐτὸν Hi.: αὐτὸν. — οὐ γὰρ
(ἂν) ἀτρ. ἀπέθ. K, Fr. cf. β 5. — γενομένης ipse scr.:
γινομένης. — καλούμενον N.

5. τι] τις pr. A. — ἐπελθὼν pr. A. — ἀτυχήμασι] ἁμαρ-
τήμασι N et pr. A (prob. Sp.).

ζειν ὁ παῖς ἀπέθανε, πάντες ἂν οἱ συμμελετώντες
 συμπράκτορες εἴησαν τῆς αἰτίας· οὔτοι γὰρ οὐ διὰ
 τὸ μὴ ἀκοντίζειν οὐκ ἔβαλον αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ
 μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθεῖν· ὁ δὲ νεανίσκος
 οὐδὲν περισσὸν τούτων ἁμαρτῶν ὁμοίως τούτοις οὐκ
 ἂν ἔβαλεν αὐτὸν ἀτρέμα σὺν τοῖς θεωμένοις ἐστῶτα.
 Ἔστι δὲ οὐδὲ τὸ ἁμάρτημα τοῦ παιδὸς μόνον, ἀλλὰ 7
 καὶ ἡ ἀφυλαξία. ὁ μὲν γὰρ οὐδένα ὀρθῶν διατρέ-
 χοντα πῶς ἂν ἐφυλάξατο μηδένα βαλεῖν; ὁ δ' ἰδὼν
 τοὺς ἀκοντίζοντας εὐπετῶς ἂν ἐφυλάξατο μὴ βλη-
 θῆναι· ἐξῆν γὰρ αὐτῷ ἀτρέμα ἐστάναι. Τὸν δὲ νό- 8
 μον ὃν παραφέρουσιν, ἐπαινεῖν δεῖ. ὀρθῶς γὰρ καὶ
 δικαίως τοὺς ἀκουσίως ἀποκτείναντας ἀκουσίους πα-
 θήμασι κολάζει. τὸ μὲν οὖν μειράκιον ἀναμάρτητον
 ὃν οὐκ ἂν δικαίως ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτόντος κολάζοιτο·
 ἱκανὸν γὰρ αὐτῷ ἐστὶ τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας φέρειν·
 ὁ δὲ παῖς ταῖς αὐτοῦ ἁμαρτίαις διαφθαρεῖς ἅμα
 ἡμαρτέ τε καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκολάσθη. κεκολασμένου
 δὲ τοῦ ἀποκτείναντος οὐκ ἀτιμώρητος ὁ φόνος ἐστίν,
 ἔχοντός γε δὴ τὴν δίκην τοῦ φονέως.

Οὐκ οὖν ἐὰν ἀπολύσητε | ἡμᾶς, ἀλλ' ἐὰν κατα- 9
 λάβητε, ἐνθύμιον ὑπολείψετε. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸς 125
 τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας φέρων οὐδενὶ οὐδὲν προστρό-
 παιον καταλείπει· ὁ δὲ καθαρὸς τῆς αἰτίας ἐὰν

6. μηδενὶ ci. R., rec. Turr.: μηδένα. — εἴησαν] ἦσαν W.

7. μὴ βληθῆναι K.: μηδένα μὴ βαλεῖν (μὴ del. Fr. Bait.). — ἀτρέμα NA Mr.: ἀτρέμας.

8. τὰς αὐτοῦ ἁμ. NAM Fr. — ἐστὶ ἔχοντος N. — δὴ add. N Mr.

9. οὐκ οὖν ἐὰν S.: οὐκ ἐὰν N et pr. A; οὐκ ἐὰν οὖν cett. — καταλάβοιτε A B L Z M. — ὁ μὲν γὰρ] om. γὰρ N. — ἑαυτοῦ N: αὐτοῦ. — ὅς δὲ ἐὰν φθαρῆ N; ὅς ... ἐὰν φθαρῆ pr. A; ὅς ἐὰν διαφθαρῆ cett.; ὅς e coni. R. del. Bk.

διαφθορῇ, τοῖς καταλαμβάνουσι μείζον τὸ ἐνθύμιον γενήσεται. εἰ δὲ αὐθέντης ἐκ τῶν λεγομένων ἐπιδείκνυται, οὐχ ἡμεῖς αὐτῷ οἱ λέγοντες αἰτιοί ἐσμεν, ἀλλ' ἡ πρᾶξις τῶν ἔργων. ὀρθῶς δὲ τῶν ἐλέγχων ἐλεγχόντων τὸν παῖδα αὐθέντην ὄντα, ὁ νόμος ἀπολύων ἡμᾶς τῆς αἰτίας τὸν ἀποκτείναντα καταλαμβάνει. μήτε οὖν ἡμᾶς εἰς μὴ προσηκούσας συμφορὰς ἐμβάλητε, μήτε αὐτοὶ ταῖς τούτων ἀτυχίαις βοηθοῦντες ἐναντία τοῦ δαίμονος γινώτε, ἀλλ' ὥσπερ ὅσιον καὶ δίκαιον, μεμνημένοι τοῦ πάθους ὅτι διὰ τὸν ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκουτίου ὑπελθόντα ἐγένετο, ἀπολύετε ἡμᾶς· οὐ γὰρ αἰτιοὶ τοῦ φόνου ἐσμέν.

4.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Γ.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΓΟΝΤΟΣ
ΑΜΥΝΑΣΘΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νέος καὶ πρεσβύτης ἐκ λαιδορίας ἀλλήλοις συμπεσόντες ἐμάχοντο, ἰσχυρότερον δὲ τοῦ νέου πλήξαντος τέθνηκεν ὁ πρεσβύτης· καὶ περὶ τούτου κατηγορεῖ τις τοῦ νέου ὡς τὸν φόνον πεποιηκότος. ὁ δὲ πρῶτον τὸν πρεσβύτην ἀδίκων ἄρξαι λέγει χειρῶν. ὅθεν ἀντέγκλημα ἢ στάσις γίνεται.

Νενόμισται μὲν ὀρθῶς τὰς φονικὰς δίκας περὶ πλείστου τοὺς κρίνοντας ποιεῖσθαι διώκειν τε καὶ

10. ἐλέγχοντα BLZM. — post ἐγένετο add. ἀπολέσθαι N.

Or. IV α. ΑΜΥΝΑΣΘΑΙ NABk.: ΑΜΥΝΕΣΘΑΙ.

α [Υπόθ.] ἀλλήλοις συμπεσόντες NMr.: συμπ. ἀλλ. — τοῦ νέου] τοῦ μὲν N.

μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον, μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφιέν-
 τας μήτε τοὺς καθαροὺς εἰς ἀγῶνα καθιστάντας. ὁ ²
 τε γὰρ θεὸς βουλούμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον φῦλον
 τοὺς πρώτους γενομένους ἔφρυσεν ἡμῶν, τροφέας τε
 παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἵνα μὴ σπά-
 νει τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκωμεν τῆς γηραιοῦ
 τελευτῆς. ὅστις οὖν τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιοθέντων
 τοῦ βίου ἡμῶν ἀνόμως τινὰ ἀποκτείνει, ἀσεβεῖ μὲν
 περὶ τοὺς θεοὺς, συγγεῖ δὲ τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων.
 ὁ τε [γὰρ] ἀποθανών, στερόμενος ὧν ὁ θεὸς ἔδωκεν ³
 αὐτῷ, εἰκότως θεοῦ τιμωρίαν ὑπολείπει τὴν τῶν
 ἀλιτηρίων δυσμένειαν, ἣν οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρί-
 νοντες ἢ μαρτυροῦντες, συνασεβοῦντες τῷ ταῦτα
 δρῶντι, οὐ προσῆκον μίασμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους
 εἰσάγονται· ἡμεῖς τε οἱ τιμωροὶ τῶν διεφθαρμένων, ⁴
 εἰ δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν τοὺς ἀναιτίους διώκωμεν,
 τῷ μὲν ἀποθανόντι οὐ τιμωροῦντες δεινοὺς ἀλιτη-
 ρίους ἔξομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστροπαίους,
 τοὺς δὲ καθαροὺς ἀδίκως ἀποκτείνοντες ἔνοχοι τοῦ
 φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἐσμέν, ὑμᾶς τε ἄνομα δρᾶν
 πείθοντες καὶ τοῦ ὑμετέρου ἀμαρτήματος ὑπαίτιοι
 γιγνόμεθα. ἐγὼ μὲν οὖν δεδιὼς ταῦτα, εἰς ὑμᾶς ⁵
 παράγων τὸν ἀσεβήσαντα καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων

1. ἀγῶνα] κρίσιν ZM.

2. ὅτε γὰρ θεὸς — τροφέας τε καὶ (ita A pr., MZ et
 edit. ante Bk.) τροφούς (?) παρέδωκε Sp., retinens γὰρ § 3
 init. — φῦλον N Mr.: γένος. — πρώτους N Mr.: πρώτον. —
 τὴν ante θάλ. om. N. — τούτων ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιοθείς
 (sed ἀξιοθέντος N) τοῦ βίου ἡμῶν codd. et edd. (praeter
 Mr., qui N sequitur). ἀξιοθείς — — ἀποστρεφῖ (pro ἀποκτεί-
 νει) ci. R. K. coll. β 7; ἀξιοθέντων [του βίου] S.

3. γὰρ del. Fr. S. — 4. cf. Poll. 8, 21: καὶ ὡς Ἀντ. ἐπι-
 τίμιον.

εἰμί· ὑμεῖς δὲ ἀξίως τῶν προειρημένων τῇ κρίσει
 προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ
 εἰργασμένῳ ἐπιθέντες, ἄπασαν τὴν πόλιν καθαρὰν
 6 τοῦ μιάσματος καταστήσετε. εἰ μὲν γὰρ ἄκων ἀπέ-
 κτεινε τὸν ἄνδρα, ἄξιός ἂν ἦν συγγνώμης τυχεῖν
 τινός· ὕβρει δὲ καὶ ἀκολασίᾳ παροινῶν εἰς ἄνδρα
 πρεσβύτην, τύπτων τε καὶ πνίγων ἕως τῆς ψυχῆς
 ἀπεστέρησεν αὐτόν, ὡς μὲν ἀποκτείνας τοῦ φόνου
 τοῖς ἐπιτιμίαις ἔνοχός ἐστιν, ὡς δὲ συγγέων ἄπαν-
 7 οῖς οἱ τοιοῦτοι κολάζονται, δίκαιός ἐστιν. ὁ μὲν
 τοίνυν νόμος ὀρθῶς ὑμῖν τιμωρεῖσθαι παραδίδωσιν
 αὐτόν· τῶν δὲ μαρτύρων ἀκηκόατε, οἱ παρῆσαν παρ-
 οinouῦντι αὐτῷ. ὑμᾶς δὲ χρὴ τῇ τε ἀνομίᾳ τοῦ παθή-
 ματος ἀμύνοντας, τὴν τε ὕβριν κολάζοντας ἀξίως τοῦ
 πάθους, τὴν βουλευσασαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι αὐτόν.

β.

126 | ΑΠΟΔΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ, ΩΣ ΑΜΤΝΟΜΕΝΟΣ
 ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ στάσις μετὰστάσις· μεταφέρει γὰρ ἐπὶ τὸν θερα-
 πεύσαντα ἰατρὸν τὸν φόνον. τὸ γὰρ ἀντεγλημματικὸν ὡς
 παρεπόμενον ἔλαβεν.

Ἵτι μὲν βραχεῖς τοὺς λόγους ἐποίησαντο, οὐ
 θαναμάζω αὐτῶν· οὐ γὰρ ὡς μὴ πάθωσιν ὁ κίνδυνος

5. τῶν εἰργασμένων Z et v. ante R.; τῷ εἰργασμένῳ
 A pr. — num καταστήσατε?

6. τὸν γεραιότερον N. haec verba del. Πι.

7. παραδιδούσιν N. — τῇ τε ἀνομίᾳ NAB (τοῦ τε ἀνο-
 μία M pr.): τὴν τε ἀνομίαν.

β. ΦΟΝΟΥ ΩΣ S. Turr.: ΦΟΝΟΥ ΟΝ ΩΣ.

αὐτοῖς ἐστίν, ἀλλ' ὡς ἐμὲ μὴ δικαίως δι' ἔχθραν διαφθείρωσιν· ὅτι δ' ἐξισοῦν τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασιν ἤθελον τὸ πρᾶγμα, οὗ ὁ ἀποθανὼν αὐτῷ αἴτιος καὶ μᾶλλον ἢ ἐγὼ ἐγένετο, εἰκότως ἂν ἀγανακτεῖν μοι δοκῶ. ἄρχων γὰρ χειρῶν ἀδίκων, καὶ παροινῶν εἰς ἄνδρα πολὺ αὐτοῦ σωφρονέστερον, οὐχ αὐτῷ μόνον τῆς συμφορᾶς ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ τοῦ ἐγκλήματος αἴτιος ἐγένετο. Οἶμαι μὲν οὖν ἔργωγε οὔτε δίκαια 2 τούτους οὔθ' ὅσια δρᾶν ἐγκαλοῦντας ἐμοί. τὸν γὰρ ἄρξαντα τῆς πληγῆς, εἰ μὲν σιδήρῳ ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἡμυνάμην αὐτόν, ἠδίκουν μὲν (ἂν) οὐδ' οὔτως — οὐ γὰρ ταῦτά ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρχοντες ἀντιπάσχειν εἰσί — ταῖς δὲ χειρσὶ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ταῖς χειρσὶν ἄπερ ἔπασχον ἀντιδρῶν, πό- τερα ἠδίκουν; Εἶεν· ἐρεῖ δέ „ἀλλ' ὁ νόμος εἰργων 3 μῆτε δικαίως μῆτε ἀδίκως ἀποκτείνειν ἔνοχον τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἀποφαίνει σε ὄντα· ὁ γὰρ ἀνὴρ τέθνηκεν.“ ἐγὼ δὲ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον οὐκ ἀποκτεῖναί φημι. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ὁ ἀνὴρ παραχρῆμα ἀπέθανεν, ὑπ' ἐμοῦ μὲν δικαίως δ' ἂν ἐτεθνήκει — οὐ γὰρ ταῦτά ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα οἱ ἄρξαντες δίκαιοι ἀντιπάσχειν εἰσί — νῦν δὲ πολλαῖς 4 ἡμέραις ὕστερον μοχθηρῶ ἰατρῶ ἐπιτρεφθεῖς διὰ τὴν τοῦ ἰατροῦ μοχθηρίαν καὶ οὐ διὰ τὰς πληγὰς ἀπέθανε. προλεγόντων γὰρ αὐτῷ τῶν ἄλλων ἰατρῶν, εἰ ταύτην

1. τοῦ ἐγκλ. αἴτιος ἐγένετο NMr.: αἴτιος τοῦ ἐγκλ. γέγονεν.

2. σιδήρῳ cum AN add. Bk. — εἰσί N: εἰσίν. — πό- τερα ἂν ἠδ. N.

3. καὶ ante δεύτ. om. N et pr. A. — εἰσί Turr. coll. § 2.

4. μοχθηρῶ NMr.: πονηρῶ. — εἰ] εἰς N. —

τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο, ὅτι ἰάσιμος ὢν διαφθα-
 ρήσοιτο, δι' ὑμᾶς τοὺς συμβούλους διαφθαρεῖς ἐμοὶ
 5 ἀνόσιον ἔγκλημα προσέβαλεν. Ἀπολύει δέ με καὶ ὁ
 νόμος καθ' ὃν διώκομαι. τὸν γὰρ ἐπιβουλεύσαντα
 κελεύει φονέα εἶναι. ἐγὼ μὲν οὖν πῶς ἂν ἐπεβου-
 λευσά τι αὐτῷ, ὃ μὴ καὶ ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτοῦ; τοῖς
 γὰρ αὐτοῖς ἀμυνόμενος αὐτὸν καὶ τὰ αὐτὰ δρωῶν ἄπερ
 ἔπασχον, σαφὲς ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα καὶ ἐπεβου-
 6 λεύθην. Εἰ δέ τις ἐκ τῶν πληγῶν τὸν θάνατον
 οἰόμενος γενέσθαι φονέα με αὐτοῦ ἡγεῖται εἶναι,
 ἀντιλογισάσθω ὅτι διὰ τὸν ἄρξαντα αἱ πληγαὶ γενό-
 μεναι τοῦτον αἴτιον τοῦ θανάτου καὶ οὐκ ἐμὲ ἀπο-
 φαίνουσιν ὄντα· οὐ γὰρ ἂν ἡμυνάμην μὴ τυπτόμενος
 ὑπ' αὐτοῦ. ἀπολυόμενος δὲ ὑπὸ τε τοῦ, (νόμου ὑπὸ
 τε τοῦ) ἄρξαντος τῆς πληγῆς ἐγὼ μὲν οὐδενὶ τρόπῳ
 φονεὺς αὐτοῦ εἰμί, ὃ δὲ ἀποθανών, εἰ μὲν ἀτυχία
 τέθνηκε, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ κέχρηται (ἠτύχησε γὰρ
 ἄρξας τῆς πληγῆς), εἰ δ' ἀβουλίᾳ τινί, τῇ ἑαυτοῦ
 ἀβουλίᾳ διέφθαρται· οὐ γὰρ εἴ φρονῶν ἔτυπτέ με.
 7 Ὡς μὲν οὖν οὐ δικαίως κατηγοροῦμαι, ἱκανῶς
 ἐπιδέδεικται μοι. ἐθέλω δὲ τοὺς κατηγοροῦντάς μου
 πᾶσιν οἷς ἐγκαλοῦσιν ἐνόχους αὐτοὺς ὄντας ἀποδείξαι.
 καθαρῶ μὲν μοι τῆς αἰτίας ὄντι φόνου ἐπικαλοῦντες,

ἔγκλημα om. N.

5. ἐπεβούλευσα K. coll. δ 5 et 2 γ 3: ἐπιβουλεύσαιμι.
 τι add. W. — ὃ μὴ scripsi: εἰ μὴ (K. post μὴ add. τὰ
 αὐτὰ ἐπεβούλευσα).

6. εἶναι om. N. — νόμον ὑπὸ τε τοῦ e conl. R. add.
 Turr. — τέθνηκε N: τέθνηκεν.

7. ἱκανῶς add. ZM. — μου om. A pr., quod prob. S. —
 οἷς ἐμοὶ ἐγκαλοῦσιν Hi. — ἀποδείξαι N A Mr.: ἐπιδείξαι. —
 μὲν (γὰρ) Mr. — μοι] τοι N. — ἐπικαλοῦντες K.: ἐπιβου-

ἀποστεροῦντες δέ με τοῦ βίου ὃν ὁ θεὸς παρέδωκέ μοι, περὶ τὸν θεὸν ἀσεβοῦσιν (ἀδίκως δὲ) θάνατον ἐπιβουλεύοντες τὰ τε νόμιμα συγχέουσι φονεῖς τέ μου γίνονται· ἀνοσίως δ' ἀποκτεῖναι ὑμᾶς με πείθοντες καὶ τῆς ὑμετέρας ἀσεβείας (αἵτιοι ὄντες) αὐτοὶ φονεῖς εἰσὶ.

Τούτοις μὲν οὖν ὁ θεὸς ἐπιθείη τὴν δίκην· ὑμᾶς 8 δὲ χρὴ τὸ ὑμέτερον σκοποῦντας ἀπολυῖσαί με μᾶλλον ἢ καταλαβεῖν βούλεσθαι. ἀδίκως μὲν γὰρ ἀπολυθεῖς, διὰ τὸ μὴ | ὀρθῶς ὑμᾶς διδαχθῆναι ἀποφυγῶν, τοῦ 127 μὴ διδάξαντος καὶ οὐχ ὑμέτερον τὸν προστρόπαιον τοῦ ἀποθανόντος καταστήσω· μὴ ὀρθῶς δὲ καταληφθεῖς ἰφ' ὑμῶν ὑμῖν καὶ οὐ τούτῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρίψομαι. ταῦτ' οὖν εἰδότες, τουτοισὶ 9 τὸ ἀσέβημα τοῦτο ἀναθέντες, αὐτοὶ τε καθαροὶ τῆς αἰτίας γένεσθε, ἐμέ τε ὀσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε· οὕτω γὰρ ἂν καθαρώτατοι πάντες οἱ πολῖται εἶημεν.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τούτῳ φησὶν [θαυμάζω] ὅτι οὐκ εἰκὸς ἄρξαι χειρῶν ἀδίκων τὸν πρεσβύτερον. εἶτα ὅτι εἰ καὶ οὕτως ἔχει, ὁ μέχρι φόνου ἀμυνόμενος ὑπεύθυνος. καὶ περὶ τοῦ ἱατροῦ, ὡς δι' ἀπειρίαν ἐσφάλῃ, ἀνεύθυνος ᾧν.

Τουτόν τε οὐ θαυμάζω ἀνόσια δράσαντα ὅμοια

λεύοντες. — δέ με] δέ μου AB et pr. M; δέ μοι pr. A. — ἀσεβείας scripsi: εὐσεβείας. cf. 5, 88. αἵτιοι ὄντες perinde addendum erat atque δ, 5; cf. α 4.

8. ἡμέτερον pr. A. — ὑμᾶς διδαχθ. NMr.: διδ. ὑμας. γ. Ἐπόθ.]. θαυμάζω del. S. (θαυμάζων Bait.). φησὶ

οἷς εἴργασται λέγειν, ὑμῖν τε συγγιγνώσκω βουλο-
 μένοις τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραχθέντων μαθεῖν τοιαῦτα
 ἀνέχεσθαι ἀκούοντας αὐτοῦ, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιά ἐστι.
 τὸν γὰρ ἄνδρα ὁμολογῶν τύπτειν τὰς πληγὰς ἐξ ὧν
 ἀπέθανεν, αὐτὸς μὲν τοῦ τεθνηκότος οὐ φησι φονεὺς
 εἶναι, ἡμᾶς δὲ τοὺς τιμωροῦντας αὐτῷ ζῶν τε καὶ
 βλέπων φονέας αὐτοῦ φησὶν εἶναι. θέλω δὲ καὶ τὰ
 ἄλλα παραπλήσια ἀπολογηθέντα τούτοις ἐπιδείξαι
 αὐτόν.

- 2 Εἶπε δὲ πρῶτον μὲν, εἰ καὶ ἐκ τῶν πληγῶν ἀπέ-
 θανεν ὁ ἀνὴρ, ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν· τὸν γὰρ
 ἄρξαντα τῆς πληγῆς, τοῦτον αἴτιον τῶν πραχθέντων
 γενόμενον καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου, ἄρξαι
 δὲ τὸν ἀποθανόντα. μάθετε δὴ πρῶτον μὲν ὅτι ἄρξαι
 καὶ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκό-
 τερόν ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ ἢ τε μεγαλοφροσύνη τοῦ
 γένους ἢ τε ἀκμὴ τῆς ῥώμης ἢ τε ἀπειρία τῆς μέθης
 ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι, τοὺς δὲ ἢ τε ἐμπειρία
 τῶν παροινουμένων ἢ τε ἀσθένεια τοῦ γήρωσ ἢ τε
- 3 δύναμις τῶν νέων φοβοῦσα σωφρονίζει. Ὡς δὲ οὐ-
 δὲ τοῖς αὐτοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐναντιωτάτοις ἡμίνατο αὐ-
 τόν, αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ ἀκμαζούσῃ
 τῇ ῥώμῃ τῶν χειρῶν χρώμενος ἀπέκτεινεν· ὁ δὲ ἀδυ-
 νάτως τὸν κρείσσονα ἀμυνόμενος, οὐδὲ σημεῖον οὐ-

omnes; pro ἐν τούτῳ N praebet ἐκ τοῦτων, ex quo etiam
 manifestius principium orationis hic temere admixtum esse.

1. δι' ἃ ἐκβ. ἄξιός ἐστι Hi. — τὰ ἄλλα N: τὰλλα.

2. vv. εἶπε — αὐτόν in margine habet A. — καὶ παρ-
 οινεῖν] τοῦ παρ. ci. R. — vv. ἢ τε μεγαλοφρ. τοῦ γένους.
 τῷ θυμῷ χαρίζ., ἢ τε δύναμις τῶν νέων del. K. — παροι-
 νουμένων e conii. R. Turri.: παρανομομένων.

3. οὐδὲ NMr.: οὐ. —

δὲν ὦν ἡμύνατο ὑπολιπὼν ἀπέθανεν. Εἰ δὲ ταῖς
 χερσὶν ἀπέκτεινε καὶ οὐ σιδήρῳ, ὅσον αἱ χεῖρες οἰ-
 κειότεραι τοῦ σιδήρου τούτῳ εἰσί, τοσοῦτῳ μᾶλλον
 φονεύς ἐστιν. Ἐτόλμησε δὲ εἰπεῖν ὡς ὁ ἄρξας τῆς 4
 πληγῆς καὶ μὴ διαφθείρας μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναν-
 τος φονεύς ἐστι· τοῦτον γὰρ βουλευτὴν τοῦ θανάτου
 φησὶ γενέσθαι. ἐγὼ δὲ πολὺ τάναντία τούτων φημί.
 εἰ γὰρ αἱ χεῖρες ἂ διανοοῦμεθα ἐκάστῳ ἡμῶν ὑπουρ-
 γούσιν, ὁ μὲν πατάξας καὶ μὴ ἀποκτείνας τῆς πληγῆς
 βουλευτῆς ἐγένετο, ὁ δὲ θανασίμως τύπτων τοῦ θανα-
 τού· ἐκ γὰρ ὦν ἐκεῖνος διανοηθεὶς ἔδρασεν, ὁ
 ἀνὴρ τέθνηκεν. Ἔστι δὲ ἢ μὲν ἀτυχία τοῦ πατάξαν-
 τος, ἢ δὲ συμφορὰ τοῦ παθόντος. ὁ μὲν γὰρ ἐξ ὦν
 ἔδρασεν ἐκεῖνος διαφθαρεῖς, οὐ τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτία
 ἀλλὰ τῇ τοῦ πατάξαντος χρησάμενος ἀπέθανεν· ὁ δὲ
 μείζω ὦν ἤθελε πράξας, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ ὃν οὐκ
 ἤθελεν ἀπέκτεινεν. Ὑπὸ δὲ τοῦ ἱατροῦ φάσκων αὐ- 5
 τὸν ἀποθανεῖν, θαυμάζω ὅτι οὐχ ὑφ' ἡμῶν τῶν
 συμβουλευσάντων ἐπιτροφεθῆναί φησιν αὐτὸν δια-
 φθαρῆναι. καὶ γὰρ ἂν εἰ μὴ ἐπετρέψαμεν, ὑπ' ἀθε-
 ραπειᾶς ἂν ἔφη διαφθαρῆναι αὐτόν. εἰ δέ τοι καὶ
 ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ἀπέθανεν, ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὁ μὲν
 ἱατρὸς οὐ φονεύς αὐτοῦ ἐστίν (ὁ γὰρ νόμος ἀπολύει
 αὐτόν), διὰ δὲ τὰς τούτου πληγὰς ἐπιτροψάντων ἡμῶν
 αὐτῷ, πῶς ἂν ἄλλος τις ἢ ὁ βιασάμενος ἡμᾶς χρη-
 σθαι αὐτῷ φονεύς εἴη ἄν;

ὦν ἡμύνατο ὑπολείπων NMr.: ὑπολιπὼν ὦν ἡμύνατο. —
 οικειότ. τοῦ σιδήρου NMr.: τοῦ σιδ. οικειότ.

4. ἀπέθανεν] ἔπαθεν N.

5. (οὐ) θαυμάζω ὅτι [οὐχ] Hi. coll. β 4.

- 6 Οὕτως δὲ φανερώς ἐκ παντὸς τρόπου ἐλεγχόμενος ἀποκτείνει τὸν ἄνδρα, εἰς τοῦτο τόλμης καὶ ἀναιδεΐας ἤκει, ὥστ' οὐκ ἄρκοῦν αὐτῷ εἶσθιν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, οἱ τὸ
- 128 τούτου μίασμα ἐπεξερχόμεθα, ἀθέμιστα καὶ | ἀνόσια δρᾶν φησί. τούτῳ μὲν οὖν πρέπει καὶ ταῦτα καὶ ἔτι
- 7 τούτων δεινότερα λέγειν, τοιαῦτα δεδρακότι· ἡμεῖς δὲ τόν (τε) θάνατον φανερόν ἀποδεικνύντες, τὴν τε πληγὴν ὁμολογουμένην ἐξ ἧς ἀπέθανε, τόν τε νόμον εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα, ἀντὶ τοῦ παθόντος ἐπισκῆπτομεν ὑμῖν τῷ τούτου φόνῳ τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀκεσαμένους πᾶσαν τὴν πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος καταστήσαι.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ μὲν ἀνὴρ, οὐ καταγνοὺς αὐτὸς αὐτοῦ ἀλλὰ τὴν σπουδὴν τῶν κατηγορῶν φοβηθεὶς, ὑπαπέστη· ἡμῖν δὲ τοῖς φίλοις ζῶντι ἢ ἀποθανόντι εὐσεβέστερον ἀμύνειν αὐτῷ. ἄριστα μὲν οὖν αὐτὸς ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπελογεῖτο· ἐπεὶ δὲ τάδε ἀκινδυνότερα ἔδοξεν εἶναι, ἡμῖν, οἷς μέγιστον ἂν πένθος γένοιτο στερη-

2 θεῖσιν αὐτοῦ, ἀπολογητέον.

Δοκεῖ δέ μοι περὶ τὸν ἄρξαντα τῆς πληγῆς τὸ

6. οὕτως A corr. Turr. Mr.: οὕτω Bk. Dobs., οὔτος cett. — ἐκ παντὸς τρόπ. ἐλεγχόμε. NMr.: ἐλεγχ. ἐκ παντὸς τρ. — αὐτοῦ NAMFr.

7. παθόντος] ἀποθανόντος N. contrarium accidit § 4.

δ 1. ἂν post αὐτὸς cum AN add. Bk. — ἀκινδυνότερα cum N (et fort. AB) Mr.: ἀκινδυνότερον. — εἶναι, ἡμῖν Hi.: ἡμῖν εἶναι.

ἀδίκημα εἶναι. ὁ μὲν οὖν διώκων οὐκ εἰκόσι τε-
 κμηρίοις χρώμενος τοῦτον τὸν ἄρξαντά φησιν εἶναι.
 εἰ μὲν γὰρ ὥσπερ βλέπειν μὲν τοῖν ὀφθαλμοῖν ἀκούειν
 δὲ τοῖς ὠσίν, οὕτω κατὰ φύσιν ἦν ὑβρίζειν μὲν
 τοὺς νέους σωφρονεῖν δὲ τοὺς γέροντας, οὐδὲν ἂν
 τῆς ὑμετέρας κρίσεως ἔδει· αὐτὴ γὰρ ἡ ἡλικία τῶν
 νέων κατέκρινε· νῦν δὲ πολλοὶ μὲν νέοι σωφρονοῦν-
 τες πολλοὶ δὲ πρεσβῦται παροινοῦντες οὐδὲν μᾶλλον
 τῷ διώκοντι ἢ τῷ φεύγοντι τεκμηρίον γίνονται.
 κοινοῦ δὲ τοῦ τεκμηρίου ἡμῖν ὄντος τούτῳ τῷ παντὶ ³
 προέχομεν· οἱ γὰρ μάρτυρες τοῦτόν φασιν ἄρξαι τῆς
 πληγῆς. ἄρξαντος δὲ τούτου, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάν-
 των (τῶν) κατηγορουμένων ἀπολύεται τῆς αἰτίας.
 εἰ τε γὰρ ὁ πατάξας, διὰ τὴν πληγὴν βιασάμενος
 ὑμᾶς ἐπιτροφθῆναι ἰατρῷ, μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναν-
 τος φονεύς ἐστίν, ὁ ἄρξας τῆς πληγῆς φονεὺς γί-
 γνεται. οὗτος γὰρ ἠνάγκασε τὸν τε ἀμυνόμενον ἀντι-
 τύπτειν τὸν τε πληγέντα ἐπὶ τὸν ἰατρὸν ἐλθεῖν.
 ἀνόσια γὰρ (ἂν) ὁ γε διωκόμενος πάθοι, εἰ μήτε
 ἀποκτείνας ὑπὲρ τοῦ ἀποκτείναντος μήτε ἄρξας ὑπὲρ
 τοῦ ἄρξαντος φονεὺς ἔσται. Ἔστι δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβου- ⁴
 λεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος.

2. τοῖν ὀφθαλμοῖν NW.: τοῖς ὀφθαλμοῖς. — οὕτω καὶ
 ci. R. — num αὐτὴ γὰρ ἂν? — τῶν νέων N et pr. A (τὸν
 νέων pr. M.) Mr.: τὸν νέον. — γίνονται NAB Bk.: γίνεταί.

3. τούτῳ] τούτου ci. S., οὕτω W. — ἀπάντων (τῶν) Bk.
 in Add. Mr. — εἰ τε γὰρ] εἰ γὰρ K. Non recte, puto. idem pro
 ἐπιτροφθῆναι ci. χρῆσθαι, addens συμβουλευσαι post βιασά-
 μενος. (sed ὑμᾶς etiam mortuum complectitur.) denique μᾶλ-
 λον τοῦ ἀποκτ. post φονεύς ἐστίν transponi vult. -- ἂν post
 add. Turr. — ὁ γε A (ft. corr.) Dobs. Turr.: ὁ, τε N, ὅτε B,
 ὅδε v.; ὁ Mr., recte ft. — ὑπὲρ] ὑπὸ N et pr. A.

4. μᾶλλον ἢ ὁ N. —

εἰ (μὲν) γὰρ ὁ μὲν ἄρχας τῆς πληγῆς τύπτειν καὶ μὴ ἀποκτείνειν διανοήθη, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ἀποκτείνει, οὗτος ἂν ὁ ἐπιβουλεύσας εἴη. νῦν δὲ καὶ ὁ ἀμυνόμενος τύπτειν καὶ οὐκ ἀποκτείνειν διανοηθεὶς ἡμαρ-
 5 τεν, εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξας. τῆς μὲν οὖν πληγῆς βουλευτῆς ἐγένετο, τὸν δὲ θάνατον πῶς ἂν ἐπεβούλευσεν, ὃν γε ἀκουσίως (οὕτως) ἐπάταξεν; Οἰκειῖον δὲ καὶ τὸ ἀμάρτημα τῷ ἄρχαντι μᾶλλον ἢ τῷ ἀμυνομένῳ ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἃ ἐπάσχειν ἀντιδρῶν ζητῶν, ὑπ' ἐκείνου βιαζόμενος ἐξήμαρτεν· ὁ δὲ διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσγων, καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐκείνου ἁμαρτίας (αἴτιος ὢν)
 6 δικαιότερος φονεὺς εἶναί ἐστιν. Ὡς δὲ οὐδὲ κρείσσονως ἀλλὰ πολὺν ὑποδεεστέρωσ ὢν ἐπάσχειν ἡμύνετο, διδάξω. ὁ μὲν ὑβρίζων καὶ παροινῶν πάντ' ἔδρα καὶ οὐδὲν ἡμύνετο· ὁ δὲ μὴ πάσχειν ἀλλ' ἀπωθεῖσθαι ζητῶν, ἃ τε ἐπάσχειν ἀκουσίως ἐπάσχειν, ἃ τ' ἔδρασε τὰ παθήματα βουλόμενος διαφυγεῖν ἐλασσόνως ἢ κατ'
 7 ἀξίαν τὸν ἄρχαντα ἡμύνετο, καὶ οὐκ ἔδρα. Εἰ δὲ κρείσσων ὢν τὰς χεῖρας κρείσσονως ἡμύνετο ἢ ἐπάσχειν, οὐδ' οὕτω δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαι

ἠβούλετο NMr.: ἐβούλετο.

5. ὅς γε ἀκουσ. ἐπάτ. Fr. S. Turr.; ᾧ γε ἀκ. ἐπάτ. vel ὃν γε ἀκ. ἐπράξεν Sch. — καὶ post οἴκ. δὲ add. NMr. — ἑαυτοῦ ἀκολ. N: αὐτοῦ ἀκολ. — καὶ τῆς ἑαυτοῦ om. N. — αἴτιος ὢν add. Mr. (αἴτιος add. Stephan.; pro καὶ τῆς ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς ἑαυτοῦ scribi iubet R.). — δικαιότερος ZM et v. ante Bk.: δίκαιος NABBk. et post eum omnes. Sed φονεὺς ei qui loquitur non est occisus ipse, sed medicus, cf. § 8.

6. κρείσσονως e conii. R. Bk.: κρείσσων ὢν NA; κρείσσων ὢν cett. — ὑποδεεστέρωσ e conii. R. Bk.: ὑποδεεστέρος. — ὁ μὲν (γὰρ) auctore R. Mr. — οὐδὲν ἡμύνετο S.: οὐδ. ἡμύνετο.

ἔστι. τῷ μὲν γὰρ ἄρξαντι παντάχου μεγάλα ἐπιτίμια ἐπίκειται, τῷ δὲ ἀμυνομένῳ οὐδαμοῦ οὐδὲν ἐπιτίμιον γέγραπται. Πρὸς δὲ τὸ μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως 8 ἀποκτείνειν ἀποκέκριται· οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ὁ ἀνὴρ ἀπέθανεν, ὡς οἱ μάρτυρες μαρτυροῦσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἡ τύχη τοῦ ἄρξαντος καὶ οὐ τοῦ ἀμυνομένου. ὁ μὲν γὰρ ἀκουσίως πάντα δράσας καὶ παθῶν ἀλλοτρία τύχη κέχρηται· ὁ δὲ ἐκουσίως πάντα δράσας, ἐκ | τῶν αὐτοῦ ἔργων 129 τὴν τύχην προσαγαγόμενος, τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ ἤμαρτεν.

Ὡς μὲν οὖν οὐδενὶ ἔνοχος τῶν κατηγορημένων 9 ὁ διωκόμενός ἐστιν, ἀποδέδεικται. εἰ δέ τις κοινήν μὲν τὴν πρᾶξιν κοινήν δὲ τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν ἡγούμενος εἶναι μηδὲν ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψιμον ἐκ τῶν λεγομένων γινώσκει αὐτὸν ὄντα, καὶ οὕτως ἀπολύειν μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν δίκαιός ἐστι. τὸν τε γὰρ διώκοντα οὐ δίκαιον καταλαμβάνειν, μὴ σαφῶς διδάξαντα ὅτι ἀδικεῖται· τὸν τε φεύγοντα ἀνόσιον ἀλῶναι, μὴ φανερῶς ἐλεγχθέντα ἂ ἐπικαλεῖται. οὕτως δὲ ἐκ παντὸς τρόπου τῶν ἐγκλημάτων 10 ἀπολυομένου τοῦ ἀνδρός, ἡμεῖς ὀσιώτερον ὑμῖν ἐπισκήπτομεν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ τὸν φονέα ζητοῦντας κολάζειν τὸν καθαρὸν ἀποκτείνειν. ὅ τε γὰρ ἀπο-

8. πρὸς] πρὸ N. — μήτε δικαίως auctore R. Bk.: μὴ δικαίως. — προσαγαγόμενος scripsi (προσαγόμενος e coni. R. Turr.): προαγόμενος.

9. οὕτως] οὕτος pr. A., οὐ τοῦ N. — post ἀπολύειν μᾶλλον vv. ἢ καταλήψιμον — ἀπολύειν μᾶλλον iterat N, ἢ καταλήψιμον — αὐτὸν ὄντα iterat A pr. — δίκαιός NMr.: δίκαιόν.

10. ζητεῖν ἀποκτείνειν codd., praeter A pr., et v. ante Bk. — ἀποκτείνας corruptum est; ἀποθανῶν Emper. W, deletis quae sequuntur verbis τοῦ ἀποθανόντος, pro quibus τούτου ἀποθ. restit. S. Turr. Num παθῶν τούτου ἀποθαν.?

κτείνας τούτου ἀποθανόντος οὐδὲν ἤσσον τοῖς αἰτίοις
 προστρόπαιος ἔσται, οὗτός τε ἀνοσίως διαφθαρεῖς
 διπλάσιον καθίστησι τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων τοῖς
 11 ἀποκτείνασιν αὐτόν. ταῦτα οὖν δεδιότες τὸν μὲν
 καθαρὸν ὑμέτερον ἠγεῖσθε εἶναι ἀπολύειν τῆς αἰτίας,
 τὸν δὲ μιαρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι τοῖς ἔγγι-
 στα τιμωρεῖσθαι ὑπολείπετε· οὕτω γὰρ ἂν δικαιοῦτατα
 καὶ ὀσιώτατα πράξαιτ' ἂν.

5.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΩΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἔλος τις Μιτυληναῖος ἀνὴρ ἐξ Ἀθηναίων κατὰ ταύ-
 τὸν ἀνήγετο Ἡρώδῃ εἰς τὴν Αἴνον· ὡς δὲ πλείοντες ἐρέ-
 νουτο ἐν τῇ Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου, ἐπειδὴ ἀστέγαστον
 ἦν τὸ πλοῖον, εὐρόντες ἕτερον ἐστεγασμένον μετέβησαν.
 εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἐξῆλθε περὶ τὴν ἐσπέραν
 ὁ Ἡρώδης καὶ οὐκέτι εἰσῆλθεν. ἐπανελθόντος οὖν αὐ-
 τοῦ τοῦ Ἐλου μόνου, οἱ συγγενεῖς τοῦ τελευτήσαντος
 ἐγράψαντο μὲν τὸν Ἐλον ὡς κακούργον, ἐν δὲ τῷ δι-
 καστηρίῳ ἀγωνιζόμενοι εἶπον, ὅτι καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
 ὁ δὲ τὸ μὲν τῆς κακουργίας ἔγκλημα ἀπολύεται παρα-
 γραφικῶς, λέγων κακούργους εἶναι τοὺς κλέπτας καὶ
 λωποδύτας, ὧν οὐδὲν ἀπέδειξάν με ποιήσαντα· μετα-
 βαίνει δ' ἐπὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου ἀπολογία, καὶ στο-
 χαστικῶς ἀγωνίζεται. τὰ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους κοινά.

Ἐβουλόμην μὲν, ὧ ἄνδρες, τὴν δύναμιν τοῦ

ἔσται K.: ἔστιν. idem et καταστήσει; sed cf. 3 γ 11: ἔσεσθε
 — καθίστασθε. — μῆνιμα Br. coll. γ 7: μίσμα.

11. τὸν μὲν] τὸ μὲν N. — ἠγεῖσθαι N et pr. A. — ἔγ-
 γιστα] ἄγγιστα ci. Mr., sicut 2 α 6. — γὰρ ἂν NMr.: γὰρ.
 V. Ὑπόθ.] Ἔλος nomen e vitiosa lectione ἔλος σωθεις

λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου
 μοι καθεστάναι τῇ τε συμφορᾷ καὶ τοῖς κακοῖς τοῖς
 γεγεννημένοις· νῦν δὲ τοῦ μὲν πεπειράμαι πέρα τοῦ
 προσήκοντος, τοῦ δὲ ἐνδεῆς εἰμι μᾶλλον τοῦ συμφέ-
 ροντος. οὗ μὲν γὰρ με ἔδει κακοπαθεῖν τῷ σώματι 2
 μετὰ τῆς αἰτίας τῆς οὐ προσηκούσης, ἐνταυθοῖ οὐ-
 δὲν με ὠφέλησεν ἡ ἐμπειρία· οὐ δέ με δεῖ σωθῆναι
 μετὰ τῆς ἀληθείας εἰπόντα τὰ γενόμενα, ἐν τούτῳ
 με βλάπτει ἡ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. πολλοὶ μὲν γὰρ 3
 ἤδη τῶν οὐ δυναμένων λέγειν ἄπιστοι γενόμενοι
 τοῖς ἀληθέσιν, αὐτοῖς τούτοις ἀπώλοντο, οὐ δυνά-
 μενοι δηλώσαι αὐτά· πολλοὶ δὲ τῶν λέγειν δυναμέ-
 νων πιστοὶ γενόμενοι τῷ ψεύδεσθαι, τούτῳ ἐσώθησαν
 [διότι ἐψεύσαντο]. ἀνάγκη οὖν, ὅταν τις ἄπειρος ἢ
 τοῦ ἀγωνίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις
 εἶναι μᾶλλον ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἀλη-
 θεία τῶν πραγμάτων. ἐγὼ οὖν ὣς ἄνδρες αἰτήσομαι 4
 ὑμᾶς, οὐχ ἅπερ οἱ πολλοὶ τῶν ἀγωνιζομένων ἀκροᾶ-
 σθαι σφῶν αὐτῶν αἰτοῦνται, σφίσι μὲν αὐτοῖς ἀπι-
 στοῦντες, ὑμῶν δὲ προκατεγνωκότες ἄδικόν τι (εἰκὸς

§ 19 fluxit, et omnino hoc argumentum erroribus foedissimis refertum est. Extrema verba corrupta: num ἄχρι τινὸς pro ἄχρι τέλους?

1. καθιστάναι BZM et edit. ante R. — τοῦ προσήκοντος πέρα pr. A.

2. ἀπειρία ci. S. pro ἐμπειρία. — ἀδυνασία S. coll. B. A. p. 345, 26: ἀδυνασία ὡς Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

3. μὲν γὰρ N Mr.: γὰρ. — οὐ δυνάμ. δ. αὐτά et διότι ἐψεύσαντο del. Dobr. — δυναμένων om. N et pr. A. — (αὐτῷ) τούτῳ Bait. — οὖν] μὲν ZM.

4. post αἰτήσομαι add. δὲ N. — ἅπερ] ὅπερ Z. — ἀπιστ.] πιστεύοντες S.

γὰρ ἐν ἀνδράσι γε ἀγαθοῖς καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως
 τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν τοῖς φεύγουσιν, οὐπερ καὶ
 5 οἱ διώκοντες ἔτυχον ἄνευ αἰτήσεως). τάδε δὲ δέο-
 μαι ὑμῶν, τοῦτο μὲν εἴαν τι τῇ γλώσση ἀμάρτω,
 συγγνώμην ἔχειν μοι, καὶ ἠγείσθαι ἀπειρία αὐτὸ
 μᾶλλον ἢ ἀδικία ἠμαρτῆσθαι, τοῦτο δὲ εἴαν τι ὀρθῶς
 εἶπω, ἀληθεία μᾶλλον ἢ δεινότητι (εὖ) εἰρησθαι. οἱ
 γὰρ δίκαιον οὐτ' ἔργῳ ἀμαρτόντα διὰ ῥήματα σωθῆ-
 130 ναι, | οὐτ' ἔργῳ ὀρθῶς πράξαντα διὰ ῥήματα ἀπο-
 λέσθαι· τὸ μὲν γὰρ ῥῆμα τῆς γλώσσης ἀμαρτημαί-
 6 ἐστι, τὸ δὲ ἔργον τῆς γνώμης. ἀνάγκη δὲ κινδυ-
 νεύοντα περὶ αὐτοῦ καὶ πού τι καὶ ἔξαμαρτεῖν. οὐ
 γὰρ μόνον τῶν λεγομένων ἀνάγκη ἐνθυμείσθαι, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἔσομένων· ἅπαντα γὰρ τὰ ἐν ἀδήλῳ εἰ' ὄντα
 ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ. ταῦτ'
 οὖν ἔκπληξιν πολλὴν παρέχειν ἀνάγκη ἐστὶ τῷ κινδυ-
 7 νεύοντι. ὀρθῶ γὰρ ἔγωγε καὶ τοὺς πάνυ ἐμπίρους
 τοῦ ἀγωνίζεσθαι πολλῶ χεῖρον ἑαυτῶν λέγοντας,
 ὅταν ἐν τινι κινδύνῳ ᾧσιν· ὅταν δ' ἄνευ κινδύνων
 τι διαπράσσωνται, μᾶλλον ὀρθουμένους. ἢ μὲν οὖν
 αἰτησις ᾧ ἄνδρες καὶ νομίμως καὶ ὁσίως ἔχουσα,
 καὶ ἐν τῷ ὑμετέρῳ δικαίῳ οὐχ ἦσσον ἢ ἐν τῷ ἐμῷ·

5. δὲ post τάδε om. pr. A pr. M. -- συγγν. ἔχειν μοι
 ante τοῦτο μὲν exstat in codd.; transp. Bait., cui postea
 etiam S. assensus est. — αὐτὸ μᾶλλον ἢ NMr.; μᾶλλον
 αὐτὸ ἢ AB Bk.; μᾶλλον αὐτῇ ἢ ZM, μ. αὐτῆν ἢ Ald. —
 εὖ inser. Hi. — οὐ γὰρ δίκ. κτέ.] cf. Stobae. flor. 46, 65,
 qui pro διὰ ῥήματα σωθῆναι habet ῥήματι σωθ., pro διὰ
 ῥῆμ. ἀπολέσθαι autem διὰ ῥῆμα ἀπολ. Quae lect. haud
 scio an praeferendae sint. — ἀπολεισθαι N et pr. A.

6. περὶ αὐτῷ codd. cf. § 62; 2 α 4; δ 5; 6, 1. — ante
 καὶ πον intercidisse ἔκπληξθῆναι vel simile quid ci. Mr.

7. διαπράσσονται NAld. —

περὶ δὲ τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσομαι καθ' ἕναστον.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς παρανομώτατα καὶ βιαιό- 8
 τата εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκα, τοῦτο ὑμᾶς
 διδάξω, οὐ τῷ φεύγειν ἂν τὸ πλήθος τὸ ὑμέτερον,
 ἐπεὶ κἂν ἀνωμότοις ὑμῖν καὶ μὴ κατὰ νόμον μηδένα
 ἐπιτρέψαιμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσα-
 σθαι, ἔνεκά γε τοῦ πιστεύειν ἐμοί τε μηδὲν ἐξημαρ-
 τῆσθαι εἰς τόδε τὸ πρᾶγμα καὶ ὑμᾶς γνώσεσθαι τὰ
 δίκαια, ἀλλ' ἵνα ἢ τεκμήρια ὑμῖν καὶ τῶν ἄλλων
 πραγμάτων τῶν εἰς ἐμὲ ἢ τούτων βιαιότης καὶ παρα-
 νομία. πρῶτον μὲν γὰρ κακοῦργος ἐνδεδειγμένος 9
 φόνου δίκην φεύγω, ὃ οὐδεὶς πάποτ' ἔπαθε τῶν ἐν
 τῇ γῆ ταύτῃ. καὶ ὡς μὲν οὐ κακοῦργός εἰμι οὐδ'
 ἔνοχος τῷ τῶν κακούργων νόμῳ, αὐτοὶ οὔτοι τού-
 του γε μάρτυρες γεγένηται. περὶ γὰρ τῶν κλεπτῶν
 καὶ λωποδυτῶν ὁ νόμος κεῖται, ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσδὸν
 ἀπέδειξαν. οὕτως εἰς γε ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν νομι-
 μωτάτην καὶ δικαιοτάτην πεποιήκασιν ὑμῖν τὴν ἀπο-
 ψήφισίν μου. φασὶ δὲ αὐτό γε τὸ ἀποκτείνειν μέγα 10
 κακούργημα εἶναι, καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ μέγιστόν γε,
 (ὥσπερ) καὶ τὸ ἱεροσυλεῖν καὶ τὸ προδιδόναι τὴν πό-
 λιν· ἀλλὰ χωρὶς περὶ αὐτῶν ἑκάστου οἱ νόμοι κεῖνται.
 ἐμοὶ δὲ πρῶτον μὲν, οὐ τοῖς ἄλλοις εἴργεσθαι προα-
 γορεύουσι τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δίκας, ἐνταν-

κατηγορημένων NA Bk. in Add. Dobs.: κατηγορουμένων.

8. τεκμήριον ci. R. — τῶν εἰς ἐμέ Turr.: καὶ τῶν εἰς ἐμέ. An καὶ τ. ἄλλ. πραγμ. ἢ τούτων εἰς ἐμέ β. κ. π.?

9. τούτου γε NMr.: τούτων ZM; τοῦτο B; τούτου v. — ἐμοὶ] μοι Mr. (οὐδ' ἐν ἐμοὶ W.).

10. αὐτό τε codd.; αὐτό τε τὸ Ald., αὐτό γε ci. S. — μέγα Ald.: με codd. — ἐντανθὶ vulg. ante Bk. —

θοῖ πεποιήκασι τὴν κρίσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἔπειτα τίμη-
σίν μοι ἐποίησαν, ἀνταποθανεῖν τοῦ νόμου κειμένου
τὸν ἀποκτείναντα, οὐ τοῦ ἐμοὶ συμφέροντος ἕνεκα,
ἀλλὰ τοῦ σφίσιν αὐτοῖς λυσιτελοῦντος, καὶ ἐνταῦθα
ἔλασσον ἔνειμαν τῷ τεθνηκότι τῶν ἐν τῷ νόμῳ κει-
μένων· οὐ δ' ἕνεκα, γνώσεσθε προϊόντος τοῦ λόγου.

- 11 ἔπειτα δέ, ὃ πάντας οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ἅπαντα
τὰ δικαστήρια ἐν ὑπαίθρῳ δικάζει τὰς δίκας τοῦ
φόνου, οὐδενὸς ἄλλου ἕνεκα ἢ ἵνα τοῦτο μὲν οἱ δι-
κασταὶ μὴ ἴωσιν εἰς τὸ αὐτὸ τοῖς μὴ καθαροῖς τὰς
χεῖρας, τοῦτο δὲ ὁ διώκων τὴν δίκην τοῦ φόνου ἵνα
μὴ ὁμωρόφιός γίγνηται τῷ αὐθέντῃ. σὺ δὲ τοῦτο
μὲν παρελθὼν τοῦτον τὸν νόμον τούναντίον τοῖς
ἄλλοις πεποιήκας· τοῦτο δὲ δέον σε διομύσασθαι
ὄρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον, ἐξώλειαν αὐτῷ
καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῆ ἑπαρώμενον, ἢ μὴν μὴ
ἄλλα κατηγορήσειν ἐμοῦ ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον, ὡς
ἐκτεινα, ἐν ᾧ οὗτ' ἂν κακὰ πολλὰ εἰργασμένος ἡλι-
σκόμην ἄλλῳ ἢ αὐτῷ τῷ πράγματι, οὗτ' αὖ πολλὰ
ἀγαθὰ εἰργασμένος τούτοις ἂν ἐσωζόμην τοῖς ἀγα-
12 θοῖς· ἃ σὺ παρελθὼν, αὐτὸς σεαυτῷ νόμους ἐξευρών,
ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κατηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ
οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι, δέον αὐτοῦς τὸν αὐτὸν
ὄρκον σοὶ διομοσαμένους καὶ ἀπτομένους τῶν σφα-
γίων καταμαρτυρεῖν ἐμοῦ. ἔπειτα κελεύεις τοὺς δι-

ἀνταπ. τοῦ νόμου κειμ. τὸν ἀποκτ. N et pr. A (Mr.): τοῦ νόμ.
κειμ. ἀντ. τ. ἀπ. A corr.; τ. ν. κ. τὸν ἀπ. ἀντ. ν. — ἐνει-
μαν ἂν N; .. ἐνειμαν ἂν del. ἂν A (ἀπένειμαν fuerit sec. S,
ἐνειμαν αὐτοῖ W.). — 11. γίγνηται NA Bk.: γίνεται B;
γέννηται ν. — αὐτῷ Mr.: αὐτῶ. — οὗτ' αὖ susp. R.: οὗτ' ἂν.

12. σὺ παρ.] συμπαραελθὼν N. — νόμους NABBk.: τοὺς
νόμους. — ἐξευρών] εὐρών N. —

καστὰς ἀνωμότοις πιστεύσαντας τῶν μαρτυροῦσι φό-
 νου δίκην καταγνῶναι, οὓς σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέ-
 στησας παρελθὼν τοὺς κειμένους νόμους, καὶ ἡγεῖ
 χρῆναι αὐτοῖς τὴν σὴν παρανομίαν κρείσσω γενέσθαι
 αὐτῶν τῶν νόμων. Λέγεις δὲ ὡς οὐκ ἂν παρέμεινα 13
 εἰ ἐλελύμην, ἀλλ' ὠχόμην ἂν ἀπιῶν, ὥσπερ εἰ ἀκουτά
 με ἀναγκάσας εἰσελθεῖν εἰς τὴν γῆν ταύτην. καίτοι
 ἐμοὶ εἰ μηδὲν διέφερε στέρεσθαι τῆσδε τῆς πόλεως,
 ἴσον ἦν | μοι καὶ προσκληθέντι μὴ ἐλθεῖν, ἀλλ' 131
 ἐρήμην ὀφλεῖν εἶναι τὴν δίκην, τοῦτο δ' ἀπολογη-
 σαμένῳ τὴν προτέραν ἐξεῖναι ἐξελθεῖν· ἅπασι γὰρ
 τοῦτο κοινόν ἐστι. σὺ δέ, ὃ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι
 κοινόν ἐστίν, ἰδίᾳ ζητεῖς ἐμὲ μόνον ἀποστρεφεῖν, αὐ-
 τὸς σαυτῷ νόμον θέμενος. καίτοι τοὺς γε νόμους 14
 οἱ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων, πάντα ἂν οἶμαι ὁμο-
 λογῆσαι κάλλιστα νόμων ἀπάντων κείσθαι καὶ ὀσιώ-
 τατα. ὑπάρχει μὲν γε αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν
 τῇ γῇ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν,
 ὅπερ μέγιστόν ἐστι σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων·
 ὁ γὰρ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα
 ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστε οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ
 τῶν τοῦ κατηγοροῦ λόγων τοὺς νόμους καταμαν-
 θάνειν, εἰ καλῶς ὑμῖν κεῖνται ἢ μὴ, ἀλλ' ἐκ τῶν

ἄνωμοτοις pr. A. — ἡγεῖ (ἡγγῆ) Dryander et P. R. Müller:
 εἰ γε (οἶει Fr., οἶει γε S. Br.).

13. post ἐμοὶ virgulam posuit Mr. cum Bernhardyo. W.
 pro μοι ci. οἶμαι. — εἶναι ex A post ὀφλεῖν inserui („aequum
 erat licere mihi“). ὠφλεῖν pr. A. — τὴν δίκην om. N, quod
 prob. Fr. τοῦτο NA Dobs.: τούτω BZ, τούτω M, οὔτω Ald.
 — ἐξεῖν N; ἐξῆν ci. R. Fr., ἐξεῖν ἂν S., del. Dobr. Sp. —
 ἐμὲ Bk.: με. — 14. μὲν γε] μὲν γὰρ 6, 2. — τοὺς αὐ-
 τοὺς ἀεὶ sicut 6, 2 NABk.: τοὺς αὐτοὺς εἶναι ἀεὶ. —
 ὑμᾶς] ἡμᾶς N. — τοὺς τῶν κατηγορῶν pr. A. — διδάσκει W.

- νόμων τοὺς τοῦ κατηγοροῦ λόγους, εἰ ὀρθῶς καὶ
 15 νομίμως ὑμᾶς διδάσκει τὸ πρᾶγμα ἢ οὐ. Οὕτως
 οἱ γε νόμοι κάλλιστα κεῖνται οἱ περὶ φόνου, οὓς
 οὐδεὶς πώποτε ἐτόλμησε κινῆσαι· σὺ δὲ μόνος δὴ
 τετόλμηκας γενέσθαι νομοθέτης ἐπὶ τὰ πονηρότατα,
 καὶ ταῦτα παρελθὼν ζητεῖς με ἀδίκως ἀπολέσαι. ἂ
 δὲ σὺ παρανομεῖς, αὐτὰ ταῦτά μοι μέγιστα μαρτύριά
 ἐστίν· εὖ γὰρ ἤδεις ὅτι οὐδεὶς ἂν ἦν σοι ὃς ἐκεῖνον
 16 τὸν ὄρκον διομοσάμενος ἐμοῦ κατεμαρτύρησεν. Ἐπει-
 τα δὲ οὐχ ὡς πιστεύων τῷ πράγματι ἀναμφισβητήτως
 ἕνα τὸν ἄρῶνα περὶ τοῦ πράγματος ἐποίησω, ἀλλὰ
 ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ὑπελείπου ὡς καὶ τοῖς τότε
 δικασταῖς ἀπιστήσων. ὥστε μηδὲν μοι ἐνθάδε μηδὲ
 πλέον εἶναι μηδ' ἀποφυγόντι, ἀλλ' ἐξεῖναί σοι λέγειν
 ὅτι κακοῦργος ἀπέφυγον, ἀλλ' οὐ τοῦ φόνου τὴν
 δίκην· ἐλὼν δ' αὖ ἀξιώσεις με ἀποκτεῖναι ὡς τοῦ
 φόνου τὴν δίκην ὠφληκότα. καίτοι πῶς ἂν εἴη
 τούτων δεινότερα μηχανήματα, εἰ ὑμῖν μὲν ἅπαξ
 τουτουσὶ πείσασι κατείργασται ἂ βούλεσθε, ἐμοὶ δ'
 ἅπαξ ἀποφυγόντι ὁ αὐτὸς κίνδυνος ὑπολείπεται;
 17 Ἐτι δὲ μάλ' ἐδέσθην, ὧ ἄνδρες, παρανομώτατα ἀπάν-

(διδάσκουσι ci. R. coll. 6, 2, rec. Turr.): διδάξει N, δι-
 δάξουσι AB, διδάξωσι ZM.

15. πονηρότερα N.

16. περὶ τοῦ (αὐτοῦ) πρ. susp. R. — ὑπελείπου N et
 pr. A. — ὡς κἂν τοῖς τότε δικ. ἀμφισβητήσων S. Corruptela
 manifesta est: conicio τοῖσδε τοῖς δικ. vel τοῖς ἐνθάδε δικ.
 ἀπιστ. (τότε del. Sp.). — μηδὲ πλέον] del. vult μηδὲ R. —
 κακοῦργίας bene ci. R. — αὖ NBk.: ἂν. — ἀξιώσης pr. A
 (ἂν ἀξιώσεις ci. S.). — νν. τουτουσὶ — ἅπαξ add. e NA
 Bk. — ὑπολείπεται] N, pr. A, B, Z ἀπολείπεται. Post hoc v.
 Ald. add.: τούτω δὲ πάλιν εἰς ἡμᾶς ἐπηρεάζειν ἐξέσται;
 quae cum codd. om. Bk.

των ἀνθρώπων. ἐθέλοντος γάρ μου ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναι κατὰ τὸν νόμον, οὕτως οὗτοι διεπράξαντο ὥστε τοῦτο μὴ ἐγγενέσθαι μοι ποιῆσαι. τῶν δὲ ἄλλων ξένων ὅστις πώποτε ἠθέλησε καταστήσασθαι ἐγγυητὰς, οὐδεὶς πώποτε ἐδέθη. καίτοι οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων τῷ αὐτῷ χρῶνται νόμῳ τούτῳ. ὥστε καὶ οὗτος κοινὸς τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὢν (ἐπ') ἐμοὶ μόνῳ ἐπέλιπε μὴ ὠφελείσθαι τοῦδε τοῦ νόμου. τού- 18 τοις γὰρ ἦν τοῦτο συμφέρον, πρῶτον μὲν (ὡς) ἀπαρασκευότατον γενέσθαι με μὴ δυνάμενον διαπράσσεσθαι αὐτὸν τὰ μίαν τοῦ πράγματα, ἔπειτα κακοπαθεῖν τῷ σώματι τοὺς τε φίλους προθυμότερους ἔχειν τοὺς ἐμᾶν τοῦ τούτοις τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν ἢ ἐμοὶ τὰ ληθῆ λέγειν, διὰ τὴν τοῦ σώματος κακοπάθειαν. ὄνειδός τε αὐτῷ τε ἐμοὶ περιέθεσαν καὶ τοῖς ἐμοῖς προσήκουσιν εἰς τὸν βίον ἅπαντα.

Οὕτωςι μὲν δὴ πολλοῖς ἐλασσωθεὶς τῶν νόμων 19 τῶν ὑμετέρων καὶ τοῦ δικαίου καθέστηκα εἰς τὸν ἀγῶνα· ὅμως μέντοι γε καὶ ἐκ τούτων πειράσομαι ἐμᾶν τὸν ἀναίτιον ἐπιδείξαι. καίτοι χαλεπὸν γε τὰ

17. διεπρ. τοῦτο ὥστε codd.; δ. ὥστε τουτο ei. R. — μοι] με N. — ὅστις πώποτε] ὅστις ποτὲ N. — ἐπέλιπε N et pr. A. — ὠφελῆσθαι AB; ὠφελῆσαι et τοῦδε κόσμον N. ἐπ' ante ἐμοὶ R addi vult (ἐμοὶ μ. ἐνέλιπε Bait.); ἐκ τ. τ. νόμον Fr. (ὑπὸ vel παρὰ etiam R. addi voluerat); contra del. τ. τ. νόμον Bait.

18. ὡς ante ἀπαρασκ. add. Hi. — αὐτὸν τὰ μ. Bk.: ἐμᾶν τὸν τὰ μ. codd., τὰ μᾶν τοῦ Ald. — προθυμότερος Hi. — τούτοις] τοῖς N pr. ABZM. — διὰ τὴν τ. σώμ. κακ. del. Dobr. — αὐτῷ τε R.: αὐτῷ γε. — ἐμοὶ προσήκ. Hi. coll. § 59. — περιέθεσαν NABk.: περιέσεσαν B, περιέσεισαν v.

19. πολλὰ Dobr., (ἐν) πολλοῖς S. — ἐλασσωθεὶς conit. invenit Dobr., praebet N et fort. pr. A: ἔλος σωθεὶς A, ἔλος σωθεὶς cett. libri (ἂν σωθεὶς Ald. et v. ante Turr.).

ἐκ πολλοῦ κατεψευσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα, ταῦτα παραχοῆμα ἀπελέγχειν· ἃ γὰρ τις μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φυλάξασθαι ἐγγωρεῖ.

- 20 Ἐγὼ δὲ τὸν μὲν πλοῦν ἐποίησάμην ἐκ τῆς Μιτυλήνης, ὧ ἄνδρες, ἐν τῷ πλοίῳ πλέων ᾧ Ἡρώδης οὗτος, ὃν φασιν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν· ἐπλέομεν δὲ εἰς τὴν Αἴνον, ἐγὼ μὲν ὡς τὸν πατέρα (ἐτύγγανε γὰρ ἐκεῖ ὡν τότε), ὁ δ' Ἡρώδης ἀνδράποδα Θοραξίν ἀνθρώποις ἀπολύσων. συνέπλει δὲ τὰ τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει αὐτὸν ἀπολύσαι, καὶ οἱ Θοραῖκες οἱ λυσόμενοι. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρῆξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 21 Ἡ μὲν πρόφασις ἑκατέρῳ τοῦ πλοῦ αὕτη· ἐτύγχομεν δὲ χειμῶνί τιμι χρησάμενοι, ὑφ' οὗ ἠναγκάσθημεν κατασχεῖν εἰς τῆς Μηθυμναίας τι χωρίον, οὗ τὸ πλοῖον ὥρμει τοῦτο εἰς ὃ μετεκβάντα φασὶν ἀποθανεῖν αὐτόν[, τὸν Ἡρώδη]. καὶ πρῶτον μὲν αὐ-
- 132 τὰ ταῦτα | σκοπεῖτε, ὅτι μὴ προνοία μᾶλλον ἐρίγνετο ἢ τύχη. οὔτε γὰρ πείσας τὸν ἄνδρα οὐδαμοῦ ἀπελέγχομαι σύμπλουν μοι γενέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς καθ' αὐτὸν τὸν πλοῦν πεποιημένος ἕνεκα πραγμάτων
- 22 ἰδίων· οὔτ' αὖ ἐγὼ ἄνευ προφάσεως ἱκανῆς φαίνομαι τὸν πλοῦν ποιησάμενος εἰς τὴν Αἴνον, οὔτε κατασχόντες εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμιᾶς, ἀλλ' ἀνάγκη χρησάμενοι· οὔτ' αὖ ἐπειδὴ ὥρμισάμεθα, ἢ μετέκβασις ἐγένετο εἰς τὸ ἕτερον

21. φασὶν] φησὶν N. — τὸν Ἡρώδη del. volunt R. Dobr. (aut οὔτοι pro αὐτὸν R.), uncis inclusit Mr. cf. § 77. — ὅτι μὴ] ὅτι οὐ Mr. — κατ' αὐτὸν codd.

22. ἐγὼ] τ' ἐγὼ N, τ' ἐγὼ pr. A. — μετέκβασις N et

πλοῖον οὐδενὶ μηχανήματι οὐδ' ἀπάτη, ἀλλ' ἀνάγκη
καὶ τοῦτο ἐρίγνυτο. ἐν ᾧ μὲν γὰρ ἐπλέομεν, ἀστέ-
γαστον ἦν τὸ πλοῖον, εἰς ὃ δὲ μετέβημεν, ἐστεγα-
σμένον· τοῦ δὲ ὑετοῦ ἔνεκα ταῦτ' ἦν. τούτων δ' ὑμῖν
μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπειδὴ δὲ μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον, 23
ἐπίνομεν. καὶ ὁ μὲν ἐστὶ φανερός ἐκβὰς ἐκ τοῦ
πλοίου καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν· ἐγὼ δὲ τὸ παράπαν
οὐκ ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου τῆς νυκτὸς ἐκείνης. τῇ δ'
ὑστεραία, ἐπειδὴ ἀφανῆς ἦν ὁ ἀνήρ, ἐζητεῖτο οὐδέν
τι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἢ καὶ ὑπ' ἐμοῦ· καὶ εἴ
τω τῶν ἄλλων ἐδόκει δεινὸν εἶναι, καὶ ἐμοὶ ὁμοίως.
καὶ εἰς τε τὴν Μιτυλήνην ἐγὼ αἴτιος ἦν πεμφθῆναι
ἄγγελον, καὶ τῇ ἐμῇ γνώμῃ ἐπέμπετο· καὶ ἄλλου 24
οὐδενὸς ἐθέλοντος βαδίζειν, οὔτε τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου
οὔτε τῶν αὐτῷ τῷ Ἡρώδῃ συμπλεόντων, ἐγὼ τὸν
ἀκόλουθον τὸν ἐμαντοῦ πέμπειν ἔτοιμος ἦν· καίτοι
οὐ δῆπου γε κατ' ἐμαντοῦ μηνυτὴν ἔπεμπον εἰδώς.
ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνήρ οὔτε ἐν τῇ Μιτυλήνῃ ἐφαίνετο
ζητούμενος οὔτ' ἄλλοθι οὐδαμοῦ, πλοῦς τε ἡμῖν
ἐρίγνυτο, καὶ τᾶλλα ἀνήγετο πλοῖα ἅπαντα, ὠχόμην
κἀγὼ πλέων. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρα-
σχήσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

corr. A (Turr. Mr.): μετὰβασις. — μάρτυρας ci. R. (ita semper Antiphon): μαρτυρίας.

23. μετεξέβημεν AB Bk.: μετέβημεν. — ἐκβὰς ἐκ AB Bk.: ἐκβὰς. — ἐξέβην ἐκ N Mr.: ἐξέβην.

24. οὐ δῆπου γε N Mr.: γε οὐ δῆπου. — Μιτυλήνη N. — ἄλλοθι NA Bk. (ci. Steph.): ἄλοθι B, ἄλλοθεν v.

- 25 Τὰ μὲν γενόμενα ταῦτ' ἐστίν· ἐκ δὲ τούτων ἤδη σκοπεῖτε τὰ εἰκότα. πρῶτον μὲν γὰρ πρὶν ἀνάγεσθαι με εἰς τὴν Αἴνον, ὅτε ἦν ἀφανῆς ὁ ἀνὴρ, οὐδεὶς ἠτιάσατό με ἀνθρώπων, ἤδη πεπυσμένων τούτων τὴν ἀγγελίαν· οὐ γὰρ ἂν ποτε ὠχόμην πλέων. ἀλλ' εἰς μὲν τὸ παραχρηῖμα κρεῖσσον ἦν τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ γεγενημένον τῆς τούτων αἰτιάσεως, καὶ ἅμα ἐγὼ ἔτι ἐπεδήμουν· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ τε ὠχόμην πλέων καὶ οὗτοι ἐξ ἐπιβουλήs συνέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμηχα-
- 26 νήσαντο κατ' ἐμοῦ, τότε ἠτιάσαντο. Λέγουσι δὲ ὡς ἐν μὲν τῇ γῆ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ, καὶ γὰρ λίθου αὐτῷ ἐνέβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν, ὃς οὐκ ἐξέβην τὸ παράπαν ἐκ τοῦ πλοίου. καὶ τοῦτο μὲν ἀκριβῶς οὗτοι ἴσασι· ὅπως δ' ἠφανίσθη ὁ ἀνὴρ, οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δύνανται ἀποφαίνεσθαι. δῆλον γὰρ ὅτι ἐγγύς που τοῦ λιμένος εἰκὸς ἦν τοῦτο γίνεσθαι, τοῦτο μὲν μεθύοντος τοῦ ἀνδρός, τοῦτο δὲ νύκτωρ ἐκβάντος ἐκ τοῦ πλοίου· οὔτε γὰρ αὐτοῦ κρατεῖν ἴσως ἂν ἐδύνατο, οὔτε τῷ ἀπάγοντι νύκτωρ μακρὰν ὁδὸν
- 27 ἢ πρόφασις ἂν εἰκότως ἐγίγνετο· ζητουμένου δὲ τοῦ ἀνδρός δύο ἡμέρας καὶ ἐν τῷ λιμένι καὶ ἄποθεν τοῦ λιμένος, οὔτε ὀπτῆρ οὐδεὶς ἐφάνη οὔτε αἷμα οὔτε ἄλλο σημεῖον οὐδέν. κατ' ἐγὼ συγχωρῶ τῷ τούτων λόγῳ, παρεχόμενος μὲν τοὺς μάρτυρας ὡς οὐκ ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου· εἰ δὲ καὶ ὡς μάλιστα ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου, οὐδενὶ τρόπῳ εἰκὸς ἦν ἀφανισθέντα

26. ἐνέβαλον αὐτῷ AB (Bk. Dobs. Turr.). — τοῦτο γίγν.] αὐτὸ γ. N.

27. καὶ ἐν NMr.: ἐν. — ἄποθεν N: ἄποθεν. — ὀπτῆρ] resp. Poll. 2, 57. — οὔτε αἷμα οὔτε N: οὐδ' αἷμα οὔτε. — μὲν post παρεχ. add. NABk. — νν. εἰ δὲ — πλοίου om.

λαθεῖν τὸν ἄνθρωπον, εἴπερ γε μὴ πάνυ πόρρω ἀπῆλ-
θεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἄλλ' ὡς κατεποντώθη λέ- 28
γουσιν. ἐν τίνι πλοίῳ; δῆλον γὰρ ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ
λιμένος ἦν τὸ πλοῖον. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἐξευρέθη;
καὶ μὴν εἰκός γε ἦν καὶ σημεῖόν τι γενέσθαι ἐν τῷ
πλοίῳ ἄνδρὸς τεθνεῶτος (ἐντιθεμένου) καὶ ἐκβαλλο-
μένου νύκτωρ. νῦν δὲ ἐν μὲν ᾧ ἔπινε πλοίῳ καὶ ἐξ
οὔ ἐξέβαινε, ἐν τούτῳ φασὶν εὔρεῖν σημεῖα, ἐν ᾧ
αὐτοὶ μὴ ὁμολογοῦσιν ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα· ἐν ᾧ
δὲ κατεποντώθη, οὐχ εὔρον οὔτ' αὐτὸ τὸ πλοῖον
οὔτε σημεῖον οὐδέν. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας
παρασχέσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ μὲν φροῦδος ἦν πλέων εἰς τὴν 29
Αἴνον, τὸ δὲ πλοῖον ἦκεν εἰς τὴν Μιτυλήνην ἐν ᾧ
ἐγὼ καὶ ὁ Ἡρώδης | ἐπλέομεν, πρῶτον μὲν εἰσβάντες 133
εἰς τὸ πλοῖον ἠρεύνων, καὶ ἐπειδὴ τὸ αἶμα εὔρον,
ἐνταῦθα ἔφασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα· ἐπειδὴ δὲ αὐ-
τοῖς τοῦτο οὐκ ἐνεχώρει, ἀλλ' ἐφαίνετο τῶν προβά-
των ὃν αἶμα, ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου συλλα-
βόντες ἐβασάνιζον τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ὃν μὲν τότε 30

ZM et v. ante Bk. — εἴπερ γε N Sp.: εἴπερ.

28. ἐντιθεμένου addidi coll. § 45; an delendum καὶ?
— ἐν μὲν ᾧ NA Mr. (μὲν ᾧ pr. A): ἐν ᾧ μὲν. — ὁμολογοῦ-
σιν N, pr. A, BZM. — αὐτοὶ ὁμολ. μὴ Fr. — παρασχέσομαι
Bk. coll. § 24: παραστήσομαι.

29. φροῦδος] cf. Harp.: φρ. Ἄντ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώ-
δου φόνου ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν. — μὲν φροῦδος NMr.: φροῦ-
δος μὲν AB (Bk. Dobs. Turr.), φροῦδος cett. — ὁ Ἡρώδης
NMr.: Ἡρώδης. — τὸ αἶμα codd. Mr.: τι αἶμα. — τῶν προ-
βάτων] προβάτων ci. R.

30. καὶ ante καταψευσ. abesse mal. R. Bait.

παραχοῤῃμα ἐβασάνισαν, οὗτος μὲν οὐδὲν εἶπε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον· ὃν δ' ἡμέραις ὕστερον πολλαῖς ἐβασάνισαν, ἔχοντες παρὰ σφίσιν αὐτοῖς τὸν πρόσθεν χρόνον, οὗτος ἦν ὁ πεισθεὶς ὑπὸ τούτων καὶ καταψευδόμενος ἐμοῦ. παρεξομαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 31 Ὡς μὲν ὕστερον τοσοῦτῳ χρόνῳ ὁ ἀνὴρ ἐβασανίσθη, μεμαρτύρηται ὑμῖν· προσέχετε δὲ τὸν νοῦν αὐτῇ τῇ βασάνῳ, οἷα γεγένηται. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος ᾧ ἴσως οὗτοι τοῦτο μὲν ἐλευθερίαν ὑπέσχοντο, τοῦτο δ' ἐπὶ τούτοις ἦν παύσασθαι κακούμενον αὐτόν, ἴσως ὑπ' ἀμφοῖν πεισθεὶς καταψεύσατό μου, τὴν μὲν ἐλευθερίαν ἐλπίσας οἴσεσθαι, τῆς δὲ βασάνου
- 32 εἰς τὸ παραχοῤῃμα βουλόμενος ἀπηλλάχθαι. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἐπίστασθαι τοῦτο, ὅτι ἐφ' οἷς ἂν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι λέγειν ὅτι ἂν ἐκείνοις μέλλωσι χαριεῖσθαι· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς ἐστὶν ἡ ὠφέλεια, ἄλλως τε κἂν μὴ παρόντες τυγχάνωσιν ὧν ἂν καταψεύδονται. εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν ἐκέλευον αὐτόν στρεβλοῦν ὡς οὐ τάληθῆ λέγοντα, ἴσως ἂν ἐν αὐτῷ τούτῳ ἀπετρέπετο μηδὲν κατ' ἐμοῦ καταψεύδεσθαι, νῦν δὲ αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανισταὶ καὶ ἐπιτιμηταὶ (μετὰ) τῶν σφί-

31. τοσοῦτῳ ci. R. Hi.: τούτῳ τῶ. — ὑπ' ἐπ' pr. A.

32. ἢ post βασ. add. Dobr. — ὅτι ἂν] ὅτι ἂν ABZM, ὅταν N. — ἐν τούτῳ S.: ἐν τούτοις. — καταψεύδονται] κατάψωνται pr. A. — ἐγὼ μὲν N et pr. A (Turr. Mr.): ἐγὼ. — post ἐπιτιμηταὶ (h. e. κολασταὶ, cf. quae deinceps narrantur) μετὰ addidi („prout ipsis conveniebat“). — σφίσι N.

σιν αὐτοῖς συμφερόντων. ἕως μὲν οὖν μετὰ χρηστῆς 33
 τῆς ἐλπίδος ἐγίνωσκε μου καταψευδάμενος, τούτω
 δυσχυρίζετο τῷ λόγῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐγίνωσκεν ἀποθα-
 νούμενος, ἔνταυθ' ἤδη τῇ ἀληθείᾳ ἐχοῆτο, καὶ ἔλε-
 γεν ὅτι πεισθεῖν ἰπὸ τούτων ἐμοῦ καταψεύδεσθαι.
 διαπειραθέντα δ' αὐτὸν τὰ ψευδῆ λέγειν, ὕστερον 34
 δὲ τάληθῆ λέγοντα, οὐδέτερα ὠφέλησεν, ἀλλ' ἀπέ-
 κτειναν ἄγοντες τὸν ἄνδρα, τὸν μηνυτήν, ᾧ πιστεύου-
 τες ἐμὲ διώκουσι, τὸνναντίον ποιήσαντες ἢ οἱ ἄλλοι
 ἄνθρωποι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοῖς μηνυταῖς τοῖς μὲν
 ἐλευθέροις χρήματα διδόασιν, τοὺς δὲ δούλους ἐλευ-
 θεροῦσιν· οὗτοι δὲ θάνατον τῷ μηνυτῇ τὴν δωρεὰν
 ἀπέδοσαν, ἀπαγορευόντων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν μὴ
 ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα πρὶν [ἂν] ἐγὼ ἔλθοιμι. δῆλον 35
 οὖν ὅτι οὐ τοῦ σώματος αὐτοῦ χρεῖα ἦν αὐτοῖς, ἀλλὰ
 τῶν λόγων· ζῶν μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς αὐτῆς βα-
 σάνου ἰὼν ὑπ' ἐμοῦ κατήγορος ἂν ἐγίνετο τῆς τού-
 των ἐπιβουλῆς, τεθνεὼς δὲ τὸν μὲν ἔλεγχον τῆς ἀλη-
 θείας ἀπεστέρει δι' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολλυμένου,
 τοῖς δὲ λόγοις τοῖς ἐψευσμένοις ὑπ' ἐκείνου ὡς ἀλη-
 θεῖσιν οὖσιν ἐγὼ ἀπόλλυμαι. τούτων δὲ μάρτυράς
 μοι κάλει.

(ΜΑΡΤΥΡΕΣ).

33. τῆς post χρηστῆς om. N Mr. (etiam R. abesse mal.,
 τινὸς W.). — καταψευδάμενος N: num καταψευσμένος? —
 ἔνταυθ' pr. A. — πειθεῖν N. — καταψεύδεσθαι N.

34. ὠφέλησεν ci. R. (Turr.): ὠφέλησαν. — ἄγοντες om.
 ZM et pr. A. — ἀπαγορευόντων A. — πρὶν ἂν] ἂν del. Lin-
 der. K., πρὶν ἢ W.

35. αὐτῆς] αὐτοῦ BZM. — ἀπολλυμένου οὐ N, δι' del.
 S.; malim τὸν μὲν δι' αὐτοῦ ἔλ. τ. ἀλ. ἀπ. αὐτοῦ τ. σώμ.
 ἀπ. — titulum ΜΑΡΤΥΡΕΣ auct. R. add. Turr. Mr.

36 Ἐχοῖν μὲν γὰρ αὐτούς, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἐνθάδε
 παρέχοντας τὸν μηνυτὴν αὐτὸν ἀπελέγχειν ἐμέ, καὶ
 αὐτῷ τούτῳ χρῆσθαι ἀγωνίσματι, ἐμφανῆ παρέχον-
 τας τὸν ἄνδρα καὶ κελεύοντας βασανίζειν, ἀλλὰ μὴ
 ἀποκτεῖναι. φέρε γὰρ δὴ ποτέρῳ νῦν χρῆσονται τῶν
 λόγων; πότερα ᾧ προῶτον εἶπεν ἢ ᾧ ὕστερον; καὶ
 πότερ' ἀληθῆ ἔστιν, ὅτ' ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον
 37 ἢ ὅτ' οὐκ ἔφη; εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξετασθῆ-
 ναι δεῖ τὸ πρᾶγμα, οἱ ὕστεροι λόγοι ἀληθέστεροι
 φαίνονται. ἐψεύδετο μὲν γὰρ ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐαυ-
 τοῦ, ἐπειδὴ δὲ τῷ ψεύδεσθαι ἀπώλλυτο, ἠγγήσατο
 τᾷ ἀληθῆ κατειπὼν διὰ τούτου σωθῆναι ἄν. τῆς μὲν
 οὖν ἀληθείας οὐκ ἦν αὐτῷ τιμωρὸς οὐδεὶς· οὐ γὰρ
 παρῶν ἐγὼ ἐτύγχανον, ᾧπερ σύμμαχος ἦν ἢ ἀλήθεια
 τῶν ὕστερων λόγων· τοὺς δὲ προτέρους λόγους τοὺς
 κατεψευσμένους ἦσαν οἱ ἀφανιοῦντες ὥστε μηδέποτε
 38 εἰς τὸ ἀληθὲς καταστῆναι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι καθ'
 ὧν ἂν μηνύη τις, αὐτοὶ κλέπτουσι τοὺς μηνύοντας
 κατ' ἀφανίζουσιν· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ ἀπάγοντες καὶ
 134 | ζητοῦντες τὸ πρᾶγμα τὸν κατ' ἐμοῦ μηνυτὴν ἠφά-
 νισαν. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἠφάνισα ἢ μὴ ἠθε-
 λον ἐκδοῦναι τούτοις ἢ ἄλλον τινὰ ἔφευγον ἔλεγχον,
 αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πράγματα ἐ-
 χροῶντο καὶ ἦν ταῦτα αὐτοῖς μέγιστα τεκμήρια κατ'

36. ἐχοῖν μὲν] μὲν om. N. — τῶν λόγων] τῷ l. pr. A.
 — πότερα] προτέρα pr. A.

37. τῷ ψεύδ.] τὸ ψ. N et pr. A. — διὰ τούτου] δια
 τούτου N et pr. A (Mr.). — ἦσαν οἱ ἀφαν. κτέ.] S. ci:
 ὥστε μηδ. εἰς τὸ ἀλ. καταστ. ἦσαν οἱ ἀφ. (scilicet αὐτῶν).

38. ἂν μηνύη N Mr.: μηνύη ἄν. — αὐτοὶ κλέπτουσι] οὗ-
 τοι κλ. S. — ἐκκλέπτουσι Hi. — αὐτοῖς ἂν τούτοις Sp.: αὐτοὶ
 δὴ τούτοις. cf. § 84; 1, 11; 6, 27. 28. ἂν particulam deesse

ἐμοῦ· νῦν δέ, ὅποτε αὐτοὶ οὗτοι προκαλουμένων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν ταῦτ' ἔφυγον, ἐμοὶ δήπου κατὰ τούτων εἶναι χρὴ ταῦτα τεκμήρια, ὡς οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἢν ἠτιῶντο.

Ἔτι δὲ καὶ τάδε λέγουσιν, ὡς ὠμολόγει ὁ ἄν- 39
θρωπος βασανιζόμενος συναποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐγὼ δέ φημι ταῦτα μὲν οὐ λέγειν αὐτόν, ὅτι δὲ ἕξαγάγοι ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ὅτι ἤδη τεθνεῶτα αὐτόν ὑπ' ἐμοῦ συνανελὼν καὶ ἐνθεῖς εἰς τὸ πλοῖον καταποντώσειε. καίτοι σκέψασθε ὅτι πρῶ- 40
τον μὲν, πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι, ὁ ἀνὴρ μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης τῇ ἀληθείᾳ ἐχοῖτο καὶ ἀπέλυέ με τῆς αἰτίας· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀνέβη, τῇ ἀνάγκῃ χρώμενος ἤδη κατεψεύδετό μου, βου-
λόμενος ἀπηλλάχθαι τῆς βασάνου· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύ- 41
σατο βασανιζόμενος, οὐκέτι ἔφη με τούτων εἰργάσθαι οὐδέν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον ἀπώμωξεν ἐμέ τε καὶ αὐτόν ὡς ἀδίκως ἀπολλυμένους, οὐ χάριτι τῇ ἐμῇ — πῶς γάρ; ὅς γε κατεψεύσατο —, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς καὶ βεβαιῶν τοὺς πρώτους λόγους ὡς ἀληθεῖς εἰρημένους. ἔπειτα δὲ ὁ ἕτερος ἄνθρωπος, 42
ὁ ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ πλέων καὶ παρὼν διὰ τέλους

etiam S. iudicavit. — ταῦτα τεκμ. Bk. Dobr.: ταῦτα τὰ τεκμ. — ἠτιῶντο Dobr. coll. 6, 27 (Turr.): ᾤοντο.

39. ἕξαγάγοι Bait. Turr.: ἕξάγοι AB, ἕξάγει NZM. — συνανελὼν καὶ add. Mr. e N, qui praebebat συνελὼν (sicut § 42) καὶ. etiam A habet . . . ἐνθεῖς.

40. ὅτι πρῶτον μὲν om. A pr., quod non improbat S.

41. ἀδίκως] ἀδίκους N.

42. ὁ ἐν τῷ NMr.: om. ὁ v. — ὡς ἀληθεῖς οὖσι] ὡς ἀλ. εἰρημένοις (sicut exstat 41 extr.) NMr. — μ' ἔφη NMr.: με ἔφη ABk., ἔφη με cett. — συνελεῖν N (sicut § 39). — οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη NMr.: ἔφη οὐκ ἐκβῆναί με.

καὶ συνών μοι, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος τοῖς
 μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώ-
 που συνεφέρετο ὡς ἀληθέσιν οὖσι, διὰ τέλους γάρ
 με ἀπέλυε, τοῖς δ' ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις, οὓς
 ἐκεῖνος ἀνάγκη μᾶλλον ἢ ἀληθείᾳ ἔλεγε, τούτοις δὲ
 διεφέρετο. ὁ μὲν γὰρ ἐκβάντα μ' ἔφη ἐκ τοῦ πλοίου
 ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα, καὶ αὐτὸς ἤδη τεθνεῶτα συν-
 ανελεῖν μοι· ὁ δὲ τὸ παράπαν οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη
 43 ἐκ τοῦ πλοίου. Καίτοι τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοι ἔστιν.
 οὐ γὰρ δήπου οὕτω κακοδαίμων (ἦν) ἐγώ, ὥστε τὸ
 μὲν ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα προὔνοησάμην μόνος, ἵνα
 μοι μηδεὶς συνειδείῃ, ἐν ᾧ μοι ὁ πᾶς κίνδυνος ἦν,
 ἤδη δὲ πεπραγμένου μοι τοῦ ἔργου μάρτυρας καὶ
 44 συμβούλους ἐποιοούμην. καὶ ἀπέθανε μὲν ὁ ἀνὴρ
 οὐτωςὲ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πλοίων, ὡς ὁ
 τούτων λόγος ἔστιν· ὑπὸ δὲ ἐνὸς ἀνδρὸς ἀποθνήσκων
 οὔτε ἀνέκραγεν οὔτ' αἰσθησιν οὐδεμίαν ἐποίησεν
 οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῆ οὔτε τοῖς ἐν τῷ πλοίῳ; καὶ μὴν
 πολλῶ πλέον γεγωνεῖν ἔστι νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν,
 ἐπ' ἀκτῆς ἢ κατὰ πόλιν· καὶ μὴν ἔτι ἐργηγορότων
 45 φασὶν ἐκβῆναι τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου. ἔπειτα ἐν
 τῇ γῆ μὲν ἀποθανόντος, ἐντιθεμένου δὲ εἰς τὸ πλοῖον,
 οὔτε ἐν τῇ γῆ σημεῖον οὐδὲ αἷμα ἐφάνη οὔτε ἐν τῷ
 πλοίῳ, νύκτωρ μὲν ἀναιρεθέντος, νύκτωρ δ' ἐντι-
 θεμένου εἰς τὸ πλοῖον. ἢ δοκεῖ ἂν ἰμῖν ἄνθρωπος

44. ὁ ἀνὴρ NMr.: ἀνηρ (ἀνὴρ W.). — οὔτωςὲ omnes.
 — ἀνδρὸς om. Bk. Turr. — γν' καὶ μὴν πολλῶ — κατὰ πό-
 λιν transposuit ante ἢ δοκεῖ ἂν ἰμῖν § 45 Mr. — πλέον
 γεγωνεῖν Cobet. Mnem. IV, 153: πλέον γε ἀγνοεῖν (πλ. γε
 ἀκούειν Br., ἡσσόν γε ἀγνοεῖν ipse aliquando proposui).

45. σημεῖον (οὐδὲν) Cob. Hi., qui deinceps delet οὐδὲ

δύνασθαι ἐν τοιούτῳ πράγματι ὡν τὰ τε ἐν τῇ γῆ
 ὄντα ἀναξύσαι καὶ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἀποσπογγίσαι, ἃ
 οὐδὲ μεθ' ἡμέραν (ἂν) τις οἴός τε ἐγένετο, ἔνδον
 ὡν αὐτοῦ καὶ μὴ πεφοβημένος, τὸ παράπαν ἀφανίσαι;
 ταῦτα, ὧ ἄνδρες, πῶς εἰκότα ἐστίν; "Ὁ δὲ καὶ μά- 46
 λιστα δεῖ ἐνθυμεῖσθαι, — καὶ μὴ μοι ἄχθεσθε, ἂν
 ὑμᾶς πολλάκις ταῦτὰ διδάξω. μέγας γὰρ ὁ κίνδυνός
 ἐστίν, καθ' ὅ τι δ' ἂν ὑμεῖς ὀρθῶς γινώτε, κατὰ
 τοῦτο σώζομαι, καθ' ὅ τι δ' ἂν ψευσθῆτε τάληθούς,
 κατὰ τοῦτο ἀπόλλυμαι. μὴ οὖν ἐξέλῃται τοῦτο ὑμῶν
 μηδεὶς, ὅτι τὸν μηνυτὴν ἀπέκτειναν, καὶ διετείναντο
 αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς, μηδ' ἐμοὶ ἐγγενέσθαι
 παρόντι ἄξει τὸν ἄνδρα καὶ βασανίσαι αὐτόν. καί- 47
 τοι πρὸς τούτων ἦν τοῦτο. νῦν δὲ πριάμενοι τὸν
 ἄνδρα, ἰδίᾳ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέκτειναν τὸν μηνυ-
 τήν, οὔτε τῆς πόλεως ψηφισαμένης, οὔτε αὐτόχειρα
 ὄντα τοῦ | ἀνδρός. ὃν ἐχοῖν δεδεμένον αὐτοὺς φυ- 135
 λάσσειν, ἢ τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς ἐξεγγυῆσαι, ἢ τοῖς
 ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις παραδοῦναι, καὶ ψῆφον περὶ
 αὐτοῦ γενέσθαι. νῦν δὲ αὐτοὶ καταγρόντες τὸν θά-
 νατον τοῦ ἀνδρός ἀπεκτείνατε· ὃ οὐδὲ πόλει ἔξεστιν,
 ἄνευ Ἀθηναίων οὐδένα θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ τῶν

αἶμα. — ἀνασπογγίσαι NMr. — ἂν post ἡμέραν add. Bait.;
 ἐγένετ' ἂν Dobr.

46. μάλιστα ἐνθυμεῖσθε N; δεῖ om. etiam pr. A. —
 ταῦτα N: ταῦτα cett. cod. et Ald. — ἐξελεῖται N et pr.
 A; ἐξέλητε M Ald. — διετείναντο] cf. Harp.: διετείνοντο.
 ἰδίως A. τοῦτ' ἔταξεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου,
 ἀντὶ τοῦ διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηνήσαντο. Igitur Harp.
 quoque, ut vidit Bk., διετείναντο legit: quamquam impf.
 exstat etiam ap. Suid. Zonar. Cram. Anecd. II p. 492, 33.
 — ἄξει] ἐξαιτεῖν Baiter.

μὲν ἄλλων λόγων τῶν ἐκείνου τουτουσί κριτὰς ἤξιώ-
 σατε γενέσθαι, τῶν δὲ ἔργων αὐτοὶ δικασταὶ ἐγίννε-
 48 σθε. καίτοι οὐδὲ οἱ τοὺς δεσπότης ἀποκτείναντες,
 εἰάν ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῶσιν, οὐδ' οὗτοι ἀποθνή-
 σκουσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν προσηκόντων, ἀλλὰ παρα-
 διδόασιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ κατὰ νόμους ὑμετέρους
 πατρίους. εἶπερ γὰρ καὶ μαρτυρεῖν ἔξεστι δούλω
 κατὰ τοῦ ἐλευθέρου τὸν φόνον, καὶ τῷ δεσπότῃ, ἂν
 δοκῇ, ἐπέξελθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου, καὶ ἡ ψῆφος
 ἴσον δύναται τῷ δούλῳ ἀποκτείναντι καὶ τῷ ἐλεύ-
 θερον, εἰκός τοι καὶ ψῆφον γενέσθαι περὶ αὐτοῦ ἦν,
 καὶ μὴ ἄκριτον ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν. ὥστε
 πολλῶ ἂν δικαιότερον ὑμεῖς ἐκρίνεσθε ἢ ἐγὼ νῦν
 φεύγω ἰφ' ὑμῶν ἀδίκως.

49 Σκοπεῖτε δὲ ᾧ ἄνδρες καὶ ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν
 ἀνδροῖν ἐκατέροιν τοῖν βασανισθέντοιν τὸ δίκαιον
 καὶ τὸ εἰκός. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος δύο λόγοις ἔλεγε·
 τοτὲ μὲν ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον, τοτὲ δὲ οὐκ
 ἔφη· ὁ δὲ ἐλεύθερος οὐδέπω νῦν εἰρηκε περὶ ἐμοῦ
 φλαῦρον οὐδέν, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος·
 50 τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἦν αὐτῷ ἐλευθερίαν προτείναντας
 ὥσπερ τὸν ἕτερον πείσαι· τοῦτο δὲ μετὰ τοῦ ἀλη-
 θοῦς ἐβούλετο κινδυνεύων πάσχειν ὅ τι δέοι, ἐπεὶ

47. ἄλλων abesse mal. Dobr. Bait. — ἐγίννεσθε scripsi: γίνεσθαι Z Turr., γίνεσθε cett.

48. ἀποθνήσκουσιν N Mr.: θνήσκουσιν. — τῷ ἐλεύθερον ci. R., recep. Bk.: τὸν ἐλεύθερον. — δικαιοτ. ὑμεῖς N Mr.: ὑμεῖς δικαιότερον. — κρίνεσθε codd.; κρίνοισθε v. — φεύγω add. NA Bk.

49. σκοπεῖτε δὲ] σκ. δὴ NAB. — ἐκατέρον? — δύο] δύο A Ald. (Turr.), δύν B, σύν ZM. cf. 3 β 12; 6, 31.

50. προτείναντας NA et ci. R., προτείναντον B, προτείναντι v. ante Bk. — ὅτι δέοι NAB Bk, in Add. Turr.

τό γε συμφέρον καὶ οὗτος ἡπίσιτατο, ὅτι τότε πάνσοιτο στρεβλούμενος, ὁπότε εἶποι τὰ τούτοις δοκοῦντα. ποτέρῳ οὖν εἰκός ἐστι πιστεῦσαι, τῷ διὰ τέλους τὸν αὐτὸν ἀεὶ λόγον λέγοντι, ἢ τῷ τοτὲ μὲν φάσκοντι τοτὲ δ' οὐ; ἀλλὰ καὶ ἄνευ βασάνου τοιαύτης οἱ τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λόγους λέγοντες πιστότεροί εἰσι τῶν διαφορομένων σφίσιν αὐτοῖς. ἔπειτα 51 δὲ καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν τοῦ ἀνθρώπου μερὶς ἑκατέρῳ ἴση ἐστί, τούτοις μὲν τὸ φάσκειν, ἐμοὶ δὲ τὸ μὴ φάσκειν, ἐκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδροῖν τοῖν βασανισθέντων· ὁ μὲν γὰρ ἔφησεν, ὁ δὲ διὰ τέλους ἔξαρκος ἦν. καὶ μὲν δὴ τὰ ἐξ ἴσου γενόμενα τοῦ φεύγοντός ἐστι μᾶλλον ἢ τοῦ διώκοντος, εἶπερ γε καὶ τῶν ψήφων ὁ ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γιγνόμενος τὸν φεύγοντα μᾶλλον ὠφελεῖ ἢ τὸν διώκοντα.

Ἡ μὲν βάσανος ὡς ἄνδρες τοιαύτη γεγένηται, ἢ 52 οὗτοι πιστεύοντες εὖ εἰδέναι φασὶν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανόντα τὸν ἄνδρα. καίτοι τὸ παράπαν ἔγωγ' ἂν εἴ τι συνήδειν ἑμαυτῷ καὶ εἴ τι ἐμοὶ τοιοῦτον εἴργαστο, ἠφάνισ' ἂν τὸ ἀνθρώπω, ὅτε ἐπ' ἐμοὶ ἦν τοῦτο μὲν εἰς τὴν Αἶνον ἀπάγειν ἅμα ἐμοί, τοῦτο δὲ εἰς τὴν ἠπειρον διαβιβάσαι, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι μηνυτὰς κατ' ἑμαυτοῦ τοὺς συνειδότας. φασὶ δὲ 53

Mr.: ἔτι δ. Z, εἴ τι δ. v. — πάνσοιτο Cob.: πάνσαιτο. — ἀεὶ λόγον NMr.: λόγον ἀεὶ v. (ἀεὶ om. Z et pr. A, quod prob. S.).

51. τοῦ ἐτέρου ἀνθρ. Hi., qui del. vv. ἔκ τε ἀμφ. — ἔξαρκος ἦν. — ἑκατέροις W. — ἴση ἐστί] ἴσον ἐπὶ ut videtur pr. A, ἴσον εἰ N. num igitur μέρος olim fuit? — τούτοις μὲν τὸ] τοῦτον μὲν τοι N, τοῦτο μέντοι pr. A. — (πρὸς) τοῦ φεύγοντος Hi. — γιγνόμενος N: γενόμενος.

52. γεγένηται N: ἐγένετο. — εἴ τι ἐμοί] εἴ τ' ἐμοί N et pr. A. — ἀπάγων N et pr. A.

γραμματείδιον εὔρειν ἐν τῷ πλοίῳ, ὃ ἔπεμπον ἐγὼ
 Λυκίῳ, ὡς ἀποκτείναιμι τὸν ἄνδρα. καίτοι τί ἔδει
 με γραμματείδιον πέμπειν, αὐτοῦ συνειδότης τοῦ τὸ
 γραμματείδιον φέροντος; ὥστε τοῦτο μὲν σαφέστε-
 ρον αὐτὸς ἔμελλεν εὔρειν ὁ εἰργασμένος, τοῦτο δὲ
 οὐδὲν ἔδει κρύπτειν αὐτόν· ἃ γὰρ μὴ οἶόν τε εἰδέναι
 τὸν φέροντα, ταῦτ' ἂν τις μάλιστα συγγράψας πέμ-
 54 ψειεν. ἔπειτα δὲ ὅ τι μὲν μακρὸν εἴη πρᾶγμα, τοῦτο
 μὲν ἂν τις ἀναγκασθεῖη γράψαι τῷ μὴ διακηνημο-
 νεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλήθους· τοῦτο δὲ
 βραχὺ ἦν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι τέθνηκεν ὁ ἀνὴρ. ἔπειτα
 ἐνθυμεῖσθε ὅτι διάφορον ἦν τὸ γραμματείδιον τῷ
 βασανισθέντι, διάφορος δ' ὁ ἄνθρωπος τῷ γραμμα-
 τειδίῳ· ὁ μὲν γὰρ βασανιζόμενος αὐτὸς ἔφη ἀποκτεῖ-
 ναι, τὸ δὲ γραμματείδιον ἀνοιχθὲν ἐμὲ τὸν ἀποκτεῖ-
 55 ναντα ἐμήνυε. καίτοι ποτέρῳ χρὴ πιστεῦσαι; τὸ μὲν
 γὰρ πρῶτον οὐχ εὔρον ἐν τῷ πλοίῳ ζητοῦντες τὸ
 γραμματείδιον, ὕστερον δέ. τότε μὲν γὰρ οὐπω οὐ-
 τως ἐμεμηχάνητο αὐτοῖς· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁ
 πρότερος βασανισθεὶς οὐδὲν ἔλεγε κατ' ἐμοῦ, τότε

53. γραμματείδιον ubique Bk.: γραμματίδιον. — post φέροντος codd. omnes inserunt: τίνας γε δὴ ἕνεκα — ἐμοὶ κἀκείνῳ (§ 57 init.), quae verba suo loco omissa sunt. Transposuit Aldus. — αὐτὸς ei, R. (Turr.): αὐτοῖς. — εὔρειν] εὔρειν N. — κρύπτειν αὐτόν editt.: κρ. αὐτῶ codd. — μὴ post ἃ γὰρ ex NA add. Bk. — συγγράψας πέμψ.] συγγράψειεν ZM et v. ante Bk.

54. μὲν post τοῦτο (τούτου N, τοῦ A pr.) add. NMr. — τῷ μὴ] τοῦ μὴ N (quod prob. Fr.), τὸ μὴ A corr. — διάφορον mal. R. Bk. (Turr.): διαφέρων. — γραμματειδίῳ ei. Mr.: γραμματίῳ (γραμματεῖῳ Bk.). — γραμματείδιον NZMMr.: γραμματίον cett. (γραμματεῖον Bk.).

55. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον] haec parum integra videntur. — οὕτω N. — πρότερος NMr. (sicut ὕστερος § 56): πρότερον.

εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματείδιον, ἵνα
 ταύτην ἔχοιεν ἐμοὶ τὴν | αἰτίαν ἐπιφέρειν· ἐπειδὴ δὲ 5
 ἀνεγνωσθῆ τὸ γραμματείδιον καὶ ὁ ὕστερος βασανι- 136
 ζόμενος οὐ συνεφέρετο τῷ γραμματείδῳ, οὐκέτι
 οἶόν τ' ἦν ἀφανίσαι τὰ ἀναγνωσθέντα. εἰ γὰρ ἠγγή-
 σαντο τὸν ἄνδρα πείσειν ἀπὸ πρώτης καταψεύδεσθαι
 μου, οὐκ ἂν ποτ' ἐμηχανήσαντο τὰ ἐν τῷ γραμμα-
 τείδῳ. Καὶ μοι μάρτυρας τούτων κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τίνος γε δὴ ἔνεκα τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα; οὐδὲ 57
 γὰρ ἔχθρα οὐδεμία ἦν ἐμοὶ κἀκείνῳ. λέγειν δὲ τολ-
 μῶσιν ὡς ἐγὼ χάριτι τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα. καὶ τίς
 πώποτε χαριζόμενος ἐτέρῳ τοῦτο εἰργάσατο; οἶμαι
 μὲν γὰρ οὐδένα, ἀλλὰ δεῖ μεγάλην τὴν ἔχθραν ὑπάρ-
 χειν τῷ τοῦτο μέλλοντι ποιήσειν, καὶ τὴν πρόνοιαν
 ἐκ πολλῶν φανερὰν εἶναι ἐπιβουλεομένην. ἐμοὶ δὲ
 κἀκείνῳ οὐκ ἦν ἔχθρα οὐδεμία. Εἶεν, ἀλλὰ δεῖσας 58
 περὶ ἑαυτοῦ μὴ αὐτὸς παρ' ἐκείνου τοῦτο πάθοιμι;
 καὶ γὰρ ἂν τῶν τοιούτων ἔνεκά τις ἀναγκασθεῖη
 τοῦτο ἐργάσασθαι. ἀλλὰ οὐδέν μοι τοιοῦτον ὑπῆρ-
 κτο εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ χρήματα ἔμελλον λήψεσθαι
 ἰποκτείνας αὐτόν; ἀλλ' οὐκ ἦν αὐτῷ. ἀλλὰ σοὶ 59

56. ἀνεγνωσθῆ NA Bk.: ἀνεσώθῆ. — συνεπεφέρετο τὸ
 γραμματείδιον BZM; συνεπιφέρετο τῷ γρ. Ald. (συνεφέρ.
 iam R.). — οὐκέτι N: οὐκέτ' A, οὐκέθ' v.

57. οὐδὲ Ald.: οὔτε. — κἀκείνῳ NMr.: καὶ ἐκείνῳ. cf.
 autem de hoc enuntiato (τίνος — κἀκείνῳ) quae ad § 53
 adnotavi. — ἀπέκτεινα W.: ἐκτεινα. — φανερὰν εἶναι NMr.:
 εἶναι φαν.

58. vv. ἀλλὰ χρήματα — οὐκ ἦν αὐτῷ in codd. post
 ἔχθρα οὐδεμία (§ 57 extr.) inferuntur: transp. Dobr. Bait.
 Mr.

μᾶλλον ἐγὼ τὴν πρόφασιν ταύτην ἔχοιμ' ἂν εἰκότως μετὰ τῆς ἀληθείας ἀναθεῖναι, ὅτι χρημάτων ἕνεκα ζητεῖς ἐμὲ ἀποκτεῖναι, μᾶλλον ἢ σὺ ἐμοὶ ἐκείνον· καὶ πολὺν ἂν δικαιότερον ἀλοΐης σὺ τοῦ φόνου ἐμὲ ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν ἐμοὶ προσηκόντων, ἢ ἐγὼ ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ἐκείνου ἀναγκαίων. ἐγὼ μὲν γὰρ σοι φανερὰν τὴν πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδεικνυμι, σὺ δέ με ἐν ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι.

- 60 Ταῦτα μὲν ὑμῖν λέγω, ὡς αὐτῷ μοι πρόφασιν οὐδεμίαν ἔχει ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα· δεῖ δέ με καὶ ὑπὲρ Ἀνκίνου ἀπολογήσασθαι, ὡς ἔοικεν, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνου, ὡς οὐδ' ἐκείνον εἰκότως αἰτιῶνται. λέγω τοίνυν ὑμῖν ὅτι ταῦτ' ὑπῆρχεν αὐτῷ εἰς ἐκείνον ἅπερ ἐμοί· οὔτε γὰρ χρήματα ἦν αὐτῷ ὀπόθεν ἂν ἔλαβεν ἀποκτείνας ἐκείνον, οὔτε κίνδυνος αὐτῷ ὑπῆρχεν οὐδεὶς ὄντινα διέφευγεν ἀποθανόντος
- 61 ἐκείνου. τεκμηρίον δὲ μέγιστον ὡς οὐκ ἐβούλετο αὐτὸν ἀπολέσαι· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ καταστήσαντι μετὰ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων ἀπολέσαι ἐκείνον, εἶπερ προωφείλετο αὐτῷ κακόν, καὶ τό τε ἴδιον τὸ αὐτοῦ διαπράξασθαι καὶ τῇ πόλει τῇ ὑμετέρα χάριν καταθέσθαι, εἰ ἐπέδειξεν ἀδικοῦντα ἐκείνον, οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν

59. σὺ ἐμοί] σὺν ἐμ. N, pr. A, ZM. — ἀλοΐης NA; ἀλλοΐης B, ἀλλοιεῖς ZM, ἀλόης v. ante Bk. — σὺ τοῦ φόνου Ald. et v. ante Bk.: τοῦ φόνου codd. Bk., σὺ φόνου Mr.

60. ἔχει (ἀναθεῖναι) Bait.; εἶχε (τὸ ἀποκτ. K. — δεῖ δέ με] δέ om. N.

61. προώφειλέ τι Dobr. — ἦλθεν ἐπὶ τούτων Mr. e N. — post αὐτῷ deesse videtur παρέξουμαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας vel simile quid. idem accidit 6, 15 (cf. etiam 5, 83).

ἐπὶ τοῦτο. καίτοι καλλίων γε ἦν ὁ κίνδυνος αὐτῷ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἄλλὰ γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἀφῆκεν αὐτόν· οὐ 62
 γὰρ ἔδει κινδυνεύειν αὐτὸν περὶ τε αὐτοῦ καὶ περὶ
 ἐμοῦ· ἐνταῦθα δ' ἐπεβούλευεν, ἐν ᾧ γνωσθεῖς ἂν
 ἀπεστέρει μὲν ἐμὲ τῆς πατρίδος, ἀπεστέρει δὲ αὐ-
 τὸν ἱερῶν καὶ ὀσίων καὶ τῶν ἄλλων ἅπερ μέγιστα
 καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. Ἐπειτα δ' εἰ
 καὶ ὡς μάλιστα ἐβούλετο αὐτὸν ὁ Λυκῖνος τεθνάναι
 — εἶμι γὰρ καὶ ἐπὶ τὸν τῶν κατηγορῶν λόγον —, οὗ
 αὐτὸς οὐκ ἤξιόν αὐτόχειρ γενέσθαι, τοῦτο τὸ ἔργον
 ἐγὼ ποτ' ἂν ἐπέισθην αὐτ' ἐκείνου ποιῆσαι; πότερα 63
 ὡς ἐγὼ μὲν ἦν τῷ σώματι ἐπιτήδειος διακινδυνεύειν,
 ἐκείνος δὲ χρήμασι τὸν ἐμὸν κίνδυνον ἐκπρίασθαι;
 οὐ δῆτα· τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἦν χρήματα, ἐμοὶ δὲ ἦν·
 ἀλλ' αὐτὸ τούναντίον ἐκείνος τοῦτο θαῤσσον ἂν ὑπ'
 ἐμοῦ ἐπέισθη κατὰ γε τὸ εἰκὸς ἢ ἐγὼ ὑπὸ τούτου,
 ἐπεὶ ἐκείνός γ' ἑαυτὸν οὐδ' ὑπερήμερον γενόμενον
 ἐπὶ μνῶν δυνατὸς ἦν λύσασθαι, ἀλλ' οἱ φίλοι αὐ-
 τὸν ἐλύσαντο. καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς χρείας τῆς ἐμῆς
 καὶ τῆς Λυκῖνου τοῦτο ὑμῖν μέγιστον τεκμηρίον ἐστίν,
 ὅτι οὐ σφόδρα ἐχρώμην ἐγὼ Λυκῖνῳ φίλῳ, ὡς πάντα
 ποιῆσαι ἂν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα· οὐ γὰρ δὴ πού ἐπὶ
 μὲν μναῖς οὐκ ἀπέτισα ὑπὲρ αὐτοῦ δεδεμένου καὶ

62. οὐ γὰρ] οὐδὲ N, οὐπερ οὐκ Ald. et v. ante Bk. —
 περὶ ἐμοῦ] περὶ add. N Mr.

63. αὐτὸ τούναντίον S.: αὐτὸ τοῦτο ἐν. N et pr. A,
 αὐτὸ τὸ ἐν. v. — vv. τῷ μὲν γὰρ — ἐμοὶ δὲ ἦν cum R.
 post ὑπὸ τούτου transposita mal. Bait. — τεκμηρίον ἐστίν]
 num τ. ἔσται? — ἐπέτισα N. — ὑπὲρ αὐτοῦ Meier. Mr.:
 περὶ αὐτοῦ.

λυμαινομένου, κίνδυνον δὲ τοσοῦτον ἀράμενος ἄνδρα ἀπέκτεινα δι' ἐκεῖνον.

- 64 Ὡς μὲν οὖν οὐκ αὐτὸς αἰτιὸς εἰμι τοῦ πράγμα-
τος οὐδὲ ἐκεῖνος, ἀποδέδεικται καθ' ὅσον ἐγὼ δύνα-
137 μαι | μάλιστα. τούτῳ δὲ χρωῶνται πλείστῳ λόγῳ οἱ
κατήγοροι, ὅτι ἀφανὴς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ, καὶ ὑμεῖς ἴσως
περὶ τούτου αὐτοῦ ποθεῖτε ἀκοῦσαι. εἰ μὲν οὖν
τοῦτο εἰκάζειν με δεῖ, ἐξ ἴσου τοῦτό ἐστι καὶ ὑμῖν
καὶ ἐμοί· οὔτε γὰρ ὑμεῖς αἰτιοὶ τοῦ ἔργου ἐστὲ οὔτε
ἐγὼ· εἰ δὲ δεῖ τοῖς ἀληθέσι χρῆσθαι, τῶν εἰργασμέ-
νων τινὰ ἐρωτῶντων· ἐκείνου γὰρ (ἄν) ἄριστα πύ-
65 θοῖντο. ἐμοὶ μὲν γὰρ τῷ μὴ εἰργασμένῳ τοσοῦτον
το μακρότατον τῆς ἀποκρίσεώς ἐστιν, ὅτι οὐκ εἰρ-
γασμαι· τῷ δὲ ποιήσαντι ῥαδία ἐστὶν ἢ ἀπόδειξις,
καὶ μὴ ἀποδείξαντι εὖ εἰκάσαι. οἱ μὲν γὰρ πανουρ-
γοῦντες ἅμα τε πανουροῦσι καὶ πρόφασιν εὐρί-
σκουσι τοῦ ἀδικήματος· τῷ δὲ μὴ εἰργασμένῳ χαλε-
πὸν περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν. οἶμαι δ' ἂν καὶ
ὑμῶν ἕκαστον εἴ τίς τινα ἔροιτο ὃ τι μὴ τύχοι εἰ-
δώς, τοσοῦτον ἂν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ οἶδεν· εἰ δέ τις
περαιτέρῳ κελεύει λέγειν, ἐν πολλῇ ἂν ἔχεσθαι ὑμᾶς
66 ἀπορία δοκῶ. μὴ τοίνυν ἐμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον
τοῦτο, ἐν ᾧ μὴδ' ἂν αὐτοὶ εὐποροῖτε· μὴδὲ ἐὰν εὖ

64. περὶ τούτου αὐτοῦ] π. τ. αὐτοὶ R. — με δεῖ N Mr.: δεῖ με. — ἂν ante ἄριστα add. Dobr. (Turr.); ἄριστ' ἂν Hi.

65. μακρότατον (ci. R.) N Mr.: μακρότερον. — τῷ δὲ μὴ εἰργασμ.] τ. δ. μ. ἐργασαμένῳ N. — εἰ τίς τινα] num εἰ τίς τι? — εἶπεν pr. A. — εἰ δ' ἔτι περ. Dobr.; εἰ δέ τι καὶ περ. ci. R. — κελεύει R Bk. Turr. Mr.: κελεύει. — ἔχεσθαι ὑμᾶς N Mr.: ὑμ. ἔχ. AB Bk. Dobs. Turr.; ὑμ. ἔσεσθαι ceteri.

66. εὐποροῖτε B Bk.; εὐποροῖτε A; εὐποροῖτε v. — ἀξιούται pr. A. — ἐὰν μὴ ἐξέυρω codd.; μὴ uncis incl. R., om. Turr.

εικάζω, ἐν τούτῳ μοι ἀξιοῦτε τὴν ἀπόφευξιν εἶναι, ἀλλ' ἐξαρκεῖτω μοι ἑμμαντὸν ἀναίτιον ἀποδείξαι τοῦ πράγματος. ἐν τούτῳ οὖν ἀναίτιός εἰμι, οὐκ ἂν ἐξεύρω ὅτῳ τρόπῳ ἀφανῆς ἐστὶν ἢ ἀπόλωλεν ἀνὴρ, ἀλλ' εἰ μὴ προσήκει μοι μηδὲν ὥστ' ἀποκτεῖναι αὐτόν. Ἦδη δ' ἔγωγε καὶ πρότερον ἀκοῇ ἐπίσταμαι 67 γερονός, τοῦτο μὲν τοὺς ἀποθανόντας τοῦτο δὲ τοὺς ἀποκτείναντας οὐχ εὐρεθέντας· οὐκ οὖν ἂν καλῶς ἔχοι, εἰ τούτων δέοι τὰς αἰτίας ὑποσχεῖν τοὺς συγγενομένους. πολλοὶ δὲ γ' ἤδη σχόντες ἑτέρων πραγμάτων αἰτίας, πρὶν τὸ σαφὲς αὐτῶν γνωσθῆναι, προαπώλοντο. αὐτίκα Ἐφιάλτην τὸν ὑμέτερον πολίτην οὐδέπω νῦν εὔρηται οἱ ἀποκτείναντες· εἰ οὖν τις ἠξίου τοὺς συνόντας ἐκείνῳ εικάζειν οἵτινες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες Ἐφιάλτην, εἰ δὲ μή, ἐνόχους εἶναι τῷ φόνῳ, οὐκ ἂν καλῶς εἶχε τοῖς συνοῦσιν. ἔπειτα οἱ γε Ἐφιάλτην ἀποκτείναντες οὐκ ἐξήτησαν τὸν νεκρὸν ἀφανίσαι, οὐδ' ἐν τούτῳ κινδυνεύειν μηνῦσαι τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οἶδε φασὶν ἐμὲ τῆς μὲν ἐπιβουλῆς οὐδένα κοινῶν ποιήσασθαι τοῦ θανάτου, τῆς δ' ἀναιρέσεως. τοῦτο δ' ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρό- 69 νου παῖς ἐξήτησεν οὐδὲ δώδεκα ἔτη γερονῶς τὸν δεσπότην ἀποκτεῖναι· καὶ εἰ μὴ φοβηθεῖς, ὡς ἀνεβόησεν, ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ σφαγῇ ᾤχετο φεύγων ἀλλ' ἐτόλμησε μεῖναι, ἀπώλοντ' ἂν οἱ ἔνδον ὄντες ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾤετο τὸν παῖδα τολμησαί ποτε τοῦτο· νῦν δὲ συλληφθεὶς αὐτὸς ὕστε-

— ἢ ἀπόλωλεν uncis incl. Mr. — ἀνὴρ Turr.: ἀνῆρ. — προσήκει N.

69. ἐν post τὴν μάχαιραν add. N Mr. — ὄντες post ἔνδον add. N Mr. — τολμησαί ποτε τοῦτο N Mr.: ποτε τ. τολμ.

ρον κατεῖπεν αὐτοῦ. τοῦτο δὲ περὶ χρημάτων αἰτίαν ποτὲ σχόντες οὐκ οὔσαν, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, οἱ Ἕλληνοταμίαι οἱ ὑμέτεροι, ἐκείνοι μὲν ἅπαντες ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ, πλὴν ἐνός, τὸ δὲ προῶγμα
 70 ὕστερον καταφανὲς ἐγένετο. τοῦ δ' ἐνός τούτου — Σωσίαν ὄνομά φασιν αὐτῷ εἶναι — κατέγνωστο μὲν ἤδη θάνατος, ἐτεθνήκει δὲ οὔπω· καὶ ἐν τούτῳ ἐδηλώθη τῷ τρόπῳ ἀπωλώλει τὰ χρήματα, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου παραδεδομένος ἤδη τοῖς ἑνδεκα, οἱ δ' ἄλλοι ἐτέθνασαν οὐδὲν
 71 αἰτίοι ὄντες. ταῦθ' ὑμῶν αὐτῶν ἐγὼ οἶμαι μεμνησθαι τοὺς πρεσβυτέρους, τοὺς δὲ νεωτέρους πυνθάνεσθαι ὥσπερ ἐμέ. οὕτως ἀγαθόν ἐστι μετὰ τοῦ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα. καὶ τοῦτ' ἴσως ἂν φανερόν γένοιτ' ἂν ὕστερον, (ὑπὸ τοῦ) καὶ ὅτῳ τρόπῳ τέθνηκεν ὁ ἀνθρώπος. μὴ οὖν ὕστερον τοῦτο γνώτε, ἀναίτιόν με ὄντα ἀπολέσαντες, ἀλλὰ πρότερόν γ' εἶ
 72 βουλευσασθε καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς, ὡς τούτων οὐκ ἂν γένοιτο ἕτεροι πονηρότεροι σύμβουλοι. οὐ γὰρ ἔστιν ὅ τι ἂν ὀργιζόμενος ἀνθρώπος εἴη γνοίη· αὐτὸ γὰρ ᾧ βουλεύεται, τὴν γνώμην διαφθείρει τοῦ ἀνθρώπου. μέγα τοι ἡμέρα παρ' ἡμέραν

— αὐτοῦ corr. A Bk. (αὐτοῦ pr. AN): ἑαυτοῦ. — ἀπέθανον] ἀποθανόντες NA pr.

70. ἀπελύθη K.: ἀπήχθη (ἀνήχθη Dobr., ἀπήλλάχθη Bait.).

71. πυνθάνεσθαι N. — ἂν post ἴσως om. N (del. Sp., ἴσως ἄρα S). — ὑπὸ τοῦ add. S. καὶ ante ὅτῳ om. N et v. ante Bk. — μήτε οὖν N|AB.

72. vy. οὐ γὰρ ἔστιν — τοῦ ἀνθρώπου afferi Stob. flor. 20, 44. — ὅ τι ἂν ὀργ. ἀνθρ. εἴη γνοίη Stob.: ὅτι ὀργ. ἀνθρ. ἂν γνοίη codd. — ᾧ βουλ.] ὁ βουλ. Stob. et ci. Steph. (ᾧ βουλεύεται pr. A, οὐ βούλεται ZM). — τοι N Mr.: τι A (Bk.

γίγνομένη γνώμην, ὧ ἄνδρες, ἐξ ὀργῆς μεταστῆσαι καὶ τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν τῶν γεγενημένων. | Εὐ δὲ ἴστε 73 ὅτι ἐλεηθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄξιός εἰμι μᾶλλον ἢ δίκην 138 δοῦναι· δίκην μὲν γὰρ εἰκός ἐστι διδόναι τοὺς ἀδικούοντας, ἐλεεῖσθαι δὲ τοὺς ἀδίκως κινδυνεύοντας. κρείσσον δὲ χρὴ γίνεσθαι ἀεὶ τὸ ὑμέτερον δυνάμενον ἐμὲ δικαίως σώζειν, ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλόμενον ἀδίκως με ἀπολλύναι. ἐν μὲν γὰρ τῷ ἐπισχεῖν ἔστι καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ποιῆσαι ἃ οὗτοι κελεύουσιν· ἐν δὲ τῷ παραχορῆμα οὐκ ἔστιν ἀρχὴν ὀρθῶς βουλευέσθαι.

Δεῖ δέ με καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀπολογήσασθαι. 74 καίτοι γε πολλῷ μᾶλλον εἰκός ἦν ἐκείνου ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογήσασθαι πατέρα ὄντα· ὁ μὲν γὰρ πολλῷ πρεσβύτερός ἐστι τῶν ἐμῶν πραγμάτων, ἐγὼ δὲ πολλῷ νεώτερος τῶν ἐκείνω πεπραγμένων. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τούτου ἀγωνιζομένου κατεμαρτύρουν ἃ μὴ σαφῶς ἤδειν ἀκοῇ δὲ ἠπιστάμην, δεινὰ ἂν ἔφη πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ· νῦν δὲ ἀναγκάζων ἐμὲ ἀπολογεῖ- 75 σθαι ὧν ἐγὼ πολλῷ νεώτερός εἰμι καὶ λόγῳ οἶδα, ταῦτα οὐ δεινὰ ἠγεῖται εἰργάσθαι. ὅμως μέντοι καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα, οὐ προδώσω τὸν πατέρα κακῶς ἀκούοντα ἐν ὑμῖν ἀδίκως. καίτοι τάχ' ἂν σφαιλείην, ἃ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἔργῳ ἔπραξε, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μὴ ὀρθῶς εἰπῶν· ὅμως δ' οὖν κενδυνεύσεται. Πρὶν 76

Dobs. Turr.), τε v. — ἡμέρα et γίγνομένη ci. Steph. R. (Bk.): ἡμέραν — γίγνομένην. — ἄνδρες] ἀνδρὸς N. num igitur γνώμην ἀνδρὸς? — μεταστήσειν codd., em. Steph. (Bk).

73. δὲ χρῆ] δὴ χρῆ N. — γίνεσθαι ἀεὶ NMr.: ἀεὶ γίνεσθαι. — post παραχορῆμα deesse aliquid videtur (ἐξεργᾶσθαι? cf. § 92). — ἀρχή ἢ codd.; ἀρχὴν Ald.

75. καὶ κινδυνεύσεται N et pr. A.

μὲν γὰρ τὴν ἀπόστασιν τῶν Μιτυληναίων γενέσθαι,
 ἔργῳ τὴν εὐνοίαν ἐδείκνυε τὴν εἰς ὑμᾶς· ἐπειδὴ δὲ
 ἢ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλεύσατο [ἀποστᾶσα] καὶ
 ἤμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, μετὰ τῆς πόλεως ὅλης
 ἠναγκάσθη συνεξαμαρτεῖν. τὴν μὲν οὖν γνώμην ἔτι
 καὶ ἐν ἐκείνοις ὅμοιος ἦν εἰς ὑμᾶς, τὴν δὲ εὐνοίαν
 οὐκέτι ἦν ἐπ' ἐκείνῳ τὴν αὐτὴν εἰς ὑμᾶς παρέχειν.
 οὔτε γὰρ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν εὐρόπως εἶχεν αὐτῷ·
 ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ ἐνέχυρα ἃ εἶχετο αὐτοῦ, οἷ τε παῖ-
 δες καὶ τὰ χρήματα· τοῦτο δ' αὖ μένουσι πρὸς τὴν
 77 πόλιν αὐτῷ ἀδυνάτως εἶχεν ἰσχυρίζεσθαι. ἐπεὶ δ'
 ὑμεῖς τοὺς αἰτίους τούτων ἐκολάσατε, ἐν οἷς οὐκ
 ἐφαίνετο ὢν ὁ ἐμὸς πατήρ, τοῖς δ' ἄλλοις Μιτυλη-
 ναίοις ἔδειαν ἐδώκατε οἰκεῖν τὴν σφετέραν αὐτῶν,
 οὐκ ἔστιν ὅ τι ὕστερον αὐτῷ ἠμάρτηται, [τῷ ἐμῷ
 πατρί,] οὐδ' ὅ τι οὐ πεποιήται τῶν δεόντων, οὐδ'
 ἧς τινος λειτουργίας ἢ πόλις ἐνδεὴς γεγένηται, οὔτε
 ἢ ὑμετέρα οὔτε ἢ Μιτυληναίων, ἀλλὰ καὶ χορηγίας
 78 χορηγεῖ καὶ τέλη κατατίθησιν. εἰ δ' ἐν Αἴνῳ χωρο-
 φιλεῖ, τοῦτο οὐκ ἀποστερῶν γε τῶν εἰς τὴν πόλιν
 ἑαυτὸν οὐδενὸς οὐδ' ἑτέρας πόλεως πολίτης γεγενη-
 μένος, ὥσπερ ἑτέρους ὄρῳ τοὺς μὲν εἰς τὴν ἠπειροῦ
 ἰόντας καὶ οἰκοῦντας ἐν τοῖς πολεμίοις τοῖς ὑμετέ-
 ροις, (τοὺς δὲ) καὶ δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῖν δικαζο-

76. ἀποστᾶσα del. Hi. et deinceps τῆς ὑμετέρας γνώμης,
 pro quo τῆς ἀσφαλεστέρας sive τῆς ἀμείνονος γν. rescribi
 vult Dobr. — τὴν δὲ εὐνοίαν] haec parum integra puto:
 an τὴν δὲ ἐν τῶν ἔργων εὐνοίαν? — παρέχεσθαι Hi.

77. τῷ ἐμῷ πατρί del. Dobr.; cf. § 21. (αὐτῶν pro αὐτῷ
 ci. R.) — ἐχορήγει libri. — κατατίθησιν N: κατετίθει.

78. χωροφιλεῖ] cf. Poll. 9, 13: χωροφιλεῖν παρὰ Ἀντι-
 φῶντι. — τοῦτο οὐκ κτέ.] ποιεῖ desid. R., ἀλλὰ add. W.
 Num ἀλλὰ τούτων? — ἑαυτὸν bis A pr. — τοὺς δὲ inseri

μένους, οὐδὲ φεύγων τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, τοὺς
 δ' οἴους ὑμεῖς μισῶν συκοφάντας. ἃ μὲν οὖν μετὰ 79
 τῆς πόλεως ὅλης ἀνάγκη μᾶλλον ἢ γνώμη ἔπραξε,
 τούτων οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἰδίᾳ δίκην
 διδόναι. ἅπασι γὰρ Μιτυληναίοις ἀείμνηστος ἢ τότε
 ἁμαρτία γεγένηται· ἠλλάξαντο μὲν γὰρ πολλῆς εὐ-
 δαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν, ἐπεῖδον δὲ τὴν
 ἐαυτῶν πατρίδα ἀνάστατον γενομένην. ἃ δὲ ἰδίᾳ
 οὔτοι διαβάλλουσι τὸν ἐμὸν πατέρα, μὴ πείθεσθε·
 χρημάτων γὰρ ἔνεκα ἢ πᾶσα παρασκευὴ γεγένηται
 ἐπ' ἐμοὶ κἀκείνω. πολλὰ δὲ ἐστι τὰ συμβαλλόμενα
 τοῖς βουλομένοις τῶν ἀλλοτριῶν ἐφίεσθαι. γέρον
 μὲν ἐκεῖνος ὥστ' ἐμοὶ βοηθεῖν, νεώτερος δ' ἐγὼ
 πολλῶ ἢ ὥστε δύνασθαι ἐμαυτῶ τιμωρεῖν ἱκανῶς.
 ἀλλ' ὑμεῖς βοηθήσατέ μοι, καὶ μὴ διδάσκετε τοὺς 80
 συκοφάντας μεῖζον ὑμῶν αὐτῶν δύνασθαι. ἐὰν μὲν
 γὰρ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς ἃ βούλονται πράσσωσι, δε-
 δειγμένον ἔσται τούτους μὲν πείθειν, τὸ δ' ὑμέτερον
 πλῆθος φεύγειν· ἐὰν δὲ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς πονηροὶ
 μὲν αὐτοὶ δοκῶσιν εἶναι, πλεον δ' αὐτοῖς μηδὲν γέ-
 νηται, ὑμετέρα ἢ τιμὴ καὶ ἢ δύναμις ἔσται, ὥσπερ
 καὶ τὸ δίκαιον ἔχει. ὑμεῖς οὖν ἐμοὶ τε βοηθεῖτε καὶ
 τῶ δικαίω.

Ὅσα | μὲν οὖν ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων 81
 καὶ μαρτυριῶν οἷά τε ἦν ἀποδειχθῆναι, ἀκηκόατε· 139
 χρὴ δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις
 εἰς τὰ τοιαῦτα οὐχ ἥκιστα τεκμηρομένους ψηφίζεσθαι.

vult R. — ἡμέτερον pr. A.

79. ἐπ' ἐμοὶ] ὑπ' ἐμοὶ N. — γέρον μὲν γὰρ mal. Mr.

81. τοῖς τῶν ἀπὸ τῶν θεῶν A pr. —

καὶ γὰρ τὰ τῆς πόλεως κοινὰ τούτοις μάλιστα πιστεύοντες ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε, τοῦτο μὲν τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἦγοντα, τοῦτο δὲ [εἰς] τὰ ἔξω τῶν
 82 κινδύνων. χρηὴ δὲ καὶ εἰς τὰ ἴδια ταῦτα μέγιστα καὶ πιστότατα ἠγείσθαι. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὅτι πολλοὶ ἤδη ἄνθρωποι μὴ καθαροὶ χειρας ἢ ἄλλο τι μίασμα ἔχοντες συνεισβάντες εἰς τὸ πλοῖον συναπάλεσαν μετὰ τῆς αὐτῶν ψυχῆς τοὺς ὁσίως διακειμένους τὰ πρὸς τοὺς θεούς· τοῦτο δὲ ἤδη ἐτέρους ἀπολομένους μὲν οὐ, κινδυνεύσαντας δὲ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους διὰ τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους· τοῦτο δὲ ἱεροῖς παραστάντες πολλοὶ δὴ καταφανεῖς ἐγένοντο οὐχ ὅσοι ὄντες καὶ διακωλύοντες τὰ ἱερὰ
 83 μὴ γίγνεσθαι τὰ νομιζόμενα. ἐμοὶ τοίνυν ἐν πᾶσι τούτοις τὰ ἐναντία ἐγένετο. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοις συνέπλευσα, καλλίστοις ἐχρήσαντο πλοῖς· τοῦτο δὲ ὅπου ἱεροῖς παρέστην, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐχὶ κάλλιστα τὰ ἱερὰ ἐγένετο. ἂ ἐγὼ ἀξιῶ μεγάλα μοι τεκμήρια εἶναι τῆς αἰτίας, ὅτι οὐκ ἀληθῆ μου οὔτοι κατηγοροῦσι . . . . τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

84 * Ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι εἰ μὲν ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες, ὧς τι

εἰς ante τὰ ἔξω seclus. Bk. Mr.

82. [τὸ] πλοῖον Dobr. — ἀπολομένους pr. A. — τοῦτο δὲ [ἱεροῖς] τοῦδε ἱεροῖς N. — καὶ ante διακωλ. del. S. — τὰ νομιζόμενα del. Hi. sed loquitur or. de eis tantum sacris, quae more fiunt; in aliis siquid infausti accideret, id potius concludendum erat, rem ob quam litabatur dis non placere.

83. ὅσοις] ὁσίους A pr. — (καὶ μοι ἀνάβητε) τούτων μάρτ. Steph.

ἀνόσιον γεγένηται ἐμοῦ παρόντος ἐν πλοίῳ ἢ ἐν
 ἱεροῖς, αὐτοῖς γε τούτοις ἰσχυροτάτοις ἂν ἐχρῶντο,
 καὶ πίστιν τῆς αἰτίας ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαι-
 νον, τὰ σημεῖα τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν· νῦν δὲ τῶν τε
 σημείων ἐναντίων τοῖς τούτων λόγοις γεγενημένων,
 τῶν τε μαρτύρων ἃ μὲν ἐγὼ λέγω μαρτυρούντων
 ἀληθῆ εἶναι, ἃ δ' οὗτοι κατηγοροῦσι ψευδῆ, τοῖς
 μὲν μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς κελεύουσι, τοῖς δὲ
 λόγοις οὓς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς χρῆναί
 φασι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς
 λόγους ἐλέγχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις τὰ ἔργα
 ζητοῦσιν ἀπίστα καθιστάναι.

“Ὅσα μὲν οὖν ἐκ τῶν κατηγορηθέντων μέμνημαι, 85
 ᾧ ἄνδρες, ἀπολελόγημαι· οἶμαι δὲ καὶ (πρὸς) ὑμῶν
 (εἶναι) ἀποψηφίσασθαι. ταῦτὰ γὰρ ἐμέ τε σώζει,
 καὶ ὑμῖν νόμιμα καὶ εὖορκα γίννεται. κατὰ γὰρ
 τοὺς νόμους ὠμόσατε δικάσειν· ἐγὼ δὲ καθ’ οὓς μὲν
 ἀπήχθην, οὐκ ἔνοχός εἰμι τοῖς νόμοις, ὧν δ’ ἔχω
 τὴν αἰτίαν, ἄγών μοι νόμιμος ὑπολείπεται. εἰ δὲ
 δύο ἐξ ἑνὸς ἀγῶνος γεγένησθον, οὐκ ἐγὼ αἰτιος,
 ἀλλ’ οἱ κατηγοροὶ. καίτοι οὐ δὴ που οἱ μὲν ἔχθιστοι
 οἱ ἐμοὶ δύο ἀγῶνας περὶ ἐμοῦ πεποιήκασιν, ὑμεῖς
 δὲ οἱ τῶν δικαίων ἴσοι κριταὶ προκαταγνώσεσθέ μου
 ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι τὸν φόνον. μὴ ὑμεῖς γε, ᾧ ἄν- 86
 δρες· ἀλλὰ δότε τι καὶ τῷ χρόνῳ, μεθ’ οὗ ὀρθότατα

84. ἀνόσιον] ἀπαίσιον Dobr. — γεγενημένων W.: γιγνο-
 μένων. — ἐμοὶ μαρτυροῦσιν Ald. num τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς
 ἐμοὶ μαρτυροῦσιν? cf. 6, 28. — τὰ ἔργα ζητοῦσιν NMr.: ζη-
 τοῦσι τὰ ἔργα.

85. καὶ ante ὑμῶν om. N. πρὸς ὑμῶν εἶναι K. (δέομαι
 pro οἶμαι Dobr.). — κριταὶ] κριτοὶ A. — μου] με N. —
 ἀγῶνι ci. Mr.: λόγῳ omnes, quod defendit Fr.

εὐρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκριβείαν ζητοῦντες τῶν πραγ-
μάτων. ἤξιουν μὲν γὰρ ἔγωγε περὶ τῶν τοιούτων,
ὧ ἄνδρες, εἶναι τὴν δίκην κατὰ τοὺς νόμους, κατὰ
μέντοι (τούτους) τὸ δίκαιον ὡς πλειστάκις ἐλέγγε-
σθαι. τοσοῦτῳ γὰρ ἄμεινον ἂν ἐγιννώσκετο· οἱ γὰρ
πολλοὶ ἀγῶνες τῇ μὲν ἀληθείᾳ σύμμαχοί εἰσι, τῇ δὲ
87 διαβολῇ πολεμιώτατοι. φόνου γὰρ δίκη καὶ μὴ ὀρ-
θῶς γνωσθεῖσα ἰσχυρότερον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ
ἀληθοῦς ἐστίν· ἀνάγκη γάρ, ἐὰν ὑμεῖς μου κατα-
ψηφίσησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδ' ἔνοχον τῷ ἔργῳ
χρησθῆναι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ· καὶ οὐδεὶς ἂν τολ-
μήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαί-
νειν πιστεύσας αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστιν, οὔτε ξυν-
ειδῶς αὐτῷ τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ μὴ οὐ χρη-
σθῆναι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς (τε) δίκης νικᾶσθαι
παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀληθοῦς, [ἄλλως τε]
88 καὶ ἐὰν μὴ ἦ ὁ τιμωρήσων. αὐτῶν δὲ τούτων εἵνεκα
οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ αἱ
προροήσεις, καὶ τᾶλλα ὅποσα γίγνεται τῶν δικῶν
ἔνεκα τοῦ φόνου, πολὺ διαφέροντά ἐστιν ἢ [καὶ] ἐπὶ
τοῖς ἄλλοις, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ
κίνδυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν ὀρθῶς γιννώσκεσθαι·

86. τῶν ante τοιούτων om. pr. A. — τούτους add. S.:
possis etiam κατὰ μέντοι τούτους δίκαιον ὡς πλ. ἔλ. (scil.
τὰ τοιαῦτα), vel κατὰ μ. τούτ. καὶ τὸ δίκαιον (h. e. καὶ
κατὰ τὸ δίκ.). — ἄμεινον ἂν NMr.: ἂν ἄμεινον.

87. καὶ ante μὴ ὀρθῶς om. Ald. (cf. 6, 3); del. etiam
Fr. — ἰσχυροτέρα Ald. (cf. 6, 3). — τε ante δίκης addidi coll.
6, 5, quo loco duce (cf. etiam 6, 4) etiam ἄλλως τε cum Sp.
delendum erat.

88. εἵνεκα NMr.: ἔνεκα sicut 6, 6. — τᾶλλα ὅσα N si-
cut exstat 6, 6; τᾶλλ' ὅποσα cett. — καὶ post ἢ del. Mr.
Turr. coll. 6, 6. — ὀρθῶς γιννώσκεσθαι om. BZM.

| ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶ τῷ ἀδικη- 140
θέντι, φονεά δὲ τὸν μὴ αἴτιον ψηφισθῆναι ἁμαρτία
καὶ ἀσέβειά ἐστιν εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ εἰς τοὺς
νόμους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώκοντα μὴ ὀρ- 89
θῶς αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς
γνῶναι. ἢ μὲν γὰρ τούτων αἰτίαισι οὐκ ἔχει τέλος,
ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ· ὅτι δ' ἂν ὑμεῖς ἐν
αὐτῇ τῇ δίκῃ μὴ ὀρθῶς γνῶτε, τοῦτο οὐκ ἐστὶν ὅποι
ἂν τις ἀνευεγκῶν τὴν ἁμαρτίαν ἀπολύσαιτο. πῶς 90
ἂν οὖν ὀρθῶς δικάσαιτε περὶ αὐτῶν; εἰ τούτους τε
ἐάσετε τὸν νομιζόμενον ὄρκον διομοσαμένους κατη-
γορῆσαι, καὶ μὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀπολογή-
σασθαι. πῶς δὲ ἐάσετε; ἐὰν νυνὶ ἀποψηφίσῃσθε
μου. διαφεύγω γὰρ οὐδ' οὕτω τὰς ὑμετέρας γνώμας,
ἀλλ' ὑμεῖς ἔσεσθε οἱ κάκει περὶ ἐμοῦ διαψηφίζόμενοι.
καὶ ἀποψηφισαμένοις μὲν ὑμῖν ἐμοῦ νῦν ἔξεστι τό-
τε χρῆσθαι ὅτι ἂν δὴ βούλησθε, ἀπολέσασι δὲ οὐδὲ
βουλευσασθαι ἔτι περὶ ἐμοῦ ἐγχωρεῖ. καὶ μὴν εἰ 91
δέοι ἁμαρτεῖν τι, τὸ ἀδίκως ἀπολύσαι ὀσιώτερον ἂν
εἶη τοῦ μὴ δικαίως ἀπολέσαι· τὸ μὲν γὰρ ἁμάρτημα

89. αἰτίαισι] cf. Poll. 3, 138: Ἄ. δὲ καὶ αἰτίαισι εἰρηκεν.

90. δικάσαιτε Bk.: δικάσητε. — κάκει Ald.: κακοὶ codd.
— ἀποψηφισαμ. Ald. (ed. omnes): ψηφισαμ. ABZM, φει-
σαμένοις N, quod ft. praestat, praesertim cum praecedat δια-
ψηφίζ. — ὅτι ἂν δὴ βούλησθε scripsi: ὅτι ἂ (ἂ om. BZ
Bk.) δὴ βούλεσθε (ἔτι. ἂ δὲ βούλεσθε ψηφισαμένοις οὐδὲ
κτέ. Ald.). — βούλεσθαι NA. — ἀπολέσασι δὲ Dobr. (Mr.
Turr.): ἀπολογήσασθαι.

91. vv. εἰ δέοι — ἀσέβημα affert Stob. flor. 46, 19. —
ἁμαρτεῖν τι, τὸ ci. Mr.: τι ἁμ. τὸ Stob., ἁμ. ἐπὶ τῷ NBk.,
ἁμ. ἐπὶ τῷ cett. cod. (add. δικάζειν Ald.). — ἂν εἶη τοῦ
Dobr. Scheib. (Mr.): ἂν ἢ τὸ codd. (ἂν ἢ τοῦ v.), τοῦ Stob.
(ἂν ἢ τὸ S. Turr.; ἁμαρτ., ἐπὶ τῷ ἁδ. ἁπ. ὅς. ἂν ἢ τῷ
Emp.). — μὴ δικαίως] ἀδίκως Stob. — ἁμ. μόνον N Mr.:

μόνον ἐστί, τὸ δὲ ἕτερον καὶ ἀσέβημα. ἐν ᾧ χορὴ πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκεστον ἔργον ἐργάζεσθαι. ἐν μὲν γὰρ ἀκεστῶ πράγματι καὶ ὀργῇ χρησαμένους καὶ διαβολῇ πειθομένους ἔλασσον ἔστιν ἐξαμαρτεῖν· μεταγνοὺς γὰρ ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλευσαίτο· ἐν δὲ τοῖς ἀνηκέστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν καὶ γινῶναι ἐξημαρτηκότας. ἤδη δὲ τισιν ὑμῶν καὶ μετεμέλησεν ἀπολωλεκόσι. καίτοι οὐ̄πω (ἀπολελυκόσιν) ὑμῖν οὐδ' ἐξαπατηθεῖσι μετεμέλησεν, εἰ καὶ πάνυ
 92 τοι χορὴ τοὺς γε ἐξαπατῶντας ἀπολωλέναι. ἔπειτα δὲ τὰ μὲν ἀκούσια τῶν ἁμαρτημάτων ἔχει συγγνώμην, τὰ δὲ ἐκούσια οὐκ ἔχει. τὸ μὲν γὰρ ἀκούσιον ἁμαρτημα ᾧ ἄνδρες τῆς τύχης ἐστί, τὸ δὲ ἐκούσιον τῆς γνώμης. ἐκούσιον δὲ πῶς ἂν εἴη μᾶλλον ἢ εἰ τις, ᾧ βουλήν ποιοῖτο, ταῦτα παραχοῆμα ἐξεργάζοιτο; καὶ μὴν τὴν ἴσῃν γε δύναμιν ἔχει, ὅστις τε ἂν τῇ
 93 χειρὶ ἀποκτείνῃ ἀδίκως καὶ ὅστις τῇ ψήφῳ. εὖ δ' ἴστε ὅτι οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, εἰ τι ξυνήδειν ἐμαυτῷ τοιοῦτον· νῦν δὲ πιστεύων τῷ δικαίῳ, οὗ πλέονος οὐδέν ἐστιν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι, μηδὲν αὐτῷ συνειδότι ἀνόσιον εἰργασμένῳ μηδ' εἰς

μόνον ἁμαρτ. γ., om. *μόνον* ZM Stob. — τὸ δὲ ἕτερον καὶ] τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτείναι Stob. — ἀνήκεστον cum Stephano R.: ἀνηκέστερον. — ἀκεστῶ cum Steph. R.: ἐκάστῳ. — ἔλαττόν ἐστιν Fr. — ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλ.] (ἂν τις τὸ γεγνηός) ἐπανορθώσαιτο speciose Cob. — ἀπολελυκόσι N. — ἀπολελυκόσιν h. l. inserit W. — ὑμῖν οὐδ' scripsi: ὑμῖν τοῖς. Dobr. vel ὑμῖν, vel τοῖς, vel ὑμῶν τοῖς. — τοι codd., quod prob. Fr.: τι v. — ἀπολωλέναι NMr.: ἀπωλωλέναι A, ἀπολωλεκέναι v. (κ. οὐ̄πω τοῖς ἐ. μ., εἰ καὶ μὴ πάνυ τι χορὴ, τοὺς γε ἐξ. ἀπολελυκέναι S.; ὑμῶν τοῖς — om. μὴ — ἀπολελυκόσι K.).

92. τὸ μὲν γὰρ] γὰρ om. N. — post γνώμης add. ἐστί N. — ἐξεργάζοιτο NMr.: ἐργάζοιτο.

93. ἐστί ἄξιον N. — εἰργασμένον ABZM. — μηδ' Fr.:

τοὺς θεοὺς ἡσεβηκότι· ἐν γὰρ τῷ τοιοῦτῳ ἤδη καὶ τὸ σῶμα ἀπειρηκὸς ἢ ψυχὴ συνεξέσωσεν, ἐθέλουσα ταλαιπωρεῖν διὰ τὸ μὴ ξυνειδέναι ἑαυτῇ· τῷ δὲ ξυνειδότη τοῦτο αὐτὸ πρῶτον πολέμιόν ἐστιν· ἔτι γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἰσχύοντος ἢ ψυχὴ προαπολείπει, ἡγουμένη [τὴν] τιμωρίαν οἱ ἤκειν ταύτην τῶν ἀσεβημάτων· ἐγὼ δ' ἑμαυτῷ τοιοῦτον οὐδὲν ξυνειδῶς ἤκω εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ τοὺς κατηγοροὺς διαβάλλειν 94 οὐδὲν ἐστι θαυμαστόν. τούτων γὰρ ἔργον τοῦτο, ὑμῶν δὲ τὸ μὴ πείθεσθαι τὰ μὴ δίκαια. τοῦτο μὲν γὰρ ἐμοὶ πειθομένοις ὑμῖν μεταμελῆσαι ἔστιν, καὶ τούτου φάρμακον τὸ αὐθις κολάσαι, τοῦ δὲ τούτοις πειθομένους ἐξεργάσασθαι ἃ οὗτοι βούλονται οὐκ ἔστιν ἴασις. οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφέρων, ἐν ᾧ ταῦτα νομίμως πράξεθ' ἢ νῦν ὑμᾶς παρανόμως πείθουσιν οἱ κατήγοροι ψηφίσασθαι. οὗτοι τῶν ἐπιγομένων ἐστὶ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τῶν εὖ βουλευομένων. νῦν μὲν οὖν γνωριστὰί γίγνεσθε τῆς δίκης, τότε δὲ δικαστὰί τῶν μαρτύρων· νῦν μὲν δοξασταί, τότε δὲ κριταί τῶν ἀληθῶν. Ῥᾶστον δέ τοι ἐστιν 95 ἀνδρὸς περὶ θανάτου φεύγοντος τὰ ψευδῆ καταμαρτυρῆσαι. ἐὰν γὰρ τὸ παραχρῆμα μόνον πείσωσιν

μήτ'. — συνεξέσωσεν N. — τὴν del. S. K.; Mr. aut τὴν deleri aut pro ταύτην rescribi τὴν debere iudicat. — ἀσεβημάτων Bk. et sic N: ἀσεβηκότων ABZM, ἡσεβηκότων v.

94. τὸ δὲ Ald.: τῷ codd. — ἔργον AB. — πειθομένοις ἡμῖν A. — πράξεσθ' NB, πράσσεσθ' ZM, πράσσεσθ' Ald. — ἢ νῦν] ἂν νῦν N. — τῶν μαρτ. post δοξασταί transp. S. (E. cr. p. 118); γν. γ. τῶν μαρτ., τότε δὲ δικαστὰί τῆς δίκης ci. Mr.; τῆς δίκης del. Emp.; add. τῶν εἰκότων post δοξ. K.

95. Ῥᾶστον δέ τοι Dobrei est coniectura (Turr. Mr.): om. N, ἀραῖς τῶν δέ τοι cett.

ὥστε ἀποκτεῖναι, ἅμα τῷ σώματι καὶ ἡ τιμωρία ἀπόλωλεν. οὔτε γὰρ οἱ φίλοι ἐτι θελήσουσιν ὑπὲρ ἀπολωλότος τιμωρεῖν· ἐὰν δὲ καὶ βουλευθῶσιν, τί
 96 ἔσται πλέον τῷ γε ἀποθανόντι; νῦν μὲν οὖν ἀποψηφίσασθέ μου· ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκη οὔτοί τε τὸν νομιζόμενον ὄρκον διομοσάμενοι ἐμοῦ κατηγορήσουσι, καὶ ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διαγνώσεσθε, καὶ ἐμοὶ οὐδεὶς λόγος ἔσται
 141 ἔτι, ἐὰν τι | πάσχω, ὡς παρανόμως ἀπωλόμην. ταῦτά τοι δέομαι ὑμῶν, οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρεῖς οὔτε ἐμαντὸν ἀποστερῶν τὸ δίκαιον· ἐν δὲ τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἔνεστι. πειθόμενοι δὲ τούτων ὄτῳ βούλεσθε, ἀποψηφίσασθέ μου.

6.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΟΡΕΥΤΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πόσοι μὲν εἰσιν Ἀθήνησι χορηγοί, καὶ τίνος προβάλλονται χάριν, καὶ πόσους τρέφειν ἀναγκάζονται παῖδας, ἐκ τῶν Δημοσθένους ἀκριβῶς ἔγνωμεν λόγων. τὸ μέντοι νῦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιφώντος τοῦ δήτορος χορηγὸς τις εἶναι λαχὼν τῆς αὐτοῦ φυλῆς Ἐρεχθίδος, καὶ προσέτι Κεκροπίδος, τοὺς χορεύειν μέλλοντας ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔτρεφε παῖδας. τούτων εἰς εὐφωνίας χάριν ἔπιε φάρμακον, καὶ πιάων τέθνηκεν. ὁ οὖν πατήρ τοῦ τεθνεῶτος παιδὸς κατηγορεῖ τοῦ χορηγοῦ ὡς αὐτοῦ πε-

96. ἐὰν δὲ τῇ — κατηγορήσωσι N. — ἔσται AB Bk.: ἔστί N, om. v. — ἐὰν τι Bk.: ἐὰν τε codd., ἐὰν γε v. — παρανόμως R.: παράνομος. — ἀπωλόμην NA Bk.: ἀπώλωμην ZM, ἀπόλωμαι cett. — ὄτῳ] ὀποτέρῳ?

VI. [Ἐπόθ.] τὸ μέντοι νῦν] ὁ μέντοι νῦν AM, ὁ μὲν τοίνυν cett. — χορηγοῦ utrobique et ὁ χορηγὸς Spanh.: libri

ποιηκός τὸν φόνον. ἀπολογεῖται δὲ ὁ χορηγὸς ἀρνούμενος τὸν φόνον. Ἡ στάσις στοχασμός. ἀδήλου (γὰρ) τοῦ ἐγκλήματος ὄντος, σημεῖον φανερόν ὁ κατήγορος λαμβάνει τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ χορηγοῦ γυμνάζεσθαι τοὺς παῖδας· ὅπερ ἐστὶν ἀνεύθυνον μὲν, πιθανὸν δ' εἰς ὑποψίαν.

Ἡδιστον μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀνθρώπων ὄντι μὴ γενέσθαι μηδένα κίνδυνον περὶ τοῦ σώματος, καὶ εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὕξαιτο· εἰ δ' ἄρα τις καὶ ἀναγκάζοιτο κινδυνεύειν, τοῦτο γοῦν ὑπάρχειν, ὅπερ μέγιστον ἐγὼ νομίζω ἐν πράγματι τοιούτῳ, αὐτὸν ἑαυτῷ συνειδέειν μηδὲν ἐξημαρτηκότι, ἀλλ' εἴ τις καὶ συμφορὰ γίγνοιτο, ἄνευ κακότητος καὶ αἰσχύνης γίνεσθαι, καὶ τύχη μᾶλλον ἢ ἀδικία. καὶ τοὺς 2 μὲν νόμους οὐ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων πάντες ἂν ἐπαινέσειαν κάλλιστα νόμων κεῖσθαι καὶ ὀσιώτατα. ὑπάρχει μὲν γὰρ αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ὅπερ μέγιστον σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων· ὁ χρόνος γὰρ καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστ' οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ τῶν λόγων τοῦ κατηγοροῦντος τοὺς νόμους μαθεῖν εἰ καλῶς ἔχουσιν ἢ μή, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τούτων λόγους, εἰ ὀρθῶς ὑμᾶς καὶ νομίμως διδάσκουσιν ἢ οὔ. Ὁ μὲν οὖν ἄγων ἐμοὶ μέγιστος τῷ κινδυνεύοντι 3 καὶ διωκομένῳ· ἡγοῦμαι μέντοι γε καὶ ὑμῖν τοῖς δι-

χορευτοῦ et ὁ χορευτῆς, vitio etiam prooemiographi inscitiam superante. — νν. ἀπολογεῖται — τὸν φόνον om. N.

1. ὧ om. N. — δ' ἄρα Ald.: δ' om. codd. — ὅπερ NMr.: ὄ (ἢ Z).

2. ἐπαινέσειαν N (R. Bk. Mr.): ἐπαινέσειεν cett. (ἐπαινέσαιεν Turr.). cf. § 51. — νόμων ἀπάντων 5, 14. — ἀεὶ MAld., ut est 5, 14. — δεῖ ὑμᾶς NMr. (sicut est 5, 14): ὑμ. post κατηγοροῦντος v.

κασταῖς περὶ πολλοῦ εἶναι τὰς φονικὰς δίκας ὀρθῶς
 διαγιγνώσκειν, μάλιστα μὲν τῶν θεῶν ἕνεκα καὶ τοῦ
 εὐσεβοῦς, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῶν αὐτῶν. ἔστι μὲν γὰρ
 περὶ τοῦ τοιοῦτου [αὐτοῦ] μία δίκη· αὕτη δὲ μὴ
 ὀρθῶς καταγνωσθεῖσα ἰσχυροτέρα ἐστὶ τοῦ δικαίου
 4 καὶ τοῦ ἀληθοῦς. ἀνάγκη γάρ, ἔαν ὑμεῖς καταψη-
 φίσθησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδὲ ἔνοχον τῷ ἔργῳ
 χρήσασθαι τῇ δίκῃ, καὶ νόμῳ εἰργεσθαι πόλεως ἱερῶν
 θυσιῶν ἀγῶνων, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς
 ἀνθρώποις. τοσαύτην γὰρ ἀνάγκην ὁ νόμος ἔχει,
 ὥστε καὶ ἂν τις κτείνῃ τινὰ ὧν αὐτὸς κρατεῖ καὶ μὴ
 ἔστιν ὁ τιμωρήσων, τὸ νομιζόμενον καὶ τὸ θεῖον
 δεδιῶς ἀγνεύει τε ἑαυτὸν καὶ ἀφ᾽έξεται ὧν εἴρηται
 5 ἐν τῷ νόμῳ, ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξῃ. ἔστι
 μὲν γὰρ τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐν ταῖς
 ἐλπίσιν· ἀσεβῶν δὲ καὶ παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θεοὺς
 καὶ αὐτῆς ἂν τῆς ἐλπίδος, ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ἀν-
 θρώποις ἀγαθόν, αὐτὸς αὐτὸν ἀποστεροίῃ. καὶ οὐ-
 δεὶς ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην
 παραβαίνειν πιστεύσας ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστι τῷ ἔργῳ,
 οὔτ' αὖ συνειδὼς αὐτὸς αὐτῷ ἔργον εἰργασμένος
 τοιοῦτον μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς τε

3. τοῦ τοιοῦτου NA Dobs. Turr. Mr.: τοιοῦτου. — αὐ-
 τοῦ del. Mr. (τοῦ αὐτοῦ Sch.).

4. νόμῳ NAB Bk.: τῷ νόμῳ v. (Turr.), ut est or. 5, 87.
 — ἱερῶν ἀγῶνων θυσιῶν NA; ἀγῶνων ἱερῶν θυσ. B; θυσ.
 ἱερ. ἀγ. Ald. pro θυσιῶν mal. ὁσίων Dobr. — παλαιότ.]
 τιμιώτατα ci. Valek. cf. autem 5, 62. — ἀγνεύσει ci. R. —
 ἑαυτὸν] αὐτὸν N. — „vel del. ἂν vel l. πράξαι.“ Dobr.

5. μέγιστόν ἐστι (sic!) NMr.: ἐστὶ μέγιστον. — post
 μέγ. ἀνθρ. add. τοῦ βίου BZM et v. ante Bk. — τολμ. οὔτ'
 ἂν N. — δεδικασμένην cum Steph. Bk. coll. 5, 87: δεδο-
 κισμένην. —

δίκης νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀλη-
 θοῦς, κἂν μὴ ὁ τιμωρήσων ἦ. αὐτῶν δὲ τούτων 6
 ἔνεκα οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ
 αἱ προρορήσεις, καὶ τᾶλλα ὅσα γίγνεται τῶν δικῶν
 τοῦ φόνου ἔνεκα, πολὺ διαφέρουτὰ ἔστιν ἢ ἐπὶ τοῖς
 ἄλλοις, | ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίν- 142
 δυνοὶ, περὶ πλείστου ἔστιν ὀρθῶς γιννώσκεσθαι.
 ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἔστιν ὑπὲρ τοῦ
 ἀδικηθέντος, φονέα δὲ τὸν μὴ αἴτιον ψηφισθῆναι
 ἁμαρτία καὶ ἀσέβεια εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς νό-
 μους. καὶ οὐκ ἴσον ἔστι τὸν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς
 αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς γνω-
 ναι. ἢ μὲν γὰρ τούτου αἰτίασις οὐκ ἔχει νῦν τέλος,
 ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἔστι καὶ τῇ δίκη· ὅ τι δ' ἂν ὑμεῖς μὴ
 ὀρθῶς γνῶτε, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅποι ἂν ἀνευεγκῶν
 τις τὴν αἰτίαν ἀπολύσαιτο.

Ἐγὼ δέ, ὧ ἄνδρες, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω 7
 περὶ τῆς ἀπολογίας ἣν περ οἱ κατήγοροι περὶ τῆς
 κατηγορίας. οὗτοι (μὲν) γὰρ τὴν μὲν δίωξιν εὐσεβείας
 ἔνεκά φασι ποιεῖσθαι καὶ τοῦ δικαίου, τὴν δὲ κατη-
 γορίαν ἅπασαν πεποιήνται διαβολῆς ἔνεκα καὶ ἀπά-
 τῆς, ὅπερ ἀδικιώτατόν ἐστι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ
 οὐκ ἐλέγξαντες, εἴ τι ἀδικῶ, δικαίως με βούλονται

νικᾶσθαι] δικᾶσθαι N.

6. διωμοσίαι] δημόσιαι N. — αὐτὰ τὰ Ald.: αὐτὰ ταῦτα
 codd. — ὀρθῶς μὲν γὰρ] γὰρ, om. N. — τὸν τε διώκοντα
 R. Bk. et habet N: τὸν γε διώκ. cett. — αἰτιάσασθαι Bk.
 coll. 5, 89: αἰτιάσθαι Ald., qui add. vv. αἰτ. — ὀρθῶς, in
 codd. omissa. — νῦν uncis incl. R. coll. 5, 89. — ἂν ἀνε-
 νεγκῶν R. coll. 5, 89: ἂν ἐνεγκῶν (ἀνενεγκῶν NBk.). —
 αἰτίαν] ἁμαρτίαν or. 5.

7. εἴ τι Bk. coll. 9, 10: εἴ γ'. — διαβαλόντες Bait.:
 διαβαλλόντες Z, διαβάλλοντες v.

τιμωρεῖσθαι, ἀλλὰ διαβαλόντες, καὶ εἰ μηδὲν ἀδικῶ,
 8 ζημιῶσαι καὶ ἐξελάσαι ἐκ τῆς γῆς ταύτης. ἐγὼ δὲ
 ἀξιῶ πρῶτον μὲν περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀπο-
 κρίνεσθαι, καὶ διηγήσασθαι ἐν ὑμῖν τὰ γενόμενα
 πάντα· ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων ὧν οὗτοι κατηγοροῦ-
 σιν, ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις, βουλήσομαι ἀπολογήσα-
 σθαι. ἡγοῦμαι γὰρ μοι τιμὴν καὶ ὠφέλειαν αὐτὰ οἴ-
 σειν, τοῖς δὲ κατηγοροῖς καὶ τοῖς ἐπηρεάζουσιν
 9 αἰσχύνην· ἐπεὶ τοί γε καὶ δεινόν, ὧ ἄνδρες· ἵνα μὲν
 ἐξῆν αὐτοῖς, εἴ τι ἡδίκουν ἐγὼ τὴν πόλιν ἢ ἐν χορηγίᾳ
 ἢ ἐν ἄλλοις τισίν, ἀποφήνασι καὶ ἐξελέγξασιν ἄνδρα
 τε ἐχθρὸν τιμωρήσασθαι καὶ τὴν πόλιν ὠφελῆσαι,
 ἐνταῦθα μὲν οὐδεὶς πώποτε οἷός τε ἐγένετο αὐτῶν
 οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα ἐξελέγξαι ἀδικούντα τόνδε
 τὸν ἄνδρα τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον· ἐν δὲ τούτῳ τῷ
 ἀγῶνι, φόνου διώκοντες καὶ τοῦ νόμου οὕτως ἔχον-
 τος, εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κατηγορεῖν, μηχανῶνται ἐπ’
 ἐμοὶ λόγους ψευδεῖς συντιθέντες καὶ διαβάλλοντες
 τὰ εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ μὲν πόλει, εἴπερ ἀδικεῖται,
 κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας ἀπονέμουσιν, αὐτοὶ δὲ
 ὧν τὴν πόλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι, τούτων ἰδίᾳ ἀξιούσι
 10 δίκην λαμβάνειν. καίτοι αὐταὶ αἱ κατηγορίαι οὔτε
 χάριτος ἄξιαι οὔτε πίστεως. οὔτε γὰρ δὴ οἷ ἡ πόλις

8. ἀποκρίνεσθαι (h. e. ἀπολογεῖσθαι cf. 14. 18) ei. R.: κρίνεσθαι. — ἡδομένοις ἢ Ald. Bk. cf. 5, 32. — μοι om. pr. A.

9. δεινῶν pr. A. — ἐξῆ ABZM. — ἡδίκουν ἐγὼ NMr.: ἐγὼ ἡδίκουν. — τιμωρήσεσθαι codd.: em. Ald. — οἷός τε ἐγένετο] εὐρέθη ZM, num igitur: εὐρέθη αὐτῶν οὐδ’ οἷός τε ἐγένετο? — ἐξελέγξαι NMr.: ἐλέγξαι. — (πάν) μηχαν. Dobr. — ἐπ’ ἐμὲ omnes; sed cf. § 36. 48. — εἴπερ] εἰ μὲν omnes. — ὧν] ὧ codd. (ἐν ὧ R.). — τούτου ἰδίᾳ ABL (Bk.), τούτου ἰδὴ N, τουτουὶ δὴ MZ; τουτουὶ δὴ v. — 10. ἀξιούσι] num ἀξίαν? —

ἐλάμβανεν ἂν δίκην εἴ τι ἠδίκητο, ἐνταῦθα τὴν κατηγορίαν ποιεῖται, ὥστε χάριτος ἄξιον εἶναι τῇ πόλει· οὔτε ὅστις [οὐκ] ἄλλα κατηγορεῖ ἢ ἃ διώκει ἐν πράγματι τοιούτῳ, πιστεῦσαι δήπου αὐτῷ ἀξιωτέρον ἐστὶν ἢ ἀπιστῆσαι. ἐγὼ δὲ σχεδὸν ἐπίσταμαι τὴν ὑμετέραν γνώμην, ὅτι οὔτ' ἂν καταψηφίσαισθε οὔτ' ἂν ἀποψηφίσαισθε ἑτέρου τινὸς ἔνεκα μᾶλλον ἢ αὐτοῦ τοῦ πράγματος· ταῦτα γὰρ καὶ ὅσια καὶ δίκαια. ἄρξομαι δὲ ἐντεῦθεν.

Ἐπειδὴ χορηγὸς κατεστάθην εἰς Θαοργήλια καὶ 11
 ἔλαχον Παντακλέα διδάσκαλον καὶ Κεκροπίδα φυλὴν
 πρὸς τῇ ἑμαντοῦ, [τουτέστι τῇ Ἐρεχθίδι,] ἐχορήγουν
 ὡς ἄριστα ἐδυνάμην καὶ δικαιοτάτα. καὶ πρῶτον μὲν
 διδασκαλεῖον ἧ ἧν ἐπιτηδειότατον τῆς ἐμῆς οἰκίας
 κατεσκεύασα, ἐν ᾧπερ καὶ Διονυσίοις ὅτε ἐχορήγουν
 ἐδίδασκον· ἔπειτα τὸν χορὸν συνέλεξα ὡς ἐδυνάμην
 ἄριστα, οὔτε ζημιώσας οὐδένα οὔτε ἐνέχυρα βία φέ-
 ρων οὔτ' ἀπεχθανόμενος οὐδενί, ἀλλ' ὥσπερ ἂν ἠδι-
 στα καὶ ἐπιτηδειότατα ἀμφοτέροις ἐγίγνετο, ἐγὼ μὲν
 ἐκέλευον καὶ ἡτούμην, οἱ δ' ἐκόντες καὶ βουλόμενοι
 ἔπεμπον. ἐπεὶ δὲ ἦγον οἱ παῖδες, πρῶτον μὲν μοι 12

οὐκ del. R. Bk. Mr., οὐν Dobs. Turr. — ὅτι οὔτ' Turr.:
 ὅτι οὐκ. — καταψηφίσαισθε et ἀποψηφίσαισθε Bk.: κατα-
 ψηφίσθησθε (— εσθε N et pr. A) et ἀποψηφίσθησθε. — ἐτέ-
 ρου τινὸς] ἐτέρου pr. A, om. pr. M. — ὅσια καὶ δίκαια
 NMr.: δίκ. καὶ ὅσια.

11. ἔλαχον] ἔλεγχον N. — Παντ.] cf. Harpocr. s. v. δι-
 δάσκαλος: Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ „ἔλαχόν“ φησι „Παν-
 τακλέα διδάσκαλον.“ — post ἑμαντοῦ in A XII litterae
 erasae, et deinde πρὸς τῇ ἐμ. repetitum punctis notatum
 est. — τουτέστι τῇ Ἐρεχθίδι] scholium hoc esse (cf. § 13)
 iam R. suspicatus est. — διδασκάλιον N. — ἧ ἧν Bk.: ἧν
 codd., ἧ Ald. — ἡτούμην ci. Bk. (Turr.): ἡγουμην.

ἀσχολία ἦν παρεῖναι καὶ ἐπιμελεῖσθαι· ἐτύγγανε γάρ
 μοι πράγματα ὄντα πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον, ἃ
 ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἐποιούμην, ἐπειδὴ περ εἰσήγγειλα,
 ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀποδείξαι τῇ βουλῇ καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις Ἀθηναίοις. ἐγὼ μὲν οὖν τούτοις προσεῖχον τὸν
 νοῦν, κατέστησα δὲ ἐπιμελεῖσθαι, εἴ τι δέοι τῷ χορῶ,
 Φανόστρατον, δημότην μὲν τουτωνὶ τῶν διωκόντων,
 κηδεστήν δ' ἐμαυτοῦ, ᾧ ἐγὼ δέδωκα τὴν θυγατέρα,
 13 καὶ ἠξίουσιν αὐτὸν (ὥς) ἄριστα ἐπιμελεῖσθαι· ἔτι δὲ
 πρὸς τούτῳ δύο ἄνδρας, τὸν μὲν Ἐρεχθίδος Ἀμυνίαν,
 143 ὃν αὐτοὶ οἱ φυλέται ἐψηφίσαντο | συλλέγειν καὶ ἐπι-
 μελεῖσθαι τῆς φυλῆς ἐκάστοτε, δοκοῦντα χρηστὸν
 εἶναι, τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος, ὅσπερ ἐκάστοτε
 εἶωθε ταύτην τὴν φυλὴν συλλέγειν· ἔτι δὲ τέταρτον
 Φίλιππον, ᾧ προσετέτακτο ὠνεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν
 εἴ τι φράξοι ὁ διδάσκαλος ἢ ἄλλος τις τούτων, ὅπως
 (ὥς) ἄριστα χορηγοῖντο οἱ παῖδες καὶ μηδενὸς ἐνδεεῖς
 εἶεν διὰ τὴν ἐμὴν ἀσχολίαν. καθειστήκει μὲν (οὖν)
 14 ἡ χορηγία οὕτω. καὶ τούτων εἴ τι ψεύδομαι προφά-
 σεως ἔνεκα, ἔξεστι τῷ κατηγορῶ ἐξελέγξαντι ἐν τῷ
 ὑστέρῳ λόγῳ ὅ τι ἂν βούληται εἰπεῖν· ἐπεὶ τοι οὕτως
 ἔχει, ᾧ ἄνδρες· πολλοὶ τῶν περιεστώτων τούτων τὰ
 μὲν πράγματα ταῦτα πάντα ἀκριβῶς ἐπίστανται, καὶ
 τοῦ ὄρκωτοῦ ἀκούουσι, καὶ ἐμοὶ προσέχουσι τὸν νοῦν
 ἅττα ἐγὼ ἀποκρίνομαι, οἷς ἐγὼ βουλοίμην ἂν δοκεῖν

13. Ἀμυνιανόν NA, Ἀμηνόν B. — εἶωθεν NA. num
 igitur εἶωθεν ἐκάστοτε? ceterum nomen huius viri post
 Κεκρ. intercidisse iure S. suspic. — οὖν addi iubet R.

14. ἔνεκα in marg. habet pr. A. — ἐξελέγξαι v. (ἐλέγ-
 ξαι ZM). contra εἰπεῖν del. Dobr. (εἰπών? S.). malim au-
 tem μ' εἰπεῖν. — βουλοίμην Dobr.: ἐβουλοίμην.

αὐτός τε εὐορκος εἶναι καὶ ὑμᾶς τάληθῆ λέγων πείσαι
 ἀποψηφίσασθαι μου. πρῶτον μὲν οὖν ἀποδείξω ὑμῖν 15
 ὅτι οὔτε ἐκέλευσα πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρμακον οὔτ'
 ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα καὶ οὐδὲ παρῆν ὅτ' ἔπιεν. καὶ
 οὐ τούτου ἔνεκα ταῦτα (οὔτω) σφόδρα λέγω, ὡς ἐμαυ-
 τὸν ἔξω αἰτίας καταστήσω, ἕτερον δέ τινα εἰς αἰτίαν
 ἀγάγω· οὐ δῆτα ἔγωγε, πλὴν γε τῆς τύχης, ἥπερ
 οἶμαι καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἀνθρώπων αἰτία ἐστὶν ἀπο-
 θανεῖν· ἦν οὔτ' ἂν ἐγὼ οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς οἶός τ'
 ἂν εἶη ἀποτρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι ἦντινα δεῖ ἐκάστῳ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μεμαρτύρηται μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες, περὶ τοῦ 16
 πράγματος ἃ ἐγὼ ὑμῖν ὑπεσχόμην· ἐξ αὐτῶν δὲ
 τούτων χρὴ σκοπεῖν ἃ τε οὔτοι διωμόσαντο καὶ ἃ
 ἐγὼ, πότεροι ἀληθέστερα καὶ εὐορκότερα. διωμόσαντο
 δὲ οὔτοι μὲν ἀποκτεῖναί με Διόδοτον βουλευόμενα
 τὸν θάνατον, ἐγὼ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι, μήτε χειρὶ ἐργα-
 σάμενος μήτε βουλευσας. αἰτιῶνται δὲ οὔτοι μὲν ἐκ 17
 τούτων ὡς οὔτος ἐκέλευσε πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρ-
 μακον ἢ ἠνάγκασεν ἢ ἔδωκεν· ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν τού-
 των ὧν αἰτιῶνται οὔτοι ἀποφανῶ ὅτι οὐκ ἔνοχός

15. πιεῖν τὸν παῖδα N (cf. § 17): τὸν παῖδα πιεῖν. — καὶ οὐδὲ R. S. (Ep. cr.): οὔτε ZM Bk., καὶ οὔτε ABN et v. ante Bk. — ἔπιεν mal. W. — οὔτω σφόδρα ci. R. — ἀγαγεῖν A pr.; ἀγαγὼν M. — ἢ οὐ δῆτα N. — ἀποτρέψαι Dobr.: ἀποστρέψαι. — post ἐκάστῳ intercidisse videtur καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες; cf. ad 5, 61.

16. διωμόσαντο δὲ] δ. μὲν ZM, δ. γὰρ Ald. — ἐργασάμενος Dobr. (ἐργασάμενον Valek.) coll. Andoc. 1, 94: ἀράμενος codd. Bk., ἀράμενον. nisi, quod idem Dobr. ci., χεῖρα ἀράμενος fuit. — βουλευσας NA Bk.: βουλεύσαι.

17. ἐκέλευσε Bait.: κελεύσειε. — ἀποφανῶ N. num ἀπο-

εἰμι. οὔτε γὰρ ἐκέλευσα οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα·
καὶ ἔτι προστίθῃμι αὐτοῖς ὅτι οὐδὲ παρεγενόμενῃ πί-
νοντι. καὶ εἴ φασιν ἀδικεῖν εἴ τις ἐκέλευσεν, ἐγὼ
οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἐκέλευσα. καὶ εἴ φασιν ἀδικεῖν
εἴ τις ἠνάγκασεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἠνάγκασα.
καὶ εἰ τὸν δόντα τὸ φάρμακόν φασιν αἴτιον εἶναι,
18 ἐγὼ οὐκ αἴτιος· οὐ γὰρ ἔδωκα. αἰτιάσασθαι μὲν οὖν
καὶ καταψεύσασθαι ἕξῃστι τῷ βουλομένῳ· αὐτὸς γὰρ
ἕκαστος τούτου κρατεῖ· γενέσθαι μέντοι τὰ μὴ γενό-
μενα καὶ ἀδικεῖν τὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐκ ἐν τοῖς τού-
των λόγοις ἠγοῦμαι εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ δικαίῳ καὶ ἐν
τῷ ἀληθεῖ. ὅποσα μὲν γὰρ λάθρα πράττεται καὶ ἐπὶ
θανάτῳ βουλευθέντα, ὧν μὴ εἰσι μάρτυρες, ἀνάγκη
περὶ τῶν τοιούτων ἕξ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν τε τοῦ
κατηγόρου καὶ τοῦ ἀποκρινομένου τὴν διάγνωσιν
ποιεῖσθαι καὶ θηρεῦειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν
τὰ λεγόμενα, καὶ εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ σάφα εἰδότας
19 ψηφίζεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων· ὅπου δὲ πρῶτον
μὲν αὐτοὶ οἱ κατήγοροι ὁμολογοῦσι μὴ ἐκ προνοίας
μηδ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θάνατον τῷ παιδί,
ἔπειτα τὰ πραχθέντα φανερώς ἅπαντα πραχθῆναι
καὶ ἐναντίον μαρτύρων πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν καὶ παί-
δων, καὶ ἐλευθέρων καὶ δούλων, ἕξ ὧν περὶ καὶ εἴ
τίς τι ἠδίκηκε, φανερώτατος ἂν εἴη, καὶ εἴ τις μὴ
ἀδικοῦντα αἰτιῶτο, μάλιστα ἂν ἐξελέγχοιτο.

φαίνω? — οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα Dobr. (Turr. Mr.):
οὔτ' ἔδωκα οὔτ' ἠνάγκασα. — ἔτι] ἐπὶ NABM. cf. 3 β 10.
— ὅτι οὐδέ] ὅτι οὐ. cf. 15; Dem. 19, 45, quem locum comp.
W. — νν. ἐκέλευσεν — εἴ τις ex solo A add. Bk.

18. ἐν τῷ ἀληθεῖ] ἐν om. N. — λάθρα ser.: λάθρα.

19. τίς τι NA Bk.: τίς τοι ZM, τίς v. — τ' ἂν εἴη N.
num igitur γ' ἂν εἴη? — μάλιστα ἂν S. Turr.: μάλιστα.

Ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι, ὡς ἄνδρες, ἀμφοτέρω καὶ 20
 τῆς γνώμης τῶν ἀντιδίκων καὶ οἷω τρόπῳ ἔρχονται
 ἐπὶ τὰ πράγματα. ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐδὲν ὁμοίως οὗτοί
 τε πρὸς ἐμὲ πράττουσι καὶ ἐγὼ πρὸς τούτους. ἔλεξε 21
 μὲν γὰρ Φιλοκράτης οὗτος ἀναβάς εἰς τὴν ἡλιακὴν
 τὴν τῶν θεσμοθετῶν, τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ παῖς ἐξεφέρετο,
 ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ,
 φάρμακον ἀναγκάσας πιεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὗτος ταῦτα
 ἔλεγεν, ἀναβάς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς
 δικασταῖς ἔλεξα ὅτι τὸ μὲν ὅλον οὐ δικαίως αὐτὸν
 προκαθισταίη Φιλοκράτης κατηγορῶν καὶ διαβάλλων
 εἰς τὸ δικαστήριον, μελλόντων ἔσεσθαι μοι ἀγώνων
 πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον αὔριον καὶ τῇ ἔννῃ, ὧν-
 περ ἔνεκα τοὺς λόγους τούτους | λέγοι· ἃ μέντοι αἰ- 22
 τιῶτο καὶ διαβάλλοι, ῥαδίως ἐξελεγχθῆσοιτο ψευδός- 144
 μενος. εἶεν γὰρ οἱ συνειδότες πολλοί, καὶ ἐλεύθεροι
 καὶ δοῦλοι, καὶ νεώτεροι καὶ πρεσβύτεροι, σύμπαντες
 πλείους ἢ πεντήκοντα, οἳ τοὺς τε λόγους τοὺς λε-
 χθέντας περὶ τῆς πόσεως τοῦ φαρμάκου καὶ τὰ πρα-
 χθέντα καὶ τὰ γενόμενα πάντα ἠπίσταντο. καὶ εἶπόν 23
 τε ταῦτα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ προὔκαλούμην αὐ-

21. ἡλιακὴν] ἡλιαίαν Taylor. — τὸ μὲν ὅλον κτέ.] τὸν
 μὲν νόμον οὐ δίκαιον οὐ (οὐ om. pr. A) προκαθῆσθαι εἰ
 (sed προκαθισταίη N) Φιλ. κτέ. codd. Coniecturas virorum
 doctorum, qui omnes adhuc τὸν μὲν νόμον retinuerunt (nisi
 quod Emp. τῶν μ. νόμων οὐ δίκαιος προκαθῆσθαι εἶη, pro-
 posuit) enumerare longum est. S. nunc: τὸν μ. ν. οὐ δί-
 καιον εἰ προφασίζεται Φ. — ἔσεσθαι] ἔσεσθε N. — πρὸς]
 πρὸ N. — αὔριον καὶ τῇ ἔννῃ ex conii. R. Turr.: αὔριον
 τῇ ἔννῃ (ἔννῃ) v., αὔριον καὶ ἔννῃ Mr. — λέγοι NMr.: λέγει.

22. εἶεν NMr.: εἰσί. — οἱ σύμπαντες e conii. R. rec.
 Mr. — τὰ γενόμενα ei. R.: τὰ λεγόμενα. — ἐπίσταντο vel
 ἐπίστανται mal. Mr.

τὸν εὐθύς τότε, καὶ αὐθις τῇ ὑστεραίᾳ ἐν τοῖς αὐτοῖς
δικασταῖς, καὶ ἰέναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας ὀπό-
σους βούλοιο ἐπὶ τοὺς παραγενομένους, λέγων αὐτῷ
ὀνόματι ἕκαστου, (καὶ) τούτους ἐρωτᾶν καὶ ἐλέγχειν,
τούς μὲν ἐλευθέρους ὡς χρῆ τούς ἐλευθέρους, οἱ
σφῶν (τ' αὐτῶν) ἔνεκα καὶ τοῦ δικαίου ἔφραζον ἂν
τάληθῆ καὶ τὰ γενόμενα, τοὺς δὲ δούλους, εἰ μὲν
αὐτῷ ἐρωτῶντι τάληθῆ δοκοῖεν λέγειν, εἰ δὲ μή,
ἔτοιμος εἶην διδόναι βασανίζειν τούς τε ἑμμαντοῦ
πάντας, καὶ εἰ τινὰς τῶν ἀλλοτριῶν κελεύοι, ὠμολό-
24 γουον πείσας τὸν δεσπότην παραδώσειν αὐτῷ βασ-
ανίζειν τρόπῳ ὁποῖῳ βούλοιο. καὶ ταῦτα ἑμοῦ προ-
καλουμένου καὶ λέγοντος ἐν τῷ δικαστηρίῳ, οὗ καὶ
αὐτοὶ οἱ δικασταὶ καὶ ἕτεροι ἰδιῶται πολλοὶ μάρ-
τυρες παρῆσαν, οὔτε τότε παραχρηῖμα οὔτε ὑστερον
ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ οὐδεπώποτε ἠθέλησαν ἐλθεῖν ἐπὶ
τοῦτο τὸ δίκαιον, εὖ εἰδότες ὅτι οὐκ ἂν τούτοις κατ'
ἑμοῦ ἔλεγχος ἐγίγνετο οὗτος, ἀλλ' ἑμοὶ κατὰ τούτων
25 ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἠτιῶντο. ἐπίστασθε
δέ, ὧ ἄνδρες, ὅτι αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ ἰσχυρόταται καὶ
μέγισταί εἰσι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἔλεγχοι ἐκ τού-
των σαφέστατοι καὶ πιστότατοι περὶ τοῦ δικαίου,
ὅπου εἶεν μὲν ἐλεύθεροι πολλοὶ οἱ συνειδότες, εἶεν

23. αὐτῷ ὀνόματι codd. et defend. Turr. coll. § 40: αὐ-
τῶν ὀνομαστί cum R. Bk., αὐτῷ ὀνομαστί Mr. — καὶ ante
τούτους addi mal. S. — τ' αὐτῶν add. S., αὐτῶν R. —
διδόναι post ἔφραζον ἂν add. NABZM (δηλονότι W.). —
ἔτοιμος εἶην Taylor. Bk.: ἔτοιμος εἶεν A pr., ἔτοιμοι εἶεν
ABZM, ἔτοιμός εἰμι NMr., ἔτοιμοι σταῖεν Ald., ἔτοιμος εἶ-
ναι Dobr. — vv. τούς τε ἑμ. — βασανίζειν add. NABk. —
κελεύει NA (Bk. in Add., Mr.).

25. μὲν ἐλεύθεροι NMr.: ἐλεύθ. μὲν. —

δὲ δοῦλοι, καὶ ἐξείη μὲν τοὺς ἐλευθέρους ὄρκοις καὶ
πίστεσιν ἀναγκάζειν, ἃ τοῖς ἐλευθέροις μέγιστα καὶ
περὶ πλείστου ἐστίν, ἐξείη δὲ τοὺς δούλους ἐτέραις
ἀνάγκαις, ὑφ' ὧν καὶ ἦν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι
κατειπόντες, ὅμως ἀναγκάζονται τάληθῆ λέγειν· ἡ
γὰρ παροῦσα ἀνάγκη ἐκάστῳ ἰσχυροτέρα ἐστὶ τῆς
μελλούσης ἔσεσθαι. εἰς πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα 26
προῦκαλεσάμην τούτους, καὶ ἐξ ὧν γε χρῆ ἄνθρω-
πον ὄντα τάληθῆ καὶ τὰ δίκαια πυνθάνεσθαι, ἐξῆν
αὐτοῖς [πυνθάνεσθαι], καὶ πρόφασις οὐδεμία ὑπελεί-
πετο. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων καὶ ἀδικῶν,
ὡς οὗτοί φασι, ἔτοιμος ἦν αὐτοῖς κατ' ἐμαντοῦ
παρέχειν ἔλεγχον τὸν δικαιοτάτον· οἱ δ' αἰτιώμενοι
καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλου-
τες ἐλέγχειν εἴ τι ἠδικοῦντο. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τούτων 27
προκαλουμένων μὴ ἠθέλησα τοὺς παραγενομένους
ἀποφῆναι, ἢ θεράποντας ἐξαιτοῦσι μὴ ἠθελον ἐκδι-
δόναι, ἢ ἄλλην τινὰ πρόκλησιν ἔφευγον, αὐτὰ ἄν
ταῦτα μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ ἐποιοῦντο ὅτι
ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία· ἐπεὶ δ' ἐμοῦ προκαλουμένου
οὗτοι ἦσαν οἱ φεύγοντες τὸν ἔλεγχον, ἐμοὶ δήπου
δίκαιον κατὰ τούτων τὸ αὐτὸ τοῦτο τεκμήριον γενέ-
σθαι ὅτι οὐκ ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία ἢν αἰτιῶνται κατ'

ἐξείη μὲν N: ἐξείημεν cett. cod. — ἐξείη δὲ N: ἐξείημεν
δὲ cett. cod.

26. πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα] πᾶν τ. ἐ. τ. AN, πᾶν τ.
ἐ. πάντα ZM, πᾶν τοίνυν ἐγὼ v. — γε] σε AB, om. ZM. —
αὐτοῖς πυνθάνεσθαι] pro πυνθ. καὶ πρό A pr. aliud quid
habebat.

27. ἀποφῆνασθαι pr. A. — ἢ θεράποντας Bk.: θερά-
ποντας A, θεράποντας cett. cod., θεράπ. ἢ v. — ἔφευγεν
N. — ἡ αἰτία] om. ἡ AB.

- 28 ἐμοῦ. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε, ὧ ἄνδρες, ὅτι εἰ μὲν
τούτοις ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες οἱ παρα-
γενόμενοι, αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις ἐχρῶντο
καὶ πίστιν ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τοὺς μάρ-
τυρας τοὺς καταμαρτυροῦντας· τῶν αὐτῶν δὲ τού-
των μαρτυρούντων, ἃ μὲν ἐγὼ λέγω, ἀληθῆ εἶναι, ἃ
δὲ οὗτοι λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ, τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς
(ἐμοὶ) μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς διδάσκουσι, τοῖς
δὲ λόγοις οἷς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς φασί
χρηῖται, οὓς ἐγὼ εἰ ἔλεγον ἄνευ μαρτύρων, ψευδεῖς
29 ἂν κατηγόρουν εἶναι. καίτοι δεινὸν εἰ οἱ αὐτοὶ μάρ-
τυρες τούτοις μὲν ἂν μαρτυροῦντες πιστοὶ ἦσαν, ἐμοὶ
δὲ μαρτυροῦντες ἀπιστοὶ ἔσονται. καὶ εἰ μὲν πάνυ
μὴ παρεγένοντο μάρτυρες, ἐγὼ δὲ παρειχόμην, ἢ τοὺς
παραγενομένους μὴ παρειχόμην, ἑτέρους δὲ τινάς,
εἰκότως ἂν οἱ τούτων λόγοι πιστότεροι ἦσαν τῶν
ἐμῶν μαρτύρων· ὅπου δὲ μάρτυράς τε ὁμολογοῦσι
παραγενέσθαι, καὶ ἐγὼ τοὺς παραγενομένους παρέ-
χομαι, (καὶ) εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καὶ αὐ-
τὸς ἐγὼ καὶ οἱ μάρτυρες ἅπαντες φανεροί ἔσμεν λέ-
γοντες ἅπερ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς, πόθεν χρῆ, ὧ ἄνδρες,
145 ἢ τἀληθῆ πιστὰ ἢ τὰ | μὴ ἀληθῆ ἀπίστα ποιεῖν ἄλ-
30 λοθεν ἢ ἐκ τῶν τοιούτων; ὅπου μὲν γὰρ λόγῳ τις
διδάσκει περὶ τῶν πραχθέντων, μάρτυρας δὲ μὴ
παρέχοιτο, μαρτύρων ἂν τις τοὺς λόγους τούτους

28. μαρτυρούντων N et pr. A (Bk.): καταμαρτυρούντων.
— ἐμοὶ auctore R. add. Bk.

29. μάρτυρες τούτ. μὲν NMr.: μὲν μάρτ. τούτοις. —
μὴ παρειχόμην] μὴ παρεσχόμην N, μὴ παρευχόμην A, μὴ
παρεχόμην M Ald. — (καὶ) εὐθύς ex conit. R. Turr. —
ἅπαντες NMr.: πάντες.

30. διδάσκει A corr., B, Ald. — num τοὺς τούτου λόγους? —

ἐνδεεῖς φαίη εἶναι· ὅπου δὲ μάρτυρας μὲν παρέχοιτο, τεκμήρια δὲ ἀνὰ τοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια μὴ ἀποφαίνονται, ταῦτ' ἂν τις ἔχοι εἰπεῖν, εἰ βούλοιο. ἐγὼ 31 τοίνυν τοὺς τε λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίνω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα, καὶ τεκμήρια ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις δύο τῶ μεγίστω καὶ ἰσχυροτάτῳ, τούτους μὲν αὐτοὺς τε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἐξελεγκομένους καὶ ὑπ' ἐμοῦ, ἐμὲ δὲ ὑπὸ τε τούτων καὶ ὑπὸ ἔμαντοῦ ἀπολυόμενον· ὅπου γὰρ ἐμοῦ ἐθέλοντος 32 ἐλέγχεσθαι περὶ ὧν ἠτιῶντο οὗτοι μὴ ἤθελον ἐλέγχειν (εἴ τι) ἠδικοῦντο, ἐμὲ μὲν δήπου ἀπέλυον, αὐτοὶ δὲ κατὰ σφῶν αὐτῶν μάρτυρες ἐγένοντο ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἠτιῶντο. καίτοι εἰ πρὸς τοῖς ἔμαντοῦ μάρτυσι τοὺς ἀντιδίκους αὐτοὺς μάρτυρας παρέχομαι, ποῦ ἔτι ἐλθόντα δεῖ ἢ πόθεν ἀποδείξαντα τῆς αἰτίας ἀπολελεύσθαι;

Ἦγοῦμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ 33 ἀποδεδειγμένων, ὧ ἄνδρες, δικαίως ἂν μου ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς, καὶ ἐπίστασθαι ἅπαντας ὅτι οὐδὲν μοι προσήκει τῆς αἰτίας ταύτης. ἵνα δ' ἔτι καὶ ἄμεινον μάθητε, τούτου ἔνεκα πλείω λέξω, καὶ ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγοροὺς τούτους ἐπιφοροτάτους ὄντας καὶ ἀσεβεστάτους ἀνθρώπων, καὶ ἀξίους οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν καὶ

μὲν παρέχοιτο et ἀποφαίνονται ABZM. — ἀνὰ τοῖς R.: αὐτοῖς.

31. δύο A Turr., cf. 5, 49.

32. ἐμοῦ ἐθέλ. ἐλέγχ. NMr.: ἐθ. ἐλ. ἐμοῦ. — νν. οὗτοι μὴ — ἠτιῶντο om. N. — εἴ τι ἠδικοῦντο] ἠδίκουν καὶ. (αδικοῦντα S.; cf. § 26).

33. καὶ τῶν ἄλλ. πολ. πάντων scripsi: πάντων καὶ τ. ἄλλ. πολιτῶν.

τῶν ἄλλων πολιτῶν πάντων τῆς δίκης ἕνεκα ταυ-
 34 τησί. Οὗτοι γὰρ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἀπέθανεν
 ὁ παῖς, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἢ προέκειτο, οὐδ' αὐτοὶ
 ἠξίουσι αἰτιᾶσθαι ἐμὲ οὐδ' ἀδικεῖν ἐν τῷ πράγματι
 τούτῳ οὐδέν, ἀλλὰ συνῆσαν ἐμοὶ καὶ διελέγοντο·
 τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐξεφέρετο ὁ παῖς, ταύτῃ δὴ
 πεπεισμένοι ἦσαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, καὶ
 παρεσκευάζοντο αἰτιᾶσθαι καὶ προαγορεύειν εἴρ-
 γεσθαι τῶν νομίμων. τίνες οὖν ἦσαν οἱ πείσαντες
 αὐτούς; καὶ τίνος ἕνεκα καὶ πρόθυμοι ἐγένοντο
 πείσαι [αὐτούς]; δεῖ γὰρ με καὶ ταῦτα ὑμᾶς διδάξαι.
 35 κατηγορήσειν ἔμελλον Ἀριστίωνος καὶ Φιλίνου καὶ
 Ἀμπελίνου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τῶν θεσμοθετῶν,
 μεθ' οὓπερ συνέκλεπτον, περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν
 βουλήν. καὶ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν πεπραγμένων οὐδε-
 μία ἦν ἐλπίς ἀποφεύξεσθαι — τοιαῦτα γὰρ ἦν τὰ ἡδι-
 κημένα —· πείσαντες δὲ τούτους ἀπογράφεσθαι καὶ
 προαγορεύειν ἐμοὶ εἴργεσθαι τῶν νομίμων, ἠγγήσαντο
 ταύτην σφίσι βίβασθαι σωτηρίαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν
 36 πραγμάτων ἀπάντων. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπει-
 δάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νο-
 μίμων· καὶ οὗτ' ἂν ἐγὼ οἶός τ' ἦν ἐπεξελεθεῖν εἴργο-
 μενος τῶν νομίμων, ἐκεῖνοί τε ἐμοῦ τοῦ εἰσαγγεί-
 λαντος καὶ ἐπισταμένου τὰ πράγματα μὴ ἐπεξιόντος
 ῥαδίως ἔμελλον ἀποφεύξεσθαι καὶ δίκην οὐ δώσειν
 ὑμῖν ὧν ἠδίκησαν. καὶ τοῦτο οὐκ ἐπ' ἐμοὶ πρώτων

34. ὑστέρᾳ N. — ταύτῃ] ταυτί ABZM. — post πεπεισμ.
 ἦσαν v. τίνες additur, quod del. Dobr. (Turr. Mr.). — καὶ
 ante πρόθυμ. deleri mal. R.

35. αὐτοῖς ante ἐλπίς iterat A pr. — γὰρ Bait.: ἄρ'. —
 καὶ προαγορ. εἴργ. τῶν νομ.] haec Dobreo suspecta sunt.

ἐμηχανήσαντο Φιλῖνος καὶ οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
 Λυσιστράτῳ πρότερον, ὡς αὐτοὶ ὑμεῖς ἠκούσατε.
 καὶ οὗτοι τότε μὲν πρόθυμοι ἦσαν ἀπογράφεσθαι 37
 με εὐθὺς τῇ ὑστεραία ἣ ὁ παῖς ἐθάπτετο, πρὶν τὴν
 οἰκίαν καθᾶραι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, αὐτὴν
 ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἔμελλεν ὁ πρῶ-
 τος ἐκείνων κριθῆσεσθαι, ὅπως μηδὲ καθ' ἐνὸς αὐ-
 τῶν οἶός τε γενοίμην ἐπεξελεθεῖν μηδ' ἐνδειξαι τῷ
 δικαστηρίῳ τὰ δίκήματα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ὁ βασι- 38
 λεὺς τοὺς τε νόμους ἀνέγνω, καὶ (τὸν) χρόνον ἀπέ-
 δεῖξεν ὅτι οὐκ ἐγκωροίη ἀπογράφασθαι καὶ τὰς κλή-
 σεις καλεῖσθαι ὅσας ἔδει, καὶ ἐγὼ τοὺς ταῦτα μηχα-
 νωμένους εἰσάγων εἰς τὸ δικαστήριον εἶλον ἅπαντας,
 καὶ ἐτιμήθη αὐτοῖς ὧν ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὗτοι
 ὧν ἕνεκα ἐλάμβανον χρήματα οὐδὲν αὐτοῖς οἰοί τε
 ἦσαν ὠφελῆσαι, τότε δὴ προσιόντες | αὐτῷ τ' ἐμοὶ 146
 καὶ τοῖς φίλοις ἐδέοντο διαλλαγήναι, καὶ δίκην ἔτοι-
 μοι ἦσαν δίδοναι τῶν ἡμαρτημένων. καὶ ἐγὼ πει- 39
 σθεῖς ὑπὸ τῶν φίλων διηλλάγην τούτοις ἐν τῇ πόλει
 ἐναντίον μαρτύρων, οἵπερ διήλλαττον ἡμᾶς πρὸς
 τῷ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ μετὰ τοῦτο συνῆσάν μοι
 καὶ διελέγοντο ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν

37. τότε μὲν πρόθυμοι NMr.: μὲν πρόθ. τότε. — ὑστε-
 ραία ἣ ἣ Bait. cf. Turr. ad Lys. 19, 22. — καθῆραι S. —
 ἐνδειξαι] ἐπιδειξαι?

38. χρόνος A (Turr.), χρόνον M Ald. cf. 45. (τὸν)
 χρόνον ci. Mr. — ἀπέδειξεν ὅτι Dobr. Mr.: ἀπέδειξε τί
 NAM (Turr.), ἀπέδειξεν τί BZ (Bk.). — αὐτοῖς οἰοί τε
 κτέ.] αὐτοὺς rescribere in promptu est.

39. ἐν τῇ πόλει] ἐν Διπολείοις Scheibe coll. Harp.:
 Διπόλια· ἐορτή τις ἦν Ἀθήνησι τὰ Διπόλια· A. ἐν τῷ
 περὶ τοῦ χορευτοῦ. Tempus sane Diipoliorum convenit, sed
 nisi erravit Harp. (exstat Δ. or. 2 δ 8), de extrema potius

τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ, ἐν τῇ σφετέρῳ αὐτῶν καὶ ἐτέρωθι παν-
 40 ταχοῦ. τὸ τελευταῖον, ᾧ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες, Φιλο-
 κράτης αὐτὸς οὐτοσί ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐναντίου
 τῆς βουλῆς, ἐστὼς μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπτό-
 μενος ἐμοῦ διελέγετο, ὀνόματι οὗτος ἐμὲ προσα-
 γορεύων, καὶ ἐγὼ τοῦτον, ὥστε δεινὸν δόξαι εἶναι
 τῇ βουλῇ, ἐπειδὴ ἐπύθετο προειρημένον μοι εἶργε-
 σθαι τῶν νομίμων ὑπὸ τούτων, οὓς ἐώρα μοι τῇ
 41 προτεραία συνόντας καὶ διαλεγομένους. σκέψασθε
 δὲ καὶ μοι μνήσθητε, ᾧ ἄνδρες· ταῦτα γὰρ οὐ μόνου
 μάρτυσιν ὑμῖν ἀποδείξω, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν
 ἔργων ἃ τούτοις πέπρακται ῥαδίως γνώσεσθε ὅτι
 ἀληθῆ λέγω. καὶ πρῶτον (μὲν) ἃ τοῦ βασιλέως κα-
 τηγοροῦσι καὶ διὰ τὴν ἐμὴν σπουδὴν οὐ φασιν ἐθέ-
 λειν αὐτὸν ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην, τοῦτο δὲ κατ'
 αὐτῶν τούτων ἔσται τεκμήριον ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγου-
 42 σιν. ἔδει μὲν γὰρ τὸν βασιλέα, ἐπειδὴ ἀπεγράψατο,
 τρεῖς προδικασίας ποιῆσαι ἐν τρισὶ μῆσιν, τὴν δίκην
 δ' εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί, ὥσπερ νυνὶ· τῆς δ' ἀρχῆς
 αὐτῷ λοιποὶ δύο μῆνες ἦσαν, Θαρρηλιῶν καὶ Σκιρο-
 φοριῶν. καὶ οὗτ' εἰσάγειν δήπου οἴος τ' ἂν ἦν ἐφ'

parte orationis, quam mancam esse satis patet, cogitandum
 erit. — καὶ ἐν τῇ σφ. ἐαυτῶν N. — ἐτέρωθι AMald.

40. οὗτος NMr.: ὁ τοιοῦτος. an οὗτος τε? (οὕτως αὐτός
 τ' W.) — ἐπειδὴ ... A, εἶργεσθαι sine μοι A pr.; fuit igitur
 ἐπειδὴ μοι. μοι εἶργεσθαι NMr.: εἶργεσθαί μοι cett. — προ-
 τεραία Turr.: προτέρῳ. — ante § 41 intercidisse ΜΑΡΤΥΡΕΣ
 susp. S.

41. μὲν post πρῶτον add. Dobr. — ἐθέλειν αὐτὸν NMr.:
 αὐτὸν ἐθέλειν. — τοῦτο δὴ Bait. — λέγουσι N.

42. εἰ δὴ ἀπεργ. W. — προδικασίας] cf. Poll. 8, 24:
 προδικασία ὡς Ἀντιφῶν. προδιαδικασίας NA, προδικασίας
 A pr. (Bk.); διαδικασίας v. — γαρρηλιῶν AB. — Σκιρο-
 φοριῶν NABMr.: Σκιροφοριῶν. — οἴος τ' ἂν ἦν] οἴος

εαυτοῦ, οὔτε παραδοῦναι φόνου δίκην ἔξεστιν, οὐδὲ
 παρέδωκεν οὐδείς πώποτε βασιλεὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.
 ἦν τινα οὖν μήτε εἰσάγειν μήτε παραδοῦναι ἐξῆν
 αὐτῶ, οὐδ' ἀπογράφεσθαι ἡξίου παρὰ τοὺς ὑμετέ-
 ρους νόμους. καὶ ὅτι οὐκ ἀδικεῖ αὐτούς, μέγιστον 43
 σημεῖον· Φιλοκράτης γὰρ οὐτοσί ἐτέρους (μὲν) τῶν
 ὑπευθύνων ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει, τούτου δὲ τοῦ
 βασιλέως, ὃν φασὶ δεινὰ καὶ σχέτλια εἰργάσθαι, οὐκ
 ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνας. καίτοι τί ἂν
 ὑμῖν τούτου μείζον τεκμήριον ἀποδείξειμι, ὅτι οὐκ
 ἡδικεῖτο οὐθ' ὑπ' ἐμοῦ οὐθ' ὑπ' ἐκείνου; ... ἐπειδὴ 44
 γὰρ οὐτοσί ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν, ἐξὸν αὐτοῖς ἀπὸ
 τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρξαμένοις τοῦ Ἑκατομβαιῶνος
 μηνὸς τριάκονθ' ἡμέρας συνεχῶς τούτων ἢ τινι
 ἐβούλοντο ἀπογράφεσθαι, ἀπεγράφοντο οὐδεμιᾶ· καὶ
 αὐτίς τοῦ Μεταγειτνιαῶνος μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης
 ἡμέρας ἀρξαμένοις ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι ἢ τινι
 ἐβούλοντο, οὐδ' αὖ ἐνταῦθα ἀπεγράψαντο, ἀλλὰ
 παρείσαν καὶ τούτου τοῦ μηνὸς εἴκοσιν ἡμέρας· ὥστε

τ' ἂν A. ἂν del. Bk. Dobs. Turr. — οὔτε παραδοῦναι Bk.:
 οὐδὲ παρ. — δίκην post φόνου add. NMr. — ὑμετέρους
 NA Dobs. Mr.: ἡμετέρους.

43. ἡδίξει cum R. Bk. Turr. — εἰργάσθαι NA (Bk.):
 εἰργάσασθαι M corr. et Ald., ἐργάσασθαι cett. — τούτου
 μείζον NZM Mr.: μείζ. τούτου.

44. init. intercdisse quaedam videntur, hac sententia:
 „nunc alterum majus etiam considerate.“ — τριάκονθ' ἡμέ-
 ρας] τρ. ἡμέρας ὁ B, τρ. ἡμέραι ὁ NA. — ἀπογρ. ἢ τινι] ἢ
 om. NAB. — αὐ Bk.: αὐτῶ NA, αὐ τῶ Dobs., αὐτὸ v. —
 num ἐνταῦθα (εὐθύς)? — παρείσαν Dobr. Turr.: παρήσαν.
 — εἴκοσιν et πλέον ἢ πενήκοντα corrupta esse vidit Mr.,
 coll. § 45 πρυτανεύσας κτέ. Fort. πέντε (h. e. ε') ἡμέρας
 et πέντε καὶ τριάκοντα rescribenda sint. — εἴκ. ἡμέρας] εἴ-
 κοσιν ἡμέραις N et corr. A; εἴκ. ἡμέραι A pr.

αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλέον ἢ πενή-
 κοντα ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς ἐξὸν αὐτοῦ-
 45 ἀπογράφεσθαι οὐκ ἀπεγράψαντο. καὶ οἱ μὲν ἄλλον
 ἅπαντες ὅσοις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ὁ χρόνος μί-
 ἐνεχώρει, ... οὔτοι δ' ἐπιστάμενοι μὲν τοὺς νό-
 μους ἅπαντας, ὁρῶντες δ' ἐμὲ βουλευόντα καὶ εἰσιόντ'
 εἰς τὸ βουλευτήριον — καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ
 Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίας ἱερὸν ἔστι, καὶ
 εἰσιόντες οἱ βουλευταὶ προσεύχονται, ὧν καὶ γὰρ εἷς
 ἦν, καὶ ταῦτα πράττων, καὶ εἰς τᾶλλα ἱερὰ πάντα
 εἰσιῶν μετὰ τῆς βουλῆς, καὶ θύων καὶ εὐχόμενος
 ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πρὸς τούτοις πρυτα-
 νεύσας τὴν πρώτην πρυτανείαν ἅπασαν πλὴν δυοῖν
 ἡμέραιν, καὶ ἱεροποιῶν καὶ θύων ὑπὲρ τῆς δημο-
 κρατίας, καὶ ἐπιψηφίζων καὶ λέγων γνώμας περὶ τῶν
 μεγίστων καὶ πλείστου ἀξίων τῇ πόλει φανερὸς ἦν.
 46 καὶ οὔτοι παρόντες καὶ ἐπιδημοῦντες, ἐξὸν αὐτοῖς
 ἀπογράφεσθαι καὶ εἰργεῖν ἐμὲ τούτων ἀπάντων, οὐκ
 ἠξίουν ἀπογράφεσθαι· καίτοι ἱκανά γ' ἦν ὑπομῆσαι
 καὶ ἐνθυμηθῆναι, εἶπερ ἠδικοῦντο, ἀμφοτέρω καὶ
 σφῶν αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῆς πόλεως. διὰ τί οὖν οὐκ
 ἀπεγράφοντο; διὰ τί συνῆσαν καὶ διελέγοντο; συνῆ-
 σάν τε γάρ μοι οὐκ ἀξιοῦντες φονεᾶ εἶναι, καὶ οὐκ

45. ἐχώρει N; ἐγχώρει Dobr. Lacunam post hoc voc. esse primus vidit R. — εἰσιόντ' εἰς NMr.: εἰσιόντες (εἰσιόντ' ἐς A R. Bk.). — καὶ ταῦτα πράττων S.: ὁ ταῦτα πρ. — ἱερὰ πάντα NMr.: πάντα ἱερὰ. — πρυτανεύων ci. Mr.

46. ἐξὸν] ἐξ ὧν AB. — καίτοι auct. R. Bk.: καί. — ἱκανά γ' NA Bk.: ἱκανόν. — οὖν οὐκ ἀπεργ. R. Bk.: ὅπου κατεργ. (ὅπου ἀπεργ. N). — τί συνῆσαν R. Bk. et praebet N: τί συνῆσαν. — αὐτοῦ] γε ZM. num igitur τούτου γε αὐτοῦ?

| ἀπεγράφοντο τούτου αὐτοῦ ἕνεκα, οὐχ ἡγούμενοι¹⁴⁷
 με ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα οὐδ' ἔνοχον εἶναι τοῦ φό-
 νου οὐδὲ προσήκειν μοι τούτου τοῦ πράγματος οὐδέν.
 καίτοι πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετικώτεροι ἢ ἀνομώτεροι⁴⁷
 γένοιτο, οἳ τινες ἄπερ αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἐπει-
 σαν, ταῦθ' ὑμᾶς ἀξιούσι πείσαι, καὶ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ
 ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι; καὶ
 οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐξε-
 λέγχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα
 ἄπιστα καταστήσαι. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο μῆτε εἶπον⁴⁸
 μῆτε ἀπέφηνα μῆτε μάρτυρας παρεσχόμην, ἀλλὰ
 (αὐτὰ) ταῦτα ὑμῖν ἀπέδειξα, τούτους ὅπου μὲν χρή-
 ματα λαμβάνοιεν ἐπ' ἐμοί, αἰτιωμένους καὶ προαγο-
 ρεύοντας, ὅπου δὲ μὴ εἶη ὁ δῶσαν, συνόντας καὶ
 διαλεγομένους, ἱκανὰ ἦν καὶ αὐτὰ ταῦτα ἀκούσαντας
 ἀποψηφίσασθαι καὶ τούτους νομίζειν ἐπισημοτάτους
 καὶ ἀνοσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων. οὗτοι γὰρ⁴⁹
 ποίαν δίκην οὐ δικάσαιντ' ἂν ἢ ποῖον δικαστήριον
 οὐκ ἐξαπατήσειαν ἢ τίνας ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσειαν
 παραβαίνειν, οἳ τινες καὶ νῦν τριάκοντα μνᾶς ἐπ'
 ἐμοὶ λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν
 καὶ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν ὑπογραμματέων οἳ τού-
 τοις ὑπεγραμμάτευσον, ἐξελάσαντές με ἐκ τοῦ βου-
 λευτηρίου, ὄρκους τοιούτους διωμόσαντο, ὅτι πρῶ-
 τανεύων πυθόμενος αὐτοὺς δεινὰ καὶ σχέτλια ἐργά-

47. ταῦτα NAB: ταῦθ' ZM (Bk.). — καταδικάσειν N
 (καταδικάζειν W.). — ἄπιστα R. Bk.: πιστά.

48. καίτοι εἰ] καίτοι οἳ N. — μόνον post ταῦτα add. R.
 — τούτους Ald.: τούτοις. — ἱκανὰ ἂν ἦν Dobr. — ante
 ἀκούσαντας addi vult ὥστε ὑμᾶς Mr.

49. πωλητῶν R.: πολιτῶν. — διωμόσαντο R.: διομί-

ξεσθαι εἰσῆγον εἰς τὴν βουλήν, καὶ ἐδίδαξα ὡς χρῆ
 50 ζητοῦντας ἐπεξελθεῖν τῷ πράγματι. καὶ νῦν δίκην
 διδόασιν ὧν ἡδικήκασιν αὐτοὶ τε καὶ οἱ μεσεγγυησά-
 μενοι, [καὶ] παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα, καὶ τὰ
 πραχθέντα φανερὰ γεγένηται, ὥστ' οὐδ' ἂν οὔτοι
 βούλωνται ἀρνεῖσθαι ῥαδίως οἷοί τ' ἔσονται· οὕτως
 51 αὐτοῖς πέπρακται τὰ πράγματα. ποῖον οὖν δικαστή-
 ριον οὐκ ἂν ἔλθοιεν ἐξαπατήσοντες, ἢ τίνας ὄρκους
 οὐκ ἂν τολμήσαιεν παραβαίνειν οὔτοι οἱ ἀνοσιώτα-
 τοι, οἵτινες καὶ ὑμᾶς εἰδότες εὐσεβεστάτους τῶν Ἑλ-
 λήνων δικαστὰς καὶ δικαιοτάτους (ὄντας) καὶ ἐφ'
 ὑμᾶς ἤκουσιν ἐξαπατήσοντες εἰ δύναιντο, ὄρκους
 τοιούτους διομοσάμενοι.

σαντος NAB, διωμόσαντες M, διομόσαντες Z Ald. — ἐδί-
 दाξεν BZM. — πράγματι AB.

50. μεσεγγυησάμενοι NA Bk.: μετεγγυησ. — καὶ post
 μεσ. delendum esse susp. Platner. (Proc. u. Klag. II p. 364)
 — οὔτοι] οὔτος B, οὕτως ZM.

51. τολμήσαιεν NA (Bk. Dobs. Turr. Mr.): τολμήσειεν
 BZM Ald.; τολμήσειαν v. — τοιούτους Mr. coll. 49 (cf. etiam
 5, 15): τοσοῦτους.

FRAGMENTA.

A. FRAGMENTA ANTIPHONTIS ORATORIS.

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

V. Plutarch. V. Antiph. §§ 11. 20 quaeque ad hunc locum adnotavi.

1. Στασιώτης ἼΑ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγορηκεν, ὡς στασιώτης ἦν (καὶ) ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικε νῦν ὁ ρήτωρ ἰδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κερῆσθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησιν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν. Harp. cf. Suid. Phot.

2. διαστῆσαι ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἶον ἀδύνατον ποιῆσαι ἼΑ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

3. ἼΑ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστ.· καὶ τοὺς ἐμποδῶν ἐκολάσατε, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμπесόντας. Harpocr. s. v. ἐμποδῶν, cf. Etym. M. p. 336, 35.

4. ἐπεσκήψατο — — λέγεται δὲ ἐνίοτε κατὰ τὸ σπάνιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς ἼΑ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr. cf. Suid. Etym. M. p. 355, 36.

1. κολάσαι Dobr. S.: καλέσαι.

5. Ἡετιωνία· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.
 6. τετρακόσιοι· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

II. ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟΥ.

7. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπώκισθην Ἀθήναζε καὶ ἀπηλλάγην τῆς κληρουχίας. B. A. p. 352, 23 (Bachm. Anecd. p. 40, 19).

III. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20: ὁ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρανόμων.

8. Ἄλλος δέ ἐστιν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφῆν ἀπολογία· — — ἔστι δὲ Φηγούσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος. Harpocr. s. v. Ἀλκιβ.; cf. Bekker. Anecd. p. 378, 22.

9. ἀποτειχίσαι τὸ ἀπολαβεῖν τεῖχει καὶ ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου, ἀποτειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τεῖχει· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ Θουκυδίδης. Harp. cf. Suid., Bekk. Anecd. p. 437, 28.

10. δεκατευτὰς ἀντὶ τοῦ τελώνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. Harp., cf. Suid.

11. κελέοντες· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν. κυρίως μὲν κελέοντές εἰσιν οἱ ἰστόποδες — — μεταφορικῶς

5. ἠετιωνία Δ; Ἡετιώνεια Thuc. — 7. ἀπώκισθην S. ἀπώκεις τὴν. — 8. ξένος] ἀνεψιός suo iure ci. S. coll. Xen. Hell. 1, 2, 13. — 9. τὴν om. CF. — δημοσθένην C, δρόμους F. — γραφ. ἀπολ. om. ABCF. — 10. δημοσθένην γραφῆ om. ἀπολ. ABC ἀπολ. om. etiam J. — 11. ἰστόποδες in alter gl. Phot.: ἰνόποδες (ἰνοπώλιδες, οἰνοπώλιδες) cett.

δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ λέγει ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα. Harp. cf. Suid. Phot.

12. σκαφίον· Ἄ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουράς, καὶ Ἀριστοφάνης Γήρα. Harp. cf. Phot.

13. συνήγοροι· Ἄντ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Δινδίων φόρου. Harp. cf. Suid. Phot.

14. Ἄνδρων· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημ. ἀντιγραφῆν. Ἄνδρωνά φησιν εἶναι Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ εἷς τῶν υ' ὁ Ἄνδρων. Harp.

IV. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΚΑΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

15. ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῶον οἶκον οὐκ ἤσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου· Ἄ. ἐπιτροπικῶ κατὰ Καλλιστράτου καὶ Σόλων ἐν κα' Νόμων. Harp.

V. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙ.

16. Σπάρτωλος· Ἄ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιτροπικὸς Τιμοκράτει.

VI. ΚΑΤΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 21 quaeque ad eum locum

12. τὴν Δημ.] διογένους BCG. — 13. ἐν τῇ] ἐν τῷ C, om. BG. — ἀπολ. om. BCG. — 14. τῷ] τῇ C. — ἀντιγραφῆν om. A. Iure igitur S. hic quoque ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. legendum censet. — 15. κατὰ add. S.: nisi Καλλιστράτῳ ut Τιμοκράτει legendum est. — 16. τιμοκράτης A, τιμοκράτῳ B.

de lectione codicum (τοῦ ἱατροῦ στρατηγοῦ) et virorum doctorum dissensione adnotavi.

VII. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΟΥ ἘΝΔΕΙΞΙΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

- 18 17. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποδεδόμεθα διεθέμεθα εἶπεν Ἄ. ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν. Harp. s. v. διάθεσις.
- 19 18. ἔρμα ἢ ὕφαλος πέτρα Ἄ. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογία. Harp. cf. Suid. Phot.
- 20 19. ἦσμεν ἀντὶ τοῦ ἠδαιμεν. Ἄ. πρὸς τὴν Καλλ. ἔνδ. ἀπολογία ἡμεῖς μὲν οὖν οὔτε ναυτικὸν ἠσμεν ὁπόσον δέοι. Harp.
- 21 20. μοιροδοκῆσαι ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν Ἄ. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἔνδ. ἀπολ. Harp. cf. Suid. Phot. p. 275, 11. — μοιρολογῆσαι ὡς Ἄ. Poll. 4, 176.

VIII. ΚΑΤΑ ΛΑΙΣΠΟΔΙΟΥ.

- 22 21. ἀπιστεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖν Ἄ. κατὰ Λαισποδίου. Harpocr.
- 23 22. Γαληψός Ἄ. κατὰ Λαισποδίου. Harp.
- 24 23. ἐπίσκοπος Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίου φόρου καὶ ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. εἰκόασιν ἐκπέμπεσθαί τινες ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκεπτόμενοι τὰ παρ' ἐκάστοις. Harpocr.
- 25 24. Οἰσύμη Ἄ. ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. Harp.

17. διεθέμεθα] δοάμεθα B, δὴ διώμεθα AJ. — 18. ἔρμα ἢ Blomfield S.: ἔρμαῶν (ἔρμαϊάν) codd. — 19. ἠσμεν Valckenaer. S.: ἦσμεν B, ceteri ἠεμεν. — ὁπόσον postulat S.; nisi verbum post δέοι excidit. — 21. λαισπονδίου A, λαισποδίου cett. — 24. λαισποδίου C, λαισποδίου A.

IX. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΙΝΔΙΩΝ ΦΟΡΟΥ.

X

25. Ἀμφίπολις Ἀ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. 26

Harpoer.

26. ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνα- 27
τῆσαι Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου, καὶ ἀντὶ
τοῦ ἀπαρνήσασθαι παρὰ τῷ αὐτῷ. Harpoer.

27. ἄττα (h. l. ἄττα scil.) ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ 28
ἄτινα Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harpoer. cf.
Suid.

28. δι' ἐνιαυτοῦ ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυ- 29
τοῦ Ἀ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harpoer.

29. ἐπαγγελία — — λέγεται δὲ — τὸ ἐπαγ- 30
γέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς
παρὰ τε Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου
καὶ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. Harp. cf. Suid.

30. ἐπίσκοπος. V. fr. 23. 31

31. προσφορὰ ἀντὶ τοῦ πρόσδοδος Ἀ. ἐν τῷ 32
περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp. cf. Suid. Phot.

32. συνήγοροι. V. fr. 13. 33

33. τριβωνευόμενοι Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λιν- 34
δίων φόρου. ἦτοι ἀντὶ τοῦ τριβάς ἐμποιοῦντες, ἢ
ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες ἀπὸ τοῦ τριβανες εἶναι πρα-
γμάτων. Harpoer.

X. ΠΕΡ ΜΤΡΡΟΥ.

XI

34. 35. Ἀντιφῶν τῷ ἄττα κέχρηται ἀντὶ τοῦ 35

25. ληναίων φόρου M, ληναίου φόρου A, ληναιοφόρου
C, ληναιοφόρου BF; Λινδίων φ. Valesius. At Λιμναίων
φόρου S., novam orationem (IX) inde efficiens. — 26.
Ante καὶ ἀντὶ S. e collatione Suidae s. v. et Cramer.
Anecd. IV p. 490, 5 aliquid excidisse suspicatur, in hunc
modum ut τῷ αὐτῷ ad Lysiam iam referendum sit. — 27.
λιδίων F. — φόρου A. — 28. λινδῶν ABJN. — 31. προ-
φορὰ A. — 33. λινδίου C.

36 ἄτινα ἐν τῇ ἀπολογία τοῦ Μύρρον· οὐ γὰρ πω ἐπέ-
πόνθειν ταῦτα, ἄττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τού-
του. καὶ αὐθις· Οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἄττα ἄν
ὀρῶσι τῇ ὄψει πιστότερα ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς
ἀφανὲς ἤκει ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας. Suid. 1,
p. 822, 15 Bernh.

XII

XI. ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ.

37 36. ἀργυροκοπεῖον· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα.
ὅπου κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν σημαντήριόν τινες
καλοῦσι. Harpocr.

38 37. διὰ μέσου τείχος· Ἀ. πρὸς Νικοκλέα.
τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ — —, τοῦ τε
βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέ-
σου τῶν περ' ἐκάτερα ἐλέγετο τὸ νότιον. Harp.

39 38. ὅτι δὲ καὶ Ἐρμῶν στοά τις ἐλέγετο, δεδή-
λωκε καὶ Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Harp. s. v. Ἐρμαῖ.

40 39. εὐθύωρον τὸ κατ' εὐθείαν Ἀ. ἐν τῷ πρὸς
Νικ. Harp. cf. Suid. Phot.

41 40. Κεραμεικός· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. περὶ
ὄρων. ὅτι δύο εἰσὶ Κεραμεικοί, ὡς καὶ ὁ ῥήτως
φησίν, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως ὁ δὲ ἕτερος ἔξω — —,
δηλοῖ Καλλικράτης ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν.
Harp.

42 41. λέσχαι· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. λέσχαις

34. Μύρρον E et Med. — οὐ γὰρ πω Cob. N. L. p. 277:
οὐ γὰρ ἐγώ. — πέπονθα E; ἐπεπόνθη Cob. — ταῦτα] τότε
mal. S. — 35. cf. Poll. 2, 57 ex Antiphonte: τῇ ὄψει, ἡγοῦν
τοῖς ὀφθαλμοῖς. — ἀφανὲς] ἀσφαλὲς B. — 37. τείχος (τοῦ
τείχους A) codd., quod defendit S.; τείχος Dindorf. et Bergk.
— 38. Ἐρμῶν Sluiter S.: Ἐρμαῶν.

ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγον-
τες ἐκαθέζοντο οἱ πολλοί. Harp.

42. παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' 43
Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰα'. Ἀ. ἐν
τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὄρων. Harp.

43. πρυτανείας. Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 44
ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἢ πρυτανεία ἥτοι λς' ἢ λε',
ἅς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει. Harpocr.

44. Στεφανηφόρος. Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 45
Στεφανηφόρου ἡρῶον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις.
Harp. cf. Suid. Phot.

45. Ὑπέροβολος. Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν 46
δὲ δημαγωγός. Harp.

XII. ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

XIII

46. Ναυμάχους ὡς περὶ δωρεῶν μὲν εἰ- 47
πεῖν κατάγειν δεῦρο. Suid. 1, 1 p. 1217, 16.

XIII. ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΤΕΥΚΤΟΝ.

XIV

47. ἀνάδεξαι· οἶον ἐγγύησαι. Ἀ. πρὸς Πο- 48
λύευκτον. Antiattic. B. A. 82, 29.

XIV. ΚΑΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ.

XV

48. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικὰ γραφαί 49
τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ κατὰ
τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὡς Ἀ. ἐν τῷ κατὰ
πρυτάνεως, εἰ γνήσιος, ὑποσημαίνει. Harp. s. v.
ῥητορικὴ γραφή.

41. οἱ πολλοί Toupius S.: πολλοί. — 45. τῷ] τῇ A. —
XII. Recte Saupp. hanc orationem discernit ab ea quae fuit
πρὸς Δημοσθένην παρανόμων, quacum confudit Wester-
mannus. — 46. frg. corruptum. S. ci.: ἐν ναυμαχίας ὡς περὶ
δωρ. συνειπεῖν κατάγει δεῦρο. — XIV. an Πρυτάνεως?

XVI

XV. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΩΝ ΦΟΡΟΥ.

50 49. Σαμοθράκη — φασὶ δὲ Σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατωκίσθησαν δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐπιθυμία τῆς νῆσου· ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτη ** καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἀφικνουῦνται εἰς τὴν νῆσον. Suid.

51 50. Ἡ μὲν γὰρ νῆσος, ἣν ἔχομεν, δῆλη μὲν καὶ πόρρωθεν (ὅτι) ἐστὶν ὑψηλὴ καὶ τραχεῖα· καὶ τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ἐστὶ, τὰ δ' ἀργὰ πολλά, μικρᾶς αὐτῆς οὔσης. Demetr. π. ἐρμην. § 53, orationis nomine
52 non addito.

51. Καίτοι οὐκ ἂν τῆς μὲν τῶν ἄλλων πολιτῶν ταλαιπωρίας προὔσκεψαντο, τῆς δὲ σφετέρως αὐτῶν σωτηρίας οὐκ ἐνεθυμήθησαν. Priscian. 18 § 280 (Ἀ. Σαμοθρακικῷ).

49. οἰκίσαντες Boeckh. cum E corr. et B. A. p. 305, 10 (S.): οἰκήσαντες. — Asteriscos post ταύτη posuit S. — καὶ ante λείαν om. AVE Med. — ὑπὸ pro ἀπὸ A. — 50. Frg. huc rettulit Victorius. — μὲν post ἣ add. Capperonierius; hoc enim adicit rhetor: τοῖσι (δυσὶ margo cod. b) γὰρ τοῖς μὲν συνδέσμοις εἰς ὃ δὲ ἀνταποδίδονται. — ἣν ἔχομεν libri m b Victorii: ceteri ἣν ἔχομένην vel ἀνεχομένην. — ὅτι add. S. (ἐστὶν ὅτι Spengel.). — 51. Ἐκλογεῖς dici videntur; cf. fr. 52. — Σαμοθρακικῷ cod. Paris 7496: σιμοσοακικῶν Monac., ὀλιγαρχικῶ relicui. — προὔσκεψαντο Spengel. S.: πουςκέψαντο Paris. et Mon., προσκέψαντο ceteri. — σφετέρως Paris.: φετέρως Monac., σωτηρίας ceteri. — σωτηρίας Spengel. S.: ατηρίας Paris. et Monac., ἐχυρᾶς ceteri.

52. ἐκλογεῖς οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες 53
τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμ.
φόρου· ἠρέθησαν γὰρ ἐκλογεῖς παρ' ἡμῖν οἷς
πλεῖστα ἐδόκει χρήματα εἶναι. Harpocr.

53. ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως παρ' Ἀντιφῶντι Σαμο- 54
θρακικῷ. Harp.

54. ἀποδιδόμενοι Ἄ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου 55
ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. ἐξῆς δέ φησιν ἀποδιδόμεθα
ἦτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.
Harp. cf. B. A. p. 427, 18.

55. ἀπόταξις τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον 56
ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑποτελεῖν τὸν ὠρι-
σμένον φόρον. Ἄ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου. Harp. cf.
Suid.

56. συντελεῖς οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεις- 57
φέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται, ὡς
ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ Ἀντιφῶντος π. τ. Σαμ. φόρου.
Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Harp.

XVI. ΠΡΟΣ ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΑΩΝ. XVII

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20.

57. Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγρα- 58
πται ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ
οὐδεμία μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποι-
κίλους πολλάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους
τρέφειν Δῆμον τὸν Πυριλάμπους, καὶ πολλοὺς παρα-
γίνεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θείας ἕκ τε

56. συντελεῖς est apud Dem. § 104; ex Antiphonte non-
nisi συντέλεια affertur. — 57. Δῆμον τὸν Πυριλάμπους]
huc referenda Harp. glossa (fr. 61 S.): Πυριλάμπης· Ἄ. ἐν
τῷ περὶ τῶν ταῶν. ὄνομα κύριον. —

Λακεδαιμόνος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν ῥῶν μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ἰδέας αὐτῶν λέγων γράφει· εἴ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὄρνιθας, οἰχθήσονται ἀναπτόμενοι· ἐὰν δὲ τῶν πτερούγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα. ὅτι δὲ καὶ περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θεά, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησίν· ἀλλὰ τὰς μὲν νομηνίας ὁ βουλόμενος εἰσῆει· τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλόμενος θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθρὸς οὐδὲ πρόην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν. Ath. IX p. 397 CD.

59 58. ἐτιμῶντο δὲ τὸν ἄρρενα καὶ τὸν θῆλυν δραχμῶν χιλίων, ὡς Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Ἑρασίστρατον λόγῳ φησί. Aelianus H. A. 5, 21.

60 59. εὐοφθάλμως ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς Ἀ. ἐν τῷ περὶ ταῶνων. Harp. cf. Suid. Phot.

XVIII XVII. ΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΕΤΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ ΤΒΡΕΩΣ. (?)

62 60. ἀξιοῖ ἀντὶ τοῦ νομίζει Ἀ. ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλ. παῖδα ὕβρεως. Harp. cf. Suid., B. A. 412, 28.

ἀλλὰ τὰς μὲν νομηνίας κτέ.] Saupp. conferri iubet Ael. H. A. 5, 21; Eustath. ad Iliad. 2, 782. — 58. χιλίων] μυρίων Mc et mg. v, ὠρίων bv. Μυρίων post ἄρρενα addendum esse ci. S. — 60. Lysiae nomen ante orationis inscriptionem intercidisse putat Meierus: nempe Harpocr. codd. DE et Suidas grammaticusque in B. A. ita hanc glossam exhibent: ἀξιοῖ Ἀντ. καὶ Λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει. Itaque iam incertum fit, Antiphontisne an Lysiae haec oratio fuerit. — ὕβρεως add. Goesiana, om. codd.

XVIII. ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΝΟΥ.

XIX

Cf. or. VI § 12. 21. 35.

61. θῆτες καὶ θητικόν· Ἀ. ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου 63
 φησί· τούς τε θῆτας ἅπαντας ὀπλίτας ποιῆσαι.
 Harp.

62. ἀκροᾶσθαι ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν Ἀ. ἐν τῷ 64
 κατὰ Φιλ. Harp. cf. Suid.; B. A. p. 366, 28.

63. ἀπολαχεῖν ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ λαχεῖν Ἀ. ἐν 65
 τῷ κατὰ Φιλ. Harp. cf. Suid.; B. A. p. 430, 9; Bachm.
 Anecd. 1 p. 127, 9.

64. διάληξις. διαλαγχάνειν τὸ κλήρω διαιρεῖ- 66
 σθαι, διάληξις δὲ τὸ προᾶγμα· Ἀ. ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου.
 Harp.

XIX. ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙ
 ΓΝΗΣΙΟΣ.

XX

65. δημοτενόμενος. δημοτεύεσθαι ἐστὶ τὸ 67
 τοῦδέ τις δῆμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ'
 αὐτοῦ· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Φίλιππον ἀπολ., εἰ γνήσιος.
 Harpocr.

XX. ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΟΙΔΟΡΙΑΙ.

XXI

66. Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λοιδορίαις γέγρα- 68
 τται, ὅτι παῖς ᾧν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημο-
 ιράτη τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἀπο-
 ιηρῦττειν Ἀρίφρονος Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπῶν, εἰ
 μὲν τέθνηκεν, ἡμέρα μιᾷ διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι

62. φιλοίνου F. — 63. φιλοίνου F. — 64. cf. fr. 138.
 — 65. δημοτενόμενοι BC. — XX. Secundum Plutarchum (cf.
 extrema eius verba) haec fuit orationis inscriptio: (κατ')
 Ἀλκιβιάδου λοιδορίαί, et hoc praefert S.; secundum au-
 tem Athenaei codices: κατ' Ἀλκιβ. λοιδορίας, id quod Meiero
 nagis placet.

πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι· καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθοῦντων τινὰ κτείνειν ἐν τῇ Σιβυρτίου παλαιστρα ξύλῳ πατάξαι, ἀλλὰ τούτοις μὲν οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεῦειν, ἃ ῥελοιδορεῖσθαι τις αὐτῷ δι' ἔχθραν ὁμολογῶν εἶπεν. Plut. Alcib. c. 3.

- 69 67. Ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαυτοῦ χρήματα, ὄχου ἀποπλέων εἰς Ἄβυδον, οὔτε χροῖς ἰδίου σαυτοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας οὐδεμιᾶς ἔνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαυτοῦ παρνομίᾳ καὶ ἀκολασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ἐργῶν τρόπους μαθησόμενος παρὰ τῶν ἐν Ἄβυδῷ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ σαυτοῦ ἔχοις χρῆσθαι αὐτοῖς. Ath. XII p. 525 B (Ἄ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ. λοιδορίας).

XXII

XXI. ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΙ.

- 70 68. Ἐγραψάμην ταίτην τὴν γραφὴν ἡδίκημένος ὑπὸ τούτου νῆ Δία πολλά, ἔτι δὲ καὶ πλείω ὑμᾶς ἡσθημένος ἡδίκημένους καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. Suid. 1, 2 p. 54, 10 (Ἄ. ἐν προοιμίῳ), cf. B. A. p. 359, 6.
- 71 69. ἀλλ' εἰτό τε προᾶγμά μοι κρεῖττον φαίνεται ἅμα τε μαρτυρίας ἀκριβεῖς παρέξομαι. Suid. 1, 1 p. 255 (ἐν Προοιμίῳ).

67. Saupp. fort. ἐν ταῖς κατ' Ἀλκ. λοιδορίας restituendum putat. — 69. τό τε Spengel. S.: τότε. μαρτυρία ἀρετῆς τῆς πράξομαι codd.; μαρτυρίαν ἀρετῆς παρέξομαι Bernhardt; μαρτυρίας S., ἀκριβεῖς A. Schaeferus probante S. Sed παρέξομαι cum φαίνεται male convenit; alterutrum mutandum esse puto.

70. Ἀντιφῶν δὲ — τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο 72
 ὕκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικα-
 τήριον ἵνα κατηγορηθῆ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην
 μαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν
 ἔταξεν· καὶ φησιν οὕτως ἐν Προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις·
 ἐὰν μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὅντινα ἐχρῆν τεθυνη-
 μέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως. Photius p.
 278, 1; Suid. 2, 1 p. 896.

XXII. ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΑΒΓ
 ΕΙ ΓΝΗΣΙΑΙ.

XXIII

71. Ἀ. τε ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις τὸ μὲν τὰ 73
 παρόντα ἔφη καὶ ὑπάρχοντα καὶ παρακείμενα
 κισθάνεσθαι κατὰ φύσιν εἶναι ἡμῖν· παρὰ
 φύσιν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτῶν ἐκποδῶν γενο-
 μένων ἐναργῆ τὸν τύπον. Longin. Sp. Rh. Gr. I
 p. 318, 9.

72. σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Ἀ. ἐν τῇ 74
 τέχνῃ τὰ μὲν παρωχημένα σημείοις πιστοῦ-
 σθαι, τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις. Ammon. π.
 διαφ. λέξ. p. 127 Valek. cf. Eranius Philo p. 173 Valek.,
 qui nomen scriptoris omisit.

73. ἀστοργία, φιλοστοργία, στοργή· Ἀ. ἐν 75
 δευτέρῳ π. τῆς ῥητ. τέχνης. Antiattic. B. A. p. 78, 6.

74. ἀπαρασκευάστον· Ἀ. τρίτῳ ῥητορικῆς 76
 τέχνης. Antiatt. B. A. 79, 1. ἀπαρασκευάστον
 δὲ ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις· δοκοῦσι δ' οὐ γνή-
 σιαί. Poll. VI § 143.

70. οὕτως Suid.: οὕτως Phot. — 71. τὸν τύπον Finckh-
 ius: τὸν πόθον. — 72. μὲν παρωχημένα Eranius S.: παροϊχό-
 μενα Ammon. — πιστοῦσθαι Eran. S.: πιστεύεσθαι Ammonius.

- 77 75. ὀλιγοφιλίαν ἄ. τρίτω. Antiattic. B. A. 110, 33. πολυφιλίαν δὲ καὶ ὀλιγοφιλίαν Ἄντιφῶν. Poll. III § 63.
- 78 76. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγου ἐχόντων ἡξίου ποιεῖν ὀνόματα καινά, δηλοῖ μὲν καὶ ἄ. ἰκανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει. Galen. ἐξήγ. τῶν Ἰπποκρ. γλωσσῶν 19, p. 66 Kühn.

XXIII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

- 137 77. Περὶ τοῦ μὴ ἐλεεῖν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδεήθη, δείσας μὴ ἐγὼ δάκρυσι καὶ ἰκετείαις πειρωμαι ὑμᾶς ἀναπειθεῖν. Suid. 1, 2 p. 977.
- 139 78. Τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατρῴους καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. Suid. 2, 2 p. 146.
- 142 79. Τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν. Suid. 2, 2 p. 1073, 16.

B. FRAGMENTA ANTIPHONTIS
SOPHISTAE.

XXVI

XXIV. ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΛΟΓΟΙ Β΄.

Cf. de his et de eis quae sequuntur sive orationibus seu potius libellis philosophicis Hermog. π. ἰδεῶν B p. 414 Sp. In libris ἀληθείας, quos cum protagoreo libro, cui inscriptum erat Ἀλήθεια ἢ περὶ τοῦ ὄντος,

76. Ad artem rettulit J. Jonsius. — XXIII. Huc ea tantum fragmenta rettuli, quae certis indicis oratori Antiphonti vindicarentur; contra in quibus dubitationi locus relinqueretur glossasque omnes ad fragm. ambigua (C) reieci. — 77. μὴ ante ἐλεεῖν add. Bernhardt cum *V. — 79. Duo quae apud Suid. sequuntur exempla: καὶ αὐθις ἀποκαλύψαντες τὰ ὄπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὐθις καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας, non videntur Antiphontis esse (Saupp.).

...λά /composit' Saupprius, de rerum natura sermonem
 . 4) itutum fuisse ex fragmentis apparet. Atque in
 . primo quidem libro generales quaestiones pertractatae
 erant, alter in explicandis singulis quae in rerum na-
 tura fiunt versabatur.

80. ἀδέητος ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα 98
 ἔχων. Ἄ. ἐν α' Ἀληθείας· διὰ τοῦτο οὐδενὸς
 δεῖται, οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ'
 ἄπειρος καὶ ἀδέητος. Suid. 1, 1 p. 94; cf. Harp.
 s. v. ἀδέητος; B. A. p. 341, 3; Phot.

81. μέμνημαι δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς γνώμης 99
 ὀνόματος εἰπὼν ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν ἴσῳ εἶτε τῷ
 διανοίας εἶτε καὶ ἐννοήσεως ἐλέγετο. — — ὥσπερ
 καὶ Ὀ. ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ἀληθείας· [ἐν τῷ λόγῳ]
 ταῦτα δὲ γνοῦς εἰς ἓν τι οὐδὲν αὐτῷ οὔτε ἦν
 ὄψει ὄρα μακρότητα οὔτε ἦν γνώμη γιγνώ-
 σκει ὁ μακρότητα γιγνώσκων. καὶ πᾶσι γὰρ
 ἀνθρώποις ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ
 εἰς ὑρίειαν καὶ νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα.
 Galen. 18, 2 p. 656 Kühn.

82. καὶ γὰρ τὸ ὄημα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ 100
 τοῦ διοικῆσαι Ἄ. Ἀληθείας α'· γυμνωθεῖσα δὲ
 μορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο.
 Harp. p. 57, 18.

80. οὐδὲ Bernhardy: οὔτε. — ἄπειρος] ἔνπορος Ruhn-
 en., ἄπηρος ci. S. — De Deo haec dicta esse uterque su-
 picatur. — 81. τῆς Ἀλ. S. cum basil.: περὶ τῆς Ἀλ. — ἐν τῷ
 λόγῳ deleri iubet S. — Fragmentum male corruptum. ταῦτα
 ἐ vulg., τοῦ τὰδε S. cum basil. — ἐν τε codd. — οὔτε
 ἦν S.: priore loco οὔτεων codd., altero οὔτεην. — ὄψει]
 f. frg. 35 et 174. — ὄραν basil., unde S.: ὄρα ὁ ὄρων. —
 καὶ πᾶσι S.: καὶ πᾶσι. — εἰς ante τὰ add. basil. — 82. δὲ]
 ἦν B. — καλὰ om. B. — διαθεῖτο J.

- 101 83. ἔμβριος Ἄ. Ἀληθείας α΄· καὶ ἡ σηπε Β. Α. ^{τοῦ}
 τοῦ ξύλου ἔμβριος γένοιτο, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ξύλῳ ^{εἶ-}
 τουτέστι ζήσεις καὶ μὴ ξηρανθεῖν μηδ' ἀποθάνει. ^{α΄}
 Harp. cf. Suid. — δοκεῖ δ' ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν ^{ε;}
 φύσει ὄντων ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκά- ^{υ.}
 στῶ ἀρρῦθμιστον καθ' ἑαυτό, οἷον κλίνης φύσις τὸ
 ξύλον, ἀνδριάντος δ' ὁ χαλκός. σημεῖον δέ φησιν
 Ἀντιφῶν ὅτι εἴ τις κατορύξει κλίνην καὶ λάβοι δύ-
 ναμιν ἢ σηπεδῶν ὥστ' ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γε-
 νέσθαι κλίνην ἀλλὰ ξύλον, ὡς τὸ μὲν κατὰ συμβε-
 βηκὸς ὑπάρχον, τὴν κατὰ νόμον διάθεσιν καὶ τὴν
 τέχνην, τὴν δ' οὐσίαν οὔσαν ἐκείνην ἢ καὶ διαμένει
 ταῦτα πάσχουσα συνεχῶς. εἰ δὲ καὶ τούτων ἕκαστον
 πρὸς ἕτερόν τι ταῦτὸ τοῦτο πέπονθεν, οἷον ὁ μὲν
 χαλκὸς καὶ ὁ χρυσοὺς πρὸς ὕδωρ, τὰ δ' ὅστ' αἰ καὶ
 ξύλα πρὸς γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὀτιοῦν,
 ἐκεῖνα τὴν φύσιν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν.
 Aristot. φυσ. ἀκρ. 2 p. 193 a 9 Bk.
- 102 84. ἀναποδιζόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα ἢ
 ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πρα-
 τόμενα Ἄ. Ἀληθείας α΄. Harp. — καὶ ἀναποδι-
 ζόμενα δὲ Ἄ., τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Poll. 2 § 19
- 103 85. ἀνήκει παρ' Ἄ. Ἀληθείας α΄ ἀντὶ ἀπλ^ν
 τοῦ ἡκει, ἢ οἷον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν.
 Harpocr. — ἀνήκει Ἄ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμει-
 ψίας δὲ ἀνήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα
 ἔφη. B. A. p. 403, 5 et Suid.
- 104 86. ἄοπτα ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα

83. ἡ σηπεδῶν] ἡ γῆ σηπ. Harp. Α; ἡ ἔμπεδῶν G. —
 γένοιτο om. C.

ἀλλὰ δόξαντα ὀραῖσθαι Ἀ. Ἀληθείας α'. Harp. B. A. p. 414, 6 Suid. cf Pollux 2, 58.

87. ἀπαθῆ ἄντι τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγο- 105
νότα πάθη Ἀ. Ἀληθείας α'. Harp. cf. Suid.

88. Ἀφροδίτης ἄντι τοῦ ἀφροδισίων. οὕτως 106
Ἀ. ἐν Ἀληθείας πρώτῳ. B. A. p. 472, 14.

89. δεήσεις ἄντι τοῦ ἐνδείας Ἀ. Ἀληθείας α'. 107
Harp. cf. Suid. et fr. 80.

90. ἐπαλλάξεις ἄντι τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις 108
Ἀ. Ἀληθείας α'. Harp. cf. Suid.

91. ὀριγνηθῆναι ἄντι τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἀ. 109
Ἀληθείας α'. Harpocr.

92. Ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῷ ἀέρι ὄμβροι 110
τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις, τότε
συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται κατὰ
πολλά. ὅ τι γὰρ ἂν τῶν ξυμπιπτόντων κρα-
τηθῆ, τοῦτ' ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπό-
τε τοῦ πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς
βίας. Galen. XVII, 1 p. 681 Kühn. (παρ' Ἀ. κατὰ τὸ
δεύτερον τῆς Ἀληθείας).

93. γρουπάνιον Ἀ. Ἀληθείας β'. καίον γὰρ 111
τὴν γῆν καὶ συντηκον γρουπάνιον ποιεῖ. καὶ
Μελάνθιος ἐν β' Ἀτθίδος εἰπὼν σεισμόν γεγρονέναι
ρησὶ „καὶ ἔγρουπεν ἡ γῆ“. Harpocr. cf. Suid. E. M.
p. 242, 11. — γρουπανίζειν· σείεσθαι τὴν γῆν
καλλομένην καὶ ὥσπερ ῥυσοῦσθαι ἀπὸ σειμοῦ. οὗ-
τως Ἀντιφῶν. E. M. p. 242, 7.

91. ὀριγνηθῆναι A. — ὅ τι S.: ὅτι. — γὰρ] δ' codd.
- κρατηθῆ S.: κρατήση. — 93. καίων et συντήκων DE,
Suid., E. M. Subiectum sententiae τὸ πῦρ fuerit.

- 113 94. διάστασις Ἄ. Ἀληθ. β'. περὶ τῆς νῦν κρατούσης διαστάσεως, ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεως τῶν ὄλων. Harp. cf. Suid. s. v. διάστασις et s. v. διαθεσις (1, 1 p. 1279), ubi in fine haec adduntur: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως. V. ad frg. 160.
- 114 95. δίνω ἀντὶ τοῦ δινήσει Ἄ. Ἀληθείας β'. Harpocr. p. 53, 3.
- 115 96. φορίνης Ἄ. Ἀληθείας β'. ὅτι καὶ ἐπ' ἀνθρωπείου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη, καὶ Ἀριστομένης ἐν Γόησι δῆλον ποιεῖ. Harp. cf. Suid. — ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλον ποιεῖ Ἄ. ἐν β' Ἀληθείας. Harp. p. 153, 12 cf. E. M. p. 798, 34.
- 116 97. ἀειεστώ. Ἄ. τὴν ἀιδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ εἶσταναι. — ἡ λέξις παρὰ τῷ Διογε- νιανῷ. ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ. Suid. 1, 1 p. 124, 5 cf. 1, 2 p. 22, 13 et Harp. p. 7, 1, qui extrema verba ἡ λέξις κτέ. omittit.
- 117 98. κὰν Ἀντιφῶν, ἄλλος ῥήτωρ νομιζόμενος εἶναι, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις περὶ Ἀληθείας παραπλησίως τῇ Κέλσου ἐπιγραφῇ. Origen. adv. Cels. vol. I p. 518 D. Delarue.
- 118 99. ἄγειν. — Ἄ. δ' ἐν τῷ περὶ ἀληθείας φησί· τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι, ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο. Harp. p. 2, 13 cf. B. A. 330, 2 Suid.

95. δέλω — δεινήσει vulg.; δινώ δινήσω N; δίνω — δινήσει Dindorf. — 96. φορίνης] φορίνη CG. — 98. ἀναιρῶν Saupp., erat ἀναιρών. — 99. τοὺς] καὶ τοὺς K. — μέγαλω Suid. — ἄγει B. — ἡγεῖτο F, ἡγεῖται BCGH.

100. ἄβιος· πλούσιος, ὡς Ἄ. ἐν Ἀληθείᾳ. He- 119
sychius 1 p. 17. ἄβιος. τὸν ἄβιον Ἄ. ἐπὶ τοῦ πο-
λὺν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος ἄξυλον
ὑλὴν λέγει τὴν πολύξυλον. Harpocr. Pollux 6, 196.

101. Ἀντιφῶν δ' ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας καὶ
ἀνάπηρα εἶρηκεν. Poll. 2, 61.

102. ἀπαρασκευῶς γνώμη ἐν τοῖς περὶ ἀλη- 120
θείας Ἄ. εἶπεν. Poll. 6, 143.

103. ἅμα δὲ οὐδὲ λύειν ἅπαντα προσήκει, ἀλλ'
ἢ ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνύς ψεύδεται, ὅσα
δὲ μή, οὐ· οἷον τὸν τετραγωνισμόν τὸν μὲν διὰ τῶν
τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλύσαι, τὸν δ' Ἀντιφῶντος
οὐ γεωμετρικοῦ. Aristot. φυσ. ἀκρ. 1 p. 185 a 17 cf.
Soph. el. p. 172 a 3. — πολλοὶ πολλαχῶς περὶ τοῦ
τετραγωνισμοῦ διέλαβον — — ὁ δ' Ἀντιφῶν διὰ
τῆς διχοτομίας τοῦ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸν κύκλον
τετραγώνου τῶν πλευρῶν. Simplic. Waitz praef. ad
Aristot. Org. p. 50.

104. Ἀντιφῶν ἰδίῳ φέγγει λάμπειν τὴν σελήνην· 121
τὸ δὲ ἀποκρουπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προςβο-
λῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυρο-
τέρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὲ συμ-
βαίνειν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα. Plut. mor. p. 891 D
et Galen. de hist. phil. 19 p. 281 Kühn.

105. Ἄ. δὲ (τὴν θάλασσαν φησιν εἶναι scil.)
ἰδρωῶτα θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιληφθὲν ὑγρὸν ἀπεκρί-
θη, τῷ καθεψηθῆναι παραλυκίσαν, ὅπερ ἐπὶ παντὸς

103. cf. S. ad fr. 101 S. — 104. Recte et hoc frg. et id
quod sequitur libro secundo Veritatis vindicat S. — συμ-
βαίνει τὰ περὶ Galen. — 105. περιληφθὲν Galen. — παρα-
λυκίσασα Galen.; παραλυκίσαντα S. —

ιδρωτός συμβαίνειν. Plut. moral. p. 897 A et Galen. de hist. philos. 19, p. 299 Kühn.

XXV

XXV. ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Cf. Philostr. V. Soph. p. 500 Ol.: λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους —, σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτατος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ὁμονομίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις. In hoc autem libro, sicut fragmenta docent, de moribus sophista disserebat deque vitae brevitate et aerumnis; rempublicam vero civiumque concordiam nusquam attigit.

84 106. ἀναθέσθαι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμονομίας· ἀναθέσθαι δὲ ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. Harp. cf. Suid.

85 107. διάθεσις· — — καὶ ἀντὶ τοῦ διοικήσις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ὁμονομίας· ἀλλὰ εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν. Harpocr. cf. Suid. p. 1279, 16.

86 108. θεαιδέστατον· θεοῦ ἰδέαν ἔχον. εἶπε δὲ Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμον. οὕτως· ἄνθρωπος, ὅς φησι μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατον γενέσθαι. Photius lex. p. 81, 19. Suid. 1, 2 p. 1120, 5. E. M. p. 444, 14. Eustath. ad Hom. II. 3, 36.

συμβαίνειν S.: συμβαίνει. cf. fr. 104. — 106. προνομίας DE et Suid. AB. — πεττὸν τὸν] ἐπὶ τὸν περιττὸν BC. — 107. διοικήσας A, διοικήσεις BJ. — 108. θεαιδέστατος Suid. (praeter BVE), E. M., Eustath. — ἔχων Suid. (praeter B m. sec.), E. M., Eustath., B. A. p. 263, 31. — μὲν om. Phot., E. M., Eust. — θεαιδέστατον S.: θεαιδέστατος Suid. Phot. E. M. Eustath.

109. Πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώ- 87
σκουσιν, ἀλλ' ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας
πλούτου καὶ τύχης κόλακας. Suid. 1, 2 p. 1199, 8.

110. ἵνα ὄπου. Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμοιοῦσας 88
ὀκνεῖν, ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν. Phot. p. 108,
5; Suid. 1, 2 p. 992, 9.

111. ἀθεώρητος ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἀν- 89
τιφῶντι ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦσας. Harp.

112. ἀνδρεία ἢ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. Ἀ. ἐν τῷ 90
περὶ ὁμοιοῦσας. Harp. Suid.

113. αὐλιζόμενοι ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἀ. περὶ 91
ὁμοιοῦσας. Harp. cf. Suid. B. A. p. 463, 24.

114. βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. Ἀ. περὶ 92
ὁμοιοῦσας. Harp.

115. εὐηνιατάτα. Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦσας. 93
εὐήμιος ὁ πρῶτος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης.
Harpocr.

116. Μακροκέφαλοι. Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦσας. 94
ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Harp.

117. Σκιάποδες. Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦσας. 95
ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Harp. Suid. Phot.

118. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες. λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ 96
Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας
καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Κατουδαί-
ους ὀνομαζομένους. Ἀ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦσας. Harp.

119. φηλώματα. Ἀ. ἐν τῷ π. ὁμοιοῦσας ἔξα- 97

109. θῶπας BE. comma post h. v. del. W. — 110. ὀκνεῖν
priore loco om. Phot. — 112. ἐν τῷ add. Saupp. cum E. —
114. ita S.: βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς omisso scriptoris
nomine DE Suid. E. M., βαλβίς. Ἀ. περὶ ὁμον. ἢ ἀρχή vul-
go. — 116. μακροκεφάλους BC et Phot. — 119. Ἀντιφῶν] ἀντὶ
τοῦ C, qui om. ἔξαπάτας.

πάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἑξαπαταῖν. Harp. cf. Suid. Phot. Schol. Arist. Pac. 1165.

XXVI. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

Comparat Saupprius hunc librum cum Protagoreis qui fuerunt περὶ πολιτείας et περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ καταστάσεως.

79 120. Ὅτι δὴ τὰ πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηρίστηκεν. Ath. X p. 423 A.

80 121. Μῆτε φιλοπότην κληθῆναι καὶ δοκεῖν τὰ πράγματα καταμελεῖν ὑπὸ οἴνου ἡσώμενον. Prisc. 18 § 230.

81 122. ἀπειθαρχία· Ἀ. Πολιτικῶ. Antiatt. B. A. 78, 20.

82 123. εὐσύμβολος ἀντὶ τοῦ θραδῖως καὶ εὖ συμβάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν· Ἀ. Πολιτικῶ. Harp. Suid. E. M. p. 398, 27.

83 124. ἡμιολιασμός· Ἀ. Πολιτικῶ· διπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι ἐν τοῖς λογισμοῖς. Harp. cf. Suid. Phot. — διπλασιασμοῦ δὲ Ἀ. εἶπεν. Poll. 4, 164.

XXVII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

Cum ex Hermogenis loco iure concludatur, nihil praeterea Antiphontis sophistae exstitisse orationis simile, sequitur ut haec fragmenta aut ad librum de concordia aut ad Politicum referenda sint; nam de libris Ἀληθείας cogitari nequit.

120. ὅτι δὴ τὰ Meineke: ὅτ' ἂν τι codd.; ὅστις τὰ G. Dindorf., ὅτι τὰ ci. Saupp. — πράγματα] χρήματα mal. Meineke. — 124. πολιτικῶν B, πολικῶν mg. B, om. D. — ἡμιολιασμοῦ Schneiderus Saxo S.: ἡμιολίστον. — τὸ ἡμιό-

125. Νόσος δειλοῖσιν ἐορτή· οὐ γὰρ ἐκπο-125
ρεύονται ἐπὶ πρᾶξιν. Stob. floril. 8, 18.

126. Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδό-126
μενοι καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προστιθέντες
ἤδονται, οἷα δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἤδεσθαι·
ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν, ὥς-
περ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι. Stobae.
floril. 10, 40.

127. Εἰσί τινες οἱ τον παρόντα μὲν βίον127
οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπου-
δῇ, ὥς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν
παρόντα, καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ
χρόνος οἴχεται. Stob. floril. 16, 19. Cf. π. ὄμον.
frg. 106.

128. Ἔστι δέ τις λόγος, ὥς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ128
ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺν
ἐδειτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ, ὁ δ' οὐκ ἠθέλη-
σεν, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ μὴ ὠφελεῖν
μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετό ποι δὴ· καὶ τις κα-
ταμαθῶν τοῦτο ποιοῦντα ὑφείλετο, ὑστέρω
δὲ χρόνῳ ἐλθῶν οὐχ εὔρισκε τὰ χρήματα ὁ
καταθέμενος. περιαλγῶν οὖν τῇ συμφορᾷ τὰ
τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν
αὐτῷ καὶ σῶον ἦν καὶ ἕτερον προσέφερεν,
ἀπαντήσας δὴ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ
ἀπωλοφύρετο τὴν συμφορὰν, ὅτι ἐξήμαρτε

λιον δοῦναι S.: τῶν ἡμιολίων A, τὰ ἡμιόλια δοῦναι Suid.
Phot., ἡμιόλια δοῦναι D, ἡμιολίων vulg.

125. Novem priora frg. libri π. ὁμοιοίας fuisse conicio.
— 128. ἀπαντήσας δὲ codd.; del. δὲ S., δὴ ci. Meineke. —
ἀχαριστήσαντι] cf. Harp. Suid. B. A. p. 473, 17: ἀχαριστεῖν

καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὡς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον· πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μὴδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός. ὅτω γὰρ τις μὴ ἐχρήσατο μὴδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε πλεον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούληται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρὶ, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ φρονεῖν δὲ καλῶς πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἐκατέρων ἀπεστέρησεν. Stob. floril. 16, 29 cf. 104, 19.

- 129 129. Ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἂν θέλει ποιῆσαι, ἀμαρτῶν τούτων, ἂν μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν . . . . ., ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται γενέσθαι. Ὅστις δὲ δράσειν μὲν οἶεται τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὐ, οὐ σωφρονεῖ. ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς, ἃ δ' ἐδόκουν ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν. — ὡς πάντως] καὶ πάντως codd. — αὐτῷ εἶναι S.: αὐτῷ εἶναι. — ὅταν] τῷ A Voss. Trincav. 104; ὅτω S. — βουλεται S. cum 104. — φρονεῖν δὲ καλῶς S.: καλῶς φρονεῖν (φθονεῖν A) 104; φρονεῖν καλῶς vulgo. — num ἐκάτερον? — 129. νοῦν S.: νόον. — οὐκ ἔνεστι μὴ γενέσθαι, ἐν δὲ κτέ ci. S. — πείσεσθαι δὲ οὐ, οὐ Jacobs.

τούς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί. σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλο ὀρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ ὅστις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχοῆμα ἡδοναῖς ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν· ὃς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ θυμῷ παραχοῆμα, θέλει τὰ κακίῳ ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων. Stob. floril. 20, 66.

130. Ὅστις δὲ τῶν αἰσχροῶν ἢ τῶν κακῶν 124. μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἤψατο, οὐκ ἔστι σώφρων· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται. Stob. floril. 5, 53 et S. Maximus ἀπομνημ. p. 167 ed. turic.

131. Φέρε δὴ προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρό-130 σθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω. αὕτη ἢ ἡμέρα, αὕτη ἢ νύξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου· μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτηδεῖα γενόμενα, τί χρὴ τῇ συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομπαί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιοῦσαι, ἴσα φρονουῦντας ἴσα πνέοντας, ἀξιώσαντα καὶ ἀξιωθέντα· χαλεπὸν δὲ κεκτῆσθαι κτῆμα τοι- S.: π. δὲ μὴ, οὐ Gaisford., π. δι' ἄ (δ' οὐ Vindob.) codd. — τοὺς πέλας Meineke: τοῖς πέλας. — οὐκ ἂν ἄλλο S.: οὐκ ἂν ἄλλος. — τῷ θυμῷ, παραχοῆμα S.; sed cf. supra τον θυμοῦ ταῖς παραχοῆμα ἡδοναῖς. Malim autem παραχοῆμα τῷ θυμῷ vel τῷ παραχοῆμα θυμῷ. — 130. ὅπου S.: ὅπου. cf. fr. 129: κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν. — 131. Ἀντιφάνους Trinc. — προελθέτω S.: προσελθέτω. — καινοῦ δαίμονος ἄρχει καινοῦ πότμου] versus ana-paesticos agnosc. Gaisford et Nauck (fr. trag. adesp. 456). — τύχοι] τύχη A. — γενόμενα] γενομένη codd.; ἢ γενομένη et ἐπιτηδεῖα S.; hoc et ἡ ἀγομένη Meineke. — ποιοῦσαι] ποιῆσαι codd. — ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν nimis auda-

οὔτον, δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι. φέρε δὴ, μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν, γενέσθω τὰ πάντων ἐπιτηδειότατα. τί γὰρ ἥδιον ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον, ἄλλως τε καὶ νέω; ἐν τῷ αὐτῷ δέ γε τούτῳ, ἔνθα τὸ ἡδύ, ἔνεστι πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι. ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονῆκαι καὶ πυθιονῆκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ σοφαίαι καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίγνεσθαι· τιμαὶ γὰρ καὶ ἄθλα, δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ ἰδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν. ἐγὼ γάρ, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον οἷον ἐγὼ ἔμαντῷ, οὐκ ἂν δυναίμην ζῆν, οὕτως ἔμαντῷ πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας τοῦ σώματος ὑπὲρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπὲρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ

cter S. — ἄγεσθαι] ἄδεσθαι B. — γενέσθω] λεγέσθω codd. cf. supra εἰ τύχοι μὴ ἐπιτηδεια γινόμενα. — νέω A, νέας B; unde νεάζονται ci. Meineke. — vv. ἔνθα τὸ ἡδύ usque ad λῦπαι καὶ πόνοι exstant etiam 6, 7. — ἔνεστι] ἔστι 6. — ἐπὶ σφῶν] ἐκ σφῶν 6. — ἐμπορεύονται 6. — τιμαὶ γὰρ καὶ S.: τ. γὰρ superscripto καὶ A; om. γὰρ B, om. καὶ vulg. — δελέατα, ἃ] ἃ δελέατα ci. Meineke. — καθιστᾶσιν S.: καθιστῶσιν. — post ἐγὼ γάρ verba εἴ μοι γένοιτο usque ad ἔμαντῷ delent S. Meineke; eidem ante οὕτως addunt μὴ. Sed hanc esse sententiam puto: Ego enim si mihi alterum corpus contigerit, vivere non possim, quippe qui nunc quoque tam multa mihi negotia praebeam e. q. s. Quid igitur, si, quemadmodum dixi, alterum quoque corpus mihi contigerit e. q. s. — οἷον ἐγὼ] οἷον ἔχω W. num οἷον ἔχω τὸ ἔμαντῷ? — ὑγείας utrobique codd. — ἐς τὴν ξυλλογὴν del. S. Mein. —

εὐκλείας καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν. τί οὖν, εἴ μοι
 γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον, ὃ γέ μοι οὐ-
 τως ἐπιμελὲς εἶη; οὐκοῦν δῆλον, ὅτι γυνὴ
 ἀνδρὶ, ἐὰν ἦ καταθυμία, οὐδὲν ἐλάσσους
 τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὀδύνας ἢ
 αὐτὸς αὐτῷ ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας δισσωῶν σω-
 μάτων ὑπὲρ τε τοῦ βίου τῆς συλλογῆς ὑπὲρ
 τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας. φέρε δὲ
 καὶ παῖδες γενέσθωσαν· φρουτίδων ἤδη πάν-
 τα πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα
 ἐκ τῆς γνώμης καὶ τὸ πρόσωπον οὐκέτι τὸ
 αὐτό. Stob. floril. 68, 37.

132. Εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος (καὶ τῶν) 131
 θαυμαστῶς ὡς μακαρίων, καὶ οὐδὲν ἔχων
 περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνόν, ἀλλὰ πάντα
 σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀνα-
 μειγμένα λύπαις μεγάλαις. Stob. flor. 98, 56.

133. Τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρῳ, τό τε 132
 μῆκος τοῦ βίου ἡμέρα μιᾶ, ὡς ἔπος εἶπεῖν,
 ἦν ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν
 τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις. Stob. flor. 98, 63.

134. Πρῶτον οἶμαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ 133
 παίδευσις· ὅταν γάρ τις πράγματος κἂν ὅτου-

καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν del. vult Mein. — τί οὖν] τι ἂν AB
 (τί οὖν ἂν W.). — εἴ μοι] εἴ μὴ AB. — ὀδύνας] ὠδύνας
 B. — συλλογῆς καὶ ὑπὲρ codd.; delet καὶ S. — καὶ τὸ
 πρόσωπον S.: om. τὸ codd. — 132. Ἀντιφάνους A. — θαυ-
 μαστῶς ὡς μακάριε codd.; θαυμαστὸν ὡς μακάριε οὐδὲν ἔχων
 καὶ περιττὸν ci. S.; θαυμαστῶς del. Meineke. Possis etiam
 πᾶς βίος (καὶ) ὁ θαυμαστῶς ὡς μακάριος. — πάντα S.:
 ταῦτα. — 133. ἦν] ἦ B, ἦ Gaisf. — 134. τῶν ἐν ἀνθρώποις J.
 Pflugk S.: τῶν ἐν οὐρανοῖς. — Hoc et sequens frg. ad Po-

οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσεται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίνεσθαι· καὶ γὰρ τῇ γῆ οἶον ἄν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν, καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅταν τις τὴν παιδείουσιν γενναίαν ἐναρόσῃ, ζῆ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται. Stob. flor. append. flor. 16, 36 (4 p. 37 Gaisf.).

134 135. Ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις· τοῦτο γιννώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο. Stob. ibid. 37.

135 136. Γηροτροφία γὰρ προσέοικε παιδοτροφία. Clem. Alex. Strom. 6 p. 265, 45 Sylb. Schol. Ar. Nub. 1417.

144 137. Οὕτω δ' οὖν τὸν Ἀντώνιον ἤρπασεν (Cleopatra) ὥστε — — μαιρακίου σχολὴν ἄγοντος διατριβαῖς καὶ παιδιαῖς χρώμενον ἀναλίσκειν καὶ καθηδυνασθῆναι τὸ πολυτελέστατον, ὡς Ἀντιφῶν εἶπεν, ἀνάλωμα, τὸν χρόνον. Plutarch. Anton. c. 28.

C. FRAGMENTA AMBIGUA.

136 138. Διαλαχεῖν δὲ τὸ διανείμασθαι οἱ ῥήτορες

liticum refero; ex eodem loco utrumque petatum esse apparet. — 135. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ τῆς πρώτης (h. e. ἀπὸ τῆς ατης) Meineke. — Fort. autem addendum frg. Exc. Vindob. 44 (Stob. Mein. IV p. 293): Ἀντιφάνης. (Ἀντιφῶν ci. Mein.) Αἱ νέαι φίλια ἀναγκαῖα μὲν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαῖότεραι.

εἰρήκασι. Ἀντιφῶν· ὁπότ' ἄνθρωποι βούλοιντο
χρήματα διαλαγχάνειν. Suid. 1, 1 p. 611, 16.

139. Κακὸς δ' αἰεὶ ἐπ' ἀποῦσι μὲν καὶ μέλ-138
λουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται
καὶ τῷ θέλειν ἐπείγει, τὸ δ' ἔργον ἂν παρῆ,
ὄκνεϊ. Suid. 2, 1 p. 1074, 19.

140. Κλαζομένιον (σχῆμα scil.) ὡς τὸ πορεύομαι¹⁴⁰
σὺν ἀγῶνι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα. — — ὡς τὸ σὺν
πατρίδι ἔβη ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα· οὕτως Ἀν-
τιφῶν. Lesbomax π. σχημ. p. 180 Valek.

141. ἀγλωττίαν δὲ Ἄ. εἴρηκεν. Poll. 2, 109.

142. Ἄ. δὲ ἐπὶ τούτου (ἀγνοίας) καὶ ἀγνωμο-¹⁴⁵
σύνην λέγει. Poll. 4, 9. — ἀγνοῶν· Ἄ. δὲ καὶ
ἀγνώμων λέγει. id. 5, 145.

143. ἀδυναμία ἐρεῖς ὡς Δημοσθένης, καὶ ἀδυ-¹⁴⁶
νασία ὡς Ἀντ. καὶ Θουκυδίδης. B. A. p. 345, 26.

144. ἀδιάστατον τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ δια-¹⁴⁷
κεκοιμένον Ἄ. εἶπεν. Harp. Suid. B. A. 341, 27.

145. ἀθυμοῦσιν ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 2, 230. ¹⁴⁸

146. ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ'¹⁴⁹
Ἀντιφῶντι. Harpocr. Suid. B. A. p. 363, 31.

138. ὁπότ' Bernhardy S.: ὁπόταν. — διαλαχεῖν S. —
cf. fr. 64. — 139. κακὸς AB, κακῶς cett., κακῶν cum Her-
manno S. — αἰεὶ ἐπ'] ἂν εἰ codd.; αἰεὶ Gaisford.; οὖν, ἐν
Hermann.; ἂν εἴη ἐπ' Saupp. — θρασύνεσθαι cum Her-
mann. S. — ἐπείγειν codd. S., καὶ ἐπ. Hermann. — ὄκνεϊν
ABE et cum Hermann. S. — 140. ἔβη Salmas. S.: ἔση. —
143. ἀδυναμία habet Antiphon or. 5, 2, ubi ἀδυνασία po-
stulat Saupp. — 144. ad libros π. Ἀληθείας suo iure re-
fert Saupp., coll. fr. 94. — 146. ἀκαρῆ S. cum N et rc. E
(pr. enim ἀκαρ . . .): ἀκαρεῖ cett., ἀκαρ Suid. et Anecd.

- 150 147. ἀκόλουθα Ἄ. τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα.
B. A. p. 367, 31.
- 151 148. καὶ ἄμβλωμα, ὡς Ἄ. Poll. 2, 7.
- 152 149. Ἄ. δὲ ἀντιλογούμενοι. Poll. 2, 120.
- 153 150. ἀπάλαμνον, ἀμήχανον· οὕτως Ἄ. B. A.
p. 418, 6.
- 154 151. Ἄ. δὲ ἀπαρτιλογία, ὡςπερ καὶ Ἡρόδοτος.
Poll. 2, 120. sed Harp.: ἀπαρτ. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς
Ἀρέσανδρον καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος
καὶ πλήρης ἀριθμός. cf. Suid. s. v. ἀπαρτίαν B. A.
p. 416, 20.
- 155 152. ἀπεγένητο ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως
Ἄ. καὶ Θουκυδίδης. B. A. 419, 18. Suid. 1, 1 p. 537, 9.
- 156 153. ἀπελύθη, ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 8, 68.
154. ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία· οὕτω Λυσίας καὶ
Ἀντιφῶν. Suid. 1, 1 p. 609, 13. B. A. 429, 18.
- 145 155. ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, καὶ ὡς
Ἄ. ἀποστέρησις. Poll. 5, 141.
- 160 156. ἀφήκοντος· Ἄ. ἀντὶ τοῦ διήκοντος. B.
A. p. 470, 25.
- 161 157. βάσανος· Ἀντιφῶν. λίθος οὕτω καλεῖται,

149. „ad II. ἀληθείας retulerim“ S. — 153. ἐπελογήθη, cum praecedat ἀπελογήσατο, ci. Saupp., coll. 2, 119 Antiph. 2 γ 1. Sed sequuntur ἀπέφυγεν, ἀπελύσατο τὰς αἰτίας; itaque incerta res. — 154. Glossa ex Harpocr. petita, qui om. καὶ Ἀντιφῶν. — Addit S. fr. 157: ἀποδικεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν (B. A. 427, 9 Suid.; sed ubique Ἀντιφάνης scriptum reperitur); porro 158: ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτεῖναι· σημαίνει τὸ οἶον οὐκ ἤνεγκαν ψήφον. τὸ ἀτίμως (Ἀντιφῶν ci. S.) χρῶ πανταχοῦ (Phrynich. B. A. 9, 21), et 159: ἀρρησία παρὰ Ἀντιφῶντι (ita cod. A., sed ceteri Bekkeri Νικοφῶντι) ἢ σιωπῆ (Poll. 2, 128).

ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. Harp.
Suid.

158. Ἄ. δὲ βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου. 162
Poll. 7, 169.

159. βιομήχανοι ὡς Ἄ. Poll. 7, 189. 163

160 Ἄ. δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης 165
ἢ διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον,
τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. Suid. 1, 1 p. 1279;
Ulpian. ad Dem. 2, 16.

161. καὶ διοπτρεύειν Κριτίας καὶ Ἀντιφῶν, 165^a
Ἀντιφῶν δὲ καὶ εἴσοπτοι. Poll. 2, 58.

162. δοκησίσοφος, ὡς Ἄ. εἶπεν. Poll. 4, 9.

163. δυσάνιος· Ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιῶ- 166
μενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦ. Harp.
Suid.

164. εἰσφρήσειν εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι· Ἄ. καὶ 167
Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶ. Harp.

165. ἐμβραχεῖ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφα- 168
λαίῳ Ἄ. Harpocr. Suid.

166. καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐγίγνοντο σίτου 169
ἐπιγραφεῖς, ὡς Ἄ. Poll. 8, 103.

167. Ἄ. δὲ ἐπιθύμημα. Poll. 6, 183. 170

168. ὡς Ἄ. ἐπινόημα. Poll. 2, 228. 171

169. κακόνους ὡς Ἄ. Poll. 6, 169. 173

159. βιομηχανία vulgo ante Bk. — fr. 164 S. (e Poll. 2, 129) post Bekkeri curas iam evanuit. — 160. Sequitur ap. Suid.: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κτέ. (v. fr. 94). S. verba ἐν τῷ δευτέρῳ τ. Ἄ., sicuti exstat ap. Ulp., cum prioribus coniungit, novum inde frg. libro secundo de Veritate vindicans. — 165. ἐμβραχεῖ S., postulante ordine litterarum; erat ἐν βραχεῖ. — fr. 172 S. ex eisdem rationibus atque 164 delendum erat.

- 174 170. τὸ δὲ λιθοκόπος ἀδόκιμον, εἰ καὶ Ἄ. λέγει. Thom. Mag. p. 221, 7 R. — λιθουργοὺς Θουκυδίδης, λιθοκόπους Ἄ. Moeris.
- 175 171. μεθέορτοι ἡμέραι κατὰ Ἀντιφῶντα. Poll. 1, 34.
- 176 172. καὶ ὡς Ἄ. ἡδυλόγος καὶ μετριολόγος. Poll. 2, 123.
- 177 173. παρὰ δὲ Ἀντιφῶντι μόνῳ ὀδμᾶς καὶ εὐοδμίαν εὔροι τις ἄν. Poll. 2, 76.
- 178 174. Ἄ. δὲ καὶ τὸ ὀψόμενον εἶπε. Poll. 2, 57.
- 141 175. Ἄ. δὲ καὶ ἐξεληλάσθαι πανοικεσία ἔφη. Poll. 2, 163.
- 179 176. ὁ τῶν ναυτῶν ἄρχων, ὁ ἐπὶ τοῖς οἰαξιν ἐστῶς, καὶ κατ' Ἀντιφῶντα ὁ ποδοχῶν, ἢ μᾶλλον κατ' ἐμὲ ὁ ποδηγῶν. Poll. 1, 98.
- 180 177. καὶ πολιτοκοπεῖν παρ' Ἀντιφῶντι. Poll. 9, 26.
- 182 178. καὶ συμμετρίας Ἄ. — καὶ δυσμέτρον Ἄ. Poll. 4, 167.
- 183 179. ἡ μὲν γὰρ Ἀντιφῶντος ταλάντωσις τὸ βᾶρος δηλοῖ. Poll. 9, 53.

172. ἡδυλόγος — μετριολόγος cod. Jungermannii. — 173. ὀδμ. et εὐοδμ. restitit. L. Dindorf., erat ὀσμᾶς et εὐοσμίαν. — 174. ὀψόμενον Bk., ὀψόμενος S. Quae apud Pollucem adduntur: τῇ ὄψει, ὀπτῆρ, ἄοπτα, ea reperiuntur frg. 35; or. 5, 27, fr. 86. — 175. ἐξεληλάσθαι S.: ἐξαλάσθαι Bk. — fr. 181 Saupp. (προδικασίας) exstat or. 6, 42. — fr. 186: τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει· ἀντὶ τοῦ πρὸ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτων· οὕτως Ἀντιφῶν (Phot. 605, 23) ap. Suidam Antiphani tribuitur, idemque nomen corrector antiquus Photio restituit. Sane si ipsa verba scriptoris afferri statuendum esset, Antiphonti, non Antiphani poëtae frg. vindicari deberet.

180. τελεσθῆναι τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀ. 184
Phot. p. 574, 13. B. A. 114, 28. Suid. 2, 2 p. 1061, 2.

181. τίμιον ἀντὶ τοῦ ἔντιμον· οὕτως Ἀ. Phot. 185
590, 11.

182. καὶ ὡς Ἀ. φιλοχρηματεῖν. Poll. 3, 113. 143

183. χρημάτων· — κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ 187
πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου, ὡς Ἀντιφῶν. Suid.
2, 2 p. 1669, 3.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος, ¹
ψυχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετή, λόγῳ δὲ ἀλή- ⁶⁷⁹
θεια· τὰ δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ ^{Bk.}

182. φιλοχρ. Bk., μὴ φιλοχρ. S.

Sauppium exemplum in hoc quoque secutus sum, quod ea fragmenta in ordinem non recepi, quae vel ad artem medicam spectarent (Poll. 2, 41. 215. 223. 224) vel ad agriculturam (Ἀ. περὶ γεωργικῶν, Ath. XIV p. 650 E) vel denique ad librum περὶ κρίσεως ὀνειρώων; haec enim cum oratore nullam communionem habent neque inter eius opera antiquitus exstabant. Nisi quod id sane pro certo affirmari nequit, fragmenta illa apud Pollucem in libris de Veritate nullum locum habuisse; nempe sicut Plato in Timaeo, ita Antiphon quoque corporis humani partes in tali libro describere potuit. Quod autem Sauppium Ruhnkenium secutus e peculiari libro qui inscriptus erat: σύνοψις τῶν κατ' ἄνθρωπον, haec fragmenta petita dicit, ea res dubitationi maxime obnoxia est. Leguntur Ruhnkenio teste in Pollucis codice Antwerpiensi II, 224 post verba Ἀντιφῶν δὲ αὐτὸν καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ, addita haec: ἐν τῶνθα σύνοψις τῶν κατ' ἄνθρωπον, h. e. ἐνταῦθα σύν. κτέ. Quae cum prope finem descriptionis quam corporis humani exhibet Pollux adscripta sint, vereor ne ad hanc potius referre debeamus.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Codd. Bekkeri A B C E H J K M N R V W X Y, quibus accedunt Paris. 2955 (a) et Mosquensis (b).

680 γυναικα και λόγον και ἔργον και πόλιν και προᾶγμα
 χρη τὸ μὲν | ἄξιον ἐπαίνου ἐπαίνῳ τιμᾶν, τῷ δὲ
 ἀναξίῳ μῶμον ἐπιθεῖναι· ἴση γὰρ ἀμαρτία και ἀμα-
 2 ρητά. τοῦ δ' αὐτοῦ ἀνδρὸς λέξαι τε τὸ δέον ὀρθῶς
 και ἐλέγξαι . . . . . (ἐλέγξαι) τοὺς μεμφομένους Ἐλέ-
 νην, γυναικα περὶ ἧς ὁμόφωνος και ὁμόψηφος γέγο-
 νεν ἢ τε τῶν ποιητῶν . . . . (ἢ τε τῶν) ἀκουσάντων
 πίστις, ἢ τε τοῦ ὀνόματος φήμη τῶν συμφορῶν
 μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βούλομαι λογισμὸν τινα τῷ
 λόγῳ δοῦς τὴν μὲν κακῶς ἀκούουσιν παῦσαι τῆς
 αἰτίας, τοὺς δὲ μεμφομένους ψευδομένους ἐπιδείξαι
 και δεῖξαι τάληθές παῦσαι τῆς ἀμαθίας.

3 Ὅτι μὲν οὖν φύσει και γένει τὰ πρῶτα τῶν
 πρῶτων ἀνδρῶν τε και γυναικῶν ἢ γυνὴ περὶ ἧς
 ὅδε ὁ λόγος, οὐκ ἄδηλον οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ
 ὡς μητρὸς μὲν Αἴδας, πατρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου
 θεοῦ, τοῦ δὲ λεγομένου θνητοῦ, Τυνδάρεω και

1. ἐπαίνου ἐπαίνῳ AB Bk.: ἐπαίνων. — ἐπιτιθέναι
 CEJKMNXb et v. ante Bk. — μέμφεσθαι] μωμᾶσθαι W.

2. lacunam post ἐλέγξαι vidit Dobr., qui addit τὸ ψεῦδος
 . . . . (τὸ ἄδικον ὁσίως add. W.). Post ἀνδρὸς in M lacuna est duo-
 rum vel trium vocabulorum. — ὁμόφωνος και ὁμόψηφος AB:
 ὁμόψηφος και ὁμόφωνος, sed pro ὁμόψηφος ὁμόψηφος EJKMb
 (N et X corr.) Ald; ὁμοφ. και ὁμόψηφος Bk. — γέγονεν post
 ὁμόψ. om. EJNW Ald. (S.). — ἀκουσάντων] ἀπάντων S.
 sine lacuna. — φήμη ὃ τῶν κτέ. AB; φ. γέγονεν ἢ τε τῶν
 S., omittens γέγονεν in fine sententiae. — ἀκούουσιν] ἀκού-
 σασαν JRVYa. — ἐπιδείξαι και δεῖξαι scripsi: ἐπιδείξαι και
 δεῖξαι. — παῦσαι] ἢ π. ABCEHKNRVXYa Bk. S.; και παῦ-
 σαι cett.

3. τε post ἀνδρῶν add. H. — οὐκ ἄδ. οὐδ' ὀλίγοις
 δῆλον [γὰρ] ὡς vel οὐκ ἄδ. οὐδ' ὀλίγοις δῆλον. δῆλον γὰρ
 ὡς ci. R. — τοῦ δὲ λεγομ.] λεγομ. δὲ AB S. num autem
 τοῦ μὲν λεγομ. θνητοῦ, τοῦ δὲ γενομένου θεοῦ? pro τοῦ
 δὲ λεγ. habent τοῦ δὲ γεν. RY. —

Διός, ὦν ὁ μὲν διὰ τὸ φάναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ τὸ εἶναι ἠλέγχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν ἀνδρῶν κράτιστος, ὁ δὲ πάντων τύραννος. ἐκ τοιούτων δὲ γενομένη ἔσχε 4 τὸ ἰσόθεον κάλλος, ὃ λαβοῦσα [καὶ] οὐ λαθοῦσα ἔσχε, πλείστας δὲ πλείστοις ἐπιθυμίας ἔρωτος ἐνεργάσατο, ἐνὶ δὲ σώματι πολλὰ σώματα συνήγαγεν ἀνδρῶν ἐπὶ μεγάλοις μεγάλα φρονούντων, ὦν οἱ μὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας παλαιᾶς εὐδοξίαν, οἱ δὲ ἀλκῆς οἰκείας εὐεξίαν, οἱ δὲ σοφίας ἐπικτήτου δύναμιν ἔσχον, καὶ ἦκον ἅπαντες ὑπ' ἔρωτος τε φιλονίκου φιλοτιμίας τε ἀνικῆτου. ὅστις μὲν 5 οὖν καὶ δι' ὅ τι καὶ ὅπως ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα τὴν Ἑλένην λαβῶν, οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδόσιν ἂ ἴσασι λέγειν πίστιν μὲν ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὸν χρόνον δὲ τῷ λόγῳ τὸν τότε (τῷ) νῦν ὑπερβὰς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προβήσομαι, καὶ προθήσομαι τὰς αἰτίας δι' ἃς εἰκὸς ἦν γενέσθαι τὸν τῆς Ἑλένης εἰς τὴν Τροίαν στόλον.

Ἡ γὰρ τύχης βουλήμασι καὶ θεῶν βουλευμάσι 6 καὶ ἀνάγκης ψηφίσμασιν | ἔπραξεν ἂ ἔπραξεν, ἢ 681 βία ἀρπασθεῖσα, ἢ λόγοις πεισθεῖσα, ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα. Εἰ μὲν οὖν διὰ τὸ πρῶτον, οὐκ ἄξιός αἰτιᾶσθαι ὁ αἰτιώμενος· θεοῦ γὰρ προθυμίαν ἀνθρωπίνῃ προ-

φάναι ἔδοξεν et εἶναι ἠλ. ci. S.: εἶναι ἔδ. et φάναι (φῦναι J Ald.; φανῆναι HV) ἠλ. (ἠλέχθη N corr.).

4. καὶ post λαβοῦσα del. S. — μεγάλα] μέγα AB Bk. S. — οἰκείας] ἰδίᾳς AB. — φιλονίκου Bait.: φιλονείκου.

5. ἂ ἴσασι] καὶ ἴσ. AB. — λόγου] χρόνον K. — προσθήσομαι C. — γεγενέσθαι Y.

6. βουλήμασι ABK S.: βουλήματι. — βουλευμάσι AB S.: κελεύματα. — ψηφίσμασιν AB S.: ψηφίσματι. — ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα add. mg. Y Bk. — οὐκ ἄξιός C Bk.: ἄξιός. —

μηθεία ἀδύνατον κωλύειν. πέφυκε γὰρ οὐ τὸ κρείσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἥσσον ὑπὸ τοῦ κρείσσονος ἄρχεσθαι τε καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὸ μὲν κρείσσον ἠγεῖσθαι, τὸ δὲ ἥσσον ἔπεσθαι. θεὸς δ' ἀνθρώπου κρείσσον καὶ βία καὶ σοφία καὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, τὴν Ἐλένην τῆς δυσκλείας ἀπολυτέον.

7 Εἰ δὲ βία ἠσπάσθη καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ (μὲν) ἀρπάσας ὡς ὑβρίσας ἠδίκησεν, ἡ δὲ ἀρπασθεῖσα ὡς ὑβρισθεῖσα ἐδυστύχησεν. ἄξιός οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον ἐπιχείρημα καὶ λόγῳ καὶ νόμῳ καὶ ἔργῳ λόγῳ μὲν αἰτίας, νόμῳ δ' ἀτιμίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· ἡ δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν φίλων ὀρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθεῖη μᾶλλον ἢ κακολογηθεῖη; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινά, ἡ δὲ ἔπαθεν· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

8 Εἰ δὲ λόγος ἦν ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν ἀπολύσασθαι ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὃς σμικροτάτῳ τῷ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ

τὸ ἥσσον] τὸ ἴσον B, τὸ ἴσον A. — ἄρχεσθαι τε HW: ἄρχεσθαι. — τὸ δὲ ἥσσον] τὸ δὲ ἴσον AB. — θεοὶ et κρείσσονες RYa (illud etiam CEHKb). — εἰ οὖν ci. R. Dobr. (S.): ἡ οὖν. — τὴν Ἐλ. Dobr. S.: ἡ τὴν Ἐλ. (καὶ τ. E. R.). — τῷ θεῷ] τῇ θεῷ EHKMNRVW. — 7. ὡς ὑβρισθεῖσα ABHRVWY: καὶ ὑβρισθεῖσα. quare et ὡς ὑβρίσας scripsi pro καὶ ὑβρ. cf. § 12. — ἐδυστύχησεν] ἠδίκηται Ya. — λόγῳ καὶ νόμῳ AB S.: νόμῳ καὶ λόγῳ. — λόγῳ μὲν αἰτίας νόμῳ δ' ἀτιμ. AB S.: νόμῳ μὲν ἀτιμ. λόγῳ δ' αἰτίας. — ἡ δὲ ἔπαθεν (ἐλεεινά) ci. W. — οἰκτεῖρειν ABETHKMNX b.

8. λόγος ἦν ὁ Ald.: om. ἦν codd. Bk. cf. § 15. — σμικροτάτῳ ABCHX: μικροτάτῳ. — τῷ σώματι HW: σώματι. —

θειότατα ἔργα ἀποτελεῖ· δύναται γὰρ καὶ φόβον
 παῦσαι καὶ λύπην ἀφελεῖν καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι
 καὶ ἔλεον ἐπανξῆσαι. ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει δεῖξω· 9
 δεῖ δὲ καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν
 ποιήσιν ἀπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα
 μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περι-
 φοβος καὶ ἔλεος πολὺδακρος καὶ πόθος φιλοπενθήs,
 ἐπ' ἀλλοτριῶν τε πραγμάτων καὶ σωμάτων εὐπρα-
 γίαις καὶ δυσπραγίαις ἰδιὸν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων
 ἔπαθεν ἡ ψυχὴ. φέρε δὴ πρὸς ἄλλον ἀπ' ἄλλου μετα-
 στῶ | λόγον. αἱ γὰρ ἐνθεοὶ διὰ λόγων ἐπῶδαί ἐπα- 10
 γωγοὶ ἠδουῆs, ἀπαγωγὸὶ λύπης γίνονται· συγγιγνο- 682
 μένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆs ψυχῆs ἡ δύναμις τῆs ἐπῶδῆs
 ἔθελεξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν αὐτὴν γοητεία.
 γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι εὔρονται, αἱ
 εἰσι ψυχῆs ἀμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατήματα. ὅσοι 11
 δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἔπεισαν καὶ πείσουσι δὲ
 ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες περὶ
 πάντων εἶχον τῶν (τε) παροιχομένων μνήμην τῶν τε
 παρόντων (ἐννοίαν) τῶν τε μελλόντων πρόνοιαν, οὐκ
 ἂν ὁμοίως ὁμοίος ἂν ὁ λόγος ἠπάτα· νῦν δὲ οὔτε

ἐργάσασθαι C. — num ἔλεον (κινῆσαι καὶ θάρσος) ἐπαν-
 ξῆσαι? τὸ θαρσαλέον ἐπανξ. ci. W.

9. καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι] καὶ δόξῃ (καὶ δόξω C, om. δ.
 Ya) δεῖξαι. — ἧς τοὺς] ἢ ὡς ABKRVW. — καὶ φρίκη]
 καὶ om. RY. — πόθος add. AB: ζῆλος CYa, φίλος EHJK
 MNb. — φιλοπαθῆs Ra, ζηλοπαθῆs Y. — εὐτυχίαις καὶ
 δυσπραγίαις AB Bk.; εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας v.

10. ἐπῶδαί AB Bk.: ἠδουαί. — μὲν et δὲ post ἐπαγω-
 γοὶ et ἀπαγωγὸὶ cum codd. om. Bk. — αὐτὴν add. AB Bk.
 — γοητεία num delendum? nam ab ἐπῶδαῖs hic γοητεία et
 μαγεία discernuntur.

11. πείσουσι scripsi: πείθουσι. — ἐννοίαν add. Reisk.
 — ὁμοίος ἂν] ὁμοίος ἦν AB S. (δεινὸς ἦν ci. S.). — ἠπάτα·

μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι το παρον
οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως ἔχει, ὥστε
περὶ τῶν πλείστων οἱ πλείστοι τὴν δόξαν σύμβουλον
τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ ἀβε-
βαιοσ οὔσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις τύχαις περι-
12 βάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει
καὶ τὴν Ἑλένην ὁμοίως ἄνουν (γε καὶ) νέαν οὔσαν
λόγον ἐλθόντα ὡσπερὶ βιαστήριον βία ἀρπάσαι; τὸ
γὰρ τῆς πειθοῦς εἶδος ἔσχε μὲν τοῦνομα ἐναντίον
τῇ ἀνάγκῃ, τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν ἔχει. λό-
γος γὰρ ψυχὴν ὁ πείσας, ἦν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ
πείδεσθαι τοῖς λεγομένοις καὶ συναινέσαι τοῖς ποι-
ουμένοις. ὁ μὲν οὖν πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ,
ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκασθεῖσα τῷ λόγῳ μάτην
13 ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ πειθὼ προσιοῦσα τῷ λόγῳ
τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως ἐβούλετο, χρὴ μα-

νῦν δὲ scripsi: ἢ τὰ ν. γε MN, εἶτα ν. γε post versum di-
midium vacuum C, ἢ τὰ ν. γε ν. (ἐπεὶ τὰ νῦν γε S.). —
τύχαις scripsi: ἀτυχίαις.

12. Libri: τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ (om. καὶ H) τὴν
Ἑ. ὕμνος ἦλθεν (Ἑλ. λόγον ἐλθόντα C) ὁμοίως ἄνουν νέαν
(ita C: ceteri plerique alterum ν post ου om.) ὡσπερὶ βια-
στήριον (βιαστ. M, βιατ. HW) βία ἠρπάσθη (ἀρπάσαι C,
παρῆλθε E). Ἔγνος dittographiam vocabuli ὁμοίως puto,
indicantem ὁμοίως primitus statim post Ἑλ. subsecutum esse.
— Deinde libri: τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἔξειν (ἔξην AB, ἔσχεν
C) ὁ δὲ (δὲ om. C) νοῦς. καίτοι εἰ (ἢ EHRΥα, ἢ VW)
ἀνάγκη (μὲν add. RΥα) ὄνειδος (ὁ εἰδῶς AB) ἔξει μὲν οὖν
(οὔ CE; post hoc voc. C habet lacunam litterarum VIII)
τὴν δὲ δύναμιν κτέ. Haec antiquitus ita scripta fuisse
ὄνειδος ἔξει μὲν οὖν

puto: τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἔξειν ὁ δὲ νοῦς καίτοι εἰ ἀνάγ-
κη, τὴν δὲ κτέ. — γὰρ ψυχὴν AB: γὰρ τὴν ψυχὴν.
— ἦν Υ Bk.: ἦν. — ἀναγκ. τῷ λόγῳ] τῷ add. AB Bk.

13. καὶ τὴν ψυχὴν ν.; καὶ om. C. —

θεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρολόγων λόγους, οἵτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δ' ἐνεργασάμενοι τὰ ἄπιστα καὶ ἄδηλα φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν ἐποίησαν· δεύτερον δὲ τοὺς ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγῶνας, ἐν οἷς εἷς λόγος πολὺν ὄχλον ἔτρεψε καὶ ἔπεισε τέχνη γραφεῖς, οὐκ ἀληθείᾳ λεχθεῖς· τρίτον δὲ φιλοσόφων λόγων ἀμίλλας, ἐν αἷς | δείκνυται καὶ γνώμης τάχος ὡς εὐμετά- 688 βολον ποιεῖ τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν δὲ 14 λόγον ἔχει ἢ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν ἢ τε τῶν φαρμάκων τάξις πρὸς τὴν τῶν σωμάτων φύσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν φαρμάκων ἄλλους ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου τὰ δὲ βίου παύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἔτερψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρσος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ πειθοῦτινι κακῇ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκυσαν καὶ ἐξεροήτευσαν.

Καὶ ὅτι μὲν, εἰ λόγῳ ἐπίεισθη, οὐκ ἠδίκησεν 15 ἀλλ' ἠτύχησεν, εἰρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῷ τετάρτῳ λόγῳ διέξιμι. εἰ γὰρ ἔρωσ ἦν ὁ ταῦτα πάντα πράξας, οὐ χαλεπῶς διαφευξέεται τὴν τῆς λεγομένης γεγρονέαι ἀμαρτίας αἰτίαν. ἂ γὰρ ὀροῶμεν,

ἐργασάμενοι CW. — ἄπιστα καὶ ἄδηλα AS.: ἄδηλα καὶ ἄπιστα. — ἀναγκαίους codd. Bk.: ἀγοραίους. — ἔτρεψε Ald.: ἔτερψε codd. Bk. — post γραφεῖς ἄλλ' add. C. — τρίτον δὲ] δὲ add. C. Ante vel post καὶ γν. τάχος quaedam intercidesse puto (καὶ γλώσσης?). — ὡς om. HW. — ποιεῖ S: ποιούν.

14. τοῦ λόγου] τοῦ νόμου CKMNRVX b. — τάξις] στάξις ci. W. — ἄλλους ἄλλα χυμοὺς C Bk.: ἄλλους ἄλλαχού cett. cod. — ἐκ ante τοῦ σώμ. om. C. — ἐκ ante τῶν λόγων add. AB. — ἔτερψαν AB; eidem ἐξεφαρμάκ. καὶ ἐροήτευσαν.

15. πάντα add. AB. — γεγρονέαι om. HW. — ἂ γὰρ

- ἔχει φύσιν οὐχ ἣν ἡμεῖς θέλομεν ἀλλ' ἣν ἕκαστον
 ἔτυχε· διὰ δὲ τῆς ὄψεως ἢ ψυχῇ κἂν τοῖς τρόποις
 16 τυποῦται. αὐτίκα γὰρ ὅταν πολέμια σώματα πολέ-
 μιον ἐπὶ πολεμίοις ὀπλισθῆ ἰσχυρῶς καὶ σι-
 δήρουν, τὸν μὲν ἀλεξητήριον τὰ δὲ προβλήματα, ἐπεὶ
 ἐθεάσατο ἢ ὄψις, ἐταράχθη καὶ ἐτάραξε τὴν ψυχὴν,
 ὥστε πολλάκις τοῦ κινδύνου μέλλοντος (οὐδέ πω)
 ὄντος φεύγουσιν ἐκπλαγέντες ἰσχυρῶς· ἢ γὰρ ἀλή-
 θεια τοῦ λόγου διὰ τὸν φόβον ἐξωκίσθη τὸν ἀπὸ
 τῆς ὄψεως, ἥτις ἐλθούσα ἐποίησεν ἀμεληῆσαι καὶ τοῦ
 17 καλοῦ τοῦ διὰ τὸν νόμον κρινομένου καὶ τοῦ ἀγα-
 θοῦ τοῦ διὰ τὴν νίκην γιγνομένου. ἤδη δέ τινες
 ἰδόντες φοβερὰ καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι
 χρόνῳ φρονήματος ἐξέστησαν· οὕτως ἀπέσβεσε καὶ
 ἐξήλασεν ὁ φόβος τὸ νόημα. πολλοὶ δὲ καὶ ματαίοις
 πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περι-
 έπεσον· οὕτως εἰκόνας τῶν ὀρωμένων πραγμάτων ἢ

ABHRVW Bk.: καὶ γὰρ. — ἔχει φύσιν add. AB Bk. — ἕκα-
 στον Bk.: ἕκαστος. — ἢ ψυχῇ] ἢ om. CEKMNRVXab. —
 κἂν τοῖς] καινοῖς Ald.

16. ἐπὶ πολεμίοις πολέμ.] πολέμιος ἐπὶ πολέμιον CBk.,
 καὶ πολέμιον ἐπὶ πολεμίοις (pro πολεμίοις πόλεμον Kb, πο-
 λ^μ E, πόλεμι MN) cett. cod. — ὀπλίση CHKMNVWXB
 Bk., ὀπλίσει ABRn, ὀπώσει E, ὀπλίσης JY Ald. — τοῦ μὲν
 — τοῦ δὲ (sed τὰ δὲ a) codd.; τὸν μὲν — τὸν δὲ προβλη-
 ματικόν ci. R. — εἰ θεάσατο C; εἰ θεάσεται v. — S. ita
 hunc locum constituit: — ὅταν πολέμια σώμ. καὶ πολέμιον
 ἐπὶ πολεμῖα ὀπλίσει κόσμον χ. κ. σ., τοῦ μὲν ἀλ. τοῦ δὲ
 πρ., θεάσεται ἢ ὄψις. — κινδύνου (ἀκινδύνου R Ya Bk.)
 του μέλλοντος ὄντος codd.; κινδ. μέλλ. οὐδέπω ὄντος Ald.
 — ἰσχυρῶς· ἢ γὰρ scripsi: ἰσχυρὰ (ἰσχυρῶς Ald.) γὰρ ἢ.
 num autem αἰσχυρῶς? — λόγου E: νόμου. — ἐξωκίσθη ci.
 Reisk. (S.): εἰσωκίσθη. — ἀμεληῆσαι ci. Bk. (S.): ἀσμενί-
 σαι. (ἀμνημονῆσαι ci. R.). — ἰκην scripsi: δίκην.

17. χρόνῳ om. CEJKbMNWX Ald. — ματαίοις πόνοις
 καὶ δειναῖς νόσοις AB Bk.: ματαίαις νόσοις καὶ δεινοῖς

ὄψις ἐνέγραψεν ἐν τῷ φρονήματι. καὶ τὰ μὲν δει-
 ματοῦντα | πολλὰ μὲν παραλείπεται, ὅμοια δ' ἐστὶ 684
 τὰ παραλειπόμενα οἷάπερ τὰ λεγόμενα. ἀλλὰ μὴν οἱ 18
 γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων
 ἐν σῶμα καὶ σχῆμα τελείως ἀπεργάσωνται, τέρπουσι
 τὴν ὄψιν. ἡ δὲ τῶν ἀνδριάντων ποιήσις καὶ ἡ τῶν
 ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσῃν ἡδονὴν παρέσχετο τοῖς
 ὄμμασιν! οὕτω τὰ μὲν λυπεῖν τὰ δὲ ποθεῖν (ποιεῖν)
 πέφυκε τὴν ὄψιν. πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα
 καὶ πόθου ἐνεργάζεται πραγμάτων καὶ σωμάτων. εἰ 19
 οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμ-
 μα ἡσθὲν προθυμίαν καὶ ἀμιλλαν ἔρωτος τῇ ψυχῇ
 παρέδωκε, τί θανμαστόν; ὃς εἰ μὲν θεὸς θεῶν (ἔχει)
 θείαν δύναμιν, πῶς ἂν τὸ ἥσσον εἴη τοῦτον ἀπώ-
 σασθαι καὶ ἀμύνασθαι δυνατόν; εἰ δ' ἐστὶν ἀνθρώ-
 πινον νόσημα καὶ ψυχῆς ἀγνόημα, οὐχ ὡς ἀμάρτημα
 μεμπτέον ἀλλ' ὡς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ ὡς
 ἦλθε τύχης ἀργεύμασιν, οὐ γνώμης βουλευμάσι, καὶ
 ἔρωτος ἀνάγκαις, οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

πόνοις. — ἀνέγραψεν a Ald. — τὰ ante λεγόμενα cum CV
 add. Bk.

18. σχημάτων scripsi: σωμάτων. — σχῆμα] χρῶμα H. —
 ὅσῃν ἡδονὴν scripsi: ὅσον ἡδεῖαν v. (ὅσον ἡδεῖαν οψιν Ra,
 ὀπόσῃν τινὰ τέρψιν H). post ὄμμασιν add. ὄψιν Ald. —
 ποιεῖν addidi; pro πέφυκε τὴν ὄψιν S. ci. πεποίηκε. — τὴν
 ὄψιν] τὴν add. ABHW Bk. — ἐργάζεται Y; ἐργάζονται AB.
 — καὶ σωμάτων add. AB Bk.

19. ὄμμα] σῶμα ABERYA. — κατὰ θεῶν RYa; post δύνα-
 μιν add. κρατεῖ rc. Y et Ald.; ἔχει add. S. (θεὸς ὧν θείαν ἔχων
 δύναμιν κρατεῖ ci. R.). — ὃ ἥσσον C: ὃ ἥσσω, et δυνα-
 τόν CE: δυνατός. cf. § 6. — τοῦτον] τούτων KMNX, τού-
 του E, om. C. — νομιστέον suspectum: num συγγνωστόον?
 οἰκτιστέον ci. W.; R. ci.: ἄξιον ἐλέου νομιστέον. — τύχης
 ci. Reisk. (S.): ψυχῆς.

- 20 Πῶς οὖν χρὴ δίκαιον ἠγγέσασθαι τὸν τῆς Ἑλένης μῶμον, ἥτις εἴτ' ἐρασθεῖσα εἴτε λόγῳ πεισθεῖσα εἴτε βίᾳ ἀρπασθεῖσα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης ἀναγκασθεῖσα ἐπραξεν ἢ ἐπραξε, πάντως διαφεύγει τὴν αἰτίαν;
- 21 Ἀφείλον τῷ λόγῳ δύσκλειαν γυναικός, ἐνέμεινα τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπειράθην καταλῦσαι μῶμον ἀδικίαν καὶ δόξης ἀμαθίαν, ἐβουλήθην γράφαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν δὲ παίγνιον.

ΓΟΡΓΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

- 1 Ἡ μὲν κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία (καὶ ὅλη ἡ) κρίσις οὐ περὶ θανάτου γίγνεται· θάνατον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανεροῶ τῇ ψήφῳ πάντων κατεψηφίσατο τῶν θνητῶν, ἥπερ ἡμέρα ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς τιμῆς ὁ κίνδυνός ἐστι, (καὶ) πότερά με χρὴ δικαίως ἀποθανεῖν ἢ μετ' ὄνειδῶν μεγίστων καὶ τῆς αἰσχίστης
- 2 αἰτίας βιαίως ἀποθανεῖν. δισσῶν δὲ τούτων ὄντων τοῦ μὲν ὅλου ὑμεῖς κρατεῖτε, τοῦ δ' ἐγώ, τῆς μὲν
- 685 δίκης ἐγώ, τῆς δὲ | βίας ὑμεῖς. ἀποκτεῖναι μὲν γὰρ

20. ἐπραξεν ἢ add. AB Bk. — πάντων C.

21. νόμῳ] μῶμῳ AB, λόγῳ νόμῳ H, λόγῳ νόμων W.
— ὄν] ὃν ἐν AB. — ἐν ἀρχῇ AB Bk.: ἐπ' ἀρχῇ.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ] Codd. Bekkeri ABLZ.

1. γίγνεται Ald. Bk.: γίνεσθαι codd. S., qui pro κρίσις ci. ἔοικεν vel simile quid. — ἢ περ ἡμέρα] „scil. ἕκαστα.“ R.

2. ὅλου del. auctore R. Bk. Malim autem τοῦ μὲν ὑμεῖς ὅλου. — μὲν post ἀποκτ. cum pr. A om. Bk. Sed quae

με δυνήσεσθε βουλόμενοι ῥαδίως· κρατεῖτε γὰρ καὶ
τούτων, ὧν οὐδὲν ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. Εἰ μὲν 3
οὖν ὁ κατήγορος Ὀδυσσεὺς ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος
προδιδόντα με τὴν Ἑλλάδα τοῖς βαρβάροις ἢ δοξά-
ζων γε οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν
δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος, ἄριστος ἂν ἦν [ὁ] ἀνὴρ·
πῶς γὰρ (οὖ), ὅς γε σώζει πατρίδα, τοκέας, τὴν πᾶ-
σαν Ἑλλάδα, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τὸν ἀδικοῦντα τι-
μωρούμενος; εἰ δὲ φθόνῳ ἢ κακοτεχνίᾳ ἢ πανουργίᾳ
συνέβηκε ταύτην τὴν αἰτίαν, ὥσπερ δι' ἐκεῖνα κρᾶ-
τιστος ἂν ἦν ἀνὴρ, οὕτω διὰ ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ.
Περὶ τούτων δὲ ἐγὼ πόθεν ἄρξωμαι; τί δὲ πρῶτον 4
εἶπω; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας τράπωμαι; αἰτία γὰρ
ἀνεπίδεικτος ἐκπληξὶν ἐμφανῆ ἐμποιεῖ, διὰ δὲ τὴν
ἐκπληξὶν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ, ἂν μὴ τι παρ'
αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρούσης ἀνάγκης μάθω,
διδασκάλων ἐπικινδυνότερων ἢ ποριμωτέρων τυχῶν.
Ὅτι μὲν οὖν οὐ σαφῶς (εἰδῶς) ὁ κατήγορος κατη- 5
γορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· σύνοιδα γὰρ ἐμαυτῷ σαφῶς
οὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκῶς· οὐδέ πη ἔστιν ὅπως ἂν
εἰδείη τις τὸ μὴ γενόμενον. εἰ δὲ οἰόμενος οὕτω

sequuntur male mutilata esse videntur; scripserim: κρατεῖτε
γὰρ [καὶ] τούτων (καὶ del. vult etiam R.)· τοῦ δὲ (δικαίως
ἀποκτεῖναι οὐχ ὑμεῖς ἀλλ') ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. — με
add. AB Bk. — ἐγὼ οὐδὲν Z.

3. δοξάζων γε auct. Steph. R.: δοξάζοντά με. — οὖ
add. auct. Steph. R. num autem ὁ γε σώζων coll. τιμωρού-
μενος? — πανουργίᾳ AB Bk. (cf. 18. 19): κακοουργίᾳ. —
ἦν ὁ ἀνὴρ Z.

4. περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ codd. (π. τούτων δ' ἐγὼ λέγων
ci. R., π. τ. δὲ ἔγωγε S.).

5. εἰδῶς auct. R. add. S. — οὐδὲ οὐχ ὅπως ἂν εἰδείη
τις ἢ τὸ κτέ. codd.; ἔστιν del. οὐχ et ἦ add. R.; οὐδέ που

ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγειν διὰ δισσωῶν ὑμῖν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουληθεῖς ἐδυνάμην ἂν οὔτε δυνάμενος ἐβουλήθην ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

- 6 Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἶμι πρῶτον, ὡς ἀδύνατός εἶμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γὰρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἣ δὲ ἀρχὴ λόγος ἂν εἴη· πρὸ γὰρ τῶν μελλόντων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πῶς ἂν γένοιτο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πέμψαντος μήτε (του) παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνου ἐλθόντος; οὐδὲ γὰρ ἀγγελία διὰ γραμμάτων ἀφίεται ἄνευ τοῦ φέροντος.
- 7 Ἄλλὰ δὴ τοῦτο τῷ λόγῳ δυνατὸν γενέσθω. καὶ δὴ τοίνυν σύνειμι καὶ σύνεστι καὶ κείνος ἐμοὶ καὶ κείνῳ ἐγώ. τίνα τρόπον; τίς τίς ὢν; Ἕλλην βαρβάρῳ. πῶς ἀκούων καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνῳ; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἐρμηνέως; τρίτος ἄρα μάρτυς γίνυται τῶν κρύπτε-
- 8 σθαι δεομένων. Ἄλλὰ δὴ καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμενον. ἔδει δὲ μετὰ τούτους (τοὺς λόγους) πίστιν δοῦναι καὶ δέξασθαι. τίς οὖν ἂν ἦν ἡ πίστις; πότερον ὄρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῷ προδότῃ πιστεύειν

ἔστιν del. ἧ S. — ἐβουλήθην codd. Bk. (om. LZ): ἠβουλήθην. — ἔργοις add. A.

6. του post μὴτε addidi („subaudi τινὸς“ R.). S. hic quaedam intercidiisse putat: μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ (ἐλθόντος μὴτ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνου, μὴτ' ἀγγελον ἐκείνου πρὸς ἐμὲ) πέμψ. κτέ. — γὰρ ἀγγελία ci. R.: παραγγελία.

7. γενέσθω Bk.: γενέσθαι. — ἀγνοήσωμεν AL.

8. δὲ μετὰ τούτους] δὲ μετὰ ταῦτα vel δέ με τούτῳ ci. R., δ' ἐμὲ τούτων S. —

ἔμελλεν; ἀλλ' ὄμηροί τινες; οἶον ἐγὼ τὸν ἀδελφὸν
 ἔδωκ' ἄν (εὐ γὰρ εἶχον ἄλλον), ὁ δὲ βάρβαρος τῶν
 υἱέων τινά· πιστότατα | γὰρ ἄν ἦν οὕτως ἐμοί τε 68;
 παρ' ἐκείνου ἐκείνῳ τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνό-
 μενα πᾶσιν ὑμῖν ἄν ἦν φανερά. Φήσει τις ὡς χρή- 9
 μασι τὴν πίστιν ἐποιούμεθα, ἐκείνος μὲν διδούς, ἐγὼ
 δὲ λαμβάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς
 ἀντὶ μεγάλων ὑπουργημάτων ὀλίγα χρήματα λαμβά-
 νειν. ἀλλὰ πολλά; τίς οὖν (ἄν) ἔῃν ἡ κομιδή; πόσοι
 δ' ἄν ἐκόμισαν; (εἷς) ἢ πολλοί; πολλῶν γὰρ κομι-
 ζόντων πολλοὶ ἄν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλῆς,
 ἐνὸς δὲ κομίζοντος οὐκ ἄν πολὺ τι τὸ φερόμενον ἦν.
 πότερα δὲ ἐκόμισαν ἡμέρας ἢ νυκτός; (νυκτός;) ἀλλὰ 10
 πολλαὶ καὶ πυκναὶ φυλακαί, δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν.
 ἀλλὰ ἡμέρας; ἀλλά γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις.
 εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξελθὼν ἐδεξάμην, ἢ ἐκείνος ὁ φέρων
 εἰςῆλθεν; ἀμφοτέρω γὰρ ἄπορα. λαβὼν δὲ δὴ πῶς
 ἄν ἔκρουσα καὶ τοὺς ἔνδον καὶ τοὺς ἔξω; ποῦ δ'
 ἄν ἔθηκα; πῶς δ' ἄν ἐφύλαξα; χρώμενος δ' ἄν φα-
 νερός ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ τί ἄν ὠφελούμην
 ἀπ' αὐτῶν; Καὶ δὴ τοίνυν γενέσθω καὶ τὰ μὴ γε- 11
 νόμενα. συνήλθομεν, εἶπομεν, ἠκούσαμεν, χρήματα
 παρ' αὐτοῦ ἔλαβον, ἔλαθον λαβῶν, ἔκρουσα. ἔδει
 δήπου πράττειν ὧν ἕνεκά ταῦτα ἐγένετο. τοῦτο τοί-
 νυν ἔτι τῶν εἰρημένων ἀπορώτερον. πότερα μὲν

ἄν post πιστότατα γὰρ add. A Bk. — παρ' ἐκείνῳ ABLZ.

9. πόσοι δ' ἄν ἐκόμισαν scripsi: πῶς δ' ἄν ἐκόμισεν.
 — εἷς auctore Steph. add. S. — ἄν post πολλοὶ add. AB Bk.

10. νυκτός alterum auct. R. add. Bk.; post ἀλλὰ ins.
 W. (om. interpunctione) coll. § 13. — 11. παρ' αὐτοῦ S.:
 παρ' αὐτῶν. — ἔλαβον auct. R. S.: ἐλάβομεν. — πότερον
 μὲν scripsi: πράττομεν codd., πράττων μὲν v.

γὰρ αὐτὸς ἔπραττον ἢ μεθ' ἑτέρων. ἀλλ' οὐχ ἐνὸς ἢ πρᾶξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν συνόντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λεγέτω. δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἐκόντες (τε) γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ χειμαζόμενοί τε δι' ἀνάγκην κατηγο-

12 ροῦσιν. ἢ δὲ πρᾶξις πῶς (ἂν) ἐγένετο; δηλονότι τοὺς πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει κρείττους ὑμῶν ὅπερ ἀδύνατον. πῶς (δ') ἂν οὖν εἰσῆγαγον; πότερα διὰ πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμὸν ταύτας οὔτε κλείειν οὔτε ἀνοίγειν, ἀλλ' ἠγεμόνες (εἰσὶ) κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπὲρ τειχέων (διὰ) κλίμακος; οὐκοῦν . . . . . ἅπαντα γὰρ πλήρη φυλάκων. ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους; ἅπασιν ἄρα φανερὰ γένοιτ' ἂν. ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρατόπεδον γὰρ ἔστιν ἐν ὅπλοις, ἐν ᾧ (πάντες) πάντας ὀρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὀρῶνται. πάντως ἄρα καὶ πάντῃ ταῦτα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.

13 Σκέψασθε τοίνυν καὶ τόδε. τίνος ἕνεκα προσῆκέ (μοι) βουλευθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ καὶ μάλιστα πάντων ἐδυνάμην; οὐδεὶς γὰρ βούλεται προῖκα τοὺς μεγίστους κινδύνους κινδυνεύειν οὐδὲ τὴν μεγίστην

αὐτὸς] οὗτος ALZ. — ἔπραττον auct. Steph. R.: ἔπραττεν. — συνόντων R. S.: νῦν ὄντων. — ἄπιστον] ἠπίστου mal. R., sed cf. § 8. — τε post ἐκόντες addi iubet R.

12. ἐμὸν auct. R. Bk.: ἐμοί. — ταύτας auctore Steph. R.: ταῦτα. — ἀλλ' οἱ ἠγεμόνες auct. Steph. R. Bk. S., sed cf. II. IX, 80 sqq. — διὰ auct. R. add. Bk. — ft. οὐκοῦν καὶ τοῦτ' ἄπορον. Bk. pro οὐκ οὖν (ita libri) ci. οὐ μὲν οὖν, quod rec. S.; ἀλλ' οὐχ οἷόν τε λαθεῖν ci. W. — γένοιτ'] num ἐγένετ' ? — ἐν ἀνιε ὅπλοις om. ABLZ. — ἐν ᾧ scripsi: ἐν οἷς. — πάντες auct. R. add. S. — πάντας scripsi: πάντα. — ταῦτα ci. R.: πάντα.

13. τοίνυν ci. R.: κοινῇ. — καὶ ante μάλιστα add. Ald., om. cum codd. Bk. —

κακότητα εἶναι | κάκιστος, ἀλλ' ἔνεκά του. (τίνος) 687
οὖν; καὶ ἀν̄θις πρὸς τόδ' ἐπάνειμι. πότερον (τοῦ)
τυραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύ-
νατον τοσοῦτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει ἅπαντα
(τὰ) μέγιστα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλῆθος,
ἀριστεῖαι, ἀκμὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ 14
τῶν (βαρβάρων); ὁ δὲ παραδώσω τίς; ἐγὼ δὲ ποία
δυνάμει παραλήψομαι Ἑλλην βαρβάρους, εἰς ὧν πολ-
λοῦς; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῆ-
ναι βούλονται ἄν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δυναίμην.
ἀλλ' ἴσως ἐκόντες ἐκόντι παραδώσουσι, μισθὸν τῆς
προδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλὰ γε ταῦτα πολλῆς μω-
ρίας καὶ πιστεῦσαι καὶ δέξασθαι· τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο
δουλείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ
κάκιστου; Εἴποι τις ἂν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων 15
ἐρασθεῖς ἐπεχείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μέτρια
μὲν κέκτημαι, πολλῶν δὲ οὐδὲν δέομαι. πολλῶν γὰρ
δέονται χρημάτων οἱ πολλὰ δαπανῶντες, οὐχ οἱ
κρείττονες τῶν τῆς φύσεως ἡδονῶν, ἀλλ' οἱ δου-
λεύοντες ταῖς ἡδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου
καὶ μεγαλοπρεπειᾶς τὰς τιμὰς κτᾶσθαι. τούτων δὲ
ἐμοὶ πρόσεστιν οὐδέν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα
ἀλλ' ἔνεκά του. τίνος ἂν οὖν; ci. R.; ἀλλ' ἔνεκα τοῦ; S.
Codd. ἀλλ' ἔνεκα τούτων. — τοῦ ante τυραννεῖν auct. R.
add. S. — ἀλλ' ante ἀδύνατον iterant AB. — τὰ ante μέ-
γιστα addidi coll. § 20. — ἀκμὴ scripsi: ἀλκή. ante ἀρι-
στεῖαι genitivum desiderat W.

14. βαρβάρων add. Steph. — παραδώσουσιν (ἐαντούς)
ci. R. — μωρίας AB Bk.: τιμωρίας. nisi cum Stephano ἐστὶ
μωρίας scribendum est. — ἐλευθερίας] βασιλείας AB. Fort.
igitur βασιλείαν pro δουλείαν olim fuit.

15. εἴποι S.: εἴπη. — ἂν cum AB add. Bk. — μέτρια
μὲν scripsi: μὲν μέτρια. — οὐδὲν δέομαι S.: οὐδὲν δ. —
πρόςεστιν οὐδέν S. cum Z: πρόσεστιν οὐδέν.

πιστὸν παρέξομαι τὸν παροιχόμενον βίον· τῷ δὲ
 μάρτυρι μάρτυρες ὑμεῖς ἦτε· σύνεστε γὰρ μοι, διό
 16 σύνιστε ταῦτα. Καὶ μὴν οὐδ' ἂν τιμῆς ἕνεκα τοιού-
 τοις ἔργοις ἀνὴρ ἐπιχειρήσειε καὶ μέσως φρόνιμος.
 ἀπ' ἀρετῆς γὰρ ἄλλ' οὐκ ἀπὸ κακότητος αἱ τιμαί·
 προδότη δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἂν γένοιτο τιμῆ;
 πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τιμῆς ἐτύγγανον ἐνδεῆς ὢν·
 ἐτιμώμην γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐντιμο-
 17 τάτων, ἵφ' ὑμῶν ἐπὶ σοφίᾳ. Καὶ μὴν οὐδ' ἀσφα-
 λείας οὐνεκά τις ἂν ταῦτα πράξει. πᾶσι γὰρ ὁ γε
 προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς θεοῖς,
 τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μὲν γε νόμον παρα-
 βαίνει, τὴν δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει,
 τὸ δὲ πλήθος διαφθείρει. τῷ δὲ τοιούτῳ βίῳ περὶ
 18 κινδύνων τῶν μεγίστων οὐδὲν ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ
 δὴ φίλους ὠφελεῖν βουλόμενος ἢ πολεμίους βλάπτειν;
 καὶ γὰρ τούτων ἕνεκά τις ἂν ἀδικήσειεν. ἐμοὶ δὲ
 πᾶν τούναντίον ἐγίγνετο· τοὺς μὲν φίλους κακῶς
 ἐποιοῦν, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφέλουν. ἀγαθῶν μὲν
 οὐκ κτῆσιν οὐδεμίαν εἶχεν ἢ προᾶξις· κακῶς δὲ πα-
 19 θεῖν οὐδὲ εἷς ἐπιθυμῶν πανουργεῖ. Τὸ δὲ λοιπὸν
 ἐστίν, εἴ τινα φόβον ἢ πόνον ἢ κίνδυνον φεύγων
 ἐπράξα· ταῦτα δὲ οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προς-

16. γένοιτο τιμαί Z. — ἀπετύγγανον Ald. — ἐπὶ τοῖς
 praeceunte Steph. ci. R. (Bk.): ἐν τοῖς AB, om. v.

17. οὐδ' ἀσφαλείας scripsi: οὐκ ἀσφαλές, ὢν (quibus ser-
 vatis S. pro οὐνεκα scr. οὐν ἕνεκα). — δὲ post δίκην add. A
 Bk. (R.). — τὸ δὲ πλήθος διαφθ., τὸ δὲ θεῖον ἀτιμ. v. —
 οὐδὲν R. ci.: οὐδ'. idem etiam κίνδυνος περὶ τῶν μεγίστων
 οὐδ' ci.; S. scripsit περὶ (h. e. περίεστι) κινδύνων τ. μ.
 οὐδ'.

18: κτῆσιν ci. R.: ἔκτισιν.

19. num φόβον (φοβούμενος)? — οὐδεὶς S.: οὐθεὶς. — ἔχει

ἤκει. δισσω̄ν γὰρ τούτων ἔνεκα πάντες πάντα
 πράττουσιν, ἢ κέρδος τι μετιόντες ἢ ζημίαν φεύγου-
 τες· ὅσα δὲ τούτων ἔξω πανουργεῖται . . . . (ὅσα δὲ)
 κακῶς ἔμαυτὸν ἐποιοῦν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον·
 προδιδούς γὰρ τὴν Ἑλλάδα προὔδιδουν | ἔμαυτόν, ⁶⁸⁸
 τοκέας, φίλους, ἀξίωμα προγόνων, ἱερὰ πατρῶα,
 τάφους, πατρίδα τὴν μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἃ δὲ
 πᾶσι περὶ παντός ἐστι, ταῦτα ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν
 ἐνεχειρίσῃ. Σκέψασθε δὲ καὶ τόδε. πῶς οὐκ ἂν ἀβί- 20
 ωτος ἦν ὁ βίος μοι πράξαντι ταῦτα; ποῖ γὰρ τραπέ-
 σθαί μ' ἐχρῆν; πότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα; δίκην δώ-
 σοντα τοῖς ἠδικημένοις; τίς δ' ἂν ἀπείχετό μου τῶν
 κακῶς πεπονθότων; ἀλλὰ μένειν ἐν τοῖς βαρβάροις;
 παραμελήσαντα πάντων τῶν μεγίστων, ἐστερημένου
 τῆς καλλίστης τιμῆς, ἐν αἰσχίστῃ δυσκλείᾳ διάγοντα,
 τοὺς ἐν τῷ παροιχομένῳ βίῳ πόνους ἐπ' ἀρετῇ πε-
 πονημένους ἀπορρίψαντα; καὶ ταῦτα δι' ἔμαυτόν,
 ὅπερ αἰσχιστον ἀνδρὶ, δυστυχεῖν δι' αὐτόν. οὐ μὴν 21
 οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πιστῶς ἂν διεκείμην· πῶς
 γὰρ, οἵτινες ἀπιστότατον ἔργον συνηπίσταντό μοι
 πεποιηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς παραδεδωκότι;
 βίος δὲ οὐ βιωτὸς πίστεως ἐστερημένῳ. χρήματα
 μὲν γὰρ ἀποβαλὼν (ἢ) τυραννίδος ἐκπεσὼν ἢ τὴν

BLZ. ceterum R. ci.: ἔπερ. ταῦτα· τούτων δὲ οὐδεὶς κτέ. —
 προσῆκει ci. W.: προσῆκειν. — πανουργεῖται ὡς δὲ κακῶς
 Ald.; om. ὡς δὲ libri. S. haec fere excidisse putat: μανίας
 ἐστίν. ὅσα δὲ, et similiter R. — γὰρ ante πράττων add. ABLZ,
 om. Ald. Bk. — προδιδούς auct. R. S.: προὔδιδουν. — προ-
 γόνων in proclivi est post τάφους transponere, sed cf. § 13.

20. τίς δ' ἂν] num τίς γὰρ ἂν? — παραμελήσαντα et
 ἐστερημένον auct. R. S. παραμελήσαντι et ἐστερημένῳ.

21. ἠπίσταντο BLZ. — προδεδωκότι mal. S. — ἀποβα-
 λὼν ἢ, ἐκπεσὼν, φηγῶν auct. R. S.: ἀποβαλόντα, ἐκπε-

πατρίδα φυγῶν ἀναλάβοι τις ἄν· ὁ δὲ πίστιν ἀποβαλὼν οὐκ ἂν ἔτι κτήσαιοτο. ὅτι μὲν οὖν οὕτ' ἂν (ἐδυνάμην οὕτ' ἂν) ἐβουλόμην προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προειρημένων δέδεικται.

- 22 Βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατηγοροῦν διαλεχθῆναι. τίνι ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὢν τοιούτου κατηγορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ὢν οἷω λαιδορεῖ, ὡς ἀνάξιος ἀναξίω. πότερα γὰρ μου κατηγορεῖς εἰδὼς ἀκριβῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδὼς, οἶσθα ἰδὼν ἢ μετέχων ἢ του πυθόμενος. εἰ μὲν οὖν ἰδὼν, φράσον τούτοις τὸν τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων, ἔνοχος εἶ ταῖς αὐταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ του μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ἐστίν, αὐτὶς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω. πιστότερον γὰρ οὕτως ἔσται τὸ κατηγορημα μαρτυρηθέν· ἐπεὶ νῦν γε οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται μάρτυρα.
- 23 φήσεις ἴσως ἴσον εἶναι τοὺς τε τῶν γενομένων, ὡς σὺ φῆς, (σὲ) μὴ παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν τε μὴ γενομένων ἐμέ. τὸ δὲ οὐκ ἴσον ἐστὶ· τὰ μὲν γὰρ ἀγένητα πῶς ἂν εἴη δυνατὰ μαρτυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον οὐκ ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ ῥάδιον, οὐδὲ μόνον ῥάδιον, ἀλλὰ σοὶ μὲν οὐκ ἦν οἷον μόνον

σόντα, φυγόντα. — ἀναλάβη ABLZ. — οὕτ' ἂν] οὐδ' ἂν Ald. Bk. — ἐδυνάμην οὕτ' addi iubet S.

22. οἷος ὢν οἶδας γε ἴσως ἀνάξιος ἀναξίω codd.; οἷος οἷω ἀνείδισας, ὡς ἀνάξ. ἄν. Jacobs; οἷος οἷω ἐγκαλεῖς, ὡς ἄν. ἄν. ci. S. — εἰ μὲν οὖν ἰδὼν AB Bk.: εἰ μὲν οὖν εἰδὼς. — εἰ δὲ του μετέχ. scripsi: εἰ δὲ τοῦ μετέχ.

23. ἴσον ci. R.: σόν. — τοὺς τε scripsi: τοὺς γε (σὲ μὲν τοὺς γε ci. R.). — τῶν τε scripsi: τῶν δὲ. — ἂν εἴη δυνατὰ Ald. Bk.: ἀδύνατα. ft. autem πῶς οὐκ ἀδύνατα scribendum sit. — ἀλλὰ σοὶ μὲν κτέ.] R. ci.: ἀλλὰ (καὶ δίκαιον καὶ πάνυ ἀναγκαῖον). σοὶ μὲν οὖν ἦν οὐ μόνον κτέ. — μόνον

μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὐρεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐδέτερον εὐρεῖν τούτων δυνατόν. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ 24 οἶσθα ἃ κατηγορεῖς, φανερόν· τὸ δὴ λοιπὸν μὴ εἰδότα σε δοξάζειν. εἶτα, ὧ πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε, δόξῃ πιστεύσας, ἀπιστοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδώς, τολμᾶς ἄνδρα περὶ θανάτου διώκειν; ὧ τί τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ σύνοισθα; ἀλλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κοινὸν ἅπασι περὶ πάντων, καὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ | τῶν ἄλλων σοφώτερος. 689 ἀλλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσι δεῖ πιστεύειν ἀλλὰ τοῖς εἰδόσι, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νομίζειν ἀλλὰ τὰναντία τὴν ἀλήθειαν τῆς δόξης.

Κατηγόρησας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων 25 δύο τὰ ἐναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν, ὥπερ οὐχ οἶόν τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γὰρ με φῆς εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόριμον, σοφίαν μου κατηγορεῖς, ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὔδιδουν τὴν Ἑλλάδα, μανίαν· μανία γὰρ ἐστὶν ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀδυνάτοις, ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν τις τοὺς μὲν φίλους βλάψει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελήσει, τὸν δὲ αὐτοῦ βίον ἐπονείδιστον καὶ σφαλερὸν καταστήσει. καίτοι πῶς χρὴ ἀνδρὶ τοιοῦτῳ πιστεύειν, ὅστις τὸν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας περὶ τῶν αὐτῶν τὰ ἐναντιώτατα λέγει; Βουλοί- 26

μάρτ. Ald. S.: μόνῳ μαρτ. — δυνατόν auct. R. S.: ἀδύνατον.

24. τὸ δὴ λοιπὸν AB: τὸ δὲ λοιπὸν. — μὴ εἰδότα Ald. Bk.: εἰδότα (οὐκ εἰδότα S.). — ἀλλὰ μὴν τό γε δοξ. κτέ.] eadem sententiae conformatio est ap. Demosth. 18, 192. — οὔτε τὴν Ald. Bk.: οὐδὲ τὴν.

25. ὥπερ corr. L (ci. R.) Bk.: ὥπερ Z, ὅπερ L pr. et AB, ὡςπερ Ald. — ἀφ' ὧν τις τοὺς Ald.: om. τις v.

μην δ' ἂν παρὰ σοῦ πνυθέσθαι, πότερον τοὺς σοφοὺς ἄνδρας νομίζεις ἀνοήτους ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γὰρ ἀνοήτους, καινὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δὲ φρονίμους, οὐ δῆπου προσήκει τοὺς γε φρονοῦντας ἐξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἁμαρτίας καὶ μᾶλλον αἰρεῖσθαι κακὰ πρότερον τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμι σοφός, οὐχ ἤμαρτον· εἰ δ' ἤμαρτον, οὐ σοφός εἰμι. ὥστε δι' ἀμφοτέρα ἂν εἴης ψευδής.

27 Ἀντικατηγορῆσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα προσόντα δυνάμενος οὐ βούλομαι· βούλομαι γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲν οὖν σὲ ταῦτα.

28 Πρὸς δ' ὑμᾶς ὧ ἄνδρες κριταὶ περὶ ἑαυτοῦ βούλομαι εἰπεῖν (λόγον) ἐπίφθονον μὲν ἀληθῆ δέ, (μὴ) κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτόν, κατηγορουμένῳ δὲ προσήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας καὶ λόγον ὑπέχω τοῦ παροικομένου βίου. δέομαι οὖν ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθονῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἠγγῆσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδῆ καὶ τι τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν·

29 ὅπερ ἠδιστόν μοι. πρῶτον μὲν οὖν καὶ δεύτερον καὶ

26. καινὸς S.: κενὸς. Quamquam vulgata defendi potest. — τοὺς γε Ald. Bk.: τοὺς τε. — εἴης ψευδής] εἴη ψ. A.

27. προσόντα scripsi: πράσσοντος. — βούλομαι alteram om. ABLZ.

28. ἑαυτοῦ scripsi: ἐμοῦ. — ἀληθῆ et ἀνεκτόν scripsi: ἀληθές et ἀνεκτά. — μὴ κατηγορημένου scripsi: κατηγορημένου Ald. Bk., κατηγορημένῳ codd. — κατηγορουμένῳ δὲ scr. cum ALZ: κατηγορουμένου δὲ οὐ. — δεινὰ auct. Steph. R.: δεῖν. — ὅπερ ἠδιστόν R.: ὑπερῆδιστόν.

29. καὶ ante μέγιστον add. AB Bk. (ci. R.). —

μέγιστον, διὰ παντὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος ἀναμάρτητος
ὁ παροιχόμενος βίος ἐστὶ μοι, καθαρὸς πάσης αἰτίας·
οὐδεὶς γὰρ ἂν οὐδεμίαν αἰτίαν κακότητος ἀληθῆ
πρὸς ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ εἶπειν ἔχοι. καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς
ὁ κατήγορος οὐδεμίαν ἀπόδειξιν εἴρηκεν ὧν εἴρηκεν·
οὔτω λοιδορίαν οὐκ ἔχουσαν ἔλεγχον ὁ λόγος αὐτῷ
δύναται. φήσαιμι δ' ἂν, καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευσαί- 30
μην οὐδ' ἂν ἐλεγχθεῖην, οὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ
καὶ μέγας εὐεργέτης ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν
ἀπάντων ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων ἀλλὰ
(καὶ) τῶν μελλόντων, εἶναι. τίς γὰρ ἄλλος ἐποίησε
τὸν ἀνθρώπινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου καὶ κεκο-
σμημένου ἐξ ἀκόσμου, τάξεις τε πολεμίας εὐρών, μέ-
γιστον εἰς πλεονεκτήματα, νόμους τε γραπτούς, | 690
φύλακας τοῦ δικαίου, γράμματά τε μνήμης ὄργανον,
μέτρα τε καὶ σταθμά, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλα-
γὰς, ἀριθμὸν τε χρημάτων φύλακα, πυρσούς τε,
κρατίστους καὶ ταχίστους ἀγγέλους, πεσσοὺς τε, σχο-
λῆς ἄλυπον διατριβήν; τίνος οὖν ἔνεκα ταῦθ' ὑμᾶς 31
ὑπέμνησα; δηλῶν (μὲν) ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν
προσέχω, σημεῖον δὲ ποιούμενος ὅτι τῶν αἰσχυρῶν καὶ
τῶν κακῶν ἔργων ἀπέχομαι· τὸ γὰρ ἐκείνοις τὸν
νοῦν προσέχοντα τοῖς τοιούτοις προσέχειν ἀδύνατον.

πάσης] ἀπάσης Z. — αἰτίαν] ἐλπίδα Z.

30. οὐ μόνον τῶν auct. R. S.: οὐκ οὖν τῶν. — καὶ post
ἀλλὰ addidi auct. R. — ἄλλος S.: ἂν. — πολεμικὰς Ald.,
sicut est Alc. Odyss. 22. — πλεονέκτημα Z, et ci. R. —
φύλακας τοῦ auct. R. Bk.: φύλακὰς τε τοῦ. — διαλλακτὰς
ci. R. et Valckenaer Ceterum versuum iambicorum in his
vestigia facile agnoscas.

31. δηλῶν ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω ci. R.:
δηλον οὐ τ. τ. τ. ν. προσέχων. — τὸ γὰρ codd. Bk.: τὸν
γὰρ Ald.

ἀξιῶ δέ, εἰ μηδὲν αὐτὸς ὑμᾶς ἀδικῶ, μηδὲ αὐτὸς ὑφ'
 32 ὑμῶν ἀδικηθῆναι. καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευ-
 μάτων εἵνεκα ἀξιός εἰμι κακῶς πάσχειν, οὔθ' ὑπὸ νεω-
 τέρων οὔθ' ὑπὸ πρεσβυτέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέ-
 ροις ἄλυπός εἰμι, τοῖς δὲ νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· τοῖς
 εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερός, τῶν δυστυχοῦντων οἰκτίρ-
 μων· οὔτε πενίας ὑπερορῶν, οὔτε πλοῦτον ἀρετῆς ἀλλ'
 ἀρετὴν πλούτου προτιμῶν· οὔτε ἐν βουλαῖς ἄχρηστος
 οὔτε ἐν μάχαις ἀργός, ποιῶν τὸ τασσόμενον, πειθό-
 μενος τοῖς ἀρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἐμαυτὸν
 ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρὼν καιρὸς ἠνάγκασε, καὶ ταῦτα
 κατηγορημένον, πάντως ἀπολογήσασθαι.

33 Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ μοι λόγος,
 ὃν εἰπὼν παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἴκτος μὲν οὖν
 καὶ λιταὶ καὶ φίλων παραίτησις ἐν ὄχλῳ μὲν οὔσης
 τῆς κρίσεως χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις
 οὔσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν, οὐ φίλων βοηθείαις
 οὐδὲ λιταῖς οὐδὲ οἴκτοις δεῖ πείθειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῷ
 σαφεστάτῳ δικαίῳ, διδάξαντα τέληθές, οὐκ ἀπα-
 34 τήσαντά με δεῖ διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶς
 δὲ χρὴ μὴ τοῖς λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προσέχειν
 τὸν νοῦν, μηδὲ τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνειν.
 μηδὲ τὸν ὀλίγον χρόνον τοῦ πολλοῦ σοφώτερον
 ἡγεῖσθαι κριτὴν, μηδὲ τὴν διαβολὴν τῆς πείρας πι-

32. εἵνεκα scripsi coll. Antiph. 3 β 10: οὐδὲ τῶν ἐπιτη-
 δευμάτων εἵνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιουσθαί ἐμεν·
 οὔνεκα. — οὔτε πενίας et οὔτε πλοῦτον ci. R.: οὐδὲ π. et
 οὐδὲ πλ. — ἀργός auct. R. S.: ἀργῶς. — προστασσόμενον
 auct. R. Bk. — καὶ πειθόμενος S. — καὶ (εἰς) ταῦτα κατηγ.
 ci. R.

33. λοιπὸν AZ. — λιταὶ] τι ABL. — χρήσιμα· παρὰ δ'
 ὑμῖν Ald. Bk.: χρήμασι παρὰ δύναιμιν.

στοτέραν νομίζειν. ἅπαντα (μὲν) γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι μεγάλης εὐλαβείας ἀμαρτάνειν, τὰ δὲ ἀνηκεστα τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον· ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν ἀδύνατα, μετανοήσασι δὲ ἀνίατα. τῶν δὲ τριούτων ἐστίν, ὅταν ἄνδρες ἄνδρα περὶ θανάτου κρίνωσιν· ὅπερ ἐστὶ νῦν παρ' ὑμῖν. εἰ μὲν οὖν ἦν 35 διὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων καθαρὰν γενέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὖπορος ἂν ἦν ἡ κρίσις ἥδη ἀπὸ τῶν εἰρημένων· ἐπειδὴ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοῦμὸν φυλάξατε, τὸν δὲ πλειῶ χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιήσατε. ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος ἀδίκους φανεῖσι δόξαν τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ κτήσασθαι. τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἰρετώτερος θάνατος δόξης αἰσχροῦ· ὁ μὲν γὰρ τοῦ βίου τέλος, ἡ δὲ τῷ βίῳ νόσος. εἰ δὲ ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, 36 πολλοῖς γενήσεται φανερόν· ἐγὼ τε γὰρ (οὐκ) ἀγνώως, ὑμῖν τε παρὰ πᾶσιν Ἑλλησι γνώριμος ἡ κακότης καὶ φανερά. καὶ τὴν αἰτίαν [φανεράν] ἅπασαν ὑμεῖς ἔξετε τῆς ἀδικίας, οὐχ ὁ κατήγορος· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ

34. μὲν post ἅπαντα addi iub. R. — μεγάλους A. — ἀκεστῶν auct. Steph. R.: ἀνηκέστων. — ἀδύνατα S.: δυνατά (φυλάξασθαι δυνατά ci. R.). — cf. autem Antiph. 5, 91.

35. His quoque similia profert Mytilenaeus ap. Antiph. 5, 86, neque vero Palamedis conditioni apta esse videntur. — γε post καθαρὰν add. ABLZ. καθαρῶς S. — ἦν ἦ] εἴη v.; ἡ ante κρίσις auct. R. add. Bk. — ἥδη ἀπὸ A Bk.: ἡ διὰ. — ἐπεὶ Z. — ὁ μὲν Ald. Bk.: τὸ μὲν codd.

36. οὐκ ἀγνώως cum Steph. R. S.: ἀγνός. — παρὰ om. ABLZ S., qui pro ὑμῖν ci. ἐκείνου (h. e. Ulyssis). — cum his conferas quae Plataeenses dicunt ap. Thucyd. 3, 57: οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίχην τήνδε, ἔπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν. — ἅπασιν auct. Steph. R. S. (ἐν

τέλος ἐστὶ τῆς δίκης. ἁμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο
μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοκέας
τοὺς ἐμοὺς ἁμαρτήσεσθε δικάσαντες ἀδίκως, ἀλλ'
ὑμῖν αὐτοῖς δεινὸν ἄθεον ἄδικον ἄνομον ἔργον συν-
επιστήσεσθε πεποιηκότες, ἀπεκτονότες ἄνδρα σύμ-
μαχον, χρήσιμον ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος, Ἑλ-
ληνες Ἑλληνα, φανεράν οὐδεμίαν ἀδικίαν οὐδὲ πι-
στὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

- 37 Εἴρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύομαι. τὸ γὰρ
ὑπομνῆσαι τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως πρὸς
μὲν φαύλους δικαστὰς ἔχει λόγον· τοὺς δὲ πρῶτους
τῶν πρῶτων Ἑλληνας Ἑλλήνων οὐκ ἄξιον οὐδ' ἀξιῶ-
σαι μήτε προσέχειν τὸν νοῦν μήτε μεμνησθαι τὰ
λεχθέντα.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΑΙΑΣ.

- 663 Ἐβουλόμην ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν οἵπερ
1 καὶ ἐν τοῖς πράγμασι παρῆσαν· οἶδα γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν
664 ἔδει σιωπᾶν, τούτῳ δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλέον | λέγοντι·
νῦν δὲ οἱ μὲν παραγενόμενοι αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἄπει-
σιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν εἰδότες δικάζετε. καίτοι ποῖα

ἄπασιν mal. R.); ego φανεράν potius secludendum duxi. —
ἐστὶ ci. R.: ἔχει. S. ex eiusdem conii. ἡ δίκη pro τῆς δίκης
scripsit. Similiter autem Antipho 5, 89 et 6, 6: ἡ μὲν
γὰρ τούτων αἰτίας οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστι καὶ
τῇ δίκη. — ἀπεκτενότες AL.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. Codd. Bekkeri CJMNX; quibus acce-
dit b.

Inscr. ΑΙΑΣ CJMN Bk.: ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ (Αἴας ἢ
Αἴαντος λόγος Diog. La. 6, 15).

1. αὐτοῖς τοῖς auct. Bk. S.: τοῖς αὐτοῖς. (τοῖς ἔ. αὐ-
τοῖς ci. R.).

τις ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδότεων γένοιτο, καὶ ταῦτα
 διὰ λόγων; τὸ δὲ προᾶγμα ἐγίγνετο ἔργω. Τὸ μὲν οὖν 2
 σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκόμισα ἐγὼ φέρων, τὰ δὲ ὄπλα
 ὄδε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὄπλων μᾶλλον ἐπεθύ-
 μουν οἱ Τρωῆες ἀλλὰ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν
 γὰρ εἰ ἐκράτησαν, ἠμίσαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ
 λύτρα τοῦ Ἑκτορος ἐκομίσαντο· τὰ δὲ ὄπλα τάδε οὐκ
 ἂν ἀνέθεσαν τοῖς θεοῖς ἀλλ' ἀπέκρουσαν, δεδιότες 3
 τύνδε τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ἱεροσυ-
 λήσας αὐτῶν τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ νύκτωρ ὥσπερ τι
 καλὸν ἐργασάμενος ἐπεδείκνυτο τοῖς Ἀχαιοῖς. κἀγὼ
 μὲν ἀξιῶ λαβεῖν ἴν' ἀποδῶ τὰ ὄπλα τοῖς φίλοις, οὐ-
 τος δὲ ἴν' ἀποδῶται, ἐπεὶ χρῆσθαί γε αὐτοῖς οὐκ
 ἂν τολμήσειε· δειλὸς γὰρ οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὄπλοις
 χρήσαιο, εἰδὼς ὅτι τὴν δειλίαν αὐτοῦ ἐκφαίνει τὰ
 ὄπλα.

Σχεδὸν μὲν οὖν ἔστιν ἅπαντα ὅμοια. οἱ τε γὰρ 4
 διαθέντες τὸν ἀγῶνα βασιλεῖς ἐκόντες εἶναι περὶ
 ἀρετῆς κρίνουν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἱ τε οὐδὲν εἰδότες
 δικάσειν ὑπισχνεῖσθε περὶ ὧν οὐκ ἴστε. ἐγὼ δὲ ἐπί-
 σταμαι τοῦτο, ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὦν περὶ
 ἀρετῆς κρίνουν ἐπιτρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον ἢπερ ἀγα-
 θὸς ἰατρὸς διαγνῶναι νοσήματα ἄλλω παρειή.

Καὶ εἰ μὲν ἦν μοι πρὸς ἄνδρα ὁμοιότροπον, 5
 οὐδ' ἂν ἠττάσθαι μοι διέφερε· νῦν δ' οὐκ ἔστιν ὁ

2. ἀλλὰ S.: ἀλλ' ἦ. — ἀνέθεσαν codd. Bk.: ἀνέθησαν.

3. αὐτῶν codd. Bk.: αὐτῆς (αὐτοῖς ci. R. Winckelm.). —
 ἂν ante ἐπισήμοις om. C.

4. ὅμοια sanum mihi non videtur. — βασιλεῖς ἐκόντες
 εἶναι Ald. Bk.: οὐκ ὄντες εἶναι βασιλεῖς codd. (ἐκόντες εἶ-
 ναι om. βας. S.; οὐκ ὄντες ἱκανοὶ βας. ci. R.).

5. ἦν μοι] addi vult Steph. ὁ ἀγῶν, Winckelm. δια-

διαφέρει πλέον ἔμοῦ καὶ τοῦδε. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν δράσειε φανερωῶς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρα τολμήσαιμι προᾶξαι. καὶ γὰρ μὲν οὐκ ἂν ἀνασχοίμην κακῶς ἀκούων, οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχων, ὁ δὲ κἂν
 6 κρεμάμενος, εἴ γε κερδαίνειν τι μέλλοι· ὅστις γε μαστιγοῦν παρείχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν ξύλοις τὰ νῶτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόσωπον, κἄπειτα περιβαλλόμενος ῥάκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰσδύς τῶν πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθεν. καὶ ταῦτα ὁμολογήσει ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέπρακται. ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ὅδε ὁ μαστιγίας καὶ ἱερόσυλος ἀξιοῖ κρατῆσαι;

7 Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδόσι κριταῖς καὶ δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ ἀρετῆς κρίνοντας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μάλλον. καὶ γὰρ ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ· οὐδ' ἀντιλέγειν ἔξεστι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἢ μαχομένους (δεῖ) κρατεῖν ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς ταῦτα ἀθροεῖτε, καὶ σκοπεῖτε ὡς, εἰ μὴ δικάσετε καλῶς, γνῶσεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύιν.
 8 οὐδ' ἔστιν ὑμᾶς ὅ τι λέγων ἀνὴρ ὠφελήσει, εἴσεσθε δὲ ἀκριβῶς ὅτι δι' ἀπορίαν ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ
 665 λόγοι | λέγονται. ἀλλ' ἢ λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ δικάζετε ὀρθῶς. καὶ ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ φανερωῶς, ἵνα γυνῶτε

φορὰ; S. conf. Isocr. 4, 12. — ὁ μὲν γὰρ] ὁ μὲν C. — εἴ γε] εἰ CJX b.

7. δικάσητε Ald. — γνῶσεσθε C Bk. (ci. R.): γνώστε JMN, γνωσθήσεσθε v. — ἀνὴρ scripti: ἀνήρ.

8. ὅτι οὐ κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ δοξασταὶ CJXb Bk.: ὅτι κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ μὴ δοξασταὶ, quod fort. etiam praestat.

ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτεὰ δίκη ἐστίν, ἂν μὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. κἄπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι οὐ κριταὶ τῶν λεγομένων ἀλλὰ δοξασταὶ κἀθησθε. ἐγὼ δὲ διαγιγνώσκειν μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν 9 ἐμῶν ἐπιτρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω, καὶ ταῦτα περὶ ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἑκὼν ἀλλ' ἄκων ἀφῆκται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ ὃς πρῶτος ἀεὶ καὶ μόνος καὶ ἄνευ τείχους τέταγμα.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγαθὰ πεποιήκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες. καὶ ταῦτα καὶ ζῶντος ἂν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεῶτος λέγω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλην μάχην μεμάχησθε, ἦν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν· ἐμοὶ δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύνοιδε. καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, οὐδὲ εἰ 2 καλῶς ἀγωνίζοισθε, πλέον ἐγίγνετο οὐδέν· ἐν δὲ τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνεον, εἰ μὲν κατορθώσαιμι, ἅπαντα ἡμῖν ἐπετελεῖτο ὧν ἔνεκα δεῦρο ἀφίγμεθα, εἰ δ' ἐσφάλην, ἐμοῦ ἂν ἐνὸς

ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Inscr. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ X Ald.; Ὀδυσσεὺς ἢ ὑπὲρ Ὀδυσσεώς Diog. La. l. c.

1. καὶ post ταῦτα om. JMNb. — μὲν post ὑμεῖς om. C. — οὐδὲν] οὐδὲ C.

2. οὐδὲ εἰ auct. R. Bk.: οὔτε εἰ. — ἡμῖν auct. R. S.: ὑμῖν. — δεῦρο post ἔνεκα add. CX Bk. — δ' ἐσφάλην Spengel: δὲ σφαλεῖην. — τήν τε Ἑλένην] τε om. C.

ἀνδρὸς ἐστέρησθε. οὐ γὰρ ἵνα μαχοίμεθα τοῖς Τρωσὶ
 δεῦρ' ἀφίγμεθα, ἀλλ' ἵνα τήν τε Ἐλένην ἀπολάβοι-
 3 μεν καὶ τὴν Τροίαν ἔλοιμεν. ταῦτα δ' ἐν τοῖς ἐμοῖς
 κινδύνοις ἐνῆν ἅπαντα. ὅπου γὰρ ἦν κερημένον
 ἀνάλωτον εἶναι τὴν Τροίαν, εἰ μὴ πρότερον τὸ ἄγαλ-
 μα τῆς θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλαπέν παρ' ἡμῶν, τίς
 ἐστὶν ὁ κομίσας δεῦρο τὸ ἄγαλμα ἄλλος ἢ ἐγώ; ὃν
 σύ γε ἱεροσυλίας κρίνεις. σὺ γὰρ οὐδὲν οἶσθα, ὅστις
 τὸν ἄνδρα τὸν ἀνασώσαντα τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ, ἀλλ'
 οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν Ἀλέξανδρον, ἀποκα-
 4 λεῖς ἱερόσυλον. καὶ τὴν Τροίαν μὲν ἀλῶναι ἅπαντες
 εὐχεσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως ἔσται τοῦτο
 ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; καίτοι εἶπερ καλὸν γε ἦν ἐλεῖν
 τὸ Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὐρεῖν τὸ τοῦτου αἴτιον. καὶ
 οἱ μὲν ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὀνειδίξεις ἐμοί·
 5 ὑπὲρ γὰρ ἀμαθίας ὧν εὖ πέπονθας οὐδὲν οἶσθα. κἀ-
 γὰρ μὲν οὐκ ὀνειδίξω σοι τὴν ἀμαθίαν· ἄκων γὰρ
 αὐτὸ καὶ σὺ καὶ (οἱ) ἄλλοι πεπόνθασιν ἅπαντες· ἀλλ'
 ὅτι διὰ τὰ ὀνειδή τὰ ἐμὰ σωζόμενος οὐχ οἷός τε εἶ
 πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡς κακὸν δράσων
 666 τι τούσδε, εἴαν | ἐμοὶ τὰ ὄπλα ψηφίσωνται. ἐγὼ δ'
 οἶδα ὡς καὶ πολλάκις γε ἀπειλήσεις καὶ πολλά, πρὶν
 καὶ σμικρὸν τι ἐργάσασθαι· ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῶν εἰκό-

3. εἰ μὴ] εἰ μὲν JMNb. — σύ γὰρ auct. R. S.: σύ γε. — οἶσθας MNXb.

4. num εἶπερ καλὸν ἐλεῖν τὸ Ἴλιον, καλὸν γε ἦν κτέ.? — εὖ om. C.

5. οἱ auct. Bk. add. S. — πεπόνθατε J (Bk.); πεπόν-
 θεται M, πέπονθα Nb. — ἀλλ' ὅτι] num ὅστις del. ἀλλ' ?
 — δράσων τι auct. Steph. R.: δράσαντι. — ἐγὼ δ' οἶδα ὡς
 cum C add. Bk. (om. S.). — γε om. C (Bk.); δὲ S. —

των τι χρὴ τεκμαίρεσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἴομαι σε κακόν τι σαντὸν ἐργάσεσθαι.

6 Καὶ ἐμοὶ μὲν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα, δειλίαν ὀνειδίξεις· σὺ δὲ ὅτι φανερωῶς ἐμόχθεις καὶ μάτην ἠλίθιος ἦσθα, [ὅτι] μετὰ πάντων τοῦτο δράσας οἶει βελτίων εἶναι. ἔπειτα περὶ ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέγεις· ὃς πρῶτον μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ' ὅπως ἔδει μάχεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ὕς ἄγριος ὀργῇ φερόμενος τάχ' ἂν ποτε ἀποκτενεῖς σαντὸν κακῶς περιπεσὼν τῷ (ξίφει), καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ χρὴ οὐδ' ὑφ' ἐτέρου οὐδ' ὑπὸ τῶν πολεμίων κακόν οὐδ' ὅτιοῦν πάσχειν. σὺ δὲ ὥσπερ οἱ παῖδες χαίρεις ὅτι σέ φασιν οἶδε ἀνδρεῖον εἶναι· ἐγὼ δὲ δειλότατόν γε ἀπάντων τε καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα· ὅστις γε πρῶτον ὄπλα ἔχεις ἄρρηκτα καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ σέ φασιν οὐ τρωτὸν εἶναι. καίτοι τί ἂν δράσαις, εἴ τις σοὶ τῶν πολεμίων τοιαῦτα ὄπλα ἔχων προσέλθοι; ἢ που καλόν τι καὶ θανμαστὸν ἂν εἶη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν μηδὲν δρᾶσαι δύναίτο. ἔπειτα οἶει τι διαφέρειν τοιαῦτα ὄπλα ἔχειν ἢ ἐντὸς τείχους καθῆσθαι; καὶ σοὶ μόνῳ δὴ τείχος

ἐργάσεσθαι Ald.: ἐργάσασθαι hic quoque codd. (Bk. S.).

6. ὅτι φανερωῶς] εἴ τι φ. ci. R. — ὅτι ante μετὰ del. S. — τοῦτο δράσας JMNxb S.: τοῦτ' ἔδρασας C Bk. et auct. Steph. R.; ἔδρασας et deinde οἶει τούτῳ β. εἶναι Ald. — πρὸς με C. — κακῶς codd.: κακῶ Ald. Bk. — περιπεσὼν τῷ Jxb Ald. Bk.; περιπεσόντα C, περιπεσόντων M, περιπεσων N. — καὶ ante οὐκ add. C (οὐδ' S.). — ὑφ' αὐτοῦ Steph. R.: ὑπ' αὐτοῦ (Bk. S.). — οὐδ' ὑπὸ τῶν?

7. τε post ἀπάντων cum C om. Bk. ἐγὼ δὲ γε δειλότατόν τε ἀπάντων σὲ ci. R. — οὐ τρωτὸν] ἄτρωτον C, πρῶτον JMNb. — δράσαις] δράσης CJMNxb. — ἔχειν auct. R. S.: ἔχων. —

οὐκ ἔστιν, ὡς σὺ φής· μόνος μὲν οὖν σὺ γε ἑπτα-
 8 βόειον περιέρχῃ τεῖχος προβαλλόμενος ἑαυτοῦ· ἐγὼ
 δὲ ἄοπλος οὐ πρὸς τὰ τεῖχη τῶν πολεμίων ἀλλ' εἰς
 αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τεῖχη, καὶ τῶν πολεμίων τοὺς
 προφύλακας ἐγρηγορότας αὐτοῖς ὅπλοις αἰρῶ, καὶ
 εἰμὶ στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπάντων, καὶ οἶδα τὰ τ' ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πο-
 λεμίοις, οὐχὶ πέμπων κατασκεψόμενον ἄλλον, ἀλλ'
 αὐτὸς (ἰών)· ὥσπερ (δὲ) οἱ κυβερνῆται τὴν νύκτα
 καὶ τὴν ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι τοὺς ναύ-
 9 τας σώζω. οὐδ' ἔστιν ὄντινα κίνδυνον ἔφυγον αἰ-
 σχρὸν ἠγρησάμενος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους
 κακόν τι δράσειν· οὐδ' εἰ μὲν ὄψεσθαι μέτινες ἔμελλ-
 λον, γλιχόμενος ἂν τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων· ἀλλ' εἴτε
 δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ μαστιγίας ὧν μέλλοιμι τοὺς
 πολεμίους κακόν τι δράσειν, ἐπεχείρουν ἂν, καὶ εἰ
 μηδεὶς ὀρώῃ. οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δραῖν
 αἰεὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ φιλεῖ τι. οὐδὲ ὅπλα
 667 ἐστί μοι τεταγμένα, ἐν οἷς προκαλοῦμαι τοὺς πολε-
 μίους μάχεσθαι, ἀλλ' ὄντινα ἐθέλει τις | τρόπον, καὶ
 10 πρὸς ἓνα καὶ πρὸς πολλοὺς ἔτοιμός εἰμ' αἰεὶ. οὐδ'

περιέρχει MNb.

8. προσέρχομαι ante ἀλλ' εἰς addi vol. R. — ὅπλοις C
 Bk.: ὅπλοισιν. — πέμπω JMNxb. — τοὺς ναύτας] τὰς
 ναῦς C.

9. γλιχόμενος ἂν] γλ. αἰεὶ C. — si deleatur πτωχὸς, et
 versus existat et offensio tollatur, quam praebent πτωχὸς
 et μαστιγ, iuncta et v. δοῦλος opposita, sequuntur certe
 versus: οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δραῖν αἰεὶ | καὶ ἡμέρα
 καὶ νυκτὶ — — φιλεῖ. — ὧν] δοκῶν ci. R. — πόλεμος]
 πολέμιος C. — προκαλ. τοὺς πολεμίους auct. R. S.: πρ. τοῖς
 πολεμίοις. — ἐθέλοι Ald.

ἤνικα κάμνω μαχόμενος, ὥσπερ σύ, τὰ ὄπλα ἐτέροις παραδίδωμι, ἀλλ' ὁπότεν ἀναπαύονται οἱ πολέμιοι, τότε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτίθεμαι, ἔχων τοιαῦτα ὄπλα ἃ ἐκείνους βλάψει μάλιστα. καὶ οὐδὲ νῦν πώποτε με ἀφείλετο, ὥσπερ σὲ πολλάκις μαχόμενον ἄσμενον πέπαυκεν· ἀλλ' ἤνικα ἂν ῥέγγῃς σύ, τηρῆκαυτα ἐγὼ σῶζω σέ, καὶ τοὺς πολεμίους ἀεὶ κακόν τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα ὄπλα καὶ τὰ ῥάκη καὶ τὰς μάστιγας, δι' ἃς σὺ ἀσφαλῶς καθεύδεις.

Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρόν, ἀνδρεῖος 11
οἶε εἶναι; ὃν εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἄνδρες ἂν ἐφερέτην. κᾶπειτα κἀκεῖνοι περὶ ἀρετῆς ἴσως ἂν ἡμῖν ἠμφισβήτουν. κἀμοὶ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν πρὸς αὐτοὺς ἦν λόγος· σὺ δὲ τί ἂν ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς αὐτούς; ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἂν φροντίσαις, ἐνὸς δ' ἂν αἰσχύνοιο ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ οἶσθ' ὅτι 12
οὐ τοῦ νεκροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὄπλων ἔμελεν ὅπως λάβοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ δὲ ὄπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς θεοῖς. τοὺς γὰρ νεκροὺς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις αἰσχροῦν, ἀλλὰ τοῖς μὴ ἀποδιδούσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἔτοιμα ἐκόμισας· ἐγὼ δὲ τὰ ὄνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

Φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, κακῶ ἐναντιω-
τάτω αὐτοῖς· καὶ ὁ μὲν σε ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν κα- 13
λῶν, ἣ δὲ ἀποτρέπει. ἀνθρώπινον μὲν οὖν τι πέ-

10. βλάπτει C. — καὶ οὐδὲ S.: καὶ οὔτε.

11. ἴσως scripsi: πως. — τί ἂν] malim τί κἂν. — num ὁμολογεῖν?

12. malim καὶ οὐκ οἶσθ' cf. §§ 6. 13, sine interrogationis signo.

13. κακῶ ἐναντιωτάτω C Bk. (ci. R.): κακῶν ἐναντιώ-

πονθας· διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ, οἶει καὶ ἀνδρεῖος εἶναι,
καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφία περὶ πόλεμον καὶ ἀνδρεία
οὐ ταυτόν ἐστιν ἰσχυῖσαι, ἀμαθία δὲ κακὸν μέγιστον
14 τοῖς ἔχουσιν. οἶμαι δὲ, ἂν ποτέ τις ἄρα σοφὸς ποιη-
τῆς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν ποιήσει πολύτλαντα
καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πτολίπορθον
καὶ μόνον τὴν Τροίαν ἐλόντα, σὲ δέ, ὡς ἐγῶμαι, τὴν
φύσιν ἀπεικάζων τοῖς τε νωθέσιν ὄνοις καὶ βουσί-
ταῖς φορβάσιν, ἄλλοις παρέχουσι δεσμεύειν καὶ ζευ-
γνύναι αὐτούς.

[ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

667 Πολλάκις ἤδη ἐνεθυμήθην καὶ ἐθαύμασα, ᾧ
ἄνδρες Ἑλληνες, τὰς γνώμας τῶν λεγόντων, τί ποτε
668 ἄρα βουλόμενοι θραδίως δεῦρο παριόντες | συμβου-
λεύουσιν ὑμῖν, ἀφ' ὧν ὠφέλεια μὲν οὐδεμία ἐστὶ
τατα. — διότι γὰρ ἰσχυρὸς CX, διότι ἰσχ. εἶ corr. N, δότι
γὰρ ἰσχυρὸς JMb, διότι γὰρ ἰ. εἶ Bk.: διὰ γὰρ τὸ εἶναι
ἰσχυρὸς. — οἶει] εἶη JMb. — καὶ ante οὐκ add. C Bk. (οὐκ
οἶσθα δὲ J).

14. πολύτλαντα Bk.: πολύτλαν τε. — τε post τοῖς om.
C. V. II. XI, 558, — ταῖς] τοῖς JMN, καὶ C. V. II. XIII,
703. — παρέχουσι auct. Reisk. et Toup. S.: ὑπάρχουσι. —
αὐτούς auct. R. S.: αὐτούς.

ΑΛΚΙΔΑΜ. ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Codd. Bk. ABCJMNΧΖ, qui-
bus accedit b.

Inscr. ΟΔΥΣΣΕΥΣ AB Bk.: ὀδυσσέως JMNB; λόγος
Ἄδυσσέως v.

1. λεγόντων] λεγομένων AB. — παριόντες] πάριτε AB.
— ὠφέλεια μὲν] μὲν ὠφ. ὑμῖν AB. —

τῷ κοινῷ, λοιδορίαὶ δὲ πλεῖσται γίνονται ἐν ἀλλή-
 λοις, εἰκῆ τε λόγους ἀναλίσκουσιν ἀκαίρους περὶ ὧν
 ἂν τύχωσι. λέγουσι δὲ τὴν αὐτῶν δόξαν ἕκαστος 2
 βουλόμενοί τι λαβεῖν· οἱ δὲ καὶ μισθὸν πραττόμενοι
 συναγορεύουσι παρ' ὁποτέρων ἂν νομίζωσι πλεῖον
 λήψεσθαι. καὶ εἰ μὲν τις ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλημμε-
 λεῖ ἢ βλάπτει τὸ κοινὸν χρήματα ἑαυτῷ ποριζόμενος,
 τούτων μὲν (ὄρωμεν) μηδένα τὸν φροντίζοντα εἶναι·
 εἰ δέ τις ἡμῶν αἰχμάλωτον ἀγαγὼν ἐκ τῶν πολεμίων,
 ἢ γέρας (λαχῶν) εἴληψε πλεόν ἕτερος ἑτέρου, τούτων
 ἔνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἔχομεν διὰ
 τὰς τούτων σπουδὰς. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι τὸν ἄνδρα 3
 τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μήτε ἔχθρας ἰδίας φροντί-
 ζειν, μήτε ἰδίαν φιλειταιρίαν, φιλοτιμίᾳ χρησάμενον
 ἔνεκα ἀνδρὸς ἐνός, [χρήματα] περὶ πλείονος (ἂν)
 ποιήσασθαι, καὶ μὴ ὅτι ἂν μέλλῃ τῷ πλήθει συνοί-
 σειν . . . . . οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπὼν τοὺς ἀρ-
 χαίους πόρους τε καὶ λόγους, πειράσομαι Παλαμήδη
 τόνδε ἐν ὑμῖν εἰς κρίσιν δικαίως καταστήσαι. ἔστι 4
 δὲ τὸ προᾶγμα, ὡς ἂν εἰδῆτε, προδοσία· ἐφ' ἣ δεκα-
 πλάσιαι τῶν ἄλλων ζημίαι εἰσὶν ἐπικείμεναι. καίτοι,
 ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδεμία πώ-

ἐν ante ἀλλήλοις del. S. — τε λόγους AB S.: λόγους τε.

2. πλεῖον AB Bk.: πλείω. — ὄρωμεν auct. R. add. S. —
 ἡμῶν] ὑμῶν AB. — ἢ ante γέρας del. Scheibe; ipse λαχῶν
 potius addidi. — ἔνεκα ABJ Bk.: ἔνεκεν.

3. ἰδίαν φιλειταιρίαν φιλοτιμίᾳ AB: ἰδίᾳ φιλειταιρίᾳ
 (ἰδίας φιλειταιρίας, φιλοτιμίᾳ S., ἰδίᾳ φιλειταιρίᾳ ἢ φιλο-
 τιμίᾳ Scheibe). — ἢ χρήματά S. — lacunam esse post συν-
 οίσειν e sequentibus perspicitur. — δικαίως εἰς κρίσιν
 CZ Bk.

4. προδοσίας AB. — δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων
 εἰσὶν ἐπικείμεναι AB: v. singularem habet. —

ποτ' ἔχθρα οὐδ' ἔρις ἐνεγένετο περὶ οὐδενὸς χρήματος, καὶ μὴν οὐδ' ἐν παλαιστρα οὐδ' ἐν συμποσίῳ, ἐνθα φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίννεσθαι. ὁ δὲ ἀνὴρ ἐστὶ φιλοσοφός τε καὶ δεινός, οὗ μέλλω καταγορεῖν, ὥστε εἰκότως (ἂν) τὸν νοῦν προσέχειν ὑμᾶς καὶ μὴ ἀμελεῖσθαι περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.

- 5 Σχεδὸν μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἴῳ κινδύῳ ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευγότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς τὰς τάφρους, ἐνέπιπτόν τε εἰς τὰς σκηναῖς οἱ πολέμιοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν ποῖ ποτε προβήσοιτο ἢ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. ἔχει δὲ ὥδε ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλησίον τῶν πυλῶν ἐν τῷ αὐτῷ συντασσόμενοι ἐγὼ τε καὶ Διομήδης, πλησίον
6 δ' ἦν Παλαμήδης καὶ Πολυποίτης. συνιόντων δὲ ἡμῶν ὁμόσε τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμῶν τοξότης ἐκ τῶν πολεμίων ἐστοχάσατο τούτου, ἀμαρτῶν δὲ αὐτοῦ βάλλει ἐγγὺς ἐμοῦ· οὗτός τε λόγῃν ἀφήσιν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος ἀνελόμενος ὄχρητο εἰς τὸ στρατόπεδον. ἐγὼ δὲ ἀνελὼν τὸν οἶστον δίδωμι Εὐρυβάτη δοῦναι Τεύκρω, ἵνα χρωῖτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγον χρόνον, δείκνυσί μοι τὸν οἶστον ὑπὸ τοῖς | πτεροῖς γράμματα ἔχοντα. ἐκπλα-
7 γεις δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, προσκαλεσάμενος Σθένηλόν τε καὶ Διομήδην ἐδείκνυον αὐτοῖς τὰ ἐνόητα.

ἐνεγένετο AB S.: ἐγένετο. — χρήματος AB: πράγματος.

5. μὲν post σχεδὸν om. A pr., B, Ald. — ἡμῶν] ὑμῶν AB. — τε εἰς scripsi: εἰς τε. — ποῖ AB Bk.: ποῦ. — ποτε] τότε AB. — ἔχει δὲ ὥδε AB Bk.: ὡς δ' (εἶχε δὲ ὥδε ὑμῖν. καὶ ἐτυγχάν. S.). — πλησίον δ'] πλ. τ' AB.

6. συνιόντων] νῦν. ἰόντων AB. — αὐτοῦ] τούτου AB. — οἶστον M Bk.: οἴστον. — οἶστον MZ Bk.: οἴστον.

7. προσκαλέσας AB. — διομήδη CZ. —

ἢ δὲ γραφὴ ἐδήλου τάδε· „Ἀλέξανδρος Παλαμήδει.
ὄσα συνέθου Τηλέφῳ, πάντα σοι ἔσται, ὅ τε πατήρ
Κασάνδραν γυναῖκα δίδωσί σοι, καθάπερ ἐπέστειλας·
ἀλλὰ τὰ ἀπὸ σοῦ πραττέσθω διὰ τάχους.“ ἐνεγέ-
γραπτο μὲν ταῦτα· καί μοι προσελθόντες μαρτυρή-
σατε οἱ λαβόντες τὸ τόξενμα.

ΜΑΡΤΤΡΕΣ.

Ἐπέδειξα δὲ ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τόξενμα ὑμῖν, ὡς 8
ἀληθὲς ἦν· νῦν δὲ ἐν τῷ θορούβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Τεῦ-
κρος ἀποτοξεύσας. δεῖ δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελθεῖν
ὡς ἔχει, μῆδ' εἰκῆ οὕτως ἄνδρα σύμμαχον περὶ θά-
νάτου κρίνειν, αἰσχίστην αἰτίαν προστιθέντα, καὶ
ταῦτα πρότερον ἐν ὑμῖν εὐδοκιμηκότα. Ἡμεῖς μὲν 9
γὰρ πρὶν ἐμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταύτῳ
ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδεν ἔχοντα τοῦτον
σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο,
τρίαιναν ἐπεγράψατο. τίνος ἔνεκα; ἵνα δῆλος εἴη
τῷ ἐπιγράμματι, ὅ τε ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεῦοι
διὰ τὸ σύνθημα, οὗτός τε εἰς ἐκεῖνον ἔσακοντίζοι.

κασάνδραν CMNZb Bk. S. — καθάπερ AB Bk.: ὡςπερ. —
ΜΑΡΤΤΡΕΣ add. C Bk.

8. δὲ post ἐπέδειξα add. AB S. — ἀποτοξεύσας AB Bk.:
ἀπολέσας. — δεῖ auct. R. S.: ἔδει. — μῆδ' εἰκῆ οὕτως Bk.:
μῆδ' εἰκὸς οὕτως AB, μῆ ἀδίκως cett. cod. (με νομίσητε
post κρίνειν add. C), μῆ δόξωμεν ἀδίκως Ald. — προστι-
θέντα ABCMb Bk.: προστεθέντα Z, προστιθέντες N, προ-
τιθέντα v. — ὑμῖν] ἡμῖν AB.

9. καὶ ante πρὶν add. CBk. (om. S.). — πρὶν] πλήν
JMNXZb, eidem μοx ὑμῶν pro ἡμῶν. — εἶδεν] οἶδε C.
— ἔχοντα τοῦτον AB Bk.: τοῦτον ἔχοντα. — ὅ, τε C, ὅτε
AB, ὅταν v. (ὅτε ὅ τε mal. S.). — ἔσακοντίζοι ABMZb Bk.:
ἔξαν. JN, ἀγκοντίζοι C, εἰσακοντ. v.

- 10 Τεκμαίρεσθαι δὲ δεῖ ἐκ τούτων εἰκότως καὶ τὴν ἄφεσιν τῆς λόγῃς. φημὶ γὰρ καὶ ἐν ἐκείνῃ γραμματα εἶναι, πηνίκα τε καὶ πότε προδώσει· πιστὰ γὰρ ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμπόμενα, οὗτος τε ἐκείνοις ἐκεῖνοί τε τούτῳ πέμποντες διὰ τοιούτου εἶδους
- 11 καὶ μὴ δι' ἀγγέλων. Ἔτι δὲ καὶ τόδε σκεψώμεθα. ψήφισμα ἡμῖν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλος τι λάβῃ ἐκ τῶν πολεμίων, ἀποφέρειν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας, διὰ τὸ σπανίοις αὐτοῖς χρῆσθαι ἡμᾶς· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πειθαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις, οὗτος δὲ βέλη ἀνελόμενος πέντε [τοξεύειν], φανερός ἐστιν οὐδὲ ἐν πρὸς ὑμᾶς ἐνηνοχῶς, ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι
- 12 δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. Ἄρα γε ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ὅτι ταῦτα τοῦ σοφιστοῦ τῆς διανοίας καὶ τοῦ φρονήματος αὐτοῦ, ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα ἐχοῖν αὐτὸν ταῦτα πράττειν;
- 670 Τοῦ | τε τὰ πράγματα τὰ νῦν παρεστηκότα γενέσθαι καὶ τὴν στρατείαν ἅπασαν ἐπιδείξω αἴτιον γερονότα

10. δὲ post τεκμ. add. ABC Bk. — ἐκ τούτων εἰκότως καὶ scripsi: καὶ ἐκ τούτων εἰκότως. Quamquam etiam εἰκότως displicet. — πηνίκα τε] πηνίκα AB, πηνικάδε Ald. — πότε] πῶς ci. R. — προδώσει C Bk. — οὗτος] αὐτός AB. — ἐκεῖνοί τε AB S.: καὶ ἐκεῖνοι.

11. σπανίοις Bk.: σπανίως. — χρῆσθαι AB Bk.: χρῆσασθαι. — τοῖς ἐψηφισμένοις om. pr. A. — οὗτος scripsi: αὐτός. — τοξεύειν del. S. — οὐδὲν AB. — δοκῆ A.

12. ὅτι add. AB Bk., εἰ C. — σοφοῦ Ald. — ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν AB Bk.: τυγχάνει φιλοσοφῶν JNXZ; τυγχάνειν φιλοσόφων M Ald.; τοῦ φιλοσόφου τυγχάνει ἄξια οὐτα C. — τοῦ τε τὰ Ald. Bk.: τὰ τε codd., τὰ τε γὰρ S. — πράγματα τὰ νῦν παρεστηκότα Ald.: πρ. τὰ παρ. BJ Bk., πρ. τὰ περηστηκότα A (h. e. περιεστηκότα, quod ci. R.), πρ. παρεστ. MNXZ, παρεστ. πρ. C. — γενέσθαι ante ἐπιδείξω ponit C, om. cett. cod. (om. S., qui ei. πράγμ. ταῦτα παρεστηκέναι). — στρατείαν Z Bk.: στρατιά. — ἅπασαν

ἡμῖν τόν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ καὶ διὰ μακροτέρων λόγων ρηθῆναι τὰ γενόμενα.

Τούτῳ πατὴρ ἐστὶ Πένης, ὄνομα Ναύπλιος, τέ- 13
χνην ἔχων ἁλιείαν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων
ἠφάνικε, χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν ὑφῆρηται,
κακά τε πλείστα τοὺς ναυτίλους εἴργασται, πανουρ-
γίας τε οὐδεμιᾶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προϊόντος
τοῦ λόγου, τὰς ἀληθείας ἀκούσαντες τῶν γενομένων.
Ἄλεω γὰρ τῷ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς 14
ἐχρησθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ἐκ τῆς θυ-
γατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ τούτου δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐ-
τοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεως διὰ τά-
χους ἀφικνεῖται οἴκαδε, καὶ καθίστησι τὴν θυγατέρα
ἰέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς, εἰπὼν, εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενή-
σεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφι- 15
κνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' Ἀργεάν εἰς Ἥλιον,
καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς.
ιδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν παῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης
συνεγένετο. ἐπεὶ δὲ κύουσαν αὐτήν ὁ πατὴρ ἤσθε-
το Ἄλεως, μεταπέμπεται τὸν τούτου πατέρα, πυθό-
μενος πορθμέα τε εἶναι αὐτὸν καὶ δεινόν. ἀφικο-
μένου δὲ τοῦ Ναυπλίου δίδωσιν αὐτῷ τὴν παῖδα

Ald.: πᾶσαν. — ἡμῖν ABC. — καὶ post δὲ add. AB.

13. Ναύπλιος] ναυτίλος A. — ἁλιείαν AB Bk.: ἀλείαν.
— οὗτος] αὐτός AB. — ὑφῆρηται AB Bk.: ὑφῆρηκε. —
τὰς ἁλ. ἁκ. τῶν γενομ. AB Bk.: ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας
τῶν τότε γενομένων.

14. ἀλέω et ἀλέος A et hic et infra. „Pausaniae est
Ἄλέος, Apollodoro Ἄλεος.“ Bk. — θανατώσει B.

15. στρατευόμενος om. AB. — ἀργεάν C. — νεῷ] ἱερῷ
AB. — κούσαν C. — ὁ πατὴρ ἤσθετο AB S.: ἤσθ. ὁ πα-
τήρ. — τε εἶναι αὐτὸν AB S.: τε (τὸν C) αὐτὸν εἶναι. —
ναυτίλου AB.

- 16 καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἤγευ αὐτήν, καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκει Τηλέφου. ἀμελήσας δὲ ὢν ὁ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγων αὐτήν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον εἰς Μυσίαν Τεύθραυτι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἄπαις ὢν τὴν μὲν Αὔρην γυναικὰ ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐπονομάσας Τηλέφου τίθεται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε Πριάμῳ
- 17 αὐτὸν εἰς τὸ Ἴλιον παιδεῦσαι. (τοῦ) χρόνου δὲ προϊόντος Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδ' ἀφικέσθαι, τό τε ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλόμενος, ἅμα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων δηλονότι, καὶ τὴν τοῦ Τηλέφου γένεσιν ἀκηκοώς,
- 671 ὁπόθεν τε εἴη καὶ τίνα τρόπον | καὶ ὑπὸ τίνος ἐπράθη. ὥστε Ἀλέξανδρος οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποιεῖτο διὰ προφάσεις τοιαύτας εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖδες ἀφικνουῦνται ἐκ Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐτούς τε διαλλάξαι καὶ διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι εἴη ὁ πατήρ τετελευτηκῶς αὐτοῖ τε στασιάζοιεν περὶ τῶν πατρῶων χρημάτων.
- 18 εἶεν· τί οὖν γίνυται; πλεῖν αὐτῷ ἔδοξε, καὶ ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιμελεῖσθαι τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς ἔσονται ἐνδεεῖς, ἕως ἂν αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν ὄχρητο Ἀλέξανδρος δὲ

16. ὡς] ὅτε AB. — ὁ ante Ἄλεως add. AB. — ἀπέστειλεν ABZ. — αὐτήν (τ') W. — εἰς ABCMNb Bk.: εἰς JX Ald. — ἄπαις ὢν .auct. R. Bk.: ἀπιδῶν. — Πριάμῳ αὐτὸν S.: πριάμῳ αὐτῷ AB, αὐτὸν Πριάμῳ v. — εἰς τὸ Ἴλιον ci. R.: εἰς τὸ (εἰς τι AB, εἰς τὸν JMNb) ὀλίγον.

17. ἐν Δελφοῖς ἱερὸν Ald. — γένεσιν AB: γέννησιν. — προφάσεις τοιαύτας ci. R.: προφάσεως τοιαύτης. — τε post αὐτούς add. AB S.

18. ἀδελφοῖς (αὐτῆς)? — ἔλθοι JMNXZ — καὶ ante ὁ

αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐξαπατήσας, ἐκ τῶν οἴκων λαβὼν
ὅσα πλεῖστα ἐδύνατο, ἀποπλέων ᾤχετο, οὐκ αἰδε-
σθεῖς οὔτε Δία ξένιον οὔτε θεῶν οὐδένα, ἄνομα καὶ 25
βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἄπιστα πᾶσι καὶ τοῖς
ἐπιγιγνομένοις ἀκοῦσαι. ἀφικομένου δὲ αὐτοῦ πάλιν 19
εἰς Ἀσίαν, ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ τὴν γυναῖκα,
ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοῆ ἑσήμηνας τοῖς
περιοίκους ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν,
ἀλλὰ περιεῖδες Ἑλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὑβρισθέντας.
ἐπεὶ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἀρπαγὴν καὶ Με- 20
νέλεως ἤσθετο, ἤγειρε τὴν στρατιὰν καὶ διέπεμπεν
ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρα-
τόν. καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπεμψεν εἰς Χίον πρὸς Οἰ-
νοπίωνα καὶ εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ Κινύ-
ραν τε ἔπεισε μὴ συστρατεύειν ἡμῖν, δῶρά τε πολλὰ
παρ' αὐτοῦ λαβὼν ἀποπλέων ᾤχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι 21
μὲν ἀποδίδωσι χαλκοῦν θώρακα, ὅστις οὐδενὸς ἄξιός
ἦν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς εἶχε χρήματα. ἀπήγγελλε δὲ

μὲν add. AB. — ἐκ τῶν οἴκων λαβὼν AB: καὶ λαβὼν ἐκ τῶν οἴκων. — ὅσα AB Bk.: ἅ. — οὔτε θεῶν] οὐ θεῶν] ABCMNb. — οὐδένα ZS.: οὐθένα.

19. Huius criminationis absurditates ne huic quidem scriptori imputare possum. Conicio igitur prima verba: ἀφικομένου — γυναῖκα, ante ἐπεὶ δ' (scr. ἐπειδὴ) § 20 transponenda esse, hic autem addendum τούτων δὲ γιγνομένων vel simile quid. — βοῆ] βοήν AB. — οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν om. AB.

20. στρατόν] στρατιάς AB. — καὶ δὴ καὶ C Bk.: καὶ δὴ v. (S.). — ἐπεμψεν] ἐπεμπεν ABZ. — οἰνοπίωνα CJMNX. — κινύραν et κινύρας § 21 AB. — Oenopionis mentio in sequentibus aegre desideratur: ft. interciderit post ἤκουσαν § 21. — πολλὰ add. AB Bk.

21. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς AB S.: αὐτὸς δὲ τὰ ἄλλα. — ἀπήγγελλε ci. R.: ἀπηγγέλλετο AB Ald.; ἐπηγγέλλετο cett. cod. —

ὅτι ἑκατὸν ναῦς ἀποπέμψει ὁ Κινύρας· ὁρᾶτε δὲ καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ ἤκουσαν. ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι, εἰ ἄρα γε κολάσασθαι ἄξιόν ἐστι τὸν σοφιστήν, ὃς ἐπὶ τοῖς φίλοις τὰ αἰσχίστα μηχανώμενος πέφανται.

- 22 Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν ἃ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπικεχειρηκεν ἕξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπειθῶν, φάσκων τάξεις ἐξευρηκένας πολεμικάς, γράμματα, ἀριθμούς, μέτρα, σταθμούς, πεττούς, κύβους, μουσικὴν, νόμισμα, πυρσούς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται ὅταν αὐτίκα
- 672 ἐλέγχῃται φανερῶς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. | Νέστῳ
23 γὰρ ὅδε, πρεσβύτατος (ᾧ) ἡμῶν ἀπάντων, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Πειρίθου γάμοις μετὰ Λαπιθῶν ἐμαχέσατο Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ τάξει· Μενεσθεὺς δὲ πρῶτος λέγεται κοσμηῆσαι τάξεις καὶ λόχους καὶ φάλαγγας συστηῆσαι, ἥνικα Εὐμόλοπος ὁ Ποσειδῶνος ἐπ' Ἀθηναίους ἐστράτευσε Θοῤῃκας ἄγων· ὥστ' οὐ Παλαμήδους τὸ ἐξεύρημά ἐστιν, ἀλλ' ἄλλων πρότερον.
- 24 γράμματα μὲν δὴ πρῶτος Ὀρφεὺς ἐξήνεγκε, παρὰ Μουσῶν μαθὼν, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ μνηματι αὐτοῦ δηλοῖ τὰ ἐπιγράμματα·

Μουσάων πρόπολον τῆδ' Ὀρφέα Θοῤῃκες ἔθηκαν.
ὄν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς πολόεντι βέλει,

ἀποπέμψαι AB. — καὶ ante αὐτοὶ add. AB Bk. — δοκεῖ R.: δοκῆ ABC, δοκοῖη v. cf. § 11. — εἰ ἄρα γε κολ. ἄξιόν ἐστι AB S.: ἄξιον γὰρ κολάσαι.

22. καὶ post δὲ add. AB. — τάξεις ἐξευρηκ. AB Bk.: ἐξευρηκ. τάξεις. — πυρσοί οὐδὲ (om. καὶ) AB.

23. ὅδε AB S.: ὁ. — πρεσβύτερος AB S. — ὑμῶν AB. — φάλαγγι AB.

24. τὰ ἐπιγρ. AB S.: v. τὰ ante ἐπὶ ponitur. — θοῤῃκες AB. — ζεύς που A. — βέλει] βαλῶν C, κεραντῶ cett. cod. et

Οιάγρου φίλον υἱόν, ὃς Ἡρακλῆ ἔξειδίδαξεν,
εὐρῶν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Λίνος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φο- 25
νεύει. ἀριθμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμόλι-
δῶν, Ἀθηναῖος, ὡς καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ·

ὄρθιον ἑξαμερῆς τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων. —
ὡς δεκάτην γενεὴν ἑκατὸν βιοτενέμεν ἄνδρας.

νομίσματα δὲ οὐ Φοίνικες ἐξεῦρον, λογιώτατοι 26
καὶ δεινότατοι ὄντες τῶν βαρβάρων; ἐξ ὀλοσφύ-
ρου γὰρ ἴσον μερισμὸν διείλοντο, καὶ πρῶτοι χα-
ρακτῆρα ἔβαλον εἰς τὸν σταθμόν, (δηλοῦντες) τὸ
πλέον καὶ τὸ ἔλαττον. παρ' ὧν οὗτος ἐλθὼν σο-
φρίζεται τὸν αὐτὸν ὄρθιον. ὥστε αὐτοῦ ταῦτα πάντα
πρεσβύτερα φαίνεται, ὧν οὗτος προσποιεῖται εὐρε-
τῆς εἶναι. μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ ἐξεῦρε, καπήλοις 27
καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώποις ἀπάτας καὶ ἐπιτορκίας, πετ-
τούς γε μὴν, τοῖς ἀργοῖς τῶν ἀνδρῶν ἔριδας καὶ
λοιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν κατέδειξε,
τοῖς μὲν ἤτηθηῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ νενικη-

γε. C. — ὑάγρου AB. — ἠρακλῆ Z cum Burneiano 96 (Bk.):

ἠρακλῆα A, ἠρακλῆ B, ἠρακλῆν v. — ἐδίδαξεν N Ald.

25. Λίνος S.: λῖνος AB, τρύνος Z, Τέννος v. — duos
qui afferuntur versus coniungendos non esse vidit S. — ὡς
δεκάτην] ἐς δ. Z, ὥστε δ. ABMNxb, ὅτε δ. J. — βιοτενέ-
μεν scripsi Sauppium secutus, qui βιοτενεῖν: βιοῦν codd. —
ἀνέρας C.

26. οὐ] οἶ AB. — λογιώτατοι J. Fr. Fischer et Lobeck
(S.): λογικώτατοι. — καὶ πρῶτοι AB S: πρῶτοί τε C Bk.;
πρῶτοι v. — χαρακτῆρας CZ, χαρακτῆρες JMNxb. — παρ'
ῶν] ὁ παρῶν δ AB. — ἐλθῶν] ἐλὼν S. — τὸν αὐτὸν
ὄρθιον] τὸν ὄρθιον AB S.; τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ὄρθιος
C Bk.; τὸν αὐτοῦ ὄρθιον Z. — ταῦτα add. AB Bk.

27. κατέδειξε AB Bk.: ἐδίδαξε. — νενικηκόσι AB Bk.:

κόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τα γὰρ ἀπὸ τῶν κύβων προσγιγνώμενα ἀνόνητα γίνεται, τὰ δὲ πλεί-
 28 στα καταναλίσκεται παραχρῆμα. πυρσούς αὖ ἔσοφίσατο, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ κακῷ, ἅ (γε) διανοεῖτο ποιεῖν, χρήσιμον δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ δέ
 673 ἔστιν ἀνδρὸς τοῖς ἡγεμόσι προσέχειν καὶ τὸ | προσ-
 ταττόμενον ποιεῖν καὶ τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντί, αὐτόν τε παρέχειν ἄνδρα πανταχοῦ ἀγαθόν, τοὺς τε φίλους εὖ ποιοῦντα καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν τὰναντία πάντων οὗτος ἐπίσταται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους κακῶς ποιεῖν.

29 Ἄξιῷ δ' ὑμᾶς ἔγωγε κοινῇ σκεψαμένους βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν ὑποχείριον λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δεινότητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία γενήσεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ὅτι καὶ Παλαμῆδης περιφανῶς τοσαῦτα ἡμαρτηκῶς οὐδεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσσονται ἀδικεῖν. ὥστε ἐὰν νοῦν ἔχητε, ψηφιεῖσθε τὰ βέλτισθ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν ἕνεκα παράδειγμα ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

νικῶσι. — ἀπὸ τῶν κύβων γενόμενα AB S. — ἀνόνητα AB Bk.

28. αὖ] οὖν Cb. — ἀλλ' om. AB. ἐπὶ τῷ ἡμετ. AB S.; ἐφ' ὑμετέρῳ C, ἐφημέρῳ J, ἐφ' ἡμετέρῳ v. — ἅ om. C. — χρήσιμον AB: χρήσιμα. — πάντων οὗτος[πάντα οὗτως Z.

29. καὶ ante Παλ. om. AB. — ἕνεκα] οὖνεκα ABJ S.; οὖνεκεν v. — ποιήσασθε AB.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥΣ ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ
ἢ ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Ἐπειδὴ τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἱστορίας μὲν καὶ παιδείας ἡμελήκασι καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ἰδιώταις ἀπείρως ἔχουσι, γράφειν δὲ μεμελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὐτῶν σοφίαν σεμνύνονται καὶ μέγα φρονοῦσι καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμειως τῆς ὅλης τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὡς ἄλλοτρίαν ἔμαυτοῦ τὴν 2 δύναμιν αὐτῶν ἡγούμενος, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑτέροις μείζον φρονοῶν καὶ τὸ γράφειν ἐν παρέργῳ μελετᾶν οἰόμενος χρῆναι, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλίσκοντας ἀπολελεῖσθαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπειληφώς, καὶ πολὺ δικαιότερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς προσαγορεύεσθαι νομίζων.

Πρῶτον μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἂν τις καταφρονήσειε 3 τοῦ γράφειν, ἐξ ᾧ ἐστιν εὐεπίθետον καὶ ῥάδιον καὶ τῇ τυχούσῃ φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ παραχοῆμα περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπιεικῶς, καὶ τα-

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ Π. ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Codd. Bk. CKMTX (ab initio et in extrema parte etiam N), quibus accedit b. Inscr. ΤΟΥΣ om. C.

1. διὰ βιβλίων R.: διὰ βεβαίων KMNb Ald., δι' ἀββαίων CX.

2. μελετᾶν J. Strangius S.: τοῦ μελετᾶν. cf. §§ 1. 35.

3. παραχοῆμα] παραντίκα (sicut 8. 9. 18. 24. 28) CMXb; sed cf. § 33. — post hoc vocab. καὶ addit C, non male.

χεῖρα χρήσασθαι τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομά-
 των εὐπορία, καὶ τῷ καιρῷ τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς
 ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστόχως ἀκολουθῆσαι
 καὶ τὸν προσήκοντα λόγον εἰπεῖν οὔτε φύσεως ἀπά-
 4 σης οὔτε παιδείας τῆς τυχούσης ἐστίν· ἐν πολλῷ δὲ
 χρόνῳ γράφαι καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ
 παραθέμενον τὰ τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγ-
 γράμματα πολλαχόθεν εἰς ταῦτὸν ἐνθυμήματα συνα-
 674 γεῖραι καὶ μιμήσασθαι τὰς | τῶν εὖ λεγομένων ἐπι-
 τυχίας, καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς τῶν ἰδιωτῶν συμβουλίας
 ἐπανορθώσασθαι, τὰ δ' αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ πολλακίς
 ἐπισκεψάμενον ἀνακαθᾶραι καὶ μεταγράψαι καὶ τοῖς
 5 ἀπαιδευτοῖς ῥᾶδιον πέφυκεν. ἔστι δ' ἅπαντα τὰ μὲν
 ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ διὰ πόνων
 εἰσθότα γίνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα ῥᾶδιαν
 ἔχει (τὴν) κτῆσιν· ὥστ' ἐπειδὴ τὸ γράφειν τοῦ λέγειν
 ἐτοιμότερον ἡμῖν ἐστίν, εἰκότως ἂν αὐτοῦ καὶ τὴν
 κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζοιμεν.

6 Ἐπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς οὐδεὶς ἂν φρο-
 νῶν ἀπιστήσειεν ὡς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἔξιεν
 μεταρρυθμίσαντες ἐπιεικῶς λογογραφήσουσι, τοῖς δὲ
 γράφειν ἡσκημένοις οὐδεὶς ἂν πιστεύσειεν ὡς ἀπὸ
 τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἰοί τ' ἔσονται. τοὺς
 μὲν γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκόσ,
 ὅταν ἐπὶ τὰ ῥᾶω τὴν γνώμην μεταστήσωσιν, εὐπό-
 ρως μεταχειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργα-

4. γράφαι S.: γράψαι ἂν. — ταῦτὸν S. (praecedente R.): τὰ αὐτῶν.

5. σπάνια δὲ καὶ K Mb.

6. ἀπὸ τῆς αὐτῆς auct. R. S.: ἐπὶ τῆς αὐτῆς.

σίαν· τοῖς δὲ τὰ ῥάδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος
καὶ προσάντης ἢ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια καθί-
σταται. γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμά-
των. ὁ μὲν γὰρ ἄραι μέγα φορτίου δυνάμενος ἐπὶ 7
τὰ κουφότερα μετελθὼν ῥαδίως μεταχειρίζαιτ' ἄν·
ὁ δὲ πρὸς τὰ κοῦφα τῇ δυνάμει διικνούμενος οὐδὲν
ἄν τῶν βαρυτέρων οἷός τ' εἶη φέρειν. καὶ πάλιν ὁ
μὲν ποδώκης δρομεὺς ῥαδίως παρέπεσθαι τοῖς βρα-
δυτέροις δύναται ἄν· ὁ δὲ βραδὺς οὐκ ἄν οἷός τ'
εἶη τοῖς θάττοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις
ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκόπως ἀκοντίζειν ἢ
τοξεύειν καὶ τῶν ἐγγὺς τεύξεται ῥαδίως· ὁ δὲ τὰ
πλησίον βάλλειν ἐπιστάμενος οὔπω δῆλον εἰ καὶ τῶν
πόρρω δυνήσεται τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον 8
καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καλῶς
αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἄδηλον ὅτι μετὰ χρόνου καὶ
σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διαφέρων ἔσται λογοποιός·
ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐκ
ἀφανὲς ὅτι μεταβὰς ἐπὶ τοὺς ἀυτοσχεδιαστικούς λό-
γους ἀπορίας καὶ πλάνου καὶ ταραχῆς ἔξει πλήρη
τὴν γνώμην.

Ἡγοῦμαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ μὲν 9
λέγειν αἰεὶ τε καὶ διὰ παντὸς χρήσιμον εἶναι, τοῦ δὲ
γράφειν ὀλιγάκις εὐκαιρον τὴν δύναμιν αὐτῷ καθί-
στασθαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ
παραυτίκα καὶ δημηγοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ
τὰς ἰδίας ὁμιλίας ποιοῦσιν ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ πολ-

7. οἷός τ' εἶη (s. οἷός τε εἶη) utrobique S.: οἷός τε ἦ.

9. αὐτῷ auct. R. Bk.: αὐτοῦ. — αὐτοῦ τὴν δύναμιν
C (Bk.).

λάκεις ἀπροςδοκῆτως καιροὶ πραγμάτων παραπίπτου-
 σιν, ἐν οἷς οἱ μὲν σιωπῶντες εὐκαταφρόνητοι δόξου-
 σιν εἶναι, τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἰσόθεον τὴν γνώμην
 10 ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἄλλων τιμωμένους ὀρωῶμεν. ὅταν
 γὰρ νουθετῆσαι δέῃ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἢ παραμυ-
 675 θῆσασθαι | τοὺς δυστυχοῦντας ἢ προῦναι τοὺς
 παρωξυμένους ἢ τὰς ἐξαίφνης ἐπενεχθείσας αἰτίας
 ἀπολύσασθαι, τηνικαῦθ' ἢ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ
 χρεία τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρεῖν οἷα τ' ἐστίν· ἢ δὲ
 γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μακροτέρους ποιεῖται τοὺς
 χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν γὰρ ταχεῖαν τὴν ἐπι-
 κουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγῶνων ἀπαιτοῦσιν, ἢ δὲ κατὰ
 σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτελεῖ τοὺς λόγους. ὥστε τίς
 ἂν φρονῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώσειεν, ἢ τῶν
 11 καιρῶν τοσοῦτον ἀπολείπεται; πῶς δ' οὐ καταγέ-
 λαστον, εἰ τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος „τίς ἀγο-
 ρεύειν βούλεται τῶν πολιτῶν;“ ἢ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις ἤδη ῥέοντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ φή-
 τωρ πορεύοιτο συνθήσων καὶ μαθησόμενος λόγον;
 ὡς ἀληθῶς γὰρ εἰ μὲν ἡμεν τύραννοι τῶν πό-
 λεων, ἐφ' ἡμῖν ἂν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ
 περὶ τῶν κοινῶν βουλευέσθαι πραγμάτων, ὥσθ'
 ὁπότε γράψαιμεν τοὺς λόγους, τηνικαῦτα τοὺς ἄλ-
 λους πολίτας ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ
 δ' ἕτεροι τούτων κυριεύουσιν, ἄρ' οὐκ εὐήθεις
 ἡμᾶς ἄλλην τινὰ ποιεῖσθαι μελέτην λόγων ἐναντίως

10. δέῃ C Bk.: δεῖ. — παρωξυμένους scripsi: ἀπολλυ-
 μένους KMTXb; ἀπολυμέλους Ald.; ὀργιζομένους C Bk.,
 ἐπιτεθυμένους ci. S. — ἀπολείπεται Bk.: ὑπολείπεται.

11. πῶς δ'] δ' add. CX Bk. — ὥσθ' scripsi: ὥστε. —
 κυριεύουσιν scripsi (propter hiatum): κύριοι εἰσιν. — μελέτην

ἔχουσιν ἀκριβῶς; καὶ γὰρ οἱ τοῖς ὀνόμασιν ἐξειργα- 12
 σμένοι καὶ μάλλον ποιήμασιν ἢ λόγοις εἰκότες, καὶ
 τὸ μὲν αὐτόματον καὶ πλέων ἀληθείας [ὅμοιον] ἀπο-
 βεβληκότες, μετὰ παρασκευῆς δὲ πεπλάσθαι καὶ συγκεῖ-
 σθαι δοκοῦντες ἀπιστίας καὶ φθόνου τὰς τῶν ἀκούον-
 των γνώμας ἐμπιπλάσι. τεκμήριον δὲ μέγιστον· οἱ 13
 γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες φεύ-
 γουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμοῦνται τὰς τῶν αὐτο-
 σχεδιαζόντων ἐρμηνείας, καὶ τότε κάλλιστα γράφειν
 δοκοῦσιν, ὅταν ἤκιστα γεγραμμένοις ὁμοίους πορί-
 σωνται λόγους. ὁπότε δὲ καὶ τοῖς λογογράφου τοῦτο
 πέρας τῆς ἐπεικειᾶς ἐστίν, ὅταν τοὺς αὐτοσχεδιά-
 ζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρὴ καὶ τῆς παιδείας
 ἐκεῖνο μάλιστα τιμᾶν, ἀφ' οὗ πρὸς τοῦτο τὸ γένος
 τῶν λόγων εὐπόρως ἔξομεν;

Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιον εἶναι τοὺς γρα- 14
 πτοὺς λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μετα-
 χειριζομένων ἀνώμαλον καθιστᾶσι. περὶ πάντων μὲν
 γὰρ τῶν πραγμάτων γεγραμμένους ἐπίστασθαι λό-
 γους ἐν τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δ' ἐστίν,
 ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάξῃ τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον
 ἀνόμοιον ὄντα ψόγον τῶ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ
 τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ ῥαψωδία παραπλήσια δοκεῖν

ποιεῖσθαι λόγων C Bk.; ποιεῖσθαι τῶν λ. μ. K. — ἔχουσιν
 CKMTXb.

12. καὶ γὰρ scripsi: εἰ γὰρ. — πλέων ἀληθείας scripsi:
 πλέον ἀληθείαις. — ἐμπιπλάσι scripsi: ἐμπιπλώσι CKMXb;
 ἐμπιπλώσι v.

13. κάλλιστα Bk.: μάλιστα. — ἐκεῖνο ci. R.: ἐκείνην. —
 ἀφ' οὗ] ἀφ' ἧς C Bk. S.

14. τὸν βίον] num τὸν λόγον s. τὴν ἐρμηνείαν? cf.
 § 24 sq. — τὸν λόγον R. C Bk.: τῶν λόγων. — ἀνόμοιον]
 num ἀνώμαλον? — δοκεῖν R. X Bk.: δοκεῖ.

εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν ἐκείνων ἀκριβείαν. |

15
676

Δεινὸν δ' ἐστὶ τὸν ἀντιποιοῦμενον φιλοσοφίας τῆς τοῦ λέγειν καὶ παιδεύσειν ἑτέρους ὑπισχνούμενον, ἂν μὲν ἔχη γραμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύναι δύνασθαι τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδευτῶν βελτίω καθεστάναι, καὶ χρόνου μὲν δοθέντος δύνασθαι λόγον ἐξενεγκεῖν, εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφωρότερον εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι, τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντ' ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν
16 τοῦ λέγειν πλείστην παραδίδωσιν. ὅταν γὰρ τις ἐθισθῆ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετ' ἀκριβείας καὶ ὀρθοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι καὶ βραδείᾳ τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν τὴν ἐρμηνείαν, ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτον, ὅταν εἰς τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πρᾶτοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶ θορύβου πλήρη τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυσχεραίνειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχοφῶνων, οὐδέποτε δ' εὐλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγχινοίᾳ χρώμενον ὑγρῶς
17 καὶ φιλανθρωπῶς μεταχειρίζεσθαι τοὺς λόγους· ἀλλ' ὥσπερ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν λυθέντες οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι τὴν

15. τῆς τοῦ λέγειν Ald. Bk.: ἐν τῷ λέγειν C, ἀντιλέγειν v. Sed et Aldinae lectio coniecturae deberi videtur; itaque malim καὶ λέγειν παιδεύσειν. — τὸν] τὸ T.

16. ἰσχοφῶνων mal. Bk.: ἰσχροφῶνων. — „φιλανθρωπῶς] h. e. φιλανῶς. Fort. ἰλαρῶς.“ S. At hiatus hoc modo existet.

ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς ὀρθοὺς ἀποφέρονται μεθ' ὧν καὶ δεδεμένοις αὐτοῖς ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ γραφὴν βραδείας τὰς διαβάσεις τῇ γνώμῃ παρασκευάζουσα καὶ τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις ἔθεσι ποιουμένη τὴν ἄσκησιν ἄπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν καθίστησι καὶ τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας ἀπάσης ἐπίπροσθεν γίγνεται.

Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λό- 18
γων χαλεπὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπονον καὶ τὴν λήθην αἰσχροὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι γίνεσθαι. πάντες γὰρ ἂν ὁμολογήσειαν τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ τῶν ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι μαθεῖν καὶ μνημονεῦσαι. περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἐπὶ τῶν ἐνθυμημάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς δ' ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραντίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γραπτοῖς λόγοις καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων καὶ συλλαβῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν μνήμην καὶ τὴν μάθησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν 19
οὖν ὀλίγα καὶ μεγάλα τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ καὶ ταπεινὰ καὶ μικρὸν ἀλλήλων διαφέροντα, καὶ τῶν μὲν ἐνθυμημάτων ἅπαξ ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνόμασι πολλάκις τοῖς αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ τῶν μὲν εὐπορος

17. τῆς ἐν om. C.

18. τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομ. ci. S.: τῶν ὀνομ. καὶ τῶν ἐνθυμημάτων. nisi potius, ut Dobr. voluit, verba καὶ τῶν ἐνθυμ. delenda sunt. — ἀκριβῆ] hiatus in hac oratione minime tolerandus.

19. δυσανάληπτος cum Ald. Bk.: δυσαν. ἢ μνήμη cum codd. S.

- ἡ μνήμη, τοῖς δὲ δυσανάληπτος καὶ δυσφύλακτος ἡ
 20 μάθησις καθέστηκεν. ἔτι τοίνυν αἰ λῆθαι περὶ μὲν
 677 τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἄδηλον | τὴν αἰσχύνην ἔχου-
 σιν. εὐλύτου γὰρ τῆς ἐρμηνείας οὔσης καὶ τῶν
 ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεξεσμένων, ἂν ἄρα καὶ
 διαφύγη τι τῶν ἐνθυμημάτων, οὐ χαλεπὸν ὑπερβῆ-
 ναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐνθυμημάτων ἀψά-
 μενον μηδεμιᾶ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβαλεῖν· ἀλλὰ
 καὶ τῶν διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνησθῆ, ῥά-
 21 διον ποιήσασθαι τὴν δῆλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμμένα
 λέγουσιν, ἂν, κατὰ μικρὸν ὑπὸ τῆς ἀγωνίας ἐκλίπωσί
 τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν ἀνάγκη καὶ πλάνου
 καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροὺς μὲν χρόνους
 ἐπίσχειν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάνειν τὸν
 λόγον, ἀσχήμονα δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυσεπι-
 κούρητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.
- 22 Ἐγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκροατῶν
 ἄμεινον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γε-
 γραμμένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγώ-
 νων τὰ συγγράμματα διαπονήσαντες ἐνίοτε τῶν και-
 ρῶν ἀμαρτάνουσιν· ἢ γὰρ μακρότερα τῆς ἐπιθυμίας
 λέγοντες ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένω
 ἔτι τῶν ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσιν τοὺς
 23 λόγους. χαλεπὸν γὰρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀν-
 θρωπίνην πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥστε
 προῖδειν ἀκριβῶς τίνα τρόπον αἰ γινῶμαι τῶν ἀκου-
 όντων πρὸς τὰ μήκη τῶν λεγομένων ἔξουσιν. ἐν δὲ
 τοῖς αὐτοσχεδιασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγοντι γίγνεται ταμι-

20. λῆθαι] ἀλήθειαι KMTXb.

21. τι post ἐκλίπωσι om. C. — ἐγγίνεσθαι auct. Bk. S.

εύεσθαι τοὺς λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀπο-
βλέποντι, καὶ τὰ (τε) μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντό-
μως ἐσκεμμένα διὰ μακροτέρων δηλοῦν.

Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν 24
ἀγώνων ἐνθυμήμασι διδομένοις ὁμοίως ὀρῶμεν ἑκα-
τέρους χρῆσθαι δυναμένους. τοῖς μὲν γὰρ ἄγραφα
λέγουσιν, ἂν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λά-
βωσιν ἢ διὰ τὴν συντονίαν τῆς διανοίας αὐτοὶ παρὰ
σφῶν αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὐπόρον ἐστὶν ἐν τάξει
θεῖναι· τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα περὶ
πάντων δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένον
λέγωσιν, οὐδαμῆ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη
καθιστᾶσι· τοῖς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνι- 25
ζομένοις, ἂν ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα
δοθῆ, χαλεπὸν ἐναρμόσαι καὶ χρῆσθαι κατὰ τρόπον·
αἱ γὰρ ἀκριβείαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ
παραδέχονται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον
ἢ μηδὲν χρῆσθαι τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι
δοθεῖσιν ἢ χρώμενον διαλύειν καὶ συνερεῖπειν τὴν
τῶν ὀνομάτων οἰκοδομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ
δ' εἰκῆ λέγοντα ταραχώδη καὶ διάφωνον καθιστάναι
τὴν ἐρμηνεῖαν. καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδεξαιτο 26
τὴν τοιαύτην μελέτην, ἥτις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγα-
θῶν ἐπίπροσθεν τῆ χρήσει καθέστηκε καὶ χεῖρω τῆς

23. τὰς δυνάμεις αὐτῶν scripsi: τὰς δυν. τῶν λόγων
v., τὰς δυν. τῶν γνωμῶν C Bk. S.; τ. δ. τῶν καιρῶν ci.
S. Fort. autem gravior etiam corruptela subsit: τὰς ἐπι-
θυμίας τῶν ἀνθρώπων s. ἀκροατῶν?

24. αὐτοὶ scripsi: αὐτῶν. — πάντων W: ἀπάντων. —
οὐδαμῆ Bk. cum C: οὐδαμᾶ T, οὐδαμῶ Mb, οὐδαμοῦ v.

25. καὶ χρῆσθαι C Bk.: καὶ κερῆσθαι. — οἰκοδομίαν
scripsi: οἰκονομίαν. — διάφωνον auct. R. S.: ἄφωνον.

678 | τύχης ἐνίοτε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν
 παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον
 ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰθισμένων αὐτῇ καὶ
 τοῖς αὐτομάτοις εὐπορήμασιν ἐμποδῶν ἔστιν.

27 Ἐγοῦμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι
 τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὥσπερ εἶδωλα καὶ σχήματα
 καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰ-
 κότως ἂν δόξαν ἔχοιμεν, ἥνπερ καὶ κατὰ τῶν χαλ-
 κῶν ἀνδριάντων καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων καὶ γεγραμ-
 μένων ζώων. ὥσπερ γὰρ ταῦτα μιμήματα τῶν ἀλη-
 θινῶν σωμάτων ἔστι, καὶ τέρψιν μὲν ἐπὶ τῆς θεω-
 ρίας ἔχει, χοῆσιν δ' οὐδεμίαν τῶ τῶν ἀνθρώπων
 28 βίῳ παραδίδωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος
 λόγος, ἐνὶ σχήματι καὶ τάξει κεκρημένος, ἐκ βιβλίου
 (μὲν) θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν
 καιρῶν ἀκίνητος ὢν οὐδεμίαν ὠφέλειαν τοῖς κερτη-
 μένοις παραδίδωσιν· ἀλλ' ὥσπερ ἀνδριάντων καλῶν
 ἀληθινὰ σώματα πολὺ χεῖρους τὰς εὐπροπειίας ἔχοντα
 πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς ὠφελείας παρα-
 δίδωσιν, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἀπ' αὐτῆς τῆς δια-
 νοίας ἐν τῷ παρατυπία λεγόμενος ἔμψυχός ἐστι καὶ
 ζῆ καὶ τοῖς πράγμασιν ἔπεται καὶ τοῖς ἀληθέσιν ἀφω-
 μοίωται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκόνι λόγου

26. αὐτῇ S.: αὐτῆ.

27. ἔχοιμι Bk. cum C. — καὶ post ἥνπερ om. Bk. cum C.

28. μιᾷ τάξει ci. R. — κερημένος codd. Bk.: γεγραμ-
 μένος. — μὲν post βιβλίου addendum ci. S. — displicet
 παραδίδωσι quater intra has tres paragraphos in membrorum
 fine repetitum. — εὐπροπειίας scripsi: εὐπορίας. — ἀπ' αὐ-
 τῆς τῆς διανοίας ci. R.: ἐπ' αὐτῆς τ. δ. (pro διανοίας S.
 requirit ἀνάγκης vel simile quid, ego mallem ἀγωνίας). —

τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἀπάσης ἐνεργείας ἄμοιρος καθέστηκεν.

Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις ὡς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν 29
 μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, αὐτὸν δὲ διὰ ταύτης
 φαίνεσθαι τὰς ἐπιδείξεις ποιούμενον, καὶ προδια-
 βάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην δι' ἧς εὐδοκιμεῖν
 παρασκευάζεται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φι-
 λοσοφίαν διατρέβοντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικοὺς λόγους
 ἐπαινεῖν καὶ προουργιάτερον ἡγεῖσθαι τὴν τύχην τῆς
 προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῆ λέγοντας τῶν
 μετὰ παρασκευῆς γραφόντων. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν 30
 οὐ παντελῶς ἀποδοκιμάζων τὴν γραφικὴν δύναμιν
 ἀλλὰ χεῖρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἡγούμενος εἶναι,
 καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἴομενος
 χρῆναι ποιεῖσθαι, τούτους εἴρηκα τοὺς λόγους· ἔπειτα
 προσχρῶμαι τῷ γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον
 φρουῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνά-
 μει σεμνυνομένοις ὅτι μικρὰ πονήσαντες ἡμεῖς ἀπο-
 κρύψαι καὶ καταλῦσαι τοὺς λόγους αὐτῶν οἷοί τ'
 ἐσόμεθα. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἐπιδείξεων ἕνεκα 31
 τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομένων ἄπτομαι τοῦ γρά-
 φειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλάκις ἡμῖν ἐντυγχάνουσιν ἐξ
 ἐκείνου τοῦ τρόπου παρακελεύομαι πείρασαν ἡμῶν | 679
 λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ προτεθέντος εὐ-

ἐνεργείας R. S.: εὐεργεσίας.

29. αὐτὸν auct. Bk. S.: ἐαυτὸν. — ἐπιδείξεις Bk.: ἀποδείξεις. — προδιαβάλλειν C Bk.: προςδιαβάλλειν.

30. καταλῦσαι] κατακλύσαι ci. R.

31. ἐπιδείξεως C; voluitne τῶν ἐπιδείξεως εἵνεκα εἰς τ. ὁ. ἐκφερ.? — εἵνεκα CX. — ὄχλους] λόγους C. — ἐκφερομένους KMTb. — nonne παρακελευόμεθα? —

καίρως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν οἷοί τ' ᾤμεν· τοῖς δὲ
 διὰ χρόνου μὲν ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις ἀφικνουμένοις,
 μηδεπώποτε δὲ πρότερον ἡμῖν ἐντετυχηκόσιν ἐπιχει-
 ροῦμέν τι δεικνύναι τῶν γεγραμμένων· εἰθισμένοι
 γὰρ ἀκροᾶσθαι τῶν ἄλλων γραπτῶν λόγους ἴσως
 ἂν ἡμῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἀκούοντες ἐλάττονα τῆς
 32 ἀξίας δόξαν καθ' ἡμῶν λάβοιεν. χωρὶς δὲ τούτων
 καὶ σημεῖα τῆς ἐπιδόσεως, ἣν εἰκὸς ἐν τῇ διανοίᾳ
 γίγνεσθαι, παρὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἐναργέστατα
 κατιδεῖν ἔστιν. εἰ μὲν γὰρ βέλτιον αὐτοσχεδιάζο-
 μεν νῦν ἢ πρότερον, οὐ ῥάδιον ἐπικρίνειν ἔστι·
 χαλεπαὶ γὰρ αἱ μνημαὶ τῶν προειρημένων λόγων
 καθεστήκασιν· εἰς δὲ τὰ γεγραμμένα κατιδόντας ὥσ-
 περ ἐν κατόπτρῳ θεωρῆσαι τὰς τῆς ψυχῆς ἐπιδόσεις
 ῥάδιόν ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ μνημεῖα καταλιπεῖν ἡμῶν
 αὐτῶν σπουδάζοντες καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ χαριζόμενοι
 λόγους γράφειν ἐπιχειροῦμεν.

33 Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ὡς εἰκῆ λέγειν παρακελευόμεθα,
 τὴν αὐτοσχεδιαστικὴν δύναμιν τῆς γραφικῆς προτι-
 μῶντες, ἄξιόν ἐστι πιστεύειν. τοῖς μὲν γὰρ ἐνθυ-
 μήμασι καὶ τῇ τάξει μετὰ προνοίας ἡγούμεθα δεῖν
 χρῆσθαι τοὺς ῥήτορας, περὶ δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων
 δήλωσιν αὐτοσχεδιάζειν· οὐ γὰρ τοσαύτην ὠφέλειαν
 αἱ τῶν γραπτῶν λόγων ἀκρίβειαι παραδιδόασιν.
 ὅσῃν εὐκαιρίαν αἱ τῶν ἐκ τοῦ παραχρημα λεγομένων
 34 δηλώσεις ἔχουσιν. Ὅστις οὖν ἐπιθυμεῖ ῥήτωρ γενέ-

ἀφικνουμένοις scripsi: ἀφιγμένοις. — γραπτῶν Dobr.:
 τοῦς.

33. οὐδ' ὡς codd. Bk.: ὡς οὐδ'. — χρᾶσθαι KMNTXb.

34. ἅμα καὶ scripsi: ἀλλὰ καὶ C; ἀλλὰ μὴ v. —

σθαι δεινὸς ἅμα καὶ ποιητῆς λόγων ἱκανός, καὶ βού-
 λεται μᾶλλον τοῖς καιροῖς χρῆσθαι καλῶς ἢ τοῖς ὀνό-
 μασι λέγειν ἀκριβῶς, καὶ τὴν εὐνοίαν τῶν ἀκροωμέ-
 νων ἐπίκουρον ἔχειν σπουδάζει μᾶλλον ἢ τὸν φθόνον
 ἀνταγωνιστήν, ἔτι δὲ καὶ τὴν γνώμην εὐλυτον καὶ
 τὴν μνήμην εὐπορον καὶ τὴν λήθην ἄδηλον καθε-
 στάναι βούλεται, καὶ τῇ χρεῖα τοῦ βίου σύμμετρον
 τὴν δύναμιν τῶν λόγων κεκτῆσθαι πρόθυμός ἐστιν,
 εἰκότως ἂν τοῦ μὲν αὐτοσχεδιάζειν αἰεὶ τε καὶ διὰ 35
 παντὸς ἐνεργὸν τὴν μελέτην ποιοῖτο, τοῦ δὲ γρά-
 φειν ἐν παιδιᾷ καὶ παρέργως ἐπιμελόμενος εὖ φρο-
 νεῖν κριθεῖη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν.

χρῆσθαι C Bk.: χρᾶσθαι. — σπουδάζειν CK. — τὴν γνώ-
 μην εὐλυτον καὶ τὴν μνήμην εὐπορον scripsi coll. §§ 16
 et 19: τὴν γνώμην (μνήμην ci. S.) εὐπορον καὶ τὴν μνήμην
 (ἐρμηνείαν ci. S.) εὐλυτον.

35. εἰκότως C: οὐκ εἰκότως KMNTXb, οὕτως εἰκότως
 Ald. Bk. — παρέργως scripsi: παρέργῳ cum hiatu.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 124 sqq. Fragmenta Antiphontis Sophistae.

Monui in praefatione, sero in manus meas pervenisse Sauppianam dissertationem de Antiphonte sophista, cuius ex copiis haec nunc apponenda videntur.

Fr. 81 p. 125. Priorem locum J. Bernays (Mus. rhein. 9 p. 256) ita restituere conatus est: ἐνί τε λόγῳ, ταυταδι νοῦς εἴσεται, ἔν τε οὐδέν αὐτῶ· οὔτε οὖν ὄψει ὄρα μακρότητα οὔτε ἂν γνώμη γινώσκῃ οἱ μακρότητα γινώσκων. Sauppianus autem haec nunc proponit: ὡς περ καὶ ὁ Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀληθείας πρώτῳ λόγῳ· ταῦτα δὲ γνώσει, ἔν τε οὐδέν τὸ αὐτό· οὔτε οὖν ὄψει ὄρα ὁ ὄρων (ὄψι ὄρων cod. paris. 1849 teste Hasio) μακρότητα οὔτε οὖν γνώμη γινώσκει ὁ γινώσκων, hoc sensu: haec vero (res singulas) tu cognosces, neque quidquam in eis unum idemque, ut neque qui cernit (res singulas) oculis cernere possit longitudinem neque cognitione eam cognoscere qui cognoscit (res singulas). Ad sententiam cum Bern. comp. Diogen. La. 6, 53.

Fr. 94 p. 128 ad initium alterius libri refert S.

Fr. 103 p. 129. De Antiphontis quadratura Simplicii iste quem adscripsi locus nihil recte docet; audiendus potius est Themistius (4 p. 327 b 36, ad φυσ. ἀκρ. 1, 2), qui haec exhibet: Ἀντιφῶντα —, ὅς ἐγγράφων τριγωνον ἰσόπλευρον εἰς τὸν κύκλον καὶ ἐφ' ἐκάστης (S.: 1. ἐκάστου) τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελὲς συνιστᾶς πρὸς τῇ περιφερείᾳ τοῦ κύκλου, καὶ τοῦτο ἐφεξῆς ποιῶν ᾧτι ποτε ἐφαρμόσειν τοῦ τελευταίου τριγώνου τὴν πλευρὰν εὐθείαν οὔσαν τῇ περιφερείᾳ. Add. Simpl. ad eundem locum (p. 327 a 36).

ante fr. 104 (ibd.) addendum est frg. 103 a e Stob. ecl. phys. 1. 25, 1: *Ἀντ. (τὸν ἥλιον ἀπεφήνατο ὑπάρχειν) πῦρ ἐπινεμόμενον μὲν τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἀέρα, ἀνατολὰς δὲ καὶ δύσεις ποιούμενον τῷ τὸν μὲν ἐπικαιόμενον ἀεὶ προλείπειν τοῦ δ' ὑπονοτιζομένου πάλιν ἀντέχεσθαι.*

Fr. 104 de luna exstat etiam ap. Stob. ecl. phys. 1. 26, 1 et ap. Io. Lydum de mensibus 3, 8. — *ἰδιοφεγγῆ* Stob. S.; *ἰδίῳ μὲν φέγγει* Lyd. — *πυρὸς post ἰσχυροτέρου* cum Stob. del. S.; *φωτὸς* Lyd. — Coniungendum autem cum hoc loco, quod teste Stob. l. d. defectiones lunae fieri dixerant *Ἀλκμαίων Ἡράκλειτος Ἀντιφῶν κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφῆν καὶ τὰς περικλίσεις.*

post fr. 105 add. frg. 105 a ap. Stob. ecl. 1. 8, 40: *Ἀντιφάνης (Ἀντιφῶν Meineke prob. S.) νόημα ἢ μέτρον τὸν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν.*

Fr. 124 p. 132. Harpocratonis locum nunc ita rest. S.: — — *ἀντὶ τοῦ τὸ (διπλάσιον καὶ τὸ) ἡμίολιον δοῦναι* (fort. *θεῖναι*) *ἐν τοῖς λογισμοῖς.*

Fr. 125—133, quae ego libro *περὶ ὁμοιοίας* adscripsi, S. et ipsa ad *Politicum* refert.

Fr. 129 p. 135, 3 ita nunc scribi vult S.: *ἢ ὅστις τοῦ θυμοῦ τὰς παραχρημα ἠδονὰς ἐμφράσσω [αὐτὸς ἑαυτὸν] κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἠδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν,* quas mutationes necessarias non puto.

Fr. 131 p. 135, 21 *ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν* antea S. rescripserat: nunc *ἴσα φρονοῦντας ἴσα βαίνοντας* sententiae satis convenire ducit. — paullo post pro eo quod est *φέρε δὴ* restit. *φέρε δὲ.*

Fr. 132 p. 137 *εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θανμαστώσ* ὡς ᾧ *μακάριε* nunc S.

Fr. 133 ibd. verba *τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέρα μιᾶ* del. vult S.

Denique ap. Polluc. II, 224 (p. 143 adn.) quae in cod. Antwerpiensi adscripta protulit Ruhnkenius, ita prob. S. emendavit Meinekius: *ἐν τῷ θ' συνόψεως τῶν κατ' ἀνθρώπου.*

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIVM.

A.

^{Ἄβυδος} fr. 67 (Abydenae mulieres).

^{ἄγαλμα} de Palladio Antisth. 1, 3. 2, 3; ^{ἄγάλματα} signa marmorea Gorg. 1, 18; Alc. 2, 27.

^{Ἀγαμέμνων} Alc. 1, 21.

^{Ἀθηναῖ} 6, 39; Alc. 1, 14. 15.

^{Ἀθηναῖ Βουλαία} 6, 45.

^{Ἀθηναῖοι} 5, 47; 6, 12; Alc. 1, 23. 25.

^{Ἄϊας} Antisth. or. 1.

^{Ἄϊων} 5, 20. 22. 25. 52. 78.

^{Ἄλεως} Tegeae rex Alc. 1, 14 sqq.

^{ἄλιτήριοι} sc. ^{δαίμονες} 4 α 3. 4. β, 8. γ, 7. δ 10.

^{Ἀλκιβιάδης} Cliniae f. fr. XX.

^{Ἀλκιβιάδης} Phegusius fr. 8.

^{Ἀμπελῖνος} ab eo qui or. 6 verba facit accusatus 6, 35.

^{Ἀμυνίας} trib. Erechth. 6, 13.

^{Ἀμφίπολις} fr. 25.

^{ἄνδραποδισμός} fr. II.

^{ἄνδριάντες} signa aenea Gorg. 1, 18. Alc. 2, 27 sq. cf.

^{ἄγάλματα}.

^{Ἄνδρων} psephismatis in Antiphontem auctor fr. 14.

^{ἄντομνύναι} 1, 8.

^{ἄπαγωγή} dicitur causa quae or. 5 agitur 5, 9, et ^{ἀπάγειν} de eadem 38. 85; cf. ^{ἐνδεικνύναι}.

^{ἀπογράφεσθαι} (φόνον δίκην) 6, 35 sqq. passim.

^{Ἀπόληξις} Antiphontis accusator fr. 1.

^{ἀπολογησαμένω τὴν προτέραν ἐξεῖναι ἐξελεῖν} 5, 13 cf. 4 δ 1; 2 δ 1.

^{ἀπόταξις} fr. 55; cf. ^{συντέλεια}.

^{ἀργυροκοπεῖον} fr. 36.

^{ἄριθμός} a Palamede inventus G. 2, 30; Alc. 1, 22. 25.

^{Ἀριστίων} cf. ^{Ἀμπελῖνος} 6, 12. 21. 35.

^{Ἀρίφρων} Alcibiadis tutor fr. 66.

^{ἄρχων χειρῶν ἀδίκων} 4 β 1 cf. 2. 3. 6 pass.

^{Ἀσία} Alc. 1, 19.

^{ἀστέγαστον πλοῖον} opp. ^{ἐστεγασμένον} 5, 22.

^{ἄστν} urbs Ath. 1, 14.

^{ἄτιμοῦσθαι} de fals. testium punitione 2 δ 7.

^{Ἀγέας} Elidis rex Alc. 1, 15.

^{Ἀγῆ} Alei f. Alc. 1, 16.

αὐθέντης qui se ipse interfecit 3 γ 4. 11. δ 4. 9. 10; i. qu. φονεύς 5, 11.
 αὐτοσχεδιάζειν, αὐτοσχεδιασὶς (αὐτοσχεδιαστικός) λόγος, αὐτοσχεδιασμός opp. γράφειν etc. Alc. 2. pass.
 αὐτόχειρ qui manu caedem perpetrat 5, 62.
 Ἀφροδίτη venus fr. 88.
 Ἀχαιοί Antisth. 1, 3.
 Ἀχιλλεύς Antisth. 1, 2. 6; 2, 1.

B.

βάρβαροι G. 1, 7; 2, 7. 14 pass. Alc. 1, 26.
 βάσανος et βασανίζειν 1, 6 sqq.; 2 β 7. γ 4. δ 7 sq.; 5, 29 pass.; 6, 23. βασανιστής qui quaestioni praeest 1, 10 sq.; 5, 32.
 βάσανος lapis fr. 157.
 βασιλεύς rex sacrorum 6, 38 pass.
 βῆμα 6, 40.
 βιβλίον Alc. 2, 1. 15. 28.
 βουλευῶσαι (τὸν θάνατον) opp. χειρὶ ἐργάσασθαι 6, 16; i. qu. ἐκ προνοίας ἀποκτεῖναι 6, 18; 1, 26 (4 α 7).
 βουλευταί senatores 6, 45. — β. τοῦ θανάτου i. qu. ἐπιβουλεύσας (quod v.) 4 γ 4. δ 5.
 βουλευτήριον 6, 40. 45. 49.
 βουλή senatus Quadringentorum 6, 12. 35. 40. 45.

Γ.

Γαληψός fr. 22.
 γνώμας λέγειν 6, 45.
 γοητεία G. 1, 10.

γράμματα invenit Palamedes G. 2, 30; Alc. 1, 22. 24.
 γραμματείδιον i. qu. γραμματεῖον 5, 53—56.
 γραμματεῖον tabulae 1, 10; Alc. 2, 11. 15.
 γράφειν, γραφικὴ δύναμις, γραπτοὶ λόγοι opp. αὐτοσχεδιάζειν etc. Alc. 2 pass. — γράφεσθαι ἱερῶν κλοπῆς 2 α 6, de qua causa γραφή ibd. 7 passim; de aliis accusationibus 2 α 5; fr. 48; de libello in caedis actione 1, 2.
 γραφεῖς pictores G. 1, 18.
 γυμνάσιον 3 α 1 passim.

Δ.

δεκατενταί fr. 10.
 Δελφοί Alc. 1, 14. 17.
 δημόκοινος 1, 20.
 Δημοκράτης Alcibiadis amator fr. 66.
 Δῆμος ὁ Πυριλάμπος fr. 57.
 Δημοσθένης Alcisth. f. fr. III.
 Δημοσθένης orator 6 argum.
 δια μέσον τεῖχος fr. 37.
 διδάσκειν de choro 6, 11.
 διδάσκαλος i. qu. χοροδιδάσκαλος ibd. et 13. διδασκαλεῖον 11.
 Διῖπόλεια 2 δ 8 (et cf. adn. 6, 39).
 δίκαι ἀπὸ ξυμβόλων 5, 78.
 Διόδωτος Philocratis frater 6, 16.
 Διομήδης Alc. 1, 5. 7.
 διομόσασθαι (in caedis actione) 1, 28; 5, 11 pass.; 6, 16. 49. 51. διωμοσία 5, 88; 6, 6.
 Διονύσια 6, 11.
 δοκιμάζεσθαι de adolescente fr. 67.
 δορυφόροι tyrannorum satellites fr. 1.

E.

ἐγγύας ἀποτίνειν 2 β 12.
 ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναί
 (quominus in vincla reus
 coniciatur) 5, 17.
 εἶργειν ὧν ὁ νόμος εἶργει τὸν
 ἀποκτείναντα 3 α 2. γ 11.
 εἶργεσθαι τῶν προσηκόντων
 de homicida 3 γ 11. εἶργ.
 τῶν νομίμων de caedis reo
 6, 35 sq. cf. 4.
 εἰσαγγέλλειν (εἰς τὴν βουλήν)
 6, 12. 35 sq.
 εἰσάγειν δίκην de magistratu
 6, 42. εἰσάγειν de accusatore
 49.
 εἰσφοραὶ 2 β 12. γ 8.
 Ἐκατομβαιῶν 6, 44.
 ἐκλογεῖς in socia civitate
 fr. 52.
 Ἐκτορος λύτρα Antisth. 1, 2.
 ἐκφέρεσθαι de mortuo 6, 34.
 Ἐλένη G. 1; Antisth. 2, 2;
 Alc. 1, 17.
 Ἑλλάς et Ἕλληνες 5, 13; 6, 51;
 G. 2 pass.; Alc. 1 pass.; 2, 29.
 Ἑλληνοταμίαι 5, 69.
 Ἔλος nomen actori or. V falso
 tributum 5 argum.
 ἐνδεδεῖγμένος 5, 9 de eadem
 causa quae et ἀπαγωγὴ
 dicitur. — ἐνδειξις fr. VII.
 ἐνδεκα 5, 70.
 ἐνέχτρα 6, 11; metaph. 5, 76.
 ἐνθυμήματα opp. ὀνόματα
 Alc. 2, 3. 4. pass.
 ἐνθύμιον, τό (piaculum) 3 α
 2. δ 9. ἐνθύμιος ὁ ἀποθα-
 νῶν γενήσεται 2 γ 10.
 τὸν ἐπιβουλεύσαντα φονεᾶ
 εἶναι lex 4 β 5 (δ 4), rectius
 βουλεύσαντα (qu. v.). — ἐπι-
 βουλή caedis intentio 2 β
 8; 5, 68; ἐξ ἐπιβουλῆς (καὶ

προβουλῆς) dolo malo 1, 3;
 2 α 5 (5, 25).
 ἐπίγραμμα carmen sepulcrale
 Alc. 1, 24, scuti insigne
 ibd. 9.
 ἐπιγραφεῖς σίτον fr. 166.
 ἐπιδείξεις sophistarum Alc.
 2, 29. 31.
 ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων i.
 qu. οἱ ἐνδεκα 5, 17.
 ἐπισκήπτεσθαι caedis actio-
 nem intendere fr. 4.
 ἐπίσκοποι Atheniensium in
 sociis civitatibus fr. 23. 30.
 ἐπιψηφίζειν 6, 45.
 ἐπταβόειον τεῖχος de Aiacis
 scuto Antisth. 2, 7.
 ἐπῳδαὶ G. 1, 10.
 ἔρανον συλλέγειν 2 β 9. ἔρα-
 νίζειν τινὶ ibd. 12.
 Ἐρασιστρατος fr. XVI.
 Ἐρεχθίδης tribus 6, [11]. 13.
 ἐρήμην ὄφλειν τὴν δίκην 5, 13.
 ἔρμηνεύς G. 2, 7.
 Ἐρωῶν στοά Athenis fr. 38.
 εὐθυναί 6, 43.
 Εὐμολπος ὁ Ποσειδῶνος Alc.
 1, 23. — Μουσαῖος ὁ τῶν
 Εὐμολπιδῶν ibd. 25.
 Εὐρυβάτης Ulixis praeco Alc.
 1, 6.
 Ἐφιάλης Perichlis socius;
 eius mors 5, 68.

Z.

Ζεὺς Helenae pater G. 1, 3.
 Orphea interficit Alc. 1, 24.
 ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες 6, 40.
 Ζεὺς Βουλαῖος 6, 45.
 Ζεὺς Κτήσιος 1, 16. 18.
 Ζεὺς Ξένιος Alc. 1, 18.
 ζημιοῦν pecunia mulctare 6.
 11.
 ζῶα γεγραμμένα Alc. 2, 27.

H.

- Ἡετιωνεία fr. 5.
 ἡλιακὴ ἢ τῶν θεσμοθετῶν
 6, 21.
 Ἥλις Alc. 1, 15.
 ἡπειρος i. qu. Ἀσία 5, 52. 78.
 Ἡρακλῆς cum Augea bellum
 gerit Alc. 1, 15. Telephi
 pater ibd. Orphei discipu-
 lus ibd. 24. Linum inter-
 ficit ibd. 25.
 Ἡρώδης or. 5.
 ἥρωες 1, 27.

Θ.

- Θαργήλια 6, 11.
 Θαργηλιῶν 6, 42.
 θεοὶ οἱ κάτω 1, 31.
 θεσμοθέται 6, 21.
 Θετταλία fr. 57.
 θῆτες fr. 61.
 Θραῖκες 5, 20. Ath. duce
 Eumolpo bellum inferunt
 Alc. 1, 23. Orpheia sepe-
 liunt (Θρηῖκες) ibd. 24. —
 Θράκη fr. 49.

I.

- ιδιῶται opp. δικασταί 6, 24.
 opp. σοφισταί Alc. 2, 1. 4.
 15.
 ἱερὰ τὰ νομιζόμενα stata
 sacrificia 5, 82.
 ἱεροποιεῖν 6, 45.
 ἱεροσυλεῖν 5, 10 (ἱερῶν κλοπὴ
 dicitur 2 α 6); Antisth. 1,
 3. 6; 2, 3 sq.
 Ἴλιον Antisth. 2, 4; Alc. 1, 16.
 Ἴπποκράτης medicus fr. VI.

K.

- καθάραι τὴν οἰκίαν post
 elatum mortuum 6, 37.
 κακοῦργοι i. qu. λωποδύται,
 κλέπται κτέ. 2 α 4; δ 5 sq.;
 5, 9 sq. 16. κακουργία 2 γ
 1. κακουργεῖν ibd. 2. κακούρ-
 γημα ibd.; 5, 10.
 Καλλίας fr. VII.
 Καλλιόπη Lini mater Alc.
 1, 25.
 Καλλίστρατος fr. IV.
 Κασάνδρα Alc. 1, 7.
 Κεκροπίς (φυλή) 6, 11. 13.
 Κένταυροι cum Lapithis
 pugnant Alc. 1, 23.
 Κεραμεικός fr. 40.
 κήρυξ in contione Alc. 2, 11.
 κηρύσσειν κακούργημα s.
 κακούργους 2 γ 2; δ 6, de
 qua re κήρυγμα ibd. — ἀπο-
 κηρύττειν et κήρυγμα (pue-
 rum quo quid factum sit
 ignoratur) fr. 66.
 Κινύρας Cypri rex Alc. 1, 20 sq.
 κλέπται 5, 9.
 κληρουχία fr. 7.
 Κλυταιμνήστρα dicitur mulier
 quae maritum interemit 1, 17.
 Κρήτη Alc. 1, 17 sq.
 κύβους Palamedes invenit
 Alc. 1, 22. 27.
 Κύπρος Alc. 1, 20.

Λ.

- Λαισποδίας fr. VIII.
 Λακεδαίμων fr. 57.
 Λαπίθαι cum Centauris pu-
 gnant Alc. 1, 23.
 λειτουργία 5, 77.
 λέσχει fr. 41.
 Λήδα Helenae mater G. 1, 3.
 λιβανωτὸν ἐπιτιθέναι 1, 18.

Λίνδιοι fr. IX.

Λίνος Calliopes f. musices inventor Alc. 1, 25.

λογογράφοι i. qu. οἱ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες Alc. 2, 13. λογογραφεῖν opp. αὐτοσχεδιάζειν ibd. 6.

λογοποιός orationum artificiosarum scriptor Alc. 2, 8.

λόχοις Menestheus invenit Alc. 1, 23.

Λυκῖνος Ath. 5, 53. 60. 62 sq.

Λυσίας πρὸς Μινίην 2 a argum.

Λυσίστρατος 6, 36.

λωποδύται 5, 9.

M.

μαγεία G. 1, 10.

Μακροκέφαλοι gens in fabulis fr. 116.

Μενέλαος (—λεως) Alc. 1, 17. 20.

Μενεσθεύς rem militarem excoluit Alc. 1, 23.

μεσεγγυησάμενοι παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα 6, 50.

Μεταγεινιῶν 6, 44.

μετεωρολόγοι G. 1, 13.

μέτρα (καὶ σταθμά) Palamedes invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27. — μέτρον in carminibus G. 1, 9.

Μηθυμναία sc. χώρα 5, 21.

μήτε δικαίως μήτε ἀδίως (h. e. nullo modo, cf. Lys. fr. 152) ἀποκτείνειν lex 3 β 9 (δ 7); 4 β 3; δ 8.

Μιτυλήνη et Μιτυληναῖοι or. 5 passim.

Μόλος Merionae pater; eius filii Menelaum adeunt Alc. 1, 17.

Μοῦσαι Alc. 1, 24.

Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν numerorum inventor Alc. 1, 25. citatur ibd.

μουσικήν Palamedes invenit Alc. 1, 22; Linus ibd. 25.

Μύρρος fr. X.

Μυσία Alc. 1, 16.

N.

Νάξος 1, 16.

Ναύπλιος Palamedis pater Alc. 1, 13. 15.

Νέστωρ Alc. 1, 23.

Νικολῆς fr. XI.

νόμισμα Palamedes invenit Alc. 1, 22; Phoenices ibd. 26.

νόμοι γραπτοί a Palam. inventi G. 2, 30.

νουμηνία fr. 57.

O.

Ὀδυσσεύς G. 2, 3; Antisth. 2; Alc. 1.

Οἶαγρος Orphei p. Alc. 1, 24.

Οἰνοπίων Chii rex Alc. 1, 20.

Οἰσύμη fr. 24.

ὀλυμπιονίκαι victoriae Olymp. fr. 131.

ὄμηροι G. 2, 8.

ὀνόματα opp. ἐνθυμήματα Alc. 2, 3 pass. ὄν. καὶ ῥήματα ibd. 19.

ὄρκωτής in iudicio 6, 14.

ὄροι fr. XI.

Ὄρφεύς Alc. 1, 24.

Π.

παιδαγωγοί 3 γ 7.

παιδοτριβής 3 γ 6. δ 4.

παλαιστρα Alc. 1, 4. ἡ Σιβυρτίου fr. 66.

Παλαμήδης G. 2; Alc. 1.
 παλλακή 1, 14. 17. 19.
 Παντακλῆς chorodidascalus
 6, 11.
 παραβυστον (δικαστήριον τῶν
 ἰα') fr. 42.
 παραδοῦναι φόνον δίκην de
 magistratu qui successori
 tradit 6, 42.
 παρανόμων fr. III. XII.
 Παρθένιον ὄρος Alc. 1, 16.
 Πειραιεύς 1, 16 sq.
 Πειρίθου γάμοι Alc. 1, 23.
 Περικλῆς fr. 66.
 πεττούς Palamedes invenit
 G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27.
 πλήθος τὸ ὑμέτερον i. qu.
 iudicia populi s. heliastarum
 5, 8. 78. 80.
 ποιητῆς λόγων i. qu. λογοποιός
 (qu. v.) Alc. 2, 34.
 ποιητοὶ παῖδες fr. 15.
 ποιηή ultio divina 2 α 3.
 δ 11.
 πόλις i. q. ἀκρόπολις 6, 39.
 Πολύεντος fr. XIII.
 Πολυποίτης Alc. 1, 5.
 πορισταί 6, 49.
 πορνεῖον 1, 14.
 Ποσειδῶν Eumolpi p. Alc.
 1, 23.
 πράκτορες 6, 49.
 Πρίαμος Alc. 1, 16.
 προαγορεύειν εἰργεσθαι τῶν
 νομίμων 6, 34 sq. 48; 5, 10;
 cf. πρόρρησις.
 ἐκ προβουλῆς i. q. ἐκ προ-
 νοίας 1, 3. 5.
 προδιδόναι τὴν πόλιν 5, 10.
 προδοσία Alc. 1.
 προδικασίαι τρεῖς in caedis
 actionibus 6, 42.
 προκαλεῖσθαι et πρόκλησις 1,
 6; 6, 23 sq. 27 sq.
 προκειῖσθαι de mortuo 6, 34.

πρόνοια caedis intentio 5, 57.
 59. ἐκ προνοίας de caede
 dolo malo facta 1, 22. 25. 27;
 6, 19.
 προξενία fr. 67.
 προρρήσεις in caedis actioni-
 bus 5, 88; 6, 6; cf. προα-
 γορεύειν.
 προσκαλεῖσθαι in ius vocare
 5, 13.
 προστρόπαιος ὁ ἀποθανὼν
 ἔσται (cf. ἐνθύμιος) 2 γ 10;
 4 δ 10. προστρόπαιος (sc.
 δαίμων) τοῦ ἀποθανόντος
 4 α 4. β 8. τὸ προστρόπαιον
 (cf. ἐνθύμιον) 3 δ 9.
 πρυτανεύειν prytanis munere
 fungi 6, 45. 49. πρυτανεία
 (ἢ πρώτη) ibd. 45; fr. 43.
 Πρύτανις (an πρώτησι?) fr.
 XIV.
 πτερά in sagitta Alc. 1, 6.
 πνθιονικαὶ victoriae Pyth.
 fr. 131.
 πυρσούς Palam. invenit G. 2,
 30; Alc. 1, 22. 28.
 πωληταί 6, 49.

P.

ῥαφαδία Alc. 2, 14.
 ῥήματα opp. ὀνόματα Alc.
 2, 19.
 ῥήτωρ Alc. 2, 11. 33. opp.
 ποιητῆς λόγων 34. — γραφαὶ
 κατὰ τῶν ῥητόρων fr. 48.
 — ῥητορικὴ (δύναμις) Alc.
 2, 1 sq.
 ῥυθμός in oratione Alc. 2, 16
 (cf. 17).

Σ.

Σαμοθράκες fr. XV.
 Σάμος et Σάμιοι fr. 49.

σημεῖα ἀπὸ τῶν θεῶν 5, 81.
84. σημ. ἐν τῇ ἀσπίδι Alc. 1, 9.
Σθénéλος Capanei f. Alc. 1, 7.
Σιβυροῦ παλαίστρα fr. 66.
Σκιάποδες gens in fabulis
fr. 117.

Σκισσοφοριῶν 6, 42.
σοφιστής Palam. ab accusa-
tore dicitur Alc. 1, 12. 21. οἱ
καλούμενοι σοφισταί Alc.
2, 1.

Σπάρταλος fr. 16.
σπονδαί libationes 1, 18 sq.
σταθμούς s. σταθμά Palam.
invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22.
27.

στασιώτης tyrannidis fautor
fr. 1.

Στεφανηφόρον ἡρώον Ath.
fr. 44.

στρεβλοῦν de quaestione de
servis 5, 32. 50.

συνήγοροί fr. 13. 32.

συντέλεια civitatum sociarum
in tributo pendendo (opp.
ἀπόταξις) fr. 56.

σφάγια in caedis iudicio 5,
12.

Σωσίας (ἐλληνοταμίας) 5, 70.

T.

τάξεις πολεμικάς (πολεμίας)
invenit Palamedes G. 2, 30;
Alc. 1, 22; Menestheus Alc.
1, 23.

ταῶς fr. XVI cf. 57.

τέλη κατατιθέναι 5, 77.

τεμένη (τῶν θεῶν) 2 α 10;
β 11.

τετρακόσιοι Athenis fr. 6.

Τεύθρας Mysiaerex Alc. 1, 16.

Τεῦκρος Aiacis fr. Alc. 1, 6. 8.

τέχνας λόγων ἐπαγγέλλεσθαι
Alc. 2, 15.

Τήλεφος Herculis f. Alc. 1,
7. 16 sq.

τίμησίν μοι ἐποίησαν h. e.
ἀγῶνα τιμητόν 5, 10. ἐτι-
μήθη sc. ὑπὸ τῶν δικαστῶν
6, 38.

Τιμοκράτης fr. V.

τιμαροί cognati ad quos ultio
caedis pertinet 1, 2. 4; 2 δ
2; 4 α 4.

τίς ἀγορεύειν βούλεται prae-
conium in contione Alc. 2,
11.

τόμια in caedis iudicio 5, 88;
6, 6.

τριηραρχεῖν 2 β 12.

Τροία et Τρώες G. 1, 5; An-
tisth. pass.

τροχός euleus 5, 40. 42.
τροχισθῆναι 1, 20.

Τυνδάρεως Helenae p. G. 1, 3.

T.

ὔδαρ in iudicio Alc. 2, 11.

ὔπερβολος (δημαγωγός) fr. 45.

ὑπερημερος ἐγένετο 5, 63.

ὑπερῶν 1, 14.

ὑπεύθυνοι 6, 43.

ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες gens in
fabulis fr. 118.

ὑπογραμματοῦς τῶν θεσμο-
θετῶν 6, 35. poristarum etc.
ibid. 49. — ὑπογραμματοῦειν
6, 49.

ὑπόκρισις Alc. 2, 14.

ὔστερος λόγος in caedis iudi-
cio orr. 2. 3. 4. 6, 14.

Φ.

φάλαγγας Meneesthus invenit
Alc. 1, 23.

Φανόστρατος gener eius qui
or. 6 verba facit: 6, 12.

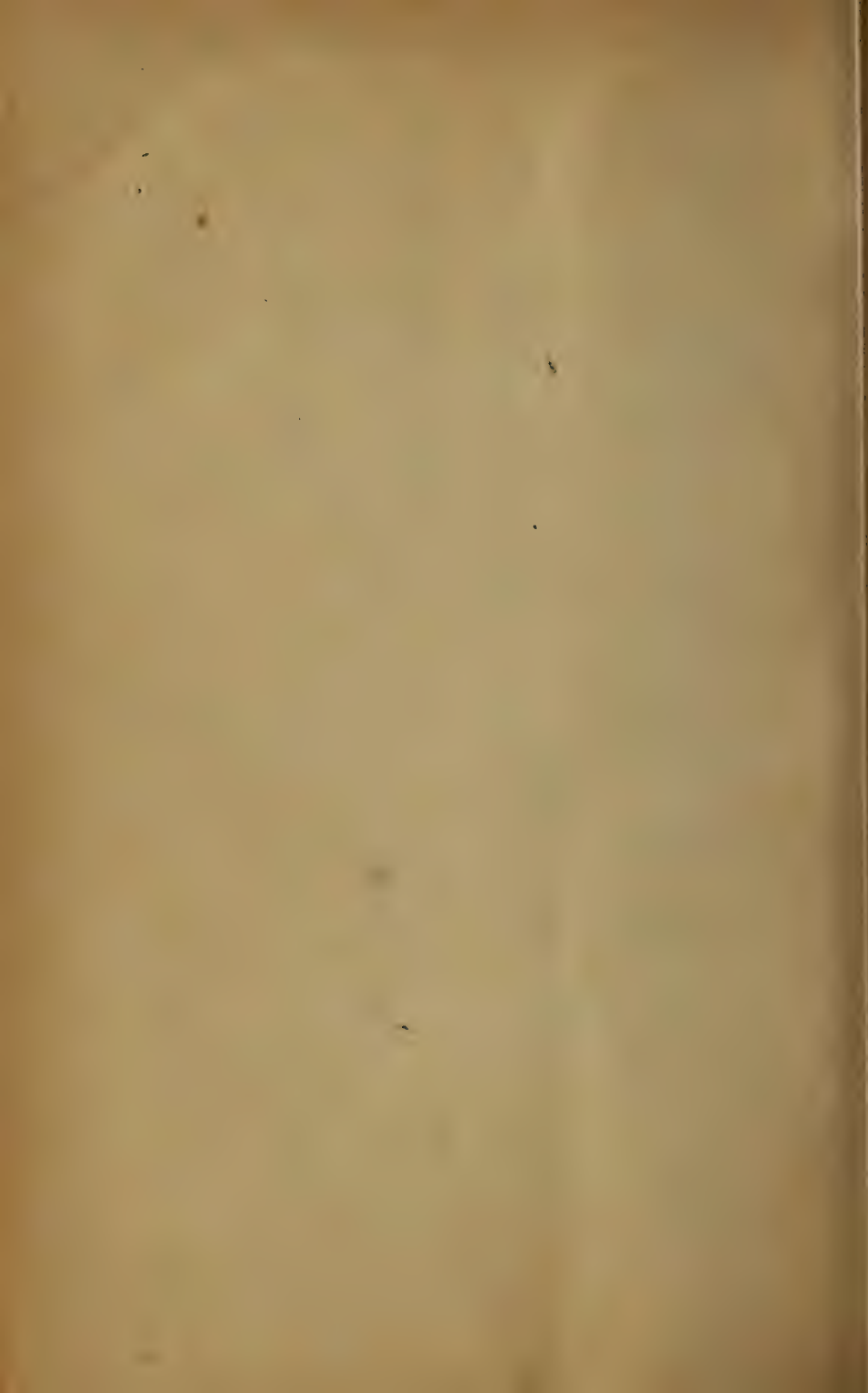
φαρμακείας γραφή 1 argum.
 Φιλίνος cf. *Αριστίων* 6, 12. 21.
 35 sq.; fr. XVIII.
 Φίλιππος 6, 13. alius fr. XIX.
 Φιλοκράτης accusator in or.
 6: 21. 40. 43.
 Φιλόνεως 1, 14 pass.
 φιλόσοφοι λόγοι altercationes
 dialecticae G. 1, 13. φιλόσοφος
 et φιλοσοφείν de Palamede
 Alc. 1, 4. 22. φιλοσοφία sensu
 Isocratis Alc. 2, 2. 15. 29.
 φίλτρα 1, 9.
 Φοίνικες monetam invenerunt
 Alc. 1, 26.
 φυλέται tribules 6, 13.

X.

χαρακτήρ in moneta Alc. 1,
 26.
 χειρὶ ἐργάσασθαι opp. βου-
 λεῦσαι (de caede) 6, 16.
 Χίος Alc. 1, 20.
 χορευτής or. 6 inser.
 χορηγός, χορηγεῖν 2 β 12. γ
 8; 5, 77; 6, 9 pass.
 χορὸν συλλέγειν 6, 11.

Ψ.

ψήφων ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γε-
 νόμενος reo prodest 5, 51.

*J. J. Scudder
e
J. H. U.*

ANDOCIDIS

ORATIONES

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

EDITIO ALTERA CORRECTIOR.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXX.

LIPSIÆ: TYPIS E. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Andocidis codices eosdem fere atque Antiphontis habemus, praeterquam quod Oxoniensis N ope in hoc oratore destituti sumus. Quos ut omnes ex uno exemplari derivatos esse e lacunis corruptelisque multis, quas omnes communes habent, certissimum est, ita nihil dubium quin antiquum illud exemplar in codice Crippsiano A magis fideliter expressum, in ceteris multimodis corruptum intueamur. Contulit autem I. Bekkerus praeter Crippsianum tres Andocidis libros: Laurentianum B, qui plerumque cum illo consentiens aliquanto tamen deterior est, Marcianum L et Vratislaviensem Z, quos cum et corruptissimos esse et eadem omnia plerumque exhibere videret, Marcianum post orationem primam missum fecit. Ambrosianum autem P et Burnesianum M paucis locis Bekkerus inspexit, neque hercle ex codicis M integra collatione, quae apud Dobsonum exstat, quicquam magnopere lucrati sumus.*) Contra quod Crippsianum idem Dobsonus iterum excussit, id quidem non sine aliquo fructu factum est. Quod nequaquam de mea ipsius opera dixerim: nam et ipse cum Londinii essem, Crippsiani eos locos quibus correctus esse videba-

---

*) Codicem Z ex M descriptum esse comprobare student Thalheim (in Fleckeiseni Annal. vol. CXV, p. 673) et Reutzel (Exercit. crit. in Antiphontis or. [diss. Giss. 1879] p. 10).

tur inspexi, multaque primus enotavi, quae vellem equidem utiliora fuissent. Sed cum semper fere eadem manus, alia paucis tantum locis (I, 3. 5) correxerit, res haud perinde est in Andocide atque in Antiphonte et Dinarcho. Ille suo archetypo collato correctus est, hi et ad archetypum et ab alio ad alium codicem: itaque quae ex illo sublata sunt, plerumque mera *σφάλματα* fuerunt, quae ex his, non item. Ea autem manus quae duos hos Isaeum quoque pertractavit, ita tamen ut eius verba semper fere emendaret, paene numquam corrumpere; reliquos oratores quorum opera in eo codice insunt non attigit. — Haud scio an aliquem usum praestiturus sit codex Q Ambrosianus, qui habet Andocidis orationes III et IV; in Isaeo, cuius itidem habet duas orationes, minime spernendus est. Sed ad Andocidem eum neque Bekkerus neque alius quisquam adhuc contulit. — Codicis instar est exemplar quoddam editionis Aldinae, quod in bibliotheca Hamburgensi nunc asservatur: in eius margine vir quidam doctus varias lectiones ex aliquo codice, qui nobis non praesto est, adscripsit. De eis diligentissime egit Aem. Rosenberg in *Fleckeiseni Annalibus*, vol. CIX (1874), p. 338 sqq. Eadem fere in Leydensi exemplari Aldinae exstant, unde protulit Sluiterus. Non sunt magni pretii. — Ego Crippsiani lectiones e Bekkeri Dobsonique (A^d) apparatu, adiectis quas ipse enotatas habebam, integras in hanc editionem transtuli; ceterorum codicum consensum nunquam neglexi; reliquam autem lectionum farraginem magnam partem abieci. Qua in re id tantum vereor, ne cui iusto plura retinuisse videar; sed in hanc partem peccare malui.

Editionem Andocidis principem Aldus Manutius confecit, libro usus deterioribus nostris simili, sed qui praeter corruptelas proprias plurimas interdum veriorem etiam lectionem praeberet. *) Aldum secutus Henr. Stephanus suapte coniectura non pauca emendavit; Reiskius deinde (R.), quamvis ne ille quidem ullis librorum manuscriptorum adiumentis usus, et sustulit ipse menda quaedam et adnotationes aspersit bonae frugis plenissimas, ita ut eorum quae Bekkerus e codicibus nova introduxit permagnam partem coniectura ab illo iam inventa fuisse videamus. Postquam I. Bekkerus pro vulgata illa novam ex codicibus optimis recensionem proposuit, primus Dobsonus inter ceteros oratores Atticos Andocidem quoque edidit, quae editio quamvis sit propter copias lectionum adnotationumque Dobrei, Reiskii, aliorum virorum doctorum appositae utilissima, nova tamen et ex coniectura vel ipsius editoris vel alius cuiusquam profecta haud sane continet. Car. quoque Schillerus (Schi.), qui post Sluiteri lectiones Andocideas denuo editas orationes quoque ipsas typis mandandas curavit, in Bekkeri plerumque lectionibus acquievit, pauca mutavit. Turicenses vero editores Baiterus et Sauppius (Turr.) magnopere rem promoverunt, cum certatim locis corruptis medelas quaererent et reperirent: quae ab altero profecta alterius adsensum non tulerunt, ea in

---

*) Exemplum praesto est or. 1, 123, ubi codices ἀποφεύξαιμι, Aldus ἀποφθέγξομαι, quod illo loco sensu omnino cassum est, vera lectio a Reiskio et Valckenaerio reperta ἀποφεύξομαι.

adnotationibus apposita magno ad emendandas orationes adiumento sunt.

Sed etiam qui non ediderint has orationes multi multa contulerunt. Nomino ex eis, quorum copiis iam Bekkerus usus est, Valckenaerium, Luzacium, Sluiterum (Sl.), quorum plurimas coniecturas nunc in orationibus ipsis legimus. Quos secutus est non minore successu quem coniectorem felicissimum Sauppius praedicat Dobreus Britannus, et apud nos Ad. Emperius. Postea autem quamvis multi viri docti in Andocide operam collocarint, tamen haud aequè multum in emendandis orationibus profectum est. Meierus et Vaterus aliis nominibus bene de Andocide meruerunt, artem criticam in eo vix sequebantur. Klotzius autem (Kl.), qui Schillerianae editionis censor exstitit (J. J. 1835 XIII p. 372), id praesertim egit ut corruptissimam quamque lectionem enixo studio defenderet; raro ut recte et prospero successu tutaretur contigit. Bergkiius in epistula ad Schillerum, quae huius editioni adiuncta legitur, locos quosdam paucos egregie sane tractavit explicavitque. Pauca sunt Cobeti, plura Hirschigii (Hi.; Philol. 1850 p. 318), sed ea nequaquam cum eis comparanda quae in Antiphonte postea idem ille praestitit. Egregie autem Kirchhoffius aliquot primae orationis locos ex inscriptionibus et illustravit et emendavit (Ann. Fleckeis. 1860 p. 238; Herm. I p. 1). Reliquos quorum scriptis maiore minoreve cum fructu usus sum iam uno in conspectu proponam. Bake Schol. hypomn. I p. 222 et V, 242. — I. Droysen, de Demophanti Patroclidis Tisameni populiscitis, diss. Berl. 1873. — H. Frohberger, Recens. dissert. Köpki, Philol. Anzeiger II p. 327,

et Coniect. in oratores Atticos, Philol. 1870 p. 630. — C. Fuhr, Animadversiones in oratores Atticos, diss. Bonn. 1877. — G. Gebauer, de praeteritionis formis ap. or. Att., Lips. 1874, et De hypotacticis et paratacticis argumenti ex contrario formis, Zwicciaviae 1877. — W. Helbig, Annal. Fleckeis. 1862 p. 679. — C. Fr. Hertlein, [Conjecturen z. griech. Prosaikern, Progr. Wertheim 1862, cuius mihi copia non fuit, et] Zu griech. Prosaikern, Herm. XII, p. 182. — L. Kayser, Recens. dissert. Linderi, Mus. Rh. N. S. XVI, 72. — R. Köpke (Kö.), Emendationes Andocideae, Progr. Guben 1869. — C. Gust. Linder, de rerum dispositione apud Antiphontem et Andocidem, diss. Upsal. 1859. — I. H. Lipsius (Li.), Annal. Fleckeis. 1870 p. 737; Recens. editionis meae, Philol. Anzeiger IV p. 338; Rec. diss. Droyseni, ibd. VI, 233. — S. A. Naber, Mnemos. III, 66. (Non mihi praesto fuit eiusdem diss. de or. I, Lugd. Bat. 1850). — E. Rosenberg, Annal. Fleckeis. 1874, p. 338. — H. Sauppe (S.), Symbolae ad emendandos orat. Att., Ind. lect. Gotting. 1873. — C. Scheibe, zur Erklärung des Beschlusses des Patrokleides, Zeitschr. f. Alterth. 1842 p. 201. — R. Schöll, Recens. diss. Droyseni, Jen. LZ. 1874 p. 186. — H. Usener, Mus. Rhen. N. S. XXV. (1870) p. 588. — G. M. Ydén, Andocidis or. de pace, diss. Upsalae 1872. — Grato animo profiteor A. Weidnerum (W.) olim collegam ad Andocidis quoque editionem benignam opem liberaliter tulisse, neque parvo mihi adminiculo fuisse et prudentem et benevolam censuram Andocidis mei, quam Lipsio acceptam refero.

Ipse autem quam normam in constituenda lectione secutus sim, breviter iam exponam. Conie-

cturis audacioribus abstinere vel ob eam causam satius visum est, quod hae orationes, praesertim si Crippsianum respicias, multo minus depravatae sunt quam aut Antiphontis aut Lysiae: id quod cernitur vel maxime in nominibus propriis, quae facillime corrumpebantur neque tamen insignem labem contraxerunt. Dialecti tamen seorsim ratio habenda est: quare cum Schillero γίγνομαι et γινώσκω, quamvis raro in libris tradita, ubique reduxī, neque toleravi in genuinis orationibus nominum in — ης desinentium accusativos quales sunt Δημοσθένην et Διογένην, quos recte idem Schillerus ab Andocidis certe aetate alienos iudicat. Longius progressus ipse haec introduxi: Ἀλκμεωνίδου pro Ἀλκμαιῶν. (I, 16) et Ἀλκμέωνος pro Ἀλκμαίωνος (I, 47); cf. quae affert Sauppīus ad Dem. 21, 144 et in epistula ad Baiterum de Alcibiade altero p. XIV. — Συνεκέλητο pro συνεκέλειστο (I, 48) et κατεκλήσαμεν pro κατεκλείσαμεν (III, 7). Reliqui κλειν I, 61, quod quomodo emendandum esset parum liquebat. — Item ΗΙ pro ΕΙ restitui in λητουργεῖν I, 132; cf. quae dixi in praefatione Isocratis vol. II, p. III. — Porro ἐλήσω pro ἐληϊσω (cf. A. v. Bamberg, Ztschr. f. G. W. XXVIII, 26), et Αίγης pro Αίγηϊς (I, 101. 62); nam necessario apud Atticos hae vocales in diphthongum coalescebant, et confirmant rem scripturae titulorum IV. saeculi quales sunt Αίγεις, Ἐρεχθεΐδος. V. praef. Is. p. IV, 1. — Docuit Sauppīus ΕΙ pro Ι verum esse in formis nominibusque a verbo τίνω profectis (v. ibd. p. III): itaque scripsi Τεισαμενός, Τεισάνδρου, Τείσαρχου (I, 83. 117. III, 29. I, 15), ἀποτεῖσαι (IV, 18), ἔκτεισις (I, 73). Est enim ἔστεισις in titulo Tege-

atico notissimo; τῶσις epicum alia ratione formatum est. — Σώζω scribendum esse in vulgus notum est; contra ἐσώθην σωτηρία. De ceteris formis ambigitur: διασεσωμένος extat in tit. Attico circa finem saec. IV, ut Köhlero videtur, exarato (C. I. A. II, 225); idem Köhlerus διέσ[ωσε restituit in tit. eiusdem fere aetatis (II, 194), quod num recte fecerit dubito. Expectemus certiora; interim I in his formis nondum addidi. (Cf. de hac re quae conguessit H. Usener in Annal. Fleckeis. 1865 p. 238). — Μουνυχία restitui I, 80; recentiores demum tituli *v* pro *i* praebent (Μουνυχιών C. I. A. II, 247; Μωνυχίαν tit. Theban. Ἀθήν. III). — Non tolerandum duxi in tam antiquo scriptore ἔνεκεν pro ἔνεκα vel εἴνεκα. Illa forma in titulis Atticis IV. saec. nusquam quod sciam lecta, aliquoties restituta est (C. I. A. II, 10^b [rescr. εὔνοίας ἔνεκα]. 117. 187. 231. 276). — Θέλειν apud Andocidem est I, 22 (ubi μὴ ἰθέλοντας Turr.) et IV, 7. 37. — Ξύμμαχος et ξυμφορά saepe ZM praebent, ἐς uno loco (III, 3) AB. — ΣΣ pro TT in optimis libris nusquam fere traditur; mutavi τεσσαράκονθ' III, 33 et Μολοσσίαν IV, 41, quamquam haud ignarus huius orationis et in his et in aliis rebus causam separatam esse. Cuius auctor Isocrateo magis genere dicendi usus neque hiatus ultra modum patiens, si e sola forma loquendi aestimes, circa medium quartum saeculum fuisse videtur.

Scholia quaedam vel glossemata in verba Andocidis irrepsisse non est quod dubitemus; at cum numquam multum lectitatus hic scriptor fuerit, multa ea crebraque esse verisimile non videtur. Scripsit commentarium in Andocidis orationes, Suida teste, Valerius Theon, et argumenta duarum certe ora-

tionum nunc quoque manent. Perlustranti autem mihi quattuor has orationes haec occurrunt quae talem speciem prae se ferre videantur. I, 133 *λευκην, οὐς]* *λεύκην τὸ πόσους* h. e. *λ. τόπος οὐς* codd. omnes. — IV, 2 *ᾧν εἷς]* *ᾧν τῶν ἀγαθῶν εἷς* codd. omnes, e superioribus *πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω*. — I, 61 *εἰσηγήσατο μὲν ταύτην τὴν βουλὴν]* *γενέσθαι* add. codd. — I, 17 *ἐγράψατο τὸν Σπείσιππον παρανόμων]* *γραφὴν* add. Ald., lacunam habent BLZM; ergo non in Aldina demum id vocabulum additum est. — I, 142 *τῆς ἐλευθερίας ὑπῆρξαν]* add. *αἴτιοι* Z et mg. M. — III, 21 *τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίξασθαι καὶ τὴν χώραν ἐρημοῦν]* καὶ *δηοῦν* post *ἀνδραποδ.* add. ZM. — III, 26 *μάχεσθαι Λακεδαιμονίοις* AB: *μάχ. πρὸς Λακεδαιμονίους* cett. — II, 16 *οὐκ ἔστιν ὅ τι ἔργον* A pr., *οὐκ ἔστιν ὅ τι ἕτερον ἔργον* cett., *οὐκέτι ἕτερον* Ald.; *ἕτερον ἔργον* del. S. — I, 59 *τῶν δ' ἄλλων, οἷ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν]* post *οἷ* (oī codd.) v. additur *λοιποῖ*, quod cum Dobr. delerunt Turr. Sed totum membrum *οἷ λοιποῖ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν* scholii speciem habet, id quod idem vidit Dobreus. — II, 19 *ἡ βουλὴ* deleri vult Valkenaerius. — Haec sane pauca sunt, et ex eis ipsis quaedam minime certa; denique intra vocabulorum explicationes vel sententiarum quae mancae viderentur complendarum studium paene omnia continentur. Quare quamquam profecto etiam alia glossemata insunt quae nos convincere nequeamus, parcus tamen in secludendo fui neque Dobrei et Hirschigii in eo exemplum sequi volui. Apud nos I. H. Lipsius in interpolationes inquisivit: qui ut exemplo utar 1, 15 in verbis *καὶ κομισθεῖς ἄδειαν εὐρόμενος*

ἀπογράφει δυοῖν δέοντας εἴκοσιν ἄνδρας ea quae sunt ἄδειαν εὐρόμενος eici vult, etenim eam rem iam supra verbis ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς indicatam esse. At ne potuit quidem senatus ei impunitatem decernere qui nondum adesset, sed promittere tantum, si redisset, fore ut decerneretur, et illud ψήφισμα nihil aliud continuisse videtur, nisi ut delegati quidam Megara proficiscerentur Teu-
crumque his promissis Athenas reducerent.

Ipse autem Lipsius id quidem confitetur, magna cautione opus esse, si quis in hoc oratore interpolationes indagare velit: etenim fuisse Andocidem ad verborum ambages natura propensio-
rem neque immerito a quibusdam veterum, Hermogene teste, nugatorem habitum esse. Hoc verissimum et omnibus qui artem criticam in hoc oratore faciant imprimis tenendum est. Plurima sunt quae sine detrimento orationis recidi possint, verba, sententiae, totae partes; sed non hercle ideo illa non genuina sunt. Alterum est quod Andocides levitatis concinnitatisque minime studiosus fuit. Quare et in illo loco qui omnium maxime coniecturis hominum doctorum vexatus est: καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φρικώδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὡς πρότερον ἐτέρων ἀμαρτόντων κτέ. (I, 29), ipse medelam corruptelae similem adhibui, nempe ut addito οἱ post κατηγορῶν concinnitatem sententiae prorsus tollerem. Denique id moneo, in collocandis verbis nonnumquam liberio-
rem esse Andocidem et gratiae aliquid ex ea re aucupari videri: quod cum parum animadverterem, iniuria olim tentavi locum I, 30: ἐν οἷς ὑμῶν οὐδέν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ παραιτούμενον σωθῆναι κτέ. Dixit de hac re nuper Waltherus

Francke in dissertatione quae inscribitur: de Andocidis oratione quae est de pace (Halaë 1876) p. 7 sqq.

Ceterum eas tantum coniecturas in adnotatione apposui, quae mihi veri specie non prorsus carere viderentur. Auctor cuiusque sedulo indicatus, item editor qui primus receperit. Multas in hac demum altera editione adscripsi, eas praesertim, quae cum a Reiskio, Sluitero, ceteris antiquis factae essent, postea codicum auctoritate confirmatae sunt: ita suum cuique reddi visum est.

Scr. Kiliae mense Februario a. CIOI⁰CCCLXXX.

Fridericus Blass.

VITA ANDOCIDIS

E VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατρός (τοῦ Ἀν- 1
δοκίδου) τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους
εἰρήνην Ἀθηναίους, τῶν δήμων δὲ Κυδαθηναίος ἢ
Θορεύς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δ' Ἑλλάνικος καὶ
ἀπὸ Ἑρμοῦ καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων
γένος. — διὸ καὶ προχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύ- 2
κωνος σὺν ναυσὶν εἴκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων
διαφερομένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα 3
αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς περι-
κόψας καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἄμαρτῶν μυστήρια,

Andocidis res enarravit Caecilius in libro de X oratoribus; Dionysius quoque attigisse videtur (cf. arg. or. III). Ipsi autem biographi veteres fontes praecipuos habuerunt Andocidis ipsius orationes (v. § 13) et Lysiae qui fertur sextam; Theodori Byzantii in Andocidem orationem exstitisse apud Suidam legimus, usurpatam a quoquam esse nescimus. Superest nobis praeter hanc Plutarcheam vitam et Suidae brevissima et *μετάφρασις* quam Plutarcheae confecit Photius (cod. 261). — 1. τοῦ Ἀνδοκίδου add. Ruhnken. West. coll. Andoc. 3, 6. — τῶν δήμων AHP West.: τὸν δήμον. — Κυδαθηναίεὺς Taylor. — Θορεύς Taylor: Θουρεύς. v. C. I. Gr. n. 213 (C. I. A. II, 553): Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Κυδαθηναίεὺς, et Androt. ap. Schol. Aristid. III, 485 Dd.: Ἀνδοκίδης Κυδαθηναίεὺς. — Ἑλλάνικος] cf. Plut. Alcib. c. 21: Ἀ. ὁ εἴητωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς εἰς τοὺς Ὀδυσσεῶς ἀπογόνους ἀνήγαγεν, et Suid. s. v. Ἀνδ.: ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Ναυσικάας, ὡς φησιν Ἑλλάνικος. Inepta est explicatio sive auctoris sive interpolatoris qui Κηρύκων gentem admiscuit. — 2. E Thucyd. I, 51 (l. d.); sed hic si fuit avus est. — 4 et 5 e margine demum sententiae interiecta.

- 4 [διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα νύκτωρ κωμά-
σαντα θραῦσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ
εἰσαγγελθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὄν ἐξήτουν
οἱ κατήγοροι δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι καὶ
πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὑποπτον
5 γενέσθαι, ἣν μετ' οὐ πολὺν χρόνον τοῦ ἐπὶ
Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰς-
πεμφάντων . . . Λεοντίου τε καὶ Αἰγεσταίου ἀν-
δρας ἰδίᾳ, μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθη-
ναίων, (οἱ) νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἐρμᾶς
6 περιέκοψαν, ὡς Κράτιππὸς φησὶ] κριθεὶς ἐπὶ τού-
τοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας·
σπουδῆν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος ἐξεῦρε τοὺς
περὶ τὰ ἱερὰ ἀμαρτόντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ
7 πατέρα ἐμήνυσεν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας
ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὸν δὲ πατέρα ἐρρύ-
σατο, καίτοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος πολλὰ
λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει. καὶ οὐκ ἐψεύσατο·
ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα

esse, id quod perspexit West., ex his arguitur, quod et ignorat ea Photius et ante κριθεὶς (6) vulgo adduntur verba προσαμαρτῶν μυστήρια, nata illa e Δημητρος ἀμαρτ. μυστ. (3). —

4. v. Lys. 6, 21, ubi similia, etsi non eadem prorsus, traduntur. — ἐξήτουν Duebnerus: ἐζήτουν. — 5. Male corrupta haec esse West. vidit; ἀνδρας ἰδίᾳ necessario cum Κορινθ. εἰςπ. iungendum est. num Κ. εἰςπ. ἀνδρας διὰ Α. τε καὶ Αἰγ., μελλ. κτέ.? Rumorem hunc respiciunt Plut. Alcib. 18, Phot. s. v. Ἐρμαιοπίδαι, Philochorus ap. Schol. Arist. Lys. 1094. — 6. κριθεὶς A (West.): κριθεὶς δὲ P, κριθεὶς τε v. — εἰσενεγκάμενος e Photio R. West.: ἐνεγκάμενος. — v. Lys. 6, 23, ubi sane patris mentio non fit, et And. 1, 19.—7. De Leogorae iudicio satis diversa narrat And. 1, 17; ineptit biographus ad patrem transferens quae

σφετερισαμένους καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ
 διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας· (οὐκ) εὐδοκιμῶν 8
 δ' ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτευομένοις ἐπέθετο
 ναυκληρία καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ πολ-
 λοῖς ἄλλοις ἐπέξενώθη· ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτί- 9
 δων, Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιὰν οὔσαν αὐτῷ,
 λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἔπεμψε δῶρον τῷ
 Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δ' ἐπὶ τούτοις εἰς δι-
 καστήριον εἰσάγεσθαι πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ
 τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέθη.
 διαδράς δ' ἤκεν εἰς τὴν πόλιν, καθ' ὃν χρόνον οἱ 10
 τετρακόσιοι διεῖπον τὰ πράγματα. δεθεὶς δ' ὑπὸ
 τούτων καὶ διαφυγὼν αὐθις, ὁπότε κατελύθη ἡ
 ὀλιγαρχία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως τῶν τριάκοντα τὴν 11
 ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς
 χρόνον ἐν Ἡλιδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύ-
 βουλου καὶ αὐτὸς ἤκεν εἰς τὴν πόλιν. — πεμ- 12
 φθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα καὶ δόξας
 ἀδικεῖν ἔφυγε. — δηλοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς 13
 λόγοις οἷς συγγέγραφε· οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμέ-
 νου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσίν, οἱ δὲ καθόδου δεο-

de se ipse And. promittit 1, 136. — σφετερισαμένους ci. R.: σφετερισμένους BTZ; σφετεριζομένους v. (νοσφισαμένους Phot.). — 8. οὐκ add. Duebner. West., quamquam et apud Photium omittitur. — cf. autem Lys. 6, 19. 26 et Andoc. 1, 145. 4. etc. — 9. De Aristidis filia in Lysiana oratione, quam sane mutilam habemus, nihil legitur. Reliqua quaeque § 10 leguntur exstant ap. Lys. 26 sq. — 10. δεθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τούτων Phot. — 11. vv. τῶν τριάκ. — παραλαβόντων ignorat Phot.; ἕως ante τῶν τρ. add. West. — Elide A. domicilium constituisse nusquam legimus (cf. autem Lys. § 6), neque bene haec conveniunt cum And. 1, 4. — 13. καθόδου B Xyl. West.: καθόλου. — 14. Orationem περὶ τῆς

- 14 μένου. — σφάζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδεί-
 ξεως λόγος καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα καὶ περὶ
 15 τῆς εἰρήνης. — καὶ ἤκμακε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν
 χρόνον ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ· ἄρχει δ' αὐτῷ
 τῆς γενέσεως ὀλυμπιάς μὲν οἷ', ἄρχων δ' Ἀθήνησι
 Θεογευίδης, ὥστ' εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου
 16 ἔτεσί που δέκα. — τούτου δ' ἐπώνυμός ἐστι καὶ
 Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν
 φυλῆς Αἰγυῖδος, ἐπικληθεὶς δ' Ἀνδοκίδου διὰ τὸ
 17 πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. — καὶ αὐτὸς
 δ' ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῖ φυλῇ ἀγωνι-
 ζομένη διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα
 ἐφ' ὑψηλοῦ ἀντικρὺς τοῦ πατρῖου Σειληνοῦ. —
 18 ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις,
 ἀφελῆς τε καὶ ἀσχημάτιστος.

ἐνδ. ab illa quae est de myst. diversam habet Sauppis O. A. II p. 165; mihi secus videtur. de ἀπολογία πρὸς Φαίακα dixi Att. Bereds. p. 330; videtur non diversa fuisse a quarta nostra. — 15. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον mal. West. — Andocidem ol. 78, 1 (468) natum esse computatum esse videtur ex Androtionis loco (v. ad § 1), quo traditum erat praetorem fuisse bello Samio (a. 440/39). Nimis enim artificiosa sunt quae exposuit C. Fuhr in Animadv. in orat. Atticos (Bonn. 1877) p. 18, 1. Lysiam autem ol. 80, 2 natum esse existimabant. — δέκα West.: ἑκατόν libri (ἐννέα Meziriacus; ὀκτώ Taylor). — 16. Plut. Alcib. c. 21; Nic. 13 (Aesch. 1, 125); cf. And. 1, 62 et Harp. s. v. Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς. — 17. V. de hac victoria, quam Dionysiis choro puerorum reportavit A., C. I. Att. II, 553. — ἐφ' ὑψηλοῦ βιάθρον vel ἰκρίον ci. Reisk. — Σειληνοῦ Salmas. West.: σελίνου. — 18. Iudicium hoc Caecilium auctorem habere videtur: cf. quae idem de Antiphonte exponit ap. Phot. cod. 259.

HERMOGENIS

IUDICIUM DE ANDOCIDIS ELOQUENTIA.

Ὁ δὲ Ἀνδοκίδης πολιτικὸς μὲν εἶναι προαιρεῖται, οὐ μὴν πάνυ γε ἐπιτυγχάνει τούτου· ἀδιάφθωτος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σχήμασι καὶ ἀδιευκρίνητος καὶ τὰ πολλὰ ἐπισυνάπτει τε καὶ περιβάλλει ἀτάκτως διὰ τὸ ταῖς ἐπεμβολαῖς χωρὶς εὐκρινείας χρῆσθαι, ὅθεν ἔδοξέ τισι φλύαρος καὶ ἄλλως ἀσαφής εἶναι. ἐπιμελείας δὲ αὐτῷ καὶ κόσμου πάνυ βραχὺ μέτεστι, γοργότητός τε ὠσαύτως, καὶ μέντοι καὶ τῆς κατὰ μέθοδον δεινότητος ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ὀλίγον ἔχει, τῆς δ' ἄλλης σχεδὸν οὐδ' ὅλως.

ARGUMENTA ORATIONUM

BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Περὶ τῶν μυστηρίων. Andocides cum in causa Hermocopidarum iudicium fecisset, primo impunitatem tulit, postea ex Isotimidis plebiscito capitis deminutione ita affectus est, ut et templis et foro ei interdiceretur. Quare urbem reliquit diuque vagatus post restitutum demum per Thrasybulum imperium populare Athenas rediit. Ubi cum publi-

Hermogenis iudicium exstat π. ἰδεῶν B p. 416 Sp. Ultimo loco Andocidis inter X oratores mentionem facit, atque omnino Graecis hic scriptor parum lectitatus, Romanis prope ignotus fuit. Cf. Herodis Attici dictum ap. Philostr. V. S. II, 1, 14: Ἀνδοκίδου μὲν κρείττων εἰμί, et Quintilian. XII, 10, 21: Quis erit hic Atticus? Sit Lysias — — Non igitur iam usque ad Coccum et Andocidem remittemur.

cae oblivionis lege fretus rursus omnia civium munera capesseret rebusque sacris interesset, triennio postquam rediit mysteriorum festos dies una cum ceteris initiatis agens a Cephisio Meleto Epichare per ἐνδειξιν apud regem sacrorum in ius vocatus est. Arguebant autem accusatores olim de mysteriorum profanatione et in se ipsum et in alios Andocidem indicem extitisse: quare iudicium huic causae ex solis initiatis constitutum est. Reus et de mysteriis sese purgat e de ipsa Hermarum mutilatione nihil adversus se ipsum pronuntiavisse affirmat: quare plebiscitum illud, quo ei soli qui de se confessi essent continerentur, ad se nihil pertinere; idem autem tunc certe post restitutionem capite deminutorum Patroclidis plebiscito factam et post eas leges quae populari imperio restituto latae sint prorsus sublatum esse. Habita videtur oratio exeunte anno ol. 95, 2 399 a. Chr. n.; cecidisse causa accusatores certum, quintam partem suffragiorum non tulisse satis verisimile est.*) Conferenda autem cum hac oratione falso Lysiae tributa κατ' Ἀνδοκίδου (Lys. or. VI), Meleto fortasse scripta, certe δευτερολογία quaeque a Cephisio principe accusatore habita esse nequeat.

Or. II περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου. Inter peregrinationem diuturnam bis Andocides Athenas adiit, primum Quadringentorum tempore, deinde aliquanto post eversum illorum imperium (circa a. 407), quo

*) Id sperare audet Andocides § 33: quod si non evenisset, vix in oratione nunc legeremus.

tempore hanc in populi contione orationem habuit. Cuius id est argumentum, ut commemoratis suis in rempublicam Atheniensium beneficiis a populo impetrare studeat, ut ἄδεια pridem sibi decreta restituatur et ἀτιμία qua postea affectus erat tollatur. Sed praevalente inimicorum auctoritate cum eam rem impetrare non potuisset, Andocides rursus peregre abire coactus est.

Or. III. *Περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης.*

Haec quoque oratio in contione coram populo habita est, Corinthiaci belli medio tempore. Suadet Andocides, ut pax cum Lacedaemoniis fiat eis condicionibus, de quibus ipsi, cum legatus de pace facienda ad Lacedaemonios missus esset, cum illis convenerat: nempe ut moenia, naves, Lemnum Imbrum Scyrumque Athenienses haberent, reliquae civitates omnes suis quaeque legibus uterentur liberaeque essent. Quas condiciones Boeoti quoque accipere parati erant, Lacedaemoniorumque legati aderant qui eas commendabant; adversabantur autem Corinthiorum qui tum id oppidum habebant et Argivi, qui utrique et ipsi legationes Athenas miserant. Bellum Atheniensibus magis placuit; itaque infecta re legati Spartani domum redierunt, pacis auctor Andocides, si biographo tradenti fides habenda, in exilium pulsus est. Habita oratio, ut plerisque videtur, auctumno anni 391 (coll. § 20); rectius ad hiemem 392/1 referemus, propter ea quae § 27 leguntur.*) Ceterum genuinam

*) Cf. quae exposuit C. Fuhrius in dissertatione quam supra (p. XIII adn.) laudavi, p. 7 sqq.

non esse orationem et inter veteres Dionysii Hali-
carnassensis et multorum inter recentiores sententia
fuit: quod iudicium nunc recte ab omnibus fere im-
probatur.

Or. IV *κατ' Ἀλκιβιάδου*. Neque Andocidem
haec oratio auctorem habet neque a quoquam un-
quam habita est, neque omnino haberi potuit. Agi-
tur testarum suffragium, quo tum aut is qui verba
facit, aut Alcibiades, aut Nicias in exilium pelli de-
bebat. Orator igitur, postquam questus est iniqui-
tate legum neque accusandi neque defendendi in
hac causa facultatem dari, et sese a criminibus ad-
versariorum defendit et Alcibiadem accusat idoneum-
que probat qui ex urbe eiciatur. Tempus ambi-
guum: etenim et Alcibiades nondum in Siciliam
profectus erat, quod factum a. 415, et Melos ab
Atheniensibus integro ante anno capta erat (cf.
§ 22 sq.), ut nequeamus de tempore ante hiemem
415/4 cogitare. Auctor autem orationis, quisquis
fuit, ne voluit quidem Andocidis personam induere:
in Phaeacem omnia conveniunt, et id tantum erra-
runt qui hoc exposuerunt Taylorus et Vaterus, quod
re vera Phaeacis monumentum ingenii hoc nos
possidere arbitrati sunt. Est quod mireris criticos
veteres, quantum nos compertum habemus, de ori-
gine orationis non dubitasse.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ.

Τὴν μὲν παρασκευὴν ᾧ ἄνδρες καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, ὥστε με κακῶς ποιεῖν ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, ἐξ ἀρχῆς ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμεν εἰς τὴν πόλιν ταυτηνί, σχεδόν τι πάντες ἐπίστασθε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων πολλοὺς λόγους ποιεῖσθαι. ἐγὼ δὲ ᾧ ἄνδρες δεήσομαι ὑμῶν δίκαια καὶ ὑμῖν τε ῥάδια χαρίζεσθαι καὶ ἐμοὶ ἄξια πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν. καὶ πρῶτον 2 μὲν ἐνθυμηθῆναι ὅτι νῦν ἐγὼ ἤκω οὐδεμιᾶς μοι ἀνάγκης οὔσης παραμεῖναι, οὔτ' ἐγγυητὰς καταστήσας οὔθ' ὑπὸ δεσμῶν ἀναγκασθεῖς, πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν,

Π. Τ. ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ] ita veteres quoque, nisi quod Harp. s. v. ζητητῆς laudat A. ἐν τῷ π. τῆς ἐνδείξεως; cf. Vit. § 14.

1. Per totum prooemium latius dispositis litteris ea distinxī, quae ex aliena prooemiorum aliqua collectione Andocides mutuatus est; quod eum fecisse ex eo arguitur, quod eadem ap. Lys. 19, 2 sqq. Isocr. 15, 17 sqq. recurrunt: cf. etiam Clem. Alex. Strom. VI. p. 748. — τὴν μ. παρ. ᾧ ἄνδρες διακασταὶ Clem. l. c. — ὥστ' ἐμὲ AB Bk. haec autem v. usque ad ταυτηνί pro suo consilio om. Clem. — τι] τοι A corr. — ἐπίστασθε] εἴσεσθε Clem., qui hucusque locum affert. — ὑμῖν τε R. ABLZ Bk.: ὑμῖν γε.

2. καὶ ante πρῶτον abesse mal. Bait. — ἐνθυμηθῆτε et ὑπομεῖναι Hi.

γνώσεσθαι τὰ δίκαια καὶ μὴ περιόψεσθαι με ἀδίκως
 ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν διαφθαρέντα, ἀλλὰ πολὺ
 μᾶλλον σῶσειν δικαίως κατὰ τε τοὺς νόμους τοὺς
 ὑμετέρους καὶ τοὺς ὄρκους οὓς ὑμεῖς ὁμόσαντες
 3 μέλλετε τὴν ψῆφον οἴσειν. εἰκότως δ' ἂν, ὧ ἄνδρες,
 τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε περὶ τῶν ἐθέλοντῶν εἰς
 τοὺς κινδύνους καθισταμένων, ἦνπερ αὐτοὶ περὶ
 αὐτῶν ἔχουσιν. ὅποσοι μὲν γὰρ μὴ ἠθέλησαν ὑπομεί-
 ναι καταγρόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως τοι καὶ
 ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκετε οἷά περ καὶ
 αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὅποσοι δὲ πιστεύ-
 σαντες μηδὲν ἀδικεῖν ὑπέμειναν, δίκαιοί ἐστε καὶ
 ὑμεῖς περὶ τούτων τοιαύτην ἔχειν τὴν γνώμην οἷαν
 περ καὶ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔσχον, καὶ μὴ προκατα-
 4 γινώσκειν ἀδικεῖν. αὐτίκα ἐγὼ πολλῶν μοι ἀπαγ-
 γελλόντων ὅτι λέγοιεν οἱ ἐχθροὶ ὡς ἄρα ἐγὼ οὐτ'
 ἂν ὑπομείναιμι οἰχήσομαί τε φεύγων, — „τί γὰρ
 ἂν καὶ βουλόμενος Ἀνδοκίδης ἀγῶνα τοσοῦτον
 ὑπομείνειεν, ὧ ἔξεστι μὲν ἀπελθόντι ἐντεῦθεν ἔχειν
 πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἔστι δὲ (καὶ) πλεύσαντι εἰς
 Κύπρον, ὅθεν περ ἦκει, γῆ πολλὴ καὶ ἀγαθὴ διδο-
 μένη καὶ δωρεὰ ὑπάρχουσα; οὗτος ἄρα βουλήσεται
 περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ κινδυνεῦσαι; εἰς τι

ὑμετέρους AZM Turr.: ἡμετέρους. cf. 100. 105.

3. ἐθέλοντων et mox ἦπερ ABLZM. — malim αὐτῶν ἀδικεῖν, cf. § 49. Aesch. 2, 6. — τοι AB Kl. Turr.: αὐτοὶ LZ, ἂν v. (ἂν τοι ed. I.). — γινώσκετε A corr. (ab alia m.; pr. quid habuerit non liquet) Kl. Turr.: γινώσκητε B, γινώσκηται L, γινώσκοιτε Z Ald. Bk., γινώσκοιτε Schi. (ed. I.). — οἷα Markland. Bk.: ὅσα. περ add. AB Bk.

4. ὑπομείνειεν ὧ Valck. (R.) Bk.: ὑπομείνει ἐν ὧ AB, ὑπομείνοι ἐν ὧ v. — ἔστι δὲ . . . A, unde καὶ add. W. — γῆ cum Valck. et R. Bk.: ἦ AB, ἦ LZ. — δωρεᾶ A. δωρεᾶ

ἀποβλέψας; οὐχ ὁρᾷ τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς διάκειται;“
 ἐγὼ δὲ ὦ ἄνδρες πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτοις γνώμην
 ἔχω. ἄλλοθί τε γὰρ ὢν πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχειν ⁵
 στερόμενος τῆς πατρίδος οὐκ ἂν δεξαίμην, τῆς δὲ
 πόλεως οὕτω διακειμένης ὥσπερ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ
 λέγουσι, πολὺ ἂν αὐτῆς μᾶλλον ἐγὼ πολίτης δεξαίμην
 εἶναι ἢ ἐτέρων πόλεων, αἰ ἴσως πάνυ [μοι] δοκοῦ-
 σιν ἐν τῷ παρόντι εὐτυχεῖν. ἅπερ γιγνώσκων ἐπέ-
 τρεψα διαγνώωναι ὑμῖν περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμαυ-
 τοῦ. αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, εὐνοίαν πλείω ⁶
 παρασχέσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς
 κατηγοροῖς, εἰδότας ὅτι κἂν ἐξ ἴσου ἀκρο-
 ᾶσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον
 ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπι-
 βουλεύσαντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ
 κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο·
 ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς
 τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαὶν ποιοῦμαι. εἰκὸς
 οὖν ὑμᾶς ἐστὶν εὐνοίαν πλείω παρασχέσθαι
 ἐμοὶ ἢ τοῖς κατηγοροῖς. ἔτι δὲ καὶ τόδε ἐν- ⁷
 θυμητέον, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ
 κατηγορήσαντες | παραχρῆμα ἐξηλέγχθησαν ²
 ψευδόμενοι οὕτω φανερωῶς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ

Kl.; δωρεὰν ci. R., διδ. δωρεὰ καὶ Wytttenbach., δεδομ. ἐν
 δωρεᾷ ὑπ. Köpke, διδ. καὶ del. S.

5. τῆς πόλεως et πολὺ δ' ἂν codd.: δὲ transponendum
 esse ci. Schi. (τῆς τε πόλ. et cum Valck. πολὺ γ' Sl.). —
 οἱ post αὐτοὶ add. ABLZ Bk. (ci. R.). — τυχεῖν pr. A. —
 γνώσκω B et pr. L et corr. A (extremum ω est ab eadem
 m. quae in § 3 corr.).

6. vv. εὐνοίαν πλείω — κατηγοροῖς etsi Andocides, certe
 non auctor prooemii bis posuit: genuina sunt ap. Lys. § 2.

7. ἐξελέχθησαν AB. cf. Isocr. 16, 7 (Dobr.). —

ἂν ἤδιον δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγορῶν ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων· οἱ δὲ αὖ, μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ (καὶ) ἀδίκως ἀνθρώπους ἀπολέσαντες, ἐάλωσαν παρ' ὑμῖν ψευδομαρτυριῶν, ἤνικ' οὐδὲν ἦν ἔτι πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὁπότε οὖν ἤδη πολλὰ τοιαῦτα γεγένηται, εἰκὸς ὑμᾶς ἐστὶ μήπω τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους πιστοὺς ἡγεῖσθαι. εἰ μὲν γὰρ δεινὰ κατηγορεῖται ἢ μή, οἷόν τε γινῶναι ἐκ τῶν τοῦ κατηγοροῦ λόγων· εἰ δὲ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν ἢ ψευδῆ, οὐχ οἷόν τε ὑμᾶς πρότερον εἰδέναι πρὶν ἂν καὶ ἐμοῦ ἀκούσητε ἀπολογουμένου.

- 8 Σκοπῶ μὲν οὖν ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, πόθεν χρὴ ἄρξασθαι τῆς ἀπολογίας, πρότερον ἐκ τῶν τελευταίων λόγων, ὡς παρὰ νόμῳ με ἐνέδειξαν, ἢ περὶ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Ἰσοτιμίδου, ὡς ἄκυρόν ἐστιν, ἢ περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ὄρκων τῶν γεγενημένων, εἴτε καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξω τὰ γεγενημένα. ὁ δὲ με ποιεῖ μάλιστ' ἀπορεῖν, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ὅτι οὐ πάντες ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις ὁμοίως ὀργίζεσθε, ἀλλ' ἕκαστός τι ὑμῶν ἔχει πρὸς ὃ βούλοιο ἂν με πρῶτον ἀπολογεῖσθαι· ἅμα δὲ περὶ πάντων εἰπεῖν ἀδύνατον. κράτιστον οὖν μοι εἶναι δοκεῖ ἐξ ἀρχῆς

καὶ ante ἀδίκως addidi ex Lysia § 4. — παρ' ὑμῖν ψευδομαρτυριῶν om. Lys. ψευδομαρτυριῶντες LZ v. ante (R. et) Bk. — ἔτι om. LZM Lys. (Hi.). — γεγένηται Lys. et cum Dobr. Schi. Turr: γεγένηται. — ἡγεῖσθαι] πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν add. Lys. (qui om. quae sequuntur usque ad finem paragraphi); similia etiam Isocrates.

8. σκοπῶ] ἀπορῶ Hi. — οὖν om. A pr. — λόγων om. LZ Dobr. — ἕκαστός τι ABL Bk.: ἕκ. τις. —

ὑμᾶς διδάσκειν πάντα τὰ γενόμενα καὶ παραλιπεῖν
 μηδέν. ἂν γὰρ ὀρθῶς μάθητε τὰ πραχθέντα, ῥαδίως
 γνώσεσθ' ἃ μου κατεψεύσαντο οἱ κατήγοροι. τὰ μὲν ⁹
 οὖν δίκαια γινώσκειν ὑμᾶς ἡγοῦμαι καὶ αὐτοὺς
 παρεσκευάσθαι, οἷσπερ ἐγὼ πιστεύσας ὑπέμεινα,
 ὀρῶν ὑμᾶς καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις καὶ ἐν τοῖς δημοσίῳις
 περὶ πλείστου τοῦτο ποιουμένους, ψηφίζεσθαι κατὰ
 τοὺς ὄρκους· ὅπερ καὶ συνέχει μόνου τὴν πόλιν,
 ἀκόντων τῶν οὐ βουλομένων ταῦτα οὕτως ἔχειν·
 τάδε δὲ ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μου τὴν
 ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιήσασθαι, καὶ μήτε
 μοι ἀντιδίκους καταστῆναι μήτε ὑπονοεῖν τὰ
 λεγόμενα μήτε ῥήματα θηρεύειν, ἀκροασα-
 μένους δὲ διὰ τέλους τῆς ἀπολογίας τότε
 ἤδη ψηφίζεσθαι τοῦτο ὅτι ἂν ὑμῖν αὐτοῖς
 ἄριστον καὶ εὐορκότατον νομίζητε εἶναι.
 ὡσπερ δὲ καὶ προεῖπον ὑμῖν, ὧ ἄνδρες, ἐξ ἀρχῆς ¹⁰
 περὶ πάντων ποιήσομαι τὴν ἀπολογίαν, πρῶτον μὲν
 περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας ὅθεν περ ἡ ἔνδειξις ἐγένετο,
 διόπερ εἰς τὸν ἀργῶνα τόνδε κατέστην, περὶ τῶν
 μυστηρίων ὡς οὔτε μοι ἠσέβηται οὐδέν οὔτε με-

παραλιπεῖν A^d.

9. ὑμᾶς A^d ZM Emp. Turr.: ἡμᾶς. — καὶ αὐτοὺς Emp.
 Turr.: καὶ λόγους (καὶ μὴ λόγ. Schi.). Sed ante οἷσπερ aliqua
 intercidisse puto, quibus iurisiurandi mentio continebatur. —
 παρεσκευάσθαι BL, παρεσκευάσασθαι Z. — ἔχειν AB Bk.
 (ci. R.): ἔχει. — τάδε δὲ ὑμῶν κτέ.] cf. Lys. § 11. — μήτε
 μοι scr.: μὴτ' ἐμοῖ. — μήτε ὑπονοεῖν τ. λ. μήτε ῥήματα
 θηρεύειν] cf. Antiph. 6, 18: καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν
 ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα. — τοῦτο ὅτι AM: τοῦθ' ὅτι. ceterum
 ὅτι ἂν ὑμῖν A a corr. habet; pr. fort. om. ἂν. cf. § 11.

10. τόνδε] τοῦδε Z, δὲ AB. — οὔτε μοι scripsi: οὔτ'
 ἐμοῖ. — οὐδὲ μεμήν. οὐδ' ὠμολόγ. (codd.) Bk. Schi. Turr.
 cf. 29; 71. —

μήνυται οὐθ' ὠμολόγηται, οὐδ' οἶδα τοὺς μηνύσαντας ὑμῖν περὶ αὐτῶν οὔτ' εἰ ψευδῆ οὔτ' εἰ ἀληθῆ ἐμήνυσαν· ταῦθ' ὑμᾶς διδάξω.

- 11 Ἦν μὲν γὰρ ἐκκλησία τοῖς στρατηγοῖς τοῖς εἰς Σικελίαν, Νικία καὶ Λαμάχῳ καὶ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ τριήρης ἢ στρατηγὶς ἤδη ἐξώρμηι ἢ Λαμάχου· ἀναστάς δὲ Πυθόνικος ἐν τῷ δήμῳ εἶπεν· „ὦ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς μὲν στρατιὰν ἐκπέμπετε καὶ παρασκευῆν τοσαύτην, καὶ κίνδυνον ἀρεῖσθαι μέλλετε· Ἀλκιβιάδην δὲ τὸν στρατηγὸν ἀποδείξω ὑμῖν τὰ μυστήρια ποιοῦντα ἐν οἰκίᾳ μεθ' ἐτέρων, καὶ ἐὰν ψηφίσησθε ἄδειαν (ῶ) ἐγὼ κελεύω, θεράπων ὑμῖν ἐνθάδε ἐνὸς τῶν ἀνδρῶν ἀμύητος ὢν ἐρεῖ τὰ μυστήρια· εἰ δὲ μή, χρῆσθε ἐμοὶ ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῆ, ἐὰν μὴ τάληθῆ λέγω.“
- 12 ἀντιλέγοντος δὲ Ἀλκιβιάδου πολλὰ καὶ ἐξάρνου ὄντος ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι τοὺς μὲν ἀμύητους μεταστήσασθαι, αὐτοὺς δ' ἰέναι ἐπὶ τὸ μειράκιον ὃ ὁ Πυθόνικος ἐκέλευε. καὶ ὄρχοντο, καὶ ἤγαγον θεράποντα Πολεμάρχου· Ἀνδρόμαχος αὐτῷ ὄνομα ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐψηφίσαντο αὐτῷ τὴν ἄδειαν, ἔλεγεν ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλυτίωνος γίγνοιτο μυστήρια· Ἀλκιβιάδην μὲν οὖν καὶ Νικιάδην καὶ

οὐδ' οἶδα scripsi: οὔτ' οἶδα. cf. 29.

11. λα.μάχῳ et λα.μάχου A. — ἀρεῖσθαι Bk.: αἰρεῖσθαι. fort. autem adiectivum ad κινδ. appositum intercederit. — ῶ] om. ABLZ; ὡς add. v. Bk., qui adicit: „praestat fort. ῶ“. — ἐνθάδε ἐνὸς τῶν scripsi: ἐνὸς τῶν ἐνθάδε. — ἂν ὑμῖν a corr. habet A (pr. om ἂν?)

12. Πολεμάρχον cum R. Bk.: ἀλκιβιάδου πολέμαρχον. Illud tamen huic coniecturae obstat, quod Polemarchi nomen inter cetera § 13 non occurrit. itaque Ἀρχεβιάδου πρὸς τὸν πολ. cum R. (qui Ἀλκιβ.) ci. Helbig. num Πολυστράτου, qui homo solus comprehensus et supplicio affectus est? — οὖν

Μέλητον, τούτους μὲν αὐτοὺς εἶναι τοὺς ποιοῦντας, συμπαρεῖναι δὲ καὶ ὄρα̃ν τὰ γιγνόμενα καὶ ἄλλους, παρεῖναι δὲ καὶ δούλους, ἑαυτὸν τε καὶ τὸν ἀδελφὸν καὶ Ἰκέσιον τὸν αὐλητὴν καὶ τὸν Μελήτου δούλου. πρῶτος μὲν οὗτος ταῦτα ἐμήνυσε, καὶ ἀπέγραψε 13 τούτους· ὧν Πολύστρατος | μὲν συνελήφθη καὶ 3 ἀπέθανεν, οἱ δὲ ἄλλοι φεύγοντες ὦχοντο, καὶ αὐτῶν ὑμεῖς θάνατον κατέγνωτε. Καί μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

ONOMATA. Τούσδε Ἀνδρόμαχος ἐμήνυσεν· Ἀλκιβιάδην, Νικιάδην, Μέλητον, Ἀρχεβιάδην, Ἀρχιππον, Διογένην, Πολύστρατον, Ἀριστομένην, Οἰωνίαν, Παναίτιον.

Πρώτη μὲν ὧ̃ ἄνδρες μήνυσις ἐγένετο αὕτη ὑπὸ 14 Ἀνδρομάχου κατὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν. Καί μοι κάλει Διόγνητον.

Ἦσθα ζητητής, ὧ̃ Διόγνητε, ὅτε Πυθόνικος εἰσήγγειλεν ἐν τῷ δήμῳ περὶ Ἀλκιβιάδου; Ἦν. Οἶσθα οὖν μηνύσαντα Ἀνδρόμαχον τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλυτίωνος γιγνόμενα; Οἶδα. Τὰ ὀνόματα οὖν τῶν ἀνδρῶν ἔστι ταῦτα, καθ' ὧν ἐμήνυσεν; Ἔστι ταῦτα.

om. pr. A. — μέλητον A (Bk.): μέλιτον. ita semper A, plerumque etiam BL hoc nomen scriptum exhibent. — καὶ ante Ἰκέσιον del. Valck.

13. πρῶτον A pr. — μὲν ante οὗτος a corr. habere videtur A. — ONOMATA e codd. add. Bk. (ci. Markl. R.) — Διογένην Schi.: Διογένην. cf. infra Ἀριστομένην (ita codd., Ἀριστομένην Ald.). — Οἰωνίαν restituendum erat e fragmento tituli poletarum (C. I. Att. I, 275): Ἰωνίαν. Praeter alia nomina (v. ad § 15. 16. 17. 35) haec in his fragmentis (C. I. A. I, 274 sqq.; Ἀθήναιον 1878 p. 205) inveniuntur: Οἰωνίου τοῦ Οἰωνο —, Π]αναιτίου (276), Πολυστράτου Διο — — Ἀγκυλῆθεν (277), Νικι[άδου (Ἀθῆν. I. c.).

14. τῇ Πουλυτ. A Bk.: τοῦ Πουλ.

- 15 Δευτέρα τοίνυν μήνυσις ἐγένετο. Τεῦκρος ἦν ἐνθάδε μέτοικος, ὃς ᾤχετο Μέγαράδε ὑπεξεληθῶν, ἐκεῖθεν δὲ ἐπαγγέλλεται τῇ βουλῇ, εἰ οἱ ἄδειαν δοῖεν, μηνύσειν περὶ (τε) τῶν μυστηρίων, συνεργὸς ὢν, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ποιοῦντας μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν τῆς περικοπῆς ἃ ἦδει. ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς, ἦν γὰρ αὐτοκράτωρ, ᾤχοντο ἐπ' αὐτὸν Μέγαράδε· καὶ κοιμισθεῖς, ἄδειαν εὐρόμενος, ἀπογράφει τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ. καὶ οὔτοι κατὰ τὴν Τεύκρου μήνυσιν ᾤχοντο φεύγοντες. Καί μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

ΟΝΟΜΑΤΑ. Τούσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε· Φαῖδρον, Γνιφονίδην, Ἰσόνομον, Ἡφαιστόδωρον, Κηφισόδωρον, ἑαυτόν, Διόγνητον, Σμινδυρίδην, Φιλοκράτη, Ἀντιφῶντα, Τείσαρχον, Παντακλέα.

Μέμνησθε δέ, ὦ ἄνδρες, ὅτι καὶ ταῦθ' ὑμῖν προσομολογεῖται ἅπαντα.

- 16 Τρίτη μήνυσις ἐγένετο. ἡ γυνὴ Ἀλκμεωνίδου, γενομένη δὲ καὶ Δάμωνος, — Ἀγαρίστη ὄνομα αὐτῇ — αὕτη ἐμήνυσεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαριμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον μυστήρια ποιεῖν Ἀλκιβιάδην

15. ἐπαγγέλλεται AB Bk.: ἐπαγγέλλετο L, ἐπαγγέλετο ZM, ἐπηγγέλλετο v. — τε post περὶ addidi coll. § 34 (μην. καὶ π. τ. μυστ., σ. ὢν, τοὺς ἄλλ. Li.). — εὐρόμενος AB Bk.: εὐρόμενος. verba ἄδ. εὐρ. del. Li. — ΟΝΟΜΑΤΑ in mg. add. A^d. — C. I. A. I, 277: Κηφισοδώρου μετοίκου ἐμ Πειρα[ιεῖ]. — Φιλοκράτη Schi.: Φιλοκράτην. — Τείσαρχον scripsi: Τίσαρχον. — ὅτι om. pr. A. — προσομολόγηται cum mg. Ald. (ubi προσομολόγητε est) et R. Turr.

16. Ἀλκμεωνίδου scripsi: Ἀλκμαιωνίδου ZM, Ἀλκμαιονίδου v. — τὸ Ὀλυμπιεῖον ci. R. S.: τὸ Ὀλύμπιον A Bk., τὸν Ὀλύμπιον v. — ἀδίμαντον ABLZ. — in titulorum fragmentis

καὶ Ἀξίοχον καὶ Ἀδείμαντον· καὶ ἔφυγον οὗτοι πάντες ἐπὶ ταύτῃ τῇ μηνύσει.

Ἔτι μηνύσεις ἐγένετο μία. Λυδὸς ὁ Φερεκλέους ¹⁷ τοῦ Θημακέως ἐμήνυσε μυστήρια γίνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότου τοῦ ἑαυτοῦ, ἐν Θημακῶ· καὶ ἀπογράφει τοὺς τε ἄλλους, καὶ τὸν πατέρα ἔφη τὸν ἐμὸν παρεῖναι μὲν, καθεύδειν δὲ ἐγκεκαλυμμένον. Σπεύσιππος δὲ βουλευῶν παραδίδωσιν αὐτοὺς τῷ δικαστηρίῳ. κᾶπειτα ὁ πατήρ καταστήσας ἐγγυητὰς ἐγράψατο τὸν Σπεύσιππον παρανόμων, καὶ ἠγωνίσατο ἐν ἑξακισχιλίοις Ἀθηναίων, καὶ μετέλαβε δικαστῶν τοσοῦτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους ὁ Σπεύσιππος. ὁ δὲ πείσας καὶ δεόμενος μεῖναι τὸν πατέρα ἐγὼ ἦν μάλιστα, εἶτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι συγγενεῖς. Καὶ μοι κάλει Καλλίαν ¹⁸ καὶ Στέφανον, κάλει δὲ καὶ Φίλιππον καὶ Ἀλέξιππον· οὗτοι γάρ εἰσιν Ἀκουμενοῦ καὶ Ἀντοκράτορος συγγενεῖς, οἳ ἔφυγον ἐπὶ τῇ Λυδοῦ μηνύσει· τοῦ μὲν ἀδελφιδουῶς ἐστὶν Ἀντοκράτωρ, τοῦ δὲ θεῖος Ἀκουμενός· οἷς προσήκει μισεῖν μὲν τὸν ἐξελάσαντα

(v. ad § 13) haec sunt: Ἀξίοχον τοῦ Ἀλκιβιάδου Σκα[μβωνίδου], Ἀδείμαντον τοῦ Λευκολοφίδου Σκα[μβωνίδου] (274. 275. 276). — ἔφυγον scripsi coll. §§ 26. 35. 55. 67. 68: ἔφευγον.

17. Phereclis nomen est Ἀθῆν. l. c. (v. ad § 13). — Θημακέως] μαθηκέως BLZ. cf. Harp. s. v. — θη.α.κῶ A pr. — βουλευῶν] βασιλεύων Sl. Bk. Schi., cui coniecturae recte adversatur Bgk. ep. ad. Schill. p. 113 (Turr.). — γραφήν post παραν. add. Ald., om. codd. (in lacuna BLZM). — ὁ δὲ πείσας ὑπομείναι τ. π. Hi.

18. ἀκουμένον et ἀκούμενος codd. — οἳ ἔφυγον et δι' ὄντινα ἔφυγον scripsi: erat ἔφευγον. cf. ad § 16. —

ἐκείνους, εἰδέναι δὲ μάλιστα δι' ὄντινα ἔφυγον.
Βλέπετε εἰς τούτους, καὶ μαρτυρεῖτε εἰ ἀληθῆ λέγω.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 19 Τὰ μὲν γενόμενα ἠκούσατε, ᾧ ἄνδρες, καὶ ὑμῖν οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν· ἃ δὲ οἱ κατήγοροι ἐτόλμησαν εἰπεῖν, ἀναμνήσθητε. οὕτω γὰρ καὶ δικαίου ἀπολογεῖσθαι, ἀναμνησκοντα τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους ἐξελέγχειν. ἔλεξαν γὰρ ὡς ἐγὼ μηνύσαιμι περὶ τῶν μυστηρίων, ἀπογράψαιμι τε τὸν πατέρα τὸν ἑμαυτοῦ παρόντα, καὶ γενοίμην μηνυτῆς κατὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἑμαυτοῦ, λόγον οἶμαι πάντων δεινότητόν τε καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ ἀπογράψας αὐτὸν Ἀνδρὸς ἦν ὁ Φερεκλέους, ὁ δὲ πείσας ὑπομεῖναι καὶ μὴ οἴχεσθαι φεύγοντα ἐγώ, πολλὰ ἱκετεύσας καὶ λαμβανόμενος τῶν γονάτων.
- 20 καίτοι τί ἐβουλόμην, εἰ ἐμήνυσα μὲν κατὰ τοῦ πα-
4 τρός, ὡς οὗτοί φασιν, ἱκέτενον δὲ τὸν | πατέρα μείναντά τι παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ; καὶ ὁ πατήρ ἐπίσθη ἀγῶνα τοιοῦτον ἀγωνίσασθαι, ἐν ᾧ δυοῖν τοῖν μεγίστοιιν κακοῖν οὐκ ἦν αὐτῷ ἁμαρτεῖν; ἢ γὰρ ἐμοῦ

μαρτυρεῖτ. A. pr. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. A^d, sed in lacuna punctum rubrum habet.

19. γενόμενα Sl. Bk.: γινόμενα. — ἡμῖν A^d. — οὕτω cum R. Bk. Turr.: οὐ, quod cum Foertschio retinet Schi., interrogationis signo post ἐξελ. posito. — ἀναμνησκοντα Luzac. Turr.: ἀναμνησκοντας, quod cum Foertsch. retinet Schi. — τε post ἀνοσιώτ. om. pr. A. cf. C. Fuhrium Mus. Rhen. XXXIII, 578 sq. — αὐτὸν AZ mg. Ald. R.: αὐτῶν. — λαμβανόμενος A Bk. (ci. R.): καταλαμβ. (λαβόμ. Hi.).

20. δυεῖν A pr. — ἁμαρτεῖν] „nomine addendum θατέρου?“ post R. Bk. cf. autem Schi. ad Sl. et Turr. — ἢ γὰρ] ἢ a corr. habet A. —

δόξαντος τὰ ὄντα μηνῦσαι κατ' ἐκείνου ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν, ἢ αὐτῷ σωθέντι ἐμὲ ἀποκτεῖναι. ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχεν· εἰ μὲν τἀληθῆ μὴ μὴνύσειέ τις, εἶναι τὴν ἄδειαν, εἰ δὲ τὰ ψευδῆ, τεθνᾶναι. καὶ μὲν δὴ τοῦτό γε ἐπίστασθε πάντες, ὅτι ἐσώθην καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἐμὸς πατήρ· οἷόν τε δ' οὐκ ἦν, εἶπερ ἐγὼ μὴνυτῆς ἐγενόμην περὶ τοῦ πατρός, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἢ ἐκεῖνον ἔδει ἀποθανεῖν. φέρε δὴ τοίνυν, εἰ καὶ ὁ 21 πατήρ ἐβούλετο ὑπομένειν, τοὺς φίλους ἂν οἴεσθε ἢ ἐπιτρέπειν αὐτῷ μένειν ἢ ἐγγυήσασθαι, ἀλλ' οὐκ ἂν παραιτεῖσθαι καὶ δεῖσθαι ἀπιέναι ὅπου [ἂν] ἐμελλεν αὐτὸς σωθήσεσθαι ἐμέ τε οὐκ ἀπολεῖν; ἀλλὰ 22 γὰρ καὶ ὅτε Σπεύσιππον ἐδίωκεν ὁ πατήρ τῶν παρανόμων, αὐτὰ ταῦτα ἔλεγεν, ὡς οὐδεπώποτε ἔλθοι εἰς Θημακὸν ὡς Φερεκλέα· ἐκέλευε δὲ βασανίσαι τὰ ἀνδράποδα, καὶ μὴ τοὺς μὲν παραδιδόντας μὴ ἐθέλειν ἐλέγχειν, τοὺς δὲ μὴ θέλοντας ἀναγκάζειν. ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ὡς ἅπαντες ἴστε, τί ὑπελείπετο τῷ Σπενσίππῳ λέγειν, εἰ ἀληθῆ οἶδε λέγουσιν, ἀλλ' ἢ „ὦ Λεωγόρα, τί βούλει περὶ θεραπόντων λέγειν; οὐχ ὁ υἱὸς οὕτωσὶ μεμήνηκε κατὰ σοῦ, καὶ φησί σε παρεῖναι ἐν Θημακῷ; ἔλεγχε σὺ τὸν πατέρα, ἢ οὐκ ἔστι σοι ἄδεια.“ ταυτὶ ἔλεγεν ἂν ὁ Σπεύσιππος, ὧ ἄνδρες, ἢ οὐ; ἐγὼ μὲν οἶμαι.

τὰ ψευδῆ] τὰ om. pr. A.

21. ἂν post ὅπου del. Dobr. Bait. — ἐμελεν ut videtur A pr.; αὐτὸς corr. addidisse videtur. nonne αὐτὸς τε?

22. τῶν ante παραν. del. Valck. — οὐδέποτε A pr. — ἔλθη A et pr. L. — καὶ μὴ τοὺς μὲν] κ . . . . . A pr. — θέλοντας Bait. Turr. — Λεωγόρα Bk. (et A^d): λεώ^γ. A sec. Bk., λέω ante lac. B, lac. solam habent LZM, ἀνθρῶπε v. — μεμήνηκε A^d.

- 23 εἰ τοίνυν ἀνέβην ἐπὶ δικαστήριον, ἢ λόγος τις περὶ ἐμοῦ ἐγένετο, ἢ μὴνυσίς τις ἐμὴ ἐστίν ἢ ἀπογραφὴ, μὴ ὅτι ἐμὴ καθ' ἑτέρου, ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλου τινὸς κατ' ἐμοῦ, ἐλεγχέτω με ὁ βουλόμενος ἐνταῦθα ἀναβάς. ἀλλὰ γὰρ λόγον ἀνοσιώτερον καὶ ἀπιστότερον οὐδένα πάποτ' ἐγὼ εἰπόντα οἶδα, οἷ τοῦτο μόνου ἠγγήσαντο δεῖν, τολμηῆσαι κατηγοροῦνται· εἰ δ' ἐλεγχθή-
 24 σονται ψευδόμενοι, οὐδὲν αὐτοῖς ἐμέλησεν. ὥσπερ οὖν, εἰ ἀληθῆ ἦν ταῦτα ἃ μου κατηγορήσαν, ἐμοὶ ἂν ὠργίζεσθε καὶ ἠξιούτε δίκην τὴν μεγίστην ἐπιτιθέναι, οὕτως ἀξιῶ ὑμᾶς, γιγνώσκοντας ὅτι ψεύδονται, πονηροὺς τε αὐτοὺς νομίζειν, χρῆσθαί τε τεκμηριῶ ὅτι εἰ τὰ δεινότερα τῶν κατηγορηθέντων περιφανῶς ἐλέγχονται ψευδόμενοι, ἢ που τά γε πολλῶ φανλότερα ῥαδίως ὑμῖν ἀποδείξω ψευδομένους αὐτούς.
 25 Αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αὐταὶ ἐγένοντο τέτταρες· οἷ δὲ ἔφυγον καθ' ἑκάστην μὴνυσιν, ἀνέγγων ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ οἷ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐγὼ πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα, ὧ ἄνδρες, τάδε ποιήσω. τῶν γὰρ φυγόντων ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις οἷ μὲν τινες ἀπέθανον φεύγοντες, οἷ δ' ἤκουσι καὶ εἰσὶν ἐνθάδε

23. ἐμὴ] ὡς ἐμὴ Ald. — ἢ c. R. Bk.: ἢ ABLZ v. — ἀνοσιώτερον καὶ ἀπιστότερον cum R. Bk.: ἀνοσιώτατον καὶ ἀπιστότατον. — οὐδένας cum R. Bk. — εἰπόντας (ed. I.) dedisse vid. pr. A Li.: εἰπόντας (ed. I.). — οὐδὲν αὐτοῖς codd. mg. Ald. Valek. R.: οὐδὲ νῦν τοῖς.

24. μου Dobr. Turr.: με. — τά γε Bk.: τάγα A (litt. γ fort. corr.), τάγα B, τᾶλλα v., τά γ' ἄλλα c. Dobr. (quī τά γ' ἄ. πολλῶ φανλότερον ὑμῖν) Turr., τάχα ed. I, τά γε φανλότερα πολλῶ ῥᾶον ὑμῖν Hi.

25. ἔφυγον et φυγόντων scripsi: ἔφευγον et φευγόντων. cf. ad § 16. — ἐπὶ τοῖς ci. R. (coll. § 35) Bk.: ἐν τοῖς.

καὶ πάρευσιν ὑπ' ἐμοῦ κεκλημένοι. ἐγὼ οὖν ἐν τῷ 26
 ἐμῷ λόγῳ δίδωμι τῷ βουλομένῳ ἐμὲ ἐλέγξαι ὅτι
 ἔφυγέ τις αὐτῶν δι' ἐμὲ ἢ ἐμήνυσα κατὰ του, ἢ
 οὐχ ἕκαστοι ἔφυγον κατὰ τὰς μηνύσεις ταύτας ἃς
 ἐγὼ ὑμῖν ἀπέδειξα. καὶ ἐάν τις ἐλέγξῃ με ὅτι ψεύ-
 δομαι, χρήσασθέ μοι ὅ τι βούλεσθε. καὶ σιωπῶ, καὶ
 παραχωρῶ, εἴ τις ἀναβαίνειν βούλεται.

Φέρε δὴ, ᾧ ἄνδρες, μετὰ ταῦτα τί ἐγένετο; 27
 ἐπειδὴ αἱ μηνύσεις ἐγένοντο, περὶ τῶν μηνύτρων,
 ἦσαν γὰρ κατὰ τὸ Κλεωνύμου ψήφισμα χίλια
 δραχμαί, κατὰ δὲ τὸ Πεισάνδρου μύρια, περὶ δὲ
 τούτων ἠμφισβήτην οὗτοί τε οἱ μηνύσαντες καὶ
 Πυθόνικος, φάσκων πρῶτος εἰσαγγεῖλαι, καὶ Ἀνδρο-
 κλῆς ὑπὲρ τῆς βουλῆς. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ ἐν τῷ 28
 τῶν θεσμοθετῶν δικαστηρίῳ τοὺς μεμνημένους
 ἀκούσαντας τὰς μηνύσεις ἃς ἕκαστος ἐμήνυσε, δια-
 δικάσαι. καὶ ἐψηφίσαντο πρῶτῳ μὲν Ἀνδρομάχῳ,
 δευτέρῳ δὲ Τεύκρῳ, καὶ ἔλαβον Παναθηναίων τῷ
 ἀγῶνι Ἀνδρομάχος μὲν μυρίας δραχμάς, Τεύκρος
 δὲ χιλίας. Καὶ μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

| Περὶ μὲν τῶν μυστηρίων, ᾧ ἄνδρες, ὧν εἶνεκα 29
 ἢ ἔνδειξις ἐγένετο καὶ περὶ ὧν ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι 5
 εἰσεληλύθατε, ἀποδέδεικται μοι ὡς οὔτε ἠσέβηκα

26. ἐλέγξαι pr. A Turr.: ἐξελέγξαι. — κατὰ του Sl.:
 κατ' αὐτοῦ. — post hanc § addendum dicit S. ΔΙΑΝΑ-
 ΠΑΥΣΙΣ vel simile quid.

27. κατὰ μὲν τὸ Κλ. ψ?

28. μυήσεις A^d pr., μυνήσεις A^d corr. — πα .. θηναίων
 A pr. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ in mg. add. A^d it. 46.

29. μεμύηκα A^d pr., μεμύνηκα A^d corr. —

οὔτε μεμήνυκα περὶ οὐδενὸς οὔτε ὠμολόγηκα περὶ αὐτῶν, οὐδὲ ἔστι μοι ἁμάρτημα περὶ τῷ θεῷ οὔτε μείζον οὔτ' ἔλαττον οὐδὲ ἓν. ὅπερ ἐμοὶ περὶ πλείστου ἔστιν ὑμᾶς πείσαι. καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν, (οἷ) ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φορικῶδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὡς πρότερον ἐτέρων ἁμαρτόντων καὶ ἀσεβησάντων περὶ τῷ θεῷ, οἷα ἕκαστος αὐτῶν

30 ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη — τούτων οὖν ἐμοὶ τῶν λόγων ἢ τῶν ἔργων τί προσήκει; ἐγὼ γὰρ πολὺ μᾶλλον ἐκείνων (ταῦτα) κατηγορῶ, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο φημι δεῖν ἐκείνους μὲν ἀπολέσθαι, ὅτι ἠσέβησαν, ἐμὲ δὲ σῶξασθαι, ὅτι οὐδὲν ἠμάρτηκα. ἢ δεινόν γ' ἂν εἶη, εἰ ἐμοὶ ὀργίζοισθε ἐπὶ τοῖς ἐτέρων ἁμαρτήμασι, καὶ τὴν εἰς ἐμὲ διαβολὴν εἰδότες ὅτι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν λέγεται, κρείττω τῆς ἀληθείας ἠγήσεσθε. δηλονότι γὰρ τοῖς μὲν ἁμαρτηκόσι τὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα οὐκ ἔστιν ἀπολογία ὡς οὐκ ἐποίησαν· ἢ γὰρ βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσιν· ἐμοὶ δὲ ὁ ἔλεγχος ἠδιστος, ἐν οἷς ὑμῶν οὐδὲν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ παραιτούμενον σωθῆναι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αἰτίᾳ, ἀλλ' ἐλέγχοντα τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους καὶ

31 ὑμᾶς ἀναμιμνήσκοντα τὰ γεγενημένα, οἷ τινες ὄρκους

οὐδὲ ἓν] οὐδὲν A. — καὶ γὰρ οἱ λόγοι κτέ.] si addas οἷ, nihil in his cum Andocide non convenire videtur, neque cuiquam eorum qui praeterea mutare tentarunt conatus prospere cessit (οἷ λ. τ. κατ. del. Usener.). — ἀνωρθίαζον] cf. Harp.: ἀνωρθ. ἀντὶ τοῦ ὄρθιον βοῶντες ἔλεγον Ἀνδοκίδης, et Suid. et B. A. I p. 412. Eurip. Andr. 1148 et Aesch. Ch. 271 confert Kō.

30. γ' ἂν codd. Bk. (ci. R.): γὰρ. — ἠγήσαισθε cum R. Bk. (vulg. ret. Schi. Turr.). — malim δεινὴ (ἢ) παρὰ. — τῇ τοιαύτῃ pr. A W.: τοιαύτη. — ἀναμιμνήσκοντα ci. R. Bait.: ἀναμιμνήσκω.

μεγάλους ὁμόσαντες οἴσετε τὴν ψῆφον περὶ ἐμοῦ, καὶ ἀρασάμενοι τὰς μεγίστας ἀρὰς ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ παισὶ τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν, ἢ μὴν ψηφιεῖσθαι περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια, πρὸς δὲ τούτοις μεμύησθε καὶ ἑωράκατε τοῖν θεοῖν τὰ ἱερά, ἵνα τιμωρήσητε μὲν τοὺς ἀσεβοῦντας, σώζητε δὲ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας. νομίζατε τοίνυν ἀσέβημα οὐδὲν ἔλαττον εἶναι τοὺς 32 μηδὲν ἠδίκηκότας ἀσεβεῖν καταγυῶναι ἢ τοὺς ἠσεβηκότας μὴ τιμωρεῖσθαι. ὥστ' ἐγὼ ὑμῖν πολὺ μᾶλλον τῶν κατηγορῶν πρὸς τοῖν θεοῖν ἐπισκίπτω, ὑπὲρ τε τῶν ἱερῶν ἃ εἶδετε, καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων οἱ τῆς ἑορτῆς ἕνεκα ἔρχονται δεῦρο· εἰ μὲν τι ἠσέβηκα ἢ ὠμολόγηκα ἢ ἐμήνυσα κατὰ τινος ἀνθρώπων, ἢ ἄλλος τις περὶ ἐμοῦ, ἀποκτείνατέ με· οὐ παραιτούμαι· εἰ δὲ οὐδὲν ἠμάρτηταί μοι, καὶ τοῦτο ὑμῖν 33 ἀποδείκνυμι σαφῶς, δέομαι ὑμῶν αὐτὸ φανερὸν τοῖς Ἑλλησι πᾶσι ποιῆσαι, ὡς ἀδίκως εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα κατέστην. εἰ γὰρ μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων καὶ ἀτιμωθῇ ὁ ἐνδείξας ἐμὲ Κηφίσιος οὐτοσί, οὐκ ἐξέσται αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν τοῖν θεοῖν εἰσιέναι, ἢ ἀποθανεῖται. εἰ οὖν ὑμῖν δοκῶ ἱκανῶς περὶ τούτων ἀπολελογῆσθαι, δηλώ-

31. ἀσάμενοι ut videtur pr. A. — παισὶ A et corr. B (Bk): πᾶσι. — ἢ (ἢ) μὴν ψηφιεῖσθαι AB (ἢ μὴν . . . ψηφιεῖσθαι pr. A) Kl. Schi. Turr.: εἰ μὴ ψηφιεῖσθε.

32. ἐπισκίπτω] cf. Harp. s. v. ἐπεσκίψατο: τὸ δὲ ἐπισκίπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθιασμοῦ λέγω καὶ οἶον ἐξορκίζω Ἄνδ. τε ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων καὶ Ἀυσίας — εἰρήκασιν. — εἶδετε A Bk.: ἴδετε. — ἕνεκα scripsi: ἕνεκεν. — μεμήνυκα Bait., sicut est § 29. ἐγὼ desiderat Hi.

33. αὐτὸ] αὐ τοῦτο Emp. — Κηφίσιος auct. Steph. Bk.: Κηφίσιος. — ἐξέσται scripsi: ἔξεστιν. — ὑμῖν δοκῶ AB Bk.: δοκῶ ὑμῖν. — ἀπολελογῆσθαι AB Bk. (ci. Sl.): ἀπολογεῖσθαι.

σατέ μοι, ἵνα προθυμότερον περὶ τῶν ἄλλων ἀπολογῶμαι.

- 34 Περὶ δὲ τῶν ἀναθημάτων τῆς περικοπῆς καὶ τῆς μηνύσεως, ὥσπερ καὶ ὑπεσχόμην ὑμῖν, οὕτω καὶ ποιήσω· ἐξ ἀρχῆς γὰρ ὑμᾶς διδάξω ἅπαντα τὰ γεγενημένα. ἐπειδὴ Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν, ἄδειαν εὐρόμενος μηνύει περὶ τε τῶν μυστηρίων (καὶ) ἃ ἦδει ἐκ τῶν περικοψάντων τὰ ἀναθήματα, καὶ ἀπογράφει δυοῖν δέοντας εἴκοσιν ἀνδρας. ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἀπεγράφησαν, οἱ μὲν αὐτῶν φεύγοντες ὄχοντο, οἱ δὲ συλληφθέντες ἀπέθανον κατὰ τὴν Τεύκρου μήνυσιν. Καὶ μοι ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

- 35 **ONOMATA.** Τεῦκρος ἐπὶ τοῖς Ἑρμαῖς ἐμήνυσεν Εὐκτῆμονα, Γλαύκιππον, Εὐρύμαχον, Πολύευκτον, Πλάτωνα, Ἀντίδωρον, Χάριππον, Θεόδωρον, Ἀλκισθένη, Μενέστρατον, Ἑρξιμάχον, Εὐφίλητον, Εὐροδάμαντα, Φερεκλέα, Μέλητον, Τιμάνθη, Ἀρχίδαμον, Τελέικον.

Τούτων τοίνυν τῶν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἤκουσι καὶ εἰσὶν ἐνθάδε, τῶν δὲ ἀποθανόντων εἰσὶ πολλοὶ προσήκοντες· ὧν ὅστις βούλεται, ἐν τῷ ἔμῳ λόγῳ ἀναβάς με ἐλεγξάτω ἢ ὡς ἔφυγέ τις δι' ἐμὲ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἢ ὡς ἀπέθανεν.

- 36 Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐγένετο, Πείσανδρος καὶ Χαρι-

34. (καὶ) ἃ ἦδει ἐκ τῶν („quae audiverat ex —“) scripsi coll. § 15: ἃ ἦδει ἐκ τῶν codd., ἃ ἦ. καὶ τῶν Ald. Bk., ἃ ἦ., καὶ ἐκ τ. delete καὶ quod sequitur Ros. — εἴκοσι A^d pr. — ἐπειδὴ δὲ codd. Bk. (ci. R.): om. δὲ v.

35. Ἀλκισθένη et Τιμάνθη Schi.: Ἀλκισθένην et Τιμάνθην. — Ἑρξιμάχον cum Steph. Bk.: εὐρξιμάχον A, εὐριξιμάχον BLZ, εὐριξιμάχον Ald. — Εὐφίλητον] cf. C. I. A. I, 274, Suppl. p. 35 (v. ad § 13): Εὐφιλῆτον Τιμοθέου K[v]δαθη[ραιῶς. — εὐροδάμαντα AB, εὐροδάμαντα Z.

κλήσ, ὄντες μὲν τῶν ζητητῶν, δοκοῦντες | δ' ἐν 6
ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ εὐνούστατοι εἶναι τῷ δήμῳ, ἔλεγον
ὡς εἴη τὰ ἔργα τὰ γεγενημένα οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν
ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, καὶ χρῆναι ἐπι-
ζητεῖν καὶ μὴ παύσασθαι. καὶ ἡ πόλις οὕτως διέκειτο,
ὥστ' ἐπειδὴ τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ κῆρυξ
ἀνείποι ἰέναι καὶ τὸ σημεῖον καθέλοι, τῷ αὐτῷ
σημείῳ ἢ μὲν βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον ἦει, οἱ δ'
ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἔφηνον, δεδιότες εἰς ἕκαστος μὴ
συλληφθεῖν. ἐπαρθεῖς οὖν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς 37
εἰσαγγέλλει Διοκλείδης εἰς τὴν βουλὴν, φάσκων
εἰδέναι τοὺς περικόψαντας τοὺς Ἑρμᾶς, καὶ εἶναι
αὐτοὺς εἰς τριακοσίους· ὡς δ' ἴδοι καὶ περιτύχοι
τῷ πράγματι, ἔλεγε. καὶ τούτοις, ᾧ ἄνδρες, δέομαι
ὑμῶν προσέχοντας τὸν νοῦν ἀναμιμνήσκεισθαι, ἐὰν
ἀληθῆ λέγω, καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· ἐν ὑμῖν γὰρ
ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ μοι ὑμεῖς τούτων μάρτυρές ἐστε.
ἔφη γὰρ εἶναι μὲν ἀνδράποδόν οἱ ἐπὶ Λαυρίῳ, δεῖν 38
δὲ κομίσασθαι ἀποφορᾶν. ἀναστὰς δὲ πρῶ ψευσθεὶς
τῆς ὥρας βαδίζειν· εἶναι δὲ πανσέληνον. ἐπεὶ δὲ
παρὰ τὸ προπύλαιον τὸ Διονύσου ἦν, ὄρᾶν ἀνθρώ-
πους πολλοὺς ἀπὸ τοῦ ᾠδείου καταβαίνοντας εἰς
τὴν ὀρχήστραν· δεῖσας δὲ αὐτούς, εἰσελθὼν ὑπὸ

36. ζητητῶν] cf. Harp. ζητητής· ἀρχή τις Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη — — Δημοσθένης — — καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. — ἔλεγον οὖν ὡς Ald. — ἐπιζητεῖν A pr. Dobr.: ἔτι ζητεῖν. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — ἀνείποι Schoem. Dobr. Bk.: ἀνείπη. — καθέλοι AB Bk.: καθέλη. — ἔφηνον Bait.: ἔφηνον.

37. Διοκλείδης Ald.: διὸ καὶ δις. — τὰς Ἑρμᾶς pr. A.

38. πρῶ Bk.: πρῶι A, πρῶϊ v. — τὸ Διονύσου ZMBk. Schi.: τοῦ Δ. —

τὴν σκιὰν καθέζεσθαι μεταξύ τοῦ κίονος καὶ τῆς
 στήλης ἐφ' ἣ ὁ στρατηγός ἐστιν ὁ χαλκοῦς. ὄρᾶν
 δὲ ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα τριακοσίους,
 ἐστάναι δὲ κύκλῳ ἀνὰ πέντε καὶ δέκα ἄνδρας, τοὺς
 δὲ ἀνὰ εἴκοσιν· ὄρᾶν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην
 39 τὰ πρόσωπα τῶν πλείστων γινώσκειν. καὶ πρῶτον
 μὲν, ὧ ἄνδρες, τοῦθ' ὑπέθετο δεινότατον πρᾶγμα,
 οἶμαι, ὅπως ἐν ἐκείνῳ εἶη ὄντινα βούλοιο Ἀθηναίων
 φάναι τῶν ἀνδρῶν τούτων εἶναι, ὄντινα δὲ μὴ
 βούλοιο, λέγειν ὅτι οὐκ ἦν. ἰδὼν δὲ ταῦτ' ἔφη
 ἐπὶ Λαύριον ἰέναι, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀκούειν ὅτι οἱ
 Ἐρμαῖ εἶεν περικεκομμένοι· γινῶναι οὖν εὐθύς ὅτι
 40 τούτων εἶη τῶν ἀνδρῶν τὸ ἔργον. ἦκων δὲ εἰς ἄστὺ
 ζητητάς τε ἤδη ἠρημένους καταλαμβάνειν καὶ μήνυ-
 τρα κεκηρυγμένα ἑκατὸν μναῖς. ἰδὼν δὲ Εὐφημον
 τὸν Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφὸν ἐν τῷ χαλκείῳ
 καθήμενον, ἀναγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ Ἡφαιστεῖον
 λέγειν ἄπερ ὑμῖν ἐγὼ εἶρηκα, ὡς ἴδοι ἡμᾶς ἐν ἐκείνῃ
 τῇ νυκτί· οὐκ οὖν δέοιτο παρὰ τῆς πόλεως χρήματα
 λαβεῖν μᾶλλον ἢ παρ' ἡμῶν, ὥσθ' ἡμᾶς ἔχειν φίλους.
 εἰπεῖν οὖν τὸν Εὐφημον ὅτι καλῶς ποιήσειεν εἰπῶν,
 καὶ νῦν ἦκειν κελεῦσαί οἱ εἰς τὴν Λεωγόρου οἰκίαν,

σκιάν] οἰκίαν pr. A. — num μεταξύ του? — ὄρᾶν δὲ
 κτέ.] cf. Galen. XVIII A p. 450 ed. Kühn: Ἄ. ἐν τῷ περὶ
 μυστηρίων· ἄδων δ' ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα
 τριακοσίους. μὲν et μάλιστα, quae om. codd., e Galeno add.
 Sl. Bk. idem Sl. pro ὄρᾶν (ἄδων) ci. ἰδεῖν. — τῶν πλείστων]
 τὰ πλεῖστα pr. A (prob. Li.).

39. malim ἐπ' ἐκείνῳ. — Λαύριον Bk.: λαυρίαν codd.,
 λαυρεῖον v. (sicut Λαυρεῖῳ § 38).

40. καταλαμβάνειν codd. Bk. (ci. Valck. R.): καταλαμ-
 βάνει. — ἐν τῷ Valck.: ἐν τῷ. — ἴδοι ὑμᾶς A^d M. — καὶ
 συνῆκειν Emp. — κελεῦσαί οἱ] pronomen ad Euphemum

„ὢν' ἐκεῖ συγγένη μετ' ἐμοῦ Ἀνδοκίδῃ καὶ ἑτέροις οἷς δεῖ.“ ἤκειν ἔφη τῇ ὑστεραία, καὶ δὴ κόπτειν τὴν 41 θύραν· τὸν δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν τυχεῖν ἐξιόντα, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· „ἄρά γε σὲ οἶδε περιμένονοσι; χρὴ μέντοι μὴ ἀπωθεῖσθαι τοιούτους φίλους.“ εἰπόντα δὲ αὐτὸν ταῦτα οἴχεσθαι. καὶ τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ τὸν πατέρα μου ἀπώλλυε, συνειδότα ἀποφαίνων. εἰπεῖν δὲ ἡμᾶς ὅτι δεδογμένον ἡμῖν εἶη δύο μὲν τάλαντα ἀργυρίου διδόναι οἱ ἀντὶ τῶν ἑκατὸν μνῶν τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲ κατάσχωμεν ἡμεῖς ἄβουλόμεθα, ἓνα αὐτὸν ἡμῶν εἶναι, πίστιν δὲ τούτων δοῦναί τε καὶ δέξασθαι. ἀποκρίνασθαι δὲ αὐτὸς 42 πρὸς ταῦτα ὅτι βουλεύσοιτο· ἡμᾶς δὲ κελεύειν αὐτὸν ἤκειν εἰς Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους, ἵνα ἀκεῖνος παρείη. τὸν δ' αὖ κηδεστήν μου οὕτως ἀπώλλυεν. ἤκειν ἔφη εἰς Καλλίου, καὶ καθομολογήσας ἡμῖν πίστιν δοῦναι ἐν ἀκροπόλει, καὶ ἡμᾶς συνθεμένους οἱ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν ἐπιόντα μῆνα δώσειν διαψεύδεσθαι καὶ οὐ διδόναι· ἤκειν οὖν μηνύσων τὰ γενόμενα.

Ἡ μὲν εἰσαγγελία αὐτῷ, ὧ ἄνδρες, τοιαύτη· 43 ἀπογράφει δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ὧν ἔφη γινῶναι, δύο καὶ τετταράκοντα, πρώτους μὲν Μαντίθεον καὶ Ἀψεφίωνα, βουλευτὰς ὄντας καὶ καθη-

referri debet (cf. R. Add.). — τὴν et οἰκίαν del. Hi. — συγγένηται A pr.

41. αὐτῷ Li., αὐτῷ ipse praetuli: αὐτόν (πρὸς αὐτόν ci. R.). — βουλόμεθα A. — αὐτὸν R. Bk.: αὐτῶν.

42. παρείη pr. A, παροίη B. — καθομολογήσας AB Bk.: καθοδηγήσας. — ἐπιόντα Emp. Turr.: εἰσιόντα.

43. αὐτῷ cum R. Turr.: αὐτῶν. — Ἀψεφίωνα Bk. contra

μένους ἔνδον, εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. ἀναστὰς δὲ Πείσανδρος ἔφη χρῆναι λύειν τὸ ἐπὶ Σκαμανδρίου ψήφισμα καὶ ἀναβιβάξαι ἐπὶ τὸν τροχὸν τοὺς ἀπογραφέντας, ὅπως μὴ πρότερον νύξ ἔσται πρὶν πυθέσθαι τοὺς ἄνδρας ἅπαντας. ἀνέκραγεν
 44 ἡ βουλὴ ὡς εὔ λέγει. | ἀκούσαντες δὲ ταῦτα Μαν-
 7 τίθεος καὶ Ἀψεφίων ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκαθέζοντο, ἰκετεύοντες μὴ στρεβλωθῆναι ἀλλ' ἐξεγγυηθέντες κριθῆναι. μόλις δὲ τούτων τυχόντες, ἐπειδὴ τοὺς ἐγγυητὰς κατέστησαν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ὄρχοντο εἰς τοὺς πολεμίους αὐτομολήσαντες, καταλιπόντες τοὺς ἐγγυητὰς, οὓς ἔδει (ἐν) τοῖς αὐτοῖς
 45 ἐνέχεσθαι ἐν οἴσπερ οὓς ἠγγυήσαντο. ἡ δὲ βουλὴ ἐξελθοῦσα ἐν ἀπορρήτῳ συνέλαβεν ἡμᾶς καὶ ἔδησεν ἐν τοῖς ξύλοις. ἀνακαλέσαντες δὲ τοὺς στρατηγούς ἀνειπεῖν ἐκέλευσαν Ἀθηναίων τοὺς μὲν ἐν ἄστει οἰκοῦντας ἰέναι εἰς τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα λαβόντας, τοὺς δ' ἐν μακροῦ τείχει εἰς τὸ Θησεῖον, τοὺς δ' ἐν Πειραιεῖ εἰς τὴν Ἴπποδαμείαν ἀγορὰν, τοὺς δὲ ἵππεῖς ἔτι (πρὸ) νυκτὸς σημῆναι τῇ σάλπιγγι ἤκειν εἰς τὸ Ἀνάκειον, τὴν δὲ βουλήν εἰς ἀκρόπολιν ἰέναι κακεῖ καθεύδειν, τοὺς δὲ πρυτάνεις ἐν τῇ θόλῳ. Βοιωτοὶ δὲ πεπυσμένοι τὰ πράγματα ἐπὶ τοῖς ὀρίοις ἦσαν ἐξεστρατευμένοι. τὸν

codd. (Ἀψεφίονα R.). cf. Boeckh. C. I. Gr. II p. 340 (Turr.); Voemel. ad Dem. Lept. § 144.

44. Ἀψεφίων Bk. — ἠκετεύοντες pr. A. — ἐξεγγυηθέντες Sl. Bk.: ἐξεγγυηθέντας. — ἐγκαταλιπόντες ci. S. — ἐν add. W.; hoc addendum aut ἐν quod sequitur delendum esse dicit Hertl.

45. εἰς τὸ Θησ. cum R. Bk.: εἰς τε Θ. AB, εἰς γε Θ. v. — Ἴπποδαμείαν Lobeck. Turr.: Ἴπποδαμείαν. — (πρὸ) νυκτὸς scripsi; cf. § 48. — Ἀνακεῖον Schi. — ἐστρατευμένοι

δὲ τῶν κακῶν τούτων αἴτιον Διοκλείδην ὡς σω-
τῆρα ὄντα τῆς πόλεως ἐπὶ ζεύγους ἦγον εἰς τὸ
πρυτανεῖον στεφανώσαντες, καὶ ἐδείπνει ἐκεῖ.

Πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα, ᾧ ἄνδρες, ὅποσοι ὑμῶν 46
παρῆσαν, ἀναμιμνήσκεσθε καὶ τοὺς ἄλλους διδά-
σκετε· εἶτα δέ μοι τοὺς πρυτάνεις κάλει τοὺς τότε
πρυτανεύσαντας, Φιλοκράτη καὶ τοὺς ἄλλους.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ, καὶ τὰ ὀνόματα ὑμῖν ἀναγνώσομαι 47
τῶν ἀνδρῶν ὧν ἀπέγραψεν, ἵν' εἰδῆτε ὅσους μοι
τῶν συγγενῶν ἀπόλλυνεν, πρῶτον μὲν τὸν πατέρα,
εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν, τὸν μὲν συνειδότα ἀπο-
δεικνύς, τοῦ δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ φάσκων τὴν σύνοδον
γενέσθαι. τῶν δ' ἄλλων ἀκούσεσθε τὰ ὀνόματα.
Καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους·
οὗτος ἀνεψιὸς ἐμὸς· ἡ μήτηρ ἡ ἐκείνου καὶ ὁ πατήρ
ὁ ἐμὸς ἀδελφοί.

A pr. — τῶν ante κακῶν om. A pr. — ζεύγος pr. A. —
στεφανώσαντες A^d pr. („στεφανώσαντες A ni fallor“ Bk.)
Bk.: στεφανώσαντες.

46. Φ. καὶ τοὺς ἄλλους cum R. m. Ald. Bk.: libri post
haec verba iterant διδάσκετε.

47. ἀπέγραψεν AB Bk. (R.): ἔγραψεν. — ἀναγίνωσκε ...
A. — μήτηρ ἐκείνου A^d M v. ante Bk. — ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς
A Bk.: ὁ πατήρ ἐμὸς LZ, ὁ ἐμὸς πατήρ v. — Ἀλκμέωνος
scripsi (cf. § 16): Ἀλκμαίωνος. — φρίνικος ABLZ. Schol. Ar.
Nub. 1087 confert Sl.; contra Kō. Ros. (R.) in vocabulo
ὄρχησ. (ὄρχησαμένου mg. Ald.) patris nomen latere putant.
— post Κοιτίας ἀνεψιὸς legebantur male iterata Εὐκρατίας
ὁ Νικίου ἀδελφός, quae auct. R. del. Bk. — ceterum in hoc
indice aliquid turbatum esse evincitur e § 68: ἀνεψιοὶ τρεῖς,
τῶν ἄλλων συγγενῶν ἑπτὰ. nam etiamsi ibi cum Sl. πέντε
pro ἑπτὰ rescribas, ut numerus constet, certe duo tantum

Ταυρέας·
οὔτοςι ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Νισαῖος·
υἱὸς Ταυρέου.

Καλλίας ὁ Ἀλκμέωνος·
ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Εὐφημος·
Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφός.

Φρύνιχος ὁ ὀρχησάμενος·
ἀνεψιός.

Εὐκράτης ὁ Νικίου ἀδελφός·
κηδεστὴς οὗτος Καλλίου.

Κριτίας·
ἀνεψιὸς καὶ οὗτος τοῦ πατρός· αἱ μητέρες ἀδελφαί.

Τούτους πάντας ἐν τοῖς τετταράκοντα ἀνδράσιν
ἀπέγραψεν.

- 48 Ἐπειδὴ δὲ ἐδεδέμεθα πάντες ἐν τῷ αὐτῷ καὶ
νύξ τε ἦν καὶ τὸ δεσμωτήριον συνεκέκλητο, ἤκου
δὲ τῷ μὲν μήτηρ τῷ δὲ ἀδελφὴ τῷ δὲ γυνὴ καὶ
παῖδες, ἦν δὲ βοή καὶ οἶκτος κλαιόντων καὶ ὀδυρο-
μένων τὰ παρόντα κακά, λέγει πρὸς με Χαρμίδης,
ὦν μὲν ἀνεψιός, ἡλικιώτης δὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐν
49 τῇ οἰκίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκ παιδός, ὅτι „Ἀνδοκίδη,
τῶν μὲν παρόντων κακῶν ὄρας τὸ μέγεθος, ἐγὼ
δ' ἐν μὲν τῷ παρελθόντι χρόνῳ οὐδὲν ἐδεόμην
λέγειν οὐδέ σε λυπεῖν, νῦν δὲ ἀναγκάζομαι διὰ
τὴν παροῦσαν ἡμῖν συμφορὰν. οἷς γὰρ ἐχρῶ καὶ
οἷς συνῆσθα ἄνευ ἡμῶν τῶν συγγενῶν, οὔτοι ἐπὶ

consobrini commemorati erunt. fort. τοῦ πατρός altero loco
delendum. — πάντας AB Bk.: ἅπαντας. — τετταρακο . . .
pr. A. — ἀπέγραψεν Steph.: ἐπέγραψεν.

48. συνεκέκλητο S.: συνεκέλειστο. — κλαιόντων Schi.

ταῖς αἰτίαις δι' ἃς ἡμεῖς ἀπολλύμεθα οἱ μὲν αὐτῶν
 τεθνᾶσιν, οἱ δὲ οἴχονται φεύγοντες, σφῶν αὐτῶν
 καταγνόντες ἀδικεῖν . . . . . εἰ ἤκουσάς τι τούτου 50
 τοῦ πράγματος τοῦ γενομένου, εἰπέ, καὶ πρῶτον
 μὲν σεαυτὸν σῶσον, εἶτα δὲ τὸν πατέρα, ὃν εἰκός
 ἐστὶ σε μάλιστα φιλεῖν, εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν, ὃς
 ἔχει σου τὴν ἀδελφὴν ἥπερ σοι μόνη ἐστίν, ἔπειτα
 δὲ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους τοσού-
 τους ὄντας, ἔτι δὲ ἐμέ, ὃς ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ ἠνίασα
 μὲν σε οὐδὲν πώποτε, προθυμότητος δὲ εἰς σὲ καὶ
 τὰ σὰ πράγματά εἰμι, ὅ τι ἂν δέῃ ποιεῖν.“ λέγου- 51
 τος δὲ ὧ ἄνδρες Χαρμίδου ταῦτα, ἀντιβολουμένων
 δὲ τῶν ἄλλων καὶ ἰκετεύοντος ἐνὸς ἐκάστου, ἐνεθυ-
 μήθην πρὸς ἑμαυτόν· „Ὡ πάντων ἐγὼ δεινοτάτη
 συμφορᾷ περιπεσών, πότερα περιίδω τοὺς ἑμαυτοῦ
 συγγενεῖς ἀπολλυμένους ἀδίκως, καὶ αὐτούς τε
 ἀποθανόντας καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν δημευθέντα,
 πρὸς δὲ τούτοις ἀναγραφέντας ἐν στήλαις ὡς ὄντας
 ἀλιτηρίους τῶν θεῶν τοὺς οὐδενὸς αἰτίους τῶν
 γεγενημένων, ἔτι δὲ τριακοσίους Ἀθηναίων μέλλου-
 τας ἀδίκως | ἀπολειῖσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἐν κακοῖς 8
 οὔσαν τοῖς μεγίστοις καὶ ὑποψίαν εἰς ἀλλήλους
 ἔχοντας, ἢ εἶπω Ἀθηναίοις ἅ περ ἤκουσα Εὐφιλή-
 του αὐτοῦ τοῦ ποιήσαντος;“ ἔτι δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ 52

49. post ἀδικεῖν lacuna est in ABL, in A quidem XII litterarum. τούτων τοίνυν ins. vult S., φέρε δὴ τοίνυν Linder K.

50. δέῃ Bk.: δέοι A v.

51. ὧ πάντων ABLZ. — ἀπολλυμένους et quod sequitur καὶ del. Usener. — ἀλιτηρίους A, ἀλειτηρίους verum puto. — ἀπολειῖσθαι Steph. R. Bait., coll. §§ 66, 67, 68: ἀπολέσθαι. — post ἔχοντας Dobr. add. ἅπαντας.

τόδε ἐνεθυμήθην, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐλογιζόμεν πρὸς
ἐμᾶν τὸν τοὺς ἐξημαρτηκότας καὶ τὸ ἔργον εἰργα-
σμένους, ὅτι οἱ μὲν αὐτῶν ἤδη ἐτεθνήκεσαν ὑπὸ
Τεύκρου μνησθέντες, οἱ δὲ φεύγοντες ὄχοντο καὶ
αὐτῶν θάνατος κατέγνωστο, τέτταρες δὲ ἦσαν ὑπό-
λοιποι οἱ οὐκ ἐμηνύθησαν ὑπὸ Τεύκρου τῶν πε-
ποιηκότων, Παναίτιος Χαιρέδημος Διάκριτος Λυσί-
53 στρατος· οὓς εἰκὸς ἦν ἀπάντων μάλιστα δοκεῖν εἶναι
τούτων τῶν ἀνδρῶν οὓς ἐμήνυσε Διοκλείδης, φίλους
ὄντας τῶν ἀπολωλότων ἤδη. καὶ τοῖς μὲν οὐδέπω
βέβαιος ἦν ἡ σωτηρία, τοῖς δὲ ἐμοῖς οἰκείους φανε-
ρὸς (ὁ) ὄλεθρος, εἰ μὴ τις ἐρεῖ Ἀθηναίοις τὰ γε-
νόμενα. ἐδόκει οὖν μοι κρεῖττον εἶναι τέτταρας
ἄνδρας ἀποστερεῖν τῆς πατρίδος δικαίως, οἳ νῦν
ζῶσι καὶ κατεληλύθασι καὶ ἔχουσι τὰ σφέτερα ἀν-
54 τῶν, ἢ ἐκείνους ἀποθανόντας ἀδίκως περιιδεῖν. εἰ
οὖν τινι ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, (ἢ) τῶν ἄλλων πολιτῶν
γνώμη τοιαύτη παρειστήκει πρότερον περὶ ἐμοῦ,
ὡς ἄρα ἐγὼ ἐμήνυσα κατὰ τῶν ἐταίρων τῶν ἐμᾶν τοῦ,
ὅπως ἐκεῖνοι μὲν ἀπόλοιτο, ἐγὼ δὲ σωθείην — ἂ
ἐλογοποιοῦν οἱ ἐχθροὶ περὶ ἐμοῦ, βουλόμενοι διαβάλ-
55 λειν με — σκοπεῖσθε ἐξ αὐτῶν τῶν γεγενημένων. νῦν
γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) διδόναι τῶν ἐμοὶ πεπρα-
γμένων μετὰ τῆς ἀληθείας, αὐτῶν παρόντων οἵπερ
ἤμαρτον καὶ ἔφυγον ταῦτα ποιήσαντες, ἴσασι δὲ
ἄριστα εἴτε ψεύδομαι εἴτε ἀληθῆ λέγω, ἔξεστι δὲ

52. εἰργασμένους AB (εἰργασαμένους A^d) Bk.: ἐργασα-
μένους. — Διάκριτος nomen iniuria tentaverunt Valck. et
R.: v. Turr.

53. φίλους γ' ὄντας Hi. — (ὁ) ὄλεθρος cum R. Bk.

54. τινὶ ὑμ . . A pr. — ἢ cum Sl. add. Bk.

αὐτοῖς ἐλέγχειν με ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἐγὼ γὰρ ἐφίημι· ὑμᾶς δὲ δεῖ μαθεῖν τὰ γενόμενα. ἐμοὶ γὰρ 56
ὡ ἄνδρες τοῦδε τοῦ ἀγῶνος τοῦτ' ἔστι μέγιστον, σωθέντι μὴ δοκεῖν κακῷ εἶναι, (ἀλλὰ πρώτου μὲν ὑμᾶς,) εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας μαθεῖν ὅτι οὔτε μετὰ κακίας οὔτε μετ' ἀνανδρίας οὐδεμιᾶς τῶν γεγενημένων πέπρακται ὑπ' ἐμοῦ οὐδέν, ἀλλὰ διὰ συμφορὰν γεγενημένην μάλιστα μὲν τῇ πόλει, εἶτα δὲ καὶ ἡμῖν, εἶπον δὲ ἃ ἤκουσα Εὐφιλήτου προνοίᾳ μὲν τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων, προνοίᾳ δὲ τῆς πόλεως ἀπάσης, μετ' ἀρετῆς ἀλλ' οὐ μετὰ κακίας, ὡς ἐγὼ νομίζω. εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, σφῆζεσθαί τε ἀξιῶ καὶ δοκεῖν ὑμῖν εἶναι μὴ κακός. φέρε δὴ — χρῆ γὰρ ὡ ἄνδρες ἀνθρωπί- 57
νωσ περὶ τῶν πραγμάτων ἐκλογίζεσθαι, ὥσπερ ἂν αὐτὸν ὄντα ἐν τῇ συμφορᾷ — τί ἂν ὑμῶν ἕκαστος ἐποίησεν; εἰ μὲν γὰρ ἦν δυοῖν τὸ ἕτερον ἐλέσθαι, ἢ καλῶς ἀπολέσθαι ἢ αἰσχροῶς σωθῆναι, ἔχοι ἂν τις εἰπεῖν κακίαν εἶναι τὰ γενόμενα· καίτοι πολλοὶ ἂν καὶ τοῦτο εἶλοντο, τὸ ζῆν περὶ πλείονος ποιησάμενοι τοῦ καλῶς ἀποθανεῖν· ὅπου δὲ τούτων τὸ 58
ἐναντιώτατον ἦν, σιωπήσαντι μὲν αὐτῷ τε αἰσχίστα ἀπολέσθαι μηδὲν ἀσεβήσαντι, ἔτι δὲ τὸν πατέρα

55. δεῖ cum R. add. Turr. (δεῖ δοῦναι Dobr.).

56. μὴ codd. Bk. (ci. R.): μοι. — ὑμῖν post μὴ δοκεῖν addi vult R., post σωθέντι vel post κακῷ Scheib. — ἀνανδρίας ABk.: ἀνδρίας B, ἀδικίας v. — πόλει εἶτα δὲ καὶ Sl.: πόλει εἶτα . . καὶ A, unde πόλει εἶτα καὶ Bk.; πολιτεία τε καὶ v. ante Bk. — οὐ μετὰ codd. Bk. (ci. R.): οὐ μὴν.

57. γὰρ post μὲν om. pr. A. — δυοῖν] δυοῖ ABLZ. — ἔχει A pr. — γενόμενα ci. R. Bgk. Bait.: λεγόμενα.

περιδεῖν ἀπολόμενον καὶ τὸν κηδεστὴν καὶ τοὺς
 συγγενεῖς καὶ ἀνεψιοὺς τοσοῦτους, οὓς οὐδεὶς ἀπώλ-
 λυεν ἢ ἐγὼ μὴ εἰπὼν ὡς ἕτεροι ἤμαρτον· Διοκλεί-
 δης μὲν γὰρ ψευσάμενος ἔδησεν αὐτούς, σωτηρία
 δὲ αὐτῶν ἄλλη οὐδεμία ἦν ἢ πυθέσθαι Ἀθηναίους
 πάντα τὰ πραχθέντα· φονεὺς οὖν αὐτῶν ἐγιννόμην
 ἐγὼ μὴ εἰπὼν ὑμῖν ἃ ἤκουσα. ἔτι δὲ τριακοσίους
 Ἀθηναίων ἀπώλλυον, καὶ ἡ πόλις ἐν κακοῖς τοῖς
 59 μεγίστοις ἐγίνετο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἐμοῦ μὴ
 εἰπόντος· εἰπὼν δὲ τὰ ὄντα αὐτός τε ἐσωζόμην καὶ
 τὸν πατέρα ἐσωζον καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς, καὶ
 τὴν πόλιν ἐκ φόβου καὶ κακῶν τῶν μεγίστων
 ἀπήλλαττον. φυγάδες δὲ δι' ἐμὲ τέτταρες ἄνδρες
 ἐγίννοντο, οἵπερ καὶ ἤμαρτον· τῶν δ' ἄλλων, οἱ
 πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν, οὔτε δήπου
 οἱ τεθνεῶτες δι' ἐμὲ μᾶλλον ἐτέθνασαν οὔτε οἱ
 60 φεύγοντες μᾶλλον ἔφευγον. ταῦτα δὲ πάντα σκο-
 πῶν εὗρισκον, ὧς ἄνδρες, τῶν παρόντων κακῶν ταῦτα
 ἐλάχιστα εἶναι, εἰπεῖν τὰ γενόμενα ὡς τάχιστα καὶ
 ἐλέγξαι Διοκλείδην ψευσάμενον, (καὶ σῶσαί τε
 9 ἡμᾶς) καὶ τιμωρήσασθαι ἐκεῖνον, ὃς ἡμᾶς μὲν
 ἀπώλλυεν ἀδίκως, τὴν δὲ πόλιν ἐξηπάτα, ταῦτα δὲ
 ποιῶν μέγιστος εὐεργέτης ἐδόκει εἶναι καὶ χρήματα
 61 ἐλάμβανε. διὰ ταῦτα εἶπον τῇ βουλῇ ὅτι εἰδείην

58. ἀπολόμενον AB Bk.: ἀπολούμενον. — videtur hic quoque restituendum esse καὶ τοὺς (ἄλλους) συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους τοσοῦτους (ὄντας), sicut est § 50. — μὲν post Διοκλ. om. pr. A. — ἐγίνετο . . ταῦτα A pr.

59. ἦν add. A Bk. — τῶν δ' ἄλλων οἱ Dobr. Turr.: τῶν δ' ἄλλων οἱ λοιποὶ. Fort. autem γν. οἱ λοιποὶ . . ἐμηνύθ. cum Dobr. delenda. cf. § 52. — πρότερον in mg. add. A.

61. οὖν post εἶπον add. Ald. (om. Bk.). —

τοὺς ποιήσαντας, καὶ ἐξήλεγξα τὰ γενόμενα, ὅτι εἰσηγήσατο μὲν πινόντων ἡμῶν ταύτην τὴν βουλήν Εὐφίλητος, ἀντεῖπον δὲ ἐγώ, καὶ τότε μὲν οὐ γένοιτο δι' ἐμέ, ὕστερον δ' ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ παλίον ὃ μοι ἦν ἀναβάς ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συνετρίβην καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην, φερόμενός τε ἐπὶ κλίνης ἀπεκομίσθην οἴκαδε· αἰσθόμενος δ' 62 Εὐφίλητος ὡς ἔχοιμι, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὅτι πέπεισμαι ταῦτα συμποιεῖν καὶ ὠμολόγηκα αὐτῷ μεθέξειν τοῦ ἔργου καὶ περικόψειν τὸν Ἐρμῆν τὸν παρὰ τὸ Φορβαντεῖον. ταῦτα δ' ἔλεγεν ἑξαπατῶν ἐκείνους· καὶ διὰ ταῦτα ὁ Ἐρμῆς ὃν ὄρατε πάντες, ὁ παρὰ τὴν πατρώαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν, ὃν ἡ Αἰγῆς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη μόνος τῶν Ἐρμῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς ἐμοῦ τοῦτο ποιήσοντος, ὡς ἔφη πρὸς αὐτοὺς Εὐφίλητος. οἱ δ' αἰσθόμενοι δεινὰ 63 ἐποιοῦν, ὅτι εἰδείην μὲν τὸ πρᾶγμα, πεποικηκῶς δὲ οὐκ εἶην. προσελθόντες δέ μοι τῇ ὕστεραία Μέλητος καὶ Εὐφίλητος ἔλεγον ὅτι „γεγένηται ὦ Ἀνδοκίδη καὶ πέπρακται ἡμῖν ταῦτα. σὺ μέντοι εἰ

ἡμῶν codd. Valck. R.: ὑμῶν. — βουλήν γενέσθαι Εὐφ. codd.; del. γεν. Bk. — τότε] τόπε pr. A. — παλίον (mg. Ald.) cum R. Bk.: πωλείον. — ὃ μοι ἦν A Bk. (ci. R.): ὅμον ἦν BLMZ, ὃ μονὴν v. (ὠμὸν Emp.)

62. ἔχοιμι AB Bk. (ci. R.): οἴχοιμι LZ, ἦχοιμι v. — αὐτῷ] αὐτῶν p. A. — τὸ Φορβαντεῖον cum Vales. et R. Bk. (coll. Harp. s. v.): τὸν (sed τὸ A) Φορβάντιον. — τὴν post παρὰ add. A Bk. (ci. R.). — cf. Harp. s. v. Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς: καὶ αὐτὸς Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. ὅτι τῆς Αἰγῆδος εἶη τὸ ἀνάθημα εἴρηκεν. — ποιήσοντος ci. R. Valck.: ποιήσαντος.

63. Valckenaerium δεινὰ ἐποιοῦντο rescribentem refellunt Dobr. Förtsch. omm. crit. de locis nonnullis Lys. et Dem. p. 23 sq.) — συμπεποικηκῶς W. —

μὲν ἀξιοῖς ἡσυχίαν ἔχειν καὶ σιωπᾶν, ἔξεις ἡμᾶς
 ἐπιτηδείους ὥσπερ καὶ πρότερον· εἰ δὲ μή, χαλε-
 πώτεροί σοι ἡμεῖς ἐχθροὶ ἐσόμεθα ἢ ἄλλοι τινὲς
 64 δι' ἡμᾶς φίλοι.“ εἶπον αὐτοῖς ὅτι νομίζοιμι μὲν
 διὰ τὸ πρᾶγμα Εὐφίλητον πονηρὸν εἶναι, ἐκείνοις
 δὲ οὐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι, ὅτι οἶδα, ἀλλὰ μᾶλλον
 αὐτὸ τὸ ἔργον πολλῶ, ὅτι πεποιήται. ὡς οὖν ἦν
 ταῦτ' ἀληθῆ, τὸν τε παῖδα τὸν ἐμὸν παρέδωκα
 βασανίσαι, ὅτι ἔκαμνον καὶ οὐδ' ἀνιστάμην ἐκ τῆς
 κλίνης, καὶ τὰς θεραπεύσας ἔλαβον οἱ πρυτάνεις,
 65 ὅθεν ὀρμώμενοι ταῦτ' ἐποιοῦν ἐκείνοι. ἐξελέγχου-
 τες δὲ τὸ πρᾶγμα ἢ τε βουλή καὶ οἱ ζητηταί, ἐπειδὴ
 ἦν ἢ ἐγὼ ἔλεγον καὶ ὠμολογεῖτο πανταχόθεν, τότε
 δὴ καλοῦσι τὸν Διοκλείδην· καὶ οὐ πολλῶν λόγων
 ἐδέησεν, ἀλλ' εὐθύς ὠμολόγει ψεύδεσθαι, καὶ ἐδεῖτο
 σφῆζεσθαι φράσας τοὺς πείσαντας αὐτὸν λέγειν ταῦτα·
 εἶναι δὲ Ἀλκιβιάδην τὸν Φηγούσιον καὶ Ἀμιάντον
 66 τὸν ἐξ Αἰγίνης. καὶ οὗτοι μὲν δεισαντες ὄχοντο
 φεύγοντες· ὑμεῖς δὲ ἀκούσαντες ταῦτα Διοκλείδην
 μὲν τῷ δικαστηρίῳ παραδόντες ἀπεκτείνετε, τοὺς
 δὲ δεδεμένους καὶ μέλλοντας ἀπολεισθαι ἐλύσατε,
 τοὺς ἐμοὺς συγγενεῖς, δι' ἐμέ, καὶ τοὺς φεύγοντας
 κατεδέξασθε, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ὄπλα ἀπήτε,

ἡμεῖς ἐχθροὶ AB Bk.: ἐχθροὶ ἡμεῖς.

64. δὲ . . . οὐκ ἐμὲ A^d. — ὡς ἦν ut videtur pr. A (h. e. ὡς δ' ἦν). — ὅθεν ὀρμ. κτέ.] «illius domus ex qua profecti facinus patrauerant,» cf. Dobr. Delet haec v. (ὅθεν . . . ἐκείνοι) Li.

65. δὲ . . . Ἀλκιβιάδην A pr. — Ἀμιάντον τὸν AB Bk. (ci. Valck. R.): Ἀμῖαν τοῦτον. — verba ἐξ Αἰγίνης (quae tum Atheniensium erat) sollicitarunt immerito Naber et Kō. (τὸν Αἰγυλιᾶ, τὸν ἐξ Αἰγυλίας).

66. ἀπήτε W.: ἀπίητε ABLZ; ἀπήειτε v.

πολλῶν κακῶν καὶ κινδύνων ἀπαλλαγέντες. ἐν οἷς 67
 ἐγώ, ὧ ἄνδρες, τῆς μὲν τύχης ἢ ἐχρησάμην δικαίως
 ἂν ὑπὸ πάντων ἐλεηθεῖην, τῶν δὲ (δι' ἐμὲ) γενο-
 μένων ἔνεκα εἰκότως (ἂν) ἀνὴρ ἄριστος δοκοίην
 εἶναι, ὅστις εἰσηγησαμένῳ μὲν Εὐφιλήτῳ πίστιν
 τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην ἠναντιώθη καὶ
 ἀντεῖπον καὶ ἐλοιδόρησα [ἐκείνῳ] ὧν ἦν ἄξιος,
 ἁμαρτόντων δ' ἐκείνων τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς συν-
 ἔκρυψα, καὶ μηνύσαντος κατ' αὐτῶν Τεύκρου οἱ
 μὲν αὐτῶν ἀπέθανον οἱ δ' ἔφυγον, πρὶν ἡμᾶς ὑπὸ
 Διοκλείδου δεθῆναι καὶ μέλλειν ἀπολεῖσθαι. τότε
 δὲ ἀπέγραψα τέτταρας ἄνδρας, Παναίτιον Διάκρι-
 τον Λυσίστρατον Χαιρέδημον· οὗτοι μὲν ἔφυγον 68
 δι' ἐμέ, ὁμολογῶ· ἐσώθη δέ γε ὁ πατήρ, ὁ κηδε-
 στῆς, ἀνεψιοὶ τρεῖς, τῶν ἄλλων συγγενῶν ἑπτὰ,
 μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι ἀδίκως· οἱ νῦν ὀρῶσι τοῦ
 ἡλίου τὸ φῶς δι' ἐμέ, καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦσιν· ὁ δὲ
 τὴν πόλιν ὄλην συνταράξας καὶ εἰς τοὺς ἐσχάτους
 κινδύνους καταστήσας ἐξηλέγχθη, ὑμεῖς δὲ ἀπηλ-
 λάγητε μεγάλων φόβων καὶ τῶν εἰς ἀλλήλους ὑπό-
 ψιῶν. καὶ ταῦτ' εἰ ἀληθῆ λέγω, ὧ ἄνδρες, ἀνα- 69
 μιμνήσκεσθε, καὶ οἱ εἰδότες διδάσκετε τοὺς ἄλλους.
 Σὺ δέ μοι αὐτοὺς κάλει τοὺς λυθέντας δι' ἐμέ·
 ἄριστα γὰρ ἂν εἰδότες τὰ γενόμενα λέγοιεν εἰς

67. νν. τῆς μὲν τύχης — ἐλεηθεῖην laudat Prisc. XVIII
 c. 25 (ubi est ὑφ' ὑμῶν ἐλ.). — δι' ἐμὲ addidi: an potius
 ἐπ' (ἐν) ἐμοί? τότε add. W. — γενομένων Bait. Turr.:
 γινομένων. — ἔνεκα scripsi: ἔνεκεν. — (ἂν) ἀνὴρ ci. R. —
 ἐκείνῳ del. W.; ἐκείνων pr. A. — νν. οἱ μὲν . . ἔφυγον del. Li.

68. ἑπτὰ] cf. quae adnotata sunt ad § 47. — ἐξηλέγχθη AB.

69. οἱ εἰδότες cum R. Turr.: οἱ ἰδόντες (οἱ om. pr. A).
 — ἂν ἰδόντες pr. A. —

τούτους. Οὐτωςὶ δὲ ἔχει, ὧ ἄνδρες· μέχρι τούτου ἀναβήσονται καὶ λέξουσιν ὑμῖν, ἕως ἂν ἀκροᾷσθαι
 10 βούλησθε, ἔπειτα δ' ἐγὼ περὶ τῶν ἄλλων | ἀπολογήσομαι.

(ΜΑΡΤΥΡΕΣ.)

- 70 Περὶ μὲν οὖν τῶν τότε γενομένων ἀκηκόατε πάντα καὶ ἀπολελόγηταί μοι ἱκανῶς, ὥς γ' ἑμαυτὸν πείθω· εἰ δέ τις τι ὑμῶν ποθεῖ ἢ νομίζει τι μὴ ἱκανῶς εἰρηῆσθαι ἢ παραλέλοιπά τι, ἀναστὰς ὑπομνησάτω, καὶ ἀπολογήσομαι καὶ πρὸς τοῦτο· περὶ
 71 δὲ τῶν νόμων ἤδη ὑμᾶς διδάξω. Κηφίσιος γὰρ οὕτως ἐνέδειξε μὲν με κατὰ τὸν νόμον τὸν κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν ποιεῖται κατὰ ψήφισμα πρότερον γερόμενον, ὃ εἶπεν Ἰσοτιμίδης, οὗ ἔμοι προσήκει οὐδέν. ὁ μὲν γὰρ εἶπεν εἰργεσθαι τῶν ἱερῶν τοὺς ἀσεβήσαντας καὶ ὁμολογήσαντας, ἔμοι δὲ τούτων οὐδέτερα πεποιήται· οὔτε ἠσέβηται οὔτε
 72 ὁμολόγηται. ὥς δὲ καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα λέλυται καὶ ἄκυρόν ἐστιν, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. καίτοιγε ταύτην ἀπολογίαν περὶ αὐτοῦ ποιήσομαι, ὅπου μὴ πείθων μὲν ὑμᾶς αὐτὸς ζημιώσομαι, πείσας δὲ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπολελογημένος ἔσομαι. ἀλλὰ
 73 γὰρ τάληθῆ εἰρήσεται. ἐπεὶ γὰρ αἱ νῆες διεφθάρησαν καὶ ἡ πολιορκία ἐγένετο, ἐβουλευσασθε περὶ ὁμονοίας, καὶ ἔδοξεν ὑμῖν τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους

ΜΑΡΤΥΡΕΣ add. Markl. ap. Dobs. R. Turr.

70. εἰ δ' ἔτι τις τι mal. S. τι post τις om. pr. A.

71. Ἰσοτιμίδης οὗ R. (similiter etiam Canter. et Valck.): εἰς ὅτι μηδ' ἴσον ABL, εἰς ὅτι μηδ' ἴσον v.

73. ἐβουλευσασθ . . A pr. —

ποιῆσαι, καὶ εἶπε τὴν γνώμην Πατροκλείδης. οἱ δὲ ἄτιμοι τίνες ἦσαν, καὶ τίνα τρόπον ἕκαστοι; ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. οἱ μὲν ἀργύριον ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ, ὅποσοι εὐθύνας ὄφλον ἄρξαντες ἀρχάς, ἢ ἐξούλας ἢ γραφὰς ἢ ἐπιβολὰς ὄφλον, ἢ ὠνάς πριάμενοι ἐκ τοῦ δημοσίου μὴ κατέβαλον τὰ χρήματα, ἢ ἐγγύας ἠγγυήσαντο πρὸς τὸ δημόσιον· τούτοις ἢ μὲν ἔκτεισις ἦν ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας, εἰ δὲ μὴ, διπλάσιον ὀφείλιν καὶ τὰ κτήματα αὐτῶν πεπραῖσθαι. εἷς μὲν τρόπος οὗτος ἀτιμίας 74 ἦν, ἕτερος δὲ ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτιμα ἦν, τὴν δ' οὐσίαν εἶχον καὶ ἐκέκτηντο· οὔτοι δ' αὖ ἦσαν ὅποσοι κλοπῆς ἢ δώρων ὄφλοιεν· τούτους ἔδει καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἀτίμους εἶναι· καὶ ὅποσοι λίποιν τὴν τάξιν ἢ ἀστρατείας ἢ δειλίας ἢ ἀνανμαχίου ὄφλοιεν ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιν, ἢ τρεῖς ψευδομαρτυριῶν ἢ τρεῖς ψευδοκλητείας ὄφλοιεν, ἢ τοὺς γονέας κακῶς ποιοῖεν· οὔτοι πάντες ἄτιμοι ἦσαν τὰ σώματα, τὰ δὲ χρήματα εἶχον. ἄλλοι αὖ 75 κατὰ προστάξεις, οἵτινες οὐ παντάπασιν ἄτιμοι ἦσαν, ἀλλὰ μέρος τι αὐτῶν, οἷον οἱ στρατιῶται, οἷς, ὅτι

εὐθύνας ὄφλον cum R. Sl. Turr.: εὐθ. ὄφειλον. — ἄρξαντας ABLZ. — num ἐξούλης? — ἐπιβολὰς Steph.: ἐπιβουλὰς. — ἠγγυήσαντο St. Bk.: ἐγγυήσαντο. — ἔκτεισις scripsi: ἔκτισις. — ἐνάτης BLZ et corr. A (Bk.): ἐννάτης.

74. ὧν μὲν τὰ libri (Turr.). — εἶχον ci. Bk. (Turr.): ἔσχον. — αὖ AB Bk.: ἄν. — νν. τούτους ἔδει — εἶναι] affert Suid. s. v. ἀνανμαχίου, qui habet οὕτω δὲ δεῖ, unde τούτους δ' ἔδει Turr. — ἀνανμαχίου Suid. l. c. Petit. Küster. Taylor. (Bk.): ναυμαχίου A, ἀνανμαχίας mg. Ald., ναυμαχίας v. — ψευδοκλητείας S. Turr.: ψευδοκλητίας. „addere potuit ἢ τρεῖς παρανόμων et forsā addidit.“ Dobr.

75. αὐτῶν Li.: αὐτῶν (delevi ed. 1). —

ἐπέμειναν ἐπὶ τῶν τυράννων ἐν τῇ πόλει, τὰ μὲν ἄλλα ἦν ἅπερ τοῖς ἄλλοις πολίταις, εἶπεῖν δ' ἐν τῷ δήμῳ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς οὐδὲ βουλευῆσαι. τούτων ἦσαν οὗτοι ἄτιμοι· αὕτη γὰρ ἦν τούτοις πρόσταξις.

76 ἑτέροις οὐκ ἦν γράψασθαι, τοῖς δὲ ἐνδειῆσαι· τοῖς δὲ μὴ ἀναπλευῆσαι εἰς Ἑλλάσποντον, ἄλλοις δ' εἰς Ἰωνίαν, τοῖς δ' εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι πρόσταξις ἦν. ταῦτ' οὖν ἐψηφίσασθε ἐξαλείψαι πάντα τὰ ψηφίσματα, καὶ αὐτὰ καὶ εἴ πού τι ἀντίγραφον ἦν, καὶ πίστιν ἀλλήλοις περὶ ὁμονοίας δοῦναι ἐν ἀκροπόλει. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ Πατροκλείδου, καθ' ὃ ταῦτα ἐγένετο.

77 ΨΗΦΙΣΜΑ. Πατροκλείδης εἶπεν, Ἐπειδὴ ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι τὴν ἄδειαν περὶ τῶν ὀφειλόντων, ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ ἐπιψηφίξουσιν, ψηφίσασθαι τὸν δῆμον ταῦτ' ἅπερ ὅτε ἦν τὰ Μηδικὰ, καὶ συνήνεγκεν Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸ ἄμεινον. περὶ δὲ τῶν ἐπιγεγραμμένων εἰς τοὺς πράκτορας ἢ τοὺς ταμίας τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ τὸν βασιλέα, ἢ εἴ τις μὴ ἐξεγράφη, μέχοι τῆς ἐξελθούσης βουλῆς ἐφ' ἧς Καλλίας ἤρχεν, ὅσοι ἄτιμοι ἴσαν ἢ ὀφείλοντες, καὶ ὅσων εὐθυναί τινές εἰσι κατεγνωσμέ-

78

ὑπέμειναν L pr. — τυράννων] immo cum Dobr. τετρακοσίων, sicut est § 78 al. — πολίταις] supra λι aliquid erasum est in A. — δ' ἐν] δὲ ABLZ.

76. Colon post ἐνδειῆσαι, comma post Ἰωνίαν ponendum esse vidit Li. (inversa ratione ipse quoque interpunxeram ed. I).

77. ΨΗΦΙΣΜΑ in mg. add. A^d. — (τῶν ἀτίμων καὶ τῶν ὀφειλόντων S. coll. Dem. Timocr. 46. — ταῦτ' Turr.: ταῦτα. — post ἄμεινον lacunam esse statuit Li. — ἐγγεγραμμένων Emp. — καὶ τῶν] ἢ τοὺς τῶν Droysen. — ἢ ante εἴ τις del. Emp.; contra ἐπεγράφη pro ἐξεγράφη ci. S. (ἐνεγράφη Droysen); μὴ (ὀρθῶς) ἐξεγρ. ed. I. — Comma post ἐξεγρ. ego addidi.

78. ἢ ὀφείλοντες (vel ἢ tantum cum R.) deleri iubet

ναι ἐν τοῖς λογιστηρίοις ὑπὸ τῶν εὐθύνων ἢ τῶν παρέ-
 δρων, ἢ μήπω εἰσηγμένοι εἰς τὸ δικαστήριον γραφαί
 τινές εἰσι περὶ τῶν εὐθυνοῶν, ἢ προστάξεις ἢ ἐγγύαι
 τινές εἰσι κατεγνωσμένοι εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον·
 καὶ ὅσα ὀνόματα τῶν τετρακοσίων τινὸς ἐγγέγραπται,
 ἢ ἄλλο τι περὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πραχθέντων ἐστὶ
 που γεγραμμένον· πλὴν ὅποσα ἐν στήλαις γέγραπται
 τῶν μὴ ἐνθάδε μεινάντων, ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου ἢ τῶν
 ἐφετῶν ἢ ἐκ πρυτανείου ἢ Δελφινίου ἐδικάσθη ἢ ὑπὸ
 τῶν βασιλέων, ἢ ἐπὶ φόνοϋ | τίς ἐστὶ φυγῆ, ἢ θάνατος ¹¹
 κατεγνωσθη, ἢ σφαγεῦσιν ἢ τυράννοις· τὰ δὲ ἄλλα ⁷⁹
 πάντα ἐξαλείψαι τοὺς πράκτορας καὶ τὴν βουλήν κατὰ
 τὰ εἰρημένα πανταχόθεν, ὅπου τι ἔστιν ἐν τῷ δημοσίῳ,
 καὶ εἰ ἀντίγραφόν που ἔστι, παρέχειν τοὺς θεσμοθέτας
 καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς. ποιεῖν δὲ ταῦτα τριῶν ἡμερῶν,
 ἐπειδὴν δόξη τῷ δήμῳ. ἂ δ' εἴρηται ἐξαλείψαι, μὴ
 κεκτῆσθαι ἰδίᾳ μηδενὶ ἐξεῖναι μηδὲ μνησικακῆσαι μη-

Droysen. — ὅσον AB. — λογιστηρίοις] cf. Harp.: λογ. δ'
 ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος — — καὶ Ἀνδ.
 ἐν τῷ π. τ. μυστ. δηλοῦσιν. — καὶ τῶν παρέδρων Boeckh.
 (προέδρων pr. A). — εὐθυνοῶν AL Bk.: εὐθύνων. — προς-
 τάξεις sanum non puto: de publicanis sermo fuerit deque
 eorum προσκαταβλήμασι (cf. § 73). — τινὸς del. Dr. (c. R.);
 idem post μεινάντων lacunam esse statuit. — γν. ἢ ἐξ Ἀρείου
 πάγου — τυράννοις e Solonis lege (ἄξων γ', νόμος ἡ, v.
 Plut. Sol. XIX) sumpsit Patroclides. — ἢ ἐκ πρυτανείου
 ἢ Δελφινίου (Delph. om. Plut.) del. Platner, def. Scheibe
 (ἢ — ἢ entweder — oder). ἢ ante ἐκ del. S., ἢ Δελφ. del.
 Dr. — καταδικασθεῖσιν ὕ. τ. β. ἐπὶ φόνοϋ Dr. ἢ ante ὑπὸ τῶν
 β. del. etiam Luz. Sl. Boeckh. Schi. (mal. Turr. quoque); def.
 Bgk. ep. ad Schi. p. 125 et alia ratione Scheibe. S. nunc: ἢ
 ὑπὸ τ. βασιλέων ἐπὶ φ. τίς ἐστὶ φυγῆ, ἢ θάνατος κατεγν. ἢ
 σφαγεῦσιν ἢ τυράννιδι. — ἢ θάν. κατ. del. Scheibe Dr. — ἢ
 σφαγαῖσιν ἢ τυραννίδι Dr. (ἢ σφαγαῖσιν ἢ ἐπὶ τυραννίδι Plut.).

79. τὰ δὲ ABZ Bk. (ci. R.): τὰ τε. — κατὰ τὰ εἰρ. Sl.
 Bk.: καὶ τὰ εἰρ. v. (Turr.); βουλήν, καὶ τὰ εἰρημένα Scheibe.
 — ζητήσαντας post πανταχ. et αὐτὰ post δημοσίῳ addit
 Dr. — malim εἶ (τι) ἀντίγρ. — post ἐξεῖναι lac. esse statuit
 Dr., in hunc fere modum explendam: (τοὺς δὲ Ἀθηναίους

δέποτε· εἰ δὲ μή, ἔνοχον εἶναι τὸν παραβαίνοντα ταῦτα ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐν οἷσπερ οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγοντες, ὅπως ἂν ὡς πιστότατα ἔχη Ἀθηναίους καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον.

- 80 Κατὰ μὲν τὸ ψήφισμα τουτὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποίησατε· τοὺς δὲ φεύγοντας οὔτε Πατροκλείδης εἶπε κατιέναι οὔθ' ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἐπεὶ δὲ σπονδαὶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, καὶ τὰ τείχη καθείλετε, καὶ τοὺς φεύγοντας κατεδέξασθε, καὶ κατέστησαν οἱ τριάκοντα, καὶ μετὰ ταῦτα Φυλῆ τε κατελήφθη Μουνιχίαν τε κατέλαβον, ἐγένετο (θ') ὑμῖν ὧν ἐγὼ οὐδὲν δέομαι μεμνηῆσθαι οὐδ' ἀνα-
- 81 μιμνήσκειν ὑμᾶς τῶν γεγενημένων κακῶν — ἐπειδὴ δ' ἐπανήλθετε ἐκ Πειραιέως, γενόμενον ἐφ' ὑμῖν τιμωρεῖσθαι ἔγνωτε ἔαν τὰ γεγενημένα, καὶ περὶ πλείονος ἐποίησασθε σῶζειν τὴν πόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμωρίας, καὶ ἔδοξε μὴ μνησικακεῖν ἀλλήλοις τῶν γεγενημένων. δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα εἴλεσθε ἀνδρας εἴκοσι· τούτους δὲ ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως, ἕως αὖ οἱ νόμοι τεθεῖεν· τέως δὲ χρῆσθαι τοῖς Σό-
- 82 λωνος νόμοις καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς. ἐπειδὴ δὲ βουλήν τε ἀπεκληρώσατε νομοθέτας τε εἴλεσθε, εὐρίσκον τῶν νόμων τῶν τε Σόλωνος καὶ τῶν

ὁμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων ἐν πόλει ἢ μὴν ὁμοιοῦσιν) μηδὲ μνησικακήσειν μηδέποτε. — ἔχη scr.: ἔχει A, ἔχοι v.

80. ἐπειδ. A pr., ἐπεὶ δ' αἰ A corr. Bk. Malim ἐπειδὴ δὲ, cf. 81; 85. — καὶ μετὰ ταῦτα . . κατέλαβον del. Li. — Μουνιχίαν L: Μουνυχίαν. — θ' addi mal. R.

81. δ' (δὲ) post ἐπειδὴ add. ABL mg. Ald. Sl. Bk. (ἐπεὶ δὲ R.). — Πειραιῶς Sl. — τιμωρεῖσθε pr. A. — ἕως αὖ W.: ἕως ἂν (ἂν del. Dobr.).

82. εὐρίσκοντες ci. R. Bait. (Turr.); εὐρισκον γὰρ Bgk.; εὐρισκόν τε Luz. Sl. —

Δράκοντος πολλοὺς ὄντας οἷς πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἔνοχοι ἦσαν τῶν πρότερον ἔνεκα γενομένων. ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐβουλεύσασθε περὶ αὐτῶν, καὶ ἐψηφίσασθε, δοκιμάσαντας πάντας τοὺς νόμους, εἴτ' ἀναγράψαι ἐν τῇ στοᾷ τούτους τῶν νόμων οἱ ἂν δοκιμασθῶσι. Καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἔδοξε τῷ δήμῳ, Τεισαμενὸς εἶπε, πολι- 83
τεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια, νόμοις δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος, καὶ μέτροις καὶ σταθμοῖς, χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς, οἷσπερ ἐχρώμεθα ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. ὁπόσων δ' ἂν προσδέη, οἷδε ἤρημένοι νομοθέται ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναγράφοντες ἐν σανίσιν ἐπιτιθέντων πρὸς τοὺς ἐπωνύμους σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ, καὶ παραδιδόντων ταῖς ἀρχαῖς ἐν τῷδε τῷ μηνί. τοὺς 84
δὲ παραδιδόμενους νόμους δοκιμασάτω πρότερον ἢ βουλή καὶ οἱ νομοθέται οἱ πεντακόσιοι, οὓς οἱ δημόται εἴλοντο, ἐπειδὴ ὁμωνόκασιν. ἐξεῖναι δὲ καὶ ἰδιώτῃ τῷ βουλομένῳ, εἰσιόντι εἰς τὴν βουλήν συμβουλευεῖν ὅ τι ἂν ἀγαθὸν ἔχη περὶ τῶν νόμων. ἐπειδὴν δὲ τεθῶσιν οἱ νόμοι, ἐπιμελείσθω ἢ βουλή ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου τῶν

γενομένων auct. R. Turr.: γινομένων (γεγενημένων Bake). — δοκιμάσαντας Dobr. Turr. coll. § 89: δοκιμάσαντες. — τοὺς ἀνόμους AB (num fuit τοὺς ἀρχαίους νόμους?)

83. ΨΗΦΙΣΜΑ om. ALZ. — τῇ βουλῇ καὶ post ἔδοξεν addit Droysen. — Τεισαμενὸς scripsi: Τισαμενὸς (Τισάμενος ABLZ). — post χρόνῳ lac. esse statuit Li. — προσδέη Bk.: προσδέοι. — οἷδε] οἱ N (πεντήμοντα) vel οἱ δέκα Sl., οἱ vel οἱ ΔΕ (δεκάκις πέντε) R. Vel οἱ δὲ scribendum et lacunam ante hoc voc. esse statuendum est. — ἀναγράφοντες Bk.: ἀναγράφοντας AB; ἀναγράφονται LZ; ἀναγραφέντας Naber. καὶ ante ἐπ. add. BLZ Ald., in qua ἀναγραφόντων est. — „aut πρὸ τῶν ἐπωνύμων aut πρὸς τοῖς ἐπωνύμοις“ R. Ap. Dem. 20, 94; 24, 18. 23 est πρόσθε τῶν ἐπωνύμων.

84. οἱ πενταν. καὶ οἱ νομ. Petitus R. Bakius. Sed cf. C. I. A. I, 266: [ἡ]βουλή καὶ οἱ πεντακόσιο[ι . . .]; U. Köhler Urk. u. Unters. p. 63 sqq. — δημῶται A. — ἐπειδὴν ὁμωνόκασιν Dobr. — συμβουλευεῖν AB Bk.: βουλεύειν —

νόμων, ὅπως ἂν αἱ ἀρχαὶ τοῖς κειμένοις νόμοις χρῶνται. τοὺς δὲ κυρουμένους τῶν νόμων ἀναγράφειν εἰς τὸν τοῖχον, ἵνα περ πρότερον ἀνεγράφησαν, σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ.

- 85 Ἐδοκιμάσθησαν μὲν οὖν οἱ νόμοι, ᾧ ἄνδρες, κατὰ τὸ ψήφισμα τουτί, τοὺς δὲ κυρωθέντας ἀνεγράψαν εἰς τὴν στοάν. ἐπειδὴ δ' ἀνεγράφησαν, ἐθέμεθα νόμον, ᾧ πάντες χρῆσθε. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ περὶ ἑνός.

- 86 Ἄρα γε ἔστιν ἔνταυθοῖ ὅ τι περιελείπετο περὶ ὄτου οἴου τε ἢ ἀρχὴν εἰσάγειν ἢ ὑμῶν προᾶξαι τι, ἀλλ' ἢ κατὰ τοὺς ἀναγεγραμμένους νόμους; ὅπου οὖν ἀγράφῳ νόμῳ οὐκ ἔξεστι χρῆσασθαι, ἢ που ἀγράφῳ γε ψηφίσματι παντάπασι οὐ δεῖ [γε] χρῆσασθαι. ἐπειδὴ τοίνυν ἐωρῶμεν ὅτι πολλοῖς τῶν πολιτῶν εἶεν συμφοραί, τοῖς μὲν κατὰ νόμους, τοῖς δὲ κατὰ ψηφίσματα τὰ πρότερον γενόμενα, τουτουσὶ τοὺς νόμους ἐθέμεθα, αὐτῶν εἵνεκα τῶν νυνὶ ποιουμένων, ἵνα τούτων μηδὲν γίννηται μηδὲ ἐξῆ

ἵνα περ (οἱ ἀρχαῖοι νόμοι) Dr.

85. ἐπειδὴ δ' S. Turr.: ἐπειδὴ codd.; ἐπεὶ δὲ v. — πάντ.ς pr A (πάντως ci. Sl.). — καί μοι . . χρῆσθαι om. Ald.

86. ἔστιν ἔνταυθοῖ ὅ τι scripsi cum Dobr. (qui ἔνταυθι) coll. § 89: ἔστι τοῦτο ὅτι. — περιελείπετο cum R. Bk.: περιελείπτο M, περιέλειπτο v., περιελέλειπτο Sl. — τι] τινα Sl. Li. — ἀναγεγραμμένους AB m. Ald. Bk. (ci. R.): ἀνω γεγραμμένους. — ἀγράφῳ νόμῳ] ἂν ἀγρ. v. ABL, ἀναγράφῳ v. Z. — ἦ που Bk.: ἦ που ἂν. — δεῖ γε χρῆσασθαι del. Hi. (part. οὐκ ἔστι χρ. ci. Linder.) — εἵνεκα AB Bk.: ἔνεκα. — γίννηται ABLZ Bk.: γένηται.

συκοφαντεῖν μηδενί. Καί μοι ἀνάγνωθι τοὺς νόμους.

NOMOI. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ ⁸⁷
περὶ ἐνόσ. ψήφισμα δὲ μηδὲν (μήτε) βουλῆς | μήτε ¹²
δήμου νόμου κυριώτερον εἶναι. μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον
ἐξεῖναι θεῖναι, ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις,
ἐὰν μὴ ἑξακισχιλίους δόξῃ κρύβδην ψηφισομένοις.

Τί οὖν ἦν ἐπίλοιπον; οὐτοσὶ ὁ νόμος. Καί
μοι ἀνάγνωθι τοῦτον.

NOMOS. Τὰς δὲ δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι,
ὁπόσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο. τοῖς δὲ
νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος.

Τὰς μὲν δίκας ὧ ἀνδρες καὶ τὰς διαίτας ἐποιή- ⁸⁸
σατε κυρίας εἶναι, ὁπόσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ
πόλει ἐγένοντο, ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ εἶεν
μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίνοντο, ἀλλὰ τῶν ἰδίων
συμβολαίων αἱ πράξεις εἶεν· τῶν δὲ δημοσίων
(ἐφ') ὁπόσοις ἢ γραφαί εἰσιν ἢ φάσεις ἢ ἐνδειξεις
ἢ ἀπαγωγαί, τούτων ἔνεκα τοῖς νόμοις ἐψηφίσασθε

87. NOMOI ZM Turr. (ci. R.): NOMOS, quod in mg. add. A^d. — μήτε add. Turr. coll. § 89 et Dem. Arist. § 87. — μηδὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ Dem. Arist. 86; c. Steph. β 12; μηδὲ v. ἐξ. ἐπ' ἀνδρὶ θεῖναι c. Tim. 59. — Ἀθηναίοις τιθῆ, ἐὰν μὴ ψηφισαμένων μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξῃ κρ. ψηφ. Dem. Tim. l. c. — τί νῦν ἡμῖν ἔτι λοιπόν ci. R. — NOMOS om. ABLZ. — τὰς μὲν δίκας fort. legendum esse dicit S.; cf. § 88. — hanc legem paullo aliter exhibet Dem. Tim. 56.

88. τὰς μὲν AB Bk.: τὰς δὲ. — τῇ ante πόλει om. A^d. — (βέβαιαι) αἱ πράξεις W., αἱ πρ. (κύριαι) ed. I. — δὲ ante δημοσ. add. codd. Bk. (ci. R.). — ἢ γραφαί A Bk. (ci. R.): αἱ γραφαί.

- 89 χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. ὁπότ' οὖν ἔδοξεν ὑμῖν δοκιμάσαι μὲν τοὺς νόμους, δοκιμάσαντας δὲ ἀναγράψαι, ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ περὶ ἐνός, ψήφισμα δὲ (μηδὲν) μήτε βουλῆς μήτε δήμου (νόμου) κυριώτερον εἶναι, μηδ' ἐπ' ἀνδρὶ νόμον (ἐξεῖναι) τιθέναι ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις, τοῖς δὲ νόμοις τοῖς κειμένοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἐνταυθοῖ ἔστιν ὅτι ὑπολείπεται ἢ μεῖζον ἢ ἔλαττον τῶν γενομένων πρότερον ψηφισμάτων, πρὶν Εὐκλείδην ἄρξαι, ὅπως κύριον ἔσται; οὐκ οἶμαι ἔγωγε, ἄνδρες. σκοπεῖτε δὲ καὶ αὐτοί.
- 90 Φέρε δὴ τοίνυν, οἱ ὄρκοι ὑμῖν πῶς ἔχουσιν; ὁ μὲν κοινὸς τῇ πόλει ἀπάσῃ, ὃν ὁμωμόκατε πάντες μετὰ τὰς διαλλαγάς, „καὶ οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἑνδεκά· οὐδὲ τούτων ὃς ἂν ἐθέλῃ εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς ἧς ἤρξεν.“ ὅπου τοίνυν αὐτοῖς τοῖς τριάκοντα ὤμνυτε μὴ μνησικακήσειν, τοῖς μεγίστων κακῶν αἰτίοις, εἰ διδοῖεν εὐθύνας, ἣ που σχολῇ τῶν γε ἄλλων πολιτῶν τινι ἠξιούτε μνησικακεῖν.

89. ὅπου Li. coll. § 58. 86. 90. 2, 1. 27. 3, 2. sed cf. 1, 7. — δοκιμάσαντας A St. Kl. Turr.: δοκιμάσαντες. — μηδὲν addidi e § 87. — νόμον cum R. add. Bk. e § 87. — ἐξεῖναι suadente S. (qui etiam θεῖναι mavult) addidi e § 87. — γενομένων Turr.: γινομένων A^d M, γιγνομένων v. — nonne ὧ ἄνδρες?

90. πλὴν] π.ἠν A pr. — καὶ τῶν δέκα post ἑνδεκα cum Vales. et Schneider. add. Turr. — ἐθέλῃ A Bk.: ἐθέλει Z, ἐθέλοι v. — ὅποι AB. — τοῖς ante τριάκοντα add. AB Bk. (ci. R.). — ὤμνυται A^d M. — μεγίστων R. Bk.: μεγίστοις. — τῶν γε Bk. cum ABLZ Ald.: γε τῶν Steph.

ἡ δὲ βουλὴ αὖ ἢ αἰὶ βουλευούσα τί ὄμνυσι; „καὶ 91
οὐδέξομαι ἐνδειξιν οὐδὲ ἀπαγωγὴν ἕνεκα τῶν πρό-
τερον γεγενημένων, πλὴν τῶν φυγόντων.“ ὑμεῖς
δ' αὖ, ᾧ Ἀθηναῖοι, τί ὁμόσαντες δικάζετε; „καὶ
οὐ μνησικακήσω, οὐδὲ ἄλλῳ πείσομαι, ψηφιοῦμαι
δὲ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.“ ἂ χροὴ σκοπεῖν,
εἰ δοκῶ ὀρθῶς ὑμῖν λέγειν ὡς ὑπὲρ ὑμῶν λέγω
καὶ τῶν νόμων.

Σκέψασθε τοίνυν ᾧ ἄνδρες καὶ τοὺς νόμους 92
καὶ τοὺς κατηγοροὺς, τί αὐτοῖς ὑπάρχον ἐτέρων
κατηγοροῦσι. Κηφίσιος μὲν οὕτωσι προιάμενος ὠνήν
ἐκ τοῦ δημοσίου, τὰς ἐκ ταύτης ἐπικαρπίας τῶν ἐν
τῇ γῆ γεωργούντων ἐνενήκοντα μναῖς ἐκλέξας, οὐ
κατέβαλε τῇ πόλει καὶ ἔφυγεν· εἰ γὰρ ἦλθεν, ἐδέδετ'
ἂν ἐν τῷ ξύλῳ. ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχε, κυρίαν 93
εἶναι τὴν βουλήν, ὅς ἂν προιάμενος τέλος μὴ κατα-
βάλλῃ, δεῖν εἰς τὸ ξύλον. οὗτος τοίνυν, ὅτι τοῖς
νόμοις ἐψηφίσασθε ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος χρῆσθαι,
ἀξιοῖ ἂ ἔχει ὑμῶν ἐκλέξας μὴ ἀποδοῦναι, καὶ νῦν
γεγένηται ἀντὶ μὲν φυγάδος πολίτης, ἀντὶ δὲ ἀτίμου

91. αὖ ἢ cum R. et Boeckh. Bk.: αὕτη. — πρότερον Steph.: προτέρων. — φυγόντων S. Turr.: φευγόντων. — τί] ὅτι ABLZ. — ἄλλῳ codd. Bk. (ci. Petitus): ἄλλο. cf. Dem. Tim. § 149, C. I. A. I, 27^a, v. 24. — ἡμῶν Ald.

92. καὶ τοὺς νόμους del. R. W.; κατὰ τ. ν. Luzac., quod post ὑπάρχον transponit Li. — ὑπαρχόντων v. ante Bk., qui ὑπάρχον τῶν; om. τῶν Emp. Turr. τίνων . . ὑπαρχόντων ci. R. Ob. — ἐτέρων A. pr. — ἐν τῇ γῆ del. esse ci. R., τὴν γῆν ci. Dobr. — ἐνενήκοντα LZ Bk.: ἐννενήκοντα.

93. τὴν βουλήν c. Steph. Bk.: τὴν τε βουλήν codd., τὴν τε β. (καὶ . . . .) Ros. cf. autem Dem. Tim. § 144. — καταβάλλῃ pr. A. — ἐν τῷ ξύλῳ mal. Ros. — ἐψηφίσασθε ἀπ' c. R. Bk.: ἀπεψηφ. ἀπ'. — χρῆσθαι pr. A.

- συκοφάντης, ὅτι τοῖς νόμοις τοῖς νῦν κειμένοις
 94 χρῆσθε. Μέλητος δ' αὖ οὔτοςὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τῶν
 τριάκοντα Λέοντα, ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε, καὶ
 ἀπέθανεν ἐκεῖνος ἄκριτος· καίτοι οὗτος ὁ νόμος
 καὶ πρότερον ἦν (καὶ) ὡς καλῶς ἔχων καὶ νῦν ἔστι,
 καὶ χρῆσθε αὐτῷ, τὸν βουλευόμενα ἐν τῷ αὐτῷ
 ἐνέχεσθαι καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον. Μέλητον
 τοίνυν τοῖς παισὶ τοῖς τοῦ Λέοντος οὐκ ἔστι φόνου
 διώκειν, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου
 ἄρχοντος, ἐπεὶ ὡς γε οὐκ ἀπήγαγεν, οὐδ' αὐτὸς
 95 ἀντιλέγει. Ἐπιχάρης δ' οὗτος, ὁ πάντων πονηρότα-
 τος καὶ βουλόμενος εἶναι τοιοῦτος, ὁ μνησικακῶν
 αὐτὸς αὐτῷ, — οὗτος γὰρ ἐβούλευεν ἐπὶ τῶν τριά-
 κοντα· ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὅς ἐν τῇ στήλῃ ἐμ-
 προσθὲν ἔστι τοῦ βουλευτηρίου; „ὅς ἂν ἄρξῃ ἐν
 τῇ πόλει τῆς δημοκρατίας καταλυθείσης, νηποινεὶ
 τεθνάναι, καὶ τὸν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι καὶ τὰ
 χρήματα ἔχειν τοῦ ἀποθανόντος.“ ἄλλο τι οὖν, ὃ
 Ἐπίχαρες, ἢ νῦν ὁ ἀποκτείνας σε καθαρὸς τὰς
 96 χεῖρας ἔσται, κατὰ | γε τὸν Σόλωνος νόμον; Καί
 13 μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης.

NOMOS. Ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Αἰαντὶς ἐπρου-

94. καίτοι Sl.: καὶ. — (καὶ)ὡς Bait. Turr.

95. malim Ἐ. δ' οὔτοςί. — ὁ δὲ νόμος] plebiscitum hoc
 adhibetur etiam a Lycurgo § 126 (ἢ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
 στήλῃ et § 127 τὸ ψήφ. τὸ Δημοφάντου); commemorat Demo-
 sthenes quoque (Lept. 159, ἢ Δημοφάντου στήλῃ). — νηποινεὶ
 restitui coll. Dem. Arist. 60 et tit. Amphipol. saec. IV (C.
 I. Gr. II 2008): νηποινί. — ἄλλο τι cum Cant. et R. Bk.: ἀλλ'
 ὅτι. — Ἐπίχαρες Valek. Sl.: Ἐπιχάρης. — ἢ νῦν] εἰ νῦν
 ABLZ.

96. Αἰαντὶς AB Bk. (ci. Steph. et Scal.): εἰάν τις. —

τάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάται. τάδε
 Δημόφαντος συνέγραψεν. ἄρχει χρόνος τοῦδε τοῦ ψη-
 φίσματος ἢ βουλή οἱ πεντακόσιοι (οἱ) λαχόντες τῷ κυάμφω,
 ὅτε Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευεν. Ἐάν τις δημοκρα-
 τίαν καταλύῃ τὴν Ἀθήνησιν, ἢ ἀρχὴν τινὰ ἄρχῃ κατα-
 λελυμένης τῆς δημοκρατίας, πολέμιος ἔστω Ἀθηναίων
 καὶ νηποινεὶ τεθνάτω, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ δημόσια
 ἔστω, καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον· ὁ δὲ ἀποκτείνας τὸν
 ταῦτα ποιήσαντα καὶ ὁ συμβουλεύσας ὅσιος ἔστω καὶ
 εὐαγῆς. ὁμοῖαι δ' Ἀθηναίους ἅπαντας καθ' ἰερῶν 97
 τελείων, κατὰ φυλὰς καὶ κατὰ δήμους, ἀποκτείνειν τὸν
 ταῦτα ποιήσαντα. ὁ δὲ ὄρκος ἔστω ὅδε· „κτενῶ καὶ
 λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ ψήφῳ καὶ τῇ ἔμαντοῦ χειρὶ, ἂν
 δυνατός ὦ, ὃς ἂν καταλύσῃ τὴν δημοκρατίαν τὴν Ἀθή-
 νησι, καὶ ἔάν τις ἄρξῃ τινὰ ἀρχὴν καταλελυμένης τῆς
 δημοκρατίας τὸ λοιπόν, καὶ ἔάν τις τυραννεῖν ἐπαναστῆ
 ἢ τὸν τύραννον συγκαταστήσῃ. καὶ ἔάν τις ἄλλος ἀπο-
 κτείνῃ, ὅσιον αὐτὸν νομιῶ εἶναι καὶ πρὸς θεῶν καὶ
 δαιμόνων, ὡς πολέμιον κτείναντα τὸν Ἀθηναίων, καὶ
 τὰ κτήματα τοῦ ἀποθανόντος πάντα ἀποδόμενος ἀπο-
 δώσω τὰ ἡμίσεα τῷ ἀποκτείναντι, καὶ οὐκ ἀποστερήσω
 οὐδέν. ἔάν δέ τις κτείνῳ τινὰ τούτων ἀποθάνῃ ἢ 98
 ἐπιχειρῶν, εὖ ποιήσω αὐτόν τε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς

τάδε del. Dr. — οἱ post πεντακόσιοι add. Bk. — ὅτε] οἷς
 Droysen. — καταλύει et ἄρχει ABLZ. — καταλελυ . . μένης
 A pr. — ἔστω cum Steph. Bk.: ἔσται. — νηποινεὶ scripsi:
 νηποινῆ. v. ad. § 95.

97. malim cum Dr. ἀποκτενεῖν, cf. 4, 3. — καὶ λόγῳ
 καὶ ἔργῳ καὶ ψήφῳ καὶ add. S. Turr. coll. Lyc. § 127, de-
 lentes eadem verba (praeter unum καὶ) post ἀποκτείναντι.
 Similiter iam Luzac. — τινὰ (τιν') ἀρχὴν cum R. Turr.:
 τὴν ἀρχὴν. — (ἐπὶ τῷ) τυραννεῖν Dobr. — συγκαταστήσει
 A. — ἀποκτείνει pr. A. κτείνῃ Dr. post h. v. Rud. Schöll haec
 fere excidisse putat: (αἰσθανόμενος, ἢ συμβουλεύσῃ ἀποκτεί-
 ναι,) ὅσιον κτε. Dr. aliquid eiusmodi ante ἔάν δέ τις (98)
 excidisse statuerat. — τὸν Ἀθ. scripsi cum Z: τῶν Ἀθ. —
 κτείναντι Dr.

98. ἀποθάνοι ABLZ. —

ἐκείνου καθάπερ Ἀρμόδιόν τε καὶ Ἀριστογείτονα καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν. ὅποσοι δὲ ὄρκοι ὁμῶνονται Ἀθήνησιν ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἢ ἄλλοθί που ἐναντίοι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, λύω καὶ ἀφίημι.“ ταῦτα δὲ ὁμοσάντων Ἀθηναῖοι πάντες καθ' ἰερῶν τελείων, τὸν νόμιμον ὄρκον, πρὸ Διουσίων· καὶ ἐπεύχεσθαι εὐοκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ἐπιοκοῦντι δ' ἐξῶλη αὐτὸν εἶναι καὶ γένος.

- 99 Πότερον, ᾧ συκοφάντα καὶ ἐπίτριπτον κίναδος, κύριος ὁ νόμος ὅδ' ἐστὶν ἢ οὐ κύριος; διὰ τοῦτο δ' οἶμαι γεγένηται ἄκυρος, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. καὶ σὺ ζῆς καὶ περιέρχη τὴν πόλιν ταύτην, οὐκ ἄξιος ὢν· ὃς ἐν δημοκρατία μὲν συκοφαντῶν ἐξῆς, ἐν ὀλιγαρχία δέ, ὡς μὴ ἀναγκασθείης τὰ χρήματα ἀποδοῦναι ὅσα
 100 συκοφαντῶν ἔλαβες, ἐδούλευες τοῖς τριάκοντα. εἶτα σὺ περὶ ἐταιρείας ἐμοὶ μνεΐαν ποιῆ καὶ κακῶς τινὰς λέγεις; ὃς ἐνὶ μὲν οὐχ ἠταιρήσας — καλῶς γὰρ ἄν σοι εἶχε —, πρᾶττόμενος δ' οὐ πολὺ ἀργύριον τὸν βουλόμενον ἀνθρώπων, ὡς οὔτοι ἴσασιν, ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ἐξῆς, καὶ ταῦτα οὕτω μοχθηρὸς ὢν τὴν ιδέα. ἀλλ' ὅμως οὗτος ἐτέρων ἐτόλμα κατηγορεῖν, ᾧ κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους

τῷ Ἀθ. Osann Spengel Dr.: τῶν Ἀθ. — πρὸ (τῶν) Διον. Dr.

99. ἐπίτριπτον κίναδος est ap. Soph. Ai. 103. — οὐ κύριος; (οὐ κύριος) ci. R. — (κατὰ) τὴν π. Frankius ad. Aesch. 3, 213.

100. ἐταιρείας] cf. Harp.: ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρήσεως τοῦνομα τέταχεν Ἀνδ. ἐν τῇ περὶ τ. μυστ. ἀπολογία. Immo ad hunc sensum Andoc. verbum detorquet, vulgari usu ab Epich. usurpatum. — ἐτέρων cum R. et Valck. Bk.: ἐταιρῶν. — ὑμετέρους A Turr. (coll. § 105): ἡμετέρους.

οὐδ' αὐτῶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔστιν ἀπολογεῖσθαι. ἀλλὰ 101
 γὰρ ὧ ἄνδρες καθήμενος ἡνίκα μου κατηγορεῖ,
 βλέπων εἰς αὐτὸν οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑπὸ τῶν τριάκοντα
 συνειλημμένος ἔδοξα κρίνεσθαι. εἰ γὰρ τότε ἡγωνι-
 ζόμεν, τίς ἂν μου κατηγορεῖ; οὐχ οὗτος ὑπῆρχεν,
 εἰ μὴ ἐδίδουν ἀργύριον; καὶ γὰρ νῦν. ἀνέκρινε
 δ' ἂν με τίς ἄλλος ἢ Χαρικλῆς, ἐρωτῶν, Εἰπέ μοι,
 ὦ Ἀνδοκίδη, ἦλθες εἰς Δεκέλειαν, καὶ ἐπετείχισας
 τῇ πατρίδι τῇ σεαυτοῦ; Οὐκ ἔρωγε. Τί δέ; ἔτεμες
 τὴν χώραν, καὶ ἐλήσω ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν
 τοὺς πολίτας τοὺς σεαυτοῦ; Οὐ δῆτα. Οὐδ' ἐναυ-
 μάχησας ἐναντία τῇ πόλει, οὐδὲ συγκατέσκαψας
 τὰ τεῖχη, οὐδὲ συγκατέλυσας τὸν δῆμον, οὐδὲ βία
 κατῆλθες εἰς τὴν πόλιν; Οὐδὲ τούτων πεποίηκα
 οὐδέν. Δοκεῖς οὖν χαιρήσειν καὶ οὐκ ἀποθανεῖσθαι,
 ὡς ἕτεροι πολλοί; Ἄρ' (ἂν) οἴεσθε ὧ ἄνδρες ἄλλων 102
 τινῶν τυχεῖν με δι' ὑμᾶς, εἰ ἐλήφθην ὑπ' αὐτῶν;
 οὐκ οὖν δεινόν, εἰ ὑπὸ μὲν τούτων διὰ τοῦτ' ἂν
 ἀπωλόμην, ὅτι εἰς τὴν πόλιν οὐδὲν ἡμαρτον, ὥσπερ
 καὶ ἐτέρους ἀπέκτειναν, ἐν ὑμῖν δὲ κρινόμενος, οὐς
 οὐδὲν κακὸν πεποίηκα, οὐ σωθήσομαι; πάντως δή-
 που· ἢ σχολῇ γέ τις ἄλλος ἀνθρώπων. Ἀλλὰ γὰρ 103
 ὧ ἄνδρες τὴν μὲν ἐνδειξιν ἐποίησαντό | μου κατὰ 14

101. ὑπὸ ABLM mg. Ald. Bk. (ci. Valek. Sl.): ἀπό. — ἐπετείχισας cum Steph. Bk.: ἐπετείχισες. — τοὺς σεαυτοῦ AB Kl. Turr. coll. § 114. — οὐδὲ τούτων m. Ald. Ros.: οὐδὲν τούτων. — interpungebatur πεποίηκα. Οὐδέν; — καὶ οὐκ Dobr.: ἢ οὐκ.

102. Ἄρ' (ἂν) cum Dobr. Turr. — με cum A add. Bk. — δι' ὑμᾶς R. Turr.: δι' ἡμᾶς. — ὑμῖν] ἡμῖν A^d. — οἷς οὐδὲν κακὸν πεπ. Emp. h. e. „ideo quod“, coll. Lys. 12, 40 (ubi tamen istud οἷς in ὅτι mutatum a Tayl. Turr.).

νόμον κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ πρότερον γεγενημένον περὶ ἐτέρων. εἰ οὖν ἐμοῦ καταψηφιῖσθε, ὄρατε μὴ οὐκ ἐμοὶ μάλιστα τῶν πολιτῶν προσήκει λόγον δοῦναι τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ πολλοῖς ἐτέροις μάλλον, τοῦτο μὲν οἷς ὑμεῖς ἐναντία μαχεσάμενοι διηλλάγητε καὶ ὄρκους ὠμόσατε, τοῦτο δὲ οὓς φεύγοντας κατηγάγετε, τοῦτο δὲ οὓς ἀτίμους ὄντας ἐπιτίμους ἐποιήσατε· ὧν εἵνεκα καὶ στήλας ἀνείλετε καὶ νόμους ἀκύρους ἐποιήσατε καὶ ψηφίσματα ἐξηλείψατε· οἳ νυνὶ μένουσιν

104 ἐν τῇ πόλει πιστεύοντες ὑμῖν, ὧ ἄνδρες. εἰ οὖν γινώσκονται ὑμᾶς ἀποδεχομένους τὰς κατηγορίας τῶν πρότερον γεγενημένων, τίνα αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν περὶ σφῶν αὐτῶν; ἢ τίνα αὐτῶν ἐθελήσειν εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι ἕνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων; φανήσονται γὰρ πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ πολλοὶ δὲ συκοφάνται, οἳ καταστήσουσιν αὐτῶν ἕκαστον εἰς ἀγῶνα. ἤκουσι δὲ νυνὶ ἀκροασόμενοι ἀμ

105 φότεροι, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες ἀλλήλοις, ἀλλ' οἳ μὲν εἰσόμενοι εἰ χρηὶ πιστεύειν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις καὶ τοῖς ὄρκοις οὓς ὠμόσατε ἀλλήλοις, οἳ δὲ ἀποπειρώμενοι τῆς ὑμετέρας γνώμης,

103. τὸ πρότερον codd. Bk.: καὶ πρότερον. — προσήκη Steph. — μαχεσαμένοις ci. R. — ἀτίμως AB. — εἵνεκα ABk: ἕνεκα. — καὶ ψηφίσματα pr. A Bk. (τὰ supra lin. add. pr. A^d): καὶ τὰ ψηφ.

104. προτέρων γεγενημένων utrobique ABLZ. — γν. ἢ τίνα — γεγενημένων del. Emp. Sed hoc dicit orator: nolent iudicium subire, potius urbem relinquent (105).

105. ἀκροασάμενοι Z et pr. A. — οἰσόμενοι BZ et pr. L. — εἰ χρηὶ AZ mg. Ald. St. Bk.: ἢ χρηὶ BL, εἰ ἢ χρηὶ γ. — ὠμόσατε A^d. —

εἰ αὐτοῖς ἐξέσται ἀδεῶς συκοφαντεῖν καὶ γράφεσθαι, τοὺς δὲ ἐνδεικνύναι, τοὺς δὲ ἀπάγειν. οὕτως οὖν ἔχει, ὡς ἄνδρες· ὁ μὲν ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καθέστηκεν, ἢ δὲ ψῆφος ἢ ὑμετέρα δημοσία κρινεῖ, πότερον χρὴ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις πιστεύειν, ἢ τοὺς συκοφάντας παρασκευάζεσθαι, ἢ φεύγειν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀπιέναι ὡς τάχιστα.

Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὡς ἄνδρες, ὅτι τὰ πεποιημένα ὑμῖν 106 εἰς ὁμόνοιαν οὐ κακῶς ἔχει, ἀλλὰ τὰ προσήκοντα καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ἐποίησατε, βραχέα βούλομαι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. οἱ γὰρ πατέρες οἱ ὑμέτεροι γενομένων τῇ πόλει κακῶν μεγάλων, ὅτε οἱ τύραννοι μὲν εἶχον τὴν πόλιν, ὁ δὲ δῆμος ἔφευγε, νικήσαντες μαχόμενοι τοὺς τυράννους ἐπὶ Παλληνίῳ, στρατηγοῦντος Λεωγόρου τοῦ προπάππου τοῦ ἐμοῦ καὶ Χαρίου οὗ ἐκεῖνος τὴν θυγατέρα εἶχεν, ἐξ ἧς ὁ ἡμέτερος ἦν πάππος, κατελθόντες εἰς τὴν πατρίδα τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ φυγὴν κατέγνωσαν. ὕστερον δὲ ἠνίκα βασιλεὺς ἐπεστράτευσεν 107 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, γνόντες τῶν συμφορῶν τῶν ἐπιουσῶν τὸ μέγεθος καὶ τὴν παρασκευὴν τὴν βασιλείως, ἔγνωσαν τοὺς τε φεύγοντας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι καὶ κοινὴν τὴν τε σωτηρίαν καὶ τοὺς κινδύνους ποιήσασθαι. ᾤψαντες

αὐτοῖς AB Bk. (ci. R.): αὐτούς. — (τοὺς μὲν) γράφ. Steph. W. — ψῆφ . . . . . κρινεῖ A pr. (puto omissum erat δημοσία). — κρινεῖ cum Steph. Turr.: κρινεῖ.

106. βραχεῖα A, βραχεία B. — ἔφευγε ci. S.: ἔφυγε; cf. 107. — Χαρίου] Καλλίου Sl. p. 5 (coll. Herod. 6, 121), quod prob. Emp. — τῶν δὲ] τοὺς δὲ L pr. et AB.

107. τὴν βασιλείως postulat Bk.: τοῦ βασ. cf. 3, 29. — φεύγοντας Turr.: φυγόντας. — πράξαντας A et pr. M. —

δὲ ταῦτα, καὶ δόντες ἀλλήλοις πίστεις καὶ ὄρκους
 μεγάλους, ἠξίουσαν σφᾶς αὐτοὺς προτάξαντες πρὸ
 τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων ἀπαντῆσαι τοῖς βαρβάροις
 Μαραθῶνάδε, νομίσαντες τὴν σφετέραν αὐτῶν ἀρε-
 τὴν ἰκανὴν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ἐκείνων ἀντιτά-
 ξασθαι· μαχεσάμενοί τε ἐνίκων, καὶ τὴν τε Ἑλλάδα
 108 ἡλευθέρωσαν καὶ τὴν πατρίδα ἔσωσαν. ἔργον δὲ
 τοιοῦτον ἐργασάμενοι, οὐκ ἠξιώσαν τινα τῶν πρό-
 τερον γενομένων μνησικακῆσαι. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα,
 τὴν πόλιν ἀνάστατον παραλαβόντες ἱερά τε κατα-
 κεκαυμένα τείχη τε καὶ οἰκίας καταπεπτωκυίας, ἀφορ-
 μὴν τε οὐδεμίαν ἔχοντες, διὰ τὸ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν
 τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κατειργάσαντο καὶ τὴν
 109 πόλιν ὑμῖν τοιαύτην καὶ τοσαύτην παρέδωσαν. ὑμεῖς
 οὖν καὶ αὐτοὶ ὕστερον, κακῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ
 ἐκείνοις γεγενημένων, ἀγαθοὶ ἐξ ἀγαθῶν ὄντες
 ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν· ἠξιώσατε γὰρ
 τοὺς τε φεύγοντας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους
 ἐπιτίμους ποιῆσαι. τί οὖν ὑμῖν ὑπόλοιπόν ἐστι
 τῆς ἐκείνων ἀρετῆς; μὴ μνησικακῆσαι, εἰδότες ὡ
 ἄνδρες ὅτι ἡ πόλις ἐκ πολὺν ἐλάττονος ἀφορμῆς ἐν
 τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ μεγάλη καὶ εὐδαίμων ἐγένετο·
 ἃ νῦν αὐτῇ ὑπάρχει, εἰ ἐθέλομεν οἱ πολῖται σω-
 φρονεῖν τε καὶ ὁμονοεῖν ἀλλήλοις.

διδόντες ABL. — προτάξαντες B et corr. A. (Bk., et ci. Sl.): προστάξαντες LZ et pr. A, προτάξαντας Ald. — νομίσαντες τὴν σφετέραν κτέ.] cf. Thuc. 3, 56.

108. διὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα Bakius.

109. οὐκ post κακῶν om. pr. A. — ἐπίλοιπον Dobr. coll. § 87; sed cf. 3, 24; 1, 52. — ἃ νῦν] ἢ νῦν S. Emp. Malim autem ἃ (καὶ) νῦν.

Κατηγόρησαν | δέ μου καὶ περὶ τῆς ἱκετηρίας, ¹¹⁰
ὡς καταθείην ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, νόμος δ' εἴη ¹⁵
πάτριος, ὃς ἂν θῆ ἱκετηρίαν μυστηρίοις, τεθνάναι.
καὶ οὕτως εἰσὶ τολμηροί, ὥσθ' ἂ αὐτοὶ κατεσκεύα-
σαν, οὐκ ἄρκει αὐτοῖς ὅτι οὐ κατέσχον ἂ ἐπεβου-
λευσαν, ἀλλὰ καὶ κατηγορίαν ἐμοῦ ποιοῦνται ὡς
ἀδικοῦντος. ἐπειδὴ γὰρ ἤλθομεν Ἐλευσινόθεν καὶ ¹¹¹
ἢ ἐνδειξις ἐγεγένητο, προσῆει ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν
γεγενημένων Ἐλευσῖνι κατὰ τὴν τελετήν, ὥσπερ
ἔθος ἐστίν, οἱ δὲ πρυτάνεις προσάξειν ἔφασαν αὐ-
τὸν πρὸς τὴν βουλήν, ἐπαγγεῖλαι τ' ἐκέλευον ἐμοί
τε καὶ Κηφισίῳ παρεῖναι εἰς τὸ Ἐλευσίνιον· ἢ γὰρ
βουλή ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλε κατὰ τὸν Σόλωνος
νόμον, ὃς κελεύει τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μυστηρίων ἔδραν
ποιεῖν ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. καὶ παρῆμεν κατὰ τὰ ¹¹²
προειρημένα. καὶ ἢ βουλή ἐπειδὴ ἦν πλήρης, ἀνα-
στάς Καλλίας ὁ Ἰππονίκου τὴν σκευὴν ἔχων λέγει
ὅτι ἱκετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, καὶ ἔδειξεν
αὐτοῖς. καὶ ὅ κῆρυξ ἐκήρυττε τίς τὴν ἱκετηρίαν
καταθείη, καὶ οὐδεὶς ὑπήκουεν. ἡμεῖς δὲ παρέστα-
μεν, καὶ οὗτος ἡμᾶς ἐώρα. ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ὑπή-
κουεν καὶ ᾄχετο εἰσιῶν (ὁ) ἐπεξεληθῶν Εὐκλῆς

110. δ' εἴη Bk. Dobr.: δὲ ἦν.

111. Ἐλευσῖνι AB Bk.: ἐν Ἐλευσίνι. — τελευτην BLZ.
— τοῖς πρυτάνεσιν ante οἱ δὲ πρυτ. add. Kō. — προσάξειν
Steph. AB: προσάξειν LZ Ald. — ἐπαγγεῖλαι Bk.: ἀπαγ-
γεῖλαι. — Κηφισίῳ A^d.

112. προειρημένα AB. — καὶ ὅ (ita Bk.: κατὰ codd.;
καὶ ὅ Turr.) ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε add. AB. — παρέσταμεν Bk.:
παρέστημεν codd. (sed A^d corr.), quod revocarunt Turr. —
καὶ ante ᾄχετο om pr. A (ed. I). —

ούτοσί — καί μοι κάλει αὐτόν. Πρῶτα μὲν οὖν ταῦτα εἰ ἀληθῆ λέγω, μαρτύρησον, Εὐκλείης.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 113 Ὡς μὲν ἀληθῆ λέγω, μεμαρτύρηται· πολὺ δὲ μοι δοκεῖ τὸ ἐναντίον εἶναι ἢ οἱ κατήγοροι εἶπον. ἔλεξαν γὰρ, εἰ μέμνησθε, ὅτι αὐτῷ με τὸ θεῶ παραγάγοιεν ὥστε θεῖναι τὴν ἰκετηρίαν μὴ εἰδότα τὸν νόμον, ἵνα δῶ δίκην. ἐγὼ δέ, ὧ ἄνδρες, εἰ ὡς μάλιστα ἀληθῆ λέγουσιν οἱ κατήγοροι, ὑπ' αὐ-
- 114 τοῖν με φημί τοῖν θεοῖν σεσῶσθαι. εἰ γὰρ ἔθηκα μὲν τὴν ἰκετηρίαν, ὑπήκουσα δὲ μὴ, ἄλλο τι ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλυον τιθεὶς τὴν ἰκετηρίαν, ἐσφζόμην δὲ τῇ τύχῃ διὰ τὸ μὴ ὑπακοῦσαι, δῆλον ὅτι διὰ τὸ θεῶ; εἰ γὰρ ἐβουλέσθην με ἀπολλύναι τὸ θεῶ, ἐχοῖν δήπου καὶ μὴ θέντα με τὴν ἰκετηρίαν ὁμολογῆσαι. ἀλλ' οὔτε ὑπήκουσα οὔτ' ἔθηκα.
- 115 ἐπειδὴ δ' ἔλεγε τῇ βουλῇ Εὐκλήης ὅτι οὐδεὶς ὑπακούοι, πάλιν ὁ Καλλίας στας ἔλεγεν ὅτι εἴη νόμος

Euclēm ipsum τὸν κήρυκα esse statuit Kirchhoff. Herm. I, 15 sqq., inscriptionibus (maxime C. I. A II, 73) probans revera illo tempore Euclēm quendam praeconis munere apud senatum populumque functum esse. Delet igitur interpunct. quae erat post καὶ ὄχετο εἰσιών. Articulum ipse addidi. — πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα est § 46; cf. 3, 10. — ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. ABLZ.

113. ἔλεγξαν AB. — με τὸ ABLZ m. Ald. Bk. (ci. Valck. R.): μὲν τὸ. — παραγάγοιεν Dobr. Turr.: περιαγάγοιεν. — με post αὐτοῖν dedi ex ci. R.: μὲν. V. supra.

114. ἐβουλέσθην Bk. et A^d (qui vv. εἰ γὰρ-τὸ θεῶ in mg. add.): ἐβουλήσθην B, ἐβουλήθην LZ, ἐβουληθήτην v. — ἀπολλύναι A Bk.: ἀπολεῖν καὶ.

115. ὑπακούοι AB Bk.: ὑπακούει. — στας] ἀναστάς mal. Bait. Hi. W. coll. § 112. —

πάτριος, εἴ τις ἱκετηρίαν θείῃ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, ἀκριτον ἀποθανεῖν, καὶ ὁ πατήρ ποτ' αὐτοῦ Ἴππο-
 νικος ἐξηγήσαιο ταῦτα Ἀθηναίοις, ἀκούσειε δὲ ὅτι
 ἐγὼ θείην τὴν ἱκετηρίαν. ἐντεῦθεν ἀναπηδᾷ Κέ-
 φαλος οὐτοσὶ καὶ λέγει. „ὦ Καλλία, πάντων ἀν- 116
 θρώπων ἀνοσιώτατε, πρῶτον μὲν ἐξηγῆ Κηρύκων
 ὦν, οὐχ ὅσιον (ὄν) σοι ἐξηγεῖσθαι. ἔπειτα δὲ νόμον
 πάτριον λέγεις, ἡ δὲ στήλη παρ' ἧ ἔστηκας χιλίας
 δραχμὰς κελεύει ὀφείλειν, εἴαν τις ἱκετηρίαν θῆ ἔν
 τῷ Ἐλευσινίῳ. ἔπειτα δὲ τίνος ἤκουσας ὅτι Ἀνδο-
 κίδης θείῃ τὴν ἱκετηρίαν; κάλεσον αὐτὸν τῇ βουλῇ,
 ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσωμεν.“ ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνωσθῆ
 ἡ στήλη κάκεινος οὐκ εἶχεν εἰπεῖν ὅτου ἤκουσε,
 καταφανῆς ἦν τῇ βουλῇ αὐτὸς θεῖς τὴν ἱκετηρίαν.

Φέρε δὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες — τάχα γὰρ ἂν αὐτὸ 117
 βούλοισθε πυθέσθαι —, ὁ δὲ Καλλίας τί βουλό-
 μενος ἐτίθει τὴν ἱκετηρίαν; ἐγὼ δὲ ὑμῖν διηγήσο-
 μαι ὦν ὑπ' αὐτοῦ εἵνεκα ἐπεβουλευθῆν. Ἐπίλυκος
 ἦν ὁ Τεισάνδρου θεῖός μοι, ἀδελφὸς τῆς μητρὸς
 τῆς ἐμῆς· ἀπέθανε δὲ ἐν Σικελίᾳ ἄπαις ἀρρένων
 παίδων, θυγατέρας δὲ δύο καταλιπών, αἱ ἐγίγνοντο
 εἰς τε ἐμὲ καὶ Λέαργον. τὰ δὲ πράγματα τὰ οἴκοι 118

ἐξηγήσαιο Dobr. Turr.: ἐξηγήσατο. — ἐντεῦθεν] ἐνταῦθ'
 postulat Bk.; def. vulg. Turr.

116. κηρύκων ὦν cum R. Turr.: κηρύκων ὦν; porro ὄν
 cum Frohb. addidi. — ἔπειτα δὲ νόμον AB Bk. (ci. Steph.):
 ἔπειτα δὴ νόμον. — Ἀνδοκίδης (ci. Steph.) codd. Bk.: Ἀν-
 δοκίδας. — θεῖς (ci. R.) codd. Bk.: τιθεῖς. — in fine §
 excidisse καὶ μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας (vel simile
 quid). ΜΑΡΤΥΡΕΣ ci. Fuhr.

117. βούλοισθε Dobr. G. Hermann. Schi. Turr.: βούλεσθε.
 — ἐτίθει ABLZ Turr.: ἐτίθη. — Τεισάνδρου scripsi: Τι-
 σάνδρου.

πονήσας εἶχε· τὴν μὲν γὰρ φανεράν οὐσίαν οὐδὲ
 δυοῖν τάλαντοιν κατέλιπε, τὰ δὲ ὀφειλόμενα πλεόν
 ἦν ἢ πέντε τάλαντα. ὅμως δ' ἐγὼ καλέσας Λεάγρον
 ἐναντίον τῶν φίλων ἔλεγον ὅτι ταῦτ' εἶη ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν, ἐν τοῖς τοιοῦτοις δεικνύναι τὰς οἰκειό-
 119 τητας ἀλλήλοις. „ἡμᾶς γὰρ οὐ δίκαιόν ἐστιν οὔτε
 χρήματα ἕτερα οὔτ' εὐτυχίαν ἀνδρὸς ἐλέσθαι, ὥστε
 καταφρονῆσαι τῶν Ἐπιλύκου θυγατέρων. καὶ γὰρ
 εἰ ἔζη Ἐπίλυκος ἢ τεθνεὼς πολλὰ κατέλιπε χρήματα,
 ἡξιούμεν ἂν γένει ὄντες ἐγγυτάτω ἔχειν τὰς παῖδας.
 τοιγάρτοι ἐκεῖνα μὲν δι' Ἐπίλυκον ἂν ἦν ἢ διὰ τὰ
 16 χρήματα· νῦν δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν | τάδε
 ἐσται. τῆς μὲν οὖν σὺ ἐπιδικάζου, τῆς δὲ ἐγώ.“
 120 ὡμολόγησέ μοι, ὦ ἄνδρες. ἐπεδικασάμεθα ἄμφω
 κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν. καὶ ἤς μὲν ἐγὼ
 ἐπεδικασάμην, ἢ παῖς τύχη χρησαμένη καμουῖσα
 ἀπέθανεν· ἢ δ' ἕτερα ἐστὶν ἔτι. ταύτην Καλλίας
 ἐπειθε Λεάγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, εἴαν αὐτὸν
 λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθύς ἔθηκα παράστασιν,
 καὶ ἔλαχον προτέρω μὲν Λεάγρω, ὅτι „εἰ μὲν σὺ
 βούλει ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχη ἀγαθῇ, εἰ δὲ μή.
 121 ἐγὼ ἐπιδικάσομαι.“ γνοὺς ταῦτα Καλλίας λαγχάνει
 τῷ νίει τῷ ἑαυτοῦ τῆς ἐπικλήρου, τῇ δεκάτῃ ἰστα-
 μένου, ἵνα μὴ ἐπιδικάσωμαι ἐγώ. ταῖς δ' εἰκάσι,
 μυστηρίοις τούτοις, δούς Κηφισίῳ χιλίας δραχμὰς
 ἐνδείκνυσί με καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον καθίστησιν.
 ἐπειδὴ δ' ἑώρα με ὑπομένοντα, τίθησι τὴν ἰκετη-

119. ἡξιούμεν A corr., BLZ, Bk. (ci. R.): ἀξιούμεν.

120. ταύτην A Steph.: ταύτη BLZ, ταύτη Ald.

ρίαν, ὡς ἐμὲ μὲν ἀποκτενῶν ἄκριτον ἢ ἐξελῶν,
 αὐτὸς δὲ πείσας Λεάγρον χροήμασι συνοικήσων τῇ
 Ἐπιλύκου θυγατρὶ. ἐπειδὴ δ' οὐδ' ὡς ἄνευ ἀγῶ- 122
 νος ἑώρα ἐδόμενα τὰ πράγματα, τότε δὴ προσιῶν
 Λυσίστρατον, Ἠγήμονα, Ἐπιχάρη, ὄρων φίλους
 ὄντας ἐμοὶ καὶ χρωμένους, εἰς τοῦτο βδελυρίας
 ἤλθε καὶ παρανομίας, ὥστ' ἔλεγε πρὸς τούτους ὡς
 εἰ ἔτι καὶ νῦν βουλοίμην ἀποστῆναι τῆς Ἐπιλύκου
 θυγατρὸς, ἔτοιμος εἶη παύσασθαι με κακῶς ποιῶν,
 ἀπαλλάξαι δὲ Κηφίσιον, δίκην δ' ἐν τοῖς φίλοις
 δοῦναί μοι τῶν πεποιημένων. εἶπον αὐτῷ καὶ 123
 κατηγορεῖν καὶ παρασκευάζειν ἄλλους· εἰ δ' ἐγὼ
 αὐτὸν ἀποφεύξομαι καὶ γνώσονται Ἀθηναῖοι περὶ
 ἐμοῦ τὰ δίκαια, ἐγὼ αὐτὸν οἶομαι περὶ τοῦ σώμα-
 τος τοῦ ἑαυτοῦ ἐν τῷ μέρει κινδυνεύσειν. ἅπερ
 αὐτὸν οὐ ψεύσομαι, ἐὰν ὑμῖν ᾧ ἄνδρες δοκῇ. Ὡς
 δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἄλλὰ γὰρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τοῦτον, ᾧ λαχεῖν 124
 ἠξίωσε τῆς Ἐπιλύκου θυγατρὸς, σκέψασθε πῶς

121. ἐξελῶν cum Valck. Bk.: ἐξελῶν. — πείσας cum
 Scal. Valek. R. Bk. Bait. (πέισων — καὶ συνοικ. praef. S.):
 πέισων.

122. οὐδ' ὡς Bk.: οὕτως (οὐδ' οὕτως ci. R.). — ἄνευ
 ἀγῶνος ἑώρα AB Bk.: ἑώρα ἄνευ ἀγῶνος. — Ἠγήμονα cum
 Valek. Turr.: Ἠγεμόνα. — Ἐπιχάρη Schi. (ci. R.): Ἐπιχάρην
 Valek. Bk. cum A; ἐπεχάρην B (et fort. A^d), ἐπεχάρη v. —
 καὶ ante χρωμένους om. Ald. (φίλους ὄντας delebat Coraes).
 — μοι om. A pr., μόν habet Ald.

123. ἀποφεύξομαι cum Valek. et R. Bk.: ἀποφεύξαιμι
 ABLZ, ἀποφῆγξαιμι m. Ald. ἀποφθῆγξομαι vulg. — καὶ ante
 ἐγὼ αὐτὸν add. Ald.

124. ᾧ AL Bk.: ὄν.

γέγονεν, καὶ πῶς ἐποίησατ' αὐτόν· ταῦτα γὰρ καὶ
 ἄξιον ἀκοῦσαι, ὧ ἄνδρες. γαμει μὲν Ἰσχομάχου
 θυγατέρα· ταύτη δὲ συνοικήσας οὐδ' ἐνιαυτοῦ τὴν
 μητέρα αὐτῆς ἔλαβε, καὶ συνώκει ὁ πάντων σχε-
 τλιώτατος ἀνθρώπων τῇ μητρὶ καὶ τῇ θυγατρὶ,
 ἱερεὺς ὢν τῆς μητρὸς καὶ τῆς θυγατρὸς, καὶ εἶχεν
 125 ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀμφοτέρως. καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἠσχύνθη
 οὐδ' ἔδεισε τὸ θεῶ· ἢ δὲ τοῦ Ἰσχομάχου θυγάτηρ
 τεθνήσκει νομίσασα λυσιτελεῖν ἢ ζῆν ὀρώσα τὰ γιγνώ-
 μενα, ἀπαρχομένη μεταξὺ κατεκωλύθη, καὶ ἐπειδὴ
 ἀνεβίω, ἀποδραῖσα ἐκ τῆς οἰκίας ὄχητο, καὶ ἐξήλασεν
 ἢ μήτηρ τὴν θυγατέρα. ταύτης δ' αὖ διαπεπλησμέ-
 νος ἐξέβαλε καὶ ταύτην. ἢ δ' ἔφη κνεῖν ἐξ αὐτοῦ·
 καὶ ἐπειδὴ ἔτεκεν υἱόν, ἕξαρονος ἦν μὴ εἶναι ἐξ
 126 αὐτοῦ τὸ παιδίον. λαβόντες δὲ οἱ προσήκοντες τῇ
 γυναικὶ τὸ παιδίον ἦκον ἐπὶ τὸν βωμὸν Ἀπατου-
 ρίοις, ἔχοντες ἱερεῖον, καὶ ἐκέλευον κατάρξασθαι
 τὸν Καλλίαν. ὁ δ' ἠρώτα τίνος εἴη τὸ παιδίον·
 ἔλεγον „Καλλίου τοῦ Ἰππονίκου.“ „ἐγὼ εἰμι οὗτος.“
 „καὶ ἔστι γε σὸν τὸ παιδίον.“ λαβόμενος τοῦ βω-
 μοῦ ὤμοσεν ἢ μὴν μὴ εἶναι (οἱ) υἱὸν ἄλλον μηδὲ
 γενέσθαι πώποτε, εἰ μὴ Ἰππονίκου ἐκ τῆς Γλαυ-
 κωνος θυγατρὸς· ἢ ἐξώλη εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ τὴν
 127 οἰκίαν, ὥσπερ ἔσται. μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὧ ἄνδρες,
 ὑστέρῳ πάλιν χρόνῳ τῆς γραῶς τολμηροτάτης γυ-

125. τοῦ ante Ἰσχ. add. AB Bk. — κατεκωλύθη cum
 Sl. scripsi: κατεκλίθη (κατελήφθη Dobr.; κατελύθη Bait. Turr.).
 — ἀποδραῖσα Bk.: ἀποδράσασα. — κνεῖν cum Kl. Turr.:
 κύνειν. — μὴ codd. m. Ald. Bk. (ci. Valek. R.): μὲν.

126. [ἱερεῖον] εἰὸ a corr. habet A. — οἱ post εἶναι cum
 R. add. Bk. (habet etiam mg. Ald.).

βαικὸς ἀνηράσθη, καὶ κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὸν παῖδα ἤδη μέγαν ὄντα εἰσάγει εἰς Κήρυκας, φάσκων εἶναι υἱὸν αὐτοῦ. ἀντεῖπε μὲν Καλλιίδης μὴ εἰσδέξασθαι, ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Κήρυκες κατὰ τὸν νόμον ὅς ἐστιν αὐτοῖς, τὸν πατέρα ὁμόσαντα εἰσάγειν ἢ μὴν υἱὸν ὄντα ἑαυτοῦ εἰσάγειν. λαβόμενος τοῦ βωμοῦ ὤμοσεν ἢ μὴν τὸν παῖδα ἑαυτοῦ εἶναι γνήσιον, ἐκ Χρυσιάδος γεγονότα· ὃν ἀπόμοσε. Καί μοι τούτων ἀπάντων τοὺς μάρτυρας κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σκεψώμεθα εἰ πώποτε ἐν τοῖς Ἑλλησι πρῶγμα τοιοῦτον ἐγένετο, ὅπου γυναικὰ τις γήμας ἐπέγημε τῇ θυγατρὶ τὴν μητέρα καὶ ἐξήλασεν ἢ μήτηρ τὴν θυγατέρα· ταύτη δὲ συνοικῶν βούλεται τὴν Ἐπιλύκον | θυγατέρα λαβεῖν, ¹⁷ ἔν' ἐξελάσῃ τὴν τήθην ἢ θυγατριδῆ. ἀλλὰ γὰρ τῷ παιδὶ αὐτοῦ τί χρὴ τοῦνομα θεῖσθαι; οἴμαι γὰρ ¹²⁹ ἐγώ γε οὐδένα οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λογίεσθαι, ὅστις ἐξευρήσει τοῦνομα αὐτοῦ. τριῶν γὰρ οὐσῶν γυναικῶν αἷς συνοικηκῶς ἔσται ὁ πατήρ αὐτοῦ, τῆς μὲν υἱὸς ἐστιν, ὡς φησι, τῆς δὲ ἀδελφός, τῆς δὲ θεῖος.

127. υἱὸν αὐτοῦ Bait. Turr.: υἱὸν αὐτοῦ. — μὲν post ἀντεῖπε om. pr. A. — Καλλιιάδης ci. Valck. et R. — ὅς ἐστιν αὐτοῖς Bk.: ὅ ἐστιν αὐτός ABLZ; ὅς ἐστιν αὐτὸν v. — ὄντα A Bk.: οὕτως (ὄντως Scal.). — ἑαυτοῦ . . ἀγειν A pr. — βωμοῦ] βωμ a corr. habet A. — χρυσιάδης ALZ, Χρυσίδος ci. R. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. ABLZ.

128. εἰ πώποτε A Bk.: εἰπόποτε B, εἰ ποτε v. — vv. καὶ ἐξήλασε — θυγ. in mg. add. A. — παιδὶ Dobr. (coll. 126 sq.): παιδίω.

129. οὗτος om. pr. A.

τίς ἂν εἶη οὗτος; Οἰδίπους, ἢ Αἰγισθος; ἢ τί χρὴ αὐτὸν ὀνομάσαι;

- 130 Ἄλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες, βραχύ τι ὑμᾶς ἀναμνησάμενοι περὶ Καλλίου βούλωμαι. εἰ γὰρ μέμνησθε, ὅτε ἡ πόλις ἤρχε τῶν Ἑλλήνων καὶ εὐδαιμόνει μάλιστα, Ἰππόδικος δὲ ἦν πλουσιώτατος τῶν Ἑλλήνων, τότε μέντοι πάντες ἴστε ὅτι παρὰ τοῖς παιδαρίοις τοῖς μικροτάτοις καὶ τοῖς γυναιίοις κληδὼν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει κατεῖχεν, ὅτι Ἰππόδικος ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλιτήριον τρέφει, ὃς αὐτοῦ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει. μέμνησθε
- 131 ταῦτα, ὦ ἄνδρες. πῶς οὖν ἡ φήμη ἢ τότε οὐσα δοκεῖ ὑμῖν ἀποβῆναι; οἰόμενος γὰρ Ἰππόδικος υἱὸν τρέφειν ἀλιτήριον αὐτῷ ἔτρεφεν, ἵς ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. οὕτως οὖν χρὴ περὶ τούτου γινώσκειν, ὡς ὄντος Ἰπποδίκου ἀλιτηρίου.

- 132 Ἄλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες, διὰ τί ποτε τοῖς ἐμοὶ νυνὶ ἐπιτιθεμένοις μετὰ Καλλίου καὶ συμπαρασκευάσασιν τὸν ἀγῶνα καὶ χρήματα εἰσενεγκοῦσιν ἐπ' ἐμοὶ τρία μὲν ἔτη ἐπιδημῶν καὶ ἡκῶν ἐκ Κύπρου οὐκ ἀσεβεῖν ἐδόκουν αὐτοῖς, μυῶν μὲν Ἀ . . . Δελφόν, ἔτι δὲ ἄλλους ξένους ἐμαυτοῦ, καὶ εἰσιῶν εἰς τὸ Ἐλευσίσιον καὶ Θύων, ὥσπερ ἐμαυτὸν ἄξιον νομίζω εἶναι· ἀλλὰ τούναντίον λητουργεῖν οὗτοι προὔβάλλοντο, πρῶτον μὲν γυμνασίαρχον Ἡφαιστείοις, ἔπειτα ἀρχιθεωρὸν

130. εὖ γὰρ μέμνησθε Cob. — ἀπάσῃ] πάσῃ Z, ἅπασαι AL. — κατεῖχεν scripsi: κατέσχευ. — ἀλιτήριον verum puto sic etiam § 131.

131. υἱὸν τρέφειν AB Bk.: υἱὸν αὐτῷ τρέφειν.

132. Ἀ . . . Δελφόν Bk.: ἀδελφόν (* τὸν Δ. Sl., * τὸν ἐκ Δελφῶν Luz.) — λητουργεῖν scripsi: λειτουργεῖν. — Ἡφαιστείοις

εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε, εἶτα δὲ ταμίαν ἐν πόλει
 τῶν ἱερῶν χρημάτων· νῦν δὲ ἀσεβῶ καὶ ἀδικῶ εἰσιῶν
 εἰς τὰ ἱερά; ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ διότι οὗτοι ταῦτα νῦν 133
 γιγνώσκουσιν. Ἀγύρριος γὰρ οὗτοςί, ὁ καλὸς κἀγα-
 θός, ἀρχώνης ἐγένετο τῆς πεντηκοστῆς τρίτου ἔτος,
 καὶ ἐπρίατο τριάκοντα ταλάντων, μετέσχον δ' αὐτῷ
 οὗτοι πάντες οἱ παρασυλλεγέυτες ὑπὸ τὴν λεύκην,
 οὓς ὑμεῖς ἴστε οἰοί εἰσιν· οἱ διὰ τοῦτο ἔμοιγε δο-
 κοῦσι συλλεγῆναι ἐκεῖσε, ἵν' αὐτοῖς ἀμφοτέρα ἦ,
 καὶ μὴ ὑπερβάλλωσι λαβεῖν ἀργύριον καὶ ὀλίγου
 προαθείσης μετασχεῖν. κερδάναντες δὲ τρία τάλαντα, 134
 γνόντες τὸ πρᾶγμα οἶον εἶη, ὡς πολλοῦ ἄξιον, συνέ-
 στησαν πάντες, καὶ μεταδόντες τοῖς ἄλλοις ἐωνοῦντο
 πάλιν τριάκοντα ταλάντων. ἐπεὶ δ' οὐκ ἀντωνεῖτο
 οὐδεὶς, παρελθὼν ἐγὼ εἰς τὴν βουλήν ὑπερέβαλλον,
 ἕως ἐπριάμην ἕξ καὶ τριάκοντα ταλάντων. ἀπελάσας
 δὲ τούτους καὶ καταστήσας ὑμῖν ἐγγυητὰς ἐξέλεξα
 τὰ χρήματα καὶ κατέβαλον τῇ πόλει καὶ αὐτὸς οὐκ

ABLZ (Turr.). — ἀρχιθεωρὸν ABLZ Bk.: ἀρχιθέωρον. —
 εἶτ. δὲ A pr.

133. Ἀγύρριος Bk. (ci. R.): ἀγύρριος A; ἀγύριος B, ἀρ-
 γύριος v. — ἀρχώνης cum Valck. et R. Bk.: ἀρχων εἰς. —
 αὐτῷ cum R. Bk.: αὐτοί. — λεύκην οὓς cum Valck. R. mg.
 Ald. Bk.: λεύκην τὸ πόσους. — ὑπερβάλλωσι ABL Ald. Turr.:
 ὑπερβάλωσι PZ, ὑπερβάλλουσι Steph. Bk. — ὀλίγου ABLZ
 Bk. (ci. R.): ὀλίγον. — προαθείσης A.

134. τρία] δύο Ald.; ἕξ ci. R. (III ἕξ, III τρεῖς). —
 γνόντες AB Bk. (ci. Valck.): γνῶναι. — τοῖς ἄλλοις] ἀλλή-
 λους Bakius. an πάλιν pro πάντες scribendum est? — vv.
 δ' οὐκ ἀντωνεῖτο . . ὑπερέβαλον (ita codd. omnes) a corr.
 habet A; idem ἕως vocabuli primam litteram scripsit.
 Totidem fere litt. a pr. m. fuerant. — δὲ τούτους codd. m.
 Ald. Bk. (ci. R.): καὶ τούτους. —

- ἐξημιώθη, ἀλλὰ καὶ βραχεία ἀπεκερδαίνομεν οἱ μετασχόντες· τούτους δ' ἐποίησα τῶν ὑμετέρων μὴ
 135 διανείμασθαι ἕξ τάλαντα ἀργυρίου. ἃ οὔτοι γνόντες ἔδοσαν σφίσιν αὐτοῖς λόγον, ὅτι „ἄνθρωπος οὔτε οὔτε αὐτὸς λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων οὔθ' ἡμᾶς ἔάσει, φυλάξει δὲ καὶ ἐμποδῶν ἔσται διανείμασθαι τὰ κοινά· πρὸς δὲ τούτοις, ὃν ἂν ἡμῶν ἀδικοῦντα λάβῃ, εἰσάξει εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ἀθηναίων καὶ ἀπολεῖ. δεῖ οὖν τοῦτον ἐμποδῶν ἡμῖν εἶναι καὶ
 136 δικαίως καὶ ἀδίκως.“ ταῦτα μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τούτοις ποιητέα ἦν, ὑμῖν δέ γε (τὸ) ἐναντίον τούτων· ὡς γὰρ πλείστους εἶναι ὑμῖν ἠθέλον ἂν τοιούσδε οἰόσπερ ἐγώ, τούτους δὲ μάλιστα (μὲν) ἀπολωλέναι, εἰ δὲ μή, εἶναι τοὺς μὴ ἐπιτρέψοντας αὐτοῖς, οἷς καὶ προσήκει ἀνδράσιν εἶναι καὶ ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ βουλόμενοι δυνήσονται εὖ ποιεῖν ὑμᾶς. ἐγὼ οὖν ὑμῖν ὑπισχνοῦμαι ἢ παύσειν τούτους ταῦτα ποιοῦντας καὶ βελτίους παρέξειν, ἢ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγῶν κολάσειν τοὺς ἀδικοῦντας αὐτῶν.
- 137 Κατηγόρησαν δέ μου καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν
 18 καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὡς | ἄρα οἱ θεοὶ διὰ τοῦτό με ἐκ τῶν κινδύνων σώσαιεν, ἵνα ἐλθὼν δεῦρο, ὡς

ἀλλὰ βραχεῖα A pr. — ἀπεκερδάνομεν?

135. ἄνθρωπος scripsi: ἄνθρωπος. — καὶ ante ἐμποδῶν fort. om. pr. A. — τὸ Ἀθ. Fuhr.: τῶν Ἀθ. (quae del. Usener). — ἡμῖν Bk. (ci. R.): ὑμῖν.

136. γε τὸ ἐναντίον Valek. Sl. (τὸ ἐναντίον Bk.): γε ἐναντίον (γε ἐναντία PZ). — ὡς γὰρ scripsi: τοὺς γὰρ. — ὑμῖν cum R. Turr.: ἡμῖν. — τοιο . . . δε A pr. — μὲν post μάλιστα auct. R. add. Bk.

137. κατηγόρησαν δέ κτέ.] cf. [Lys.] 5, 19. —

ἔοικεν, ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοίμην. ἐγὼ δὲ ὦ Ἀθη-
 ναῖοι οὐκ ἀξιῶ τοὺς θεοὺς τοιαύτην γνώμην ἔχειν,
 ὥστ' εἰ ἐνόμιζον ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, λαμβάνου-
 τὰς με ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις μὴ τιμωρεῖσθαι·
 τίς γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώποις ἢ χειμῶνος
 ὥρα πλεῖν τὴν θάλατταν; ἐν οἷς ἔχοντες μὲν τὸ
 σῶμα τοῦμόν, κρατοῦντες δὲ τοῦ βίου καὶ τῆς οὐ-
 σίας τῆς ἐμῆς, εἶτα ἔσφρον; οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ποιῆ- 138
 σαι μηδὲ ταφῆς τὸ σῶμα ἀξιωθῆναι; ἔτι δὲ πολέ-
 μου γενομένου καὶ τριήρων ἀεὶ κατὰ θάλατταν
 οὐσῶν καὶ ληστῶν, ὑφ' ὧν πολλοὶ ληφθέντες, ἀπο-
 λέσαντες τὰ ὄντα, δουλεύοντες τὸν βίον διετέλεσαν,
 οὔσης δὲ χάρας βαρβάρον, εἰς ἣν πολλοὶ ἤδη
 ἐκπεσόντες αἰκίαις ταῖς μεγίσταις περιέπεσον καὶ
 τὰ σφέτερα αὐτῶν σώματα αἰκισθέντες ἀπέθανον,
 — εἶτα οἱ μὲν θεοὶ ἐκ τοσοῦτων κινδύνων ἔσφ- 139
 ζόν με, σφῶν δὲ αὐτῶν προὔστησαντο τιμωρὸν
 γενέσθαι Κηφισίον τὸν πονηρότατον Ἀθηναίων,
 ὧν οὗτός φησι πολίτης εἶναι οὐκ ὧν, ᾧ οὐδ' ὑμῶν
 τῶν καθημένων οὐδεὶς ἂν ἐπιτρέψειεν οὐδὲν τῶν
 ἰδίων, εἰδὼς τοῦτον οἷός ἐστιν; ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ
 ἄνδρες, ἡγοῦμαι χρῆναι νομίζειν τοὺς τοιούτους
 κινδύνους ἀνθρωπίνους, τοὺς δὲ κατὰ θάλατταν
 θείους. εἶπερ οὖν δεῖ τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν, πάνν

λαμβάνοντας μὲν W. — ὥρα Bk.: ὥρα AB; ὥραν v.

138. οὐκ ἐξῆν] οὐ πεζὴν ALZ, unde οὐπερ ἐξῆν Dobr.,
 οὐπερ ἦν Turr. (ὅτ' ἐξῆν mg. Ald. Ros.). — ἀτυχίαις ταῖς
 μεγίσταις Sl., συμφοραῖς τ. μ. Dobr., κακοῖς τοῖς μεγίστοις
 ed. I. — αἰκισθέντες cum Steph. Bk. (A^d): αἰκισθέντα v.

139. ἐκ τοσοῦτων Bk. cum ABLZ: ἐκ τῶν τοσοῦτων. —
 πάνν ci. R.: πολὺ (πολὺ μᾶλλον ci. id.). —

ἂν αὐτοὺς οἶμαι ἐγὼ ὀργίζεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ τοὺς ὑφ' ἑαυτῶν σφωζομένους ὑπ' ἀνθρώπων ἀπολλυμένους ὀρῶεν.

140 Καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε ὑμῖν ἄξιον ᾧ ἄνδρες ἐνθυμηθῆναι, ὅτι ἕνυι πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἄνδρες ἄριστοι καὶ εὐβουλότατοι δοκεῖτε γεγενῆσθαι οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τραπόμενοι τῶν γεγενημένων, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως καὶ ὁμόνοιαν τῶν πολιτῶν. συμφοραὶ μὲν γὰρ ἤδη καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐγένοντο οὐκ ἐλάττους ἢ καὶ ἡμῖν· τὸ δὲ τὰς γενομένας διαφορὰς πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, τοῦτ' εἰκότως ἤδη δοκεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ σωφρόνων ἔργον εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν παρὰ πάντων ὁμολογουμένως ταῦθ' ὑμῖν ὑπάρχει, καὶ εἴ τις φίλος ὢν τυγχάνει καὶ εἴ τις ἐχθρὸς, μὴ μεταγνώτε, μηδὲ βούλεσθε τὴν πόλιν ἀποστερηῆσαι ταύτης τῆς δόξης, μηδὲ αὐτοὶ δοκεῖν τύχῃ ταῦτα μᾶλλον ἢ γνώμῃ ψηφίσασθαι.

141 Δέομαι οὖν ἀπάντων (ὑμῶν) περὶ ἐμοῦ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἕνπερ καὶ περὶ τῶν ἐμῶν προγόνων, ἵνα κάμοι ἐγγένηται ἐκείνους μιμήσασθαι, ἀναμνησθέντας αὐτῶν ὅτι ὅμοιοι τοῖς πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις τῇ πόλει γεγένηνται, πολλῶν ἕνεκα σφᾶς αὐτοὺς παρέχοντες τοιούτους, μάλιστα δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας. (εἶτα)

ἀνθρώπων Hertl.: ἄλλων.

140. ταῦθ'] τὰ θ' ABLZ. — βούλεσθε cum R. Bk.: βουλεύεσθε.

141. post ἀπάντων addidi ὑμῶν cum R. — ἀναμνησθέντας ABLZ Bk. (ci. Steph.): ἀναμνησθέντες. — ἕνεκα scripsi: ἕνεκεν. — τῆς εἰς ὑμᾶς] τῆς εἰς ὑ et ᾧ a corr. habet A

καὶ ὅπως, εἴ ποτέ τις αὐτοῖς ἢ τῶν ἐξ ἐκείνων τινὶ
κίνδυνος γένοιτο ἢ συμφορά, σφύζονται συγγνώμης
παρ' ὑμῶν τυγχάνοντες. εἰκότως δ' ἂν αὐτῶν με- 142
μνησθε· καὶ γὰρ τῇ πόλει ἀπάση αἱ τῶν ὑμετέρων
προγόνων ἀρεταὶ πλείστου ἄξιαί ἐγένοντο. ἐπειδὴ
γὰρ ὧ ἄνδρες αἱ νῆες διεφθάρησαν, πολλῶν βου-
λομένων τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβα-
λεῖν, Λακεδαιμόνιοι ἔγνωσαν ὅμως τότε ἐχθροὶ
ὄντες σφύζειν τὴν πόλιν διὰ τὰς ἐκείνων τῶν ἀν-
δρῶν ἀρετάς, οἱ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάση
τῇ Ἑλλάδι. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ πόλις ἐσώθη δη- 143
μοσίᾳ διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων ἀρε-
τάς, ἀξιῶ κάμοι διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ἐμῶν
ἀρετάς σωτηρίαν γενέσθαι. καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν
ἔργων, δι' ἅπερ ἡ πόλις ἐσώθη, οὐκ ἐλάχιστον
μέρος οἱ ἐμοὶ πρόγονοι συνεβάλοντο· ὧν ἕνεκα
καὶ ἐμοὶ δίκαιον ὑμᾶς μεταδοῦναι τῆς σωτηρίας,
ἥσπερ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐτύχετε.

Σκέψασθε τοίνυν καὶ τάδε, ἂν με σώσητε, οἷον 144
ἔξετε πολίτην· ὃς πρῶτον μὲν ἐκ πολλοῦ πλούτου,
ὅσον ὑμεῖς ἴστε, οὐ δι' ἑμαυτὸν ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς
πόλεως συμφορὰς εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν
κατέστην, ἔπειτα δὲ καινὸν βίον εἰργασάμην ἐκ τοῦ

(ἦς super τ additum est). — (εἶτα) καὶ scripsi: ante καὶ
lacunam IV litt. capacem habet A^d. — γένοιτο Dobr.: γέ-
νηται (γενήσεται Madvig).

142. μεμνησθε Bk. Dobr.: μεμνησθαι ABLZ; μεμνησθε
v. ante Bk. — ὑμετέρων ci. R.: ἡμετέρων. it. § 143. —
βουλ. τὴν πόλιν] βουλομένων τῇ πόλει pr. A. — ὑπῆρξαν
αἵτιοι Z.

143. ὑμετέρων ci. R.: ἡμετέρων. — κάμοι] καί μοι ABLZ.

144. μὲν post πρῶτον om. pr. A. — καινὸν Emp. (s.

δικαίου, τῇ γνώμῃ καὶ ταῖν χεροῖν ταῖν ἔμαντοῦ·
 ἔτι δὲ εἰδότα μὲν οἷόν ἐστι πόλεως τοιαύτης πολί-
 την εἶναι, εἰδότα δὲ οἷόν ἐστι ξένον εἶναι καὶ μέ-
 145 τοικον ἐν τῇ τῶν πλησίον, | ἐπιστάμενον δὲ οἷον
 19 τὸ σωφρονεῖν καὶ ὀρθῶς βουλευέσθαι, ἐπιστάμενον
 δ' οἷον τὸ ἀμαρτόντα προᾶξαι κακῶς, πολλοῖς συγγε-
 νόμενος καὶ πλείστων πειραθεῖς, ἀφ' ὧν ἔμοι ξενία
 καὶ φιλότητες πρὸς πολλοὺς καὶ βασιλέας καὶ πόλεις
 καὶ ἄλλους ἰδίᾳ ξένους γεγένηται, ὧν ἐμὲ σώσαν-
 τες μεθέξετε, καὶ ἔσται ὑμῖν χρῆσθαι τούτοις, ὅπου
 146 ἂν ἐν καιρῷ τι ὑμῖν γίνηται. Ἐχει δὲ καὶ ὑμῖν
 ὦ ἄνδρες οὕτως· εἰάν με νυνὶ διαφθείρητε, οὐκ
 ἔστιν ὑμῖν ἔτι λοιπὸς τοῦ γένους τοῦ ἡμετέρου
 οὐδεῖς, ἀλλ' οἴχεται πᾶν πρόρριζον. καίτοι οὐκ
 ὄνειδος ὑμῖν ἔστιν ἢ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου
 οἰκία οὔσα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότε ἢν ὄνειδος, ὅτ'
 ἐμοῦ φεύγοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει.
 οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις πώποτε ὑμῶν παριῶν τὴν οἰκίαν
 τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη ἢ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν
 147 παθῶν ὑπ' ἐκείνων, οἷ πλείστας μὲν στρατηγήσαν-
 τες στρατηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ἀπέδειξαν. πλεί-
 στας δὲ ἄλλας ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχει-

πάλιν): καὶ ABL v., καὶ τὸν Z. — ἔτι δὲ AB Bk. (ci. R.): ἔτι.

145. συγγενόμενος AB Bk.: συγγενόμενον (unde πειρα-
 θεῖντα ci. Steph.). — γεγένηται Bk. (codd.?), quod def. Turr.
 — ἔσται ci. Steph.: ἔστιν. — γίνηται AB Bk.: γένηται (ti
 (del. Cb.).

146. ἡμετέρου pr. A. — οἴχεται πᾶν πρόρριζον] cf.
 Soph. El. 755. — ὄνειδος ἡμῖν A^d. — ἢν ὄνειδος ABLZ Bk.
 (ci. R.): αὐ ὄνειδος. — οἰκί . . . μετέραν A pr.

ρίσαντες τὰ ὑμέτερα οὐδένα πάποτε ὧφλου, οὐδ'
 ἡμάρτηται οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς οὔτε ὑμῖν εἰς
 ἡμᾶς, οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη
 ἀεὶ τῷ δεομένῳ. οὐδ' ἔστιν ὅπου ἐκείνων τις τῶν
 ἀνδρῶν καταστὰς εἰς ἀγῶνα ἀπήτησεν ὑμᾶς χάριν
 τούτων τῶν ἔργων. μὴ τοίνυν, εἰ αὐτοὶ τεθνᾶσι, 148
 καὶ περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἐπιλάθησθε, ἀλλ'
 ἀναμνησθέντες τῶν ἔργων νομίζατε τὰ σώματα
 αὐτῶν ὁρᾶν αἰτουμένων ἐμὲ παρ' ὑμῶν σῶσαι.
 τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυ-
 τοῦ; τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνηκεν. ἀλλὰ τοὺς ἀδελ-
 φούς; ἀλλ' οὐκ εἰσίν. ἀλλὰ τοὺς παῖδας; ἀλλ'
 οὔπω γεγένηται. ὑμεῖς τοίνυν καὶ ἀντὶ πατρὸς 149
 ἐμοὶ καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ ἀντὶ παίδων γένεσθε·
 εἰς ὑμᾶς καταφεύγω καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω·
 ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σῶσατε,
 καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας
 ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολί-
 τας ὁμολογουμένως, οἷς προσήκει ἀνδράσιν ἀγαθοῖς
 εἶναι καὶ βουλόμενοι δυνήσονται, τούτους δὲ ἀπόλ-
 λυτε. μὴ δῆτα. ἔπειτα καὶ ταῦθ' ὑμῶν δέομαι,
 εὖ ποιῶν ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι. ὥστ' ἐμοὶ μὲν
 πειθόμενοι οὐκ ἀποστρεῖσθε εἴ τι ἐγὼ δυνήσομαι

147. οὐδὲν ἂν πάποτε libri (Schi.); del. ἂν Sl. Bk. — ἡμαρτ . . A pr. — τῷ δεομένῳ AB Bk.: τῶν δεομένων.

148. περὶ ante πεπραγμ. mal. abesse Turr. — σῶσαι del. Fuhr. coll. § 149. — praestat ἀναβιβάσομαι. — ἀναβιβάσομ . . . ὁμενον A pr. — ἀλλὰ ante τοὺς ἀδ. add. AB Bk.

149. ὑμῶν] ὑμῖν AB. — Θετταλοὺς (μὲν) ci. Ob. — ἀνδρείους pr. A^d. — οἷς καὶ προσήκει § 136. — ἀπολλύναι ci. R. Ob. — ὥστ'] ὡς Dobr. — ἀποστρεῖσθαι ABL.

ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· ἐὰν δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς
 πεισθῆτε, οὐδ' ἂν ὑστέρω χρόνω ὑμῖν μεταμελήσῃ,
 150 οὐδὲν ἔτι πλέον ποιήσετε. μὴ τοίνυν μήθ' ὑμᾶς
 αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσετε μήτ'
 ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς. ἀξιῶ δ' ἔγωγε τούτους οἵτινες
 ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος τὸ
 ὑμέτερον ἔλεγχον ἔδοσαν, ἀναβάντας ἐντανθοῖ συμ-
 βουλεύειν ὑμῖν ἅ γινώσκουσι περὶ ἐμοῦ. Δεῦρο
 Ἄνυτε, Κέφαλε, ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται οἱ ἡρημένοι
 μοι συνδικεῖν, Θράσυλλος καὶ οἱ ἄλλοι.

2.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ.

1 Εἰ μὲν, ὧ ἄνδρες, ἐν ἑτέρω τῷ πράγματι οἱ
 παριόντες μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες πάντες
 ἐφαίνοντο, οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν ἐνόμιζον· ὅπου
 μέντοι δεῖ τὴν πόλιν ἐμέ τι ποιῆσαι ἀγαθόν, ἢ εἴ
 τις ἕτερος βούλοιο ἐμοῦ κακίων, δεινότατον ἀπάν-
 των χρημάτων ἡγοῦμαι, εἰ τῷ μὲν δοκεῖ ταῦτα τῷ
 δὲ μὴ, ἀλλὰ μὴ πᾶσιν ὁμοίως. εἶπερ γὰρ ἡ πόλις
 ἀπάντων τῶν πολιτευομένων κοινὴ ἔστι, καὶ τὰ
 2 γινόμενα δήπου ἀγαθὰ τῇ πόλει κοινὰ ἔστι. τοῦτ'
 τοίνυν τὸ μέγα καὶ δεινὸν πάρεστιν ὑμῖν ὄραν τοὺς

150. ἡρημένοι cum R. Bk.: εἰρημένοι.

Or. II. Π. T. ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ] περὶ τῆς ἀδείας
 Harp. s. v. ὀρθωθεῖν.

1. π . . ἦσαι A. pr. — ἢ εἴ τις A Turr.: εἴ τις. — ἕτερος
 R. Dobr. Turr.: ἑτέρως. — κοινὴ del. Fuhr.

2. ὑμῖν AB Bk.: ἡμῖν. —

μὲν ἤδη πράττοντας, τοὺς δὲ τάχα μέλλοντας· καὶ
 μοι μέγιστον θαῦμα παρέστηκε, τί ποτε οὗτοι οἱ | 20
 ἄνδρες δεινῶς οὕτως περικαίονται, εἴ τι ὑμᾶς χρῆ
 ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρῆσθαι. δεῖ γὰρ αὐτοὺς ἦτοι
 ἀμαθεστάτους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, ἢ τῇ πόλει
 ταύτῃ δυσμενεστάτους. εἰ μὲν γε νομίζουσι τῆς
 πόλεως εὖ πραττούσης καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν
 ἄμεινον ἂν φέρεσθαι, ἀμαθέστατοὶ εἰσι τὰ ἐναντία
 νῦν τῇ ἑαυτῶν ὠφελείᾳ σπεύδοντες· εἰ δὲ μὴ ταῦτα 3
 ἡγοῦνται σφίσι τε αὐτοῖς συμφέρον καὶ τῷ ὑμετέρῳ
 κοινῷ, δυσμενεῖς ἂν τῇ πόλει εἶεν· οἵτινες εἰσαγγεί-
 λαντός μου ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλήν περὶ τῶν
 πραγμάτων, ὧν ἀποτελεσθέντων οὐκ εἰσὶ τῇ πόλει
 ταύτῃ μείζονες ὠφελειαί, καὶ τούτων ἀποδεικνύντος
 μου τοῖς βουλευταῖς σαφεῖς τε καὶ βεβαίους τὰς
 ἀποδείξεις, ἐκεῖ μὲν οὔτε τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ
 παραγενόμενοι ἐλέγχοντες οἷοί τ' ἦσαν ἀποδείξαι
 εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἐλέγετο, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς, ἐνθάδε
 δὲ νῦν πειρῶνται διαβάλλειν. σημεῖον οὖν τοῦτο 4
 ὅτι οὗτοι οὐκ ἀφ' αὐτῶν ταῦτα πράττουσιν —
 εὐθὺς γὰρ ἂν τότε ἠναντιοῦντο — ἀλλ' ἀπ' ἀνδρῶν
 ἐτέρων, οἷοί εἰσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, οὐδενὸς ἂν
 χρήματος δεξάμενοι ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ προᾶξαι.
 καὶ αὐτοὶ μὲν οὗτοι οἱ ἄνδρες οὐ τολμῶσι σφᾶς

παρέστηκε A sec. Bk., Bk. (ci. R.): παρέστηκε A^d; περιέ-
 στηκε cett. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — περικαίονται Emp.;
 περικαίονται Schi. — εἰ μὲν γὰρ Valck.; cf. § 19. — malim
 τὰ ἴδια (τὰ) σφῶν αὐτῶν coll. 3, 36.

3. malim περὶ πραγμάτων (ita Dobr.) s. περὶ τοιούτων
 πραγμάτων. — ἐλέγχοντες Emp.: ἐλέγξαντες (ἐλέγξαντες cum
 Tayl. Turr.).

4. οὖν om. pr. A. —

αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον καταστήσαντες δισχυρίζεσθαι
περὶ τούτων, φοβούμενοι ἔλεγχον διδόναι εἴ τι εἰς
ὑμᾶς τυγχάνουσι μὴ εὖ φρονοῦντες· ἑτέρους δὲ
εἰσπέμπουσι, τοιούτους ἀνθρώπους οἷς εἰθισμένοις
ἤδη ἀναισχυντεῖν οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν τε καὶ
5 ἀκοῦσαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν. τὸ δ' ἰσχυρὸν
τοῦτο μόνον εὖροι τις ἂν αὐτῶν ἐν τοῖς λόγοις, τὰς
ἐμὰς συμφορὰς ἐπὶ παντὶ ὀνειδίζειν, καὶ ταῦτα ἐν
εἰδόσι δήπου κάλλιον ὑμῖν, ὥστε μηδὲν ἂν τούτων
δικαίως τιμὴν αὐτοῖς τινα φέρειν. ἐμοὶ δέ, ὡς ἄν-
δρες, καὶ τῷ πρώτῳ τοῦτο εἰπόντι ὀρθῶς δοκεῖ
εἰρηῆσθαι, ὅτι πάντες ἄνθρωποι γίνονται ἐπὶ τῷ
εὖ καὶ κακῶς πράττειν, μεγάλη δὲ δήπου καὶ τὸ
6 ἔξαμαρτεῖν δυσπραξία ἐστί, καὶ εἰσὶν εὐτυχέστατοι
μὲν οἱ ἐλάχιστα ἔξαμαρτάνοντες, σωφρονέστατοι δὲ
οἱ ἂν τάχιστα μεταγιννώσκουσι. καὶ ταῦτα οὐ δια-
κέκριται τοῖς μὲν γίνεσθαι τοῖς δὲ μή, ἀλλ' ἔστιν
ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ ἔξαμαρτεῖν τι
καὶ κακῶς πράττειν. ὧν ἕνεκα, ὡς Ἀθηναῖοι, εἰ ἄν-
θρωπίνως περὶ ἐμοῦ γιννώσκοιτε, εἴητε ἂν ἄνδρες
εὐγνωμονέστεροι. οὐ γὰρ φθόνου μᾶλλον ἢ οἴκτου
7 ἄξιά μοι ἐστί τὰ γεγενημένα· ὅς εἰς τοσοῦτον ἤλθον
τῆς ἐμαυτοῦ δυσδαιμονίας, εἴτε χορὴ εἰπεῖν νεότητι

τυγχάνουσι cum AB add. Bk. — τῶν ante κακῶν om.
pr. A.

5. (τὸ) τὰς mal. R. — ὑμῖν AB Bk. (ci. Valck. R.):
ἡμῖν. — καὶ ante τῷ πρώτῳ del. Emp. — τοῦτο AB Bk.
(ci. Valck. R.): τούτῳ. — ἐπὶ τῷ AB Bk. (ci. Steph.): ἐπὶ
τὸ. — εὖ καὶ κακῶς πράττειν A Bk.: εὖ κακῶς pr. B; εὖ
pr. κακοί. v.

6. μεταγινώσκουσι ABZ. — καὶ ante κακῶς om. pr. A.

7. Fort. cum Frohb.: ἤλθον δυσδ. — — ἀνοία τῇ ἐμαυτοῦ. —

τε καὶ ἀνοίᾳ, εἴτε καὶ δυνάμει τῶν πεισάντων με
 ἐλθεῖν εἰς τοιαύτην συμφορὰν τῶν φρενῶν, ὥστ'
 ἀνάγκην μοι γενέσθαι δυοῖν κακοῖν τοῖν μεγίστοι
 θάτερον ἐλέσθαι, ἢ μὴ βουληθέντι κατειπεῖν τοὺς
 ταῦτα ποιήσαντας οὐ περὶ ἐμοῦ μόνου ὀρρωδεῖν,
 εἴ τι ἔδει παθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἀδι-
 κοῦντα σὺν ἐμαυτῷ ἀποκτεῖναι — ὅπερ ἀνάγκη
 παθεῖν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐγὼ μὴ ἐβουλόμην ταῦτα ποιῆ-
 σαι —, ἢ κατειπόντι τὰ γεγενημένα αὐτὸν μὲν
 ἀφεθέντα μὴ τεθνάναι, τοῦ δὲ ἐμαυτοῦ πατρὸς μὴ
 φονεῖα γενέσθαι. τί δ' ἂν οὐ πρό γε τούτου τολ-
 μήσειεν ἄνθρωπος ποιῆσαι; ἐγὼ τοίνυν ἐκ τῶν ⁸
 παρόντων εἰλόμην ταῦτα, ἃ ἐμοὶ μὲν λύπας ἐπὶ
 χρόνον πλεῖστον οἴσειν ἔμελλεν, ὑμῖν δὲ ταχίστην
 τοῦ παρόντος τότε κακοῦ μετὰστασιν. ἀναμνήσθητε
 δὲ ἐν οἴῳ κινδύνῳ τε καὶ ἀμηχανίᾳ καθέστατε,
 καὶ ὅτι οὕτω σφόδρα σφᾶς αὐτοὺς ἐπεφόβησθε,
 ὥστ' οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἔτι ἐξήγείτε, ἕκαστος
 ὑμῶν οἰόμενος συλληφθήσεσθαι. ταῦτα τοίνυν ὥστε
 μὲν γενέσθαι τοιαῦτα, πολλοστὸν δὴ τι ἐγὼ μέρος
 τῆς αἰτίας εὐρέθην ἔχων, ὥστε μέντοι πανθῆναι,
 ἐγὼ εἰς ὧν μόνος αἴτιος. καὶ ὅμως τό γε δυστυ-
 χέστατος εἶναι ἀνθρώπων οὐδαμῇ ἐκφεύγω, ὅτε δὴ
 προαγομένης μὲν τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς συμ-

ἀνάγκην AB Bk. (ci. R.): ἀνάγκη. — βουληθέντα ABZ,
 quod def. Kl., sed cf. infra κατειπόντι. — μόνου AZ Bk.:
 μόνον. — ὀρρωδεῖν] cf. Harp. s. v.: ὁ ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι
 A. ἐν τῷ π. τ. ἀδείας. — αὐτὸν ABZ Bk. (ci. Valck. R.):
 αὐτό. — ἀφεθέντα A^d et cum R. Bk.: ἀφέντα.

8. ἐπεφόβησθε ABZ Bk. (ci. R.): ἐπεφόβησεν. — παν-
 θῆναι (codd.) Bk. (ci. Valck. R.): πανθῆναι Ald., πᾶν
 ἰαθῆναι Steph.

φορὰς οὐδείς ἐμοῦ ἤρχετο γίνεσθαι δυσδαιμονέστερος, μεθισταμένης δὲ πάλιν εἰς τὸ ἀσφαλὲς ἀπάντων ἐγὼ ἀθλιώτατος. ὄντων γὰρ κακῶν τοσούτων τῇ πόλει ἀδύνατον ἦν ταῦτα λαθῆναι ἄλλως
 21 ἢ τῷ ἐμῷ αἰσχυρῷ, | ὥστ' ἐν αὐτῷ ᾧ ἐγὼ κακῶς ἐπραττον, ἐν τούτῳ ὑμᾶς σώζεσθαι. χάριν οὖν εἰκός με, οὐ μῖσος τῷ δυστυχήματι τούτῳ φέρεσθαι παρ' ὑμῶν.

10 Καίτοι ἐγὼ τότε αὐτὸς γνοὺς τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς, ᾧ τινι κακῶν τε καὶ αἰσχυρῶν οὐκ οἶδ' εἴ τι ἀπεγένετο, τὰ μὲν παρανοία τῇ ἐμαυτοῦ, τὰ δ' ἀνάγκη τῶν παρόντων πραγμάτων, ἔγνω ἡδιστον εἶναι πράττειν τε τοιαῦτα καὶ διαιτᾶσθαι ἐκεῖ, ὅπου ἤμιστα μέλλοιμι ὀφθῆσεσθαι ὑφ' ὑμῶν. ἐπειδὴ δὲ χρόνῳ ὕστερον εἰσῆλθέ μοι, ὥσπερ εἰκός, ἐπιθυμία τῆς τε μεθ' ὑμῶν πολιτείας ἐκείνης καὶ διαίτης. ἐξ ἧς δευρὶ μετέστην, ἔγνω λυσιτελεῖν μοι ἢ τοῦ βίου ἀπηλλάχθαι, ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι τοσοῦτον ἐργάσασθαι, ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναί ποτέ μοι
 11 πολιτεύεσθαι μεθ' ὑμῶν. ἐκ δὲ τούτου οὐ πώποτε οὔτε τοῦ σώματος οὔτε τῶν ὄντων ἐμοὶ ἐφεισάμην, ὅπου ἔδει παρακινδυνεύειν· ἀλλ' αὐτίκα μὲν τότε εἰσῆγαγον εἰς στρατιὰν ὑμῶν οὔσαν ἐν Σάμῳ κωπέας, τῶν τετρακοσίων ἤδη τὰ πράγματα ἐνθάδε κατεληφότων, ὄντος μοι Ἀρχελάου ξένου πατρικοῦ καὶ διδόντος τέμνεσθαί τε καὶ ἐξάγεσθαι ὀπόσους

10. ὕστερον in mg. add. A, deleri malit Fuhr. — τῆς τότε μεθ' εἰ. R. — ἔγνω λυσιτ. ABZ. — πολιτεύεσθαι AB Bk.: πολιτεύεσθαι.

11. τέμνεσθαι cum Dobr. Turr.: γενέσθαι. — ὀπόσους AB Bk.: ὀπόσα. —

ἐβουλόμην. τούτους τε εἰσήγαγον τοὺς κωπέας, καὶ παρόν μοι πέντε δραχμῶν τὴν τιμὴν αὐτῶν δέξασθαι οὐκ ἠθέλησα πράξασθαι πλέον ἢ ὅσον ἐμοὶ κατέστησαν, εἰσήγαγον δὲ σῆτόν τε καὶ χαλκόν· καὶ οἱ 12 ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι ἐνίκησαν μετὰ ταῦτα Πελοποννησίους ναυμαχοῦντες, καὶ τὴν πόλιν ταύτην μόνοι ἀνθρώπων ἔσωσαν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. εἰ τοίνυν μεγάλων ἀγαθῶν αἷτια ὑμᾶς εἰργάσαντο ἐκεῖνοι, μέρος ἐγὼ οὐκ ἂν ἐλάχιστον δικαίως ταύτης τῆς αἰτίας ἔχοιμι. εἰ γὰρ τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τότε τὰ ἐπιτήδεια μὴ εἰσήχθη, οὐ περὶ τοῦ σῶσαι τὰς Ἀθήνας ὁ κίνδυνος ἦν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ μηδὲ αὐτοὺς σωθῆναι. Τούτων 13 τοίνυν οὕτως ἐχόντων οὐκ ὀλίγω μοι παρὰ γνώμην εὐρέθη τὰ ἐνταῦθα πράγματα ἔχοντα. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε προθυμίας τε εἵνεκα καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων· πυθόμενοι δὲ τινὲς με ἦκοντα τῶν τετρακοσίων ἐξήτουν τε παραχορῆμα, καὶ λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν βουλήν. εὐθύς δὲ παραστάς μοι 14 Πείσανδρος „ἄνδρες“ ἔφη „βουλευταί, ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐνδεικνύω ὑμῖν σῆτόν τε εἰς τοὺς πολεμίους εἰσαγαγόντα καὶ κωπέας.“ καὶ τὸ πρᾶγμα ἤδη πᾶν διηγείτο ὡς ἐπέπρακτο. ἐν δὲ τῷ τότε τὰ

τούτους] τοὺς BZ. τούτους τε(οῦν) ci. R. — ὅσον A Bk. (ci. R.): ὅσον.

12. αἷτια scripsi cum Li.: ἄξια. — τῆς αἰτίας ABZ Bk.: ἀξίας (τῆς ἀξ. R.). — ὁ κίνδυνος del. mal. S. — μηδ(ἐ) αὐτοὺς AB Bk. (ci. R.): μὴ δι' αὐτοὺς.

14. pro moi pr. A aliud vocabulum totidem litterarum habuit. — (καὶ χαλκόν) καὶ κωπέας coll. § 11 Meier. — τότε τὰ ABZ Bk. (ci. R.): τότε οἱ τὰ. —

- ἐναντία φρονοῦντες δῆλοι ἦσαν ἤδη οἱ ἐπὶ στρα-
 15 τιάς ὄντες τοῖς τετρακοσίοις. καὶ γὰρ, θόρυβος γὰρ
 δὴ τοιοῦτος ἐγίνετο τῶν βουλευτῶν, ἐπειδὴ ἐρίγνω-
 σκον ἀπολούμενος, εὐθύς προσπηδῶ πρὸς τὴν ἐστίαν
 καὶ λαμβάνομαι τῶν ἰερῶν. ὅπερ μοι καὶ πλείστου
 ἄξιον ἐγένετο ἐν τῷ τότε· εἰς γὰρ τοὺς θεοὺς
 ἔχοντα ὀνειδέη οὗτοί με μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων
 εἰκόασι κατελεῖσθαι, βουληθέντων τε αὐτῶν ἀπο-
 κτεῖναί με οὗτοι ἦσαν οἱ διασώσαντες. δεσμά τε
 ὕστερον καὶ κακὰ ὅσα τε καὶ οἷα τῷ σώματι ἤνε-
 16 σχόμην, μακρὸν ἂν εἶη μοι λέγειν. οὐ δὴ καὶ
 μάλιστ' ἐμαυτὸν ἀπωλοφυράμην· ὅστις τοῦτο μὲν
 ἐν ᾧ ἐδόκει ὁ δῆμος κακοῦσθαι, ἐγὼ ἀντὶ τούτου
 κακὰ εἶχον, τοῦτο δὲ ἐπειδὴ ἐφαίνετο εὖ ὑπ' ἐμοῦ
 πεπονθῶς, πάλιν αὖ καὶ διὰ τοῦτ' ἐγὼ ἀπολοίμην·
 ὥστε ὀδόν τε καὶ πόρον μηδαμῆ ἔτι εἶναί μοι εὐ-
 θαρσεῖν· ὅποι γὰρ τραποίμην, πάντοθεν κακόν τι
 μοι ἐφαίνετο ἐτοιμαζόμενον. ἀλλ' ὅμως καὶ ἐκ τού-
 των τοιούτων ὄντων ἀπαλλαγεῖς οὐκ ἔστιν ὅ τι
 ἕτερον ἔργον περὶ πλείονος ἐποιούμην ἢ τὴν πόλιν
 ταύτην ἀγαθόν τι ἐργάσασθαι.

ἤδη post ἦσαν om. pr. A. — ἐπὶ στρατιάς A^d Turr.: ἐπὶ
 στρατείας.

15. ἐπειδὴ cum R. Turr.: καὶ ἐπειδὴ. — ἐγένετο Emp.:
 ἐγίνετο. — ἔχοντα ὀνειδέη οὗτοί με S. Turr.: εἶχον τὰ ὄν.
 οὗτοι, οἳ με.

16. τοῦτο μὲν] τούτω μὲν AB. — εὖ om. ABZ. — ἀπο-
 λοίμην] ἀπωλλύμην mal. Bk. Dobr.; immo, si quid mutan-
 dum, εἰ ante πάλιν αὖ addendum est. — ὅποι cum R. Bk.:
 ὅπου. — οὐκ ἔστιν ὅ τι ἔργον A pr.; οὐκ ἔστιν ὅ τι ἕτερον
 ἔργον A corr., BZ, Bk.; οὐκέτι ἕτερον v.; ἕτερον ἔργον del.
 S.; ἔργον delevi ed. I.

Ὅρα ἄν δὲ χρή, ᾧ Ἀθηναῖοι, ὅσῳ τὰ τοιαῦτα τῶν 17
 ὑπουργημάτων διαφέρει. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοι τῶν
 πολιτῶν τὰ ὑμέτερα πρᾶγματα διαχειρίζοντες ἀργύ-
 ριον ὑμῖν ἐκπορίζουσιν, ἄλλο τι ἢ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν
 διδῶσι; τοῦτο δὲ ὅσοι στρατηγὸὶ γενόμενοι καλόν
 τι τὴν πόλιν κατεργάζονται, τί ἄλλο ἢ μετὰ τῆς τῶν
 | ὑμετέρων σωμάτων ταλαιπωρίας τε καὶ κινδύνων, 22
 καὶ ἔτι τῶν κοινῶν χρημάτων δαπάνης, ποιοῦσιν
 ὑμᾶς εἴ τι τυγχάνουσιν ἀγαθόν; ἐν ᾧ καὶ ἂν τι
 ἐξαμάρτωσιν, οὐκ αὐτοὶ τῆς σφετέρας αὐτῶν ἁμαρ-
 τίας δίκην διδῶσιν, ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις
 ἡμαρτημένων. ἀλλ' ὅμως οὗτοι στεφανοῦνται γε 18
 ὑφ' ὑμῶν καὶ ἀνακηρύττονται ὡς ὄντες ἄνδρες
 ἀγαθοί. καὶ οὐκ ἐρῶ ὡς οὐ δικαίως· μεγάλη γὰρ
 ἐστὶν ἀρετὴ, ὅστις τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὀφροῦν δύνα-
 ται τρόπῳ ἀγαθόν τι ἐργάζεσθαι. ἀλλ' οὖν γινώ-
 σκειν γε χρή ὅτι ἐκεῖνος ἂν εἴη πολὺ πλείστου
 ἄξιος ἀνὴρ, ὅστις τοῖς ἑαυτοῦ παρακινδυνεύων χρή-
 μασί τε καὶ σώματι τολμῶν ἀγαθόν τι ποιεῖν τοὺς
 ἑαυτοῦ πολίτας.

Ἐμοὶ τοίνυν τὰ μὲν ἤδη εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα 19
 σχεδόν τι ἅπαντες ἂν εἰδείητε, τὰ δὲ μέλλοντά τε
 καὶ ἤδη πραττόμενα ἄνδρες ὑμῶν πεντακόσιοι ἐν

17. χρή add. A^d BZ Bk. — γὰρ post τοῦτο μὲν add. AB Bk. — τῆς ante τῶν ὑμετ. σωμ. add. AB Bk. — δαπάνης οἷς

A Bk. (ci. Sl.): δαπαν B; δαπανᾶν v.

18. στεφανοῦνται τε Sl. (cf. § 20). — γινώσκειν cum R. Bk.: libri τι γινώσκειν. — πολὺ πλείστου B et corr. A: πολλοῦ πλείστου Z et pr. A; πλείστου v. (Bk.), πολλῶ πλείο-
 νος ci. Ros. — τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις pr. A.

- ἀπορρήτῳ ἴσασιν, ἢ βουλή· οὓς πολλῶν δήπου εἰκὸς ἦττον ἂν τι ἐξαμαρτεῖν, ἢ εἰ ὑμᾶς θέοι ἀκούσαντάς τι ἐν τῷ παραχρῆμα νῦν διαβουλευσασθαι. οἱ μὲν γε σχολῇ περὶ τῶν εἰσαγγελλομένων σκοποῦνται, ὑπάρχει τε αὐτοῖς, ἔάν τι ἐξαμαρτάνωσιν, αἰτίαν ἔχειν καὶ λόγον αἰσχροῦν ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν· ὑμῖν δὲ οὐκ εἰσὶν ἕτεροι ὑφ' ὧν αἰτίαν (ἂν) ἔχοιτε· τὰ γὰρ ὑμέτερα αὐτῶν ἐφ' ὑμῖν δικαίως ἐστὶ καὶ
- 20 εὖ καὶ κακῶς, ἔάν βούλησθε, διαθέσθαι. ἅ γε μέντοι ἔξω τῶν ἀπορρήτων οἷόν τέ μοι ἐστὶν εἰπεῖν εἰς ὑμᾶς ἤδη πεπραγμένα, ἀκούσεσθε. ἐπίστασθε γάρ που ὡς ἠγγέλθη ὑμῖν ὅτι οὐ μέλλει ἐκ Κύπρου σῖτος ἤξειν ἐνταῦθα· ἐγὼ τοίνυν τοιοῦτός τε καὶ τοσοῦτος ἐγενόμην, ὥστε τοὺς ἄνδρας τοὺς ταῦτα βουλευσάντας ἐφ' ὑμῖν καὶ πράξαντας ψευσθῆναι
- 21 τῆς αὐτῶν γνώμης. καὶ ὡς μὲν ταῦτα διεπράχθη, οὐδὲν προὔργου ἀκούσσαι ὑμῖν· τὰ δὲ νυνὶ βούλομαι ὑμᾶς εἰδέναί, ὅτι αἱ (μὲν) μέλλουσαι νῆες ἤδη σιταγωγοὶ καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰσὶν ὑμῖν τέτταρες καὶ δέκα, αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν ἐκ Κύπρου ἀναχθεισῶν ἤξουσιν ἀθρόαι οὐ πολὺ ὕστερον. ἐδεξάμην δ' (ἂν) ἀντὶ πάντων χρημάτων εἶναι ἐν ἀσφαλεῖ φράσαι πρὸς ὑμᾶς ἅ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ
- 22 εἰσήγγειλα, ὅπως αὐτόθεν προήδεται. νῦν δὲ ἐκεῖνα

19. ἢ βουλή del. Valck.; def. Scheibe. — εἰκὸς] εἰς ABZ. — τι post ἀκούσαντας del. mal. R. — ἂν post αἰτίαν cum Dobr. add. Turr.

20. οἷόν τε cum Steph. Bk.: οἷόν γε. — ἠγγέλθη ὑμῖν cum Valck. Turr.: ἠγγ. ἡμῖν. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν.

21. τάδε δὲ νυνὶ mal. Gebauer (coll. 1, 9). — (ἂν) ἀντὶ cum Dobr. Turr.: ἀντὶ v. Schi.; ἂν cum R. Bk. — προήδεται Bk.: προειδῆτε.

μὲν τότε ὅταν ἀποτελεσθῆ γνώσεσθε ἅμα καὶ ὠφελ-
 ληθῆσεσθε· νῦν δέ, ὧ Ἀθηναῖοι, εἴ μοι βουλη-
 θεῖητε δοῦναι χάριν μικράν τε καὶ ἄπονον ὑμῖν
 καὶ ἅμα δικαίαν, πάνυ ἄν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ
 ἡδονῇ γένοιτο. ὡς δὲ καὶ δικαία ἐστίν, εἴσεσθε.
 ἂ γὰρ μοι αὐτοὶ γνόντες τε καὶ ὑποσχόμενοι ἔδοτε,
 ὕστερον δὲ ἐτέροις πειθόμενοι ἀφείλεσθε, 'ταῦθ'
 ὑμᾶς, εἴ μὲν βούλεσθε, αἰτῶ, εἴ δὲ [μὴ] βούλεσθε,
 ἀπαιτῶ. ὁρῶ δὲ ὑμᾶς πολλάκις καὶ δούλοις ἀνθρώ- 23
 ποῖς καὶ ξένοις παντοδαποῖς πολιτείαν διδόντας
 τε καὶ εἰς χρήματα μεγάλας δωρεάς, οἳ ἂν ὑμᾶς
 φαίνωνται ποιοῦντές τι ἀγαθόν. καὶ ταῦτα μέντοι
 ὀρθῶς ὑμεῖς φρονοῦντες δίδοτε· οὕτω γὰρ ἂν ὑπὸ
 πλείστων ἀνθρώπων εὖ πάσχοιτε. ἐγὼ τοίνυν το-
 σοῦτον ὑμῶν μόνον δέομαι· τὸ ψήφισμα ὁ Μενίππου
 εἰπόντος ἐψηφίσασθε, εἶναί μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπό-
 δοτε. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτό· ἔτι γὰρ καὶ νῦν
 ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τοῦτὶ τὸ ψήφισμα ὃ ἠκούσατε ψηφισάμενοί μοι, 24
 ὧ Ἀθηναῖοι, ὕστερον ἀφείλεσθε χάριν ἐτέρῳ φέρον-
 τες. πείθεσθε οὖν μοι, καὶ ἤδη παύσασθε εἴ τῳ
 ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἐμοῦ παρέστη-
 κεν. εἴ γὰρ ὅσα οἱ ἄνθρωποι (τῇ) γνώμῃ ἀμαρ-

22. μὴ ante βούλεσθε cum R. delendum videtur. εἴ μ.β. ἀπαιτῶ, εἴ δὲ μὴ β. αἰτῶ Dobr.

23. παντοδαπῆς v., em. cum. Steph. R. — πολιτείαν cum R. (qui etiam πολ. τε διδ. καὶ ci.) Turr.: πολιτείας. — ἀναγέγραπται Sl.

24. τῇ γνώμῃ scripsi: . . γνώμῃ A (. . . . μῆ A pr.), γνώμῃ v. —

τάνουσι, τὸ σῶμα αὐτῶν μὴ αἰτιόν ἐστιν, ἐμοῦ τὸ
 μὲν σῶμα τυγχάνει ταῦτόν ἐτι ὄν, ὅπερ τῆς αἰτίας
 ἀπήλλακται, ἡ δὲ γνώμη ἀντὶ τῆς προτέρας ἐτέρα
 νυνὶ παρέστηκεν. οὐδὲν οὖν ἐτι ὑπολείπεται ὅτῳ
 25 ἂν μοι δικαίως διαβεβλήσθε. ὥσπερ δὲ τῆς τότε
 ἁμαρτίας τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων σημεῖα ἔφατε χρῆναι
 πιστότατα ποιούμενοι κακόν με ἄνδρα ἠγεῖσθαι,
 οὕτω καὶ ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ μὴ ζητεῖτε ἐτέραν
 βάσανον ἢ τὰ ἀπὸ τῶν νυνὶ ἔργων σημεῖα ὑμῖν
 26 γιγνόμενα. πολὺν δὲ μοι προσήκει ταῦτα μᾶλλον |
 23 ἐκείνων καὶ τῷ γένει συνηθέστερά ἐστι. τάδε γὰρ
 οὐ ψευσαμένῳ μοι λαθεῖν οἶόντ' ἐστι τοὺς γε πρε-
 σβυτέρους ὑμῶν, ὅτι ὁ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς πάππος
 Λεωγόρας στασιάσας πρὸς τοὺς τυράννους ὑπὲρ τοῦ
 δήμου, ἐξὸν αὐτῷ διαλλαχθέντι τῆς ἔχθρας καὶ
 γενομένῳ κηδεστῇ ἄρξαι μετ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν
 τῆς πόλεως, εἴλετο μᾶλλον ἐκπεσεῖν μετὰ τοῦ δή-
 μου καὶ φεύγων κακοπαθεῖν μᾶλλον ἢ προδότης
 αὐτῶν καταστῆναι. ὥστ' ἐμοιγε καὶ διὰ τὰ τῶν
 προγόνων ἔργα εἰκότως ὑπάρχει δημοτικῷ εἶναι,
 εἶπερ τι ἄλλὰ νῦν γε φρονῶν τυγχάνω. ὦν καὶ
 ἔνεκα εἰκὸς ὑμᾶς, εἰάν χρηστὸς ὦν ἀνὴρ εἰς ὑμᾶς
 φαίνωμαι, προθυμότερόν μου ἀποδέχεσθαι τὰ πρατ-
 27 τόμενα. τὸ δὲ δόντας ἐμοὶ τὴν ἄδειαν ἀφελέσθαι

ἐμοῦ τὸ μὲν cum R. Bk.: ὁμοῦ τὸ μὲν. — ταῦτόν ἐτι
 ὄν Bk. (ταῦτόν ὄν ci. R.): τοῦτ' ἀναίτιον. — διαβεβλήσθε
 Bk.: διαβεβλήσθε v., διαβεβλήσθαι ABZ.

25. ζητῆτε A.

26. πατρὸς πάππος cum Valck. Turr.: πατρὸς πρόπαππος.
 cf. 1, 106. — αὐτῶν] αὐτοῦ Ros. — ἄλλὰ νῦν γε Bk.: ἄλλο
 νῦν γε.

ὑμᾶς, εὖ ἴστε ὅτι οὐδεπώποτε ἤγανάκτησα· ὅπου γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων αὐτοὶ εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπέισθητε τὰ μέγιστα ἐξαμαρτεῖν, ὥστε ἀντὶ τῆς ἀρχῆς δουλείαν ἀλλάξασθαι, ἐκ δημοκρατίας δυναστείαν καταστήσαντες, τί ἂν τις ὑμῶν θαναμάζοι καὶ εἰς ἐμὲ εἴ τι ἐπέισθητε ἐξαμαρτεῖν; βου- 28
λοίμην μέντ' ἂν, ὥσπερ ἐν τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν πράγμασιν, ἐπειδὴ ἐξουσίαν ἐλάβετε, τὰς τῶν ἐξαπατησάντων ὑμᾶς ἀκύρους ἔθετε βουλὰς, οὕτω καὶ ἐν ᾧ περὶ ἐμοῦ ἐπέισθητε γνῶναί τι ἀνεπιτήδειον, ἀτελῆ τὴν γνώμην αὐτῶν ποιῆσαι, καὶ μήτε ἐν τούτῳ μήτε ἐν ἑτέρῳ τῷ τοῖς ὑμῶν αὐτῶν ἐχθίστοις ὁμόψηφοί ποτε γένησθε.

3.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦ Ἑλληνικοῦ μηχανομένου πολέμου, καὶ πολλὰ μὲν Ἀθηναίων κακὰ πολλὰ δὲ Λακεδαιμονίων ὑπομεινάντων καὶ τῶν ἐκατέρων συμμάχων, Ἀθηναῖοι πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτοκράτορας· ὧν ἔστι καὶ Ἀνδοκίδης. τινῶν δὲ προταθέντων παρὰ Λακεδαιμονίων, καὶ ἀποστειλάντων κἀκεῖνων ἰδίους πρέσβεις, ἔδοξεν ὥστε εἶσω τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐπιβουλεύασθαι τὸν δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἐπὶ τούτοις Ἀνδοκί-

27. θαναμάζει ABZ.

Or. III. Π. Τ. ΠΡΟΣ ΛΑΚ. ΕΙΡΗΝΗΣ] tit. om. A. περὶ τῆς εἰρήνης Harp. et vit. § 13. — ΥΠΟΘ.] ἐπιβουλεύασθαι] βουλεύασθαι S. —

δης συμβουλεύει τοῖς Ἀθηναίοις καταδέξασθαι τὴν εἰρήνην. Ἔστι μὲν οὖν συμβουλῆς τὸ εἶδος κεφάλαιον τὸ συμφέρον. Φιλόχορος μὲν οὖν λέγει καὶ ἔλθειν τοὺς πρέσβεις ἐκ Λακεδαιμονίας, καὶ ἀπράκτους ἀνελθεῖν μὴ πείσαντος τοῦ Ἀνδοκίδου· ὁ δὲ Διονύσιος νόθου εἶναι λέγει τὸν λόγον.

- 1 Ὅτι μὲν εἰρήνην ποιεῖσθαι δικαίαν ἄμεινόν ἐστιν ἢ πολεμεῖν, δοκεῖτέ μοι ᾧ Ἀθηναῖοι πάντες γινώσκειν· ὅτι δὲ οἱ ρήτορες τῷ μὲν ὀνόματι τῆς εἰρήνης συγχωροῦσι, τοῖς δ' ἔργοις ἀφ' ὧν ἡ εἰρήνη γένοιτο (ἂν) ἐναντιοῦνται, τοῦτο δὲ οὐ πάντες αἰσθάνεσθε. λέγουσι γὰρ ὡς ἔστι δεινότατον τῷ δήμῳ, γενομένης εἰρήνης, ἢ νῦν οὕσα πολιτεία μὴ
- 2 καταλυθῆ. εἰ μὲν οὖν μηδεπώποτε πρότερον ὁ δῆμος ὁ [τῶν] Ἀθηναίων εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰκότως ἂν ἐφοβούμεθα αὐτὸ διὰ τε τὴν ἀπειρίαν τοῦ ἔργου διὰ τε τὴν ἐκείνων ἀπιστίαν· ὅπου δὲ πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήνην ἐποιήσασθε δημοκρατούμενοι, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς πρῶτον ἐκεῖνα σκέψασθαι τὰ τότε γερόμενα; χρῆ γὰρ ᾧ Ἀθηναῖοι τεκμηρίοις χρῆσθαι τοῖς πρότερον
- 3 γενομένοις περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Ἦνίκα

δὲ post κεφάλαιον add. v. ante Bk. (Dobr.). — ἐπανελεθεῖν Reiskiana. — διόνυσος AB.

1. πάντες et δὲ post τοῦτο add. AB Bk. — ἂν add. Dobr.

2. πρότερον add. AB Bk. — τῶν ante Ἀθ. del. Spengel W., item 4. 10. — ἔργου διὰ τε AB Bk.: ἔ. καὶ διὰ. — ἐποιήσασθε cum R. Turr.: ἐποιήσατε. — νν. χρῆ γὰρ — ἔσεσθαι affert Clem. Alex. Str. VI p. 747 (om. ᾧ Ἀθ.), et inde Theodoret. Serm. VI p. 581 A. — γεγεννημένοις Fuhr. (τοῖς προγεγεννημ. Theodor.).

3. Hunc totum locum (§§ 3—9) omissis quibusdam vel mutatis in suum usum convertit Aeschin. 2 § 172—176. —

τοίνυν ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἡμῖν ἐν Εὐβοίᾳ, Μέγαρα δὲ εἶχομεν καὶ Πηγάς καὶ Τροιζῆνα, εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, καὶ Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος ὠστρακισμένον καὶ ὄντα ἐν Χερρονήσῳ κατεδεξάμεθα δι' αὐτὸ τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαιμεν ἐς Λακεδαίμονα προκηρυκυσόμενον περὶ σπονδῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς | Λακεδαί- 4
μονίους ἔτη πεντήκοντα, καὶ ἐνεμείναμεν ἀμφοτέ- 24
ροι ταύταις ταῖς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα. ἐν δὴ τοῦτο, ὃ Ἀθηναῖοι, πρῶτον σκεψάμεθα. ἐν ταύτῃ τῇ εἰρήνῃ ὁ δῆμος ὁ [τῶν] Ἀθηναίων ἔσθ' ὅπου κατελύθη; οὐδεὶς ἀποδείξει. ἀγαθὰ δὲ ὅσα ἐγένετο διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην, ἐγὼ ὑμῖν φράσω. πρῶτον 5
μὲν τὸν Πειραιᾶ τότε ἐτειχίσσαμεν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, εἶτα τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ βόρειον· ἀντὶ δὲ τῶν τριήρων αἱ τότε ἡμῖν ἦσαν παλαιαὶ καὶ ἄπλοι, αἷς βασιλέα καὶ βαρβάρους καταναυμαχῆσαντες ἠλευθερώσαμεν τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τούτων τῶν νεῶν ἑκατὸν τριήρεις ἐναυπηγησάμεθα, καὶ πρῶτον τότε τριακοσίους ἰππεῖς κατεστησάμεθα καὶ τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. [καὶ] ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ

nonne ὁ ἐν Εὐβοίᾳ? — Πηγάς] cf. Harp.: Πηγαί· Ἀ. ἐν τῷ περὶ εἰρήνης, εἰ γνήσιος. — Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου et ap. Andoc. et ap. Aesch. restitui vol. Mitford. (ap. Dobr.) et Kirchner. — πέμψαιεν AB. — ἐς AB Bk.: εἰς.

4. ὑμῖν A^d. — πεντήκοντα cum Aesch. Tayl. (Turr.): πέντε, quod tuetur Dobr. — ἡμῖν A^d.

5. τότε post Πειρ. add. AB Bk. — ἠλευθερώσαμεν A^d et pr. M. — κατεστήσαμεν Fuhr. coll. § 7. Aesch. 2, 174. — τοξότας (quod om. Aesch.) mal. abesse S. — καὶ ante ταῦτα delevi coll. § 7. — τότε post ταῦτα add. W. —

πόλει καὶ δύναμις τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων ἐγένετο.
 6 Μετὰ δὲ ταῦτα δι' Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστη-
 μεν, καὶ πολλὰ κακὰ παθόντες πολλὰ δὲ ποιήσαν-
 τες ἐπεθυμήσαμεν πάλιν τῆς εἰρήνης, καὶ ἠρέθησαν
 δέκα ἄνδρες ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων πρέσβεις εἰς
 Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης ἀτοκράτορες, ὧν ἦν καὶ
 Ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος. οὗτοι ἡμῖν εἰρή-
 νην ἐποίησαν πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη τριάκοντα.
 καὶ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἔστιν ὅπου, ὧ Ἀθηναῖοι,
 ὁ δῆμος κατελύθη; τί δέ; πράττοντές τινες δήμου
 κατάλυσιν ἐλήφθησαν; οὐκ ἔστιν ὅστις ἀποδείξει.
 7 ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντιώτατον· αὕτη γὰρ ἡ εἰρήνη
 τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων ὑψηλὸν ἦρε καὶ κατέστη-
 σεν ἰσχυρὸν οὕτως, ὥστε πρῶτον μὲν ἐν τούτοις
 τοῖς ἔτεσιν εἰρήνην λαβόντες ἀνηνέγκαμεν χίλια
 τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ νόμῳ κατεκλήσαμεν
 ἐξαίρετα εἶναι τῷ δήμῳ, τοῦτο δὲ τριήρεις ἄλλας
 ἑκατὸν ἐναυπηγησάμεθα, καὶ ταύτας ἐξαιρέτους
 ἐψηφισάμεθα εἶναι, νεωσοίκους τε ὠκοδομησάμεθα,
 χιλίους τε καὶ διακοσίους ἰππέας καὶ τοξότας το-
 σούτους ἐτέρους κατεστήσαμεν, καὶ τὸ τεῖχος τὸ
 μακρὸν τὸ νότιον ἐτειχίσθη. ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης

τῷ δήμῳ om. pr. A. — τῷ Ἀθην. Spengel, W.: τῶν Ἀθ.
 item § 7.

6. αἰγινήτας s. αἰγινήτας ABMZ. — κατεστήσαμεν pr. A.
 — μὲν post πολλὰ addi malit R. — ἠρέθησαν cum Steph.
 R.: εὐρέθησαν. — καὶ ante Ἀνδ. add. AB Bk. — ὑμῖν AB
 Turr. (cf. § 4). — ἐποίησαν auct. Bk. Turr.: ἐποίησαντο. —
 τί δέ ABZ Bk. (ci. R.): τί δαί.

7. τὸν Ἀθηναίων Bk. W.: τὸν Ἀθηναίων MZ, τῶν Ἀθη-
 ναίων v. Turr. — εἰρήνην ἄγοντες ci. R. — κατεκλήσαμεν
 scripsi: κατεκλείσαμεν. — νεωσοίκους] cf. Harp. s. v. νεωρία
 (Ἀνδ. ἐν τῷ π. τ. εἰρ., εἰ γνήσιος ὁ λόγος). — post ἐτειχίσθη

τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει καὶ δύ-
 ναμις τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων ἐγένετο. Πάλιν δὲ ⁸
 διὰ Μεγαρέας πολεμήσαντες καὶ τὴν χώραν τμη-
 θῆναι προέμενοι, πολλῶν ἀγαθῶν στέρηθέντες αὐ-
 θις τὴν εἰρήνην ἐποίησάμεθα, ἣν ἡμῖν Νικίας ὁ
 Νικηράτου κατειργάσατο. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἅπαντας
 εἰδέναι τοῦτο, ὅτι διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην ἑπτα-
 κισχίλια μὲν τάλαντα νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν
 ἀννυέγκαμεν, ναῦς δὲ πλείους ἢ τριακοσίας ἐκτη- ⁹
 σάμεθα, καὶ φόρος προσήει κατ' ἐνιαυτὸν πλεόν ἢ
 διακόσια καὶ χίλια τάλαντα, καὶ Χερρόνησόν τε
 εἴχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίας πλεόν ἢ τὰ δύο
 μέρη· τὰς τε ἄλλας ἀποικίας καθ' ἕκαστον διηγεί-
 σθαι μακρὸς ἂν εἴη λόγος. ταῦτα δ' ἔχοντες τὰ
 ἀγαθὰ πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακε-
 δαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων.

Πρῶτον μὲν οὖν ὦ Ἀθηναῖοι τούτου ἀναμνή- ¹⁰
 σθητε, τί ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμην τῷ λόγῳ. ἄλλο
 τι ἢ τοῦτο, ὅτι διὰ τὴν εἰρήνην οὐδεπώποτε ὁ δῆμος
 ὁ [τῶν] Ἀθηναίων κατελύθη; οὐκοῦν ἀποδέδεικται.
 καὶ οὐδεὶς ἐξελέγξει με ὡς οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθῆ.
 ἤδη δέ τινων ἤκουσα λεγόντων ὡς ἐκ τῆς τελευ-
 ταίας εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους οἳ τε τριά-
 κοντα κατέστησαν πολλοὶ τε Ἀθηναίων κώνιον

add. Aesch.: καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε καταλύσαι. —
 τῷ Ἀθ.] v. ad. § 5.

8. vel αὐθις vel τὴν del. Ydén.

9. τριακοσίας cum Markl. ex Aesch. Turr.: τετρακοσίας.
 cf. Thuc. 2, 13.

10. ἄλλο τι ABZ Sl. Bk.: ἄλλο ὃ τι. — ἐξελέγξει cum
 Tayl. Sl. Turr.: ἐξελέγχει. — κώνιον BZM.

- 11 *πιόντες ἀπέθανον, οἱ δὲ φεύγοντες ᾤχοντο. ὀπόσοι οὖν ταῦτα λέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς γιννώσκουσιν· εἰρήνη γὰρ καὶ σπονδαὶ πολὺ διαφέρουσι σφῶν αὐτῶν. εἰρήνην μὲν γὰρ ἐξ ἴσου ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες περὶ ὧν ἂν διαφέρονται· σπονδὰς δέ, ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιοῦνται, ὥσπερ ἡμῶν κρατήσαντες Λακεδαιμόνιοι τῷ πολέμῳ ἐπέταξαν ἡμῖν καὶ (τὰ) τεῖχη καθαιρεῖν καὶ τὰς ναῦς παρα-*
- 12 *διδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. τότε μὲν οὖν σπονδαὶ κατ' ἀνάγκην ἐξ ἐπιταγμάτων*
- 25 *ἐγένοντο, νῦν δὲ | περὶ εἰρήνης βουλευέσθε. σκέψασθε δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν γραμμάτων, ἃ τε ἡμῖν ἐν τῇ στήλῃ γέγραπται, ἐφ' οἷς τε νῦν ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι. ἐκεῖ μὲν γέγραπται τὰ τεῖχη καθαιρεῖν, ἐν δὲ τοῖσδε ἔξεστιν οἰκοδομεῖν· ναῦς ἐκεῖ μὲν δώδεκα κεκτῆσθαι, νῦν δ' ὀπόσας ἂν βουλώμεθα· Ἀἴμυρον δὲ καὶ Ἴμβρον καὶ Σκῦρον τότε μὲν ἔχειν τοὺς (ἐξ ἀρχῆς) ἔχοντας, νῦν δὲ ἡμετέρας εἶναι· καὶ φεύγοντας νῦν μὲν οὐκ ἐπάναγκες οὐδένα καταδέχεσθαι, τότε δ' ἐπάναγκες, ἐξ ὧν ὁ δῆμος κατελύθη. τί ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖ; τοσοῦτον οὖν ἔγωγε ὧ Ἀθηναῖοι διορίζομαι περὶ τούτων, τὴν μὲν εἰρήνην σωτηρίαν εἶναι τῷ δήμῳ καὶ δύ-*

11. εἰρήνην μὲν γὰρ κτῆ.] cf. Aesch. § 176, Isocr. 4, 176; 6, 51. — τὰ τεῖχη cum R. Bk.: τεῖχη. cf. 12. 31.

12. νν. ἐφ' οἷς — γέγραπται in mg. add. A. — τὰ τεῖχη ABZ Bk. (ci. R): τεῖχη. — σκίρρον ut videtur pr. A^d; σκίρρον A^d M. cf. § 14. — ἐκεῖνος A^d BZM. — δῆμον cum Canter. Schi. Turr.: δήπου.

ναμιν, τὸν δὲ πόλεμον δήμου κατάλυσιν γίγνεσθαι. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα λέγω.

Φασὶ δὲ τινες ἀναγκαιῶς νῦν ἡμῖν ἔχειν πολε- 13
μεῖν· σκεψάμεθα οὖν πρῶτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ τί καὶ πολεμήσωμεν. οἶμαι γὰρ ἂν πάντας ἀνθρώπους ὁμολογῆσαι διὰ τάδε δεῖν πολεμεῖν, ἢ ἀδικουμένους ἢ βοηθοῦντας ἠδίκημένοις. ἡμεῖς τοίνυν αὐτοῖ τε ἠδικούμεθα Βοιωτοῖς τε ἀδικουμένοις ἐβοηθοῦμεν. εἰ τοίνυν ἡμῖν τέ ἐστὶ τοῦτο παρὰ Λακεδαιμονίων, τὸ μηκέτι ἀδικεῖσθαι, Βοιωτοῖς τε δέδοκται ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην ἀφείδιν Ὀρχομενὸν αὐτόνομον, τίνος ἔνεκα πολεμήσωμεν; ἵνα ἡ πόλις 14 ἡμῶν ἐλευθέρα ᾗ; ἀλλὰ τοῦτό γε αὐτῇ ὑπάρχει. ἀλλ' ὅπως ἡμῖν τείχη γένηται; ἐστὶ καὶ ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης. ἀλλ' ἵνα τριήρεις ἐξῆ ναυπηγεῖσθαι καὶ τὰς οὔσας ἐπισκευάζειν καὶ κεκτῆσθαι; καὶ τοῦτο ὑπάρχει· τὰς γὰρ πόλεις αὐτονόμους αἱ συνθῆκαι ποιοῦσιν. ἀλλ' ὅπως τὰς νήσους κομισώμεθα, Αἴμνον καὶ Σκυῖρον καὶ Ἰμβρον; οὐκοῦν διαρρηθῆναι γέγραπται ταύτας Ἀθηναίων εἶναι. φέρε, ἀλλὰ Χερρό- 15 νησον καὶ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ἐγκτήματα καὶ τὰ χρέα ἵνα ἀπολάβωμεν; ἀλλ' οὔτε βασιλεὺς οὔτε οἱ σύμμαχοι συγχωροῦσιν ἡμῖν, μεθ' ὧν αὐτὰ δεῖ πολεμοῦντας κτήσασθαι. ἀλλὰ νῆ Δία ἕως ἂν Λακε-

13. ὦ ἄνδρες ZM Bk. — γὰρ] .. A pr. — ἂν πάντας A Bk.: ἅπαντας. sed πάντας ἀνθρώπ in A a corr. scripta sunt; . . . . . pr. — ἀδικουμένους] ἠδίκημένοις pr. A. ἀφείδιν R.: ἀφήσειν.

14. ἡμῶν A^d B: ἡμῖν. — ναυπηγεῖσθαι ABZ Bk. (ci. R.): ναυπηγῆσαι. — σκυῖρον corr. A, pr. vel σκυῖρον vel σκυῖρον (hoc sec. Dobs.).

15. ἐγκτήματα Valck. R.: ἐγκλήματα. — ἀπολάβωμεν A. —

δαιμονίους καταπολεμήσωμεν καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν, μέχρι τούτου δεῖ πολεμεῖν; ἀλλ' οὐ μοι δοκεῖ οὕτω παρεσκευάσθαι. ἐὰν δὲ ἄρα κατεργασώμεθα, τί ποτε αὐτοὶ πείσεσθαι δοκοῦμεν ὑπὸ τῶν
 16 βαρβάρων, ὅταν ταῦτα πράξωμεν; εἰ τοίνυν περὶ τούτου μὲν ἔδει πολεμεῖν, χρήματα δὲ ὑπῆρχεν ἡμῖν ἱκανά, τοῖς δὲ σώμασιν ἤμεν δυνατοί, οὐδὲ οὕτως ἔδει πολεμεῖν. εἰ δὲ μήτε δι' ὅ τι μήτε ὅτοισι μήτε ἀφ' ὅτου πολεμήσωμεν ἔστι, πῶς οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην ποιητέον ἡμῖν;

17 Σκέψασθε δὲ ὦ Ἀθηναῖοι καὶ τόδε, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι κοινὴν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν πράττετε, καὶ μετέχειν ἅπασι πάντων ἐξουσίαν ποιεῖτε. ἐνθυμήθητε οὖν τῶν πόλεων τὰς μεγίστας, τίνι τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται. πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἀρχόμενοι μὲν ἡμῖν καὶ τοῖς συμμάχοις πολεμεῖν ἤρχον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, νῦν δ' αὐτοῖς ἐκ τῆς εἰρήνης οὐδέτερον
 18 τούτων ὑπάρχει. καὶ οὐχ ὑφ' ἡμῶν ἀναγκαζόμενοι ταῦτ' ἀφιαῖσιν, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερίᾳ πάσης τῆς Ἑλλάδος. νενικήκασι γὰρ τρεῖς ἤδη μαχόμενοι, τοτὲ μὲν ἐν Κορίνθῳ πάντας πανθημεῖ τοὺς συμμάχους παρόντας, οὐχ ὑπολιπόντες πρόφασιν οὐδεμίαν, ἀλλ' ἐν τῷ κρατιστεύειν μόνοι πάντων, αὐτίς δ' ἐν

δοκεῖ (ἡ πόλις), vel δοκεῖτε, vel δοκοῦμεν ci. R. — παρεσκευάσθαι BZ et pr. A.

17. αὐτοῖς AB Bk. (ci. R.): αὐτως.

18. οὐχ ante ὑφ' add. ABZ Bk. (ci. R.). — ὑμῶν AB. — τοτὲ μὲν S.: τότε μὲν. cf. Voemel. ad Dem. Phil. 3, 58. — ἀλλ' ἢ τὸ κρ. Luz., ἀλλ' ἢ τῷ Inder. — δ' ἐν Βοιωτοῖς S. Turr.: δὲ βοιωτοῖς ABMZ, δὲ Βοιωτούς v. —

Βοιωτοῖς, ὅτ' αὐτῶν Ἀγησίλαος ἤγειτο, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τότε τὴν νίκην ἐποιήσαντο, τρίτον δ' ἠνίκα Λέχαιον ἔλαβον, Ἀργείους μὲν ἅπαντας καὶ Κορινθίους, ἡμῶν δὲ καὶ Βοιωτῶν τοὺς παρόντας. τοιαῦτα δ' ἔργα ἐπιδειξάμενοι τὴν εἰρήνην εἶδιν ¹⁹ ἔτοιμοι ποιῆσθαι τὴν ἑαυτῶν ἔχοντες, οἳ ἐνίκων μαχόμενοι, καὶ τὰς πόλεις αὐτονόμους εἶναι καὶ τὴν θάλατταν κοινὴν ἔδωτες τοῖς ἠττημένοις. καίτοι ποίας τινὸς ἂν ἐκεῖνοι παρ' ἡμῶν εἰρήνης ἔτυχον, εἰ μίαν μόνον μάχην ἠττήθησαν; Βοιωτοὶ δ' αὖ ²⁰ πῶς τὴν εἰρήνην ποιοῦνται; οἵτινες τὸν μὲν πόλεμον ἐποιήσαντο ἔνεκα Ὀρχομενοῦ, ὡς οὐκ ἐπιτρέψοντες αὐτόνομον εἶναι, νῦν δὲ | τεθνεώτων μὲν ²⁶ αὐτοῖς ἀνδρῶν τοσοῦτων τὸ πλῆθος, τῆς δὲ γῆς ἐκ μέρους τινὸς τετμημένης, χορήματα δ' εἰσενηνοχότες πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ὧν στέρονται, πολεμήσαντες δὲ ἔτη τέτταρα, ὅμως Ὀρχομενὸν ἀφέντες αὐτόνομον τὴν εἰρήνην ποιοῦνται καὶ ταῦτα μάτην πεπόνθασιν· ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρχὴν ἔδωσαν Ὀρχομενίους αὐτονόμους εἰρήνην ἄγειν. οὗτοι δ' αὖ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται. ἡμῖν δὲ ὦ Ἀθηναῖοι πῶς ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιή- ²¹ σασθαι; ποίων τινῶν Λακεδαιμονίων τυγχάνοντας; καὶ γὰρ εἴ τις ὑμῶν ἀχθεσθήσεται παραιτοῦμαι· τὰ γὰρ ὄντα λέξω. πρῶτον μὲν γὰρ ἠνίκα ἀπωλέσαμεν τὰς ναῦς ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ τειχῆρεις

καὶ τότε Sl. Turr.: καὶ ὅτε.

19. εἰ μὴ μ . . . (om. μόνον?) A pr. μόνον AB Bk.: μόνην.

20. τετμημέν.ς A pr. — τῷ post τούτῳ om. AB.

21. τὰ γὰρ] γὰρ ABZM. — malim (τὰς) ἐν Ἑλλ. coll.

ἐγενόμεθα, τίνα γνώμην ἔθεντο περὶ ἡμῶν οἱ νῦν
 μὲν ἡμέτεροι τότε δὲ Λακεδαιμονίων ὄντες σύμμα-
 χοι; οὐ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίζεσθαι καὶ τὴν
 χώραν ἐρημοῦν; οἱ δὲ διακωλύσαντες ταῦτα μὴ
 γενέσθαι τίνες ἦσαν; οὐ Λακεδαιμόνιοι, τοὺς μὲν
 συμμαχοὺς ἀποτρέψαντες τῆς γνώμης, αὐτοὶ δ' οὐδ'
 ἐπιχειρήσαντες διαβουλεύεσθαι περὶ τοιούτων ἔρ-
 22 γων; μετὰ δὲ τοῦτο ὄρκους ὁμόσαντες αὐτοῖς καὶ
 τὴν στήλην εὐρόμενοι παρ' αὐτῶν στήθαι, κακὸν
 ἀγαπητὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, σπονδὰς ἤγομεν
 ἐπὶ ῥητοῖς. εἶτα δὲ συμμαχίαν ποιησάμενοι, Βοιω-
 τοὺς καὶ Κορινθίους ἀποστήσαντες αὐτῶν, Ἀργείους
 δὲ ἀγαγόντες εἰς τὴν ποτὲ φιλίαν, αἴτιοι τῆς ἐν
 Κορίνθῳ μάχης ἐγενόμεθα αὐτοῖς. τίνες δὲ βασι-
 λέα πολέμιον αὐτοῖς ἐποίησαν, καὶ Κόνωνι τὴν
 ναυμαχίαν παρεσκεύασαν, δι' ἣν ἀπώλεσαν τὴν
 23 ἀρχὴν τῆς θαλάττης; ὅμως τοίνυν ταῦτα πεπου-
 θότες ὑφ' ἡμῶν συγχωροῦσι ταῦτα ἅπερ οἱ σύμμα-
 χοι, καὶ διδόασιν ἡμῖν τὰ τεῖχη καὶ τὰς ναῦς καὶ
 τὰς νήσους ἡμῶν εἶναι. ποίαν τιν' οὖν χρὴ εἰρή-
 νην πρεσβεύοντας ἤκειν; οὐ ταῦτα παρὰ τῶν πολε-
 μίων εὐρομένους ἅπερ οἱ φίλοι διδόασι, καὶ δι'
 ἅπερ ἠρξάμεθα πολεμεῖν, ἵνα ἡμῶν γένηται τῆ
 πόλει, ταῦτα; οἱ μὲν τοίνυν ἄλλοι τὴν εἰρήνην

Isocr. 7, 64. — ἡμῶν Bait.: ὑμῶν. — ἀνδραποδίζεσθαι] καὶ
 δηοῦν add. ZM.

22. δὲ post μετὰ add. AB Bk. — παρ' αὐτῶν] αὐτῶν
 ABZM. — ποτὲ] πρότερον Osann (ed. I.). — ναυαρχίαν
 Emp., ναυκρατίαν Linder.

23. ταῦτ' ἅπερ et ταῦτ' ἀπὸ cum Osann. Bait. —
 εὐρομένους AB R. Bk.: εὐρομένοις. — πόλει, ταῦτα mal. S.:
 πόλει ταῦτα. —

ποιοῦνται τῶν ὑπαρχόντων ἀφιέντες, ἡμεῖς δὲ
προσλαμβάνοντες αὐτὰ ὧν μάλιστα δεόμεθα.

Τί οὖν ἐστὶν ὑπόλοιπον περὶ ὅτου δεῖ βουλευέ- 24
σθαι; ναί, περὶ ὧν αὐτὴ ἡμᾶς Ἀργεῖοι προκαλοῦνται.
πρῶτον μὲν περὶ Κορίνθου διδαξάτω μέ τις· Βοιω-
τῶν μὴ συμπολεμούντων, εἰρήνην δὲ ποιουμένων
πρὸς Λακεδαιμονίους, τίνος ἐστὶν ἡμῖν ἀξία Κόριν-
θος; ἀναμνήσθητε γὰρ ὧ Ἀθηναῖοι τῆς ἡμέρας ἐκεῖ- 25
νης, ὅτε Βοιωτοῖς τὴν συμμαχίαν ἐποιούμεθα, τίνα
γνώμην ἔχοντες ταῦτα ἐπράττομεν. οὐχ ὡς ἱκανὴν
οὔσαν τὴν Βοιωτῶν δύναμιν μεθ' ἡμῶν γενομένην
κοινῇ πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι; νῦν δὲ βου-
λευόμεθα, Βοιωτῶν εἰρήνην ποιουμένων πῶς δυ-
νατοὶ Λακεδαιμονίοις πολεμεῖν ἐσμεν ἄνευ Βοιω-
τῶν. ναί, φασί τινες, ἂν Κόρινθόν τε φυλάττω- 26
μεν καὶ συμάχους ἔχωμεν Ἀργεῖους. ἰόντων δὲ
Λακεδαιμονίων εἰς Ἄργος πότερον βοηθήσομεν
αὐτοῖς ἢ οὔ; πολλὴ γὰρ ἀνάγκη ὁπότερον τούτων
ἐλέσθαι. μὴ βοηθούντων μὲν οὖν ἡμῶν οὐδὲ λόγος
ὑπολείπεται μὴ οὐκ ἀδικεῖν καὶ ποιεῖν (ἂν) Ἀρ-
γείους ὁποῖον ἂν τι βούλωνται δικαίως· βοηθούν-
των δὲ ἡμῶν εἰς Ἄργος οὐχ ἔτοιμον μάχεσθαι Λα-
κεδαιμονίοις; ἵνα ἡμῖν τί γένηται; ἵνα ἠττώμενοι

αὐτὰ] αὐτῶν dedisse videtur pr. A.

24. ναί, περὶ ὧν scripsi coll. § 26: καὶ περὶ ὧν. — αὐτὴ
cum G. Herm. Turr. Schi.: ἂν. — προκαλοῦνται ZM ci. R.
Dobr.: προσκαλοῦνται.

25. βουλευόμεθα AB Turr.: βουλευόμεθα.

26. ναί AB Bk. (ci. R.): καί. — ἰόντων] ὄντων ABZM.
— ἡμῶν Bait.: ὑμῶν. — καὶ ποιεῖν (ἂν) Ἀργ. scripsi (simi-
liter iam Sl. Dobr. Bait.): Ἀργεῖους καὶ ποιεῖν (Ἀργ. om. Z).
— Λακεδαιμονίοις AB Bk.: πρὸς Λακεδαιμονίους. —

- μὲν καὶ τὴν οἰκείαν χώραν ἀπολέσωμεν πρὸς τῇ Κορινθίων, νικήσαντες δὲ τὴν Κορινθίων Ἀργείων
 27 ποιήσωμεν. οὐχ ἔνεκα τούτων πολεμήσωμεν; Σκεψώμεθα δὴ καὶ τοὺς Ἀργείων λόγους. κελεύουσι γὰρ ἡμᾶς κοινῇ μετὰ σφῶν καὶ μετὰ Κορινθίων πολεμεῖν, αὐτοὶ δ' ἰδίᾳ εἰρήνην ποιησάμενοι τὴν χώραν οὐ παρέχουσιν ἐμπολεμεῖν. καὶ μετὰ μὲν πάντων τῶν συμμαχῶν τὴν εἰρήνην ποιουμένους οὐκ ἔωσιν ἡμᾶς οὐδὲν πιστεύειν Λακεδαιμονίοις· ἃ δὲ πρὸς τούτους μόνους ἐκεῖνοι συνέθεντο, ταῦτ' οὐδεπώποτ' αὐτούς φασὶ παραβῆναι. πατρίαν δὲ εἰρήνην ὀνομάζοντες ἢ χρωῶνται, τοῖς δὲ ἄλλοις Ἑλλησιν
 27 οὐκ ἔωσι πατρίαν | γενέσθαι τὴν εἰρήνην· ἐκ γὰρ τοῦ πολέμου χρονισθέντος Κόρινθου ἔλεῖν προσδοκῶσι, κρατήσαντες δὲ τούτων ὑφ' ὧν αἰεὶ κρατοῦνται, καὶ τοὺς συννικῶντας ἐλπίζουσι παραστήσεσθαι.
- 28 Τοιούτων δ' ἐλπίδων μετασχόντας ἡμᾶς δεῖ δυοῖν θάτερον ἐλέσθαι, ἢ πολεμεῖν μετὰ Ἀργείων Λακεδαιμονίοις, ἢ μετὰ Βοιωτῶν κοινῇ τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ἐκεῖνο δέδοικα μάλιστα, ὃ Ἀθηναῖοι, τὸ εἰδισμένον κακόν, ὅτι τοὺς κρείττους φίλους ἀφιέντες αἰεὶ τοὺς ἥττους αἰρούμεθα, καὶ πόλεμον ποιούμεθα δι' ἐτέρους, ἐξὸν δι' ἡμᾶς
 29 αὐτοὺς εἰρήνην ἄγειν· οἵτινες πρῶτον μὲν βασιλεῖ

ἀπολέσωμεν et ποιήσωμεν A. — πολεμήσωμεν ABZM.

27. ἐμπολεμεῖν] ἐμ a corr. habet A. — ποιουμένους R.: ποιουμένοις (Bk. Turr.). — φησὶ ABZM. — δὲ ante ἄλλοις del. R. Hⁱ. — συννικῶντας ABZ Bk. (ci. R.): συννοικῶντας. — ἐλπίζουσι παραστήσεσθαι cum R. Bk.: ἐλπίζουσιν ἀποστήσεσθαι.

τῷ μεγάλῳ — χρὴ γὰρ ἀναμνησθέντας τὰ γεγενη-
 μένα καλῶς βουλευσασθαι — σπονδὰς ποιησάμενοι
 καὶ συνθέμενοι φιλίαν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἃ
 ἡμῖν ἐπρέσβευσεν Ἐπίλυκος Τεισάνδρου, τῆς μητρὸς
 τῆς ἡμετέρας ἀδελφός, (μετὰ) ταῦτα Ἀμόργη πει-
 θόμενοι τῷ δούλῳ τῷ βασιλέως καὶ φυγάδι τὴν
 μὲν βασιλέως δύναμιν ἀπεβαλόμεθα ὡς οὐδενὸς
 οὔσαν ἀξίαν, τὴν δὲ Ἀμόργον φιλίαν εἰλόμεθα,
 κρείττω νομίσαντες εἶναι· ἀνθ' ὧν βασιλεὺς ὄρ-
 γισθεῖς ἡμῖν, σύμμαχος γενόμενος Λακεδαιμονίοις,
 παρέσχεν αὐτοῖς εἰς τὸν πόλεμον πεντακισχίλια
 τάλαντα, ἕως κατέλυσεν ἡμῶν τὴν δύναμιν. ἔν-
 μὲν βοίλευμα τοιοῦτον ἐβουλευσάμεθα· Συρακού- 30
 σιοὶ δ' ὅτε ἤλθον ἡμῶν δεόμενοι, φιλότητα μὲν
 ἀντὶ διαφορᾶς ἐθέλοντες εἰρήνην δ' ἀντὶ πολέμου
 ποιεῖσθαι, τὴν τε συμμαχίαν ἀποδεικνύντες ὄσῳ
 κρείττων ἢ σφετέρᾳ εἴη τῆς Ἐγεσταίων καὶ Κατα-
 ναίων, εἰ βουλοίμεθα πρὸς αὐτοὺς ποιεῖσθαι, ἡμεῖς
 τοίνυν εἰλόμεθα καὶ τότε πόλεμον μὲν ἀντὶ εἰρή-
 νης, Ἐγεσταίους δὲ ἀντὶ Συρακουσίων, στρατεύεσθαι
 δ' εἰς Σικελίαν ἀντὶ τοῦ μένοντες οἴκοι συμμάχους
 ἔχειν Συρακουσίους· ἐξ ὧν πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων
 ἀπολέσαντες ἀριστίνδην καὶ τῶν συμμάχων, πολλὰς

29. num (περὶ τῶν παρόντων) καλῶς βουλευσασθαι? — Τεισάνδρου scripsi: Τισάνδρου (ὁ Τισάνδρου mal. Bait., sicut est 1, 117). — (μετὰ) ταῦτα ci. R., εἶτα Sl. — τῷ βασ. postal. Bk.: τοῦ βασ. cf. 1, 107. — οὐδενὸς cum R. Bk.: οὐδέν. — οἷς κατέλυσαν Sl. (κατέλυσαν mal. etiam R.).

30. Συρακ. ubique pr. A. — τῆς Ἐγ. καὶ Κ. Fuhr.: τῶν Ἐ. καὶ τῶν Κ. (τῆς τῶν mal. R.). — εἰ βουλοίμεθα Bk. cum R. (et ABZ teste Bk.): εἰ βουλόμεθα A^d M; ἢν βουλώμ. v. — μένοντες scripsi cum Li.: μένοντας.

- δὲ ναῦς καὶ χρήματα καὶ δύναμιν ἀποβαλόντες,
 31 αἰσχροῶς διεκομίσθησαν οἱ σωθέντες αὐτῶν. ὅστε-
 ρον δ' ὑπ' Ἀργείων ἐπέισθημεν, οἵπερ νῦν ἤκουσι
 πείθοντες πολεμεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν Λακωνικὴν
 εἰρήνης ἡμῖν οὔσης πρὸς Λακεδαιμονίους ἐκτεῖναι
 τὸν θυμόν, ἀρχὴν πολλῶν κακῶν· ἐξ οὗ πολεμή-
 σαντες ἠναγκάσθημεν τὰ τεῖχη κατασκάπτειν καὶ
 τὰς ναῦς παραδιδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας κατα-
 δέχεσθαι. ταῦτα δὲ πασχόντων ἡμῶν οἱ πείσαντες
 ἡμᾶς πολεμεῖν Ἀργεῖοι τίνα ὠφέλειαν παρέσχον
 ἡμῖν; τίνα δὲ κίνδυνον ὑπὲρ [τῶν] Ἀθηναίων
 32 ἐποίησαντο; νῦν οὖν τοῦτο ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν,
 πόλεμον μὲν ἐλέσθαι καὶ νῦν ἀντ' εἰρήνης, τὴν δὲ
 συμμαχίαν Ἀργείων ἀντὶ τῆς Βοιωτῶν, Κορινθίων
 δὲ τοὺς νῦν ἔχοντας τὴν πόλιν ἀντὶ Λακεδαιμο-
 νίων. μὴ δῆτα, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδεὶς ἡμᾶς ταῦτα
 πείσῃ· τὰ γὰρ παραδείγματα τὰ γεγενημένα τῶν
 ἀμαρτημάτων ἱκανὰ τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων
 ὥστε μηκέτι ἀμαρτάνειν.
- 33 Εἰσὶ δὲ τινες ὑμῶν οἳ τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς
 ἐπιθυμίας ἔχουσιν εἰρήνην ὡς τάχιστα γενέσθαι·
 φασὶ γὰρ καὶ τὰς τετταράκονθ' ἡμέρας ἐν αἷς ὑμῖν
 ἔξεστι βουλευέσθαι περίεργον εἶναι, καὶ τοῦτο ἀδι-
 κεῖν ἡμᾶς· αὐτοκράτορας γὰρ πεμφθῆναι εἰς Λακε-

31. οἵπερ (καὶ) νῦν Emp. — ἐκτεῖναι] ἐκείνων κινεῖν οἱ.
 R., κινεῖν αὐτῶν Sl., ἐκκαλεῖν αὐτῶν ed. I, ἐκφῆναι s.
 ἐκθεῖναι Emp. — ἡμᾶς] ὑμᾶς corr. A, om. pr. A, nescio an
 recte. — τῶν ante Ἀθ. del. Pertz. Fuhr.

32. num (τὴν) Ἀργείων? — πείσει A.

33. τετταράκονθ' scripsi: τεσσαράκονθ'. — ὑμῖν Bk.
 Dobr.: ἡμῖν. —

δαίμονα διὰ ταῦθ', ἵνα μὴ πάλιν ἐπαναφέρωμεν.
 τὴν τε ἀσφάλειαν ἡμῶν τῆς ἐπαναφορᾶς δέος ὀνο-
 μάξουσιν, λέγοντες ὡς οὐδεὶς πώποτε τὸν δῆμον
 τὸν Ἀθηναίων ἐκ τοῦ φανεροῦ πείσας ἔσωσεν, ἀλλὰ
 δεῖ λαθόντας ἢ ἐξαπατήσαντας αὐτὸν εὔ ποιῆσαι.
 τὸν λόγον οὖν τοῦτον οὐκ ἐπαινῶ. φημὶ γὰρ, ὦ³⁴
 Ἀθηναῖοι, πολέμου μὲν ὄντος ἄνδρα στρατηγὸν
 τῇ πόλει τε εὖνουν εἰδότα τε ὅτι πράττει, λαν-
 θάνοντα δεῖν τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ
 ἐξαπατῶντα ἄγειν ἐπὶ τοὺς κινδύνους, εἰρήνης δὲ
 πέρι πρεσβεύοντας κοινῆς τοῖς Ἑλλησιν, ἐφ' οἷς
 ὄροκοι τε ὁμοσθήσονται στηλαί τε σταθήσονται γε-
 γραμμένοι, ταῦτα δὲ οὔτε λαθεῖν οὔτε ἐξαπατῆσαι
 δεῖν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν, εἰ πεμ-
 φθέντες αὐτοκράτορες ἔτι ἀπεδώκαμεν ὑμῖν | περὶ²⁸
 αὐτῶν σκέψασθαι. βουλευσάσθαι μὲν οὖν ἀσφαλῶς
 χρὴ κατὰ δύναμιν, οἷς δ' ἂν ὁμόσωμεν καὶ συν-
 θώμεθα, τούτοις ἐμμένειν. οὐ γὰρ μόνον, ὦ Ἀθη-³⁵
 ναῖοι, πρὸς γράμματα τὰ γεγραμμένα δεῖ βλέπον-
 τας πρεσβεύειν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς τρόπους
 τοὺς ὑμετέρους. ὑμεῖς γὰρ περὶ μὲν τῶν ἐτοιμῶν
 ὑμῖν ὑπονοεῖν εἰώθατε καὶ δυσχεραίνειν, τὰ δ' οὐκ
 ὄντα λογοποιεῖν ὡς ἔστιν ὑμῖν ἔτοιμα· κἂν μὲν
 πολεμεῖν δέη, τῆς εἰρήνης ἐπιθυμεῖτε, εἰάν τις
 ὑμῖν τὴν εἰρήνην πράττη, λογίξεσθε τὸν πόλεμον

διὰ ταῦθ' cum R. Turr.: διὰ ταύτην. — τὸν Ἀθ. Spengel
 W.: τῶν Ἀθ. — ἀλλὰ δεῖν Valck. — λαθ. καὶ ἐξαπατ. Hi.
 coll. 34.

34. πράττη Ydén Hertlein. — τοὺς ante κινδύνους om.
 pr. A. — ἐξαπατῆσαι δεῖ pr. A. — ἔτι ci. R.: τι. — ἀπε-
 δώκαμεν scripsi: ἀποδώσομεν. — ἡμῖν A^d.

- 36 ὅσα ἀγαθὰ ὑμῖν κατειργάσατο. ὅπου καὶ νῦν ἤδη
 τινὲς λέγουσιν οὐ γιννώσκειν τὰς διαλλαγὰς αἰτι-
 νὲς εἶσιν, τείχη καὶ νῆες εἰ γενήσονται τῇ πόλει·
 τα γὰρ ἴδια τὰ σφέτερό' αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπεροχίας
 οὐκ ἀπολαμβάνειν, ἀπὸ δὲ τῶν τειχῶν οὐκ εἶναι
 σφίσι τροφήν. ἀναγκαίως οὖν ἔχει καὶ πρὸς ταῦτ'
 ἀντειπεῖν.
- 37 Ἦν γάρ ποτε χρόνος, ᾧ Ἀθηναῖοι, ὅτε τείχη
 καὶ ναῦς οὐκ ἐκεκλήμεθα· γενομένων δὲ τούτων
 τὴν ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῶν ἀγαθῶν. ᾧν εἰ καὶ
 νῦν ἐπιθυμεῖτε, ταῦτα κατειργάσασθε. ταύτην δὲ
 λαβόντες ἀφορμὴν οἱ πατέρες ἡμῶν κατειργάσαντο
 τῇ πόλει δύναμιν τοσαύτην ὅσην οὐπω τις ἄλλη
 πόλις ἐκτήσατο, τὰ μὲν πείσαντες τοὺς Ἑλληνας,
 τὰ δὲ λαθόντες, τὰ δὲ πριάμενοι, τὰ δὲ βιασάμε-
 38 νοι· πείσαντες μὲν οὖν Ἀθήνησι ποιήσασθαι τῶν
 κοινῶν χρημάτων Ἑλληνοταμίας, καὶ τὸν σύλλογον
 τῶν νεῶν παρ' ἡμῖν γενέσθαι, ὅσαι δὲ τῶν πόλεων
 τριήρεις μὴ κέκτηνται, ταύταις ἡμᾶς παρέχειν·
 λαθόντες δὲ Πελοποννησίους τειχισάμενοι τὰ τείχη·
 πριάμενοι δὲ παρὰ Λακεδαιμονίων μὴ δοῦναι τού-
 των δίκην· βιασάμενοι δὲ τοὺς ἐναντίους τὴν ἀρχὴν
 τῶν Ἑλλήνων κατειργασάμεθα. καὶ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ
 39 ἐν ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἡμῖν ἔτεσιν ἐγένετο. κρα-

35. ἡμῖν τὴν εἰρήνην A^d. — λογίζεσθαι A^d. — ἡμῖν
 κατειργ. A^d M.

37. οὐκ ἐκεκλήμεθα Hi.: οὐκ ἐκλήμεθα AB, οὐκ ἐκλή-
 μεθα Bk. (ed. I.), οὐκ ἐκτώμεθα v. — γενομένων δέ, ταύτην
 ἀρχὴν Hi.

38. Ἑλληνοτ.] cf. Harp. (Ἄ. ἐν τῷ π. τ. εἰρήνης, εἰ γνή-
 σιος). — λαθόντας et Πελοποννησίους pr. A. — τειχισάμενοι
 Emp.: ἐτειχισάμεν. — malim ἐναντιομένους.

τηθέντες δὲ τῷ πολέμῳ τὰ τε ἄλλα ἀπωλέσαμεν, καὶ τὰ τεῖχη καὶ τὰς ναῦς ἔλαβον ἡμῶν ἐνέχυρα Λακεδαιμόνιοι, τὰς μὲν παραλαβόντες, τὰ δὲ κατελλόντες, ὅπως μὴ πάλιν ταῦτ' ἔχοντες ἀφορμὴν δύναμιν τῇ πόλει κατασκευάσαιμεν. πεισθέντες τοίνυν ὑφ' ἡμῶν Λακεδαιμόνιοι πάρεισι νυνὶ πρέσβεις ἀντοκράτορες, τὰ τε ἐνέχυρα ἡμῖν ἀποδιδόντες, καὶ τὰ τεῖχη καὶ ναῦς ἑῶντες κεκτῆσθαι, τὰς τε νήσους ἡμετέρας εἶναι. τὴν αὐτὴν τοίνυν ἀρχὴν 40 ἀγαθῶν λαμβάνοντας ἤνπερ ἡμῶν ἐλάμβανον οἱ πρόγονοι, ταύτην οὐκ ἀκτέον φασι τὴν εἰρήνην τινὲς εἶναι. παριόντες οὖν αὐτοὶ διδασκόντων ὑμᾶς — ἐξουσίαν δ' αὐτοῖς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, προσθέντες τετταράκοντα ἡμέρας βουλευσασθαι — τοῦτο μὲν τῶν γεγραμμένων εἴ τι τυγχάνει μὴ καλῶς ἔχον· ἔξεστι γὰρ ἀφελεῖν· τοῦτο δ' εἴ τις (τι) προσθεῖναι βούλεται, πείσας ὑμᾶς προσγραψάτω. πᾶσί τε τοῖς γεγραμμένοις χρωμένοις ἔστιν εἰρήνην ἄγειν. εἰ δὲ μηδὲν ἀρέσκει τούτων, πολεμεῖν ἔτοιμον. καὶ 41 ταῦτ' ἐφ' ὑμῖν πάντ' ἐστίν, ὧ Ἀθηναῖοι, τούτων ὅ τι ἂν βούλησθε ἐλέσθαι. πάρεισι μὲν γὰρ Ἀργεῖοι καὶ Κορίνθιοι διδάζοντες ὡς ἄμεινόν ἐστι πολεμεῖν, ἤκουσι δὲ Λακεδαιμόνιοι πείσοντες ὑμᾶς εἰρήνην ποιήσασθαι. τούτων δ' ἐστὶ τὸ τέλος παρ'

39. τὰς μὲν R.: τὰ μὲν. — malim cum Hi. ταύτην ἔχοντες ἀφ. sicut est § 37. — τὰς τε ZM: τὰς δὲ.

40. διδασκ. ὑμᾶς Sl. Bait: διδ. ἡμᾶς. — προσθέντες mal. R. — εἴ τι] ἔτι ABZM. — εἴ (τί) τις mal. Turr.: εἴ τις πρ. (τι) Sl.

41. ἐφ' ἡμῖν A^d M. — πάντ' AB Bk.: πᾶσιν. — ἐλέσθαι ABZM Turr.: ἔλεσθε. — ποιήσασθαι Steph.: ποιήσεσθαι. —

ὑμῖν, ἀλλ' οὐκ ἐν Λακεδαιμονίοις, δι' ἡμᾶς. πρε-
 σβευτὰς οὖν πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιου-
 μεν· ὁ γὰρ τὴν χειρὰ μέλλων ὑμῶν αἰρεῖν, οὗτος
 ὁ πρεσβεύων ἐστίν, ὁπότερ' ἂν αὐτῷ δοκῇ, καὶ
 τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον ποιεῖν. μέμνησθε
 μὲν οὖν ὧ Ἄθηναῖοι τοὺς ἡμετέρους λόγους, ψη-
 φίσασθε δὲ τοιαῦτα ἐξ ὧν ὑμῖν μηδέποτε μεταμε-
 20 λήσει. |

4.

[ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἄνδοκίδης Ἀλκιβιάδου κατηγορεῖ τοῦ Κλεινίου ὡς
 καὶ τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τῶν συμμάχων διαφθείραν-
 τος καὶ κατὰ τὸν ἴδιον βίον πλεῖστα ἡμαρτηκός· τοῦ
 δὲ δῆμον βουλευομένου καὶ αὐτὸν ἐξοστρακίσαι τὸν
 Ἄνδοκίδην πρῶτον παραγράφεται, λέγων ἤδη ἀπολελο-
 γῆσθαι καὶ ἀνεύθυνος εἶναι. εἰρήκαμεν γὰρ πολλάκις
 ὅτι δεῖ τὸν τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασι δοκοῦντα ἐνέχεσθαι
 πρῶτον ἑαυτὸν ἐλευθεροῦν, εἶτα διαβάλλειν. τὴν δὲ
 στάσιν οἱ μὲν φασιν ὀρικὴν εἶναι, οἱ δὲ πραγματικὴν.
 ἡκριβωμένη δὲ ἡ στάσις κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν μετάληψις
 ἐστι (παραγράφεται γάρ), ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις πραγμα-
 τικὴ· δίκαιον γὰρ φησι καὶ συμφέρον ἐξοστρακισθῆναι
 Ἀλκιβιάδην.

Οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνου γιγνώσκω τῶν πολιτι-
 κῶν πραγμάτων ὡς σφαλερόν ἐστιν ἄπτεσθαι, ἀλλὰ

δι' ἡμᾶς cum R. Bk.: δι' ὑμᾶς. — ὁ πρεσβ. ἐστὶ Dobr.
 — δοκεῖ A et pr. M. — ποιεῖν ABZ Bk.: ποιῶν (ποιεῖσθαι
 non recte Hi.). — τοιαῦτα AB Bk.: ταῦτα.

Or. IV. [ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] Turr.: ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ. — Ἵπόθ.]
 εἰρήκαμεν cum R. Bk.: εἰρήκα μὲν (εἰρηται μὲν Z et corr. M.)

καὶ πρότερον χαλεπὸν ἠγούμην, πρὶν τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαί τινος. πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω προκινδυνεύειν ἐθέλειν τοῦ πληθους, καὶ μὴ καταδείσαντα τὰς ἐχθρας τὰς ἰδίας ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔχειν ἡσυχίαν· διὰ μὲν γὰρ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους οὐδὲν αἱ πόλεις μείζους καθίστανται, διὰ δὲ τοὺς τῶν κοινῶν μεγάλαι καὶ ἐλεύθεραι γίνονται. ὧν εἷς ἐγὼ βουλευθεὶς ἐξετάζεσθαι μεγίστοις ² περιπέπτωκα κινδύνους, προθύμων μὲν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων, δι' ὅπερ σῶζομαι, πλείστοις δὲ καὶ δεινοτάτοις ἐχθροῖς χρώμενος, ὑφ' ὧν διαβάλλομαι. ὁ μὲν οὖν ἄγων ὁ παρῶν οὐ στεφανηφόρος, ἀλλ' εἰ χρὴ μὴδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν δέκα ἔτη φεύγειν· οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν ἄθλων τούτων ἐσμὲν ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας, ὧν ἀναγκαῖον ἓνα τῆ συμφορᾷ περιπεσεῖν.

"Ἄξιον δὲ μέμψασθαι τὸν θέντα τὸν νόμον, ὃς ³ ἐναντία τῷ ὄρκῳ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ἐνομοθέτησεν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὄμνυτε μὴδένα μῆτε ἐξελᾶν μῆτε δήσειν μῆτε ἀποκτενεῖν ἄκριτον, ἐν δὲ τῷδε τῷ καιρῷ οὔτε κατηγορίας γενομένης οὔτε ἀπολογίας ἀποδοθείσης διαψηφισαμένων κρύβδην τὸν ὀστρακισθέντα τοσοῦτον χρόνον δεῖ στερηθῆναι τῆς πόλεως. εἶτα ἐν τοῖς τοιούτοις οἱ τοὺς ἐταίρους καὶ ⁴ συνωμότας κεκτημένοι πλέον φέρονται τῶν ἄλλων·

2. ὧν cum Valck. et R. Bk.: ὧν τῶν ἀγαθῶν, quod serv. Schi. — μὲν καὶ AB Bk. (ci. Steph.): δὲ καὶ. — δι' ὧνπερ cum Markl. mal. Bait.

3. ὃς] ὡς Dobr. — ἀποκτενεῖν cum Steph. R.: ἀποκτείνειν. — ἀπολ. δοθείσης Sl. — διαψηφ. cum Schleiermach. Bk.: οὔτε διαψ. An ἀλλὰ μόνον διαψ.?

οὐ γὰρ ὥσπερ ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ λαχόντες κρίνουσιν, ἀλλὰ τούτου τοῦ πράγματος ἅπασιν Ἀθηναίοις μέτεστι. πρὸς δὲ τούτοις τῷ μὲν ἐλλείπειν τῷ δ' ὑπερβάλλειν ὁ νόμος μοι δοκεῖ· τῶν μὲν γὰρ ἰδίων ἀδικημάτων μεγάλην τιμωρίαν ταύτην νομίζω, τῶν δὲ δημοσίων μικρὰν καὶ οὐδενὸς ἀξίαν ἡγοῦμαι ζημίαν, ἐξὸν κολάζειν χρήμασι καὶ δεσμῶ καὶ θανάτῳ. ἔτι δ' εἴ τις διὰ τοῦτο μεθίσταται ὅτι (πονηρὸς) πολίτης ἐστίν, οὗτος οὐδ' ἀπελθὼν ἐνθένδε παύσεται, ἀλλ' ὅπου ἂν οἰκῇ, ταύτην (τε) τὴν πόλιν διαφθερεῖ, καὶ τῆδε οὐδὲν ἧττον ἐπιβουλεύσει, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον (καὶ) δικαιότερον ἢ πρὶν ἐκβληθῆναι. οἶμαι δὲ καὶ τοὺς φίλους ὑμῶν ἐν ταύτῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ λυπεῖσθαι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡδεσθαι, συνειδότας ὡς ἂν ἀγνοήσαντες ἐξελάσγητε τὸν βέλτιστον, δέκα ἐτῶν ἢ πόλις οὐδὲν ἀγαθὸν ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνδρὸς πείσεται. θάδιον δὲ καὶ ἐντεῦθεν γινῶναι τὸν νόμον πονηρὸν ὄντα· μόνοι γὰρ αὐτῷ τῶν Ἑλλήνων χρώμεθα, καὶ οὐδεμία τῶν ἄλλων πόλεων ἐθέλει μιμήσασθαι. καίτοι ταῦτα διέγνωσται ἄριστα τῶν δογμάτων, ἃ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις ἀρμόττονα μάλιστα τυγχάνει καὶ πλείστους ἐπιθυμητὰς ἔχει.

7 Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ μακρό-

5. (πονηρὸς) πολίτης (s. πονηρὸς) ci. Emp. (κακὸς πολίτης ci. R.). — ἐνθάδε A pr. — διαφθείρη AB; διαφθείρει ZM. — καὶ μᾶλλον (καὶ) δικ. ci. R. — ὑμῶν Steph.: ἡμῶν. — ὑπὸ τούτου Bk.: ἀπὸ τούτου.

6. καὶ ἐντεῦθεν AB Bk. (ci. R.): ἐντεῦθεν.

7. μακρότερα Turr. et Ad: μακροτέρα AB; μακρότερον

τερα λέγειν· πάντως γὰρ οὐδὲν ἂν πλεῖον εἰς τὸ παρὸν ποιήσαιμεν· δέομαι δ' ὑμῶν τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινοὺς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι, καὶ πάντας ἄρχοντας περὶ τούτων καταστῆναι, καὶ μήτε τοῖς λοιδορουμένοις μήτε τοῖς ὑπὲρ καιρὸν | χαριζομέ- 30 νοις ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ τῷ μὲν θέλουσι λέγειν καὶ ἀκούειν εὐμενεῖς εἶναι, τῷ δὲ ἀσελγαίνουσι καὶ θορυβοῦσι χαλεπούς. ἀκούσαντες γὰρ ἐκάστου τῶν ὑπαρχόντων ἄμεινον βουλευέσεσθε περὶ ἡμῶν.

Ἔστι δὲ περὶ τῆςμισοδημίας καὶ τῆς στασιω- 8 τείας βραχὺς μοι λόγος καταλελειμμένος. εἰ μὲν γὰρ ἄκριτος ἦν, εἰκότως ἂν τῶν (τε) κατηγορούτων ἠκροῦσθε καὶ ἐμοὶ ἀναγκαῖον ἦν ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων· ἐπειδὴ δὲ τετράκις ἀγωνιζόμενος ἀπέφυγον, οὐκέτι δίκαιον ἠγοῦμαι λόγον οὐδένα περὶ τούτου γίνεσθαι. πρὶν μὲν γὰρ κριθῆναι οὐ ῥᾶδιον [ἦν] εἰδέναί τὰς αἰτίας, οὗτ' εἰ ψευδεῖς εἰσιν οὗτ' εἰ ἀληθεῖς· ἀποφυγόντος δὲ ἢ καταγνωσθέντος τέλος ἔχει καὶ διώρισταί τούτων ὁπότερόν ἐστιν. ὥστε δεινὸν νομίζω τοὺς μὲν ἀλόντας μιᾷ ψήφῳ 9 μόνον ἀποθνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα (ὑμᾶς) δημεύειν αὐτῶν, τῶν δὲ νικησάντων πάλιν τὰς αὐτὰς κατη-

γὰρ οὐδὲν ci. R.: οὐδὲν γὰρ. — ποιήσαιμεν Bk. post mg. ald. Taylori et A^d M (correctus fort.): ποιήσοιμεν A sec. Bk., ποιήσωμεν v.

8. στασιωτίας ABZM. — λόγος . . . καταλελ. pr. A (λ. καὶ κατ. ut videbatur Dobsono). — ἀποφεύγοντος ABZM.

9. ὥστε Steph.: ὡς. — ὑμᾶς addidi cum R., qui etiam δημεύεσθαι ci. cum mg. ald. Taylori (δημοσί' εἶναι Cob.). Contra ἀποκτείνειν pro ἀποθνήσκειν ci. Gebauer. — τοὺς δὲ νικῆσαντας cum R. (qui etiam τὸν δὲ νικῆσαντα) Turr. cf. 1, 104. —

γορίας ὑπομένειν, καὶ τοὺς δικαστὰς ἀπολέσει μὲν κυρίους εἶναι, σῶσαι δ' ἀκύρους καὶ ἀτελεῖς φαίνεσθαι, ἄλλως τε καὶ τῶν νόμων ἀπαγορευόντων δις περὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν μὴ ἐξεῖναι δικάζεσθαι, καὶ ὑμῶν ὁμωμοκότων χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

10 ἜΩν ἔνεκα περὶ ἔμαυτοῦ παραλιπὼν Ἀλκιβιάδου τὸν βίον ἀναμνηῆσαι βούλομαι. καίτοι ἄπορῶ γε διὰ τὸ πλήθος τῶν ἀμαρτημάτων πόθεν ἄρξομαι, ἐμποδῶν ἀπάντων ὄντων. περὶ μὲν οὖν μοιχείας καὶ γυναικῶν ἀλλοτριῶν ἀρπαγῆς καὶ τῆς ἄλλης βιαιότητος καὶ παρανομίας καθ' ἕναστος εἰ δεήσεις λέγειν, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν ὁ παρὼν χρόνος, ἅμα δὲ πολλοῖς ἀπεχθοίμην τῶν πολιτῶν, φανερὰς τὰς συμφορὰς ποιῶν αὐτῶν. ἃ δὲ περὶ τὴν πόλιν εἴρησται καὶ τοὺς προσήκοντας καὶ τῶν ἄλλων ἀστῶν καὶ ξένων τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀποδείξω.

11 Πρῶτον μὲν οὖν πείσας ὑμᾶς τὸν φόρον ταῖς πόλεσιν ἐξ ἀρχῆς τάξει τὸν ὑπ' Ἀριστείδου πάντων δικαιοτάτα τεταγμένον, αἵρεθεῖς ἐπὶ τούτῳ δέκατος αὐτὸς μάλιστα διπλάσιον αὐτὸν ἐκάστοις τῶν συμμάχων ἐποίησεν, ἐπιδείξας δ' αὐτὸν φοβερὸν καὶ μέγα δυνάμενον ἰδίας ἀπὸ τῶν κοινῶν προσόδους κατεσκευάσατο. σκέψασθε δὲ πῶς ἂν τις κακὰ μείζω τούτων κατασκευάσειεν, εἰ τῆς σωτηρίας

μὴ . . . ἐξεῖναι A. — χρῆσεσθαι Hi. Ros.

10. mal. ἄρξομαι, coll. Hyp. IV, col. 4. — ἐμποδῶν] cf. Harp. s. v. (A. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.). — δεήσεις mal. Bait.: δεήσει.

11. τὸν ὑπ' τῶν ὑπ' A. — ἐπὶ τούτων ut videtur A pr. (ἐπὶ τούτο ci. R.). — ἐκάστοις τῶν σ. scripsi: ἐκάστῳ τ. σ. cf. extr. §. — παρασκευάσειεν pr. A, quod praefert Fuhr. — (ἦ) εἰ Hi. — ἐκάστοις Turr.: ἐκάστης AB; ἐκάστου

ἡμῖν πάσης διὰ τῶν συμμάχων οὔσης, ὁμολογου-
 μένως νῦν κάκιον ἢ πρότερον πραττόντων, τὸν
 φόρον ἐκάστοις ἐδίπλασεν. ὥστ' εἶπερ ἡγεῖσθε πο- 12
 λίτην ἀγαθὸν Ἀριστείδην καὶ δίκαιον γεγενῆσθαι,
 τοῦτου προσήκει κάκιστον νομίζειν ὡς τὰναντία περὶ
 τῶν πόλεων ἐκείνῳ γιννώσκοντα. τοιγάρτοι διὰ
 ταῦτα πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν ἀπολιπόντες
 φυγάδες γίνονται καὶ εἰς Θουρίους οἰκήσονται ἀπέρ-
 χονται. δηλώσει δὲ ἡ τῶν συμμάχων ἔχθρα, ὅταν
 πρῶτον ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις γένηται ναυτικὸς
 πόλεμος. ἐγὼ δὲ νομίζω τὸν τοιοῦτον πονηρὸν
 εἶναι προστάτην, ὅστις τοῦ παρόντος χρόνου (μόνου)
 ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖται,
 καὶ τὰ ἥδιστα τῷ πλήθει, παραλιπὼν τὰ βέλτιστα,
 συμβουλεύει. Θαναμάζω δὲ τῶν πεπεισμένων Ἀλκι- 13
 βιάδην δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν, τοιαύτης πολιτείας
 ἢ μάλιστα κοινότητα δοκεῖ προηρησθαι, οἷ οὐδ'
 ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτὸν θεῶνται, ὀρῶντες τὴν πλεον-
 εξίαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν, ὅς τὴν Καλλίου γήμας
 ἀδελφὴν ἐπὶ δέκα ταλάντοις, τελευτήσαντος Ἰππολί-
 κου στρατηγοῦντος ἐπὶ Δηλῷ ἕτερα τοσαῦτα προσ-
 επράξατο, λέγων ὡς ὠμολόγησεν ἐκεῖνος, ὅποτε
 παῖς αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς γένοιτο, προσθήσειν

ZM; ἐκάστῳ v. — ἐδίπλασεν] διπλάσειεν codd. Turr.; διπλα-
 σιάσειεν R. Bk.

12. ἡγεῖσθε BZ Bk. (ci. R.): ἡγήσθε. — ὅταν πρῶτον
 ci. R.: πρῶτον ὅταν.

13. ἐπιθυμ . . . . . ἢ pr. A. — ἢ AB Bk.: ἦν.
 — προηρησθαι scripsi (ἡρησθαι Valck. et Sl.): εὔρησθαι
 (quo servato ante κοιν. add. διὰ cum R. Turr.). — οἷ Bk.
 cum A^a: οἷ AB (sec. Bk.) M pr.; οἷαν v. (οἷαν οὐδ' ἐπὶ τ.
 ιδ. αὐτὸν ἔχειν θεῶνται Ald.).

- 14 ταῦτα. λαβὼν δὲ τοσαύτην προῖκα ὅσην οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων, οὕτως ὑβριστῆς ἦν, ἐπεισάγων εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν ἑταίρας, καὶ δούλας καὶ ἑλευθέρους, ὥστ' ἠνάγκασε τὴν γυναῖκα σωφρονεστάτην οὔσαν ἀπολιπεῖν, ἐλθοῦσαν πρὸς τὸν ἄρχοντα κατὰ τὸν νόμον. οὗ δὴ μάλιστα τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐπεδείξατο· παρακαλέσας γὰρ τοὺς ἑταίρους, ἀρπάσας ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα ὄχητο βία, καὶ πᾶσιν ἐδήλωσε καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν
- 15 ἄλλων πολιτῶν | καταφρονῶν. οὐ τοίνυν ταῦτα
- 31 μόνον ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ καὶ λαθραῖον θάνατον ἐπεβούλευσε Καλλιᾶ, ἵνα τὸν οἶκον τὸν Ἰππονίκου κατὰσχοι, ὡς ἐναντίον πάντων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατηγορεῖ· καὶ τὰ χρήματα τῷ δήμῳ ἔδωκεν, εἴ πως τελευτήσειεν ἄπαις, φοβούμενος μὴ διὰ τὴν οὐσίαν ἀπόλοιτο. καίτοι ὅστις ὑβρίζει γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβουλεύει, τί χρὴ προσδοκᾶν τοῦτον περὶ τοὺς ἐντυχόντας τῶν πολιτῶν διαπραττέσθαι; πάντες γὰρ ἄνθρωποι τοὺς οἰκείους τῶν ἀλλοτρίων ποιοῦνται περὶ πλείονος. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἔρημος (ἐκεῖνος) οὐδ' εὐαδίκητός ἐστιν, ἐπεὶ διὰ τὸν πλοῦτον ἔχει πολλοὺς τοὺς βο-
- 16 ηθήσοντας. Ὁ δὲ πάντων δεινότητόν ἐστι, τοιοῦτος ὢν ὡς εὔνοος τῷ δήμῳ τοὺς λόγους ποιεῖται καὶ τοὺς ἄλλους ὀλιγαρχικοὺς καὶ μισοδήμους ἀποκαλεῖ· καὶ ὄν ἔδει τεθνάναι διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, κατή-

14. ἐπεδείξατο ABZ Bk. (ci. R.): ὑπεδείξατο.

15. ταῦτα (αὐτῷ) Hi. — ἐναντίων A et pr. M. — ἐπιτυχόντας Hertl. coll. § 26. 37. sed cf. 10.

16. καὶ τοὺς Dobr. (vel τοὺς δ'): αὐτός. — ἔδει Dobr. Turr.: δεῖ. —

γορος τῶν διαβεβλημένων ὑφ' ὑμῶν αἰρεῖται, καὶ φησι φύλαξ εἶναι τῆς πολιτείας, οὐδενὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων οὔτ' ἴσον οὔτ' ὀλίγω πλέον ἀξίων ἔχειν· ἀλλ' οὕτω σφόδρα καταπεφρόνηκεν, ὥστε διατετέλεκεν ἀθρόους μὲν ὑμᾶς κολακεύων, ἕνα δ' ἕκαστον προπηλακίζων. ὅς εἰς τοσοῦτον ἐλήλυθε τόλμης, 17 ὥστε πείσας Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα συνεισελθεῖν οἴκαδε τὴν οἰκίαν ἐπηνάγκαζε γράφειν, δεομένου δὲ καὶ προφάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, ὡς οὐκ ἂν δύναίτο ταῦτα πράττειν ἤδη διὰ τὸ συγγραφὰς ἔχειν παρ' ἐτέρων, προεῖπεν αὐτῷ δήσειν, εἰ μὴ πάνυ ταχέως γράφοι. ὅπερ ἐποίησε· καὶ οὐ πρότερον ἀπηλλάγη, πρὶν ἀποδορὰς ᾤχετο τετάρτῳ μηνί, τοὺς φύλακας λαθῶν, ὥσπερ παρὰ βασιλέως. οὕτω δ' ἀναίσχυντός ἐστιν, ὥστε προσελθὼν ἐνεκάλει αὐτῷ ὡς ἀδικούμενος, καὶ οὐχ ὧν ἐβιάσατο μετέμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κατέλιπε τὸ ἔργον ἠπειλεί, καὶ οὔτε τῆς δημοκρατίας οὔτε τῆς ἐλευθερίας οὐδὲν ἦν ὄφελος· οὐδὲν γὰρ ἦττον ἐδεδήκει τῶν ὁμολογουμένων δούλων. ἀγανακτῶ δ' ἐνθυμούμενος ὑμῖν μὲν οὐδὲ τοὺς 18 κακούργους ἀσφαλὲς εἰς τὸ δεσμοτήριον ὄν ἀπάγειν, διὰ τὸ χιλίας δραχμὰς τετάχθαι ἀποτεῖσαι ὅς ἂν τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλάβῃ τῶν ψήφων· ὁ δὲ τοσοῦτον χρόνον εἴρξας καὶ ἐπαναγκάζων γράφειν

ὑφ' ὑμῶν Emp. S.: ὑφ' ἡμῶν. — ὥστε διὰ a corr. habet A (. . . . . pr. A).

17. οἴκαδε del. Hi. — ἐπηνάγκαζε scripsi: ἐπηνάγκασε AB Bk. (ci. Steph.), ἀπηνάγκασε v. — παρ' ἐτέροις Dobr. (potius παρ' ἐτέρῳ). — παρὰ ante βασιλ. add. AB Bk. — ἐδεδήκει (s. ἐδεδέκει) Emp. Turr.: ἐδεδοίκει. — ὁμολογουμένως ci. R.

18. ἀποτεῖσαι scripsi: ἀποτίσαι. —

οὐδὲν κακὸν πέπονθεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα σεμνότερος
δοκεῖ καὶ φοβερώτερος εἶναι. καὶ πρὸς μὲν τὰς
ἄλλας πόλεις ἐν τοῖς συμβόλοις συντιθέμεθα μὴ
ἐξεῖναι μήθ' εἶρξαι μήτε δῆσαι τὸν ἐλεύθερον· ἐὰν
δέ τις παραβῇ, μεγάλην ζημίαν ἐπὶ τούτοις ἔθεμεν·
τούτου δὲ τοιαῦτα πράξαντος οὐδεμίαν οὐδεὶς οὔτ'
19 ἰδίαν οὔτε δημοσίαν τιμωρίαν ποιεῖται. νομίζω δὲ
ταύτην εἶναι σωτηρίαν ἅπασιν, πείθεσθαι τοῖς ἄρ-
χουσι καὶ τοῖς νόμοις· ὅστις δὲ ὑπερορᾷ ταῦτα,
τὴν μεγίστην φυλακὴν ἀνήρηκε τῆς πόλεως. δεινὸν
μὲν οὖν ἔστι καὶ ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων τὰ δίκαια
πάσχειν κακῶς, πολὺ δὲ χαλεπώτερον, ὅταν τις ἐπι-
στάμενος τὰ διαφέροντα παραβαίνειν τολμᾷ· φανε-
ρῶς γὰρ ἐνδείκνυται, ὡσπερ οὗτος, οὐκ αὐτὸς τοῖς
νόμοις τοῖς τῆς πόλεως ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρό-
20 ποις ἀκολουθεῖν ἀξιῶν. Ἐνθυμήθητε δὲ Ταυρέαν,
ὃς ἀντιχορηγὸς ἦν Ἀλκιβιάδῃ παισί. κελεύοντος δὲ
τοῦ νόμου τῶν χορευτῶν ἐξάγειν ὃν ἂν τις βούλη-
ται ξένον ἀγωνιζόμενον, οὐκ ἐξὸν ἐπιχειρήσαντα
κωλύειν, ἐναντίον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
τῶν θεωρούντων καὶ τῶν ἀρχόντων ἀπάντων παρ-
όντων ἐν τῇ πόλει τύπτων ἐξήλασεν αὐτόν, καὶ τῶν
θεατῶν συμφιλονικούντων ἐκείνῳ καὶ μισούντων
τοῦτον, ὥστε τῶν χορῶν τὸν μὲν ἐπαινοῦντων, τοῦ

συμβόλοις ABZ m. Ald. Bk. (ci. R.): συμβολαίοις.

19. νομίζω. ταύτην εἶν. . . . . τοῖς ἄρχουσι pr. A. —
φανερός ABMZ. — νόμοις τοῖς τῆς A^d Bk.: v. τοῖς A sec.
Bk. B; v. τῆς v. — αὐτοῦ Turr.: αὐτοῦ.

20. ξένον, ἀγωνιζόμενον Turr. cum Valck., qui δ' post
ἀγ. inserit. cf. Dem. 21, 60. — συμφιλονικούντων B W: συμ-
φιλονεικούντων. — τοῖν χοροῖν mal. Bk. — ὥστε κτέ.] cf.
Isocr. 4, 64.

δ' ἀκροάσασθαι οὐκ ἐθέλοντων, οὐδὲν πλεῖον ἔπρα-
 ξεν· ἀλλὰ τῶν κριτῶν οἱ μὲν φοβούμενοι οἱ δὲ 21
 χαριζόμενοι νικᾶν ἔκριναν αὐτόν, περὶ ἐλάττονος
 ποιούμενοι τὸν ὄρκον ἢ τοῦτον. εἰκότως δέ μοι
 δοκοῦσιν οἱ κριταὶ ὑπέρχεσθαι Ἀλκιβιάδην, ὁρῶντες
 Ταυρέαν μὲν τοσαῦτα χρήματα ἀναλώσαντα προ-
 πηλακίζόμενον, τὸν δὲ τοιαῦτα | παρανομοῦντα μέ- 32
 γιστον δυνάμενον. αἴτιοι δ' ὑμεῖς, οὐ τιμωρούμενοι
 τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς μὲν λάθρα ἀδικοῦντας
 κολάζοντες, τοὺς δὲ φανερώς ἀσελγαίνοντας θαυμά-
 ζοντες. τοιγάρτοι τῶν νέων αἱ διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς 22
 γυμνασίοις ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ, καὶ στρα-
 τεύονται μὲν οἱ πρεσβύτεροι, δημηγοροῦσι δὲ οἱ
 νεώτεροι, παραδείγματι τούτῳ χρώμενοι, ὃς τηλι-
 καύτας ποιεῖται τῶν ἀμαρτημάτων ὑπερβολάς, ὥστε
 περὶ τῶν Μηλίων γνώμην ἀποφηνάμενος ἔξανδρα-
 ποδίζεσθαι, πριάμενος γυναῖκα τῶν αἰχμαλώτων
 υἱὸν ἐξ αὐτῆς πεποιήται, ὃς τοσοῦτω παρανομοτέρως
 Αἰγίσθου γέγονεν, ὥστ' ἐκ τῶν ἐχθίστων ἀλλήλοις
 πέφυκε, καὶ τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ
 ἔσχατα τοὺς μὲν πεποιηκέναι τοὺς δὲ πεπονθέναι.
 ἄξιον δὲ τὴν τόλμαν αὐτοῦ σαφέστερον ἔτι διελθεῖν. 23
 ἐκ ταύτης γὰρ παιδοποιεῖται τῆς γυναικός, ἣν αὐτ'
 ἐλευθέρως δούλην κατέστησε, καὶ ἥς τὸν πατέρα καὶ
 τοὺς προσήκοντας ἀπέκτεινε, καὶ ἥς τὴν πόλιν ἀνά-
 στατον πεποιήκεν, ὡς ἂν μάλιστα τὸν υἱὸν ἐχθρὸν

21. μὲν τοσαῦτα scripsi: τος. μὲν.

22. παρανομοτέρως R.: παρανομώτατος ABZ; παρανο-
 μώτερος v.

23. ἥς ante τὴν om. pr. A.

ἑαυτῷ καὶ τῇ πόλει ποιήσεις· τισαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν. ἀλλ' ὑμεῖς ἐν μὲν ταῖς τραγωδίαῖς τοιαῦτα θεωροῦντες δεινὰ νομίζετε, γιγνόμενα δ' ἐν τῇ πόλει ὀρῶντες οὐδὲν φροντίζετε. καίτοι ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἐπίστασθε πότερον οὕτω γεγένηται ἢ πέπλασται ὑπὸ τῶν ποιητῶν· ταῦτα δὲ σαφῶς εἰδότες οὕτω πεπραγμένα παρανόμως, ῥαθύμως
 24 φέρετε. Πρὸς δὲ τούτοις τολμῶσί τινες περὶ αὐτοῦ λέγειν ὡς οὐδὲ γεγένηται οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος. ἐγὼ δὲ νομίζω μέγιστα κακὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου πείσεσθαι, καὶ τηλικούτων πραγμάτων εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον αἴτιον δόξειν, ὥστε μηδένα τῶν προτέρων ἀδικημάτων μεμνησθαι· ἀνέλπιστον γὰρ οὐδὲν τὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην κατασκευασάμενον καὶ τὴν τελευτὴν ὑπερβάλλουσαν ποιήσασθαι. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν φυλάττεσθαι τῶν πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξανομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθισταμένας.

25 Ἐγοῦμαι δ' αὐτὸν πρὸς ταῦτα μὲν οὐδὲν ἀντερεῖν, λέξειν δὲ περὶ τῆς νίκης τῆς Ὀλυμπίασι, καὶ περὶ πάντων μᾶλλον ἢ τῶν κατηγορηθέντων ἀπολογήσεσθαι. ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων ἐπιδείξω αὐτὸν ἐπιτηδειότερον τεθνάναι μᾶλλον ἢ σῶζεσθαι. διη-
 26 γήσομαι δ' ὑμῖν. Διομήδης ἦλθε ξεῦγος ἴππων ἄγων Ὀλυμπίαζε, κερτημένος μὲν οὐσίαν μετρίαν, στεφανῶσαι δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τὴν πόλιν

24. ἐγὼ δὲ] malim καὶ ἐγὼ δὲ. — παρασκευασάμενον pr. A. — ποιήσεσθαι mal. Bait. — ὑπεραυξανομένους AB Bk.: ὑπεραυξομένους.

25. πρὸς ταῦτα scripsi: πρὸς τοῦτο. — ἀπολογήσασθαι ABZM. — ἐπιδείξω A Turr.: ἀποδείξω.

καὶ τὴν οἰκίαν βουλόμενος, λογιζόμενος τοὺς ἀγῶ-
νας τοὺς ἱππικοὺς τύχη τοὺς πλείστους κρινομένους.
τοῦτον Ἀλκιβιάδης πολίτην ὄντα καὶ (οὐ) τὸν ἐπι-
τυχόντα, δυνάμενος παρὰ τοῖς ἀγωνοθέταις τῶν
Ἡλείων, ἀφελόμενος αὐτὸς ἠγωνίζετο. καίτοι τί
ἂν ἐποίησεν, εἴ τις τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων
ἀφίκετο ζεῦγος ἵππων ἔχων; ἧ̄ που ταχέως ἐπέ- 27
τρεψεν ἂν ἀνταγωνίζεσθαι ἑαυτῷ, ὃς Ἀθηναῖον
ἄνδρα βιασάμενος τοῖς ἀλλοτρίοις ἐτόλμησεν ἵπποις
ἀμιλλᾶσθαι, δηλώσας τοῖς Ἑλλησι μηδὲν θαυμάζειν
ἂν τινα αὐτῶν βιάσῃται, ἐπεὶ καὶ τοῖς πολίταις
οὐκ ἐξ ἴσου χρῆται, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀφαιρούμενος,
τοὺς δὲ τύπτων, τοὺς δὲ εἰργνύων, τοὺς δὲ χρή-
ματα πραττόμενος, οὐδενὸς ἀξίαν τὴν δημοκρατίαν
ἀποφαίνων, τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῷ τὰ δ'
ἔργα τυράννου παρέχων, καταμαθὼν ὑμᾶς τοῦ μὲν
ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ πράγματος ἀμελοῦν-
τας. τοσοῦτον δὲ διαφέρει Λακεδαιμονίων, ὥστ' 28
ἐκεῖνοι μὲν καὶ ὑπὸ τῶν συμμάχων ἀνταγωνιζομέ-
νων ἀνέχονται ἠττώμενοι, οὗτος δὲ οὐδ' ὑπὸ τῶν
πολιτῶν, ἀλλὰ φανερωῶς προείρηκεν οὐκ ἐπιτρέψειν
τοῖς ἀντεπιθυμοῦσί τινος. εἴτ' ἐκ τῶν τοιούτων
ἀναγκαῖον τὰς πόλεις τῶν ἡμετέρων πολεμίων ἐπι-
θυμεῖν, ἡμᾶς δὲ μισεῖν. Ἴνα δὲ μὴ μόνον Διο- 29

26. *τύχη*] non recte *τέχνη* ci. Schi. Cob. Hi. — malim τὸ πλείστον. — οὐ̄ ante τὸν ἐπιτυχ. cum Steph. add. Turr. — (τὸ ζεῦγος) ἀφελόμε. R., ἀφ. (τοὺς ἵππους) Hi.

27. *ταχέως* (γε) Hi. — Ἀθηναίων AB Bk. — βιάσῃται AB Bk.: βιάζεται. — ἐπεὶ] ἐπειδὴ pr. A. — ἀφαιρούμενος mg. Ald. R. Bk: ἀφαιρουμένους Ald. — ἀποφαίνει cum R. Turr.

28. προείρηκεν scripsi: εἴρηκεν.

μήδην ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων ἐπιδείξειε, τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτησάμενος |
 33 ὡς εἰς τὰ πινύκια τῇ προτεραίᾳ τῆς θυσίας χρησόμενος, ἐξηπάτησε καὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἤθελε, βουλόμενος τῇ ὑστεραίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρῆσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ξένων μὴ ἐγίνωσκον ἡμέτερα ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὁρῶντες ὑστέρα οὖσαν τῆς Ἀλκιβιάδου τοῖς τούτου πομπείοις χρῆσθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς· ὅσοι δὲ ἢ παρὰ τῶν πολιτῶν ἤκουον ἢ καὶ ἐπεγίνωσκον τὰ τούτου, κατεγέλων ἡμῶν, ὁρῶντες ἓνα ἄνδρα μεῖζον ἀπάσης τῆς πόλεως δυνάμενον.

30 Σκέψασθε δὲ καὶ τὴν ἄλλην ἀποδημίαν τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ὡς διέθετο. τούτῳ σκηνὴν μὲν Περσικὴν Ἐφέσιοι διπλασίαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν, ἱερεῖα δὲ καὶ τοῖς ἵπποις ἐφόδια Χῖοι παρεσκεύασαν, οἴνου δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα Λεσβίοις προσέταξε. καὶ οὕτως εὐτυχῆς ἐστίν, ὥστε τοὺς Ἕλληνας τῆς παρανομίας καὶ τῆς δωροδοκίας μάρτυρας κεκτημένους

29. Διομήδη Schi. — ἐπιδείξειε Emp. Turr. (ἐπιδείξαίτο ci. R.): ἐπιδόξειε. — τὰ πινύκια Valck. (post Meursium) Bk.: τὰ πινάκια. — προτεραίᾳ Valck. (post Pierson.) Bk.: πρότερον. — θυσίας cum Scal. Canter. Meurs. Tayl. Bk.: οὐσίας. — cf. Ath. 9 p. 408 D: Ἀττικοὶ χερνιβίον λέγουσιν, ὡς Ἀσσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀλκιβ. λέγων οὕτως· τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. Inde χερνιβίοις restit. cum Tayl. Valck. Turr.: χερνίβοις (χερν.ίβοις A^d). cf. etiam Moer. Att. s. v. πομπεῖα, ubi perperam Thucydides laudatur. — τῆς Ἀλκ.] τοῖς Ἀ. Α. — πομπείοις AZ et corr. M. — καὶ (αὐτοὶ) ἐπεγίν. R. — malim ἐπεγίνωσκον οὐκ ὄντα τούτου. — μεῖζον ἀπάσης Sl. Bk.: μεῖζονα πάσης, quod retin. Schi.

30. διέθετο. τούτῳ R. (διέθετο τούτῳ. St.): δ. τοῦτο. — προσέταξε ABZ Bk. (ci. Sl.): προσέταξαν.

οὐδεμίαν δέδωκε δίκην, ἀλλὰ ὅπόσοι μὲν ἄρχοντες ἐν μιᾷ πόλει γεγένηται, ὑπεύθυνοί εἰσιν, ὁ δὲ 31 πάντων τῶν συμμάχων (ἄρχων) καὶ χρήματα λαμβάνων οὐδενὸς τούτων ὑπόδικός ἐστιν, ἀλλὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένος σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ ἔλαβε, καὶ προσέτι πολλῇ τῇ νίκῃ χρῆται, ὥσπερ οὐ πολὺ μᾶλλον ἠτιμακῶς ἢ ἐστεφανωκῶς τὴν πόλιν. εἰ δὲ βούλεσθε σκοπεῖν, εὐρήσετε τῶν τούτῳ πολλάκις πεπραγμένων ἕκαστον ὀλίγον χρόνον πράξαντάς τινας ἀναστάτους τοὺς οἴκους ποιήσαντας· οὗτος δ' ἐπιτηδεύων ἅπαντα πολυτελέστατα διπλασίαν οὐσίαν κέκτηται. καίτοι ὑμεῖς γε νομίζετε τοὺς 32 φειδομένους καὶ τοὺς ἀκριβῶς διαιτωμένους φιλοχρημάτους εἶναι, οὐκ ὀρθῶς γινώσκοντες· οἱ γὰρ μεγάλα δαπανώμενοι πολλῶν δεόμενοι αἰσχροκερδέστατοί εἰσιν. αἰσχιστον δὲ φανήσεσθε ποιοῦντες, εἰ τοῦτον μὲν ἀγαπᾶτε τὸν ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον, Καλλιᾶν δὲ τὸν Διδυμίου, τῷ σώματι νικήσαντα πάντας (τοὺς) ἀγῶνας τοὺς στεφανηφόρους, ἐξωστρακίσσατε πρὸς τοῦτο οὐδὲν ἀποβλέψαντες, ὅς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πόνων ἐτίμησε τὴν πόλιν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τοὺς 33 προγόνους, ὡς ἀγαθοὶ καὶ σώφρονες ἦσαν, οἵτινες ἐξωστράκισαν Κίμωνα διὰ παρανομίαν, ὅτι τῇ ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ συνώκησε. καίτοι οὐ μόνου

31. ἄρχων post Sluit., qui ἐπάρχων ci., addidit Emp. — τῶν τούτῳ πολλάκις scripsi: πολλὰ τῶν τούτῳ (πολλάκις, τ. τ. ci. Dobr.).

32. τοῦτο cum Steph. Bk.: τοῦτον γ. Turr., τούτων (R.) vel τοιοῦτον Gebauer. — ὅς A Turr.: ὡς, quod mal. S.

33. Κίμωνα AB Steph. Scal.: Κόνωνα.

αὐτὸς ὀλυμπιονίκης ἦν, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Μιλτιάδης. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔκρισαν αὐτόν.

34 Ἀλλὰ μὴν εἰ δεῖ κατὰ γένος σκοπεῖν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶθεν προσήκει τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν ἀποδείξειε τῶν ἡμετέρων οὐδένα τῆ συμφορᾷ ταύτῃ χρησάμενον, Ἀλκιβιάδῃ δὲ μάλιστα πάντων Ἀθηναίων. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς πατήρ Μεγακλῆς καὶ ὁ πάππος Ἀλκιβιάδης (δὶς) ἐξωστρακίσθησαν ἀμφοτέρω, ὥστ' οὐδὲν θαυμαστὸν οὐδ' ἄτοπον πείσεται τῶν αὐτῶν τοῖς προγόνοις ἀξιούμενος. καὶ μὴν οὐδ' ἂν αὐτὸς ἐπιχειρήσειεν ἀντειπεῖν, ὡς οὐ τῶν ἄλλων ἐκείνοι παρανομώτατοι ὄντες τούτου σωφρονέστεροι καὶ δικαιότεροι ἦσαν, ἐπεὶ τῶν γε τούτῳ πεπραγμένων οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως κατηγορῆσαι δύναίτο.

35 Νομίζω δὲ καὶ τὸν θέντα τὸν νόμον ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχειν· ἀποβλέψαντα τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς κρείττους τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων, ἐπειδὴ παρὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν ἰδίᾳ δίκη λαβεῖν, δημοσίαν τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων κατασκευάσαι. ἐγὼ (μὲν) τοίνυν ἐν τε τῷ κοινῷ κέκριμαι τετράκις, ἰδίᾳ τε οὐδένα διεκάλυσα δικάζεσθαι βουλόμενον· Ἀλκιβιάδης δὲ τοιαῦτα ἐργασάμενος οὐδεμίαν πώποτε δίκην ὑποσχεῖν ἐτόλμησεν.

34. Ἀλκιβιάδῃ cum Valck. et R. Bk.: Ἀλκιβιάδης. — δὶς cum Markl. add. Turr. coll. Lys. 14, 39.

35. ἐγὼ (μὲν) mal. Bk. — ἰδίαν pr. A. — οὐδένα AZ (ci. Luz. R.): οὐδέν.

οὕτω γὰρ χαλεπός ἐστιν, ὥστε οὐ περὶ τῶν παρε- 36
ληλυθότων ἀδικημάτων αὐτὸν τιμωροῦνται ἀλλ'
ὑπὲρ τῶν μελλόντων φοβοῦνται, καὶ τοῖς μὲν πε-
πονθόσι κακῶς ἀνέχεσθαι λυσιτελεῖ, τούτῳ δὲ οὐκ
ἐξαρκεῖ, εἰ μὴ καὶ τὸ λοιπὸν ὅτι ἂν βούληται |
διαπράξεται. καίτοι οὐ δήπου ὦ Ἀθηναῖοι ὅστρα- 34
κισθῆναι μὲν ἐπιτήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ οὐκ
ἄξιός, οὐδὲ κρινόμενος μὲν ἀποφυγεῖν, ἄκριτος
δὲ φεύγειν, οὐδὲ τοσαυτάκις ἀγωνιζόμενος νικήσας
δικαίως ἂν πάλιν δόξαιμι δι' ἐκεῖνα ἐκπεσεῖν.
ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς ἢ φαύλων 37
κατηγόρων ἢ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκιν-
δύνευον, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν ἐρρωμενεστάτων καὶ
λέγειν καὶ πράττειν, οἳ τινες δύο τῶν τὴν αὐτὴν
αἰτίαν ἔχόντων ἔμοι ἀπέκτειναν. οὐκ οὖν τοὺς τοι-
οῦτους δίκαιον ἐκβάλλειν, οὓς πολλάκις ἐλέγχοντες
εὐρίσκατε μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς μὴ θέλον-
τας ὑποσχεῖν τῇ πόλει περὶ τοῦ βίου λόγον. δει- 38
νὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ μὲν τις ἀπολογεῖσθαι
ἀξιώσειεν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ὡς ἀδίκως ἀπο-
λώλασιν, οὐκ (ἂν) ἀνασχέσθαι τῶν ἐπιχειρούντων·
εἰ δέ τις τῶν ἀποφυρόντων πάλιν περὶ τῆς αὐτῆς

36. αὐτὸν] αὐτῶν ZM et pr. A^d. — διαπράξεται cum Bk. Turr.: διαπράξεται. — φεύγειν, οὐδὲ R. post Tayl.: φεύγειν, ὃ δὲ, quod serv. cum G. Hermanno Schi., interrogationis signo post ἐκπ. posito. — τοσαύτας pr. A. — νικήσας δικαίως ἂν] καὶ νικ. δικ. cum R. Turr., qui desiderant ἂν; δικαίως καὶ νικήσας v.

37. ἢ (ὑπὸ) φαύλων ci. R.

38. οὐκ (ἂν) ἀνασχ. cum R. Bk. ὑμᾶς non necessarium esse docet Gebauer coll. Dem. 20, 111. — ἐπιχειρ. . . . . των pr. A.

- αἰτίας κατηγορεῖ, πῶς οὐ δίκαιον περὶ τοὺς ζῶντας
καὶ τοὺς τεθνηκότας τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν;
- 39 ἔστι μὲν οὖν Ἀλκιβιάδου μήτε αὐτὸν τῶν νόμων
καὶ τῶν ὄρκων φροντίζειν, ὑμᾶς τε παραβαίνειν
ἐπιχειρεῖν διδάσκειν, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐκβάλλειν
καὶ ἀποκτείνειν ἀνηλεῶς, αὐτὸν δὲ ἰκετεύειν καὶ
δακρύειν οἰκτρῶς. καὶ ταῦτα μὲν οὐ θαυμάζω·
πολλῶν γὰρ αὐτῷ κλαυμάτων ἄξια εἴργασται· ἐν-
θυμοῦμαι δὲ τίνας ποτὲ καὶ πείσει δεόμενος, πό-
τερα τοὺς νεωτέρους, οὓς πρὸς τὸ πλῆθος διαβέ-
βληκεν ἀσελγαίνων καὶ τὰ γυμνάσια καταλύων καὶ
παρὰ τὴν ἡλικίαν πράττων, ἢ τοὺς πρεσβυτέρους,
οἷς οὐδὲν ὁμοίως βεβίωκεν, ἀλλὰ τῶν ἐπιτηδευμά-
των αὐτῶν καταπεφρόνηκεν; Οὐ μόνον δὲ αὐτῶν
40 ἔνεκα τῶν παρανομούντων, ἵνα δίκην διδῶσιν,
ἐπιμελεῖσθαι ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων, ὅπως
τούτους ὀρῶντες δικαιότεροι καὶ σωφρονέστεροι
γίγνωνται. ἐμὲ μὲν τοίνυν ἐξελάσαντες τοὺς βελ-
τίστους περιδεεῖς καταστήσετε, τοῦτον δὲ κολάσαν-
τες τοὺς ἀσελγεστάτους νομιμωτέρους ποιήσετε.
- 41 Βούλομαι δ' ὑμᾶς ἀναμνηῆσαι τῶν ἐμοὶ πεπραγ-
μένων. ἐγὼ γὰρ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ
Μακεδονίαν καὶ εἰς Μολοττίαν καὶ εἰς Θεσπρωτίαν
καὶ εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν τοὺς μὲν διαφό-

39. πότερα . . . τοὺς A pr.

40. τούτους] κολαζομένους addi mal. R. „vel deest participium vel lege τοῦτο“ Dobr. — νν. τοὺς βελτ. — κολάσαντες add. ABP Bk. — περιδεεστέρους Ros. — ἀσελγεστάτους S. Emp.: ἀσελγεστέρους.

41. γὰρ post ἐγὼ add. A Bk. — καὶ (εἰς) Μακεδ. S. — Μολοττίαν scripsi: Μολοσσίαν (μολοσίαν BZM). — malim διαφόρους (ἡμῖν) ὄντας (ἡμῖν subaudiri iubet R.). —

ρους ὄντας διήλλαξα, τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἐποίησα, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπέστησα. καίτοι εἰ τῶν πρεσβευόντων ἕκαστος τὰ αὐτὰ ἐποίησεν, ὀλίγους ἂν πολεμίους εἶχετε καὶ πολλοὺς συμμαχοὺς ἐκέκτησθε. περὶ δὲ τῶν λειτουργιῶν οὐκ ἀξιῶ με- 42
 μῆσθαι, πλὴν κατὰ τοσοῦτον, ὅτι τὰ προσταττόμενα δαπανῶ οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων. καίτοι τυγχάνω νενικηκῶς εὐανδρία καὶ λαμπάδι καὶ τραγωδοῖς, οὐ τύπτων τοὺς ἀντιχορηγοῦντας, οὐδ' αἰσχννόμενος εἰ τῶν νόμων ἔλαττον δύναμαι. τοὺς οὖν τοιούτους τῶν πολιτῶν πολὺ μᾶλλον ἐπιτηδείους ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν.

πρεσβευόντων Luzac.: πρωτευόντων.

42. εὐανδρία ABZ Bk. (ci. Tayl.): ἐν ἀνδρία. cf. Harp. s. v. (Ἄνδ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.).

FRAGMENTA.

ΠΙΣ.

Ι. ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ.

Eandem orationem et hac inscriptione et ea quae est πρὸς τοὺς ἐταίρους designari Kirchhoffius (Herm. I, 6) recte fortasse coniecit.

- 2 1. εὐώχειν ἀντὶ τοῦ εὐώχῃσθαι Ἄνδ. Συμβουλευτικῶ. Antiattic. B. A. 94, 21.
- 3 2. Ναυκρατίαν Ἄνδ. Συμβουλευτικῶ. Phot. p. 288, 23.

ΙΙΙ

ΙΙ. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ.

V. quae adnotata sunt ad or. I. Epistolam Quadringentorum tempore ad Pisandrum eiusque socios conscriptam intellegunt Ruhnkenius et Sauppilus; mihi recte Kirchhoffius ad a. 420—418 rettulisse videtur. cf. ad fr. 4 et 5.

- 4 3. Καὶ τάφον μὲν αὐτοῦ (Themistoclis) λαμπρὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ Μάγνητες ἔχουσι· περὶ δὲ τῶν λειψάνων οὗτ' Ἄνδοκίδη προσέχειν ἄξιον ἐν τῶ

Or. I S. περὶ τῆς ἐνδείξεως (Harp. s. v. ζητηταί, Pseudoplut. § 14) mihi cum Taylora (quamquam aliter Valesio, Sluitero, Sauppilio visum est) non diversa a prima nostra fuisse videtur. Cf. ad Vit. l. c., ubi etiam de orat. adv. Phaeacem, quam commemorat biographus, adnotatum est.

πρὸς τοὺς ἐταίρους λέγοντι φωράσαντας τὰ λείψανα διαρροῖσαι τοὺς Ἀθηναίους· ψεύδεται γὰρ ἐπὶ τὸν δῆμον παροξύνων τοὺς ὀλιγαρχικούς. Plut. Themist. c. 32.

III. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

IV

4. σκάνδικα οὖν λάχανα οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, ⁵ ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φνόμενα, ὡς φησιν Ἀνδοκίδης· μὴ γὰρ ἴδοιμὲν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἤκοντας εἰς τὸ ἄστν, καὶ πρόβατα καὶ βοῦς καὶ τὰς ἀμάξας καὶ γύναια . . . ., καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ ἐργάτας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λάχανα καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν. Suid. 2, 2 p. 780, ex scholio ad Ar. Ach. 477 eis quae nunc habemus pleniore.

5. Ἀνδοκίδης φησὶ τοίνυν· περὶ Ὑπερβόλου ⁶ λέγειν αἰσχύνομαι, οὗ ὁ μὲν πατήρ ἐστιγμένος ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ ἀργυροκοπέῳ δουλεύει τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δὲ ξένος ὢν καὶ βάρβαρος λυχνοποιεῖ. Schol. Ar. Vesp. 1007 cf. Schol. Lucian. p. 46 ed. Jacobitz.

4. Ad orat. πρὸς τοὺς ἐταίρους referunt Kirchhoff S.: quamquam, si ab illa diversa συμβουλευτικός, huius quoque fuisse potest. Apparet ante occupatam Deceleam haec verba scripta esse, quae depingunt statum Atticae primis Peloponnesiaci belli temporibus. cf. S. et Kirchh. l. c. — v. εἰς τὸ ἄστν ex S. coniectura huc transposui: legebantur v. post τὰς ἀμάξας. Porro S. ci.: ἄστν, καὶ γύναια (καὶ παῖδας) καὶ πρόβ. καὶ βοῦς καὶ τὰς ἀμάξας (ἄγοντας), καὶ πρεσβ. κτέ. Bernhardt et in articulo qui est ante ἀμάξας offendit et participium desiderat, quod praegresso ἤκοντας referatur: velut συγκομιζομένης. — 5. Recte admonent S. et Kirchh. haec

6. ἀρετὴ Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία. Suid. I, 1 p. 706.

7 7. Αὐτόπτης ὡς Ἀνδοκίδης, καὶ σύνοπτον καὶ σύνοπτα. Poll. 2, 58.

verba esse scripta ante a. 417/6 (418 Kirchh.), quo anno Hyperbolus in exilium pulsus est. αὐτὸς Sl. S.: ὁ Meineke, ὡς v. — 7. S. secundum vulg. ante Bekk. lectionem ita locum exhibet: καὶ σύνοπτον ὡς Ἀνδ. καὶ σύνοπτα.

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIMUM.

A.

- Ἀγάθαρχος ὁ γραφεύς* 4, 17.
Ἀγαρίστη Alcmaeonidis uxor
 index de myst. 1, 16.
Ἀγησίλαος Laced. rex 3, 18.
ἀγορά 1, 36. 45; 2, 8; 4, 14.
εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι
πρόσταξις 1, 76. — *Ἴππο-*
δαμεία ἀγορά in Piraeo
 1, 45.
ἀγραφος νόμος 1, 85 sqq.
 89. cf. νόμος.
ἄγρια λάχανα fr. 4.
Ἀγύρριος (ὁ δημαγωγός) 1,
 133.
ἀγῶνες ἵππικοί 4, 26. —
ἀγῶν Παναθηναίων 1, 28.
 — *ἀγῶνες στεφανηφόροι* 4,
 32 cf. 2.
ἀγωνοθέται Eleorum 4, 26.
ἄδεια indicis concessa 1, 11
 sq. 15. 20. 22. 34; 2, 23. 27.
 — *ἄδεια περὶ τῶν ὀφειλόν-*
των ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ
ἐπιψηφίζειν 1, 77 pseph.
Ἀδείμαντος (Leucolophidis f.
 Scambonides) ab Agariste
 indicatus 1, 16.
Ἀθῆναι 2, 12. *Ἀθήνησι* 1.
 62. 96 sqq. pseph. 3, 38. —
Ἀθηναῖοι 1, 11 pass.
Αἰαντίς (φυλή) 1, 96 pseph.
- Αἰγῆς* (φυλή) 1, 62. Hermes
 ab ea dedicatus ibd.
Αἰγίνη: ὁ ἐξ *Αἰγίνης* l. d. 1,
 65. — *Αἰγινῆται* causa belli
 Ath. cum Laced. 3, 6.
Αἰγισθος vocatur Calliae filius
 propter nefanda conubia
 patris 1, 129. cf. 4, 22 de
 Alcibiadis filio.
Ἀκουμενός a Lydo indicatus
 1, 18.
ἄκρόπολις Ath. 1, 42. 45. 76;
 3, 7 sq. cf. πόλις.
Ἀλέξιππος testis Andoc. 1, 18.
ἄλιτήριος (scil. δαίμων) domi
 Hipponici 1, 130 sq. — *ἄλι-*
τήριοι τῶν θεῶν qui pia-
 culum in deos commiserunt
 1, 51.
Ἀλκibiάδης Cliniae f. 1, 11
 — 14. 16. or. IV arg. et pass.
Ἀλκibiάδης huius avus testa-
 rum suffragio eiectus 4, 34.
Ἀλκibiάδης ὁ Φηγούσιος a
 Dioclide indicatus 1, 65.
Ἀλκισθένης a Teucro indi-
 catus 1, 35.
Ἀλκμεών Calliae p. 1, 47.
Ἀλκμεωνίδης Agaristes mari-
 tus 1, 16.
Ἀμίαντος ὁ ἐξ Αἰγίνης a Dio-
 clide indicatus 1, 65.
Ἀμόργης ab Athen. contra

- Persarum regem adiuvatur 3, 29.
 ἀμύητος 1, 11 sq.
 ἀναγράφειν νόμους 1, 82. 83 sq. pseph. 85 sq. 89. — ἀναγρ. ἐν στήλαις 1, 51. cf. στήλη.
 ἀνάδικοι δίκαι 1, 88.
 ἀναθήματα i. q. Ἐρμαῖ 1, 34 cf. 62.
 ἀνακαλεῖν citare 1, 45 (senatus praetores).
 Ἀνάσειον Athenis 1, 45.
 ἀνακηρύττειν (de eo cui coronam pop. tribuit) 2, 18.
 ἀνανμαχίου ὄφλειν 1, 74.
 Ἀνδοκίδης orator 1, 4 pass.; or. 3 et 4 argg.
 Ἀνδοκίδης huius avus 1, 146. legatus Spartam de pace 3, 6.
 ἀνδραποδίξασθαι (urbem) 3, 21. cf. ἔξανδραπ.
 Ἄνδριοι: ex iis Ath. cives adsciscunt 1, 149.
 Ἀνδροκλήης (ὁ δημαγωγός) 1, 27.
 Ἀνδρόμαχος servus index de myst. 1, 12 sqq. 28.
 ἀνειπεῖν de praecone 1, 36. de praetoribus 1, 45.
 ἀνθρακνευταί fr. 4.
 ἀντίγραφον populisciti 1, 76. 79 pseph.
 Ἀντίδωρος a Teucro indicatus 1, 35.
 Ἀντιφῶν a Teucro indicatus 1, 15.
 ἀντιχορηγεῖν 4, 42.
 ἀντιχορηγός τινι παισί 4, 20.
 Ἄνυτος (Anthemionis f.) Andocidi in iudicio advocatus 1, 151.
 Ἀξίοχος (Alcibiades f. Scambonides) ab Agariste indicatus 1, 16.
 ἀπάγειν 1, 94. 105; 4, 18. — ἀπαγωγή 1, 88. 91.
 Ἀπατούρια 1, 126.
 ἀπογράφειν de μηνυτῇ 1, 13. 15. 17. 19. 34. 43. — ἀπογραφὴ 1, 23.
 ἀποικία i. qu. κληρουχία 3, 9. 15.
 ἀποκληροῦν βουλήν 1, 82.
 ἀπόρητα εἰσαγγέλλειν εἰς τὴν βουλήν 2, 3 cf. 20. — ἐν ἀπορητῶ 1, 45; 2, 19. 21, ubi pariter de senatu agitur.
 ἀποφορά merces servi in argentariis 1, 38.
 ἀραί in iureiurando iudicum 1, 31.
 Ἄργος 3, 26. — Ἄργεῖοι 3, 9 pass.
 ἄργυροκοπεῖον fr. 5.
 Ἄρειος πάγος: ἐξ Ἄρειου π. δικασθῆναι, φεύγειν 1, 78 sq. pseph.; ἢ ἐξ Ἄρ. π. βουλή 1, 84 pseph.
 Ἀριστείδης tributum sociis constituit 4, 11 sq.
 Ἀριστογείτων tyrannicida 1, 98 pseph.
 Ἀριστομένης ab Andromacho indicatus 1, 13.
 Ἀριστοτέλης Charmidae p. 1, 47.
 Ἀρμόδιος tyrannicida 1, 98 pseph.
 Ἀρχεβιάδης ab Andromacho indicatus 1, 13.
 Ἀρχέλαος rex Macedoniae 2, 11.
 Ἀρχίδαμος a Teucro indicatus 1, 35.
 ἀρχιθεωρός εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε 1, 132 cf. 4, 29.
 Ἀρχιππος ab Andromacho indicatus 1, 13.
 ἄρχοντες Athen. in sociis civitatibus 4, 30.

ἄρχων (scil. ἐπώνυμος) 4, 14.
 ἀρχώνης τῆς πεντηκοστῆς 1,
 133.
 ἀσπίδα ἀποβαλεῖν crimen 1,
 74.
 ἀστυρατείας ὄφλειν 1, 74.
 ἄστυ urbs Ath. 1, 40; fr. 4.
 opp. Piraeus et muri longi
 1, 45.
 ἀτιμία 1, 74; eius species 73
 sqq. — ἄτιμοι 73. 78 pseph.
 80. 103. 107. 109. ἄτιμοι
 τὰ σώματα 74. ἄτιμοι κατὰ
 προστάξεις 75. — ἀτιμοῦν
 33. 106.

ἀυτοκράτωρ; ἡ βουλή ἦν αὐτ.
 1, 15; πρέσβεις αὐτοκρ. 3,
 6. 33 sq. 39.

Αὐτοκράτωρ a Lydo indica-
 tus 1, 18.

Ἀφειρίων senator a Dioclide
 indicatus 1, 43 sq.

B.

Βάρβαρος 3, 5. 15; fr. 5;
 βάρβ. χώρα 1, 138.

βασανίζειν 1, 22. 64. βάσα-
 νος 1, 30.

βασιλεύς Persarum rex 1, 107;
 3, 5. 15. 22; 4, 17; β. ὁ
 μέγας 3, 29.

βασιλεύς rex sacrorum 1, 77
 sq. pseph. 111.

Βοηθὸς ἐπεστάτει 1, 96 pseph.

Βοιωτοί 1, 45; 3, 13 pass.

βουλευεῖν senatorem esse 1,
 17. 75. 91. 95. — βουλευσας
 (sc. τὸν φόνον) cuius consilio
 caedes facta est 94 cf.
 96 pseph. (ubi συμβουλ.).
 cf. νόμος.

βουλευτήριον 1, 36. 95; 2, 23.

βουλευτῆς senator 1, 43; 2,
 3. 14 sq.

βουλή ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου 1,
 84 pseph.

βουλή οἱ πεντακόσιοι οἱ λα-
 χόντες τῶ κνάμω 1, 96 pseph.
 — add. 1, 15. 27. 36 sq. 45.
 61. 65. 77 et 79 pseph. 82.
 83 sq. pseph. 87 et 89 leg.
 91. 93. 111 sq. 115 sq. 134;
 2, 3. 19. 21; 4, 3.

βουλή Quadringentorum 2, 13.
 βωμός in Eleusinio Ath. 1,
 112; in Cerycum sacro gen-
 tilicio 1, 126 sq.

Γ.

Γλαύκιππος a Teucro indi-
 catus 1, 35.

Γλαύκων Calliae socer 1, 126.

Γρυφωνίδης a Teucro indica-
 tus 1, 15.

γνώμην εἰπεῖν rogationem
 ferre 1, 73.

γονέας κακῶς ποιεῖν crimen
 1, 74.

γράμματα praecepta quae le-
 gato populus dedit 3, 34.
 — pacis conditiones in στήλῃ
 scriptae 3, 12.

γραμματεῦν: Κλεογένης
 πρῶτος ἐγραμμάτευε 1, 96
 pseph.

γράφεσθαι in ius vocare γρα-
 φῆς formula 1, 76. 105; γρα-
 παρανόμων 1, 17. — γραφή
 1, 73. 88. γρα. περὶ τῶν εὐ-
 θυνῶν 1, 78 pseph.

γυμνάσια 4, 22. 39.

γυμνασίαρχος Ἡφαιστείοις 1,
 132.

Δ.

Δαίμων: πρὸς θεῶν καὶ δαι-
 μόνων 1, 97 pseph.

Δάμων Agaristes maritus prior 1, 16.
δειλίας ὄφλειν 1, 74.
δεῖν in carcerem conicere 1, 45. 48. 92 sq.; 4, 3.
Δεκέλεια 1, 101.
Δελφίνιον: ἐν Δελφινίου ἔδικάσθη 1, 78 pseph.
Δελφός 1, 132 ex con.
δεσμός et δεσμά 1, 2; 2, 15; 4, 4. cf. *δεῖν*.
δεσμοτήριον 1, 48; 4, 18.
Δήλιον: pugna ibi facta 4, 13.
δημαγωγός opp. τύραννος 4, 27.
δημεύειν 1, 51; 4, 9 cf. 1, 96 pseph. (*δημόσια τὰ χρήματα ἔστω*).
δημοκρατία 1, 95. 96 sq. pseph. 99; 2, 27; 4, 13. 17. 27. — *δημοκρατεῖσθαι* 1, 87 sq. leg.; 3, 2.
δήμος pagus 1, 97 pseph.
δημοτικός 2, 26.
Δημόφαντος auctor pseph. quod affertur 1, 96 sqq.: 96.
διαδικάζειν 1, 28.
δίαιται arbitria 1, 87 sq. leg.
Διάνκριτος ab Andoc. indicatus 1, 52. 67.
Διδυμίας Calliae p. 4, 32.
Διογένης ab Andromacho indicatus 1, 13.
Διόγνητος ζητητής testis Andoc. 1, 14.
Διόγνητος a Teucro indicatus 1, 15.
Διοκλείδης index de Hermarum mutilatione 1, 37. 45. 53. 58. 60. 65 sq.
Διομήδης Athen. 4, 26. 29.
Διονύσια 1, 98 pseph.
Διονύσιος Halicarn. rhetor or. 3 hypoth.
Διόνυσος: προπύλαιον τὸ Διόνυσου 1, 38.

διώκειν accusare 1, 22. 94.
δοκιμάζειν τοὺς νόμους 1, 84 pseph. 82. 85. 89.
Δράκων: Δράκοντος θεσμοὶ 1, 83 pseph. 81. *Δράκοντος νόμοι* 1, 82.
δυναστεία i. qu. *ὀλιγαρχία* 2, 27.
δώρων ὄφλειν 1, 74.

E.

ἐγγράφειν ὄνομά τινος (sc. *ἐν στήλῃ*) 1, 78 pseph. — *ἐγγρ. ψήφισμα* 2, 23 l. d.
ἐγγυᾶσθαι 1, 21. 44. *ἐγγυᾶσθαι ἐγγυᾶς πρὸς τὸ δημόσιον* 1, 73.
ἐγγυήν καταγιγνώσκειν 1, 78 pseph. cf. 73.
ἐγγυητὰς καθιστάναι 1, 2. 17. 44. 134.
ἐγγυτάτω εἶναι γένει 1, 119.
Ἐγισταῖοι 3, 30.
ἐγκτήματα possessiones civium Ath. in aliis civitatibus 3, 15 cf. 36.
ἔδραν ποιεῖν (τῆς βουλῆς) senatum habere 1, 111.
εἰδότες i. qu. *μεμνημένοι* 1, 30.
εἴκοσιν ἄνδρες post reditum populi creati qui civitatem administrarent donec leges latae essent 1, 81.
εἰρήνη πατρία Argivorum cum Lacedaemoniis 3, 27.
εἰσαγγελία indicium ap. senatum 1, 43.
εἰσαγγέλλειν indicium facere ap. populum 1, 14. 27; ap. senatum 1, 37. — *εἰσαγγέλλειν ἐν ἀπορρήτῳ ad senatum rem deferre* 2, 3. 21. cf. 19.
εἰσαγεῖν εἰς δικαστήριον γρα-

φῆν 1, 78 pseph.; τινὰ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθ. in ius vocare 1, 135 sq.; εἰσάγειν sc. γραφῆν de magistratu qui quaestioni praeest 1, 86. — εἰσάγειν in phratriam 1, 127.
 εἰσέρχεσθαι de iudicibus 1, 29.
 εἰσφέρειν χρήματα de tributo 3, 20; pecuniam conferre 1, 132.
 ἐκγράφειν debitorem aerarii 1, 77 pseph. l. d.
 ἐκλέγειν de percipiendis vectigalibus 1, 92 sq. 134.
 ἐκτιθέναι νόμους in publico proponere 1, 83 pseph.
 Ἐλευσίς: Ἐλευσῖνι et Ἐλευσινόθεν 1, 111.
 Ἑλλάς et Ἑλληνες 1, 32 pass.; 3, 5 pass.; 4, 6 pass.
 Ἑλληνοταμίαι 3, 38.
 Ἑλλησποντος 1, 76. pugna ibi navalis (a. 405) 3, 21.
 ἐνδεικνύναι 1, 33. 71. 76. 105. 121; 2, 14.
 ἐνδειξις 1, 10. 29. 88. 91. 103. 111.
 ἐνδεκα qui XXX virorum tempore magistratum gesserant publicae oblivionis lege non comprehensi 1, 90.
 ἐνέχυρα metaphoricè 3, 39.
 ἐξάιρετα Athenis mille talenta et triremes centum 3, 7.
 ἐξαμισχίλιοι iudices in Leogorae causa 1, 17.
 ἐξανδραποδίζεσθαι urbem 4, 22. cf. ἀνδραπ.
 ἐξεγγυῶν vadimonio e vinculis tormentoque eximere 1, 44.
 ἐξηγεῖσθαι officio fungi ἐξηγητοῦ 1, 115 sq.

ἐξοστρακίζειν or. 4 arg. et 32 sqq. cf. ὄστρο.
 ἐξούλην ὄφλεῖν 1, 73.
 ἑορτή mysteriorum dies festi 1, 32.
 ἐπαναφέρειν (et ἐπαναφορά) rem integram quae iterum deliberetur referre, de legatis 3, 33.
 ἐπιβολὴν ὄφλεῖν 1, 73.
 ἐπιγράφειν in tabulas ut debitorem aerarii referre 1, 77 pseph. l. d.
 ἐπιδέκατον pecuniae publicatae Minervae fit 1, 96 pseph.
 ἐπιδικάζεσθαι filiae heredis 1, 119 sqq.
 ἐπίκληρος filia heres 1, 121.
 Ἐπίλυκος ὁ Τεισάνδρον pacem cum rege Persarum confirmat 3, 29. moritur in Sicilia 1, 117. eius filiae ibd. et 119. 121 sq. 124. 128.
 ἐπινίκια Alcibiadis Olympiae 4, 29.
 ἐπιστατεῖν: Βοηθὸς ἐπεστέται 1, 96 pseph.
 ἐπίτιμος opp. ἄτιμος 1, 73. 80. 103. 107.
 Ἐπιχάρης Andocidis accusator 1, 95 cf. 99 sq.
 Ἐπιχάρης Andocidis amicus 1, 122.
 ἐπιψηφίζειν 1, 77 pseph.
 ἐπώνυμοι: ἐκτιθέναι (τοὺς νόμους) πρὸς τοὺς ἐπ. 1, 83 pseph.
 Ἐρμαῖ 1, 35. 37. 39. 62. Ἐρμῶν περικοπή 1, 15 (cf. 34). — Ἐρμῆς ὁ παρὰ τὸ Φορβαντεῖον 1, 62; qui iuxta Andocidis domum fuit (inde Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς) ibd.

Ἐρυξίμαχος a Teucro indicatus 1, 35.
 ἔστια in curia Ath. 1, 44; 2, 15.
 ἑταῖροι δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι 4, 14.
 ἑταιρεία ancipiter dictum, et sodalitas (cf. ἑταῖροι) et ἑταίρησις 1, 100.
 ἑταιρεῖν de ἑταιρήσει 1, 100.
 ἑταῖροι sodales factiosi Ath. 4, 4. 14. fr. or. II inscr. In or. I res saepe tangitur, supprimitur appellatio.
 εὐανδρία νικᾶν 4, 42.
 Εὐβοία 3, 3. eius plus duas partes Athen. possidebant ibd. 9.
 εὐθυναν ὀφλεῖν 1, 73; καταγγινώσκειν 78 pseph.; εὐθύνας δίδοναι 1, 90.
 εὐθῦνοι 1, 78 pseph.
 Εὐκλείδης archon: ἀπ' Εὐκλ. ἄρχοντος 1, 87 leg. 88 sq. 93 sq. 99.
 Εὐκλῆς praeco 1, 112. 115.
 Εὐκράτης Niciae frater a Dioclide indicatus 1, 47.
 Εὐκτῆμων a Teucro indicatus 1, 35.
 Εὐρυδάμας a Teucro indicatus 1, 35.
 Εὐρύμαχος a Teucro indicatus 1, 35.
 Εὐφημος Calliae frater 1, 40. 47.
 Εὐφίλητος (Τιμοθέου Κυδαθηναίεϋς) a Teucro indicatus 1, 35. auctor Hermarum mutilationis 1, 51. 56. 61—64. 67.
 Ἐφέσιοι tentorium Alcibiadi praebent Olympiae 4, 30.
 ἑφέται 1, 78 pseph.

Z.

Ζεῦγος: ἐπὶ ζεύγους εἰς πρωτανεῖον ἄγειν 1, 45. ζεῦγος ἵππων ad certamina Olymp. 4, 26.
 ζητηταί Ath. propter Hermarum mutilationem 1, 14. 36. 40. 65.

H.

Ἠγήμων (Ἠγεμών libri) Andocidis amicus 1, 122.
 Ἠλεῖοι 4, 26.
 Ἠφαίστεια Vulcani sollemne 1, 132.
 Ἠφαιστεῖον templum Vulcani 1, 40.
 Ἠφαιστόδωρος a Teucro indicatus 1, 15.

Θ.

Θεμιστοκλῆς: eius ossa ab Ath. eruta et projecta fr. 3.
 Θεόδωρος a Teucro indicatus 1, 35.
 θεός: ἡ θεός Minerva 1, 77 pseph. 96 pseph. — τὰ θεῶ Ceres et Proserp. 1, 29. 31 sq. 113 sq. 125.
 θεράπεινα serva 1, 64. θεράπων servus 1, 11 sq. 22.
 θεσμοθέται 1, 79 pseph. — θεσμοθετῶν δικαστήριον 1, 28.
 θεσμοὶ Δράκοντος 1, 83 pseph. 81.
 Θεσπρωτία 4, 41.
 Θετταλία 4, 41. — Θετταλοί: ex iis Ath. cives adsciscunt 1, 149.
 Θημακός pagus 1, 17. 22. — Θημακεύς 1, 17.
 Θησεῖον Athenis 1, 45.

Θόλος Ath. 1, 45.
 Θούριοι 4, 12.
 Θράσυλλος tribulis Andocidis
 eique σύνδικος electus 1,
 150.
 θυμιατήριον 4, 29.

I.

ἱερὰ τοῖν θεοῖν i. qu. μυστή-
 ρια 1, 31 sq. — ἱερὰ sacra
 quae in ara ponuntur 2, 15.
 καθ' ἱερῶν τελείων ὀμνύ-
 ναι 1, 97 sq. pseph.
 ἱερὸν τοῖν θεοῖν templum
 1, 33.
 Ἰκέσιος ὁ ἀύλητής 1, 12.
 ἰκετηρία 1, 110. 112—117.
 Ἰμβρος Atheniensium propria
 3, 12. 14.
 ἱππεῖς 1, 45; 3, 5. 7.
 Ἰπποδαμεία ἀγορὰ in Piraeo
 1, 45.
 Ἰππόνικος Calliae p. 1, 112.
 115. 130 sq. 4, 13.
 Ἰππόνικος Calliae f. 1, 126.
 Ἰσθμός: ἀρχιθεωρός εἰς I.
 1, 132.
 Ἰσόνομος a Teucro indicatus
 1, 15.
 Ἰσοτιμίδης: eius psephisma
 1, 8. 71.
 Ἰσχόμαχος socer Calliae 1,
 124 sq.
 Ἰταλία 4, 41.
 Ἰωνία 1, 76.

K.

Κακοῦργοι 4, 18.
 Καλλίας Andocidis testis 1, 18.
 Καλλίας ὁ Ἀλκμέωνος a Dio-
 clide indicatus 1, 47.
 Καλλίας archon ol. 93, 3 1,
 77 pseph.

Καλλίας ὁ Διδυμίου athleta
 4, 32.
 Καλλίας ὁ Ἰππονίκου 1, 112.
 115 sqq. 120 sq. 126. 130.
 132; 4, 13. 15.
 Καλλίας ὁ Τηλεκλέους 1, 40.
 42. 47.
 καταλύειν τὸν δῆμον 1, 95
 sqq. pseph. (101); 3, 4. 6.
 10. 12. — κατάλυσις δήμου
 1, 36; 3, 6. 12.
 Καταναῖοι 3, 30.
 κατάρξασθαι (τοῦ ἱερείου) 1,
 126.
 κατήγοροι a populo creati 4,
 16.
 κείμενοι νόμοι i. qu. κύριοι
 1, 71. 84 pseph. 91. 93. 103.
 105.
 Κέφαλος (ὁ ῥήτωρ) advoca-
 tus Andoc. 1, 115. 150.
 Κήρυκες gens Ath. 1, 116. 127.
 κῆρυξ 1, 36. 112. — κηρύττειν
 40. 112. cf. ἀνακηρ.
 Κηφίσιος Andoc. accusator
 1, 33. 71. 92. 111. 121 sq.
 137. 139.
 Κηφισόδωρος (μέτοικος ἐν
 Πειραιεῖ) a Teucro indica-
 tus 1, 15.
 Κίμων Miltiadis p. 3, 3.
 Κίμων ὁ Μιλτιάδου testarum
 suffragio eiectus 4, 33.
 Κλεινίας Alcibiadis pater or.
 4 arg.
 Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμά-
 τευε 1, 96 pseph. (ol. 92, 3).
 Κλεοφῶν ὁ λυροποιός 1, 146.
 Κλεώνυμος auctor psephisma-
 tis 1, 27.
 κληδῶν i. qu. φήμη apud
 mulierculas 1, 130.
 κλοπῆς ὀφλεῖν 1, 74.
 Κόνων navali pugna Laced.
 vincit 3, 22.

- Κορίνθιοι* et *Κόρινθος* 3, 18 pass.
κριταί in certamine 4, 21.
Κριτίας (Callaeschri f.) a Dioclide indicatus 1, 47.
κρύβδην ψηφίζεσθαι 1, 87 leg.; 4, 3.
κνάμω λαχεῖν de senatoribus 1, 96.
Κυνόσαργες 1, 61.
Κύπρος 1, 4. 132; 2, 20 sq.
κώνειον πιεῖν 3, 10.
κωπεῖς ligna remis faciendis idonea 2, 11. 14.
- Α.
- λαγχάνειν τῆς ἐπικλήρου* 1, 121. 124.
Λακεδαιμόνιοι 1, 80. 142; 3, 2 pass.; 4, 12. 28.
Λακεδαίμων 3, 3. 6.
Λακωνική 3, 31.
Λάμαχος praetor in Siciliam missus 1, 11.
λαμπάδι νικᾶν 4, 42.
Λαύριον 1, 38. 39.
Λέαγρος 1, 117 sq. 120 sq.
λείπειν τὴν τάξιν crimen 1, 74.
Λέσβιοι Alcibiadi vinum praebent Olympiae 4, 30.
λεύκη: ὑπὸ τὴν λεύκην locus Ath. 1, 133.
Λέχαιον captum (in bello Corinth.) 3, 18.
Λεωγόρας Andocidis proavus 1, 106; 2, 26.
Λεωγόρας Andocidis pater 1, 22. 40. 146.
Λέων (Σαλαμίνιος) a XXX viris interfectus 1, 94.
Λῆμνος Atheniensium propria 3, 12. 14.
λησταί piratae 1, 138.
- λητουργεῖν* 1, 132. *λειτουργία* 4, 42.
λογιστήρια h. e. τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα 1, 78 pseph.
λόγος: ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ intra tempus reo ad defensionem concessum 1, 26. 35. 55.
Λυδὸς ὁ Φερεκλέους (scil. δοῦλος) index de mysteriorum profanatione 1, 17 sqq.
Λυσίστρατος ab Andocide indicatus 1, 52. 67.
Λυσίστρατος Andocidis amicus 1, 122.
λυχοποιεῖν fr. 5.
- Μ.
- Μακεδονία* 4, 41.
μακρὸν τεῖχος: οἱ ἐν μακροῦ τείχῃ οἰκοῦντες 1, 45. — μ. τ. τὸ βόρειον 3, 5; τὸ νότιον 3, 7.
Μαντίθεος senator a Dioclide indicatus 1, 43 sq.
Μαραθῶνάδε 1, 107.
Μεγακλῆς Alcibiadis avus maternus testarum suffragio eiectus 4, 34.
Μέγαρα 1, 15. 34; 3, 3. — *Μεγαρεῖς*: propter eos Pelop. bellum Ath. susceperunt 3, 8.
Μέλητος ab Andromacho indicatus 1, 12 sq.
Μέλητος a Teucro indicatus 1, 35. 63.
Μέλητος Andocidis accusator 1, 94. Leonti Salaminio exitii auctor ibd.
Μενέστρατος a Teucro indicatus 1, 35.
Μένιππος: eius psephisma 2, 23.
μεταστήσασθαι τοὺς ἀμνή-

τους e contione submovere 1, 12.
 μέτοικος 1, 15. 144.
 μέτρα καὶ σταθμά Solonis 1, 83 pseph.
 Μηδικά bellum Persicum 1, 77 pseph.
 Μήλιοι crudeliter tractati auctore Alcibiade 4, 22.
 μηνύειν 1, 10 pass.; μήνυσις 1, 14 pass.
 μήνυτρα 1, 27. 40.
 μήτηρ καὶ θυγάτηρ h. e. Ceres et Proserpina 1, 124.
 Μιλτιάδης Cimonis f. 3, 3. Olympionices 4, 33.
 μνησιακεῖν 1, 79 pseph. 81. 90 sq. 95. 108 sq.
 Μολοσσία 4, 41.
 Μουνιχία a popularibus occupata 1, 80.
 μνεῖν ξένους i. qu. μυσταγαγεῖν 1, 132. — οἱ μεμνημένοι 1, 28 sq. cf. ἀμύητος.
 μυστήρια 1, 10 sqq. pass. — μυστηρίοις mysteriorum diebus festis 1, 110 sq. 121.

N.

Νάξος ab Athen. possidebatur 3, 9.
 νεάσοικοι aedificati 3, 7.
 Νικήρατος Niciae p. 3, 8.
 Νικιάδης ab Andromacho indicatus 1, 12 sq.
 Νικίας Nicerati f. praetor in Siciliam missus 1, 11. Eucratis frater 1, 47. pacem cum Laced. confirmat 3, 8. testarum suffragio cum Alcibiade et actore or. IV. certat 4, 2.
 Νισαῖος Taureae f. a Dioclide indicatus 1, 47.

νομοθέτας αἰρεῖσθαι 1, 82. creati a senatu 83 pseph., et a δημόταις numero ΙΟ 84 pseph.
 νόμοι Σόλωνος 1, 81 sq. 83 pseph. 95. 111; Δράκοντος 1, 82. — δοκιμασία τῶν νόμων post reditum populi: v. δοκιμάζειν. — Leges singulae: ἀγράφω νόμῳ τὰς ἀρχάς κτέ. 1, 85 sq. 87. 89. ψήφισμα μηδὲν μήτε βουλήσ κτέ. 1, 87. 89. μηδὲ ἐπ' ἀνδρῶν νόμον ἐξεῖναι θεῖναι κτέ. 1, 87. 89. τὰς δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι κτέ. 1, 87 sq. τοῖς νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχ. 1, 87 sqq. 93 sq. 99.
 de indicibus eorumque impunitate aut poena 1, 20.
 de vectigalium redemptoribus 1, 93.
 de eo cuius consilio caedes patrata esset 1, 94.
 de eo qui populari imperio everso magistratum cepisset 1, 95 sqq. (v. ψήφισμα).
 de ἐταιρήσει 1, 100.
 ne quis mysteriorum tempore in Eleusinio supplex fieret 1, 110. 115 sq.
 de senatu in Eleusinio postridie mysteria habendo 1, 111.
 phratorum 1, 127.
 de testarum suffragio 4, 3. 6. 35.
 ne quis iterum de eadem re in ius vocetur 4, 9.
 de divortio 4, 14.
 de choreutis peregrinis 4, 20.

Ξ.

Ξενία hospitium 1, 145.

ξένος ἰδία opp. reges civitatesque 1, 145. — ξ. πατρικός 2, 11.

ξύλον: δεῖν ἐν τῷ ξύλῳ s. εἰς τὸ ξύλον 1, 45. 92 sq.

Ο.

Οἰδίπους vocatur Calliae filius propter nefanda conubia patris 1, 129.

Οἰωνίας (Oeono- f.) ab Andromacho indicatus 1, 13.

ὀλιγαρχία 1, 78 pseph. 99. — οἱ ὀλίγοι optimates 4, 6. — ὀλιγαρχικός 4, 16.

Ὀλυμπία 4, 30. Ὀλυμπιάζε 1, 132; 4, 26. Ὀλυμπίασι 4, 25.

Ὀλυμπιεῖον Ath. 1, 16,

ὀλυμπιονίκης 4, 33.

ὀμνύει καθ' ἑρῶν τελείων 1, 97 sq. pseph.

ὄρκος: ὁ νόμιμος ὄρκος legitima formula iurisiur. 1, 98 pseph. — iusiurandum: populi de oblivione 1, 8. 90. 103. 105.

iudicum initiatorum in Andocidis causa 1, 31. omnium iudicum 4, 9. quae ei iuriiur. inde ab Euclide addita sint 1, 91.

senatus 4, 3 (ubi ὁ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς); inde ab Euclide 1, 91.

populi e Demophanti pseph. 1, 97.

de pace 3, 22. 33.

κριτῶν in certamine 4, 21.

ὀρχήστρα 1, 38.

Ὀρχομένιοι et Ὀρχομενός:

propter eam civitatem bellum Corinth. Boeotii susceperunt ne αὐτονομία uteretur 3, 13. 20.

ὄσιος καὶ εὐαγῆς 1, 96 pseph. ὄσιος πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων 1, 97 pseph.

ὄστρακίζειν 3, 3; 4, 3. 36. cf. ἔξοστρακ.

ὄφειλοντες sc. τῷ δημοσίῳ 1, 77 sq. pseph.

Π.

Παλλήνιον: ἐπὶ Παλληνίῳ tyranni a popularibus victi 1, 106.

Παναθήναια 1, 28.

Παναίτιος ab Andromacho indicatus 1, 13.

Παναίτιος ab Andocide indicatus 1, 52. 67.

πανθημεῖ omnibus copiis 3, 18.

Παντακλῆς a Teucro indicatus 1, 15.

παραδιδόναι (τὰ ἀνδράποδα) scil. ad quaestionem 1, 22.

παραδιδόναι δικαστηρίῳ τινά, de senatu vel eo qui in senatu sententiam fert 1, 17. 66.

παρανόμων γράφεσθαι 1, 17; διώκειν 22.

παράστασιν τιθέναι 1, 120.

πάρεδροι scil. τῶν εὐθύνων 1, 78 pseph.

Πατροκλείδης: eius psephisma 1, 73. 76 sq. 80.

Πειραιεύς 1, 45. 81; 2, 21; munitus 3, 5.

Πείσανδρος is qui Quadringentorum imperium constituit 1, 27. 36. 43; 2, 14.

Πελοποννήσιοι 2, 12; 3, 38.

πέμπτον μέρος τῶν ψήφων
 μὴ μεταλαβεῖν 1, 33; 4, 18.
 πεντηκοστή 1, 133.
 Περσικὴ σκηνή 4, 30.
 Πηγαί Megaridis opp. 3, 3.
 Πλάτων a Teucro indicatus
 1, 35.
 πλῆθος τὸ Ἀθηναίων helia-
 starum iudicia 1, 135 cf. 136.
 — πλ. τὸ ὑμέτερον i. qu.
 δῆμος 1, 150.
 πλήρης: ἡ βουλὴ ἐπειδὴ ἦν
 πλήρης 1, 112.
 ποιεῖσθαι πολίτην 1, 149;
 υἷόν 1, 124.
 ποιηταί 4, 23.
 Πολέμαρχος (?) Andromachi
 dominus 1, 12.
 πόλις i. qu. ἀκρόπολις 1, 132.
 πολιτείαν διδόναι 2, 23.
 πολλοί i. qu. δῆμος 4, 6.
 Πολύενκτος a Teucro indi-
 catus 1, 35.
 Πολύστρατος (Διο — Ἀγκυ-
 λῆθεν) ab Andromacho in-
 dicatus 1, 13.
 πομπεῖα 4, 29.
 πομπή Olympiae 4, 29.
 Πουλυτίων: ἐν τῇ Πουλυτιώ-
 νος οἰκίᾳ 1, 12. 14.
 πράκτορες 1, 77 et 79 pseph.
 πρέσβεις 3, 41. αὐτοκράτορες
 3 arg. et 6. 39. cf. αὐτοκράτ.
 πρεσβεύειν 3, 23. 34 sq. 41;
 4, 41.
 πρεσβευτῆς i. qu. ὁ πρεσβεύων
 qui legati vice fungitur 4, 41.
 προβάλλεσθαι λητουργεῖν 1,
 132.
 προῖξ 4, 14.
 προκηρυκεύεσθαι περὶ σπον-
 δῶν 3, 3.
 πρόξενος 3, 3.
 προπύλαιον Διονύσου Ath. 1,
 38.

προσάγειν πρὸς τὴν βουλήν
 τὸν βασιλέα, de prytanibus
 1, 111.
 πρόσταξις: ἄτιμοι κατὰ προς-
 τάξεις 1, 75. (78 pseph.
 προστάξεις εἰσὶ κατεγνωσμέ-
 ναι sanum non videtur.)
 προστάτης scil. τοῦ δήμου
 4, 12.
 πρυτανεΐα: ἐπὶ τῆς ἐνάτης
 πρυτανεΐας 1, 73.
 πρυτανεῖον: οἰτήσις ἐν πρυτ.
 4, 31 cf. 1, 45.
 πρυτανεῖον iudicium de caede
 1, 78 pseph.
 πρυτάνεις 1, 12. 45 sq. 64.
 111.
 πρυτανεύειν de prytanibus
 1, 46. Αἰαντὶς ἐπρυτάνευε
 1, 96 pseph.
 Πυθόνικος Alcibiadem in con-
 tione accusat 1, 11 sq. 14. 27.

P.

Ῥήτορες 3, 1.

Σ.

Σάμος 2, 11.
 σανίδες tabulae legibus in-
 scribendis 1, 83 pseph.
 σημαίνειν τῇ σάλπιγγι signum
 equitibus 1, 45.
 σημεῖον καθελεῖν signum ut
 senatus curiam ingrediatur
 1, 36.
 Σικελία 1, 11. 117; 3, 30;
 4, 41.
 σιταγωγοὶ νῆες 2, 21.
 σίτησις ἐν πρυτανεΐᾳ 4, 31;
 cf. πρυταν.
 Σκαμάνδριος: τὸ ἐπὶ Σκα-
 μανδριῶν ψήφισμα 1, 43.
 σκάνδικες fr. 5.

σκηνή vestis insignis Calliae
ut sacerdotis Cereris et Pro-
serp. 1, 112.

Σκῦθαι τοξόται Ath. 3, 5.
cf. τοξόται.

Σκῦρος Atheniensium pro-
pria 3, 12. 14.

Σμινδυρίδης a Teucro indi-
catus 1, 15.

Σόλωνος νόμοι 1, 81 sq. 83
pseph. 95. 111.

Σπένσιππος senator 1, 17. 22.

σπονδαί i. qu. εἰρήνη 1, 80;
3, 3 sq. 29; sed distinguuntur
ab εἰρήνῃ (σπ. ἐξ ἐπι-
ταγμάτων, ἐπὶ ῥητοῖς) 3, 11
sq. 22.

σταθμά 1, 83 v. μέτρα.

στασιωτεία 4, 8.

στεφανηφόρος ἀγών 4, 2. 32.

Στέφανος testis Andoc. 1, 18.

στεφανοῦν homines de repu-
blica bene meritos 1, 45; 2,
18. στεφανοῦν τὴν πόλιν de
Olympionice 4, 26. 31.

στήλη ἐφ' ἧ ὁ στρατηγός
ἔστιν ὁ χαλκοῦς 1, 38. —
inscribendis nominibus ci-
vium condemnatorum 1, 51.

78 pseph. 103. — στήλη ἔμ-
προσθεν τοῦ βουλευτηρίου
in qua Demophanti pse-
phisma perscriptum erat 1,

96. — in Eleusinio, legem
de ἱκετηρίᾳ continens 1, 116.

— στήλαι γεγραμμέναί mo-
numenta pacis 3, 12. 22. 34.

στοά ubi leges propositae ex-
stabant 1, 82. 85. cf. τοῖχος.

στρατηγὶς τριήρης 1, 11.

στρατηγοί 1, 11. 45; 2, 17; 3,

34. — στρατηγός ὁ χαλκοῦς
1, 38 cf. στήλη. — στρατη-
γεῖν 1, 106. 147; 4, 13.

στρεβλοῦσθαι 1, 44.

συγγραφὴ syngrapha 4, 17.

σύμβολα cum aliis civitati-
bus 4, 18.

σύμβολαία ἴδια 1, 88.

συνδικεῖν de advocatis a tri-
bulibus rei electis 1, 150.

συναμῶται i. qu. ἑταῖροι 4, 4.

Συρακούσιοι 3, 30.

σφαγεῖς qui in seditione cae-
dem fecerunt 1, 78 pseph.

T.

Ταμίαι τῆς θεοῦ καὶ τῶν
ἄλλων θεῶν 1, 77 pseph.;
ταμίας ἐν πόλει τῶν ἱερῶν
χρημάτων 1, 132.

τάξιν λιπεῖν crimen 1, 74.

Ταυρέας a Dioclide indica-
tus 1, 47.

Ταυρέας Alcibiadis ἀντιχο-
ρηγός 4, 20 sq.

Τεισαμενός auctor psephis-
matis 1, 83 pseph.

Τεΐσανδρος Epilyci p. 1, 117;
3, 29.

Τεΐσαρχος a Teucro indica-
tus 1, 15.

Τελένικος a Teucro indica-
tus 1, 35.

τελετή mysteriorum sollemne
1, 111.

τέλος πρίασθαι 1, 93.

τετρακόσιοι Ath. 1, 78 pseph.;
2, 11. 13 sq.

Τεύκρος μέτοικος index de
mysteriis Hermisque 1, 15.
28. 34 sq. 52. 59. 67.

Τηλεκλῆς Calliae p. 1, 40.
42. 47.

Τιμάνθης a Teucro indica-
tus 1, 35.

τοῖχος ubi leges propositae
exstabant 1, 84 pseph. cf.
στοά.

τοξόται Athenis 3, 5. 7. cf.
Σκύθαι.

τραγῳδία 4, 23.

τραγῳδοῖς νικᾶν 4, 42.

τριάκοντα 1, 80. 90. 94 sq.
99. 101; 3, 10.

τριήρης στρατηγίς 1, 11.

Τροιζήν ab Athen. occupata
3, 3.

τρόπαιον ἱστάναι 1, 147.

τροχός eculeus 1, 43.

τυραννίς 4, 24.

τύραννοι Pisistratidae 1, 106;
2, 26. — Quadringenti si
lectio vera 1, 75. — adde
78 et 97 pseph.; 4, 27. —
τυραννεῖν 1, 97 pseph.

Υ.

Ἵπέρβολος (ὁ δημαγωγός) fr. 5.

ὑπερορία sc. χώρα 3, 36.

ὑπεύθυνος 4, 30.

ὑπόδικος 4, 31.

Φ.

Φαῖδρος a Teucro indicatus
1, 15.

φανερά οὐσία 1, 118.

φάσις 1, 88.

Φερεικῆς ὁ Θημαιεύς Lydi
dominus et ab eo indicatus
1, 17. 19. 22.

Φερεικῆς a Teucro indica-
tus 1, 35.

Φηγούσιος a pago Φηγούς
1, 65.

φήμη i. qu. κληθῶν 1, 131.
Φίλιππος Andocidis testis
1, 18.

Φιλοκράτης a Teucro indi-
catus 1, 15.

Φιλοκράτης Andocidis testis
1, 46.

Φιλόχορος citatur or. 3 argum.
Φορβαντεῖον Athenis 1, 62.

φόρος sociorum Athen. 3, 9;
4, 11.

Φρόνιχος ὁ ὄρχησάμενος a
Dioclide indicatus 1, 47.

φυλέται 1, 150.

φυλή 1, 97 pseph.

Φυλή occupata 1, 80.

X.

Χαιρέδημος ab Andoc. indi-
catus 1, 52. 67.

χαλκεῖον: ibi otiosi homines
sedent 1, 40.

Χαρίας maioris Leogorae
socer 1, 106 l. d.

Χαρικλῆς XXX vir 1, 36. 101.

Χάριππος a Teucro indica-
tus 1, 35.

Χαρμίδης: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ
Χαρμίδου 1, 16.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους An-
docidis amitinus 1, 47 sq. 51.

χεῖρα αἰρεῖν de χειροτονίᾳ
3, 41.

χερσῖβιον 4, 29.

Χερρόνησος Thracia 3, 3. pos-
sidebatur ab Atheniensibus
3, 9. 15.

χιλίας δραχμᾶς ὀφείλειν
poena eius qui in Eleusinio
festo tempore supplex fuis-
set 1, 116; eius qui quin-
tam partem suffragiorum in
ἀπαγωγῆς actione non ex-
plessset 4, 18.

Χῖοι Alcibiadi hostias prae-
bent Olympiae 4, 30.

χορευτής 4, 20.

χορός 4, 20.

χρεῖα Atheniensium civium
in sociis civitatibus 3, 15.

χρεῶν ἀποκοπαί 1, 88.

Χρυσιάς (l. d.) pridem Ischomachi, post Calliae uxor 1, 127.

Ψ.

Ψευδοκλητείας ὄφλεῖν 1, 74.
ψευδομαρτυριῶν ἀλῶναι s. ὄφλεῖν 1, 7. 74.

Ψήφισμα:

Demophanti (νόμος ab Andoc. dictus) apponitur integrum 1, 96 sqq.

Ἰσοτιμίδου de ἀτιμίας eorum qui de se confessi essent 1, 8. 71.

Κλεωνύμου (π. μηνύτρων) 1, 27.

Μενίππου de impunitate Andocidi concessa 2, 23.

Πατροκλείδου quo capite deminuti restituebantur 1, 73. 76. apponitur 77—79.

Πεισάνδρου (π. μηνύτρων) 1, 27.

ἐπὶ Σιαμανδρίου (ne de civibus Ath. quaestio haberetur) 1, 43.

Τεισαμενοῦ (π. δοκιμασίας νόμων) apponitur 1, 83 sq.

Ω.

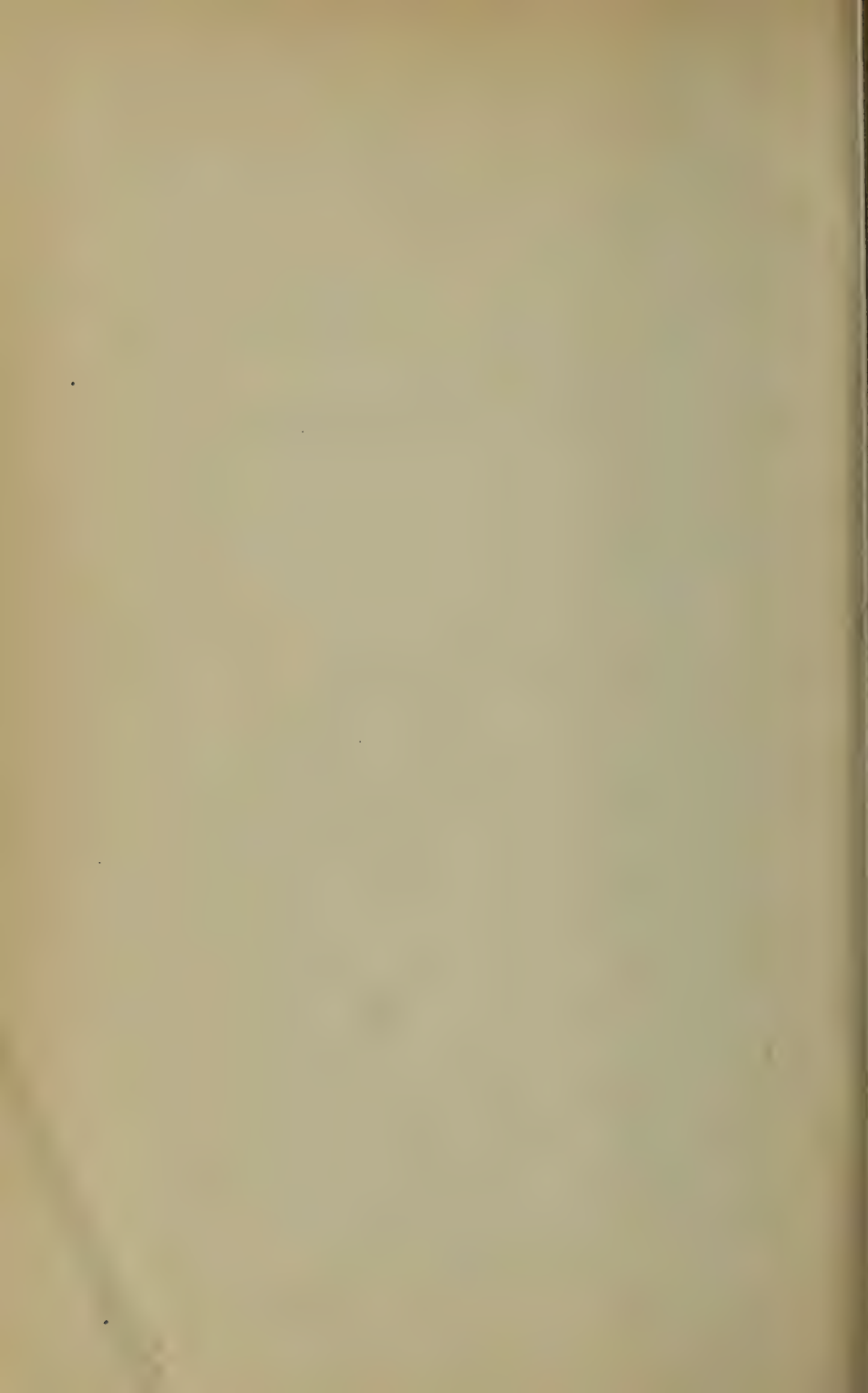
Ῥιδεῖον 1, 38.

ὠνήν πριάσθαι ἐν τοῦ δημοσίου 1, 73. 92.

ADDENDA.

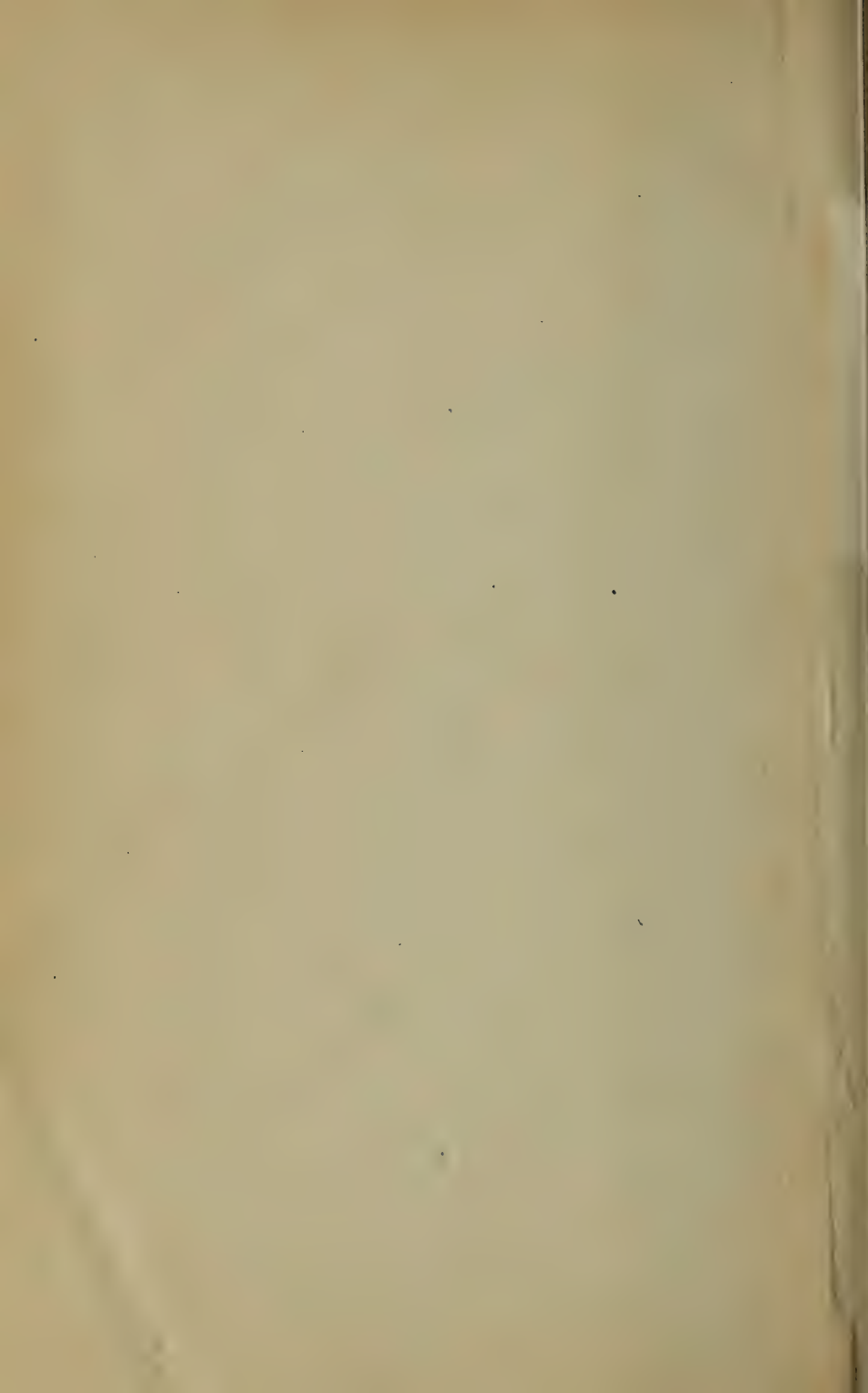
Ad praefat. p. III sqq. De libris manuscriptis qui minores oratores Atticos continent nuper diligenter egit Victor Jernstedt in praefatione editionis Antiphontis, quae prodiit Petropoli a. MDCCCLXXX. Is codicem Z ex M, M ex L, L ex B, B ex A descriptum putat, Aldinam quoque editionem ex L derivatam esse. — Praeter ABLMPZ Chisianum quendam codicem recentem Andocidis exstare ex Montfauconi auctoritate commemorat. — Notas Hamburgenses (v. p. IV) ex Leydensi exemplari descriptas esse perhibet; correctorem codicis A (v. p. IV, v. 3) recentissimum esse, namque eundem in primo folio quaedam e libris Gallicis, qui circa principium huius saeculi impressi sunt, desumpta adscripsisse. — Coniecturas in Andocidem partim in praefatione quam dixi partim in commentatione quae inscripta est: *Observationes Antiphontaeae* (Petrop. 1878, e diario „Journal des Ministeriums der Volksaufklärung“) profert hasce: I, 12 del. καὶ ante τὸν Μελίτου. — 127 *Χρυσίλλης* (recte ut videtur). — IV, 31 τῶν τούτῳ πάλαι πεπραγμένων. (IV, 40 verba τοὺς βελτίστους . . κολάσαντες nequaquam in P, sed in Q exstare affirmat.)

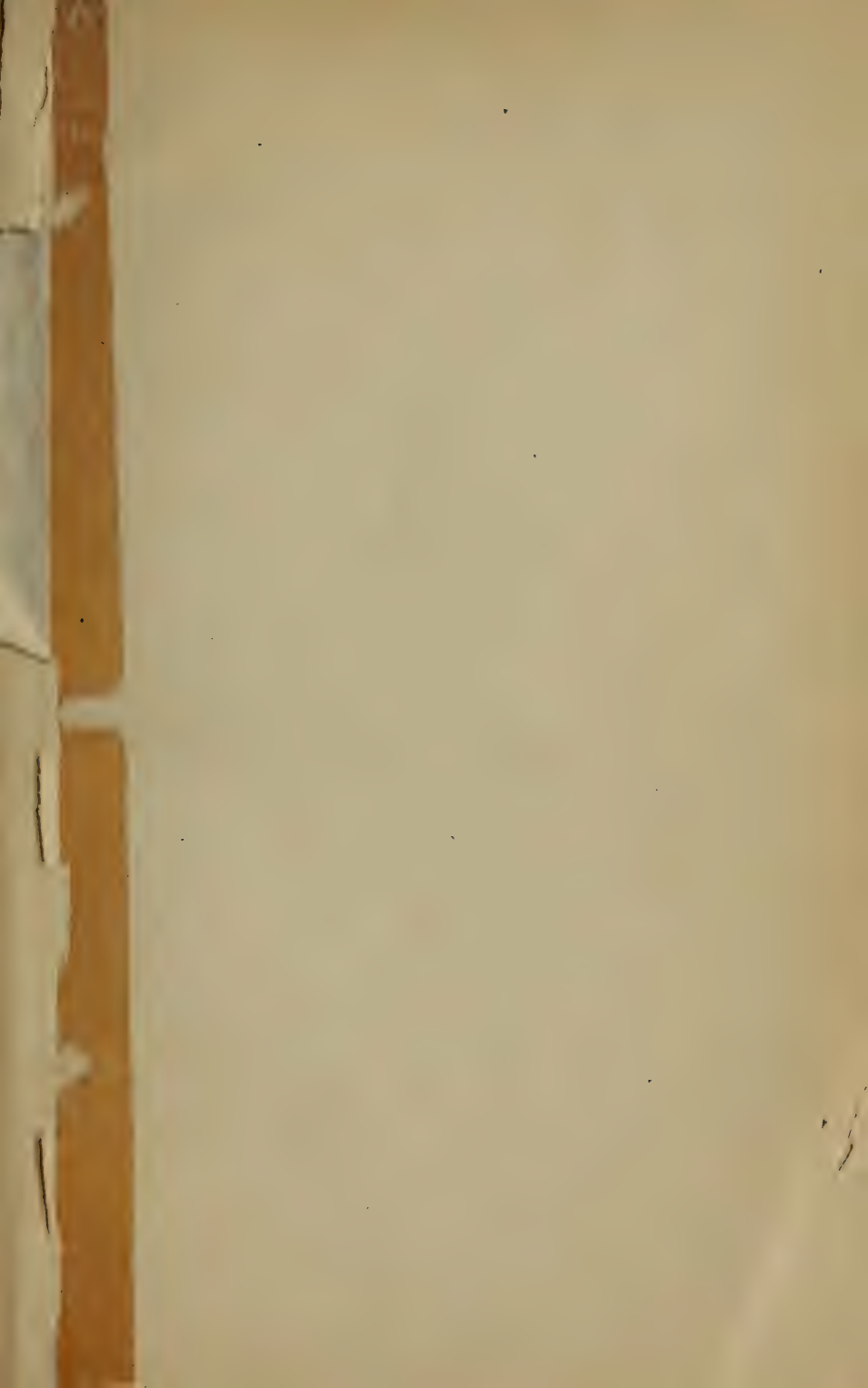

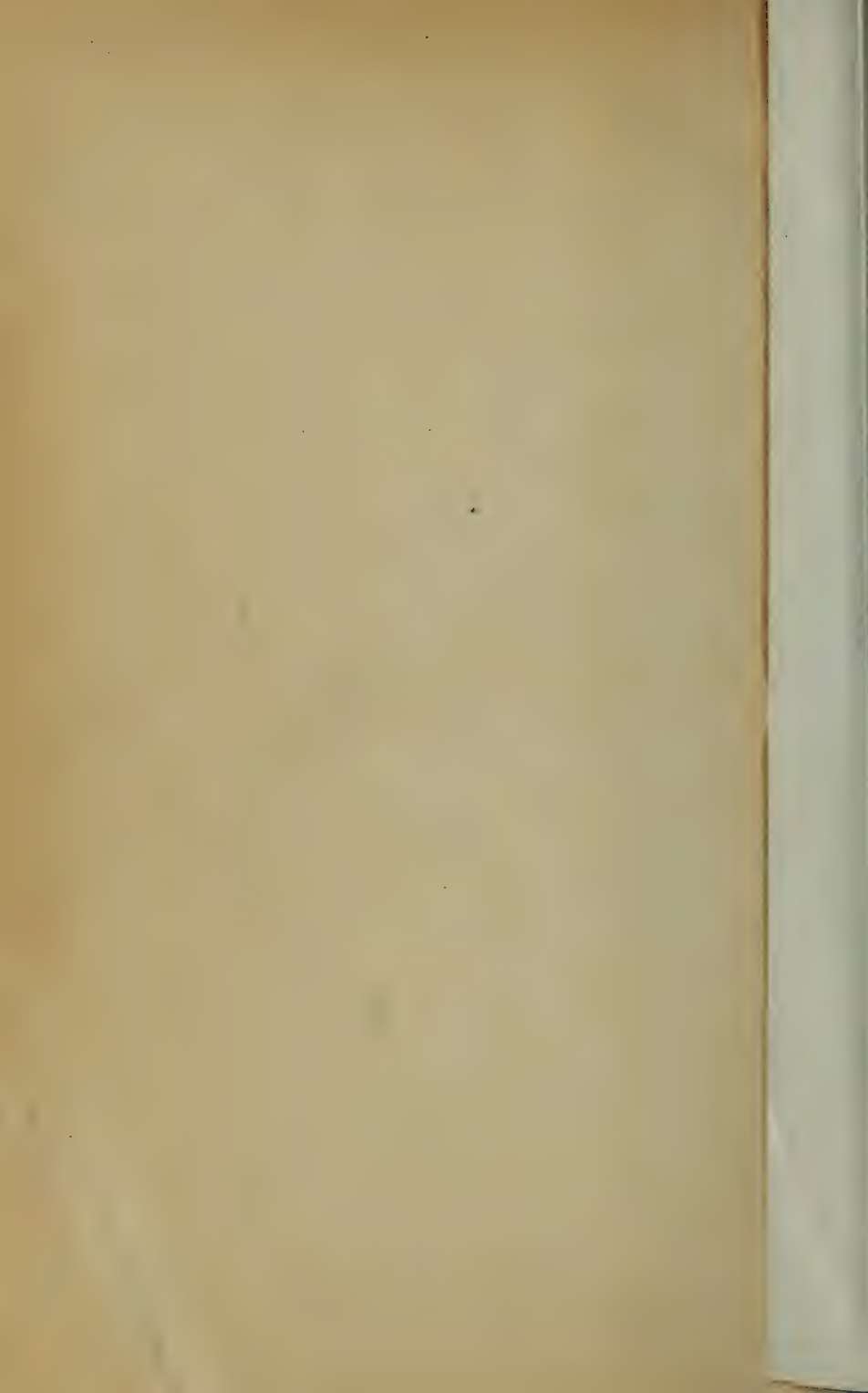

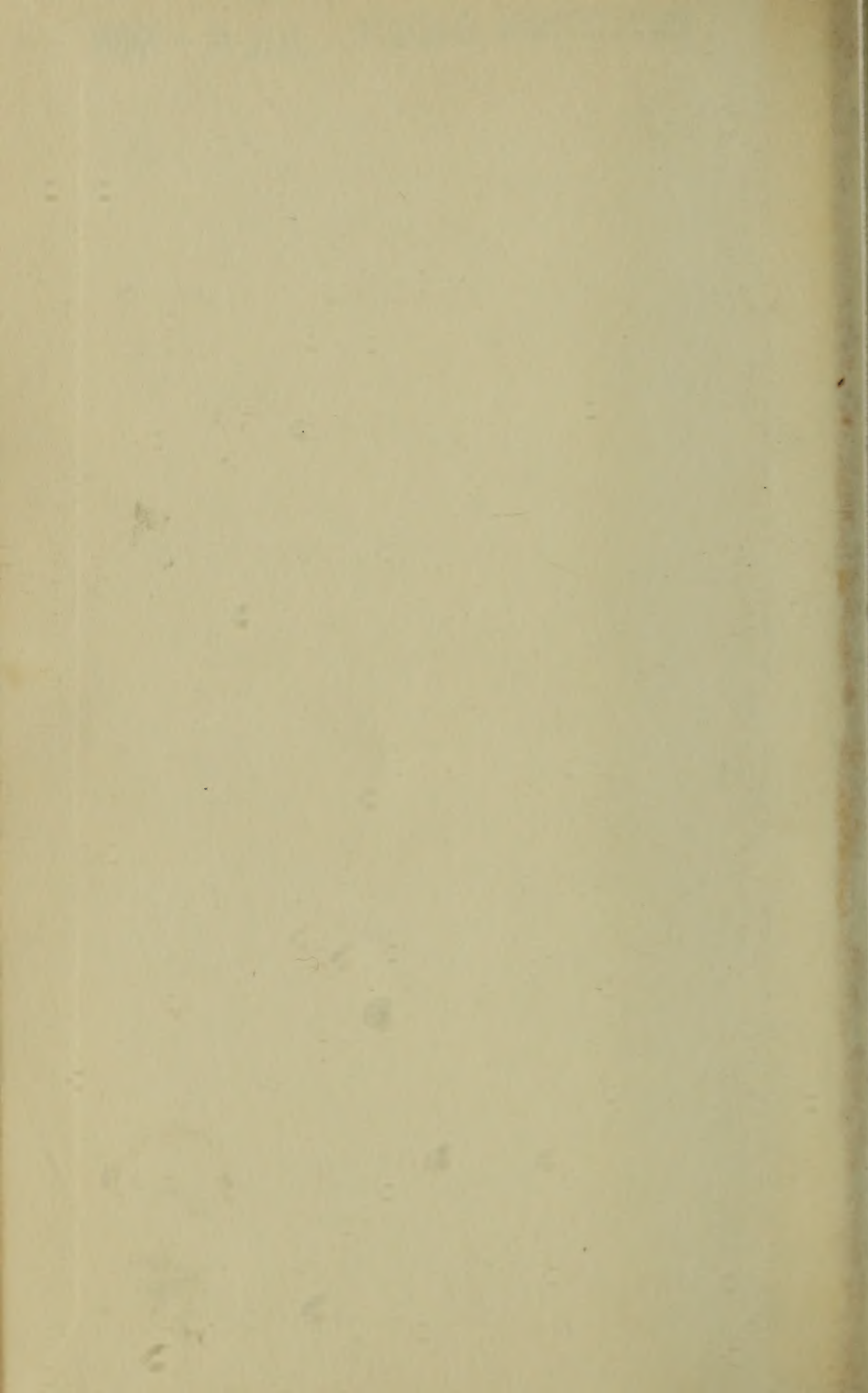

BINDING SECT. JUL 4 - 1968

LGr
A633B.2

Antiphon, the or
Orationes e

DATE	N.
Nov 17/29	R. E. Small.

